

วิถีทองคำสู่การชนะจิตวิญญาณ
เป็นรายตัวที่ประสบผลสำเร็จ

The Golden Path To
Successful Personal
Soul Winning

โดย
ดร. จอห์น อาร์. ไรซ์

บทนำ

นานหลายปีก่อนที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าดูเหมือนจะทำงานในใจของผมว่าควรที่จะมีการอธิบายแบบถี่ถ้วนถึงสิ่งที่พระคัมภีร์สอนเกี่ยวกับการชะนิจิตวิญญาณ หน้าทีและหลักคำสอนและวิธีการต่าง ๆ ตามที่ถูกเปิดเผยในพระวจนะของพระเจ้า

บทเหล่านี้ถูกเขียนในภาระหน้าที่อันตึงเครียดหลายอย่างจนพวกมันไม่ได้เสร็จสมบูรณ์อย่างสวยงามและสละสลวยตามที่ผมปรารถนา แต่ระหว่างการพูดสองหรือสามครั้งต่อวันในการประชุมฟื้นฟูทั้งหลาย การเป็นบรรณาธิการให้ SWORD OF THE LORD และการเดินทางมากมาย ผมได้พยายามที่จะบันทึกลงกระดาษสิ่งที่ผมได้ค้นพบในพระคัมภีร์ พร้อมกับความร้อนรนในใจของผมเอง

อาจกล่าวได้สองสิ่งสำหรับคำสอนนี้ในบทเหล่านี้ สิ่งแรกก็คือ เมื่อผมได้สอนความจริงเหล่านี้และเทศนาพวกมันในงานประชุมใหญ่ ๆ ในหัวข้อการฟื้นฟูและการชะนิจิตวิญญาณ หรือในหน้าที่ศิษยาภิบาล หรือในการประชุมฟื้นฟูทั้งหลาย พระเจ้าได้ทรงใช้ความจริงเหล่านี้เพื่อสร้างเหล่าผู้ชะนิจิตวิญญาณจากหลายร้อยคนที่ไม่เคยชะนิจิตวิญญาณเลยสักดวง และสิ่งที่สองคือ พระเจ้าในความเมตตาทรงเห็นสมควรที่จะช่วยเหลือผมเป็นการส่วนตัวในการชะนิจิตวิญญาณหลายพันดวง ครั้งละดวง ในท่ามกลางภาระหนักอึ้งอื่น ๆ และการเทศนาอยู่ตลอดเวลา

เราหวังว่าสองจุดเด่นจะทำให้หนังสือเล่มนี้มีคุณค่าและน่าสนใจ ข้อพระคัมภีร์หลายตอนถูกใช้และถูกอธิบายอย่างชัดเจน และตัวผู้แต่งได้ใช้ประสบการณ์ส่วนตัวที่มากมายจริง ๆ เพื่อให้ภาพประกอบเสริมความจริงเหล่านี้ที่ถูกสอน

เนื่องจากเป็นที่หวังใจว่าหนังสือเล่มนี้จะถูกใช้ในวิทยาลัยพระคัมภีร์ทั้งหลาย โรงเรียนพระคริสตธรรม และชั้นเรียนที่สอนเรื่องการชะนิจิตวิญญาณ บทเหล่านี้จึงถูกจัดโครงสร้างและใส่หัวเรื่องย่อยอย่างประณีต

มีผู้คนมากมายที่เราควรขอบคุณด้วยความซาบซึ้ง ซึ่งรวมถึงหลายคนและหนังสือหลายเล่มที่ถูกยกคำพูดมา เหล่าคนงานที่สัตย์ซื่อเหล่านั้นที่ได้ช่วยเหลือผมในการจัดเตรียมต้นฉบับ และอาจเหนือสิ่งอื่นใด เหล่าผู้อ่านที่กรุณาผู้ซึ่งจะมองข้ามข้อผิดพลาดทั้งหลายของหนังสือเล่มนี้เพราะความจริงจั้งอันจริงใจของมันและข้อความจากพระคัมภีร์ของมันที่กล่าวถึงใจความหลักที่สำคัญที่สุดในโลกสำหรับคริสเตียนทั้งหลาย

จอห์น อาร์. ไรซ์

สิงหาคม 1961

การชนะจิตวิญญาณ: ความหมายและข้อกำหนดทั้งหลายของมัน

“และพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก และประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน”- มาระโก 16:15

“ผลของคนชอบธรรมเป็นต้นไม้แห่งชีวิต และผู้ที่ชนะจิตวิญญาณทั้งหลายก็มีสติปัญญา”- สภษ. 11:30

“ข้าพเจ้ายอมเป็นคนทุกชนิดต่อคนทั้งปวง เพื่อโดยทุกวิถีทางข้าพเจ้าจะช่วยบางคนให้รอด”- 1 คร. 9:22

เรากำลังจะพูดถึงกิจกรรมที่สำคัญมากที่สุดในโลก การทำให้ผู้คนเป็นคนดีและทำให้พวกเขามีความสุข และได้รับพระพรไปตลอดชั่ววันนิรันดร์ การกีดกันผู้คนให้พ้นจากไฟและความทรمانของนรกเป็นนิത്യ-นั่นเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดในโลก และแน่นอนว่า ผู้ที่อยากประสบความสำเร็จในงานที่สำคัญมากขนาดนั้นของพระเจ้าต้องเข้าใจอย่างชัดเจนว่าเขากำลังพยายามทำอะไรอยู่ และต้องพัฒนาอุปนิสัยและข้อกำหนดต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับงานที่เป็นพรนี้

การชนะจิตวิญญาณหมายถึงอะไร? ความเชื่อมั่นต่าง ๆ ของผู้ชนะจิตวิญญาณต้องมีอะไรบ้าง? เขาต้องมีความรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์มากขนาดไหน? แล้วอุปนิสัยด้านศีลธรรมของผู้ชนะจิตวิญญาณล่ะ การทรมานต่อพระคริสต์ของเขาล่ะ นิสัยด้านการอธิษฐานของเขาล่ะ? คนที่อยากเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณควรทราบแน่ชัดว่ามีอะไรบ้างที่ต้องใช้สิ่งใดบ้าง

การชนะจิตวิญญาณที่เราหมายถึง

เมื่อเราพูดถึงการชนะจิตวิญญาณ เราก็ใช้ภาษาของพระคัมภีร์ สุภษิต 11:30 กล่าวไว้ว่า “ผู้ที่ชนะจิตวิญญาณทั้งหลายก็มีสติปัญญา” เปาโลได้รับการตลใจให้เขียนว่า “ข้าพเจ้ายอมเป็นคนทุกชนิดต่อคนทั้งปวง เพื่อโดยทุกวิถีทางข้าพเจ้าจะช่วยบางคนให้รอด” ดาวิดวิงวอนขอที่พระวิญญาณของพระเจ้าจะไม่ทรงทิ้งเขาไป แต่ที่พระเจ้าจะทรงฟื้นฟูจิตวิญญาณที่ถูกต้องภายในเขาและชำระเขาให้สะอาดจากบาปทั้งหลายของเขา และดาวิดสัญญาว่า “แล้วข้าพระองค์จะสอนผู้ละเมิดทั้งหลายถึงบรรดาพระมรรคาของพระองค์ และคนบาปทั้งหลายจะกลับใจมาหาพระองค์”

ในพระมหาบัญชานั้น เราได้รับคำบัญชาอย่างชัดเจนว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปและสั่งสอนชนทุกชาติ” แต่คำว่า “สั่งสอน” ตรงนี้ในภาษาเดิมจริง ๆ แล้วหมายถึง “การสร้างเหล่าสาวก” เราจะต้องออกไปทั่วโลกและสร้างเหล่าสาวก นั่นคือ ชนะจิตวิญญาณทั้งหลาย ในมาระโก 16:15 เราได้รับคำทรงบัญชาว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก และประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน” และคนเหล่านั้นที่เชื่อจะได้รับความรอด และคนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อก็จะหลงหาย ในคำเชิญชวนสุดท้ายของพระคัมภีร์ พระเยซูเจ้าทรงบัญชาอัครทูตยอห์นให้เขียนว่า “และพระวิญญาณกับเจ้าสาวตรัสว่า “เชิญมาเถิด” และให้ผู้ที่ได้ยินกล่าวว่า “เชิญมาเถิด” (วว. 22:17) คริสเตียนทุกคนควรเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ เขาควรชักชวนผู้คนให้ได้รับความรอด เขาควรนำข่าวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคน เขาควรสร้างเหล่าสาวก นี่เป็นวิธีต่าง ๆ ของการกล่าวว่ามันเป็นหน้าที่ของ

คริสเตียนทั้งหลายที่จะออกไปและแสดงให้ผู้คนเห็นว่ารับความรอดได้อย่างไรและชักชวนพวกเขาให้เชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์และบังเกิดใหม่

ขอให้เป็นที่เข้าใจชัดเจนว่ามีบางสิ่งที่เราไม่ได้หมายถึงเมื่อเราพูดถึงการชนะจิตวิญญาณ เราไม่ได้กำลังพูดถึงการได้เหล่าสมาชิกสำหรับคริสตจักรแห่งหนึ่ง บัดนี้มันถูกต้องสำหรับผู้คนที่เป็นคริสเตียนแล้วที่จะเข้าร่วมกับคริสตจักรสักแห่ง มันไม่ถูกต้องสำหรับใครก็ได้ที่ยังไม่ได้บังเกิดใหม่ ที่ยังไม่ได้กลายเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้า ที่จะเข้าร่วมกับคริสตจักรสักแห่ง การชนะจิตวิญญาณไม่ใช่การได้เหล่าสมาชิกคริสตจักร

การชนะจิตวิญญาณไม่ใช่สิ่งเดียวกันกับการให้ผู้คนรับบัพติศมา เราควรที่จะให้คริสเตียนใหม่ทั้งหลายรับบัพติศมา และทุกคนที่เชื่อในพระคริสต์และรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดจึงควรเชื่อฟังพระองค์ แต่บัพติศมาไม่ใช่ส่วนหนึ่งของความรอด มันต้องตามหลังความรอด การให้ผู้คนรับบัพติศมาไม่ใช่สิ่งเดียวกันกับการชนะจิตวิญญาณ

การให้ผู้คนดำเนินชีวิตที่ดีขึ้น การเลิกดื่มเหล้าหรือพูดคำหยาบ การเริ่มร่วมประชุมกับคริสตจักร-สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่การชนะจิตวิญญาณ เป็นความจริงที่ว่าหลังจากที่คน ๆ หนึ่งเชื่อวางใจในพระคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดแล้ว เขาก็ควรที่จะเริ่มเปลี่ยนนิสัยต่าง ๆ ของเขาให้เข้ากับคำรับเชื่อของเขา เขาควรที่จะร่วมประชุมในนิเวศของพระเจ้า เขาควรที่จะแสวงหาเพื่อนฝูงที่เป็นคริสเตียน เขาควรที่จะอ่านพระคัมภีร์ของเขา แต่การให้ผู้คนทำสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่การชนะจิตวิญญาณ ถ้าผู้ใดจะทำให้คนบาปชั่วคนหนึ่งเลิกการพูดคำสบถของเขาและเข้าร่วมกับคริสตจักรสักแห่งและรับบัพติศมาและอ่านพระคัมภีร์ของตนทุกวัน นั่นก็ยังไม่ทำให้เขาเป็นคริสเตียนคนหนึ่งอยู่ดี การชนะจิตวิญญาณไม่ใช่สิ่งเดียวกันกับการหาสมาชิกเข้าคริสตจักร หรือการให้ผู้คนปฏิรูปตัวเอง หรือการเข้าพิธีกรรมบางอย่างของคริสตจักร หรือการดำเนินชีวิตที่ดี

การชนะจิตวิญญาณหมายถึงการให้คนบาปคนหนึ่งรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อจะเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้า มันหมายความว่าเขามีการเปลี่ยนแปลงที่เหนือธรรมชาติของจิตใจ เขาจะต้อง “บังเกิดใหม่” เขาจะต้องกลายเป็น ‘ผู้เข้าส่วนแห่งสภาพของพระเจ้า’ (2 ปต. 1:4)

ฉะนั้น เพื่อที่จะชนะจิตวิญญาณดวงหนึ่ง เราจะต้องสอนผู้คนให้หันใจของพวกเขาไปจากบาปทั้งหลายของพวกเขาในการกลับใจใหม่และหันมาหาพระเยซูคริสต์และเชื่อวางใจพระองค์เพื่อรับการยกโทษและความรอด พระเจ้าต้องทำการอัศจรรย์นั้นและต้องเปลี่ยนแปลงจิตใจนั้น แต่พระเจ้าประทานความรับผิดชอบนั้นให้แก่เราที่เป็นคริสเตียนทั้งหลายที่จะนำข่าวสารนั้นไป ข่าวประเสริฐนั้น และอธิบายมันและวิงวอนและช่วยเหลือผู้คนที่จะตัดสินใจอย่างซื่อตรง

การชนะจิตวิญญาณหมายความว่าเราสามารถเอาพระคัมภีร์ไปและแสดงให้ผู้คนเห็นว่าพวกเขาเป็นคนบาป แสดงให้ผู้คนเห็นว่าตามที่พระคัมภีร์เขียนพระเจ้าทรงรักพวกเขา ว่าพระคริสต์ได้ทรงตายบนกางเขนนั้นเพื่อชดใช้บาปของพวกเขาแล้ว และว่าตอนนี้ทุกคนที่หันมาหาพระคริสต์อย่างจริงใจเพื่อรับพระเมตตาและการยกโทษสามารถมีชีวิตนิรันดร์ได้ และเราสามารถหนุนใจพวกเขาให้ทำการตัดสินใจว่าพวกเขาจะหันจากบาปและเชื่อวางใจพระคริสต์ให้ช่วยพวกเขาให้รอด ฉะนั้นการชนะจิตวิญญาณจึงหมายถึงการนำข่าวประเสริฐไปถึงผู้คนในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์จนพวกเขาจะถูกนำไปให้หันมาหาพระคริสต์และบังเกิดใหม่ ถูก

ทำให้เป็นลูก ๆ ของพระเจ้า โดยการสร้างใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผู้ชนะจิตวิญญาณต้องรับความรอด

เราแทบจะไม่ต้องบอกเลยว่า การจะเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณได้นั้น คน ๆ นั้นต้องรับความรอดเอง นักเทศน์ที่ถือแนวคิดเสรีนิยมที่ไม่เชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า ที่ไม่เชื่อว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า ที่ไม่เชื่อเรื่องการประสูติจากหญิงพรหมจารีของพระองค์ การไถ่โทษด้วยพระโลหิตของพระองค์ การคืนพระชนม์ฝ่ายร่างกายของพระองค์ ก็ไม่สามารถชนะจิตวิญญาณได้ คงจะมีความไม่จริงใจฝังอยู่ลึก ๆ ในการที่เขาบอกให้คนอื่นเชื่อวางใจในพระคริสต์ในเมื่อตัวเองไม่ได้เชื่อวางใจพระคริสต์ ฉะนั้นการประกาศข่าวประเสริฐของพวกเขาเสรีนิยมโดยรวมแล้วจึงหมายถึง “ข่าวประเสริฐเพื่อสังคม” ตามที่เขาเรียกกัน และผู้คนเช่นนั้น แทนที่จะส่งเสริมการประกาศข่าวประเสริฐตามพระคัมภีร์ กลับใช้เวลาของพวกเขาไปกับประเด็นเรื่องชาติพันธุ์, สหภาพแรงงาน, ปัญหาสังคมทั้งหลาย เนื่องจากพวกเขาไม่มีคำตอบของพระเยซูคริสต์เองสำหรับปัญหาของมนุษย์ นั่นคือ การบังเกิดใหม่ ปกติแล้วพวกเขาจึงมักเอาคำตอบของคาร์ล มาร์กซ์ เนื่องจากพวกเขาไม่มีข่าวประเสริฐแท้ให้เทศนา พวกเขาจึงนำคำแข่งسابนั้นของกาลาเทีย 1:8, 9 มาตกบนพวกเขาเองโดยการเทศนาข่าวประเสริฐอื่น ข่าวประเสริฐที่ถูกบิดเบือน

โอ ท่านผู้อ่าน ถ้าคุณอยากทำงานรับใช้ได้ที่พระคริสต์ทรงพอพระทัย ก่อนอื่นเลย คุณต้องรักพระองค์ ต้องหันมาหาพระองค์เพื่อขอรับพระเมตตาและการยกโทษและรับใจดวงใหม่ มันเป็นเรื่องโง่เง่าที่จะพูดถึงการดำเนินชีวิตในทางพระเยซูโดยที่คน ๆ นั้นยังไม่มีหัวใจแบบพระเยซู มันเป็นเรื่องโง่เง่าที่จะพูดถึงการสร้างบ้านแห่งการรับใช้ของคริสเตียนโดยที่คน ๆ นั้นยังไม่มีรากฐานนั้น นั่นคือพระเยซูคริสต์เอง

ความรอดมาก่อนการชนะจิตวิญญาณ คน ๆ หนึ่งต้องเป็นคริสเตียน ลูกคนหนึ่งที่ยังเกิดใหม่แล้วของพระเจ้า ก่อนที่เขาจะสามารถเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณได้

หากนี่ดูเหมือนซ้ำซากมาก ๆ สำหรับคุณ เป็นคำเตือนที่ไม่จำเป็น ผมก็ขอเตือนใจคุณว่า John Wesley เคยเป็นหนึ่งในนักเทศน์ที่จริงจังที่สุดและมาจากประเทศอังกฤษเพื่อเป็นมิชชันนารียังพวกอินเดียนแห่งอเมริกาเหนือก่อนที่เขาได้เชื่อวางใจพระคริสต์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของตัวเองหรือรู้ว่าจะรับความรอดอย่างไรด้วยซ้ำ เขาเติบโตมาในที่อยู่ของบาทหลวง คุณพ่อของเขาเป็นนักเทศน์ คุณแม่ของเขาเป็นสตรีที่ยำเกรงพระเจ้าและอยู่ฝ่ายวิญญาณมากที่สุดคนหนึ่ง และ John Wesley เองก็อธิษฐานเป็นประจำ ร้อนรนในการปฏิเสธตัวเอง ว่างและจริงจังในชีวิตทางศาสนาของเขาพอ ๆ กับฟาริสีคนใดในสมัยของพระคริสต์ หรือสังฆรูปใดแห่งยุคกลาง แต่เขาก็ชนะจิตวิญญาณไม่ได้ เขายังไม่เคยเชื่อวางใจในพระคริสต์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขาเองและตอนนั้นไม่รู้ว่าจะชนะใครอื่นอย่างไร

Martin Luther เป็นชายที่เคร่งศาสนาและจริงจังผู้ซึ่งได้สละทิ้งทางโลกเพื่อรับความยากจนและกิจกรรมทางศาสนาของการเป็นบาทหลวง แต่เขาไม่ได้รู้จักสันติสุขของจิตใจ ไม่ได้รู้จักพระคริสต์ในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขาจนกระทั่งอีกหลายปีต่อมา ฉะนั้นอย่าให้ผู้ใดคิดว่าการเติบโตมาในครอบครัวคริสเตียน การเป็นสมาชิกของคริสตจักรหนึ่ง การเป็นคนดีมีศีลธรรมและเคร่งศาสนาในชีวิตภายนอก จะทำให้คน ๆ นั้นเหมาะที่จะเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ ก่อนอื่นผู้ชนะจิตวิญญาณเองต้องบังเกิดใหม่แล้ว

ประการแรก คนที่ยังไม่ได้รู้จักพระคริสต์เป็นการส่วนตัวในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดของตนก็จะไม่มีการรับรู้ฝ่ายวิญญาณนั้นซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการทำให้พระเจ้าพอพระทัยและรับใช้พระเจ้า “แต่มนุษย์ธรรมดาไม่รับเอาสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญญาณของพระเจ้า เพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นความโง่เขลาสำหรับเขา และเขาไม่สามารถทราบสิ่งเหล่านั้นได้ เพราะว่าสิ่งเหล่านั้นต้องสังเกตโดยจิตวิญญาณ” (1 คร. 2:14) พระวจนะของพระเจ้ากล่าวเช่นนั้น

ประการที่สอง คนบาปที่ยังไม่ได้กลับใจเชื่อและหลงหายอยู่ไม่สามารถมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนตัวเขาเพื่อจะรับใช้พระเจ้าอย่างพอพระทัยได้ “ปราศจากความเชื่อ เป็นไปไม่ได้ที่จะเป็นที่พอพระทัยพระองค์” ฮีบรู 11:6 กล่าวไว้ และคนที่ไม่มีความเชื่อที่ช่วยให้รอดในพระคริสต์ก็เป็นศัตรูคนหนึ่ง ผู้หนึ่งที่เหินห่างจากพระเจ้า คนบาปคนหนึ่งที่ยังไม่ได้กลับคืนดี ไม่มีสิ่งใดเลยที่คนเช่นนั้นกระทำจะเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า จนกว่าเขาเต็มใจยอมจำนนต่อพระเมตตาของพระคริสต์เพื่อรับความรอดและพึงพาพระผู้ช่วยให้รอดนั้นเพื่อรับการยกโทษที่พระองค์ทรงสัญญาไว้แล้วแก่คนเหล่านั้นผู้วางใจพระองค์

ประการที่สาม เหล่าคนบาปที่หลงหายเองคงจะไม่มี ความเชื่อมั่นในคำสอนและข้อปฏิบัติเหล่านั้นของมนุษย์คนใดที่ไม่อาจบอกได้ว่าการรับความรอดหมายถึงอะไร ซึ่งเห็นได้จากคำพยานของเขาเอง หมอคนใดที่ไม่ยอมทานยาของตัวเอง ก็ทุกคนที่ไม่ยอมกินอาหารที่ตัวเองทำ คนงานคริสเตียนคนใดที่ไม่ปฏิบัติสิ่งที่ตนประกาศ คงยากที่จะได้ความเชื่อมั่นในหมู่ผู้คน

เหตุฉะนั้น จึงให้ทุกคนที่อยากทำงานรับใช้ใดเพื่อพระคริสต์สารภาพว่าตนเป็นคนบาปอย่างชัดเจนก่อน กลับใจใหม่จากหัวใจและหันมาพึ่งพระคริสต์ในความเชื่อที่สำคัญกมิตเพื่อรับความรอด หลังจากที่ผู้ใดได้เชื่อวางใจพระคริสต์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขาเองแล้วและได้บังเกิดเข้าในครอบครัวของพระเจ้าแล้ว เขาก็สามารถแสวงหาที่จะเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณได้ แต่ไม่ใช่ก่อนหน้านั้น

ผู้ชนะจิตวิญญาณต้องมีความเชื่อมั่นเต็มเปี่ยม

เกี่ยวกับความรอดของตัวเอง

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ D. L. Moody กล่าวว่าเขาไม่เคยรู้จักผู้ชนะจิตวิญญาณที่ใดคนใดที่ไม่มั่นใจเกี่ยวกับความรอดของตัวเองเลย หากคิดสักนิด เราก็เข้าใจได้ว่าทำไม ในส่วนของตนเอง คุณจะมีคำถามในการพูดกับเหล่าคนบาปเกี่ยวกับความรอดได้อย่างไรหากคุณไม่แน่ใจเกี่ยวกับความรอดของคุณเอง? คุณคงรู้สึกที่ว่า “ฉันกำลังพยายามชักชวนคนอื่นให้วางใจในพระคริสต์ขณะที่ฉันไม่รู้ว่าตัวฉันเองวางใจพระองค์แล้วหรือยัง!” คุณอาจรู้สึกเหมือน John Wesley ที่พ่ายแพ้ ผู้ซึ่งกลับจากนิคมเหล่านั้นในอเมริกาไปประเทศอังกฤษ โดยเขียนในสมุดบันทึกของตนว่า “ฉันมาอเมริกาเพื่อจะทำให้พวกนอกศาสนากลับใจเชื่อ แต่ โอ ใครเล่าจะทำให้ฉันกลับใจเชื่อ!”

และทำไมเหล่าคนบาปถึงควรมีความเชื่อมั่นในคำเตือนสติของคนที่ไม่รู้แน่นอนว่าตัวเขาเองรอดแล้วหรือยังเล่า? เขาไม่สามารถพูดด้วยความชื่นบานยินดีและความมั่นใจได้ และคนบาปที่ไม่รู้เรื่องราวมากที่สุดคงจะรู้สึกถึงความไม่จริงใจและความไม่มั่นคงของคนที่กำลังพยายามชักชวนเขาให้หันจากบาปของเขาและเชื่อวางใจในพระคริสต์หากคนที่อยากเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณนั้นไม่มีความแน่ใจว่าบาปของตัวเองถูกชำระออกไป

ขาดความมั่นใจจะเป็นอะไรก็ตาม คุณต้องจัดการมันให้เรียบร้อยหากคุณอยากจะประสบความสำเร็จในฐานะผู้ชนะจิตวิญญาณ

หากคุณเชื่อวางใจพระคริสต์ในใจของคุณแล้ว ก็จงหาพระสัญญาที่ชัดเจนบางประการในพระวจนะให้เจออย่างยอห์น 3:16; 5:24; 6:37 หรือกิจการ 16:31 และยอมรับพระสัญญาอันเปี่ยมพระคุณของพระเจ้าให้เป็นของคุณเองและรับความรอดนั้นที่พระองค์ทรงเสนอให้ฟรี ๆ จงให้สิทธิ์ในการรับความรอดของคุณมีพื้นฐานอยู่บนพระวจนะที่ชัดเจนของพระเจ้า อย่าสนใจความรู้สึกต่าง ๆ ของคุณ แต่จงวางใจพระวจนะที่ชัดเจนของพระเจ้าและมีความเชื่อมั่นนั้นซึ่งพระเจ้าทรงสัญญา ถ้าคุณมาหาพระเยซูคริสต์แล้ว และคุณทราบว่าพระองค์ตรัสไว้ว่า “ผู้ที่มาหาเรา เราก็คงจะไม่ขับไล่ออกไปเลย” (ยอห์น 6:37) คุณก็ควรที่จะยอมรับโดยอาศัยพระวจนะอันมีเกียรติของพระองค์ว่าพระองค์ทรงรับคุณไว้แล้วและไม่ได้ปฏิเสธคุณและจะไม่มีวันปฏิเสธเลย! หากคุณได้ร้องทูลต่อพระคริสต์เพื่อขอรับความรอดในใจของคุณแล้ว และคุณพบว่าพระคัมภีร์กล่าวว่า “เพราะว่า ‘ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด’” (รม. 10:13) คุณก็ควรเชื่อสิ่งที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้แล้ว นั่นคือ พระองค์ทรงช่วยให้รอดทุกคนที่ร้องทูลต่อพระองค์เพื่อขอรับความรอดอย่างจริงใจจากหัวใจ

หากคุณทนทุกข์เพราะขาดความมั่นใจเกี่ยวกับความรอด ผมก็ขอเสนอแนะให้คุณอ่านหนังสือของผม, *Seven Secrets of a Happy, Prosperous Christian Life* (Sword of the Lord Publishers) และจงอ่านมันด้วยตั้งใจอธิษฐานจนกว่าเรื่องนั้นจะชัดเจนแจ่มแจ้งในสมองของคุณ หรือถ้าบาปได้ทำให้พระวิญญาณผู้เปี่ยมสุขของพระเจ้าเสียดพระทัยผู้ทรงสถิตอยู่ในตัวคุณจนคุณไม่รู้สึกมั่นใจเกี่ยวกับความโปรดปรานของพระเจ้า ก็จงสารภาพบาปนั้นเสียวันนี้และละทิ้งมันและรอคอยต่อพระพักตร์พระเจ้าด้วยใจสำนึกผิดจนกว่าคุณจะรู้สึกมั่นใจว่าไม่มีบาปใดที่ยังไม่สารภาพขวางกั้นระหว่างตัวคุณกับรอยยิ้มของพระบิดาของคุณผู้ทรงสถิตในสวรรค์ การร่วมสามัคคีธรรมอันหวานชื่นนั้นที่พระบิดาทรงอยากมีกับลูกของพระองค์ คริสเตียนทุกคนสามารถทราบได้จนหมดข้อสงสัยว่าบาปทั้งหลายของตนได้รับการยกโทษแล้ว และมีแต่คริสเตียนเท่านั้นที่ทราบจริง ๆ ว่าตนได้รับความรอดแล้วเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณที่ประสบความสำเร็จ

ผู้ชนะจิตวิญญาณต้องทราบข่าวประเสริฐที่ช่วยให้รอด

ของพระคริสต์อย่างชัดเจน

ภรรยาที่ทุกซิกคนหนึ่งกล่าวแก่สามีของเธอว่า “บิลคะ ทำไมคุณไม่มาเข้าร่วมคริสตจักรกับฉันและเป็นคริสเตียนล่ะคะ? คุณไม่มีอะไรที่จะต้องสละทิ้งเยอะเลยนะ คุณเป็นคนดีอยู่แล้วนะคะ” แต่คำปรึกษาเช่นนั้นไม่ได้ช่วยเขาให้รับความรอด นั่นไม่ใช่การชนะจิตวิญญาณ

คุณแม่ท่านหนึ่งกล่าวแก่ลูกชายที่โตแล้วของเธอว่า “ลูกเอ๋ย ลูกกำลังทำให้แม่เข้าใจนะกับการตีแม่เหล็กของลูก ทำไมลูกไม่เลิกทางชั่วของลูกและใช้ชีวิตในทางที่ถูกต้อง?” นั่นเป็นคำวิงวอนที่จริงจัง แต่ต้องใช้มากกว่านั้นเพื่อจะชนะจิตวิญญาณดวงหนึ่งมาถึงพระคริสต์

พระเยซูได้ตรัสแก่พวกสาวกและแก่เราด้วยว่า

“ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก และประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน

“ ผู้ที่เชื่อและรับบัพติศมาก็จะรอด แต่ผู้ที่ไม่เชื่อจะถูกกลืนลงพระอาชญา” - มาระโก 16:15, 16

จงหมายเหตุว่าข่าวประเสริฐต้องถูกประกาศแก่มนุษย์ทุกคน คนที่เชื่อในพระคริสต์ตามข่าวประเสริฐนั้นก็ได้รับความรอด และบัพติศมาของเขาเป็นการประกาศตัวแบบเปิดเผยของเขาเกี่ยวกับข้อเท็จจริงนั้น คนที่ไม่เชื่อวางใจพระคริสต์เพื่อได้รับความรอดก็จะถูกกลืนลงพระอาชญา พระคำตอนนี้บอกเราอย่างชัดเจน ฉะนั้นจึงไม่มีทางเลยที่ผู้ใดจะรอดได้โดยปราศจากข่าวประเสริฐ และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสในที่นี้เกี่ยวกับการประกาศของคน ๆ หนึ่งที่น่าข่าวประเสริฐไปถึงหลายคน เช่นเดียวกับตรัสถึงนักเทศน์ผู้ซึ่งกล่าวแก่ที่ประชุมหนึ่ง

ความพยายามในการชนะจิตวิญญาณทั้งหมดจริง ๆ แล้วคือการประกาศข่าวประเสริฐ เราอาจเสริมคำพยานส่วนตัวของเราและคำวิงวอนอย่างจริงจังของเราเข้าไป แต่หากไม่มีการประกาศข่าวประเสริฐ ก็ไม่มีผู้ใดได้รับความรอดเลย “เพราะว่าหลังจากนั้นในพระสติปัญญาของพระเจ้าโลกโดยอาศัยปัญญาไม่ได้รู้จักพระเจ้า ก็เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าโดยความโง่เขลาแห่งการประกาศที่จะช่วยคนทั้งหลายที่เชื่อให้รอด” (1 คร. 1:21)

คุณเห็นแล้วว่า คำพยานส่วนตัวของคน ๆ หนึ่งและการวิงวอนแบบร้อนรนของคนที่รักอาจทำให้คนบาปคนหนึ่งอยากได้รับความรอด แต่สิ่งเหล่านี้เพียงลำพังไม่แสดงให้เห็นว่าจะได้รับความรอดได้อย่างไร ผู้คนไม่ได้รับความรอดโดยปราศจากข่าวประเสริฐ

และข่าวประเสริฐคืออะไร? สิ่งใดเป็นข่าวประเสริฐที่ช่วยให้รอดนี้ซึ่งหากไม่มีมันคนบาปคนหนึ่งจะไม่ถูกเปลี่ยนแปลงจากลูกของซาตานจนกลายเป็นลูกของพระเจ้าได้เลย? เปาโลนิยามข่าวประเสริฐ ในภาษาที่ได้รับการดลใจ ใน 1 โครินธ์ 15:1-4 ดังต่อไปนี้:

“ยิ่งกว่านี้ พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกท่านซึ่งข้าพเจ้าเคยประกาศแก่พวกท่านแล้ว ซึ่งพวกท่านได้ยอมรับไว้ด้วย และในข่าวประเสริฐนั้นพวกท่านตั้งมั่นคงอยู่

“โดยข่าวประเสริฐนั้นพวกท่านได้รับความรอดด้วย ถ้าพวกท่านระลึกอยู่เสมอถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าได้ประกาศไว้แก่พวกท่านนั้น เว้นเสียแต่พวกท่านได้เชื่ออย่างไร้ประโยชน์

“ด้วยว่าข้าพเจ้าได้มอบแก่พวกท่านเป็นอันดับแรกคือสิ่งซึ่งข้าพเจ้ารับไว้ในวันด้วย ว่าพระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์เพื่อบาปของเราทั้งหลาย ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์

“และพระองค์ได้ทรงถูกฝังไว้ และพระองค์ได้ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ในวันที่สามตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์”

ข่าวประเสริฐที่ช่วยให้รอดนี้ซึ่งเปาโลประกาศและซึ่งทำให้พวกคริสเตียนที่เมืองโครินธ์ได้รับความรอดแล้ว ก็คือ “ว่าพระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์เพื่อบาปของเราทั้งหลาย ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ และพระองค์ได้ทรงถูกฝังไว้ และพระองค์ได้ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ในวันที่สามตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์” ความมรณาที่ไถ่โทษนั้นของพระคริสต์บนกางเขน การคืนพระชนม์จากตายอันแสนอัศจรรย์ของพระองค์ ทั้งหมดนั้นตามที่มิเขียนไว้ในพระคัมภีร์ เป็นข่าวประเสริฐอันเปี่ยมสุขนั้นที่เราต้องนำติดตัวไปหากเราอยากชนะผู้คนมาถึงพระคริสต์และให้พวกเขาได้รับความรอด

ฉะนั้นให้เราวิเคราะห์ความจริงหลายประการของข่าวประเสริฐซึ่งผู้ชนะจิตวิญญาณแต่ละคนต้อง

เข้าใจอย่างชัดเจน

เขาต้องตระหนักว่ามนุษย์ทุกคน ทั้งชายหญิงและเด็กในทุกแห่งหน เป็นคนบาป ต่ำทรมานโดยธรรมชาติ เป็นผู้ที่ต้องรับการสร้างใหม่ นั่นคือการบังเกิดใหม่

คนพาริสีอาจเป็นคนดีกว่าคนเก็บภาษีในรูปลักษณะภายนอก แต่ทั้งคู่เป็นคนบาปเหมือน ๆ กัน ภรรยาและคุณแม่ที่รักนวลสงวนตัวอาจดูเหมือนดีกว่าหญิงโสเภณี เด็กที่อ่อนโยนอาจดูเหมือนดีกว่าคนสูงวัยที่ใช้การไม่ได้ คนที่เป็นคนดีมีศีลธรรมและรับผิดชอบอาจดูเหมือนดีกว่าคนเหลือขอขี้เมาและอาชญากร อย่างไรก็ตามในใจนั้นซึ่งเป็นที่ ๆ พระเจ้าทรงมอง ทุกคนก็เป็นคนบาปที่มีความผิดเหมือน ๆ กัน เปาโลจึงสรุปโดยได้รับการคล้อยจากพระเจ้าว่า “ไม่มีความแตกต่างกัน เหตุว่าทุกคนได้ทำบาป และขาดจากสง่าราศีของพระเจ้า” (รม. 3:22, 23) ถ้าผู้ชนะจิตวิญญาณไม่ทราบว่าการทำบาปเป็นสิ่งที่ป่วยถึงตาย เขาก็จะไม่ทราบว่าจะพาพวกเขาให้หันมาหาแพทย์ผู้ยิ่งใหญ่ของคัมภีร์ได้อย่างไร ถ้าเขาไม่สามารถแสดงให้เห็นว่าพวกเขาเป็นคนบาปที่ชั่ว เขาก็จะไม่นำพวกเขาให้กลับใจใหม่

ผู้ชนะจิตวิญญาณต้องเข้าใจว่าการบังเกิดใหม่เป็นพระราชกิจอัศจรรย์ของพระเจ้าในใจของคนบาปแต่ละคน ซึ่งทำให้เขาเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้า

ถ้าคนที่อยากเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณคิดว่าการเข้าร่วมกับคริสตจักรสักแห่งหรือการกลับเนื้อกลับตัวหรือการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้นจะทำให้คนบาปที่หลงหายคนหนึ่งกลายเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้า เขาก็ไม่ใช่ผู้ชนะจิตวิญญาณอย่างแน่นอน คน ๆ หนึ่งกำลังยุ่งเกี่ยวกับการอัศจรรย์ทั้งหลายเมื่อเขาทำให้ลูกคนหนึ่งของนรกกลายเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าโดยฤทธิ์เดชเหนือธรรมชาติของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูตรัสแก้นิโคเดมัสว่า “ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่ ผู้นั้นไม่สามารถเห็นอาณาจักรของพระเจ้าได้” และอีกที “ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดจากน้ำและจากพระวิญญาณ [ผมเชื่อว่าพระองค์ทรงหมายถึงพระวาระของพระเจ้าที่ชำระให้สะอาดและพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ประทานชีวิต] ผู้นั้นไม่สามารถเข้าในอาณาจักรของพระเจ้าได้” พระองค์ตรัสว่า “อย่าประหลาดใจที่เรากล่าวแก่ท่านว่า ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่” ฉะนั้นพระเยซูทรงยืนยัน และผู้ชนะจิตวิญญาณทุกคนต้องยืนยันว่า แม้แต่พาริสีคนหนึ่งที่เป็นคนดีมีศีลธรรมและเคร่งศาสนาอย่างนิโคเดมัส ต้องบังเกิดใหม่

ผู้ชนะจิตวิญญาณต้องทราบว่าวิธีที่คนบาปคนหนึ่งได้รับการบังเกิดใหม่คือ โดยการพึ่งพาอันเรียบง่ายบนพระคริสต์ในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

พระคัมภีร์หลายตอนกล่าวชัดเจนเช่นนั้น ยอห์น 1:12; 3:16, 18, 36; 5:24; กิจการ 10:43; 13:38, 39; 16:31 ทั้งหมดนี้กล่าวชัดเจนว่าคนที่มาเชื่อในพระเยซูคริสต์ในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของตนเอง นั่นคือพึ่งพาพระคริสต์ วางใจในพระคริสต์ เสี่ยงรับพระคริสต์เพื่อขอการยกโทษและความรอด ก็ได้รับความรอดทันที “ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์” ความเชื่ออันเรียบง่ายนี้ในพระคริสต์ การฝากตัวไว้กับพระเมตตาของพระคริสต์นี่ เป็นสิ่งที่ตัดสินใจเกี่ยวกับความรอดของจิตวิญญาณดวงหนึ่ง

เป็นความจริงที่ว่าคนบาปคนใดที่เชื่อวางใจในพระคริสต์ต้องกลับใจใหม่ นั่นเป็นความหมายของการกล่าวว่าทุกคนที่อยากได้รับความรอดต้องตระหนักว่าตนเป็นคนบาป และแน่นอนว่าจึงต้องหันใจของตนไปเสีย

จากทรัพย์สินต่าง ๆ และหนทางต่าง ๆ ของตนเอง และหันมาพึ่งพระคริสต์ การกลับใจจากบาปอย่างซื่อตรง เป็นส่วนหนึ่งของความเชื่อที่ช่วยให้รอด การกลับใจและความเชื่อไม่อาจถูกแยกออกจากกันได้ แต่นี่ถูก แสดงออกบ่อยครั้งที่สุดในพระคัมภีร์โดยคำเรียกง่าย ๆ นั้นว่า “เชื่อ” คุณทราบไหมว่าทันทีที่คนบาปที่ไม่ได้ เรื่องคนหนึ่งหันเสียจากบาปของตนอย่างซื่อตรงและเชื่อในพระคริสต์ นั่นคือ พึ่งพาพระคริสต์เพื่อรับความรอด เขาก็รับความรอดแล้ว? หากคุณทราบเช่นนั้น คุณก็ทราบปัจจัยใหญ่ที่เป็นตัวตัดสินในการนำคนบาปมารับ ความรอดแล้ว

เป็นธรรมดาที่คนที่อยากชนะคนบาปสักคนต้องสอนเขาให้ไม่พึ่งพาคุณความดีใด ๆ ของมนุษย์

พระคริสต์ผู้เดียวทรงทำการช่วยให้รอด และพระองค์ทรงทำเช่นนั้นเมื่อคนบาปที่หลงหายคนหนึ่ง พึ่งพาพระองค์และฝากตัวไว้กับพระคริสต์ ความดีงามทางศีลธรรมไม่ช่วยให้รอดและไม่มีส่วนในการช่วยให้ รอด การเป็นสมาชิกคริสตจักรและพิธีกรรมทั้งหลายของคริสตจักรช่วยให้รอดไม่ได้และมีส่วนในการช่วยให้ รอดไม่ได้ ผู้ชนะจิตวิญญาณต้องสามารถสอนคนบาปได้ว่าพระคริสต์เพียงผู้เดียวสามารถช่วยให้รอดได้และ ความรอดนั้นมีพื้นฐานอยู่บนความรักและความเมตตาของพระเจ้าซึ่งจัดหาเครื่องบูชาที่ไถโทษนั้นบนกางเขน เพื่อชดใช้บาปของมนุษย์

ผู้ชนะจิตวิญญาณต้องเป็นคริสเตียนที่ยอมจำนน

เต็มใจสละทิ้งบาปใด ๆ ที่รู้อยู่เพื่อทำให้พระคริสต์

พอพระทัยและเพื่อจะมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าสำหรับการชนะจิตวิญญาณ

คริสเตียนบางคนเป็นภาชนะที่มีเกียรติ และผู้ที่รอดแล้วจริง ๆ บางคนเป็นภาชนะที่ไร้เกียรติ ใน 2 ทิโมธี 2:19-21 เปาโลโดยได้รับการตลใจจากพระเจ้า กล่าวถึงเรื่องนี้:

“ให้ทุกคนที่ออกพระนามของพระคริสต์ออกห่างเสียจากความชั่วช้า”

“แต่ในบ้านใหญ่หลังหนึ่ง ๆ มิได้มีแต่ภาชนะทองคำและเงินเท่านั้น แต่มีภาชนะไม้และดินด้วย และ บ้างก็มีเกียรติ และบ้างก็ไร้เกียรติ

“เหตุฉะนั้นถ้าผู้หนึ่งผู้ใดชำระตัวเองให้พ้นจากสิ่งเหล่านี้ เขาก็จะเป็นภาชนะที่มีเกียรติ ซึ่งถูกชำระให้ บริสุทธิ์แล้ว และเหมาะที่นายจะใช้ให้เป็นประโยชน์ และถูกเตรียมไว้พร้อมสำหรับการงานที่ดีทุกอย่าง”

คริสเตียนทุกคนควรออกไปเสียจากความชั่วช้า คนที่ชำระตนให้สะอาดจากความชั่วช้าก็จะเป็น “ภาชนะที่มีเกียรติ ซึ่งถูกชำระให้บริสุทธิ์แล้ว [ถูกแยกตั้งไว้] และเหมาะที่นายจะใช้ให้เป็นประโยชน์ และถูก เตรียมไว้พร้อมสำหรับการงานที่ดีทุกอย่าง” คริสเตียนคนใดที่ไม่ตัดสินบาปทั้งหลายของตน ที่ไม่หันจากบาปที่ ทราบอยู่อย่างซื่อตรง ก็สูญเสียฤทธิ์เดชในการชนะจิตวิญญาณและความสามารถในการชนะจิตวิญญาณ รวมถึงใจที่มีให้แก่การชนะจิตวิญญาณด้วย เกียรติอันยิ่งใหญ่ที่สุดที่จะมาสู่คริสเตียนสักคนได้ก็คือ การที่พระเจ้า ทรงทำให้เขาสามารถที่จะชนะจิตวิญญาณได้ แต่คนที่ไม่ชำระตนให้สะอาดจากความชั่วช้าโดยการสารภาพ อย่างซื่อตรงและหันเสียจากบาปก็จะเป็นภาชนะที่ไม่ได้ทำด้วยทองคำและเงิน แต่ทำด้วยไม้และดิน-ไม่ใช่ ภาชนะอันมีเกียรติ แต่เป็นภาชนะอันไร้เกียรติ

เปาโลจดจำความจริงนี้ไว้อยู่เสมอ ว่าถ้าผู้ใดอยากที่จะได้รับการอวยพรอยู่เสมอในการชนะจิต

วิญญาณ เขาก็ต้องเป็นภาษาชนะที่ “เหมาะที่นายจะใช้ให้เป็นประโยชน์” อยู่ต่อไป ใน 1 โครินธ์ 9:27 เปาโล กล่าวไว้ว่า “แต่ข้าพเจ้าปราบร่างกายของข้าพเจ้า และทำให้ร่างกายนั้นอยู่ใต้บังคับ เพราะเกรงว่าโดยทางหนึ่ง ทางใดเมื่อข้าพเจ้าได้ประกาศแก่คนอื่นแล้ว ตัวข้าพเจ้าเองจะเป็นคนที่ใช้การไม่ได้”

อะไรเป็นสิ่งที่เปาโลกลัว? เขากลัวว่าหลังจากที่เขาได้เทศนาแก่คนมากมายแล้ว เขาอาจถูกวางไว้ต่างหากและถูกโยนทิ้งไปในฐานะเครื่องมือชิ้นหนึ่งในการชนะจิตวิญญาณ และเพราะกลัวเรื่องนี้ เปาโลจึงกำราบร่างกายของตนและทำให้ธรรมชาติที่ผิดบาปเดิมนั้นอยู่ใต้บังคับ เพื่อที่เขาจะเหมาะสำหรับการใช้งานขององค์ผู้เป็นนาย

หนึ่งในแรงจูงใจเหล่านั้นที่บริสุทธิ์ที่สุดที่คริสเตียนคนใดจะมีได้สำหรับการดำเนินชีวิตแบบแยกออก และบริสุทธิ์ก็คือ เพื่อที่เขาจะเหมาะในการชนะจิตวิญญาณ และถ้าคุณจะต้องสละทิ้งความเพลิดเพลินชั่วคราวในลักษณะใดที่เป็นที่กังขา ถ้าคุณต้องสละทิ้งนิสัยใดที่อาจทำให้คุณเพลิดเพลิน หรือถ้าคุณต้องสละทิ้งรูปเคารพสุดที่รักสักอย่างในใจของคุณเพื่อที่คุณจะได้รับฤทธิ์เดชของพระเจ้าและชนะจิตวิญญาณได้ บำเหน็จนั้นในสวรรค์ก็คงจะยิ่งใหญ่มาจริง ๆ! ขอบคุณพระเจ้าสำหรับอภิสิทธิ์ในการป้องกันจิตวิญญาณสักดวงให้พ้นจากนรกไปถึงพันล้านปีและต่อไปอีกพันล้านปีคุณพันล้านปี! ใครเล่าจะไม่เต็มใจสละทิ้งความเพลิดเพลินใด ๆ ของบาป เหมือนที่โมเสสได้สละทิ้ง เพื่อจะมีบำเหน็จอันเปี่ยมสุขเช่นนั้น!

เกลืออาจหมดรสเค็มของมันได้ อย่างน้อยเกลือตามธรรมชาติที่รวมตัวกันรอบขอบของชายหาดพร้อมกับสิ่งเจือปนทั้งหลายในมันอาจสูญเสียรสเค็มของมันไปได้ เช่นนั้นแหละ คริสเตียนคนใดก็อาจสูญเสียฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณของตนไปได้ พระเยซูตรัสว่า “ท่านทั้งหลายเป็นเกลือแห่งแผ่นดินโลก แต่ถ้าเกลือนั้นหมดรสเค็มของมันไปแล้ว จะทำให้มันมีรสเค็มอย่างไรได้ ตั้งแต่นั้นไปเกลือนั้นก็ไม่เป็นประโยชน์อะไร นอกจากจะถูกโยนทิ้งเสีย และถูกเหยียบย่ำได้เท้าของมนุษย์” (มธ. 5:13) คริสเตียนทั้งหลายที่ล้อเล่นกับบาป ที่คบเพื่อนเลวที่หมกมุ่นอยู่กับการทำเงิน อาจกลายเป็นเกลือที่หมดรสเค็มได้ พวกเขาอาจเอาความสว่างของตนไปอยู่ได้ถึงผมไม่ได้กล่าวว่าคริสเตียนทั้งหลายที่หลงไปในการรักโลกและบาปสูญเสียจิตวิญญาณของตนไปแล้ว แต่ผมขอกล่าวว่าพวกเขาหลุดออกฤทธิ์เดชในการชนะผู้อื่นมาถึงพระคริสต์ พวกเขาหมดความชื่นชมยินดีบนโลกนี้และสูญเสียบำเหน็จนิรันดร์ในสวรรค์

โอ สำหรับคริสเตียนที่ชนะจิตวิญญาณ น้ำพระทัยของพระคริสต์ต้องเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในโลก! ไม่มีสถานที่ใดที่ยากเกินไปหากมันเป็นที่ ๆ พระเจ้าทรงอยากได้คริสเตียนที่ยอมจำนน คนที่อยากเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณต้องเรียนรู้ที่จะทำให้พระเยซูคริสต์เป็นเจ้าของชีวิตของตน เขาต้องตั้งความปรารถนาของตนไว้กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่เบื้องบนและแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน การยอมจำนนต่อพระคริสต์ จนคน ๆ นั้นเต็มใจที่จะทิ้งบาปใดที่ตนรู้และทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับคนที่อยากเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ

ฉะนั้นผู้ชนะจิตวิญญาณจึงต้องมีความกรุณาที่แท้จริงอยู่บ้างในใจของตนเพื่อคนบาปทั้งหลาย “พระเจ้าทรงรักโลกยิ่งนัก จนพระองค์ได้ประทานพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระองค์” พระคัมภีร์บอกเรา เอาละ คน ๆ หนึ่งจะเข้าสู่งานอันเปี่ยมสุขนั้นของการช่วยคนบาปให้รอดได้อย่างไร ซึ่งทำให้พระคริสต์และ

พระบิดาต้องเสียมากมายจริง ๆ หากเขาไม่เข้าอยู่ในความกรุณานั้น ภาระแห่งความห่วงใยนั้น? นั่นเป็นอีกวิธีของการกล่าวว่าผู้ชนะจิตวิญญาณต้องห่วงใยอย่างจริงจังที่จะกีดกันผู้คนให้พ้นจากนรก

ฉะนั้นคริสเตียน เพื่อจะชนะจิตวิญญาณ จึงต้องมีฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ นี่เป็นกิจวัตรที่ใหญ่โตเกินไปสำหรับสติปัญญาแบบมนุษย์ บุคลิกภาพแบบมนุษย์ เครื่องมือต่าง ๆ ของมนุษย์ และสำหรับตรรกะของสำนักทั้งหลาย

ในบทอื่น ๆ เราจะเจาะลึกรายละเอียดเกี่ยวกับข้อกำหนดที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้ของการใช้พระคัมภีร์ ความกรุณาของดวงใจ และฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่เราขอบอกตรงนี้เลยว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้เลยสำหรับผู้ใดที่อยากหันซ้ายและหญิงทั้งหลายจากความมืดมาสู่ความสว่างและจากบาปมาถึงความรอดและจากนรกไปสู่สวรรค์

คุณค่าและความสำคัญ ของการทำงานเป็นรายตัว

“คนหนึ่งในสองคนนั้นซึ่งได้ยินยอห์นพูด และได้ติดตามพระองค์ไปนั้น คืออันดรูว์น้องชายของซีโมนเปโตร

“อันดรูว์ได้ไปหาซีโมนพี่ชายของตนก่อน และกล่าวแก่เขาว่า “พวกเราได้พบพระเมสสิยาห์แล้ว” ซึ่งแปลว่า พระคริสต์

“และอันดรูว์ได้พาซีโมนไปเฝ้าพระเยซู และเมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเขาแล้ว พระองค์ก็ตรัสว่า “ท่านคือซีโมนบุตรชายของโยนาห์ ท่านจะถูกเรียกว่า เคฟาส” ซึ่งแปลว่า หินก้อนหนึ่ง

“วันต่อมา พระเยซูตั้งพระทัยจะเสด็จไปยังแคว้นกาลิลี และทรงพบฟีลิป และตรัสกับเขาว่า “จงตามเรามา”

“ฟีลิปไปหานาธานาเอล และกล่าวแก่เขาว่า “พวกเราได้พบพระองค์ ผู้ซึ่งโมเสสได้เขียนถึงในพระราชบัญญัติ และที่พวกศาสดาพยากรณ์ได้เขียนถึง คือพระเยซูแห่งนาซาเร็ธ”- ยอห์น 1:40-43, 45

“และพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก และประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษยทุกคน”- มาระโก 16:15

การชนะเป็นรายตัวโดยผู้คนเป็นรายตัวในการสนทนาเป็นรายตัวเป็นวิธีหลักในการชนะจิตวิญญาณ ความเชื่อแบบคริสเตียนของภาคพันธสัญญาใหม่ได้ถูกบิดเบือนและถูกทำให้ผิดรูปไปมากเสียจนเดี๋ยวนี้ผู้คนโดยรวมมองงานของคริสเตียนว่าถูกกระทำในอาคารที่ประชุมคริสตจักรเป็นหลัก ในขณะที่ประชุมแบบเป็นทางการ ถูกนำโดยเหล่านักเทศน์ ความจริงอันเรียบง่ายก็คือว่าในสมัยภาคพันธสัญญาใหม่เมื่อก่อนไม่มีอาคารที่ประชุม (ไม่มีสักหลังถูกกล่าวถึงในภาคพันธสัญญาใหม่) การประชุมในที่สาธารณะมีลักษณะไม่เป็นทางการ และค่อนข้างไม่มีผลต่องานหลักนั้นของการนำข่าวประเสริฐไปทั่วเมือง ไซแล้ว ไปทั่วโลก โดยพูดกับผู้คนเป็นรายตัว

พวกอาจารย์สอนตามโรงเรียนพระคริสตธรรมและคนอื่น ๆ ที่ไม่มีประสบการณ์ในทางปฏิบัติมากนัก บางครั้งก็พูดถึงข้อดีต่าง ๆ ของการชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวและการประกาศข่าวประเสริฐแบบมวลชน ความจริงก็คือว่าสองสิ่งนี้เป็นส่วนสำคัญของสิ่งเดียวกัน การเทศนาข่าวประเสริฐแบบที่ต้องส่งพวกคริสเตียนออกไปเพื่อชนะจิตวิญญาณ ถล่อมใจของคนบาป ระเบิดผืนดินที่แข็ง ปลูกไร่จิตสำนึกและสร้างบรรยากาศให้เหมาะสำหรับการชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัว และการชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวถูกกระทำได้ดีที่สุด ทุกคราว ในที่ ๆ มีการเทศนาพระคัมภีร์แบบชัดเจน การเทศนาที่เน้นข่าวประเสริฐ คนที่ต่อต้านการประกาศข่าวประเสริฐแบบมวลชนก็ไม่เคยเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวที่ดีมากนัก และผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเหล่านั้นก็เป็นพวกที่สนับสนุนการประกาศข่าวประเสริฐแบบมวลชน ผู้ใดเล่าที่เคยทำงานชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวได้ดีไปกว่า D. L. Moody และ R. A. Torrey? และผู้ใดเล่าที่ได้พัฒนาเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวได้เหมือนกับผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้และผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนอื่น ๆ?

ในพันธกิจข่าวประเสริฐหนึ่งเมื่อเกือบสี่สิบปีก่อน และเมื่อได้เห็นหลายหมื่นคนมาถึงพระคริสต์ ผมก็กล่าวได้เลยว่าการติดต่อเป็นรายตัว การเชิญชวนเป็นรายตัว มีส่วนสำคัญในการชนะเก้าในสิบคนของทุกคน เหล่านั้นที่ผมได้เห็นมาถึงพระคริสต์

การเทศนาข่าวประเสริฐที่ดีที่สุดและความพยายามในการชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวที่ดีที่สุดไปด้วยกัน

เป็นการดีที่จะเทศนาข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์แก่ฝูงชนหมู่ใหญ่ แต่ความจริงอันเรียบง่ายก็คือว่าคนบาปที่หลงหายจำนวนมากจะไม่มีวันเข้ามาฟังคำเทศนานอกเสียจากว่าคริสเตียนบางคนพาเขาจะมา จะไม่มีวันตอบสนองต่อคำเชิญชวนนั้นนอกเสียจากว่าคริสเตียนบางคนยุเขาให้ออกไปข้างหน้าและรับเชื่อพระคริสต์ และคงจะไม่มีทางรู้ว่าเขาจะเชื่อวางใจพระคริสต์และมีความมั่นใจเรื่องความรอดได้อย่างไรหากคนงานเป็นรายตัวบางคนไม่แสดงให้เขาเห็นจากพระคัมภีร์

D. L. Moody กล่าวไว้ว่าถ้าเขาต้องชนะจิตวิญญาณหนึ่งพันดวงเพื่อที่จะแน่ใจเรื่องสวรรค์เอง แน่แน่นอนว่าเขาคงเลือกที่จะเสี่ยงมันโดยการชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวโดยปราศจากการเทศนาในที่ประชุมมากกว่าที่จะพยายามทำเช่นนั้นโดยการเทศนาในที่ประชุมโดยปราศจากการชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัว

Dr. Charles G. Trumbull บรรณาธิการยาวนานของ *Sunday School Times* หลังจากเป็นบรรณาธิการของนิตยสารฉบับหนึ่งมานานหลายปีพร้อมกับการตีพิมพ์เฉลี่ยหนึ่งแสนฉบับ หลังจากเทศนานานหลายปีแก่ฝูงชนหมู่ใหญ่ ๆ ได้กล่าวว่าเขารู้สึกแน่ใจว่าเขาได้ชนะจิตวิญญาณมาถึงพระคริสต์ในการพูดคุยเป็นรายตัวมากกว่าทุกคนเหล่านั้นที่รับความรอดผ่านทางอิทธิพลของเขาในวิธีอื่น ๆ

ผมกำลังกล่าวว่าความพยายามในการชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวเป็นหนทางหลักในการชนะจิตวิญญาณ

การชนะผู้คนเป็นรายตัวโดยคนเป็นรายตัวเป็นวิธีที่

ถูกบัญชาอย่างชัดเจนที่สุดในพระคัมภีร์

ขอให้เราตรวจสอบคำสั่งเดินทัพเหล่านั้นซึ่งพระเยซูคริสต์ทรงฝากไว้สำหรับคริสเตียนทั้งหลาย “พระมหาบัญชา” ของพระองค์ที่ทรงฝากไว้กับคริสตจักรทั้งหลายและผู้คนเป็นรายตัว

จงพิจารณา มาระโก 16:15: “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก และประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษยทุกคน” โดยทั่วไปเราคิดถึง ‘การประกาศข่าวประเสริฐ’ ว่าเป็นการกล่าวคำเทศนาหนึ่งแก่ฝูงชน แต่การตรวจสอบเล็กน้อยที่กระทำต่อพระคำตอนนี้จะแสดงให้เห็นว่านั่นไม่ใช่ความหมายหลักของพระมหาบัญชานั้น เราอ่านพระมหาบัญชานั้นราวกับว่ามันกล่าวว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกและเทศนาข่าวประเสริฐในหอประชุมคริสตจักรทุกแห่งและแก่ที่ประชุมทุกกลุ่ม” แต่พระมหาบัญชานั้นไม่ได้กล่าวถึงหอประชุมใดและมันไม่กล่าวถึงที่ประชุมทั้งหลาย ไม่ใช่เลย พระเยซูเจ้ากำลังตรัสในที่นี้ถึงผู้คนเป็นรายตัว เราจะต้องประกาศข่าวประเสริฐ “แก่มนุษยทุกคน” นั่นคือ แก่ทุกคนเป็นรายตัว พระคริสต์ไม่ได้สิ้นพระชนม์เพื่อที่ประชุมทั้งหลาย พระองค์ได้สิ้นพระชนม์เพื่อคนทุกคน พระมหาบัญชานั้นไม่ใช่จงเทศนาข่าวประเสริฐแก่ที่ประชุมทั้งหลาย แต่จงประกาศข่าวประเสริฐแก่คนเป็นรายตัว

ผมยินดียอมรับว่ามันเป็นพรอย่างหนึ่งที่ได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่ผู้คนมากมายเท่าที่เราทำได้ ไม่ว่าจะเป็นครุสสอนรวีคนหนึ่งที่พูดกับเด็กสิบคน หรือนักเทศน์คนหนึ่งเทศนาแก่คนห้าสิบคนในมิชชันนารีหนึ่ง หรือแก่พันคนในที่ประชุมใหญ่ หรือแก่ล้านคนในการถ่ายทอดทางวิทยุ แต่หนทางเดียวที่คนกลุ่มหนึ่งหรือที่ประชุมหนึ่งจะกระทำตามข้อกำหนดของพระมหาบัญชานั้นก็คือนั้นในชั้นเรียนรวีนั้น หรือในมิชชันนารีนั้น หรือในที่ประชุมคริสตจักรนั้น หรือในกลุ่มผู้ฟังทางวิทยุ นั้น มีผู้คนที่หลงหายและนำเสนอสารที่ต้องการได้ยินข่าวประเสริฐ และนักเทศน์ทุกคนควรที่จะจดจำไว้ว่าเขาไม่ได้กำลังเทศนาแก่ฝูงชนหมู่หนึ่ง แต่แก่ผู้คนที่รายตัว

ผมคิดว่าพวกเราที่เป็นนักเทศน์มักมีแนวคิดที่ผิดเกี่ยวกับงานรับใช้ที่เราถูกเรียกให้กระทำ เรากล่าวว่า “พระเจ้าได้ทรงเรียกผมให้เทศนา” ซึ่งโดยคำกล่าวนั้นเราหมายความว่าพระองค์ได้ทรงเรียกเราให้จัดเตรียมคำเทศนาหนึ่งพร้อมกับโครงร่างดี ๆ และความจริงจากพระคัมภีร์ และการอธิบายข้อพระคัมภีร์ต่าง ๆ และให้เทศนาสิ่งนี้ในการปราศรัยต่อหน้าชุมนุมชนหรือคำเทศนาแก่ที่ประชุมหนึ่ง บัดนี้การทรงเรียกให้เทศนาอาจรวมถึงการเทศนาแก่ที่ประชุม แต่นั่นไม่ใช่ความหมายหลักของคำว่า “ประกาศ” ตามที่พระเยซูทรงใช้ในพระมหาบัญชานั้น อันที่จริง เราที่เป็นนักเทศน์ได้รับการทรงเรียกให้กีดกันผู้คนให้พ้นจากนรก เราได้รับการทรงเรียกให้นำข่าวประเสริฐไปถึงผู้คนทั้งหลาย นักเทศน์คนหนึ่งกำลังทำตามที่พระเยซูทรงบัญชาไว้ในพระมหาบัญชานั้นพอดีเมื่อเขาพูดคุยกับคนบาปที่นำเสนอสารคนหนึ่งในบ้านของเขา หรือตามท้องถนน หรือในบ้านค้า และผมขอกล่าวด้วยความหวังใจสูงสุดซึ่ง: ผมสงสัยว่าพวกเราที่เป็นนักเทศน์ส่วนใหญ่ที่เทศนาคำเทศนาแบบทางการแก่ที่ประชุมทั้งหลายจริง ๆ แล้วกำลัง ‘ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน’ ในความหมายตามที่พระเยซูทรงหมายความว่าหรือไม่ เราไม่ได้รับการทรงเรียกให้กล่าวคำเทศนาทั้งหลายเป็นหลัก เราได้รับการทรงเรียกให้กีดกันพวกคนบาปให้พ้นจากนรก ในบางกรณี คำเทศนาต่าง ๆ จะช่วยทำเช่นนั้น ในกรณีอื่น ๆ การติดต่อสัมพันธ์เป็นรายตัวเป็นหนทางเดียวที่เราจะช่วยผู้คนให้ได้รับความรอดได้

และฉะนั้นเนื่องจากผมได้รับการทรงเรียกให้นำข่าวประเสริฐไปสู่ผู้คน ให้ช่วยผู้คนที่จะรับความรอด และกีดกันพวกเขาให้พ้นจากความพิณาศชั่ววันรันดร์ ผมจึงเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง ผมจึงจัดงานฟื้นฟูทั้งหลาย ผมจึงจัดงานประชุมต่าง ๆ ในเรื่องการประกาศข่าวประเสริฐ ผมจึงสอนผู้คนให้ชนะจิตวิญญาณ ผมจึงแต่งบทเพลงหลายบทและผมจัดรายการทางวิทยุที่ถ่ายทอดไปยังสี่สิบสถานี โดยพระเมตตาของพระเจ้า ผมได้เผยแพร่หนังสือหลายเล่มและแผ่นพับหลายฉบับของผมไปกว่ายี่สิบเอ็ดล้านชุดทั่วโลกในสามสิบภาษา ทั้งหมดนี้แค่หมายความว่าหนทางใดในโลกที่เราสามารถนำข่าวประเสริฐไปถึงคนบาปทั้งหลายและกีดกันผู้คนให้พ้นจากนรกได้ เรากำลังเชื่อฟังพระมหาบัญชานั้น แต่แน่นอนว่าพระมหาบัญชานั้นในมาระโก 16:15 บัญชาเราให้รับมือกับคนเป็นรายตัวในฐานะคนเป็นรายตัว เราจะต้องนำข่าวประเสริฐ “ไปถึงมนุษย์ทุกคน”

จงพิจารณาพระมหาบัญชานั้นตามที่ประทานไว้ในมัทธิว 28:19, 20:

“เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปและสั่งสอนชนทุกชาติ ให้บัพติศมาพวกเขาในพระนามของพระบิดา และของพระบุตร และของพระวิญญาณบริสุทธิ์

“โดยสอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดใดก็ตามที่เราได้สั่งพวกเขาไว้ และดูเถิด เราอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป แม้กระทั่งถึงการสิ้นสุดของโลกนี้”

ในที่นี่พวกสาวกได้รับคำบัญชาให้ไปและสร้างเหล่าสาวก จากนั้นพวกเขาได้รับคำบัญชาที่จะให้บังเกิด
มาเหล่าผู้เชื่อ และจากนั้นพวกเขาได้รับคำบัญชาให้สั่งสอนผู้เชื่อเหล่านี้ให้ทำสิ่งที่พระเยซูได้ทรงบัญชาพวกเขา
นั่นคือเหล่าอัครทูต ให้กระทำ! เราจะต้องให้ผู้คนรับความรอดและให้พวกเขาได้รับบัพติศมา นั่นคือ ให้พวกเขา
สัญญาต่อหน้าผู้อื่น ให้พวกเขาแสดงจุดยืนที่เปิดเผย ให้พวกเขาถูกตีตราเพื่อพระเยซู และจากนั้นเราจะต้องสั่ง
สอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งพระเยซูได้ทรงสอนเราให้กระทำ คนบาปที่หลงหายทุกคนถูกเรียกให้มา
รับความรอด ทันทีที่เขาได้รับความรอด เขาก็ถูกเรียกให้ชนะจิตวิญญาณ คริสเตียนทุกคนในโลกได้รับคำบัญชา
แบบเดียวกันเปรียบกับที่ประทานให้แก่พวกอัครทูต-จงชนะจิตวิญญาณ พวกอัครทูตมีสิทธิอำนาจของอัครทูตใน
ด้านหลักคำสอนและเหนือคริสตจักรทั้งหลายก่อนที่พระคัมภีร์ถูกเขียนครบสมบูรณ์แล้ว ซึ่งพวกเราสมัยนี้ไม่มี
แต่พวกเขาไม่ได้มีคำบัญชาให้ชนะจิตวิญญาณทั้งหลายมากไปกว่าที่เรา

ฉะนั้นถ้าคริสเตียนทุกคนได้รับคำบัญชาให้ชนะจิตวิญญาณ ก็เป็นที่ประจักษ์ชัดว่าพระมหาบัญชา
ไม่ได้มีไว้แก่พวกนักเทศน์เป็นหลัก เห็นได้ชัดว่าคน ๆ หนึ่งไม่สามารถเชื่อฟังพระมหาบัญชานั้นโดยแค่อธิบาย
พระวจนะของพระเจ้าแก่ที่ประชุมเพียงเท่านั้น ไม่ใช่ พระเจ้าไม่ทรงเรียกทุกคนให้เป็นศิษยาภิบาล ไม่ทรงเรียก
ทุกคนให้เป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ไม่ทรงเรียกคริสเตียนทุกคนให้รับหน้าที่ดูแลที่ประชุมหนึ่งและป่าว
ประกาศพระวจนะ พวกผู้หญิงจะต้องเจียบเสียงในคริสตจักรทั้งหลาย ไม่ใช่สิทธิอำนาจเหนือพวกผู้ชาย ไม่สั่ง
สอนพวกผู้ชาย แต่จะต้องสงบปากสงบคำ และชายมากมายเช่นกันไม่ได้รับการทรงเรียกให้ใช้สิทธิอำนาจเหนือ
ที่ประชุมหรืออธิบายพระวจนะในที่ประชุมพร้อมกับสิทธิอำนาจของ “ผู้ปกครอง” หรือ “ผู้ดูแล” หากจะใช้คำ
เรียกตามภาคพันธสัญญาใหม่ แต่คริสเตียนทุกคนจะต้องชนะจิตวิญญาณ และนั่นจึงพิสูจน์ให้เห็นว่าพระมหา
บัญชานั้นเกี่ยวข้องกับคริสเตียนทุกคนเป็นหลักในการรับมือกับผู้คนที่หลงหายเป็นรายตัว การชนะจิตวิญญาณ
เป็นรายตัวเป็นสิ่งหลักที่ถูกสอนในพระคัมภีร์และเป็นหน้าที่หลักของคริสเตียนทั้งหลาย

ในลูกา 14:16-24 พระเยซูทรงเล่าเรื่องราวของชายคนหนึ่งจัดการเลี้ยงใหญ่และเชิญผู้คนมากมาย
“และได้ส่งผู้รับใช้ของตนตอนเวลาอาหารเย็นไปกล่าวแก่คนทั้งหลายที่ได้รับเชิญไว้แล้วว่า ‘เชิญมาเถิด เพราะ
บัดนี้สิ่งสารพัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว’” โปรตสังเกตว่าผู้รับใช้คนเดียวนั้นที่พระเจ้าทรงมีในคำอุปมาเรื่องนี้คือผู้
เดียวนั้นที่นำข่าวสารส่วนตัวไปบอกแก่ผู้คนที่ตนเป็นรายตัว ผู้รับใช้คนนั้นเคาะที่ประตูบ้านของชายคนหนึ่งที่ได้รับ
เชิญแล้ว แต่คนนั้นขอตัวโดยกล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้ซื้อทุ่งนาแปลงหนึ่งไว้ และข้าพเจ้าจะต้องไปและดูทุ่งนานั้น”
เขาเคาะที่ประตูบ้านอีกหลัง และชายคนนั้นได้ซื้อวัวไว้ห้าคู่และกำลังจะผูกพวกมันเข้าด้วยกันตอนมือเย็นเพื่อ
ลองดูพวกมัน! ประตูบ้านอีกหลังเป็นบ้านของคุณแต่งงานใหม่คู่หนึ่ง และชายคนนั้นกล่าวว่าเขามาไม่ได้เพราะว่า
“ข้าพเจ้าได้แต่งงานกับภรรยาคนหนึ่ง และเหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่สามารถมาได้” และจากนั้นผู้รับใช้คนนั้นได้
รับคำบัญชาว่า “จงออกไปโดยเร็วตามบรรดาถนนใหญ่และตรอกน้อยทั้งหลายแห่งนคร และพาคนยากจน
และคนพิการ และคนง่อย และคนตาบอดเข้ามาที่นี่” ฉะนั้นผู้รับใช้คนนั้นจึงไปตามท้องถนนพูดคุยกับขอทาน
คนหนึ่งที่นี่ ยากคนหนึ่งที่นี่ ครอบครัวยุติกันที่นั่น และรวบรวมพวกเขาเข้ามาในงานเลี้ยงใหญ่นั้น

แต่ยังมีที่ว่างอีก ฉะนั้นนายจึงส่งผู้รับใช้คนนั้นออกไปตามทางหลวงและรั้วต้นไม้ เรือกสวนไร่นาและ
บ้านเช่าเพื่อ “บังคับพวกเขาให้เข้ามา เพื่อบ้านของเราจะได้เต็ม”

นี่เป็นภาพ ๆ หนึ่งของการที่พระเจ้าทรงเจตนาที่จะให้โต๊ะใหญ่เหล่านั้นที่งานเลี้ยงสมรสเต็มไปด้วยผู้คน! นี่เป็นภาพ ๆ หนึ่งของการที่พระเจ้าทรงคาดหวังที่จะให้ผู้คนไปสวรรค์ และนั่นก็เกิดขึ้นโดยการที่ผู้ชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวออกไปตามผู้คนเป็นรายตัว

โอ การเทศนาข่าวประเสริฐในที่ประชุมมีที่ของมัน มันเสริมเข้ากับการชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัว พระเจ้าทรงเรียกและเตรียมชายบางคนให้ทำสิ่งนั้นพอ ๆ กับอีกสิ่งที่เหลือ

การชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัว คนเป็นรายตัวที่รับมือกับคนเป็นรายตัว เป็นแผนการหลักของการชนะจิตวิญญาณที่ถูกสอนในพระคัมภีร์

Dr. R.A. Torrey ให้เราเห็นความจริงอันแสนวิเศษนั้นที่ว่า เนื่องจากทุกคนได้รับคำบัญชาให้ชนะจิตวิญญาณ ก็จำเป็นที่กับคนส่วนใหญ่แล้ว เราต้องรับมือกับผู้คนเป็นรายตัว และเนื่องจากเราจะต้องนำข่าวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคน การชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวจึงมีข้อได้เปรียบมหาศาลที่ว่าใคร ๆ ก็ทำได้ ว่ามันสามารถทำได้ตลอดเวลาและทำได้ทุกแห่งหน!

โอ ขอขอบคุณพระเจ้า คน ๆ หนึ่งสามารถชนะจิตวิญญาณแบบส่วนตัวได้เมื่อเขาไม่สามารถพาผู้คนให้ออกมาที่คริสตจักรเพื่อจะฟังการประกาศข่าวประเสริฐในที่ประชุมได้ เมื่อสัปดาห์ก่อน ผมได้ชนะสองคนจากการซ้อมงานแต่ง! ผมได้ชนะหลายร้อยคนที่งานศพทั้งหลายหรือที่สุสานหลังพิธีศพ ในเมืองดัลลัส รัฐเท็กซัส ผมได้รับอภิสิทธิ์อันยิ่งใหญ่ในการชนะผู้ชายหลายคนที่ไม่ได้แล้วขณะที่พวกเขาร้องไห้อยู่ข้างเตียงผู้ตายของคุณพ่อของพวกเขาที่เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง ผมรบเร้าพวกเขาทีละคนให้พิจารณาเรื่องนี้ และจากนั้นผมก็หยิบพระคัมภีร์มาและแสดงให้พวกเขาเห็นว่าจะรับความรอดได้อย่างไร ผมได้ชนะแม่บ้านคนหนึ่งขณะที่เธออบคุกกี้ ชนะเด็กชายอายุสิบสองคนหนึ่งหลังจากปีนขึ้นไปนั่งข้างเขาขณะที่เขานั่งอยู่บนต้นไม้ของยู้งฉางหลังใหญ่ เมื่อวันก่อน ลูกเขยของผม ได้ชนะชายหนุ่มคนหนึ่งในเมืองวินสตัน-ซาล์ม รัฐนอร์ทแคโรไลนา ในซูเปอร์มาร์เก็ตแห่งหนึ่ง ขณะที่ผู้คนกำลังเอาของใส่ตะกร้าของตนซึ่งอยู่รอบตัวเขาทั้งสอง!

ผมเตือนความจำคุณอีกครั้งว่าเนื่องจากพระมหาบัญชาที่บัญชาคริสเตียนทุกคนให้ชนะจิตวิญญาณ และงานเป็นรายตัวเป็นหนทางเดียวที่คริสเตียนทุกคนสามารถทำได้ ฉะนั้นคำสอนหลักนั้นของพระคัมภีร์เกี่ยวกับการชนะจิตวิญญาณจึงเป็นการชนะผู้คนเป็นรายตัว

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวที่ยิ่งใหญ่

เป็นความจริงที่ว่าพระเยซูทรงเทศนาแก่ผู้คนมากมายอยู่บ่อยครั้ง มากกว่าสามสิบหนในยี่สิบสองบทแรกของหนังสือมัทธิว คำว่า “คนเป็นอันมาก” และ “ฝูงชนเป็นอันมาก” ถูกใช้เพื่อหมายถึงฝูงชนเหล่านั้นที่ฟังพระองค์ บางครั้งมันก็เป็นผู้ชายห้าพันคน ไม่นับพวกผู้หญิงและเด็ก ๆ อีกคราวหนึ่ง มันคือสี่พันคน เป็นความจริงที่ว่าฝูงชนหมู่ใหญ่ได้ฟังพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดนั้นเมื่อ “ไม่เคยมีผู้ใดพูดเหมือนคนนี้เลย” (ยอห์น 7:46)

แต่มันเป็นความจริงเช่นกัน และค่อนข้างน่าแปลกใจเมื่อคิดดูอีกที ที่ผู้คนส่วนใหญ่ที่ได้รับการรอดภายใต้งานรับใช้ของพระเยซูนั้น ได้รับความรอดในการติดต่อแบบส่วนตัว เท่าที่บันทึกของข่าวประเสริฐแสดงให้เห็น ผมไม่มีข้อสงสัยเลยว่าคนมากมายได้รับความรอดขณะที่พวกเขาห้อมล้อมพระองค์และฟังพระองค์ เทศนา แต่พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเกี่ยวกับเรื่องนั้น มันบอกจริง ๆ กรณีแล้วกรณีเล่าเกี่ยวกับผู้คนที่

พระองค์ขึ้นมาเป็นรายตัว

วันแรกที่พระองค์ทรงถูกประกาศแก่ชนชาติอิสราเอลโดยยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาด้วยเสียงกึกก้องว่า “จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า” พระองค์ทรงชนะอันดรูว์และยอห์นผู้เป็นที่รัก (ยอห์น 1:35-39) และวันถัดมาเราอ่านว่า “วันต่อมา พระเยซูตั้งพระทัยจะเสด็จไปยังแคว้นกาลิลี และทรงพบฟีลิป และตรัสกับเขาว่า “จงตามเรามา”” (ข้อ 43) ฟีลิปตามพระองค์ไปจริง ๆ และเขาเองก็กลายเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณวันนั้นและไปพามาธานาเอลมาพบพระเยซู เหมือนกับที่อันดรูว์ไปพาซีโมนพี่ชายของตนมาพบพระเยซู

จากนั้นในยอห์น บทที่ 3 เราเรียนรู้ว่าพระเยซูทรงเทศนาคำเทศนาที่แสนวิเศษที่สุดแก่นิกโคเดมัสผู้เหนียวอายในยามวิกาล หากนักเทศน์ทุกคนที่เทศนาคำเทศนาใหญ่โตในหัวข้อ “ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่” จะใช้ถ้อยคำเหล่านั้นแก่คน ๆ เดียว ไม่ต้องสงสัยเลยว่าคนอีกมากมายจะรับความรอด ผมเห็นดีด้วยกับการเทศนามันในที่ประชุม แต่ผมก็เห็นดีด้วยเช่นกันกับการประกาศมันเหมือนที่พระเยซูได้ทรงกระทำ แก่คนเป็นรายตัว

ในยอห์น 4 เราอ่านเรื่องราวที่น่าตื่นเต้นนั้นว่าพระเยซูทรงเข้าหาหญิงผู้นั้นที่เมืองสิคารีในแคว้นสะมาเรียและชนะนางมาถึงพระองค์เอง โอ เรื่องราวของชาวประเสริฐทั้งสี่เล่มนั้นส่วนใหญ่แล้วเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการที่พระเยซูทรงรับมือกับคนเป็นรายตัว-กับชายผู้นั้นที่สระสิโลอัมในบทที่ 5 กับหญิงผู้นั้นที่ถูกจับฐานเล่นชู้ในบทที่ 8 กับชายที่เกิดมาตาบอดคนนั้นในบทที่ 9 พระเยซูตรัสแก่ชายผู้นั้นที่สี่คนหามา โดยหย่อนเขาลงมาทางช่องหลังคำว่า “ลูกเอ๋ย บาปทั้งหลายของเจ้าได้รับการอภัยให้เจ้าแล้ว” (มาระโก 2:5) พระเยซูตรัสแก่หญิงคนบาปที่นำสงสารนั้นผู้ซึ่งล้างพระบาทของพระองค์ด้วยน้ำตาและจูบพระบาทนั้นว่า “บาปทั้งหลายของเจ้าได้รับการยกโทษแล้ว” (ลูกา 7:48) คนบ้านั้นแห่งเมืองกาตาราได้ถูกขับฝีกองออกและได้รับความรอดและถูกบัญชาให้ไปบอกเล่าว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำสิ่งใดเพื่อเขา (มาระโก 5) พระเยซูทรงเรียกและชนะมัทธิวคนเก็บภาษี และในลูกา 19 พระองค์ทรงชนะศักเคียส คนเก็บภาษีที่ป็นขึ้นต้นไม้ นั้น พระเยซูตรัสแก่บารทีเมอัสขอทานตาบอดที่มาหาพระองค์ ว่า “จงได้รับการมองเห็นของท่านเถิด ความเชื่อของท่านได้ทำให้ท่านรอดแล้ว” (18:42) และแม้ขณะที่พระองค์กำลังสิ้นพระชนม์บนกางเขนนั้น พระเยซูเจ้ายังทรงยับยั้งความมรณาไว้นานพอที่จะชนะโจรที่สำนึกผิดผู้นั้น!

โอ เราคงพลาดชีวิตของพระเยซูไปเยอะเลยหากชาวประเสริฐไม่ได้บอกเล่าเรื่องราวที่แสนวิเศษเหล่านั้นเกี่ยวกับผู้คนที่ทั้งหลายที่พระองค์ทรงเข้าหาเป็นรายตัว ทรงชนะพวกเขาให้เชื่อวางใจพระองค์!

ผู้ชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวคนอื่น ๆ ในภาคพันธสัญญาใหม่

ผู้คนส่วนใหญ่ที่การกลับใจเชื่อของพวกเขาถูกบอกเล่าในภาคพันธสัญญาใหม่ได้ถูกชนะมาในการสนทนาแบบส่วนตัว

จงพิจารณาว่าเหล่าผู้เชื่อใหม่เริ่มชนะคนอื่น ๆ อย่างไร

ยอห์นยืนอยู่กับสาวกสองคนของตน นั่นคือยอห์นบุตรชายของเศเบดีและอันดรูว์น้องชายของเปโตร และเขามองไปที่พระเยซูและกล่าวแก่สองคนนั้นว่า “จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า!” พวกเขากลับบ้านไปกับพระเยซู และข้อบ่งชี้ก็คือว่าพวกเขาได้เชื่อวางใจพระองค์และถูกเปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาสั้น ๆ นั้น และจาก

นั่นเราถูกบอกว่า

“อันครุวีได้ไปหาซีโมนพี่ชายของคุณก่อน และกล่าวแก่เขาว่า “พวกเราได้พบพระเมสสิยาห์แล้ว” ซึ่งแปลว่า พระคริสต์

“และอันครุวีได้พาซีโมนไปเฝ้าพระเยซู และเมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเขาแล้ว พระองค์ก็ตรัสว่า “ท่านคือซีโมนบุตรชายของโยนาห์ ท่านจะถูกเรียกว่า เคฟาส” ซึ่งแปลว่า หินก้อนหนึ่ง

“วันต่อมา พระเยซูตั้งพระทัยจะเสด็จไปยังแคว้นกาลิลี และทรงพบฟิลิป และตรัสกับเขาว่า “จงตามเรามา”- ยอห์น 1:41-43

เราพบในที่นี้ว่าอันครุวีหันไปหาพี่ชายของคุณทันทีและขณะเขารับตัวเดียวกับที่ตัวเองได้เชื่อวางใจพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

จากนั้นวันถัดมาพระเยซูทรงชนะฟิลิป และทันใดนั้นเราอ่านว่า “ฟิลิปไปหานาธานาเอล และกล่าวแก่เขาว่า “พวกเราได้พบพระองค์ ผู้ซึ่งโมเสสได้เขียนถึงในพระราชนิพนธ์ และที่พวกศาสดาพยากรณ์ได้เขียนถึงคือพระเยซูแห่งนาซาเร็ธ บุตรชายของโยเซฟ” (ข้อ 45) ฟิลิปเป็นผู้เชื่อใหม่ เขาอาจใช้ชื่อเรียก “บุตรชายของโยเซฟ” เพื่อระบุตัวพระเยซูโดยชื่อเรียกนั้นที่คนนิยมใช้กันเกี่ยวกับพระองค์ เขาอาจไม่ได้คิดถึงความหมายที่สื่อ่นั้น เขาเป็นเพียงผู้เชื่อใหม่ แต่เขาพานาธานาเอลมาหาพระเยซูวันนั้น และนาธานาเอลได้รับความรอด

พระเยซูทรงชนะหญิงชาวสะมาเรียคนหนึ่งที่มิสมีมาหาคคนแล้วและขณะนั้นกำลังอยู่กินกับชายคนหนึ่ง ที่นางไม่ได้แต่งงานด้วย หญิงผู้นั้นซึ่งได้รับความรอดอย่างแสนวิเศษ ทั้งหมอน้ำของตนไว้และวิ่งเข้าเมืองไป “และกล่าวแก่พวกผู้ชายว่า “จงมา ดูท่านผู้หนึ่ง ซึ่งได้บอกฉันถึงสิ่งสารพัดที่ฉันได้เคยกระทำ ท่านผู้นี้เป็นพระคริสต์มิใช่หรือ” (4:28, 29) และนำแปลกพอกันที่เราถูกบอกว่า “และหลายคนในพวกชาวสะมาเรียแห่งนครนั้นได้เชื่อในพระองค์ เพราะถ้อยคำของหญิงผู้นั้น ซึ่งเป็นพยานว่า “ท่านได้บอกฉันถึงสิ่งสารพัดที่ฉันได้เคยกระทำ” และจากนั้น เมื่อพวกเขาและได้ฟังพระองค์ เราอ่านว่า “และอีกหลายคนได้เชื่อเพราะคำตรัสของพระองค์เอง” (ข้อ 39, 41)

แน่นอนว่ามันเป็นเรื่องธรรมดาามากที่สุดในโลกสำหรับคริสเตียนใหม่สักคนที่จะอยากให้มีมิตรสหายและคนอื่น ๆ ที่พวกเขารักได้รับความรอด และที่จะไปบอกรับพวกเขาให้เชื่อวางใจพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผู้เชื่อใหม่ทั้งหลายทำเช่นนั้นบ่อย ๆ ในภาคพันธสัญญาใหม่

คำพรรณนาเกี่ยวกับการกลับใจเชื่อของเลวีคนเก็บภาษี ซึ่งต่อมาถูกเรียกว่ามัทธิว ผู้เขียนหนังสือมัทธิวน่าสนใจในความเรียบง่ายและความตรงไปตรงมาอันมีเสน่ห์ของมัน พระเยซูทรงเห็นเลวีนั่งอยู่ที่ด่านเก็บภาษีของเขาและตรัสแก่เขาว่า “จงตามเรามาเถิด” (ลูกา 5:27) และเราอ่านว่า

“และเขาก็ละทิ้งสิ่งสารพัด ลุกขึ้น และตามพระองค์ไป

“และเลวีได้จัดให้มีการเลี้ยงใหญ่สำหรับพระองค์ในบ้านของตนเอง และมีพวกคนเก็บภาษีและคนอื่น ๆ จำนวนมากที่มาเอนกายลงกับพวกเขา”- ข้อ 28, 29

เราไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่พระเยซูตรัสแก่เลวี หากพระองค์ตรัสสิ่งใดมากไปกว่า “จงตามเรามาเถิด” และเราไม่ทราบว่าเลวีบอกอะไรแก่พวกเก็บภาษีคนอื่น ๆ ที่เขาเชิญมาร่วมรับประทานอาหารเมื่อเย็นและ

มีพระเยซูเป็นแขกคนหนึ่ง แต่เราแน่ใจได้ว่าเขาน่าจะคิดถึงความรักของเพื่อน ๆ ที่เป็นคนเก็บภาษีเหล่านี้ มิตรสหายเหล่านี้ของเขา และว่าเขาจะรับเราพวกเขาให้รักและเชื่อวางใจพระผู้ช่วยให้รอดองค์เดียวกันนี้ที่เขารัก และเชื่อวางใจแล้ว

หลังจากที่ชายชาวกาธารที่ถูกลักขโมยนั้นได้รับความรอดและพวกผีออกไปจากตัวเขาและเขาใส่เสื้อผ้า และมีจิตปกติอยู่ที่พระบาทของพระเยซูแล้ว เราอ่านว่า

“บัดนี้ชายคนที่พวกผีได้ออกไปแล้วได้อ้อนวอนพระองค์ ขอให้เขาได้อยู่กับพระองค์ แต่พระเยซูทรงส่งเขาออกไป โดยตรัสว่า

“จงกลับไปบ้านของท่าน และแจ้งถึงบรรดาสิ่งอันยิ่งใหญ่ซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำแก่ท่าน” และคนนั้นก็ไปตามทางของเขา และประกาศตลอดทั่วทั้งนครถึงบรรดาสิ่งอันยิ่งใหญ่ที่พระเยซูได้ทรงกระทำแก่เขา” - 8:38, 39

โอ ชายผู้นั้นมีคำพยานที่ยิ่งใหญ่จริง ๆ! และเขาไปทั่วเมืองนั้นบอกเล่าแก่ผู้คน “ถึงบรรดาสิ่งอันยิ่งใหญ่ที่พระเยซูได้ทรงกระทำแก่เขา” เขาเป็นคนงานแบบถึงลูกถึงคน

ฉะนั้นเราจึงอาจถือได้ว่าเป็นเรื่องปกติที่คริสเตียนใหม่ทั้งหลายควรเริ่มต้นขณะจิตวิญญาณทันที พวกคริสเตียนหลังพื้นเทคอสต์ทุ่มเทมากในความพยายามขณะจิตวิญญาณเป็นรายตัว

น่าประทับใจที่ว่าตอนพื้นเทคอสต์หนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นในห้องชั้นบน “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 2:4) และฉะนั้นจึงไม่ใช่แค่พวกอัครทูต แต่ทุกคนรวมถึงหญิงเหล่านั้นด้วย เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และเริ่มเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ คนเหล่านั้นที่ได้รับความรอดตอนพื้นเทคอสต์ไม่ได้รอดเพราะคำเทศนาของเปโตรทุกคน เราอาจเชื่อได้อย่างเหมาะสมว่าทุกคนในคริสเตียนหนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เริ่มต้นขณะจิตวิญญาณวันนั้นและแต่ละคนช่วยขณะบางคนในสามพันคนนั้น

ใน 4:31 เราถูกบอกสิ่งเดียวกัน: “และเมื่อพวกเขาอธิษฐานแล้ว สถานที่ซึ่งพวกเขาประชุมอยู่นั้นได้สว่างไสว และพวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกเขากล่าวพระวจนะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ”

เราถูกบอกตรงนี้ว่า “พวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกเขากล่าวพระวจนะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ” และนั่นคือคริสเตียนเหล่านั้นทั้งหมด ตามที่เราเห็นจากข้อ 23 ที่มาก่อน

จากนั้นแบบแผนปกติของงานคริสเตียนในหนังสือกิจการถูกให้ไว้ใน 5:42: “และในพระวิหารและตามบ้านเรือนทุกแห่ง พวกเขาไม่งดเว้นที่จะสั่งสอนและประกาศพระเยซูคริสต์ทุก ๆ วัน”

บางคนเชื่อว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสในที่นี้ถึงการนมัสการของที่ประชุมในพระวิหาร และจากนั้นมีการขณะจิตวิญญาณเป็นรายตัวในที่อื่น แต่สมัยนั้นไม่มีหอประชุมในพระวิหาร ไม่มีที่นั่ง ไม่มีที่ประชุมอันเป็นระเบียบ ผู้คนต่างคนต่างมาหรือมาเป็นครอบครัวเพื่อถวายเครื่องบูชาต่าง ๆ ของตนหรือเพื่อทำการปฏิญาณต่าง ๆ ของตน ไม่มีการเทศนาในการนมัสการปกติในพระวิหาร และไม่มีการจัดเตรียมสำหรับการนั้น ผู้คนมาแล้วก็ไป บางคนขายนกพิราบและเครื่องสัตวบูชาอื่น ๆ คนอื่น ๆ เป็นพวกรับแลกเงิน โดยเปลี่ยนจากเหรียญของโรมปกติเป็นเหรียญประจำพระวิหาร และระเบียบพระวิหารและพื้นที่พระวิหารจึงเป็นเหมือนตลาดที่มี

ผู้คนแน่นขนัดไป ๆ มา ๆ ตลอด อาจเป็นไปได้ว่าใครสักคนเทศนาแก่ฝูงชนที่มารวมตัวกันที่นั่นเมื่อเขาหาคนฟังได้ เหมือนนักเทศน์ข้างถนนสักคนกระทำ แต่สมัยนั้นไม่มีที่ประชุมที่มีการจัดที่นั่งอย่างเป็นระเบียบ แต่เหมือนกับที่ชายสักคนตอนที่ท้องถนนมีผู้คนแน่นขนัดในเมืองตามชนบทตอนบ่ายวันเสาร์อาจไปขณะจิตวิญญานหรือเหมือนที่คน ๆ หนึ่งอาจเที่ยวไปขณะจิตวิญญานในงานแฟร์หรือซูเปอร์มาร์เก็ต คนเหล่านั้นก็ “อยู่ในพระวิหารทุกวัน” เช่นเดียวกับในบ้านทุกหลังในกรุงเยรูซาเล็ม! นั่นเป็นการขณะจิตวิญญานเป็นรายตัว คนต่อคน บ้านต่อบ้าน และมันถูกบ่งชี้ว่าเป็นแบบแผนประจำของงานคริสเตียนในหนังสือกิจการ

ในกิจการ 8 เราถูกบอกว่า “และในเวลานั้นมีการข่มเหงครั้งใหญ่ต่อคริสตจักรซึ่งอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม และเขาทั้งหลายถูกกระจัดกระจายไปทั่วแคว้นแคว้นยูเดียกับสะมาเรีย นอกจากพวกอัครทูต” และจากนั้นเราถูกบอกว่า “เหตุฉะนั้นพวกสาวกทั้งหลายที่ถูกกระจัดกระจายไปนั้น ก็ไปทุกแห่งหนโดยประกาศพระวจนะนั้น” (ข้อ 1, 4) พวกอัครทูตอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม คนอื่น ๆ ที่เหลือหนีเอาชีวิตรอดและขณะจิตวิญญานทุกแห่งหน พวกเขาเทศนา บางคนเหมือนผู้ช่วยศิษยาภิบาลฟิลิปที่มีงานฟื้นฟูในเมืองสะมาเรีย แต่พวกเขาส่วนใหญ่ประกาศแก่คนเป็นรายตัวมากกว่าแก่ฝูงชนอย่างไม่ต้องสงสัย หลัก ๆ แล้วมันเป็นการขณะจิตวิญญานเป็นรายตัว

เปโตรนักเทศน์ผู้ยิ่งใหญ่เป็นผู้ขณะจิตวิญญานเป็นรายตัว

เราพบในบทที่ 3 ว่าเปโตรและยอห์นไปที่พระวิหารและรักษาคนง่อยนั้นให้หายที่นั่นและสอนเขาให้เชื่อวางใจในพระคริสต์ จากนั้นในบทที่ 10 เรามีเรื่องราวแบบละเอียดของการที่พระเจ้าทรงทำงานในใจเปโตรว่าเขาต้องไปพร้อมกับพวกผู้สื่อสารยังบ้านของโคเรเนลิอัส นายร้อยชาวโรมผู้นั้น และขณะชายผู้นั้นกับครอบครัวของเขาและทหารคนอื่นบางคนที่ถูกปลุกให้ตื่น มันเป็นการเทศนา แต่การเทศนาแก่ครอบครัวหนึ่งก็ใกล้เคียงกับการขณะจิตวิญญานเป็นรายตัวมากกว่าการเทศนาในรูปแบบปกติที่เป็นทางการ เปาโลอัครทูตนั้นเป็นผู้ขณะจิตวิญญานเป็นรายตัว

เราทราบว่าเปาโลอัครทูตนั้นเทศนาในธรรมศาลาหลายแห่ง ที่ใดที่เขาสามารถพบยิวกลุ่มหนึ่งรวมตัวกัน แต่เปาโลบ่งบอกในที่อื่นว่าเขาไม่ใช่ในเทศน์ที่เก่งกาจ แม้ว่าเขาเป็นผู้ขณะจิตวิญญานที่ยอดเยี่ยม

เปาโลและบารนาบัสตอนนั้นอยู่ในช่วงของการรอคอยต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา ถูกแยกตั้งไว้โดยคริสตจักรที่เมืองอันติโอกสำหรับงานหนึ่งซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาเรียกพวกเขาให้กระทำ ตามที่เราเรียนรู้ในกิจการ 13 ฉะนั้นพวกเขาจึงได้เริ่มการเดินทางแบบมิชชันนารีไปยังเมืองเซลูเซียและเกาะไซปรัสและเทศนาในธรรมศาลา แต่ที่เมืองปาฟอสพวกเขาได้พบกับเซอร์จิวสเปาโลและเริ่มชนะเขา เอลิมาสคนท่าเวทมนตร์เข้าแทรกแซง แต่เปาโลตำหนิเขาและเขาถูกทำให้ตาบอดไป “แล้วผู้ว่าราชการเมือง เมื่อท่านได้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นก็เชื่อ โดยรู้สึกประหลาดใจกับหลักคำสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา” (ข้อ 12)

เราทราบว่าเปาโลและสิลาสไปยังที่ประชุมอธิษฐานของพวกผู้หญิงที่เมืองฟีลิปปีและชนะลิเดีย คนขายผ้าสีม่วง พวกเขาชนะหญิงสาวที่มีผีหมอดูเข้าสิงและถูกขังคุก จากนั้นพวกเขาชนะนายคุกคนนั้นและครอบครัวของเขาและให้บัพติศมาคนเหล่านั้น

ในบทที่ 20 เรามีคำหนึ่งที่เปิดเผยซึ่งบอกเราเกี่ยวกับแบบแผนประจำของพันธกิจขณะจิตวิญญานของ

เปาโล เขาเรียกเหล่าผู้ปกครองของเมืองเอเฟซัสให้มาด้วยกันที่เมืองมิเลทัส ซึ่งเป็นเมืองท่าเล็ก ๆ ที่อยู่ใกล้เมืองเอเฟซัส และเตือนใจพวกเขาว่าเขาได้ใช้เวลาสามปีอยู่ในเมืองเอเฟซัส:

“และว่าข้าพเจ้ามิได้ปิดซ่อนสิ่งหนึ่งสิ่งใดไว้ซึ่งเป็นคุณประโยชน์แก่พวกท่าน แต่ได้แสดงให้เห็น และได้สั่งสอนพวกท่านต่อหน้าคนทั้งปวงและตามบ้าน

“โดยเป็นพยานทั้งแก่พวกยิวและแก่พวกกรีกด้วย เรื่องการกลับใจเสียใหม่มาหาพระเจ้า และความเชื่อที่มีต่อพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

“เหตุฉะนั้นจงระวังระไวและจำไว้ว่า ตลอดเวลาสามปี ข้าพเจ้ามิได้หยุดหย่อนที่จะเตือนทุกคนทั้งกลางคืนและกลางวันด้วยน้ำตาไหล” - ข้อ 20, 21, 31

ทั้งกลางคืนและกลางวัน ด้วยน้ำตา ในที่สาธารณะและตามบ้านเรือน เปาโล ‘เตือนทุกคน’ นั่นคือเขาพูดกับชายและหญิงทั้งหลาย พวกยิวและพวกกรีก ทีละคน เป็นพยานแก่พวกเขา แสดงให้พวกเขาเห็นว่า จะได้รับความรอดได้อย่างไร

เราเชื่อได้ว่าเปาโลอัครทูตนั้นชนะจิตวิญญาณมาถึงพระคริสต์เป็นรายตัวมากกว่าที่เขาชนะมาโดยการเทศนาแก่ฝูงชนของเขาเพียงอย่างเดียว

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐเกือบทุกคนจะเป็นพยานได้ว่าคนเหล่านั้นส่วนใหญ่ที่ถูกชนะมาถึงพระคริสต์ในงานฟื้นฟูใหญ่ ๆ เหล่านั้นส่วนหนึ่งแล้วถูกชนะมาโดยคำพยานส่วนตัวและการวิงวอนและการสอนของคริสเตียนที่ดีบางคน

นักเทศน์และการชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัว

มันเป็นความเชื่อมั่นอันแข็งแกร่งของผมว่าการชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวจะสร้างความแตกต่างนั้นในความสำเร็จหรือความล้มเหลวของงานรับใช้ของนักเทศน์คนใด

ก่อนอื่นเลย ศิษยาภิบาลหรือผู้ประกาศข่าวประเสริฐควรฝึกฝนและจัดระเบียบ

และกำกับดูแลการเยี่ยมเยียนเพื่อชนะจิตวิญญาณ

ในกรณีส่วนใหญ่ ชายผู้ที่ฟังการเทศนาข่าวประเสริฐในที่ประชุมเพื่อชนะจิตวิญญาณย่อมไม่มีผู้ลงหายจำนวนมากในการประชุมมีสการของเขาและจึงไม่มีผลลัพธ์ที่ชัดเจนมากนักในจิตวิญญาณที่ถูกชนะมา มีแต่นักเทศน์ผู้ซึ่งปรับปรุงการได้ฝูงชนกลุ่มหนึ่ง ผู้สร้างแผนงานเยี่ยมเยียนและเชิญชวนผู้คนให้มาร่วมการประชุมมีสการย่อมมีผู้ลงหายจำนวนมากที่เขาจะเทศนาให้ฟังได้ คริสตจักรเหล่านั้นที่เก่งเรื่องชนะจิตวิญญาณมากที่สุดได้ใช้ชั้นเรียนรวีที่มีการเยี่ยมเยียนประจำสัปดาห์ที่มีระเบียบเป็นประจำเพื่อเข้าถึงผู้มุ่งหวังและให้พวกเขาเข้าชั้นเรียนรวีและร่วมประชุมในรอบที่มีการเทศนา คริสตจักรเกือบทุกแห่งที่เก่งเรื่องชนะจิตวิญญาณกำหนดให้พวกเขาจารย์ไปเยี่ยมเยียนผู้ที่ขาดประชุมและเยี่ยมเยียนผู้มุ่งหวังคนอื่น ๆ พาพวกเขาเข้ามาเข้าชั้นเรียนรวี และจากนั้นก็พาพวกเขาเข้ามาเพื่อเข้าประชุมที่มีการเทศนา คริสตจักรที่เก่งที่สุดเหล่านั้นมีช่วงหนึ่งหรือหลายช่วงที่เจาะจงต่อสัปดาห์ที่จัดให้มีการออกเยี่ยมเยียน มีการแจกการ์ดให้แก่คนเหล่านั้นที่จะออกเยี่ยมตามบ้านและเข้าพบผู้มุ่งหวังที่มีรายชื่อไว้แล้ว คริสตจักรหลายแห่งมีการทำสำมะโนประชากรละแวกบ้านที่พวกเขาารู้สึกว่าต้องรับผิดชอบ และหาชื่อกับที่อยู่ของผู้มุ่งหวังที่ควรถูกชนะมาถึงพระคริสต์

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐทุกคนควรเทศนาการชนะจิตวิญญาณ ควรวางภาระเรื่องจิตวิญญาณไว้บนใจของเหล่าคริสเตียน แสดงให้พวกเขาเห็นหน้าที่ของพวกเขาในการชนะจิตวิญญาณ และแสดงให้พวกเขาเห็นว่าจะต้องทำอย่างไร

เอเฟซัส 4:11 บอกเราว่าพระเจ้าได้ประทานพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐและเหล่าศิษยาภิบาลและอาจารย์ “เพื่อเตรียมพวกวิสุทธิชนให้ดีพร้อม สำหรับงานแห่งการรับใช้ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้จำเริญขึ้น”; “...ทำให้ร่างกายนั้นจำเริญขึ้นไปสู่การเสริมสร้างร่างกายนั่นเองในความรัก” (ข้อ 12, 16) ฉะนั้นหน้าที่ของผู้ประกาศข่าวประเสริฐจึงไม่ใช่แค่ประกาศแก่เหล่าคนบาปที่หลงหาย แต่มันคือการปลุกเร้าเหล่าคริสเตียนให้ชนะจิตวิญญาณ และมันจึงเป็นหน้าที่ของศิษยาภิบาลที่จะสอนเรื่องการชนะจิตวิญญาณ ที่จะแสดงให้ดูว่ามันต้องทำอย่างไร ที่จะกำกับดูแลมัน

คริสตจักรทั้งหลายที่เก่งเรื่องชนะจิตวิญญาณได้ชนะผู้เชื่อใหม่ส่วนใหญ่แล้ว

ก่อนที่พวกเขาออกมาประกาศตัวในที่ประชุม

ผมยินดีมาก ๆ ที่ได้รู้จักคริสตจักรหลายแห่งในปัจจุบันที่เก่งมาก ๆ เรื่องชนะจิตวิญญาณในอเมริกา และศิษยาภิบาลของพวกเขา และผมทราบว่า ในจิตวิญญาณจำนวนมหาศาลเหล่านั้นที่ถูกชนะมาถึงพระคริสต์ในคริสตจักรเหล่านี้ พวกเขาส่วนใหญ่ถูกชนะแล้วในบ้านเรือนและจากนั้นก็ถูกพามาเข้าร่วมประชุมนมัสการซึ่งเป็นที่ ๆ พวกเขากล่าวยอมรับต่อหน้าผู้คน เข้าร่วมกับคริสตจักรและรับบัพติศมา

Dr. Beauchamp Vick เคยเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักร Temple Baptist Church ที่ยอดเยี่ยมนั้นในเมืองดีทรอยต์ น่าจะเป็นคริสตจักรที่มีขนาดใหญ่มากที่สุดในโลกพร้อมกับสมาชิกหนึ่งหมื่นสี่พันคนและชั้นเรียนรวีที่บ่อยครั้งมีผู้เข้าร่วมประชุมถึงเกือบห้าพันคน เขาบอกผมว่าในผู้เชื่อใหม่หนึ่งพันสี่ร้อยคนที่ประกาศตัวต่อหน้าผู้คนว่ารับเชื่อแล้ว และถูกรับสำหรับพิธีบัพติศมาในคริสตจักรของเขาในปีหนึ่ง ๆ พวกเขาส่วนใหญ่ถูกชนะแล้วโดยการเยี่ยมเยียนส่วนตัวในบ้านเรือน

คริสตจักรอีกแห่งตลอดสิบเอ็ดปีหลังนี้ได้ให้บัพติศมาผู้เชื่อใหม่กว่าหนึ่งพันคนทุกปี และศิษยาภิบาลได้กล่าวซ้ำ ๆ ว่าคนเหล่านี้ส่วนใหญ่ถูกชนะในการออกเยี่ยมตามบ้าน ถูกชนะในบ้านโดยการออกเยี่ยมแบบเป็นระเบียบซึ่งถูกกำกับดูแลโดยคริสตจักร หรือไม่ก็โดยการทำงานเป็นรายตัวแบบจริงจังของพวกคริสเตียนในท่ามกลางเหล่าเพื่อนบ้านและเหล่าเพื่อนคนงานและมิตรสหายและญาติพี่น้อง

ตัวนักเทศน์เองควรชนะจิตวิญญาณมากมายแบบคนต่อคน

เมื่อหลายปีก่อนผมรู้สึกสะเทือนใจที่ได้ยินว่าศิษยาภิบาลคนหนึ่งของคริสตจักร First Baptist Church แห่งหนึ่งกล่าวว่าเขาไม่เคยชนะจิตวิญญาณสักดวงมาถึงพระคริสต์ด้วยตัวเองเลย เขาเชื่อพระคัมภีร์ เขาเทศนาข่าวประเสริฐบนธรรมาสน์ แต่เขาไม่เคยชนะจิตวิญญาณสักดวงมาถึงพระคริสต์ด้วยตัวเองเลย โดยพูดกับคน ๆ นั้นเป็นรายตัว แสดงให้เขาเห็นว่า จะรับความรอดได้อย่างไร นำเขาให้เชื่อวางใจพระผู้ช่วยให้รอด และกล่าวยอมรับพระองค์! เราจึงเข้าใจได้ว่า มีคนไม่เยอะนักที่รับความรอดภายใต้การเทศนาพระวจนะในที่ประชุมของเขา

ในการรณรงค์เพื่อประกาศข่าวประเสริฐงานหนึ่งในหอประชุมประจำเมืองแห่งหนึ่ง ตัวผมซึ่งตอนนั้น

เป็นศิษยาภิบาลผู้ช่วย ได้พูดคุยกับคนไข้คนหนึ่ง พาเขามาด้านหน้าเพื่อขอรับความรอด และผมถามผู้ประกาศข่าวประเสริฐว่าเขาจะอยากพูดคุยกับคน ๆ นี้หรือไม่ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนนั้นทำหน้าที่หลายอย่าง และกล่าวว่า “ไม่ละ จอห์น ผมคงไม่รู้ว่าเขาจะพูดอะไรดี” และเขารบเร้าผมให้พูดคุยกับชายคนนั้นเองหรือพาเขาไปหาคุณพ่อของผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนนั้น!

ในงานรณรงค์ฟื้นฟูงานหนึ่งในเมืองเพนซิลเวเนีย ศิษยาภิบาลคนหนึ่งที่กำลังร่วมมือแบบเป็นทางการในงานประชุมฟื้นฟูเหล่านั้นกล่าวว่าเขาได้กลับใจรับเชื่อแล้ว กล่าวว่าเขาเชื่อพระคัมภีร์ แต่เขาไม่เคยชนะจิตวิญญาณสักดวงและไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นอย่างไร

ผมใช้เรื่องราวประกอบเหล่านี้เพื่อแสดงให้เห็นว่ามั่นใจว่าสะเทือนใจสำหรับนักเทศน์คนใดที่ไม่รู้ว่าจะชนะจิตวิญญาณอย่างไรและไม่ทำมันเป็นประจำ

พวกนักเทศน์ที่มีผู้คนมากมายออกมาข้างหน้าเพื่อขอรับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดในงานประชุมของพวกเขา แทบไม่มีข้อยกเว้นเลย ตัวพวกเขาเองก็เป็นเหล่านั้นที่ทำงานชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวเยอะมาก ๆ ผมรู้ว่า Dr. Lee Roberson แห่งเมืองแซททานูกาเคยบอกผมว่าเขาพยายามที่จะออกเยี่ยมเพื่อชนะจิตวิญญาณสิบบ้านต่อวันเมื่อเขาอยู่ในเมืองบ้านเกิดของเขา นักเทศน์คนใดที่ชนะจิตวิญญาณย่อมทำให้เกิดคริสตจักรที่ชนะจิตวิญญาณ

มีนักเทศน์ที่ยอดเยี่ยมบางคนที่ไม่ได้เป็นผู้ชนะจิตวิญญาณที่เก่ง และผลลัพธ์ของงานรับใช้ของพวกเขา ก็อยู่ในระดับกลาง ๆ มีผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยอดเยี่ยมบางคนที่ไม่ใช่นักเทศน์ที่ยอดเยี่ยม แต่พวกเขาเป็นคณงานที่ยอดเยี่ยม และพระเจ้าทรงอวยพรการติดต่อกับผู้คนเป็นรายตัวของพวกเขา

นานมาแล้วผมได้ตั้งปณิธาน ในฐานะผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ว่าผมจะไม่ยอมมีความพยายามฟื้นฟูที่ไร้ผลเป็นอันขาด ว่าผมจะไม่ยอมเทศนานานในสถานที่แห่งใดและพยายามที่จะชนะจิตวิญญาณโดยไม่ชนะได้ บ้างบางคนเด็ดขาด แต่ถ้าผมรอให้คนอื่นพาผู้คนที่หลงหายมายังที่ประชุมและรอให้คนอื่นพาพวกเขาเดินออกมาข้างหน้า ผมก็คงไม่สามารถแน่ใจได้เสมอไปว่าบางคนจะรับความรอด ฉะนั้นผมจึงได้ตั้งปณิธานว่าผมจะชนะบางคนเสมอ และสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า ในทุกสถานการณ์ที่พระเจ้าทรงนำพาผมไป ผมพบว่ามีบางคนที่สามารถถูกชนะมาถึงพระคริสต์ได้

และ โอ มันสร้างความแตกต่างจริง ๆ ในการเทศนาพระวจนะในที่ประชุมเมื่อใจของคน ๆ หนึ่งได้รับความอบอุ่นและความสดชื่นจากการได้รับรู้อันหวานชื่นว่าพระคริสต์เพียงช่วยเขาให้ชนะจิตวิญญาณดวงหนึ่งแล้ว! และมันง่ายจริง ๆ ที่จะกล่าวคำเชิญชวนในที่ประชุมเมื่อคน ๆ หนึ่งทราบว่ามีบางคนที่นี่ที่ได้ตัดสินใจที่จะเชื่อพระคริสต์แล้วและรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้วและพร้อมแล้วที่จะก้าวออกมาข้างหน้าและประกาศตัวอย่างเปิดเผยว่าเชื่อพระคริสต์แล้ว

ผมขอกล่าวอีกทีว่าวิธีหลักที่จิตวิญญาณทั้งหลายถูกชนะคือโดยงานที่ทำเป็นรายตัว คริสเตียนทุกคนทำมันได้ คริสเตียนทุกคนควรที่จะทำมัน มันสามารถถูกกระทำที่ไหนก็ได้และเมื่อไรก็ได้ มันจะเข้าถึงหลายพันคนที่คงจะไม่มีทางถูกเข้าถึงได้โดยการเทศนาพระวจนะในที่ประชุมแต่เพียงอย่างเดียว

ผมจำได้ว่าผมเคยมีภาระใจมากเหลือเกินเพื่อชายที่หลงหายคนหนึ่งและได้จัดเตรียมคำเทศนาพิเศษ

หลายเรื่องเพื่อจะชนะเขาวินอาทิตย์แล้ววันอาทิตย์เล่า จากนั้นวันหนึ่งเมื่อผมได้เทศนาอย่างเต็มที่และได้
วิงวอนตอนท้ายของคำเทศนานั้นให้คนเหล่านั้นที่หลงหายออกมาข้างหน้าเพื่อรับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้
รอด และเขาไม่ได้ออกมา ผมก็อธิษฐานปิดและรีบวิ่งอ้อมตึกไปที่ประตูหน้า เมื่อผมได้เจอเขาตรงห้องโถงด้าน
หน้า ผมก็ถามเขาว่าทำไมเขาถึงไม่รับความรอด ในช่วงขณะหนึ่ง ใจของเขาอ่อนลง และเขาเชื่อวางใจพระผู้ช่วย
ให้รอดอย่างรวดเร็ว ในการสนทนนานานสามนาทีก่อน ผมได้ผลลัพธ์ที่ผมเคยทำไม่สำเร็จในคำเทศนาหลายเรื่องที่ผม
เข้าไปที่ประโยชน์สุขนี้ของเขา! โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงช่วยเหลือแก่นักเทศน์ของเราและคริสตจักรทั้งหลายของ
เราที่จะเรียกคริสเตียนทุกคนกลับมาสู่กิจธุระหลักนี้ของการชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวมาถึงพระคริสต์ด้วยเถิด

ผมเพิ่งตั้งใจตรวจทานและแก้ไขต้นฉบับที่พิมพ์ไว้ของบทนี้เมื่อผมได้รู้สึกถึงแรงบรรดาลใจมหาศาลที่จะ
ต้องออกไปและพิสูจน์อีกครั้งว่าความพยายามชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวสามารถพบใครสักคนเสมอที่จะชนะ
และสามารถชนะจิตวิญญาณคนเหล่านั้นที่อาจไม่เข้าร่วมการประชุมนมัสการ ขณะร่วมในงานนมัสการที่ฟื้นฟูใน
เต็นท์แห่งหนึ่งในเมืองหนึ่งของรัฐโอไฮโอว่า โดยเทศนาสองรอบทุกวัน ผมได้วางต้นฉบับนั้นไว้ต่างหาก อธิษฐาน
อย่างจริงจังขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำพาผม และเริ่มต้น บ่ายวันแรกนั้น ผมได้ชนะชายคนหนึ่งมาถึงพระ
คริสต์ในปั้มน้ำมันแห่งหนึ่ง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำพาใจของผมให้กลับไปพบกับเขาอีก วันก่อนหน้าผมได้
เข้าหาเขาแล้ว แต่มีลูกค้ายื่นอื่น ๆ อยู่ ผมไม่สบโอกาสเหมาะที่จะพูดคุยกับเขาเรื่องความรอดของเขา ขณะที่ผม
เข้าไปใกล้ ผมได้เห็นชายคนหนึ่งขึ้นรถปิกอัพคันหนึ่งและขับออกไป และอีกคนก็เดินจากไปในอีกทิศทาง ชาย
คนนั้นอยู่ตามลำพังแล้ว ใช่แล้ว เขาเป็นสมาชิกคริสตจักรคนหนึ่ง

ผมกล่าวว่า “คุณกล่าวว่าคุณเป็นสมาชิกของคริสตจักรเมธอดิสต์ คุณเคยบังเกิดใหม่อย่างแท้จริงแล้ว
หรือยังครับ? คุณได้กลับใจต้อนรับพระคริสต์แล้วจริง ๆ ไหม?”

เขาสิ้นศรัทธา “ไม่ครับ” เขากล่าว “และผมไม่เคยไปอีกเลย”

มันเรียบง่ายและง่ายดายที่จะชนะชายอายุสี่สิบเก้าปีคนนี้มาถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า

วันหนึ่งหรือสองวันต่อมา ผมไปกับศิษยาภิบาลคนหนึ่งเพื่อไปพบชายอีกคนที่อยู่บนไร่ห่างออกไป
หลายไมล์ ภรรยาของเขาได้ถูกชนะอย่างมีความสุขมาถึงพระคริสต์แล้วในที่ประชุม บ้านนั้นเกือบพังแล้วเพราะ
ความไม่ลงรอยกัน บัดนี้เธอกล่าวว่า “ฉันคิดว่าฉันไปต่อและมีความสุขได้ค่ะ” เราพบชายคนนั้นอยู่บนเครื่อง
บรรจจุฬาง เขาปล่อยรถแทรกเตอร์ให้ติดเครื่องอยู่ขณะที่เราพูดคุยกับเขายาวนานและอย่างจริงจัง ใช่แล้ว เขา
เป็นคนบาป ใจของเขาอ่อนลง ความไม่มีความสุขในบ้านของเขาได้เผาไหม้เขาอย่างลึกลับจนถึงจิตสำนึกของเขา เขา
ตกลงที่จะทูลขอการยกโทษจากองค์พระผู้เป็นเจ้าในใจของเขาขณะที่เราอธิษฐาน จากนั้นเขาก็ต้อนรับพระผู้
ช่วยให้รอด จับมือของเราด้วยใจยินดี และเห็นพ้องว่าบัดนี้เขานับได้ว่าตัวเขาเองเป็นลูกของพระเจ้าแล้ว และ
โดยอาศัยสิทธิอำนาจแห่งยอห์น 3:36 สามารถขอรับชีวิตนิรันดร์ได้ โดยฟังพาพระคริสต์

บ่ายวันถัดมา ศิษยาภิบาลอีกคนกับผมเดินทางสิบแปดไมล์เพื่อไปออกเยี่ยม หญิงคนหนึ่งในบ้านของ
เธอดำเนินการต้อนรับพระคริสต์ด้วยใจชื่นบานแล้ว เมื่อลูกชายของเธอ ซึ่งอายุสิบสองหรือสิบสามปี เข้ามา เธอก็บอก
ลูกชายคนนั้นว่า “แม่ต้อนรับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของแม่แล้วนะ” ในบ้านอีกหลัง เด็กชายสองคน
คนหนึ่งโตเป็นหนุ่มอายุสิบเจ็ดแล้ว และอีกคนอายุสิบสาม ตั้งใจฟังมาก มีแต่ผู้เป็นแม่และลูกสาวตัวน้อย

เท่านั้นเป็นคริสเตียน ผู้เป็นพ่อปฏิเสธรพระคริสต์และไม่ยอมรับความรอด แต่เด็กชายสองคนนั้น ต่อหน้าคุณพ่อของพวกเขา ก็มศีรชะเพื่ออธิษฐานและจากนั้นก็ล่ายอมรับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดอย่างเปิดเผย

วันถัดมา ผมไปกับศิษยาภิบาลอีกคน เรามีประสบการณ์อันน่าทึ่งสองเหตุการณ์ ในบ้านหลังหนึ่ง ชายสูงวัยคนหนึ่งตำว่าเรา เขากล่าวว่าพวกนักเทศน์มาเพราะพวกเขาอยากได้อะไรสักอย่างจากเขาเท่านั้น พวกเขาคิดว่าถ้าพวกเขาพาเขามาประชุมในคริสตจักรได้ พวกเขาก็คงได้เงินบางส่วนจากเขาได้! เขากล่าวว่าเขาไม่ต้องการความช่วยเหลือใด ๆ และเขามีความคิดเห็นของตนเองอยู่แล้ว จากนั้นขณะที่ผมกดดันเขาเรื่องความชั่วแห่งวิถีทางของเขา เขาก็สั่งเราให้ออกไปจากบ้านหลังนี้!

แต่ป้ายวันนั้นเอง พระเจ้าทรงตอบแทนเราอย่างแสนวิเศษ เราเข้าไปในบ้านหลังหนึ่งที่ชายคนนั้นฟังเราอย่างกรุณา ฟังเราอย่างอ่อนโยน เขาต้องการพระผู้ช่วยให้รอด ใจแล้ว เขารู้ว่าเขาเป็นคนบาป เขาเต็มใจให้เราอธิษฐานเพื่อเขา จากนั้นเขาก็ต้อนรับพระคริสต์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขาอย่างเปิดเผย และลูกสาวตัวน้อยของเขาก็ทำเช่นกัน!

เราไปเยี่ยมต่อบ้านหรือสองบ้าน และมีเด็กสาวตัวน้อยคนนี้งมาตามถนน “คุณแม่อยากให้พวกคุณกลับมาและอธิษฐานกับท่านค่ะ!” เธอกล่าว ผู้เป็นแม่ ซึ่งก่อนหน้านี้ผู้นั้นอยู่ในห้องหนึ่งหลังบ้าน เมื่อเธอได้ทราบหลังจากที่เราออกมาแล้วว่าสามีของเธอได้กลับใจเชื่อแล้ว บัดนี้อยากให้พระเยซูเจ้าเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเธอบ้างเช่นกัน! มันช่างเรียบง่ายและง่ายดายจริง ๆ ที่จะชนะเธอ! และในบ้านอีกหลังเด็กสาวอายุสิบสามคนหนึ่ง ซึ่งไม่มีใครอื่นอยู่ที่บ้าน ยืนอยู่ที่ประตูตากันและเปิดใจของเธอต้อนรับพระเยซู

โอ เราชนะทุกคนไม่ได้ แต่การชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวจะเข้าถึงผู้คนที่ไม่มีทางถูกเข้าถึงได้เด็ดขาด ผ่านทางการเทศนาจากธรรมาสัน

กิจวัตรหลักของคริสเตียนทุกคน

“เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปและสั่งสอนชนทุกชาติ ให้บังเกิดมาพบพวกเขาในพระนามของพระบิดา และของพระบุตร และของพระวิญญาณบริสุทธิ์

“โดยสอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดใดก็ตามที่เราได้สั่งพวกเขาไว้ และดูเถิด เราอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป แม้กระทั่งถึงการสิ้นสุดของโลกนี้”- มธ. 28:19, 20

“ผลของคนชอบธรรมเป็นต้นไม้แห่งชีวิต และผู้ที่ชนะจิตวิญญาณทั้งหลายก็มีสติปัญญา”- สภษ. 11:30

“และในพระวิหารและตามบ้านเรือนทุกแห่ง พวกเขาไม่งดเว้นที่จะสั่งสอนและประกาศพระเยซูคริสต์ทุก ๆ วัน”- กิจการ 5:42

คริสเตียนทุกคนควรที่จะเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ การชนะจิตวิญญาณควรที่จะเป็นกิจวัตรหลักของคริสเตียนทุกคน เช่นเดียวกับเป็นกิจวัตรหลักของนักเทศน์ทุกคน มิชชันนารีทุกคน คนงานคริสเตียนทุกคน ไม่มีคริสเตียนที่บังเกิดใหม่แล้วคนใดจะขอตัวจากหน้าที่อันจริงจังนี้ในการชนะผู้คนมาถึงพระเยซูคริสต์ ไม่มีข้อแก้ตัวใดที่ฟังขึ้นได้ มันไม่สามารถถูกทิ้งไว้กับเหล่าผู้รับใช้แห่งข่าวประเสริฐและเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณมืออาชีพได้ คน ๆ หนึ่งจริง ๆ แล้วไม่ใช่คริสเตียนที่ดีเลยหากเขาไม่เป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ เขาไม่ได้กำลังเชื่อฟังคำสั่ง ไม่ได้กำลังเชื่อฟังพระบัญชาที่ชัดเจนเหล่านั้นของพระเยซูคริสต์ ถ้าเขาไม่ชนะจิตวิญญาณ เขาก็ไม่ได้กำลังเดินตามพระคริสต์ เขาไม่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เขาไม่ได้กำลังเข้าสนิทในพระคริสต์ เขาไม่รักพระเยซูคริสต์เหนือสิ่งอื่นใด นั่นเป็นสิ่งที่ผมจะพิสูจน์ให้เห็นในบทนี้

ท่านผู้อ่าน ผมอยากแสดงให้คุณเห็นโดยข้อพิสูจน์ที่ไม่อาจโต้แย้งได้ว่า ตามพระวาทะของพระเจ้าและพันธะอันบริสุทธิ์ทุกประการ คุณควรที่จะทำให้การชนะจิตวิญญาณเป็นสิ่งหลักในชีวิตของคุณ การชักชวนผู้คนให้รู้จักพระเยซูคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอด ให้เชื่อวางใจพระองค์เพื่อรับการยกโทษบาป และจึงเป็นการกีดกันเหล่าคนบาปที่หลงหายให้พ้นจากนรก ควรที่จะเป็นเป้าหมายหลัก งานหลักของคุณอยู่เสมอ ถ้าคุณจะยอมอ่านบทนี้ในความยำเกรงพระเจ้าและเต็มใจที่จะทราบและกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า คุณก็จะเริ่มต้นเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณและทำให้นั้นเป็นกิจวัตรสูงสุดของคุณ

การชนะจิตวิญญาณเป็นสิ่งที่พระคริสต์ทรงรักสุดพระทัย

พระเยซูคริสต์ได้สิ้นพระชนม์เพื่อกีดกันเหล่าคนบาปให้พ้นจากนรก พระเยซูเจ้าทรงเข้ามาในโลกนี้เพื่อช่วยเหล่าคนบาปให้รอด

เปาโลได้รับการดลใจให้เขียนว่า “นี่เป็นถ้อยคำสัตย์เชื่อและสมควรที่คนทั้งปวงจะรับไว้ ว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จเข้ามาในโลกเพื่อจะทรงช่วยคนบาปทั้งหลายให้รอด ในพวกนั้นข้าพเจ้าเป็นตัวเอก” (1 ทธ. 1:15)

อะไรเป็นจุดประสงค์ของการทรงเข้ามาในโลกนี้ของพระคริสต์? มันคือเพื่อช่วยเหล่าคนบาปให้รอด! พระเยซูเจ้าทรงระบุเรื่องนี้อย่างชัดเจนมาก ๆ เมื่อพระองค์ทรงอธิบายว่าทำไมพระองค์ถึงทรงรักและ

เสาะหาศกัศเคียส คนเก็บภาษีผู้เป็นทั้งรังเกียจนั้น “และพระเยซูตรัสกับเขาว่า “วันนี้ความรอดมาถึงคร้วเรือนนี้แล้ว...เพราะว่าบุตรมนุษย์ได้เสด็จมาเพื่อจะแสวงหาและช่วยผู้ซึ่งหลงหายไปนั้นให้รอด” (ลูกา 19:9, 10)

เมื่อพวกฟาริสีถามพระเยซูว่า “ทำไมพวกท่านจึงกินและดื่มร่วมกับพวกคนเก็บภาษีและพวกคนบาปเล่า” พระเยซูทรงตอบว่า “เรามีได้มาเพื่อจะเรียกคนชอบธรรม แต่บรรดาคนบาปให้มาสู่การกลับใจเสียใหม่” (ลูกา 5:30, 32; มาระโก 2:17)

โอ การมายังโลกนี้ของพระเยซูเจ้าในรูปกายมนุษย์เป็นผลกระทบที่มีอารยธรรมมากที่สุดและยกชูมากที่สุดที่สังคมมนุษย์จะมีได้ ไม่มีใครสามารถเล่าถึงอิทธิพลทั้งหมดของพระคริสต์ที่มีต่อกฎหมายทั้งหลายของบรรดาประชาชาติ มาตรฐานทางศีลธรรม ศิลปะ วรรณกรรม ความเชื่อแบบคริสเตียนได้ยกชูคุณค่าแห่งความเป็นคนของมนุษย์จนกระทั่งการมีทาสเป็นสิ่งที่ไม่อาจคิดได้เลยในประเทศใดที่มีอารยธรรมแล้ว ความเป็นผู้หญิงถูกยกชูแล้ว คนจน คนป่วย คนไร้บ้านและเด็กเล็ก ๆ ได้รับการดูแลด้วยใจกุศลเพราะผลกระทบของพระคริสต์ที่มีต่อมนุษย์ แต่สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นเบี้ยบายรายทางและเป็นผลพลอยได้ พวกมันไม่ใช่สาเหตุที่พระเยซูทรงเข้ามาในโลก พระองค์ทรงมาเพื่อช่วยคนบาปให้รอด! พระองค์ทรงมาเพื่อกีดกันผู้คนไม่ให้ไปสู่ความพินาศนิรันดร์ในนรก! โอ มีพระพรนับไม่ถ้วนที่มีตรวมอยู่กับความรอด แต่การช่วยจิตวิญญาณสักดวงให้รอดเป็นจุดประสงค์ใหญ่หนึ่งเดียวที่นำพระเยซูเข้ามาในโลก สาเหตุหนึ่งเดียวที่พาพระองค์ไปสู่ความทรมาณแห่งกางเขนนั่น การถูกแยกขาดจากสวรรค์ การถูกมนุษย์ข่มขู่และเกลียดชัง

ผมอยากจริงจัง ๆ ว่าทำไมคนบางคนถึงคิดว่าตนรู้จักพระเยซูเจ้าดีจริง ๆ- คนเหล่านี้ที่ไม่เคยชนะจิตวิญญาณสักดวง ที่ไม่มีน้ำตาให้แก่คนที่ยังไม่รับความรอด ที่ไม่มีความกรุณาอันบริสุทธิ์ ที่สาละวนอยู่กับเรื่องธรรมดา ๆ ตลอดเวลา และที่ไม่เคยห่วงใยเลยเกี่ยวกับเรื่องสำคัญที่สุด ใครเล่าจะรู้จักพระทัยของพระเยซูเจ้าได้ในเมื่อเขาไม่ห่วงใยและไม่สาละวนอยู่กับสิ่งเดียวนั้นที่พระคริสต์ทรงรักสุดพระทัย?

และผมกล้ากล่าวว่าผมรู้ว่าพระคริสต์ทรงอยากได้สิ่งใดและสิ่งใดที่พระองค์ทรงรักสุดพระทัย

ในอิสยาห์ 53 หลังจากคำพยากรณ์หนึ่งที่แสนวิเศษเกี่ยวกับพระคริสต์ในฐานะบุรุษแห่งความเศร้าโศกที่ถูกรังเกียจและถูกปฏิเสธผู้จะทรงแบกความทุกข์โศกของเราไปและแบกรับความโศกเศร้าของเรา ผู้จะทรงได้รับบาดแผลเพราะการละเมิดของเราและฟกช้ำเพราะความชั่วช้าของเรา และโดยรอยเขียนของพระองค์เราจึงได้รับการรักษาให้หาย พระคัมภีร์ตอนนั้นบอกเราว่าพระเยซูเจ้าจะทรงรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับจิตวิญญาณเหล่านั้นที่พระองค์ทรงชนะมาได้ ในอนาคตนิรันดร์อันแสนไกลนั้น มีกล่าวไว้ว่า “ท่านจะเห็นความลำบากเจ็บปวดแห่งจิตวิญญาณของท่าน และจะพอใจ” (ข้อ 11) เหมือนแม่คนหนึ่งได้เห็นลูกทารกแสนน่ารักของเธอและลืมความเศร้าโศกแห่งความเจ็บปวดแล้วเพราะเธอมีลูกน้อยที่เธอรักและปรารถนาแล้ว พระคริสต์ได้ทรงสู่หนการทรมาณเหล่านั้นแห่งกางเขนและทรงสู่หนมันด้วยใจยินดี ตั้งตาคอยให้ถึงเวลานั้นเมื่อพระองค์จะทรงเห็นผลแห่งการทนทุกข์ของพระองค์ในความรอดของคนหลายล้าน! ในสวรรค์ พระเยซูเจ้าทรงตั้งตาคอยพร้อมกับความยินดีที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนกว่าจะถึงการไถ่คนทั้งปวงนั้นที่ถูกพามาถึงพระองค์เพื่อรับความรอด ทุกคนที่วางใจพระองค์ในความเชื่อที่ช่วยให้รอด

ในฮีบรู 12:1, 2 พวกเราที่เป็นคริสเตียนถูกบอกให้ “วางทุกสิ่งที่เป็นตัวถ่วง และบาปซึ่งขัดขวางพวก

เราอยู่อย่างง่ายดาย และให้พวกเราวิ่งด้วยความอดทนการแข่งกันที่ตั้งไว้ต่อหน้าพวกเรานั้น โดยจับจ้องที่พระเยซู ผู้ให้กำเนิดความเชื่อของพวกเราและผู้ทรงทำให้ความเชื่อของพวกเราสำเร็จ ผู้ซึ่งเพราะเห็นแก่ความปิตินดีที่ทรงตั้งไว้ต่อพระพักตร์พระองค์นั้น ได้ทรงทนเอากางเขน โดยทรงเหยียดหยามความละอายนั้น และประทับเบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้าแล้ว”

สิ่งใดอยู่ในความคิดและพระทัยของพระคริสต์ขณะพระองค์ถูกตรึงอยู่บนกางเขนนั่น? พระองค์ทรงสู้ทนกางเขนนั่นเพราะพระองค์ทรงมีความคิดอันยิ่งใหญ่ พระองค์ทรงเหยียดหยามความละอายนั้นและไม่แค้นมันเพราะพระองค์ทรงตั้งตาคอยบำเหน็จอันน่ายินดี สิ่งใดอยู่ในพระทัยของพระคริสต์ตอนนั้น? สิ่งใดเป็น “ความปิตินดีที่ทรงตั้งไว้ต่อพระพักตร์พระองค์นั้น” ที่ถูกกล่าวถึงในที่นี้? มันคือความปิตินดีของการได้เห็นผู้คนมากมายถูกไถ่เป็นนิത്യโดยทางพระโลหิตประเสริฐของพระองค์!

และตอนนี้พระเยซูเจ้าทรงคิดถึงสิ่งใดอยู่? เอาละ เรารู้ว่าพระเยซูเจ้าไม่ทรงเปลี่ยนแปลง พระองค์ทรงเป็น “พระเยซูคริสต์ยังทรงเหมือนเดิมวานนี้ และวันนี้ และสืบ ๆ ไปเป็นนิത്യ” (13:8) ถ้าพระองค์เคยมองไปที่กรุงเยรูซาเล็มและทรงรำไห้เพื่อมันตอนที่พระองค์ทรงสภาพเนื้อหนังและยืนอยู่บนภูเขามะกอกเทศซึ่งมองลงไปเห็นพระวิหารนั้น คุณคิดหรือว่าพระองค์ไม่เคยรำไห้ตอนนี้เพราะคนบาปทั้งหลาย? ถ้าพระเยซูเจ้าทรงมองไปที่ผู้คนมากมายที่รวมตัวกันและทรงกรูณาต่อพวกเขาเพราะพวกเขาเป็นเหมือนแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง และทรงเตือนสติเหล่าสาวกของพระองค์ให้อธิษฐานขอผู้เกี่ยวมาเพิ่มสำหรับงานเก็บเกี่ยวที่ขาวแล้วนั้น คุณคิดหรือว่าพระองค์ทรงรู้สึกแตกต่างไปจากเดิมแล้วตอนนี้เกี่ยวกับคนมากมายที่ยังไม่รอดซึ่งสะดุดอยู่ในความมืดรอบตัวเรา? ผมกล้ากล่าวว่าพระเยซูเจ้าที่รักทรงมีน้ำตาอยู่บนพระพักตร์ของพระองค์ตอนนี้ในสวรรค์ให้แก่เหล่าคนบาปที่น่าสารซึ่งยังไม่ได้รับความรอด อย่างน้อยพระองค์ก็ทรงมีน้ำตาอยู่ในพระทัยของพระองค์ ความกรูณาของพระองค์ไม่เปลี่ยนแปลงเลย

และสิ่งใดเล่าทำให้พระเยซูเจ้ามีความสุข? พระองค์ทรงชื่นบานในสิ่งใดกัน? พระองค์เองทรงบอกเราแล้ว พระองค์ทรงบอกแล้วว่าผู้เลี้ยงแกะที่พบแกะที่หายไปนั้นและพามันกลับบ้านโดยแบกมันขึ้นบ่าและเรียกเพื่อนฝูงและเหล่าเพื่อนบ้านของเขามาด้วยกัน โดยกล่าวว่า “จงปิตินดีกับข้าพเจ้าเถิด เพราะข้าพเจ้าได้พบแกะของข้าพเจ้าซึ่งหายไปนั้นแล้ว” จากนั้นพระองค์ทรงเสริมว่า “เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า เช่นนั้นแหละ จะมีความปิตินดีในสวรรค์เพราะคนบาปคนเดียวที่กลับใจเสียใหม่ มากกว่าคนชอบธรรมเก้าสิบเก้าคนซึ่งไม่ต้องการกลับใจเสียใหม่” (ลูกา 15:6, 7) จงหมายเหตุว่ามันไม่ใช่แค่เหล่าทูตสวรรค์ที่ชื่นชมยินดีในสวรรค์เพราะคนบาปทั้งหลายที่ได้รับความรอด มันคือคนอื่น ๆ เหล่านั้นด้วยที่อยู่ในหมู่เหล่าทูตสวรรค์ นั่นคือ พวกวิสุทธิชนที่รับการไถ่แล้ว แต่ผู้ที่ชื่นชมยินดีมากกว่าใครคือพระเยซูเจ้าเอง พระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้ที่ชื่นชมยินดีมากที่สุดและทรงเป็นผู้ที่รับเร้าคนอื่น ๆ ให้ปรบมืออย่างมีความสุข พร้อมกับบทเพลงสรรเสริญ พร้อมกับการชื่นบานอันบริสุทธิ์ในสวรรค์เพราะคนบาปคนหนึ่งได้รับความรอดแล้ว!

บทเพลงหนึ่งของผมกล่าวว่า:

พระผู้ช่วยจะเห็นความลำบากแห่งจิตวิญญาณของพระองค์
และพอพระทัยเต็มทีเพราะจิตวิญญาณที่พระองค์ทรงไถ่แล้ว

เมื่อเทียบกับการเก็บเกี่ยวนั้น พระองค์ทรงยับยั้งการทนทุกข์ทั้งหมด
เพื่อได้มาซึ่งผลเก็บเกี่ยวในเมืองสวรรค์

เอาละ จิตวิญญาณทุกดวงที่รับความรอดตอนนี้เป็นคู่มือหนึ่งแห่งความชื่นบานซึ่งพระเยซูทรงตัด
เก็บไว้เป็นเงินปันผลจากการทนทุกข์ของพระองค์ และเราก็เป็นคนโง่เขลาและรักโลกและตื่นเงินฝ่ายวิญญาณ
และไร้หัวใจหากเราไม่สนใจเลยเกี่ยวกับสิ่งเดียวกันที่พระองค์ทรงรักสุดพระทัย

ขอให้ผมทิ้งท้ายสิ่งนี้ไว้กับคุณตอนนี้ หากคุณอยากเข้าใจพระผู้ช่วยให้รอดและรู้จักความชื่นบานของ
พระองค์และรู้สึกถึงการเดินของพระทัยพระองค์ คุณก็ต้องเข้าสู่ความกรุณาของพระองค์และเข้าสู่กิจวัตรที่ยิ่ง
ใหญ่นั้นซึ่งพระองค์เองทรงเข้ากระทำแล้ว-การกีดกันจิตวิญญาณทั้งหลายให้พ้นจากนรกด้วยราคาหนึ่งที่ไม่อาจ
วัดได้ การทนทุกข์เหล่านั้นของพระเยซูบนแผ่นดินโลกและความห่วงใยอันแสนกรุณาของพระองค์ต่อคุณใน
สวรรค์ควรที่จะมากพอจนขับเคลื่อนคริสเตียนทุกคนในโลกไปสู่การชนะจิตวิญญาณ

ถ้าคุณรักพระเยซูเจ้า ก็จงชนะจิตวิญญาณเพราะเห็นแก่พระองค์ ชนะทุกคนที่คุณชนะได้และลงมือ
เลยเดี๋ยวนี้!

พระเยซูคริสต์ทรงบัญชาคริสเตียน

ทุกคนให้ชนะจิตวิญญาณ

เหตุการณ์หนึ่งที่น่าสะเทือนใจมากที่สุดในประวัติศาสตร์มนุษย์ได้เกิดขึ้นแล้วเมื่อหลายปีก่อนบนเนิน
เขาลูกหนึ่งทางทิศเหนือของกรุงเยรูซาเล็มและมองลงมายังพระวิหาร พระเยซูเจ้าทรงยืนอยู่บนภูเขามะกอก
เทศกับเหล่าสาวกของพระองค์ หลังจากการประสูติของพระคริสต์ การตรึงกางเขนและการคืนพระชนม์ของ
พระองค์ เหตุการณ์ที่สำคัญมากที่สุดลำดับถัดไปในประวัติศาสตร์มนุษย์กำลังเกิดขึ้นอยู่ที่นั่น พระเยซูเจ้ากำลัง
จะลอยขึ้นไปในพระกายที่ได้รับส่งาราศีแล้วของพระองค์ตรงสู่สวรรค์ พระองค์จะลอยขึ้นไปเรื่อย ๆ และเมฆ
เหล่านั้นจะรับพระองค์ออกไปพ้นสายตาของพวกเขา ทูตสวรรค์สององค์มายืนอยู่ข้าง ๆ และสัญญาว่าพระเยซู
องค์เดิมนั้นจะเสด็จกลับมาอีก แต่ก่อนที่จะเสด็จไป พระเยซูต้องประทานคำสั่งเดินทัพสำหรับพวกคริสเตียน
สำหรับคนทั้งโลกและสำหรับยุคนี้ทั้งหมด ที่นั่นพระเยซูได้ประทานพระมหาบัญชาแก่เหล่าสาวก พระองค์ได้
ประทานแผนงานพื้นฐานสำหรับงานคริสเตียน โครงร่างที่เป็นศูนย์กลางสำหรับความเชื่อแบบคริสเตียน
ทั้งหมด สำหรับหลายร้อยปีข้างหน้า พระเยซูได้ประทานพระมหาบัญชานั้นในถ้อยคำต่อไปนี้:

“เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปและสั่งสอนชนทุกชาติ ให้บังเกิดมาเป็นสาวกในพระนามของพระ
บิดา และของพระบุตร และของพระวิญญาณบริสุทธิ์

“โดยสอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดใดก็ตามที่เราได้สั่งพวกเขาไว้ และดูเถิด เราอยู่กับท่านทั้งหลาย
เสมอไป แม้กระทั่งถึงการสิ้นสุดของโลกนี้”- มธ. 28:19, 20

จงหมายเหตุข้อเท็จจริงที่สำคัญต่อไปนี้เกี่ยวกับพระมหาบัญชานี้:

1. ชาวประเสริฐจะต้องถูกประกาศในทุกประชาชาติ ในมาระโก 16:15 พระเยซูตรัสด้วยซ้ำว่า “แก่
มนุษย์ทุกคน”

2. คนเหล่านั้นที่รับความรอดแล้วจะต้องรับบังเกิดใหม่เพื่อเป็นการประกาศตัวต่อหน้าผู้คนที่เกี่ยวกับ

ความเชื่อของพวกเขา อันเป็นการทำเครื่องหมายพวกเขาว่าเป็นคริสเตียนต่อหน้าชาวโลกและให้พวกเขาเริ่มชีวิตใหม่หลังจากที่พวกเขากลับใจเชื่อและบังเกิดใหม่แล้ว

3. จากนั้นเหล่าผู้เชื่อใหม่ต้องถูกสอนให้ทำสิ่งที่พระเยซูได้ทรงบัญชาพวกอัครทูตให้กระทำ: “สอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดใดก็ตามที่เราได้สั่งพวกท่านไว้” ผู้เชื่อทุกคนที่รับความรอดแล้วมาตั้งแต่พระมหาบัญชานั้นได้ถูกประทานให้มีคำบัญชาเดียวกันถูกส่งมาถึงเขาเหมือนกับที่เปโตรและพวกอัครทูตคนอื่น ๆ มีวันนั้น!

4. พระบัญชานี้จะต้องต่อเนื่องไป “แม้กระทั่งถึงการสิ้นสุดของโลกนี้” และพระคริสต์ทรงสัญญาไว้ว่าจะอยู่กับคริสเตียนทุกคนที่เชื่อฟังพระองค์ในพระบัญชาเรื่องการชนะจิตวิญญาณนี้

ฉะนั้นพระคริสต์ทรงบัญชาคริสเตียนทุกคนอย่างชัดเจนให้ชนะจิตวิญญาณ

ในปี 1918 ผมกำลังเข้ารับการศึกษาเป็นทหารอยู่ที่ Camp Travis เมืองซานแอนโตนิโอ รัฐเท็กซัส วันหนึ่งขณะผมรับหน้าที่แทนครูฝึก ผมกำลังฝึกหน่วยที่เก้ ๆ กัง ๆ ของผมอยู่บนลานฝึก เหมือนกับที่ครูฝึกทุกคนของหน่วยต้องทำ ภายใต้การกำกับดูแลของนายพันผู้เคร่งครัดของเรา ขณะเดินสนามอย่างแข็งขัน นายพันก็เข้ามาใกล้หน่วยของผม ผมกล่าวทันทีว่า “แถว หยุด!” หน่วยของผมที่เป็นเหล่าทหารหน้าใหม่หยุดสับเท้าและพยายามที่จะตั้งแถว

ทันใดนั้นนายพันกล่าวแก่ผมว่า “เมื่อก็คุณให้คำสั่งที่ถูกต้องแล้วไหม?”

“ไม่ครับผม”

“คุณควรสั่งว่าอะไร?”

“ผมควรสั่งว่า ‘หน่วย แถว หยุด!’ ในสองนับครับ”

“แล้วทำไมคุณถึงไม่ออกคำสั่งให้ถูกต้องเล่า?”

“ผมกลัวครับผม”

เขากล่าวต่อพร้อมกับคำสั่งต่าง ๆ ที่เฉพาะเจาะจง ทหารคนหนึ่งต้องติดกระดุมกระเป่าเสื้อให้เรียบร้อย ผมจะต้องขีดหน้าตรงกว่าเดิม เมื่อเขาจบการให้คำสั่งสั้น ๆ ของเขาและหันจะไป ผมก็แสดงความเคารพอย่างเท่และกล่าวว่า “ขอบคุณครับผม”

ดวงตาสีเทาจู่ๆเหลือก้าของเขามองมาที่ผมและเขากล่าวว่า “ไม่ต้องขอบคุณผม ผมไม่ได้กำลังให้คำแนะนำ นั่นเป็นคำสั่งต่างหาก!”

คริสเตียนเอ๋ย คุณคิดหรือว่าพระเยซูแค่กำลังให้คำแนะนำตอนที่พระองค์ทรงยืนอยู่บนเนินเขาเล็ก ๆ ลูกนั้นวันนั้นและตรัสชัดเจนว่าผู้เชื่อทุกคนควรถูกสอนให้กระทำตามพระบัญชาทั้งหมดนั้นที่พระองค์ได้ประทานแก่พวกอัครทูต? คุณคิดหรือว่ามีเป็นแค่การเสนอแนะเบา ๆ เมื่อพระเยซูตรัสว่าคุณจะต้องช่วยนำข่าวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคน ว่าคุณจะต้องช่วยผู้คนที่พ้นจากนรกโดยการวิงวอนอันเร่งด่วนของคุณ? ไม่ใช่เลย พระเยซูไม่ได้กำลังให้คำแนะนำ พระองค์กำลังออกคำสั่ง และมีสิ่งเดียวเท่านั้นที่คริสเตียนคนใดจะทำได้ผู้ซึ่งยอมรับสิทธิอำนาจของพระเยซูคริสต์ เขาจะต้องเชื่อฟังคำสั่งทั้งหลายและให้การชนะจิตวิญญาณมาเป็นเรื่องหลักในชีวิตของเขา

ขณะเกริ่นเข้าสู่พระมหากษัตริย์ชาตินั้น พระเยซูตรัสว่า “กษัตริย์ภาพทั้งสิ้นทรงมอบไว้แก่เราแล้ว ทั้งในสวรรค์และในแผ่นดินโลก เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไป” คุณก็มาราบลงต่อหน้าสิทธิอำนาจนั้นของพระเยซูคริสต์ซึ่งพระองค์ทรงอ้างสิทธิ์เหนือสิ่งทรงสร้างทุกอย่างในสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่? คุณยอมรับความเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ไหม? ฉะนั้นวันนี้จึงเริ่มต้นที่จะรักษาพระบัญชาอันบริสุทธิ์นั้น! คริสเตียนทุกคนได้รับคำบัญชาให้เป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ

คริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ทุกคน

ถูกคาดหวังให้ชนะจิตวิญญาณ

มันไม่เพียงเป็นพระบัญชาของพระเยซูสำหรับคนเล็ก ๆ กลุ่มนั้นที่จะเริ่มชนะจิตวิญญาณและสำหรับเหล่าผู้เชื่อของพวกเขาที่จะชนะจิตวิญญาณ แต่นั่นเป็นวิถีปฏิบัติที่แท้จริงของพวกคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่

ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเองได้เริ่มต้นทำเช่นนั้น แม้ว่าเขาเป็นสุดยอดนักเทศน์ที่มีฝูงชนหมู่ใหญ่คอยงานรับใช้ของเขาวันแล้ววันเล่า เขาก็สละเวลาที่จะขึ้นไปทูลพระเยซูให้สาวกสองคนของเขาดู “และเมื่อมองดูพระเยซูขณะที่พระองค์ดำเนิยอยู่ ท่านกล่าวว่า “จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า!” (ยอห์น 1:36) ยอห์นและอันดรูว์ตามพระเยซูไปวันนั้นและจากนั้นก็ติดตามในใจของพวกเขาตลอดไป!

แต่หนึ่งในตัวอย่างที่น่าตื่นเต้นที่สุดคือตัวอย่างของพระเยซูเอง พระเยซู “ทรงพบฟีลิป และตรัสกับเขาว่า “จงตามเรามา” (ข้อ 43) พระเยซูทรงชนะนิโคเดมัสด้วยพระองค์เอง ตามที่บันทึกไว้ในยอห์น 3; หญิงนั้นที่บ่อน้ำของเมืองสิคาร์ ในยอห์น 4; หญิงนั้นที่เป็นคนบาปในบ้านของฟาริซีน (ลูกา 7:36-50) พระองค์ทรงชนะชายที่ถูกผีสิงคนนั้นที่เมืองกาตารา (มธ. 8:28-34), หญิงคนนั้นที่เป็นโรคตกเลือด (9:20-22), หญิงคนนั้นที่ถูกจับในการเล่นซู้ (ยอห์น 8:1-11) พระองค์ทรงชนะชายที่เกิดมาตาบอดคนนั้น (9:1-38) พระองค์ทรงชนะศักร์เคียสคนเก็บภาษีนั้น (ลูกา 19:1-10) ชาวประเสริฐทั้งสี่เล่มเต็มไปด้วยตัวอย่างต่าง ๆ ของการที่พระเยซูเจ้า ผ่านทางการเทศนาแก่หลายพันคน ได้ทรงเสาะหาผู้คนที่หลงหายและชนะพวกเขา หรือทรงสละเวลาเพื่อพิสูจน์พระองค์เองและเพื่อจัดความยุ่งยากต่าง ๆ ให้แก่คนเหล่านั้นผู้แสวงหาพระองค์ โอ พระเยซูทรงเป็นเจ้าของผู้ชนะจิตวิญญาณ ผู้ชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวทุกวันในงานรับใช้ของพระองค์!

และคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ทั้งหลายได้ปฏิบัติตามแบบอย่างนั้นเช่นเดียวกับข้อบังคับนั้นของพระเยซู

อันดรูว์รับความรอดและไปตามซีโมนเปโตรพี่ชายของตนทันที “อันดรูว์ได้ไปหาซีโมนพี่ชายของตนก่อน และกล่าวแก่เขาว่า “พวกเราได้พบพระเมสสิยาห์แล้ว” ซึ่งแปลว่า พระคริสต์ และอันดรูว์ได้พาซีโมนไปเฝ้าพระเยซู” (ยอห์น 1:41, 42)

พระเยซูทรงชนะฟีลิป และจากนั้นฟีลิปก็ไปตามนาธานาเอลมาทันที “ฟีลิปไปหานาธานาเอล และกล่าวแก่เขาว่า “พวกเราได้พบพระองค์ ผู้ซึ่งโมเสสได้เขียนถึงในพระราชบัญญัติ และที่พวกศาสดาพยากรณ์ได้เขียนถึง คือพระเยซูแห่งนาซาเร็ธ บุตรชายของโยเซฟ” (ข้อ 45) ฟีลิปไม่ได้ทราบมากนักเกี่ยวกับเรื่องนั้น เขาไม่เข้าใจรายละเอียดเกี่ยวกับการประสูติจากหญิงพรหมจารีนั้น และเรียกพระเยซูด้วยความไม่รู้ว่า “บุตรชาย

ของโยเซฟ” แต่เมื่อเขาชักชวนสุดกำลังแล้ว เขาก็ทำนาธานาเอลว่า “จงมาและดูเถิด” นาธานาเอลมา และพระเยซูทรงตอบข้อสงสัยทั้งหมดของเขาและช่วยจิตวิญญาณของเขาให้รอด แต่ผู้เชื่อใหม่คนนั้น, ฟิลิป, ไปตามนาธานาเอลและพาเขามา โดยความช่วยเหลือของพระเจ้า

หลังจากฟื้นเทคอสต์ เมื่อพวกเขาได้รับการประกอบด้วยฤทธิ์อันใหญ่ยิ่งจากเบื้องบนแล้ว การชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวก็ดูเหมือนหลักปฏิบัติสากลของคริสเตียนทั้งหลาย เราต้องเชื่อว่าทุกคนในหนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นในการประชุมอธิษฐานก่อนถึงวันฟื้นเทคอสต์มีความแข่งขันในการเก็บเกี่ยวครั้งใหญ่นั้นเมื่อจิตวิญญาณสามพันดวงถูกชนะในวันเดียว กิจการ 5:42 บอกเล่าถึงกิจกรรมเหล่านั้นของพวกคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่: “และในพระวิหารและตามบ้านเรือนทุกแห่ง พวกเขาไม่ตเว้นที่จะสั่งสอนและประกาศพระเยซูคริสต์ทุก ๆ วัน”

เมื่อพระเยซูทรงชนะหญิงผู้นั้นที่บ่อน้ำแห่งเมืองสิคาริในแคว้นสะมาเรีย นางก็วางหม้อน้ำที่มีน้ำอยู่เต็มของนางลง รวบรวมกระป๋องขึ้น และวิ่งกลับเข้าเมืองไปร้องบอกแก่พวกผู้ชายที่นั่นว่า “จงมา ดูท่านผู้หนึ่ง ซึ่งได้บอกฉันถึงสิ่งสารพัดที่ฉันได้เคยกระทำ ท่านผู้นี้เป็นพระคริสต์มิใช่หรือ” (ยอห์น 4:29) จากนั้นผู้คนก็เชื่อหญิงนั้น บางคนรับความรอดในทันทีก่อนได้เห็นพระเยซู คนอื่น ๆ ก็แห่กันออกมาจากเมืองเพื่อมาดูพระเยซูและฟังพระองค์และตัดสินใจเองในทันทีว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพวกเขาได้รับพระองค์ไว้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของตน

เมื่อพระเยซูทรงชนะเลวี คนเก็บภาษีผู้นั้นก็จัดเลี้ยงมือเย็นและเชิญพวกคนเก็บภาษีทั้งหมดมาพบกับพระเยซูที่มีมือเย็นนั้น ในมาระโก 2 เราถูกบอกเกี่ยวกับชายสี่คนที่พาชายอัมพาตคนหนึ่งมาหาพระเยซูและรื้อดาดฟ้าหลังคาออกเพื่อหย่อนเขาลงมาตรงหน้าพระเยซูเมื่อไม่มีทางเข้าอื่นที่ต้องฝ่าฝูงชน พวกเขาเป็นแบบอย่างของความกระตือรือร้นอันบริสุทธิ์ในการชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัว และชายที่ถูกผีสิงชาวกาตาราคอนนั้นเมื่อเขาหายดีและนั่งสวมเสื้อผ้าและมีสติอารมณ์ดีที่พระบาทของพระเยซู ได้อ้อนวอนพระเยซูขอให้ตนได้ไปกับพระองค์ด้วย แต่พระเยซูกลับบอกเขาว่า “จงกลับบ้านไปหาพวกพ่อของท่าน และบอกพวกเขาถึงบรรดาสิ่งอันยิ่งใหญ่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกระทำเพื่อท่าน และได้ทรงพระกรุณาแก่ท่านแล้ว” (มาระโก 5:19) และเขาก็ทำตามนั้น! “และคนนั้นก็จากไป และเริ่มประกาศในแคว้นทศบุรีถึงบรรดาสิ่งอันยิ่งใหญ่ที่พระเยซูได้ทรงกระทำเพื่อเขา และพวกเขาทุกคนก็ประหลาดใจนัก” (ข้อ 20)

ทุกแห่งที่พระเยซูเสด็จไป ผู้คนก็ปรี่เข้ามาโดยพาคนจน คนป่วย คนตาบอด คนถูกผีสิงมาหาพระองค์ เพื่อที่พระองค์จะทรงรักษาพวกเขาให้หายทั้งจิตวิญญาณและร่างกาย คริสเตียนเหล่านี้เป็นผู้ชนะจิตวิญญาณโอ ไซแล้ว การชนะจิตวิญญาณโดยคริสเตียนทุกคนเป็นแบบแผนของภาคพันธสัญญาใหม่

ผู้ช่วยศิษยาภิบาลบางคนได้รับเลือกให้ดูแลพวกหญิงม่ายที่ยากจน แต่ผู้ช่วยเหล่านี้เป็นเหมือนกับพวกเจ้าหน้าที่คริสตจักรสมัยใหม่จำนวนมากไหม ที่่วนอยู่แต่กับเรื่องทางวัตถุเหล่านั้นของคริสตจักร? ไม่ใช่เลย พวกเขาเป็นชายผู้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยอดเยี่ยม พวกเขาสองคน, สเตเฟนและฟิลิป, ได้กลายเป็นนักเทศน์ผู้ทรงพลังแห่งพระวจนะและชนะผู้คนมากมาย สเตเฟนเองเป็นผู้พลีชีพคนแรกเพราะความเชื่อนั้น

โพรตหมายเหตุกิจการ 8:1 ซึ่งมีกล่าวไว้ว่า “เราทั้งหลายถูกกระจัดกระจายไปทั่วแคว้นแค้วนยูเดียกับ
สะมาเรีย นอกจากพวกอัครทูต” อัครทูตเหล่านั้นอยู่ต่อที่กรุงเยรูซาเล็ม คนอื่น ๆ ที่เหลือถูกกระจัดกระจายไปทั่ว
จากนั้นข้อ 4 บอกเราว่า “เหตุฉะนั้นพวกสาวกทั้งหลายที่ถูกกระจัดกระจายไปนั้น ก็ไปทุกแห่งหนโดยประกาศ
พระวจนะนั้น” พวกคริสเตียนธรรมดา ๆ-ชาย หญิง และเด็ก ๆ-ซึ่งถูกข่มเหง หนีเอาชีวิตรอด แต่ก็ยังไปทุก
แห่งหนโดยประกาศพระวจนะ นั้นเป็นความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ที่ทำงานอยู่

การชนะจิตวิญญาณเห็นได้ชัดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมากที่สุด

ที่จะครอบครองความคิดและความพยายามของคริสเตียนทั้งหลายได้

ในเมืองลูอิสวิลล์ รัฐเคนทักกี เกิดเหตุเพลิงไหม้และพวกนักศึกษาจาก Southern Baptist Seminary
แห่กันมาดูเหตุไฟไหม้นั้น คุณแม่คนหนึ่งกรีดร้องและอ้อนวอน ลูกน้อยของเธอนอนหลับอยู่ในห้องชั้นสามและ
อีกไม่นานคงถูกเผาจนตาย พวกนักดับเพลิงปีนบันไดขึ้นไปและพยายามเอื้อมไปที่หน้าต่างนั้นแต่ก็ถูกควันไฟสู้
กลับ นักศึกษาคนหนึ่งเอาผ้าขนหนูเปียกพันรอบใบหน้าของตน ปีนขึ้นบันได เจอทารกนั้น ห่อทารกนั้นไว้ใน
เสื้อคลุมของเขา จากนั้นก็เอาขาโอบรอบบันไดนั้นและไถลตัวอย่างแม่นยำลงสู่พื้นดิน ผู้เป็นแม่คว้าลูกทารก
ของเธอไป และจากนั้นขณะหัวเราะและร้องไห้เธอก็หอมแก้มนักศึกษาหนุ่มที่เตรียมตัวเป็นผู้รับใช้เสียยกใหญ่
ฉะนั้นคุณพ่อของผม ก่อนผมเกิด ได้ช่วยเด็กน้อยคนหนึ่งให้รอดจากความตายอันน่าสะพรึงในเพลิงไหม้นั้น

แต่นั้นเทียบอะไรได้กับการช่วยจิตวิญญาณดวงหนึ่งให้พ้นจากไฟแห่งความทรमानเป็นนิรันดร์ไปตลอด
ชั่วนิรันดร์? ชายคนหนึ่งได้รับความทุกข์ “ทรमानใน...เปลวไฟ” ในนรกมาเกือบสองพันปีแล้ว ตามคำตรัสของ
พระเยซูเจ้า โดยเขาอ้อนวอนขอน้ำสั๊กหยดซึ่งเขาไม่เคยได้รับเลย ใครเล่าจะคิดถึงสิ่งใดที่สำคัญมากเท่ากับการ
ช่วยจิตวิญญาณทั้งหลายให้รอด?

ในยากอบ 5:19, 20 เราถูกบอกว่า

“พี่น้องทั้งหลาย ถ้าคนหนึ่งคนใดในพวกท่านหลงผิดไปจากความจริง และผู้หนึ่งชักจูงเขาให้กลับ
ใจเสียใหม่ได้

“จงให้ผู้นั้นทราบเถิดว่า ผู้ที่ช่วยคนบาปให้กลับใจเสียใหม่จากความผิดแห่งทางของเขา ก็จะช่วยจิต
วิญญาณดวงหนึ่งให้รอดพ้นจากความตาย และจะปกปิดบาปเป็นอันมากไว้”

การ “ช่วยจิตวิญญาณดวงหนึ่งให้รอดพ้นจากความตาย”- ช่างเป็นชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ ความมีชัยที่ยิ่ง
ใหญ่ กำไรมหาศาลจริง ๆ! และการ “ปกปิดบาปเป็นอันมากไว้” การยับยั้งกระแสแห่งบาปในใจดวงหนึ่งและ
ชีวิต ๆ หนึ่งก่อนที่มันทำให้เผ่าพันธุ์ทั้งหมดแปดเปื้อน-คือสุดยอดชัยชนะจริง ๆ! โอ ถ้าใครสักคนได้ชนะหัวหน้า
ของตระกูล Juke ที่อื้อฉาวนั้นมาถึงพระคริสต์ก่อนที่พวกเขาได้ปล่อยให้พวกอาชญากร พวกหญิงโสเภณี พวก
ปัญญาอ่อนและพวกยาจกออกไปสู่สังคม! การยับยั้งคนหลายรุ่นที่จะทำบาปและก่ออาชญากรรมเป็นสิ่งที่คุณ ๆ
หนึ่งกระทำเมื่อเขาช่วยจิตวิญญาณดวงหนึ่งให้รอดพ้นจากความตายและปกปิดบาปเป็นอันมากไว้

กำไรแบบอื่น ๆ ถูกวัดในแง่ของเวลาได้ กำไรที่เป็นจิตวิญญาณดวงหนึ่งที่ถูกพามาถึงพระคริสต์และ
บังเกิดใหม่ ถูกสร้างให้เป็นคนใหม่และมุ่งหน้าสู่สวรรค์ จะวัดได้ในแง่ของนิรันดร์กาลเท่านั้น!

ผมทราบดีเกี่ยวกับผลกระทบทางอ้อมของข่าวประเสริฐที่มีต่อสังคม ความเชื่อแบบคริสเตียนควรที่จะ

ช่วยเหลือผู้คนให้ทำสิ่งที่ถูกต้อง แต่คนไม่เชื่อที่โง่เขลาและเป็นคนชั่วเหล่านี้ที่ปฏิเสธพระเยซูคริสต์ในฐานะพระเจ้า ที่ปฏิเสธพระคัมภีร์ในฐานะการเปิดเผยที่ไม่อาจผิดพลาดได้ของพระเจ้า และที่ปฏิเสธการไถ่โทษโดยพระโลหิตในฐานะแผนการเดี่ยวแห่งความรอดของพระเจ้า ไม่เคยประสบความสำเร็จเลยกับสิ่งที่พวกเขาเรียกกันว่า “ข่าวประเสริฐเพื่อสังคม” ของพวกเขา ไปกับผมสิที่งานมิชชั่นกุ้ยเหล่าน้อย่าง Pacific Garden Mission ในเมืองชิคาโก; Chicago Industrial League Mission; Mel Trotter Mission ในเมืองแกรนด์แร็ปปิดส์; Evansville Rescue Mission, เมืองเอฟวันส์วิลล์ รัฐอินเดียนา; City Rescue Mission ในเมืองเมมphis รัฐเทนเนสซี; Bowery Mission ในนิวยอร์กซิตี; และมิชชั่นกุ้ยที่ยอดเยี่ยมเหล่านั้นใน St. Paul ในเมืองมินเนอาโพลิส, ในลอสแอนเจลิสและเมืองสำคัญอื่น ๆ ที่นั่นผมจะแสดงให้เห็นการปฏิรูปทางสังคมในการประชุมที่กล่าวคำพยานคืนเดียวที่มากกว่าที่พวกนักข่าวประเสริฐเพื่อสังคมจะแสดงให้เห็นในชั่วชีวิตแห่งข่าวประเสริฐเพื่อสังคมที่หยาบช้ำและปฏิเสธพระคริสต์ของพวกเขา! ผมจะแสดงให้เห็นพวกขี้เมาที่เลิกดื่ม พวกหญิงโสเภณีที่กลายเป็นคนบริสุทธิ์ พวกยากจนและขอทานที่กลายเป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ ผมจะแสดงให้เห็นหลายบ้านที่แตกกลับคืนดั้งเดิม พวกขโมยที่กลายเป็นคนสุจริตซึ่งได้คืนของที่ขโมยมา พวกอาชญากรที่หลบหนีซึ่งได้ยอมมอบตัวและรับโทษต่อจนครบหรือได้รับอภัยโทษและจากนั้นก็ดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้า

คุณเชื่อเรื่องการบริจาคเงินเพื่อช่วยเหลือคนยากจนหรือ? เอาละ จำไว้ว่าการช่วยเหลือที่ดีที่สุดที่คุณสามารถให้ได้แก่ครอบครัวที่ยากจนสักครอบครัวก็คือ การให้ครอบครัวนั้นมีสามีและคุณพ่อที่บังเกิดใหม่ ผู้ซึ่งเป็นคนที่ถูกเปลี่ยนแปลงแล้วในจิตใจและจิตวิญญาณ ผู้ซึ่งตอนนี้เป็นคนหาเลี้ยงที่สัตย์ซื่อ สามีที่ซื่อสัตย์ พลเมืองที่เป็นคนดี คนงานที่สุจริต

มันเป็นเรื่องโง่เขลาเหลือจะกล่าวในการคิดถึงการทำให้อุบัติเป็นคนที่ดีขึ้นโดยไม่พาพวกเขามาถึงพระคริสต์ หรือการทำให้ผู้คนมีความสุขโดยพระคริสต์ไม่ได้ทำให้พวกเขาเป็นคนดีพร้อมกับใจที่ถูกเปลี่ยนแปลง ถ้าไม่มีสวรรค์พร้อมกับบำเหน็จและพระพรนิรันดร์ ข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ก็ทำให้เกิดความสุขและความผาสุกของมนุษย์ได้มากกว่าหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งหมดรวมกัน และมันเป็นเช่นนั้นมาตลอดหลายร้อยปีแล้ว

ผู้คนซึ่งมีแรงจูงใจที่ดี ส่งพัสดุไปช่วยเหลือผู้คนที่ยากจนในยุโรป หรือจัดหางานให้ผู้พลัดถิ่นที่อพยพมายังประเทศนี้ หรือบริจาคเงินช่วยเหลือเหยื่อผู้ประสบภัยน้ำท่วมหรือพายุถล่มหรือแผ่นดินไหว ผู้คนบริจาคเงินให้แก่ Community Chest จัดหาบ้านให้เด็กกำพร้า และบริจาคให้การวิจัยโรคมะเร็งและการต่อสู้กับโรคโปลิโอ ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับใจที่อ่อนโยนทั้งหมดนั้นและสำหรับทั้งหมดที่ถูกกระทำเพื่อผู้อื่นในพระนามของพระเยซู แต่ทั้งหมดนั้นเป็นเพียงน้ำหยดหนึ่งในถังเมื่อเทียบกับมหาสมุทรแห่งความผาสุกชั่วนิรันดร์ซึ่งคน ๆ หนึ่งจะให้ได้เมื่อเขานำจิตวิญญาณดวงหนึ่งมาถึงพระเยซูคริสต์ และลูกคนหนึ่งของซาตานกลายเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าโดยการบังเกิดใหม่ เมื่อคน ๆ หนึ่งก้าวออกจากความมืดแห่งความกลัวและภัยอันตรายและการลงพระอาชญาและการตกเป็นทาสบาปและก้าวเข้ามาสู่ความสว่างนั้นและเสรีภาพและความชื่นบานและสันติสุขและความหวังนิรันดร์แห่งข่าวประเสริฐนั้น มันก็ช่างวิเศษเกินจะเทียบจริง ๆ!

นี่ช่างเป็นความรักที่แสนมหัศจรรย์จริง ๆ ที่พระคริสต์ได้ทรงฝากข่าวสารแห่งการคืนดีกันนี้ไว้กับเรา!

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงลดตัวลงจริง ๆ ที่มีได้ประทานข่าวประเสริฐไว้ให้เหล่าทูตสวรรค์ประกาศ แต่ทรงให้มันถูกป่าวประกาศโดยลูกทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้วที่พบพระองค์และรักพระองค์และเชื่อวางใจพระองค์!

วันหนึ่งผมได้พูดคุยเสียดยาวกับ William Jennings Bryan ผู้ล่งลับ ผมเคยเรียนปริญญาตรีอยู่ใน University of Chicago และ William Jennings Bryan มาพูดในหัวข้อ “พระคัมภีร์และเหล่าศัตรูของมัน” Kent Theater แน่นขนัดและมีผู้คนล้นออกมา และในไม่ช้าเราก็วิ่งไปที่ Hyde Park Baptist Church ซึ่งเป็นที่ ๆ Mr. Bryan พูดกับพวกนักศึกษาที่มาร่วมตัวกันแน่นเอียด หลังจากนั้นเขาบอกผมว่าเขาจะพูดวันนั้นทำรอบเพื่อพระเยซูเจ้าและจะบรรยายคนเดียวเพื่อเลี้ยงชีพ ในแง่ทางการเขาไม่ใช่นักเทศน์ แต่เขามาสู้อสูรป้อนบริสุทธ์แล้วว่าการเมืองและความเป็นรัฐบุรุษเป็นสิ่งที่ไม่ได้เรื่องและไร้รางวัลเมื่อเทียบกับความเปี่ยมสุขชั่ววินวินด์ร์ของการชนะจิตวิญญาณสักดวงมาถึงพระคริสต์ ฉะนั้นเขาจึงตั้งปณิธานแล้วว่าจะใช้ปีทั้งหลายที่เหลืออยู่แห่งชีวิตของเขาในการนำข่าวประเสริฐออกไปทุกแห่งหน เขาบอกผมว่าเขาขึ้นบานที่อาชีพที่ต้องพูดกับผู้คนของเขาได้เปิดประตูมากมายเหลือเกินให้เขาจนเขาสามารถพูดกับผู้คนหมู่มากได้ทุกวัน ซึ่งบ่อยครั้งเป็นที่ ๆ เหล่านักเทศน์ที่ถูกเจิมตั้งไม่ได้รับเชิญ Mr. Bryan ได้เรียนรู้ความจริงข้อนี้ ว่าการชนะจิตวิญญาณเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดอย่างเห็นได้ชัดที่จะครอบครองความคิดหรือดูดซับความพยายามของคริสเตียนคนใดในโลกได้!

การชนะจิตวิญญาณไม่อาจถูกฝากไว้กับเหล่าผู้รับใช้

พวกมิชชันนารีและพวกมีอาชีพคนอื่น ๆ

หรือคนงานคริสเตียนที่ทำงานเต็มเวลาได้

เราทราบที่พระคริสต์ได้ทรงบัญชาไม่เพียงพวกผู้รับใช้ แต่คริสเตียนทุกคนให้ชนะจิตวิญญาณ เราทราบว่ามันเป็นวิถีปฏิบัติของเหล่าคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ที่ต้องออกไปทุกแห่งหนบอกเล่าเรื่องราวนั้นและเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ เป็นหน้าที่ของคริสเตียนทั่วไปที่ไม่ได้เรื่องที่สุดเช่นเดียวกับเหล่าผู้รับใช้ แม้แต่เหล่าผู้เชื่อใหม่ที่ไม่ได้รับการฝึกฝนใด ๆ เลยก็ทำงานบริสุทธ์นี้ได้ทันที เมื่อเราพิจารณาเรื่องนี้ให้ถี่ เราก็มองเห็นว่าหน้าที่ในการชนะจิตวิญญาณแฝงอยู่ในธรรมชาติของความเชื่อแบบคริสเตียนอยู่แล้ว

ประการแรก คริสเตียนทุกคนเป็นทาสของพระเยซูคริสต์ “ท่านทั้งหลายถูกซื้อแล้วด้วยราคาหนึ่ง” “ท่านทั้งหลายไม่ใช่เจ้าของตัวเอง” เราไม่มีสิทธิ์ที่จะทำตามใจชอบ เราถูกผูกมัดโดยสายใยและหน้าที่อันบริสุทธ์ที่สุดเหล่านั้นและรักที่จะทำให้พระเยซูคริสต์เจ้าพอพระทัย ผู้คนที่หันจากบาปมาถึงพระคริสต์ก็จำเป็นต้องหันเสียจากผลเสียมาสู่ผลดี ผู้คนที่รับความรอดแล้วก็กลายเป็นคนดีในใจของตน ผมไม่ได้หมายความว่า การบังเกิดใหม่ทำให้คน ๆ หนึ่งสมบูรณ์แบบ แต่ผมหมายความว่า ความจริง ๆ ว่าคนใดที่เป็นลูกของพระเจ้าจริง ๆ ย่อมมีใจใหม่ ธรรมชาติใหม่ และอยากทำสิ่งที่ถูกต้องและให้ความช่วยเหลือ ใจที่แข่งกระด้างเมื่อบังเกิดใหม่แล้วก็กลายเป็นใจที่อ่อนโยน ผมเคยเห็นอันธพาลใจโหดคนหนึ่งที่เคยวางแผนจะฆ่าภรรยากับลูกสาวของเขาได้เห็นเขาหลังจากที่เขาได้รับความรอดแล้วอย่างแสนวิเศษ เดียวนี้เขาเป็นชายที่มีใจอ่อนโยนมากที่สุดและมีใจกรุณามากที่สุดคนหนึ่ง พระเยซูเจ้าทรงเปลี่ยนสิ่งใดตัวนั้นให้กลายเป็นลูกแกะแล้ว นั่นเป็นเรื่องราวที่เก่าแก่เรื่องหนึ่งสำหรับทุกคนที่เคยทำงานชนะจิตวิญญาณ แต่ถ้าผู้ใดถูกทำให้เป็นคนดี พร้อมกับมีใจอ่อนโยนแล้ว เขาก็ย่อมอยากเห็นคนอื่นได้รับพรด้วย และย่อมร้องไห้หากได้เห็นจิตวิญญาณที่ถูกลงพระอาชญา ใครที่เฝ้าจะ

อ้างได้ว่าตนรักเพื่อนมนุษย์ของตนในเมื่อเขาไม่มีใจแห่งความกรุณาต่อสภาพที่หลงหายของพวกเขาเลย? ใครที่โหนจะอ้างได้ว่าตนรักพระเจ้าหากเขาไม่เริ่มรักสิ่งที่พระเยซูทรงรัก และทำสิ่งที่พระเยซูทรงทำ และมี ความห่วงใยและความกรุณาต่อสิ่งนั้นที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงรักสุดพระทัย?

ประการที่สอง งานนี้เร่งด่วนมากเสียจนเราขอให้พวกมืออาชีพมาทำมันไม่ได้

บนชายหาดที่ดันเคิร์ค ในสงครามโลกครั้งที่สอง กองทัพอันยิ่งใหญ่ของประเทศอังกฤษกำลังจะถูกฆ่า หมู่ ถูกกำจัดจนสิ้นซาก โดยการโจมตีอันหนักหน่วงของเยอรมัน พวกเขาถูกปิดล้อมอยู่บนชายหาด และไม่เพียงความพ่ายแพ้ แต่ความพินาศแบบสิ้นเชิงของกองทัพทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่ไม่อาจเลี่ยงได้ หากความช่วยเหลือไม่สามารถมาถึงพวกเขาจากช่องแคบอังกฤษ ฉะนั้นพวกคนอังกฤษจึงรีบมาช่วย เรือประมงทุกลำ เรือบดที่ใช้ในการพักผ่อนทุกลำ เรือลากจูงทุกลำที่สามารถรวบรวมมาได้จากชายฝั่งและท่าเรือของประเทศอังกฤษถูกรุดไปยังที่เกิดเหตุที่นั่นโดยเหล่าพลเรือน ในพระเมตตาของพระเจ้า หมู่เมฆได้บังเรือเหล่านั้นจากอากาศยานที่ทิ้งระเบิดและยิงกรด พวกทหารลุยลงทะเลและปีนเข้าไปในเรือพายหลายลำที่ถูกลากจูงโดยเรือบดหลายลำ หรือถูกยกขึ้นเรือทุกชนิด ฉะนั้นโดยเหล่านักกู้ภัยที่เป็นอาสาสมัครและไม่เป็นทางการ พวกทหารจึงถูกพาไปถึงประเทศอังกฤษอย่างปลอดภัย ดันเคิร์คเกือบจะเป็นสัญลักษณ์ของโศกนาฏกรรมอันเหลือจะกล่าวแล้ว แต่ความหาญกล้าของเหล่าประชาชนที่อาสาได้ทำสิ่งที่กองทัพบกและกองทัพเรือทำไม่ได้ ด้วยเรือลำเล็ก ๆ ของพวกเขา เครื่องไม้เครื่องมือที่ถูกย่ำมารวมกันและไม่ดีพอของพวกเขา พวกเขาได้ช่วยกองทัพนั้นให้รอดเพื่อที่จะสู้่อีก!

เด็กทารกคนหนึ่งนอนสลักใกล้จะตายเพราะโรคคอตีบ เสมหะได้มารวมตัวกันเป็นเยื่อปูนแน่นในลำคอ และเกือบตัดช่องทางหายใจ หมอถูกตามตัวแล้วแต่ยังไม่มา คุณแม่ที่ร้อนใจเอนิ้วของตนแหยเข้าไปในลำคอของลูกน้อยและดึงเมือกที่อุดอยู่ออกมาเพื่อที่เด็กนั้นจะหายใจได้ มันคงถึงตายหากต้องรอหมออาชีพ เด็กนั้นรอดชีวิต และคริสเตียนคนใดจะเต็มใจเห็นจิตวิญญาณหลายดวงตายไปรอบตัวเขาและไปนรกได้อย่างไร และยังพอใจแค่เพราะว่าเขาได้จ่ายเงินเดือนส่วนหนึ่งของศิษยาภิบาล แม้ว่าโดยส่วนตัวแล้วเขาไม่ได้ทำอะไรเลยเพื่อไถ่ผู้หลงหายและช่วยผู้ที่กำลังจะพินาศให้รอดชีวิต?

ดีอยู่แล้วที่มีแผนกดับเพลิง แต่พลเมืองที่มีหัวใจทุกคนควรที่จะช่วยดับไฟในบ้านของตัวเองหรือบ้านของเพื่อนบ้าน ดีอยู่แล้วที่ได้จ่ายค่าพวกไลฟ์การ์ดที่ชายหาด แต่พ่อทุกคนที่มีจิตใจใด ๆ คงจะพยายามช่วยชีวิตลูกของตัวเอง หรือลูกของคนอื่น โอ มันจะแยขนาดไหนสำหรับคริสเตียนคนใดที่จะเผชิญหน้าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ทรงผิดหวังเมื่อเขาปล่อยให้คนที่ตนรักไปนรก โดยพอใจแค่ที่ตนได้ช่วยจ่ายเงินให้นักเทศน์คนหนึ่งแล้ว!

มันเป็นแผนการของพระเจ้าที่คริสเตียนทุกคนควรชนะจิตวิญญาณ เราทุกคนสามารถชนะใครบางคนที่จะหลงหายหากเราไม่ทำส่วนของเรา พระเจ้าได้ประทานกุญแจที่ไขเปิดใจของใครสักคนให้แก่คริสเตียนทุกคนแล้ว นี่ต้องไม่ถูกฝากไว้กับเหล่าคนงานเต็มเวลา แก่พวกนักเทศน์ แก่เหล่ามิชชันนารี แก่พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ แนนอนว่านักเทศน์ทุกคนควรทำให้การชนะจิตวิญญาณเป็นกิจธุระหลักของตน คนงานคริสเตียนทุกคนควรพยายามอย่างจริงจังที่จะชนะผู้คนเป็นรายตัววันแล้ววันเล่า เหมือนที่ D. L. Moody, R. A. Torrey, Billy Sunday และผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่คนอื่น ๆ ทุกคนได้กระทำ แต่จงแน่ใจเกี่ยวกับเรื่องนี้: พระเจ้า

ไม่ได้วางแผนให้งานทั้งหมดนั้นถูกกระทำโดยเหล่าคนงานที่ได้ค่าจ้าง, เหล่าคนงานมีอาชีพ, เหล่าคนงานเต็มเวลา, เหล่าคนงานที่ได้รับการฝึกฝน งานที่บริสุทธิ์เช่นนั้นต้องอาศัยความบากบั่นอันเกิดจากใจที่กรุณาและน้ำตาและคำอธิษฐานและความอดสาหัสที่ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยของคริสเตียนทุกคน

การละเลยที่บาปยิ่งของเรา

“ข้าพระองค์ขาดที่หลบภัย ไม่มีผู้ใดหวังโยจิตใจของข้าพระองค์เลย”- สดด. 142:4

“แล้วพระองค์ตรัสกับพวกสาวกของพระองค์ว่า “งานเก็บเกี่ยวนั้นมีมากมายจริง ๆ แต่เหล่าคนงานก็มีน้อย

“เหตุฉะนั้น พวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของงานเก็บเกี่ยวนั้น เพื่อที่พระองค์จะทรงส่งบรรดาคณงานเข้าไปในงานเก็บเกี่ยวของพระองค์”- มธ. 9:37, 38

ตรงอื่นในบทที่ 11 เราได้ให้ความจริงอันแข็งแกร่งของพระคัมภีร์ไปแล้วว่าคน ๆ หนึ่งสามารถชนะจิตวิญญาณได้เสมอ ว่างานเก็บเกี่ยวนั้นสุขชาวอยู่เสมอ แต่ตรงนี้ผมอยากเน้นข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าทรงขาดแคลนกำลังคนเมื่อพูดถึงการชนะจิตวิญญาณจริง ๆ เหล่าคนงานมีน้อยเสมอ

มันแยอยู่แล้วที่ผู้ใดจะไม่เชื่อพระคัมภีร์ และเมื่อผู้ไม่เชื่อคนนั้น ซึ่งไม่ยอมรับข้อสำคัญเหล่านั้นแห่งความเชื่อคริสเตียน-เช่นสิทธิอำนาจที่เหนือธรรมชาติและความไม่อาจผิดพลาดได้ของพระคัมภีร์ ความเป็นพระเจ้า การประสูติจากหญิงพรหมจารี การไถ่โทษโดยพระโลหิต การคืนพระชนม์ฝ่ายร่างกายและการอัศจรรย์เหล่านั้นของพระเยซูคริสต์-แล้วอ้างตัวว่าเป็นคริสเตียน มันก็เป็นความทุจริตอันชั่วร้ายและการหมิ่นประมาท ผมไม่แปลกใจเลยที่พระเยซูทรงเรียกคนแบบนั้นว่า “สุนัขป่าที่ตะกละตะกลาม” ผู้มาใน “เครื่องนุ่งห่มของแกะ” (มธ. 7:15)

แต่ถ้าพูดถึงคริสเตียนคนใดที่เชื่อพระคัมภีร์และอ้างว่าปฏิบัติตามมันละ ผู้ที่เชื่อว่าพระคริสต์ทรงเป็นทั้งหมดที่พระองค์ทรงอ้างว่าเป็น-พระบุตรของพระเจ้าที่ประสูติจากหญิงพรหมจารี, พระผู้สร้าง, พระผู้ช่วยให้รอด, ผู้ทรงพิพากษา-และได้เชื่อวางใจในพระเยซูเจ้าเพื่อรับความรอดแล้ว แต่กลับไม่ทำอะไรเลยเพื่อช่วยคนอื่น ๆ ให้ได้รับความรอด? เพราะไม่เชื่อในพระวจนะของพระเจ้า พวกสมัยใหม่นิยมจึงปล่อยให้ผู้คนไปนรก แต่พวกเน้นรากฐานที่ไม่ชนะจิตวิญญาณก็ปล่อยให้ผู้คนไปนรกเช่นเดียวกัน แม้พวกเขาอ้างว่าเชื่อพระคัมภีร์ทั้งหมด สดุด์ทำแล้วผลลัพธ์ในทางปฏิบัติก็เหมือนกันอยู่ดี มันเป็นเรื่องน่าสะเทือนใจที่น้อยคนจริง ๆ ชนะจิตวิญญาณ และพวกเราส่วนใหญ่ที่เป็นคริสเตียนก็ข้างด้านชาและไม่แยแสเลยจริง ๆ เกี่ยวกับเหล่าจิตวิญญาณที่หลงหายรอบตัวเราที่พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อพวกเขา จิตวิญญาณเหล่านั้นที่พระองค์ทรงบัญชาเราแล้วให้ไปเตือนและชนะมา!

ผู้แต่งเพลงสดุดีกล่าวว่า “ข้าพระองค์ขาดที่หลบภัย ไม่มีผู้ใดหวังโยจิตใจของข้าพระองค์เลย” (สดด. 142:4) นั่นเป็นเสียงร้องทูลที่น่าเวทนา แต่ชาวโลกส่วนใหญ่ที่หลงหายหลายล้านคนก็อาจร้องแบบเดียวกันได้ พวกเขาส่วนใหญ่ไม่เคยมีใครมาแสวงหาอย่างจริงจังเพื่อชนะพวกเขาเลย

พระเยซูทรงมองไปที่ผู้คนมากมายเหล่านั้น และพวกเขาเป็นเหมือนแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง พระองค์ทรงคร่ำครวญที่งานเก็บเกี่ยวมีเหลือเพื่อจริง ๆ และเหล่าคนงานน้อยเหลือเกิน และพระองค์ทรงสอนเราให้อธิษฐานอ้อนวอน “พระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของงานเก็บเกี่ยวนั้น เพื่อที่พระองค์จะทรงส่งบรรดาคณงานเข้าไปในงานเก็บเกี่ยวของพระองค์” (มธ. 9:38) กระนั้นผู้คนส่วนใหญ่ที่ยังไม่ได้รับความรอดที่อยู่รอบตัวเราก็ไม่มีผู้ใด

เลยที่เดือนพวกเขาอย่างจริงจัง และวิงวอนกับพวกเขา และบอกพวกเขาว่าพระเจ้าตรัสอะไรไว้เกี่ยวกับบาป และความเย้ยหยันของมัน ความฉิบหายของมัน และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดให้พ้นบาป

ใจหลายดวงหิวโหยแต่ไม่มีผู้ใด

พยายามชนะพวกเขา

แม้กระทั่งในสมัยพระคัมภีร์ ก็มีผู้คนมากมายที่มีใจหิวโหย รอคอยใครสักคนให้มาชนะพวกเขา ลงไปในประเทศเอธิโอเปีย ชายคนหนึ่งที่เป็นคนสำคัญ ผู้ดูแลพระคลังของพระนางคานดาสี ตรีกตรอง ในใจของตนเกี่ยวกับบาปทั้งหลายของตน เกี่ยวกับพระเจ้าที่แท้จริง และเกี่ยวกับการลงโทษหรือการยกโทษในอนาคต เขาได้ยินเรื่องราวมากมายเกี่ยวกับพระเจ้าแห่งชนชาติอิสราเอลในการกระทำกิจของพระองค์กับชนชาติอิสราเอล เขารู้ว่ามีพระวิหารหลังหนึ่งของพระเจ้าอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม ฉะนั้นวันหนึ่งเขาจึงขอลากิจ เอรธม้าของตนไปพร้อมคนขับและอาจมีคณะร่วมเดินทางที่ขี่ม้ามาด้วย และไปยังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อนักวิชาการ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเขาไปที่พระวิหาร เขาอาจถวายเครื่องบูชาต่าง ๆ ตามคำสั่งของปุโรหิต เขาได้ถามเกี่ยวกับพระวจนะของพระเจ้าและชื่อสำเนาคัดลอกราคาแพง ซึ่งเขียนบนแผ่นหนัง และถูกม้วนเป็นหนังสือม้วน สำเนาฉบับหนึ่งของหนังสืออิสยาห์ ไม่มีใครบอกเขาว่าจะรับความรอดได้อย่างไร ไม่มีใครบอกเขาถึงรายละเอียดเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ซึ่งได้สิ้นพระชนม์ไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ เขาน่าจะเคยได้ยินชื่อของพระเยซู หรืออาจไม่เคยก็ได้ แต่เขาไม่มีข้อปฏิบัติอันชัดเจนเกี่ยวกับความรอด

ค่อนข้างน่าตกใจที่ ณ เวลานั้นพวกอัครทูตอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม แต่พวกเขาก็ไม่ได้พบกับชายผู้นี้ โอ หากพวกเขาได้อิสรุณและเผื่อหวังอยู่ตลอดอย่างที่พวกเขาน่าจะกระทำ โดยที่คริสเตียนคนอื่น ๆ ทุกคนกระจัดกระจายไปทั่ว แน่แน่นอนว่าใครสักคนคงจะได้พบชายผู้นี้ที่วุ่นวายใจ ชายผู้นี้ที่มีจิตสำนึกที่รู้สึกผิดและอยากได้รับการชำระให้สะอาดและการยกโทษ! แต่พวกอัครทูตห้วงพะวงอยู่กับเรื่องอื่น พวกเขาได้ยินมาแล้วว่าลงไปแคว้นสะมาเรีย ผู้ช่วยฟิลิปกำลังมีงานฟื้นฟูใหญ่ พวกเขาอาจกลัวว่าฟิลิปไม่ได้กำลังสั่งสอนผู้คนอย่างเพียงพอ พวกเขาอาจกลัวเรื่องการเน้นประสบการณ์ทางอารมณ์แบบสุดขีด ไม่ว่าจะยังไง พวกเขาก็มีสิทธิอำนาจของอัครทูตและความรับผิดชอบของอัครทูต พวกเขาจึงลงไปตรวจดูงานฟื้นฟูนั้นและที่นั่นพวกเขาได้วางมือบนเหล่าผู้เชื่อใหม่และอิสรุณให้พวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งหมดนั้นเหมาะสมและดีงาม แต่ชายผู้น่าสงสารและหลงหายคนนี้เริ่มออกเดินทางกลับไปสู่อียิปต์ที่มีตมิดแล้วโดยอ่านหนังสือม้วนหนึ่งที่มีคำพยากรณ์ของอิสยาห์ซึ่งเขาไม่เข้าใจ

ฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงเรียกฟิลิปให้ออกมาต่างหากและรับเขาให้ลงไปยังถนนเส้นนั้นที่จะไปตัดกับทางหลวงจากกรุงเยรูซาเล็มถึงเมืองกาซา ฟิลิปไปและพระเจ้าทรงสั่งเขาให้เข้าไปใกล้รถม้าคันนั้น และเขาก็วิ่งไป “ท่านเข้าใจสิ่งซึ่งท่านอ่านนั้นไหม” เขาถาม ชายผู้นั้น ซึ่งกำลังอ่านอิสยาห์ 53 เกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ได้เสด็จไปดูลูกแกะตัวหนึ่งไปสู่การฆ่า ขอร้องฟิลิปให้ขึ้นมานั่งในรถม้าและอธิบายพระคัมภีร์ตอนนั้นให้เขาฟัง ฟิลิปกระทำตาม และคนบาปที่ร้อนใจได้กลายเป็นผู้เชื่อที่มีความสุขในเวลาอันสั้น หยุตรธม้า และยืนกรานที่จะรับบัพติศมา!

น่าแปลกจริง ๆ ที่คนบาปคนหนึ่งผู้มีใจหิวโหยต้องมาไกลถึงเพียงนี้และเกือบพลาดการเรียนรู้ทางแห่ง

ความรอดเสียแล้ว พร้อมกับเหล่าคริสเตียนโดยรอบที่มุ่งมั่นในการนำข่าวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคน!

ในเมืองซีเรีย เราถูกบอกว่ามีนายร้อยคนหนึ่ง นายทหารผู้บัญชาการทหารหนึ่งร้อยนายในกลุ่มที่เรียกกันว่ากองอิตาเลีย โครเนลิอัสเป็น “คนสนิทสการพระเจ้า และเป็นคนที่ยำเกรงพระเจ้าพร้อมด้วยทั้งครัวเรือนของท่าน ซึ่งได้ให้ทานมากมายแก่ประชาชน และอธิษฐานต่อพระเจ้าเสมอ” (กิจการ 10:2) กระนั้นชายผู้จริงจังและแสวงหาและมีใจหิวโหยคนนี้ก็ไม่ได้ได้รับความรอดด้วยเหตุผลง่าย ๆ ว่าเขาไม่รู้ว่าจะรับความรอดได้อย่างไร! เขา “อธิษฐานต่อพระเจ้าเสมอ” ฉะนั้นทูตสวรรค์องค์หนึ่งจึงปรากฏเพื่อบอกเขาว่าคำอธิษฐานทั้งหลายของเขาได้ขึ้นมาเป็นที่ระลึกต่อพระพักตร์พระเจ้าแล้ว เขาควรส่งคนไปที่เมืองยัฟฟาและถามหาซีโมนเปโตรผู้ซึ่งพักอยู่ที่บ้านของซีโมนช่างฟอกหนังริมทะเล เปโตรจะบอกเขาว่าตัวเขาและทุกคนในบ้านของเขาจะรับความรอดได้อย่างไร

น่าแปลกที่ต้องยุ่งยากมากมายจริง ๆ กว่าเปโตรจะไปบอกโครเนลิอัสและครอบครัวของเขาและเหล่าทหารของเขาว่าจะรับความรอดได้อย่างไร การทำให้เปโตรเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณได้นั้นก็ยากกว่าการทำให้โครเนลิอัสและคนในบ้านของเขาเป็นคริสเตียนเสียอีก! ทัศนคติแบบยิวทั้งหมดนั้นของเปโตร ความที่เขาไม่ชอบใจพวกต่างชาติ ความที่เขากลัวว่าพวกพี่น้องจะคิดเห็นเช่นไร ต้องถูกเอาชนะเสียก่อน แต่เปโตรก็ไป หลังจากการยืนยันหนักแน่นและนิมิตสามหนจากองค์พระผู้เป็นเจ้า

ผมไม่สงสัยเลยว่าเขาคาดหวังว่าจะกล่าวคำเทศนาเสียยี่สิบวัน แต่ก่อนอื่นเขาแสดงแผนการแห่งความรอดอย่างชัดเจน โดยกล่าวว่า “บรรดาศาสนาพยากรณ์เป็นพยานถึงพระองค์ว่า โดยพระนามของพระองค์ ผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระองค์นั้นจะได้รับการทรงยกบาปทั้งหลาย” (ข้อ 43) นั่นเป็นอันจบเรื่อง: โครเนลิอัสและผู้คนที่บ้านของเขาได้รับความรอดทันที และต่อมาเปโตรรายงาน “ขณะที่ข้าพเจ้าตั้งต้นกล่าวนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตอยู่บนพวกเขา เหมือนได้เสด็จลงมาสถิตอยู่บนพวกเราในตอนต้นนั้น” (11:15)

หญิงคนหนึ่งที่บ่อน้ำแห่งเมืองสิคาร์ดูเหมือนเป็นหญิงหย่าร้างในสายตาของสาวกสิบสองคนนั้น พระเยซูทรงเห็นสิ่งใดในตัวหญิงนั้นและทำไมพระองค์ถึงพูดคุยกับนาง? นอกจากนี้ นางเป็นชาวสะมาเรียและ “พวกยิวไม่มีการติดต่อสัมพันธ์กับชาวสะมาเรียเลย” สาวกเหล่านี้ดูเหมือนไม่คิดเลยว่าเมืองนั้นเต็มไปด้วยผู้คนที่มีความหิวโหย หญิงคนนั้นมีสามีมาแล้วและขณะนั้นกำลังอยู่กินกับชายคนหนึ่งที่น่างใจไม่ได้แต่งงานด้วย วิ่งเข้าเมืองไปเล่าเรื่องของตน ชายบางคนได้รับความรอดทันทีเพราะคำพยานของนาง คนอื่น ๆ ออกมาพบกับพระเยซูด้วยตนเองและได้รับความรอด ใจหลายดวงหิวโหย ทุ่งนาเหล่านั้นสุกขาวแล้วแต่เหล่าคนงานมีน้อยอยู่

พวกคริสเตียนวันนี้ก็ซุ่ยยิ่งกว่าเสียอีก คริสเตียนทั้งหลายละเลยเหล่าคนบาปที่หลงหายที่อยู่รอบตัว พวกเขามากกว่าเดิมเสียอีก

เมื่อสี่ปีก่อน หญิงคนหนึ่งที่อยู่ห่างออกไปห้าสิบลีในเมืองเดย์ตัน รัฐโอไฮโอ เขียนมาที่สำนักงานของผมและถามว่าผมจะอยู่บ้านเมื่อไร “เรามีลูกชายสามคนที่ยังไม่ได้รับความรอดและฉันอยากให้อาจารย์ไรซ์ชนะพวกเขาถึงพระคริสต์ค่ะ” เธอกล่าว เลขาของผมเขียนไปว่าผมจะอยู่บ้านสามวันตามกำหนดและยินดีพูดคุยกับพวกลูกชายของเธอ

ฉะนั้นในวันพฤหัสบดี หนึ่งในเดือนมิถุนายน ปี 1957 ครอบครัวนั้นมาที่บ้านของผมตอนเจ็ดโมงเช้า เรา

ทักทายพวกเขาอย่างอบอุ่น และผมเริ่มทำความรู้จักกับลูกชายเหล่านั้น ผมสละเวลาเพื่อชนะความไว้วางใจ
ของพวกเขาและลงลึกอย่างละเอียดเกี่ยวกับเรื่องบาปและความรอด ผมได้พบว่าหนึ่งในลูกชายทั้งสามได้เชื่อ
วางใจพระคริสต์แล้วในชั้นเรียนวีเมื่อหลายปีก่อน แม้ว่าเขาไม่เคยบอกแม่และพ่อของเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้เลย
และเขาไม่มีความมั่นใจเรื่องความรอด ในไม่ช้าเขาก็ได้ความมั่นใจจากพระคัมภีร์ว่าบาปทั้งหลายของเขาได้รับการ
การยกโทษแล้ว ว่าเขามีชีวิตนิรันดร์แล้วและเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าแล้ว

จากนั้นผมก็พูดคุยกับพวกลูกชายคนที่เหลือ ผู้เป็นแม่กล่าวว่า “อาจารย์ไรซ์คะ คุณเหนื่อยแล้ว บางที
คุณน่าจะรอจนถึงพรุ่งนี้เช้าแล้วค่อยคุยกับลูกชายอีกสองคนเพิ่มเติม และฉันมีเรื่องอื่นที่อยากจะคุยกับอาจารย์
ด้วยค่ะ”

“ไม่ครับ” ผมบอกเธอไป “เราต้องจัดการเรื่องนี้เดี๋ยวนี้เลย” ผมจึงพูดต่อจนอีกสองคนที่เหลือทูลขอ
การยกโทษจากพระเจ้าและทั้งสองคนเชื่อวางใจในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและต้อนรับพระองค์ และได้รับการรับ
ประกันจากพระวจนะของพระเจ้าว่าบาปทั้งหลายของเขาได้รับการยกโทษแล้ว

จากนั้นเมื่อหันไปหาผู้เป็นแม่ ผมกล่าวว่า “คุณบอกว่าคุณมีอะไรบางอย่างที่คุณอยากคุยกับผม ใ
ไหมครับ?”

“ใช่ค่ะ” เมื่อขึ้นไปที่มีของเธอ เธอกกล่าวว่า “ตัวเขากับฉันก็ยังไม่ได้รับความรอดเหมือนกันค่ะ”

ฉะนั้นผมจึงเริ่มต้นอีกด้วยแผนการแห่งความรอดและแสดงให้เห็นข้อพระคัมภีร์หลายตอนอย่าง
ชัดเจน จนกระทั่งพวกเขาทั้งสองสามารถกล่าวอย่างมั่นใจได้ว่าพวกเขาเชื่อวางใจพระคริสต์แล้วและมั่นใจว่า
บาปทั้งหลายของตนได้รับการยกโทษแล้ว

คืนนั้นพวกเขาไปพักที่โมเต็ลแห่งหนึ่ง และเช้าวันถัดมาพวกเขาก็แวะมาพบผมที่สำนักงาน เราทักทาย
กันอย่างมีความสุข ใบหน้าของพวกเขามีความสุข พวกเขาได้รับความรอดแล้วและมั่นใจเรื่องความรอด

“คราวนี้คุณสิคะว่าฉันรู้วิธีบอกเล่าเรื่องนี้ไหม” หญิงคนดีผู้นั้นกล่าว “ฉันเห็นว่าผู้คนควรที่จะรู้วิธีบอก
เล่าเรื่องนี้เพื่อที่คนอื่น ๆ จะได้รับความรอดได้ จากข้อพระคัมภีร์หลายตอนที่คุณแสดงให้ฉันดู ดูเหมือนว่าถ้าผู้ใด
เหน็ดเหนื่อยกับบาปและอยากรับการยกโทษ และถ้าเขาเชื่อว่าพระคริสต์ได้ทรงตายเพื่อเขาแล้ว จันทน์ที่ที่เขา
พึ่งพาพระคริสต์และวางใจในพระคริสต์ บาปทั้งหลายของเขาก็ได้รับการยกโทษและเขามีชีวิตนิรันดร์ ถูกต้อง
ไหมคะ?”

ผมรับประกันเธอนั้นถูกต้องแล้ว จากนั้นเราก็กกล่าวอำลากัน และพวกเขาไปตามทางของพวกเขา
พวกเขาขับรถมาประมาณ 350 ไมล์ ข้ามครึ่งทางของรัฐโอไฮโอ ข้ามรัฐอินเดียน่า และครึ่งทางของรัฐ
อิลลินอยส์ เพื่อได้รับความรอด และขณะที่ผมได้คุยกับลูกชายทั้งสามคนนั้น หญิงผู้เป็นแม่ได้กล่าวอย่างจริงจัง
มาก ๆ ว่า “คราวนี้ฟังนะลูก ๆ นี่คือนายจอร์จ อาร์. ไรซ์ และพวกลูกวางใจเขาได้ เขารู้พระคัมภีร์ แม่เคย
อ่านหนังสือบางเล่มของเขาและหนังสือพิมพ์ *Sword of the Lord* มาแล้ว และแม่รู้ว่าเขาบอกพวกลูกได้ว่าจะ
ได้รับความรอดได้อย่างไร”

ผมเดินกลับไปกลับมาในห้องอ่านหนังสือของผมและคุยกับองค์พระผู้เป็นเจ้า “พระองค์เจ้าข้า ไม่มี
ใครในรัฐโอไฮโอเลยหรือที่บอกพวกเขาได้ว่าจะได้รับความรอดได้อย่างไร? พวกเขาต้องถ่อมาไกล 350 หรือ 400

ไมล์เลยหรือเพื่อเรียนรู้แผนการอันเรียบง่ายของพระองค์เกี่ยวกับความรอด?”

ดูเหมือนองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตอบว่า “โอ มีผู้คนมากมายอยู่ในระยะไม่กี่ไมล์ของพวกเขาที่บอกพวกเขาได้ว่า จะรับความรอดได้อย่างไรและคงจะดีใจที่จะทำเช่นนั้น แต่พวกเขาส่งเสียงดังไม่พอเกี่ยวกับเรื่องนี้ ครอบครัวที่วุ่นวายใจนี้ไม่รู้ว่าจะต้องไปที่ไหน และพวกเขาจึงเดินทางมาหลายร้อยไมล์เพื่อจะพูดคุยกับคน ๆ เดียวที่พวกเขา รู้จักที่พวกเขาคิดว่าสามารถบอกพวกเขาได้และจะบอกพวกเขาว่าจะรับความรอดได้อย่างไร!”

ระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง ผมอยู่บนรถไฟขบวนหนึ่งจากเมืองชิคาโกไปเมืองนิวตัน รัฐแคนซัสเพื่อทำธุระบางอย่างกับโรงพิมพ์ของ *Sword of the Lord* ที่เมืองแคนซัสซิตี ผมออกมาจากที่นอนในรถไฟและแต่งตัว หลังจากอ่านหนังสือฮีบรูและอธิษฐานส่วนตัว ผมก็เข้าไปในตู้รถไฟที่มีห้องอาหารและที่นั่งที่โต๊ะหนึ่งกับชายสามคน ผมรับประทานเบคอนและไข่และขาของผม รถไฟขบวนนั้นแน่นขนัด มันเป็นช่วงสงคราม เราคุยกันเกี่ยวกับสงคราม เกี่ยวกับธุรกิจและเรื่องอื่น ๆ แต่ผมไม่ได้กล่าวอะไรเลยเกี่ยวกับพระเยซูเจ้า เป็นความจริงที่ว่าผมมีพระคัมภีร์ของผมติดตัวอยู่และวางมันข้างกระเป๋าเอกสารของผมข้างเก้าอี้ของผมตอนที่ผมรับประทาน ผมก้มศีรษะและขอบคุณพระเจ้าสำหรับอาหารแบบเรียบง่าย ๆ

เมื่อผมทานมื้อเช้าเสร็จ ผมกล่าวว่า “คราวนี้ผมต้องไปต่อรถแล้วครับ” ที่นอนของผมไปถึงแค่แคนซัสซิตี ผมจึงลุกขึ้น จ่ายค่าอาหาร หยิบพระคัมภีร์และกระเป๋าเอกสารของผม และเดินมุ่งหน้าไปที่จุดที่จะต่อรถ ตู้แรกที่ผมมาถึงมีคนแน่นขนัดทุกที่นั่ง ผมไปที่ตู้ที่สองและเดินไปจนสุดตู้ ทุกที่นั่งเต็มหมด ผมหันไปและเห็นว่าหนึ่งในชายสามคนนั้นที่โต๊ะอาหารได้ตามมาผมตลอดสองตู้ ผมกล่าวว่า “ผมต้องกลับไปตู้ที่มีห้องสังสรรค์เพื่อหาที่นั่งแล้วครับ” ผมกลับไปจนสุดตู้ที่นั่งและเขาก็ตามมาอยู่ จนสุดตู้ถัดไปและเขาก็ยังตามมา จนสุดตู้ที่มีห้องอาหารและเขาก็ยังตามมา ในตู้ที่มีห้องสังสรรค์ ผมเจอที่นั่ง และชายผู้นั้นมานั่งลงข้าง ๆ ผม ผมเงยหน้าขึ้นดู เห็นได้ชัดว่าเขาอยากคุยกับผม

เขากล่าวว่า “ขอโทษนะครับ แต่คุณเป็นผู้รับใช้หรือเปล่า?”

ผมตอบกลับไปว่าผมเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ จอห์น อาร์. ไรซ์ และเขาบอกชื่อของเขาแก่ผม

“คือว่า ผมไม่สบายใจมาก ๆ เลยครับ” เขากล่าว “ผมหวังว่าคุณจะไม่รังเกียจ ภรรยาของผมเสียชีวิตแล้ว และผมกำลังนำศพของเธอออกไปยังฝั่งตะวันตกเพื่อทำการฝัง ภรรยาของผมเป็นคริสเตียนที่ดีมากจริง ๆ แต่ผมเป็นสามีที่ไม่ค่อยดีเท่าไร ผมอยากรู้ครับ: คุณคิดว่าเธอจะยกโทษให้ผมไหม?”

“คุณบอกว่าภรรยาของคุณเป็นคริสเตียนที่ดีใช่ไหม?” ผมถามไป

“โอ ใช่ครับ คุณพ่อของเธอคือ True Maxwell ศิษยาภิบาลของ First Fundamental Church ในลอสมองเจลิส เธอเป็นคริสเตียนที่ดีที่สุดที่ผมเคยรู้จักเลยครับ”

“เธอรักคุณจริง ๆ ไหม?” ผมถาม

“โอ รักสิครับ ผมรู้ว่าเธอรักผมจริง ๆ!”

“งั้นคุณก็แน่ใจได้ว่าเธอคงยกโทษความล้มเหลวและบาปทั้งหมดของคุณแล้ว”

“เอาล่ะ อีกเรื่องนี่ครับ” เขากล่าว “ทำไมถึงผมถึงจะได้พบกับเธออีกครับ?”

ช่างน่าแปลกเสียจริง ๆ! ผมเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ และชายคนนั้นได้มาเสาะหาผมเพื่อจะทราบ

ว่าจะรับความรอดได้อย่างไร! ชายอีกสองคนที่มากับเขาที่ตู้ห้องอาหารนั้นได้เข้ามาและนั่งตรงข้ามกับเราสองคนแล้ว ผมทราบมาว่าชายผู้เสียภรรยาคนนั้นเป็นนักออกแบบให้ General Motors ว่าเขาอาศัยอยู่ที่เมืองรอเชสเตอร์ รัฐมิชิแกน General Motors Company ได้ส่งชายสองคนนี้มากับเขาเพื่อข้ามทวีปไปฝั่งศพรรรยาของเขา ผมจึงหยิบพระคัมภีร์และแสดงให้เขาดูที่ละข้อว่าเราทุกคนเป็นคนบาป ว่าพระคริสต์ได้ทรงตายเพื่อคนบาป และตอนนี้ทั้งหมดที่คน ๆ หนึ่งต้องกระทำ ถ้าเขาอยากได้รับการยกโทษและความรอดจริง ๆ ก็คือหันมาพึ่งพาพระเยซูในใจของเขาและวางใจพระองค์เพื่อรับการยกโทษและความรอด คนอื่น ๆ ที่อยู่รอบตัวเราต่างเจียบสนิทและสำรวจขณะที่ผมแสดงให้ชายผู้ใดคนนี้ดูว่าจะต้องเชื่อวางใจพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอย่างไร จากนั้นผมกล่าวว่า “คราวนี้ คุณพร้อมไหมครับที่จะทูลขอพระเยซูคริสต์ที่จะยกโทษให้คุณและช่วยคุณให้รอด?”

เขากล่าวว่าเขาพร้อม และเราจึงกัมศีระชะของเรา ผมอธิษฐานเสียงเบา ๆ ขอให้พระเยซูคริสต์แสดงให้ชายผู้นี้เห็นว่าเชื่อวางใจพระองค์อย่างไรและขอให้พระองค์ยกโทษให้เขาและช่วยเขาให้รอด จากนั้นเขาก็อธิษฐาน เพียงแต่ว่าเขาอธิษฐานออกมาเสียงดัง

เมื่ออธิษฐานเสร็จ ผมกล่าวว่า “คุณจะต้อนรับพระองค์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคุณตลอดไปที่นี่เดี๋ยวนี้เลยไหม? คุณจะเชื่อวางใจพระองค์และมอบคดีของคุณไว้กับพระองค์เดี๋ยวนี้เลยไหม?”

โอ ใช่แล้ว เขายินดีที่จะทำเช่นนั้นและจับมือผมเพื่อเป็นสัญญาณระหว่างผมกับเขาและพระเจ้า จากนั้นผมให้เขาดูยอห์น 3:36: “ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์” และเขาก็มีการรับประกันอันน่ายินดีว่าบาปทั้งหลายของเขาได้รับการยกโทษแล้วและว่าเขามีชีวิตนิรันดร์แล้ว

ผมลงจากรถไฟที่เมืองนิวตัน รัฐแคนซัส และเขากับเพื่อน ๆ ของเขาเดินทางไปต่อเพื่อทำการฝังศพภรรยาของเขา ต่อมาผมได้รับจดหมายฉบับหนึ่งจากพ่อตาของเขาซึ่งในจดหมายฉบับนั้นเขากล่าวว่า “ขอบคุณสำหรับการพูดคุยกับบ๊อบผู้เป็นที่รักของเรา เขาเล่าให้เราฟังว่าเขาได้พบกับคุณ ว่าเขาได้รับเชื่อพระคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขาและกลับบ้านไปอย่างมีความสุข”

สองปีต่อมา ตอนนั้นผมอยู่ในงานรณรงค์ทั่วกรุงที่เมืองพอนเทียค รัฐมิชิแกน คืนหนึ่งหลังการประชุมนมัสการมีชายสองคนรอบผมอยู่ คนหนึ่งในสองคนนั้นพูดกับผมและกล่าวว่า “ดร. ไรซ์ คุณรู้จักผมไหมครับ?”

“รู้จักสิครับ” ผมตอบกลับไป “คุณชื่อบ๊อบ ผมจำนามสกุลของคุณไม่ได้ คุณเป็นนักออกแบบให้ General Motors คุณอาศัยอยู่ที่เมืองรอเชสเตอร์ รัฐมิชิแกน คุณกับผมเคยเจอกันบนรถไฟไปซานตาเฟเมื่อสองปีก่อน” มันเป็นการพบกันอันแสนสุข

จากนั้นเขากล่าวว่า “ดร. ไรซ์ครับ ผมอยากให้คุณเจอกับศิษยาภิบาลของผม” และเขาแนะนำตัวศิษยาภิบาลของคริสตจักรท้องถิ่นแห่งหนึ่งในเมืองรอเชสเตอร์

ศิษยาภิบาลผู้นั้นบอกผมว่า “ดร. ไรซ์ครับ บ๊อบเป็นสมาชิกที่เยี่ยมที่สุดของคริสตจักรของผมเลย เป็นผู้ถวายที่ตีที่สุด ผู้ชนะจิตวิญญาณที่เก่งที่สุด คริสเตียนที่ยอดเยี่ยมที่สุดในคริสตจักรของผม”

ทุกครั้งที่ผมคิดถึงกรณีนั้น ก่อนอื่น ใจของผมชื่นชมยินดีกับพระเมตตาของพระเจ้า และต่อมาผมรู้สึก

ละอายใจเหลือเกินที่คนบาปที่น่าสงสารและทุกซีใจคนหนึ่งพร้อมกับดวงใจที่แตกสลายต้องวิ่งตามผมไปทั่วและถามผมว่าจะรับความรอดได้อย่างไร

โอ เราคริสเตียนทั้งหลายละเลยอย่างน่าละอายใจจริง ๆ เกี่ยวกับการชนะจิตวิญญาณ

มีความอูตสาหะน้อยจริง ๆ ในการชนะจิตวิญญาณ!

มีคริสเตียนหลายล้านคนในอเมริกา มีใจที่อุ่นวยและหิวกระหายอยู่หลายล้านดวงอยู่รอบตัวเรา มีความอูตสาหะน้อยมากจริง ๆ ที่จะชนะจิตวิญญาณ นั่นเป็นข้อเท็จจริงหนึ่งที่น่าสะเทือนใจและผิดบาป

ปีที่แล้วผมบินไปที่เมืองดัลลัส รัฐเท็กซัส และนั่งรถลีมูซีนคันหนึ่งจากเมืองเลิฟฟีลด์ไปที่ฟอร์ทเวิร์ธ ซึ่งเป็นที่ ๆ ผมพูดตอนบ่ายและตอนเย็นวันหนึ่งที่งานสังสรรค์หนึ่งของเหล่าคนงานคริสเตียน จากนั้นผมทานมื้อค่ำที่ Texas Hotel และตอน 11:20 น. ผมนั่งรถคันหนึ่งจากฟอร์ทเวิร์ธกลับไปเลิฟฟีลด์ ผมเป็นผู้โดยสารเพียงคนเดียว ขณะที่เราขับไปคนขับก็กล่าวว่า “คุณจะบินไกลไหมครับคืนนี้?”

“ไปชิคาโกครับ” ผมตอบไป

“คุณอาศัยอยู่ในเมืองชิคาโกหรือครับ?”

“ไม่ครับ ผมอยู่ที่เมืองวิตัน ห่างไปสี่สิบลไมล์ทางตะวันตกของชิคาโกครับ”

“อ้อ” เขากล่าว “ผมเป็นคริสเตียนครับ และผมพยายามกล่าวคำพยานแก่ทุกคนที่นั่งรถของผม และมีชายคนหนึ่งเมืองวิตันซึ่งได้ช่วยเหลือผมอย่างมหาศาลเลย ผมได้หนังสือเล่มเล็ก ๆ เรื่อง *What Must I Do to Be Saved?* มาจากเขาครับ ผู้เขียนชื่อ ดร. จอห์น อาร์. ไรซ์”

ผมกล่าวว่า “ผมคือ จอห์น อาร์. ไรซ์ครับ” จากเบาะหน้า เขาหันมาค่อนข้างตกใจ และกล่าวว่า “เมื่อก็คุณว่าอะไรนะครับ?”

ผมบอกชื่อของผมแก่เขาไปอีกที

“นี่คุณล้อผมเล่นอยู่หรือเปล่าครับ?” เขากล่าว

ผมหยิบหนังสือเล่มเล็กนั้นออกมาจากกระเป๋าเสื้อของผมซึ่งหนังสือนั้นตีพิมพ์ไปหลายล้านชุดแล้ว เขาดีใจจริง ๆ ที่ได้เจอผม! เราร้องเพลงด้วยกันและพูดคุยเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดที่แสนวิเศษของเราไปตลอดสามสิบกว่าไมล์นั้นไปยังเลิฟฟีลด์ ที่นั่นเขาพาคนขับรถแท็กซี่อีกคนและเพื่อนอีกคนมาพบกับผมก่อนที่เครื่องบินของผมทะยานขึ้นไปยังชิคาโก

แต่ใจของผมโหมกระพืออย่างมาก ผมได้ขึ้นลงแผ่นดินนี้มาตลอดหลายปีเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ และบอกเล่าผู้คนเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอด และตั้งนั้นผมจึงเริ่มนับจำนวนครั้งทั้งหมดนั้นที่ผู้ใดเคยเข้ามาผมเกี่ยวกับจิตวิญญาณของผม

ผมจำได้ว่าก่อนท่านเสียชีวิต คุณแม่ของผมได้บอกพวกเรารู้ว่าเราทุกคนต้องไปพบกับท่านในสวรรค์ แต่ไม่มีใครเคยบอกเราเลยว่าจะรับความรอดได้อย่างไร ตอนผมอายุเจ็ดหรือแปดขวบ ครูสอนรวีที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าคนหนึ่งได้บอกทั้งชั้นเรียนว่า “ครูจะอธิษฐานขอให้พวกหนูทุกคนรับความรอดนะ และครูจะไม่ล้มเลิกจนกว่าพวกหนูทุกคนรับความรอดแล้วจะ” แต่เธอไม่ได้บอกผมว่าจะรับความรอดได้อย่างไร

ครั้งหนึ่งในร้านตัดผมในเมืองดัลลัส ผมได้เข้าหาเด็กชายอายุสิบสองปีคนหนึ่งเพื่อทำความคุ้นเคยและ

เป็นเพื่อนก่อนที่ผมได้คุยกับเขาเกี่ยวกับแผนการแห่งความรอด ผมกล่าวว่า “หนูน้อย เธอไปเรียนรวิที่ไหนหรือ?”

คุณแม่ของเธอ ผู้ซึ่งนั่งคอยลูกชายของเธออยู่ข้าง ๆ พุดขึ้นมาและกล่าวว่า “คุณคะ ฉันจะบอกคุณให้ คุณต้องการมากกว่าการไปชั้นเรียนรวิและไปคริสตจักรคะ คุณต้องบังเกิดใหม่ ขอให้ฉันเล่าประสบการณ์ของฉันแก่คุณนะคะ” และเธอลำเรื่องราวอันแสนวิเศษเกี่ยวกับว่าพระเจ้าได้ทรงดูแลเธอในฐานะแม่มาช่วยเหลือเธอให้รักษาครอบครัวของเธอไว้ได้ ช่วยทำให้เธอหายจากการนอนป่วยเมื่อพวกหมอกล่าวแล้วว่าเธอจะต้องตาย “ที่คุณต้องการไม่ใช่แค่การไปเรียนรวิและไปคริสตจักร แต่คุณต้องบังเกิดใหม่คะ” เธอกล่าว ผมไม่ได้บอกเธอเลยว่าผมเป็นนักเทศน์ ใจของผมเอ่อล้นที่มีคนห่วงใยมากพอเกี่ยวกับตัวผมจนเธออยากให้ผมรับความรอด เธอไม่ได้พุดมากไปกว่านั้นและไม่ได้บอกผมว่าจะรับความรอดได้อย่างไร แต่ผมก็ประทับใจเหลือเกินที่เธออุตสาหะมากขนาดนั้น

อีกคราวหนึ่งใครบางคนได้ถามผมว่าผมเป็นคริสเตียนหรือไม่ หลายปีก่อนใน Pacific Garden Mission ในเมืองชิคาโก้ หญิงสาวคนหนึ่ง นักศึกษาคนหนึ่ง ที่ Moody Bible Institute กล่าวแก่ผมว่า “คุณเป็นคริสเตียนไหมคะ?”

ผมรับประกันเธอว่าผมเป็น

“คุณมาจาก Moody Institute ไหมคะ?” เธอถาม

“ไม่ครับ ผมมาจาก University of Chicago” ผมกล่าว

“งั้นคุณก็ไม่ใช่คริสเตียนสิคะ” เธอกล่าว “ที่นั่นพวกเขาไม่เชื่อพระคัมภีร์” เธอพุดถูก พวกผู้คนที่ University of Chicago ไม่ได้เชื่อพระคัมภีร์ และผมทำให้เธอเชื่อได้ยากจริง ๆ ว่าผมเป็นคริสเตียนที่บังเกิดใหม่แล้วจริง ๆ แต่ขอขอบคุณพระเจ้าที่เธอได้ถามผม

เท่าที่ผมจำได้ เหล่านั้นเป็นหลายครั้งในชีวิตของผมที่มีคนเข้ามาหาผมเกี่ยวกับเรื่องจิตวิญญาณของผม ในรูปแบบใด ๆ!

ตอนนี้ผมอายุหกสิบห้าปีแล้วขณะที่ผมเขียนถ้อยคำเหล่านี้ ผมเป็นสมาชิกคนหนึ่งของ “100,000 Mile Club” ของ American Airlines และบนบัตรของผมมีระบุไว้ว่า “Million Miler” เพราะประวัติเหล่านั้นบ่งชี้ว่าผมได้ใช้บริการสายการบินนี้มาเกินหนึ่งล้านไมล์แล้ว ผมบินไปทั่วอเมริกา สนามบินในเมืองชิคาโก้, ลอสแอนเจลิส, ดัลลัส, เดนเวอร์, แอทแลนต้า, ดีทรอยท์, และนิวยอร์กซิตี้เป็นที่ ๆ ผมคุ้นเคยพอ ๆ กับร้านค้าในเมืองเล็ก ๆ ของผมเอง ผมบินไปทั่วแคนาดา ทั้งตะวันออกและตะวันตก ผมบินไปที่ไฮโนลูลู ไปญี่ปุ่น ไปเกาหลี และกลับมาทางอลาสกา ผมบินไปที่สก๊อตแลนด์และกลับมา ผมบินไปที่อินเดียมาแล้ว

ผมใช้รถไปจนถึงสิบสองคันแล้วในการขับไปหลายแสนไมล์ และมีแค่สามหรือสี่คนเท่านั้นที่เคยแสดงความสนใจใด ๆ เกี่ยวกับจิตวิญญาณของผม!

มันจึงยุติธรรมที่จะอนุมานว่าผู้คนที่เป็นคริสเตียนในอเมริกามักไม่เข้ามาหาคนแปลกหน้าและพุดคุยกับพวกเขาเกี่ยวกับความรอด ตอนที่ผมอายุประมาณเก้าขวบ ผมเดินออกไปข้างหน้าในคริสตจักร First Baptist Church of Gainesville รัฐฟลอริดา และที่นั่นผมได้วางใจพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอย่างดีที่สุดเท่าที่ผมทราบตอนนั้น

ไม่มีใครเปิดพระคัมภีร์ให้ผมดูเพื่อที่ผมจะได้มั่นใจเรื่องความรอด แต่ผมกลับบ้านไปและถามคุณพ่อว่าผมจะเข้าร่วมกับคริสตจักรได้ไหม และท่านตอบว่า “ไม่ได้หรอกลูก เมื่อลูกถูกฟ้องใจจริง ๆ และกลับใจจากบาปทั้งหลายของลูกแล้วและถูกสร้างใหม่แล้ว เมื่อนั้นแหละถึงเป็นเวลาพอที่จะเข้าร่วมกับคริสตจักรได้” แน่نونว่าสิ่งที่ท่านกล่าวนั้นเป็นความจริง เพียงแต่ผมไม่เข้าใจคำใหญ่ ๆ เหล่านั้นเท่านั้น และผมไม่รู้ว่าจะบอกท่านอย่างไรด้วยถึงสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว หากท่านใช้เวลาห้านาที ท่านก็จะไม่เพียงได้ความมั่นใจสำหรับตัวท่านเองเท่านั้น แต่ท่านสามารถทำให้ผมได้รับความมั่นใจจากพระวจนะของพระเจ้าว่าบาปทั้งหลายของผมได้รับการยกโทษทั้งหมดแล้ว ผมก็คงไม่ต้องใจสลายนานถึงสามปีโดยไม่มี ความมั่นใจเรื่องความรอดและพยายามที่จะรับความรอดอีก

สองหรือสามปีต่อมา ผมวุ่นวายใจมากจนผมขอร้องนักเทศน์ที่เก่ง ชัดเจน และทุ่มเทคนหนึ่ง ซึ่งผมมีความมั่นใจในตัวเขาอย่างมาก ให้อธิษฐานเพื่อผม ผมบอกเขาว่าผมอยากรับความรอด แทนที่จะบอกผมว่าจะรับความรอดได้อย่างไร เขากลับกล่าวว่า “ได้สิ จอห์น ฉันจะอธิษฐานเพื่อเธอนะ คราวนี้เธอต้องอธิษฐานเพื่อตัวเองคืนนี้ก่อนเธอเข้านอนนะ” ผมเห็นว่ามันช่างน่าแปลกจริง ๆ ที่เขาไม่ได้พูดต่อเกี่ยวกับเรื่องนั้น ไม่ได้บอกผมว่าจะรับความรอดได้อย่างไร และไม่ได้แสดงข้อพระคัมภีร์ให้ผมดูเลย เขาไม่ได้ซักถามผม ไม่ได้บอกผมว่าต้องทำอะไร ผมจึงจากไปโดยยังวุ่นวายใจและไม่แน่ใจอยู่เหมือนเดิม

หลายปีก่อน ผมได้สอนใน Wayland College เมืองเพลนวิลล์ รัฐเท็กซัส และท่ามกลางหน้าที่อื่น ๆ ผมได้เป็นโค้ชฟุตบอลด้วย วันหนึ่งในการประชุมของคณะ ท่านประธานกล่าวว่า “ผมได้ทำการตรวจสอบและผมพบว่านักศึกษาบางคนยังไม่ได้รับความรอด Herbert Gunter ประธานของนักศึกษาชั้นปีที่สี่ ยังไม่ได้รับความรอด เขาจะเป็นนักศึกษาเกียรตินิยมปีนี้ คุณไรซ์ครับ เขาเป็น halfback ในทีมฟุตบอลของคุณและเรียนบางวิชาของคุณด้วย คุณไม่คิดหรือว่าคุณควรคุยกับเขาเกี่ยวกับจิตวิญญาณของเขา?”

ผมจึงพบกับ Herbert Gunter ในห้องโถงและขอให้เขามาที่ห้องของผมตอนสิบเอ็ดโมง เขาเข้ามาและผมใส่กลอนประตู จากนั้นผมก็กล่าวแก่เขาว่า “เฮอริเบิร์ต เธอไม่อยากเป็นคริสเตียนหรือ?”

เขาตอบว่า “อยากสิครับ ผมอยากเป็นคริสเตียน ผมจะเป็นคนแบบที่ผมอยากจะเป็นได้ยังไงล่ะครับ ถ้าผมไม่เป็นคริสเตียน?” ผมได้เรียนรู้ว่าเขาได้เลือกมาเรียนที่วิทยาลัยคริสเตียนในเมื่อเขาจะไปเรียนที่โรงเรียนของชาวโลกก็ได้ พ่อของเขาเป็นผู้ช่วยศิษยาภิบาลแบปติส เขาไปคริสตจักรทุกเช้าวันอาทิตย์และเย็นวันอาทิตย์และเข้าชั้นเรียนรวีเป็นประจำ เขาได้เลือกหลักสูตรเสริมในพระคัมภีร์และมีผลการเรียนในพระคัมภีร์ดีกว่านักศึกษาเพื่อเป็นผู้รับใช้คนใดในชั้นเรียน แต่เขาก็ยังไม่ได้รับความรอด

เราคุยเข่าลงด้วยกัน ผมให้เขาดูพระคัมภีร์บางข้อและเราอธิษฐาน จากนั้นผมกล่าวว่า “ถ้าเธออยากรับพระคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรงนี้และตอนนี้และพึ่งพาพระองค์เพื่อรับความรอด เธอจับมือครูได้ไหม?” เขาจับมือของผมแน่นและเราลุกขึ้นพร้อมกัน เขาได้รับความมั่นใจว่าเขารอดแล้ว บาปทั้งหลายของเขาได้รับการยกโทษแล้ว ผมคาดหวังให้เขาดีใจและชื่นชมยินดี แต่เขากลับวางมือของเขาบนไหล่ของผมและร้องไห้ ผู้เล่นฟุตบอลตำแหน่ง halfback คนนี้ ประธานของนักศึกษาชั้นปีที่สี่คนนี้ เมื่อผมถามเขาว่าทำไมเขาถึงร้องไห้ เขากล่าวว่า “ก่อนหน้านี้ไม่มีใครสนเลยครับว่าผมจะรอดหรือไม่! Rufus Brazil เคยกล่าวเรื่องนี้กับผมครั้งหนึ่ง

แต่คนอื่นไม่เคยพูดถึงเรื่องนี้เลยและไม่มีใครสนใจเลยว่าจะรอดหรือไม่” ถ้อยคำเหล่านั้นได้ปรับโทษผมเมื่อผมระลึกถึงมัน!

รอบตัวเรามีผู้คนที่หลงหายและอาจถูกชนะได้ แต่แทบจะไม่มีใครที่มีความอดสาหัสที่จะชนะพวกเขาเลย จิตวิญญาณที่หลงหายและนำส่งสารเกือบทุกคนอาจมองขึ้นไปที่พระเจ้าและร้องทุกข์ได้ว่า “ข้าพระองค์ขาดที่หลบภัย ไม่มีผู้ใดห่วงใยจิตใจของข้าพระองค์เลย” (สดด. 142:4)

เหล่านักเทศน์โดยทั่วไปไม่ทำการ

ชนะจิตวิญญาณมากนัก

มันเป็นเรื่องน่าสะเทือนใจสำหรับผมที่ได้พบว่านักเทศน์จำนวนมากจริง ๆ ไม่อดสาหัสมากนักในการชนะจิตวิญญาณ บางคนไม่เคยเทศนาแก่ผู้ที่หลงหายเลย และคนเหล่านั้นที่เทศนาจริง ๆ แก่ผู้หลงหายและกล่าวคำเชิญชวนในที่ประชุมให้ยอมรับพระคริสต์ปกติแล้วก็ทำการชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวน้อยมาก ๆ นอกธรรมาสน์ เมื่อหลายปีก่อนผมรู้สึกสะเทือนใจหลังจากที่ใครสักคนได้เทศนาแก่คนงานคริสเตียนกลุ่มหนึ่งและศิษยาภิบาลของคริสตจักร First Baptist Church แห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นคริสตจักรที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในพื้นที่นั้น ลูกชิ้นและกล่าวว่า “ส่วนตัวแล้วผมไม่เคยชนะจิตวิญญาณสักดวงมาถึงพระคริสต์เลย ผมได้เทศนาข่าวประเสริฐจากธรรมาสน์และบางครั้งเหล่าคนบาปก็รับความรอดจากการฟังคำเทศนาของผม แต่ตัวผมเองไม่เคยชนะจิตวิญญาณสักดวงมาถึงพระคริสต์เลย ผมไม่รู้ว่าจะต้องทำอย่างไร” ผมคิดในตอนนั้นว่ามันเป็นเรื่องน่าสะเทือนใจ ผมคิดในตอนนั้นว่ามันน่าสะเทือนใจตอนนี้มากกว่าที่ผมเคยคิดในตอนนั้นเสียอีก!

เคยมีงานฟื้นฟูครั้งหนึ่งในหอประชุมประจำเมืองในเมืองหนึ่งที่ผมเคยรับใช้ของค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ คินหนึ่งตอนที่มีการเชิญชวนผมได้พาชายชู้ที่ขี้เมาและยากจนคนหนึ่งออกมาด้านหน้า เขาอยากได้รับความรอด ผมถามผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนนั้นว่า “คุณอยากคุยกับชายคนนี้และให้เขาดูไหมครับว่าจะรับความรอดได้อย่างไร?” ผมประหลาดใจที่เขาบอกว่า “ไม่ละ จอห์น คุณทำเองหรือไม่ก็พาเขาไปหาพ่อของผมเถอะ ผมคงไม่รู้ว่าจะต้องพูดอะไรดี”

สามปีก่อน เราจัดงานประชุมเรื่องการฟื้นฟูและชนะจิตวิญญาณในเมืองชิคาโก ในการประชุมรอบเย็นผู้พูดสี่คนจากสี่คริสตจักรใหญ่สลับกันพูด ในตอนกลางวัน เรามาเจอกันใน Belden Avenue Baptist Church ในใจกลางเมืองชิคาโก วันหนึ่งในคนกลุ่มหนึ่งซึ่งรวมศิษยาภิบาลยี่สิบแปดคนเข้าไว้ด้วย ผมได้ถามว่า “พวกคุณที่เป็นศิษยาภิบาลก็คนได้เชิญชวนเหล่าคนบาปที่หลงหายหรือผู้ที่ยังไม่ได้เป็นคริสเตียนมากถึงสิบหนในสัปดาห์ที่แล้วครับ?” มีแค่สองคนจากศิษยาภิบาลยี่สิบแปดคนนั้นได้ทำการเชิญชวนมากถึงสิบหนต่อคนที่ยังไม่รอด หรือผู้ที่ยังไม่ได้เป็นคริสเตียน! มันไม่น่าแปลกใจเลยที่ศิษยาภิบาลส่วนใหญ่เหล่านั้นมีฝูงชนกลุ่มเล็ก ๆ ผู้เชื่อใหม่น้อยมาก ๆ

ตลอดชีวิตของผมผมมีความเคารพนับถืออย่างสุดซึ้ง เกือบเป็นความเทิดทูนเลย ต่อเหล่ามิชชันนารีต่างแดน กระนั้นในประเทศญี่ปุ่นและเกาหลีและในอินเดีย ผมรู้สึกสะเทือนใจที่ได้พบว่ามีมิชชันนารีจำนวนมากชนะจิตวิญญาณผู้คนน้อยมาก ๆ ผมได้พบว่ามิชชันนารีจำนวนมากใช้เวลาของตนในการสอนตามโรงเรียนหรือในการแจกหนังสือ หรือทำงานแปล หรืองานบรรเทาทุกข์และโรงพยาบาล และแทบจะไม่เคยพยายาม

ขณะจิตวิญญาณเป็นรายตัวเลย ผมได้พบพวกมิชชันนารีที่ได้ไปทำงานต่างประเทศนานสามปีแล้วและไม่เคยเรียนรู้ภาษานั้นมากพอที่ผู้คนจะเข้าใจได้

ในปี 1956 ผมได้ไปที่ประเทศญี่ปุ่นและพบกับมิชชันนารีที่ร้อกว่าคนที่งานประชุมหนึ่งที่เมืองคาราซาวะ ผู้นำที่เป็นมิชชันนารีคนหนึ่งได้เขียนมาหาผมว่ามีมิชชันนารีบางคนรู้สึกขัดเคืองใจอย่างมากกับบทความของผมใน SWORD OF THE LORD ซึ่งผมได้กล่าวว่างานขององค์พระผู้เป็นเจ้าควรได้รับการสนับสนุนในประเทศและต่างประเทศ หรือไม่ได้รับการสนับสนุน บนเกณฑ์ที่ว่างานนั้นกำลังขณะจิตวิญญาณอยู่หรือไม่ และว่าโดยจิตวิญญาณทั้งหลายที่ชนะมาได้มิชชันนารีต่างแดนสักคนจึงสมควรได้รับการสนับสนุนจากคริสตจักรทั้งหลาย ผู้นำมิชชันนารีคนนี้คิดว่าบางคนอาจไม่ชอบที่ผมมา แม้เขากล่าวว่าผมควรมาข้างหน้าอยู่ดี

อย่างไรก็ตาม สัปดาห์นั้นก่อนผมจะได้พูด ที่งานประชุมหนึ่งมิชชันนารีคนหนึ่งได้ลุกขึ้นและสารภาพความล้มเหลวของตนด้วยน้ำตานองหน้า เขาอยู่ในญี่ปุ่นมานานสามปีแล้วและไม่เคยชนะคนญี่ปุ่นสักคนมาถึงพระคริสต์เลย! เขาขอให้คนอื่น ๆ ช่วยอธิษฐานเพื่อเขา เขากล่าวว่าคริสตจักรเหล่านั้นที่สนับสนุนเขาจะสะเทือนใจหากพวกเขาได้รู้ว่าเขาไม่เคยชนะจิตวิญญาณสักดวงเลยในญี่ปุ่น ฉะนั้นพวกมิชชันนารีที่อาจรู้สึกโมโหมผมจึงเหมือนถูกตีสอนและถูกกำราบ และพระเจ้าได้ประทานการตอบรับอันแสนวิเศษขณะที่ผมเทศน์วิญญาณของผมออกแก่พวกมิชชันนารีเกี่ยวกับการชนะจิตวิญญาณ

ผมเคยเข้าร่วมประชุมและเป็นนักพูดรับเชิญที่งานประชุมใหญ่แห่งหนึ่งของพวกแบปติส คินหนึ่งก่อนผมพูด ผู้สมัครเป็นมิชชันนารีคนหนึ่งได้พูด เขามีคุณสมบัติเหมาะที่จะเป็นมิชชันนารีจริง ๆ เขาเกิดขณะพ่อแม่รับใช้อยู่ต่างแดนซึ่งเป็นที ๆ คุณพ่อของเขาเป็นมิชชันนารีมานานหลายปีแล้ว เขารู้ภาษาของผู้คนที่นี่ซึ่งเขาจะต้องไปหา วัฒนธรรมนิยมปฏิบัติต่าง ๆ ของผู้คน และเริ่มปรับตัวแล้วเพื่อจะเข้ากับการเสียสละต่าง ๆ ที่จำเป็น เขาได้กลับมาที่อเมริกา จบการศึกษาจากวิทยาลัยคริสเตียนแห่งหนึ่ง แต่งงานกับหญิงสาวหน้าตาสะสวยและมีพรสวรรค์คนหนึ่ง คราวนี้พวกเขากำลังจะไปรับใช้ที่ต่างแดน และเขาบอกที่ประชุมใหญ่นั้นว่า “ผมตระหนักว่าเราอยู่ในยุคสุดท้ายแล้ว ผมรู้ว่ามันจะยากมากขึ้นเรื่อย ๆ กับการชนะจิตวิญญาณ ฉะนั้นเราจึงไม่ควรคาดหวังว่าจะเก็บเกี่ยวจิตวิญญาณได้มากนัก แต่ผมก็คิดว่าผมควรที่จะกล่าวคำพยานของผมในที่ ๆ ผมทำได้ก่อนพระเยซูเสด็จมา”

เขาได้ไปรับใช้ที่ต่างแดนโดยไม่คาดหวังว่าจะมีคนรับความรอดมากนัก เขาใช้เวลาหลายปีที่นี่ เขากับภรรยาของเขาไม่มีความสุขในงานนั้น มีจิตวิญญาณรับความรอดไม่กี่ดวง โดยรวมแล้วพวกเขาได้ทำงานที่เป็นกิจวัตรซึ่งเชื่อมโยงกับงานมิชชันนารี แต่ไม่เชื่อมโยงโดยตรงกับการชนะจิตวิญญาณ หลังจากไปรับใช้อยู่พักหนึ่งเขากลับมาที่สหรัฐฯ และตอนนี้ประกอบอาชีพแบบชาวโลกแล้ว เขาเป็นคนดีที่น่านับถือ แต่น่าเสียดายที่ผมเห็นว่าเขาไม่ได้ประสบความสำเร็จในงานรับใช้ต่างแดนจนถึงระดับที่ตัวเขาเองพึงพอใจเพราะว่าเขาไม่ได้ใช้เวลามากพอในการชนะจิตวิญญาณจริง ๆ และเขาไม่ได้ถูกสอนว่าในทุกแห่งหนมีจิตวิญญาณหลายดวงที่สามารถถูกชนะได้

ใน Lake Louise เมืองทอคโคอา รัฐจอร์เจีย ที่งานประชุมหนึ่งในหัวข้อการฟื้นฟูและการชนะจิตวิญญาณในเดือนกรกฎาคม ปี 1959 ผมได้เล่าเรื่องราวของครอบครัวหนึ่งที่ขับรมา 350 หรือ 400 ไมล์จาก

โอไฮโอมาถามผมว่าจะรับความรอดได้อย่างไรและเล่าว่าทั้งห้าคนในครอบครัวนั้นกลับบ้านไปอย่างมีความสุข ในองค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อเลิกการประชุมเพื่อพักทานมื้อเที่ยงวันนั้น ผมเห็นเด็กหนุ่มผมทองคนหนึ่งเดินฝ่าฝูงชนเข้ามา และเขาขึ้นมาหาผมบนธรรมมาสน์และกล่าวว่า “อาจารย์ไรซ์ครับ นั่นเป็นคำเทศนาที่ดีมากจริง ๆ ที่อาจารย์เพิ่งเทศนาไป”

จากนั้นเขาก็ถูกเท้าข้างหนึ่งไปบนพื้น แบบขายหน้า และเขากล่าวว่า “อาจารย์ไรซ์ครับ คือ ผมอยากเอ่อ เข้าร่วมกับคริสตจักรครับ!”

“คุณหมายความว่า คุณอยากรับความรอดหรือครับ?” ผมถาม

“ใช่ นั่นแหละครับ” เขากล่าว “อาจารย์พูดว่าอาจารย์ไม่รังเกียจที่จะบอกครอบครัวนั้นจากโอไฮโอว่า จะรับความรอดได้อย่างไร ผมก็เลยคิดว่าอาจารย์คงไม่รังเกียจที่จะบอกผม”

เขารับความรอดในเวลาไม่นาน ผมได้พบว่าคุณพ่อของเขาเป็นนักเทศน์ เขาได้นั่งอยู่ข้างคุณพ่อของเขา มาตลอดการประชุมนั้น เขาได้ลุกจากการนั่งข้างคุณพ่อของเขาที่เป็นนักเทศน์เพื่อมาถามผมว่าจะรับความรอดได้อย่างไร!

ผมพบว่านักเทศน์จำนวนมากไม่เคยทำการออกเยี่ยมใด ๆ เลยยกเว้นในหมู่สมาชิกของพวกเขาเอง หรือคนอื่น ๆ ที่ย้ายมาอยู่ในชุมชนนั้นและเป็นสมาชิกมุ่งหวัง ซึ่งกลับใจเชื่อแล้ว ผมพบว่าคริสตจักรหลายแห่ง ไม่มีแผนการออกเยี่ยมเลย

ในคริสตจักรใหญ่แห่งหนึ่งในอิลลินอยส์ ในการประชุมคืนวันพุธหนึ่ง คณะกรรมการหนึ่งได้นำเสนอชื่อของชายคนหนึ่งที่จะมาเป็นศิษยาภิบาล ประธานของคณะกรรมการนั้นถูกถามโดยนักเทศน์หนุ่มคนหนึ่งว่า “ผู้เชื่อใหม่กี่คนได้รับบัพติศมาในหน้าที่ศิษยาภิบาลของชายคนนี้ครับซึ่งเขากำลังจะลาออกมา? เขาชนะจิตวิญญาณหลายดวงมาถึงพระคริสต์ไหม?”

ท่านประธาน ซึ่งออกจะดูแคลนผู้ประกาศข่าวประเสริฐหนุ่มคนนั้นเล็กน้อย กล่าวว่า “คุณครับ พวกเราไม่ห่วงมากนักเกี่ยวกับจำนวนคนในคริสตจักรนี้หรอก”

และนักเทศน์หนุ่มคนนั้นกล่าวว่า “ผมเชื่อเรื่องนั้นครับ ผมได้สังเกตบันทึกเหล่านั้นแล้วและในช่วงปีที่ผ่านมา มีแค่สี่คนที่ประกาศตัวรับเชื่อพระคริสต์ในคริสตจักรนี้”

คริสตจักรนั้นกำลังให้การสนับสนุนแบบทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนมิชชันนารีประมาณสี่สิบคน แต่ในช่วงอย่างน้อยสองปีพวกเขา มีผู้เชื่อใหม่แค่สี่คนที่มาขอเป็นสมาชิก และพวกเขาได้ตกลงกันเป็นกฎข้อหนึ่งสำหรับคริสตจักรนั้นว่าจะไม่มีการให้บัพติศมาในการประชุมรอบปกติของคริสตจักรนั้น

ผมกำลังกล่าวว่ามีนักเทศน์จำนวนมากที่ไม่ชนะจิตวิญญาณ คริสตจักรหลายแห่งที่ไม่เน้นเรื่องการชนะจิตวิญญาณ

ผู้คนมีข้ออ้างเยอะแยะจริง ๆ

สำหรับการไม่ชนะจิตวิญญาณ!

คนเหล่านั้นที่ชนะจิตวิญญาณน้อยมาก ๆ เพื่อที่จะใช้ชีวิตอยู่กับตัวเอง ต้องยอมรับว่ามันผิดบาปที่จะไม่ชนะจิตวิญญาณ หรือไม่พวกเขาก็ต้องคิดหาข้ออ้างต่าง ๆ ขึ้นมาสำหรับการละเลยที่ผิดบาปของตน พวกเขา

ยกเหตุผลการละเลยอันผิดบาปของตนในวิธีอันหลากหลาย ขอให้ผมได้เอ่ยข้ออ้างบางประการที่มักได้ยินบ่อย ๆ

1. “เราอยู่ในยุคสุดท้ายแล้ว ความชั่วเพิ่มพูนมากขึ้นเรื่อย ๆ มันยากมากขึ้นแล้วที่จะชนะจิตวิญญาณ”

คำตอบสำหรับข้ออ้างนั้นก็เรียบง่ายและง่ายดายมาก ๆ ถ้าเรารู้ว่าพระเยซูจะเสด็จมาพรุ่งนี้ (และพระองค์อาจเสด็จมาพรุ่งนี้ก็ได้!) นั่นก็คงไม่เปลี่ยนแปลงหน้าที่ของเราในการชนะจิตวิญญาณไปเลยสักนิดเดียว พระมหาบัญชาที่ให้นำข่าวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคนยังมีผลผูกพันอยู่เหมือนเดิม พระสัญญาของพระเยซูคริสต์ที่ว่า “ดูเถิด เราอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป” (มธ. 28:20) ยังใช้ได้เหมือนเดิมในการชนะจิตวิญญาณ พระวิญญาณบริสุทธิ์ยังทรงฟ่องใจคนบาปอยู่เหมือนเดิม ข่าวประเสริฐยังเป็น “ฤทธิ์เดชของพระเจ้าไปสู่ความรอด” เหมือนเดิม คงจะไม่มีอะไรที่แตกต่างไปจากเดิมเลยสักนิดเดียวในโอกาสที่จะชนะจิตวิญญาณหากพระเยซูคริสต์จะเสด็จมาพรุ่งนี้ พระองค์อาจเสด็จมาพรุ่งนี้ก็ได้ พระองค์อาจเสด็จมาวันนี้ แต่ความจริงก็คือไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไหร่ ไม่มีทางที่ผู้ใดจะทราบได้ว่ายุคนี้จะสิ้นสุดลงเมื่อไหร่ มันเป็นเรื่องโง่เขลาและไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ที่จะประกาศว่าเราอยู่ในช่วงท้าย ๆ ของยุคนี้แล้ว การพูดแบบคนยอมแพ้ทั้งหมดนี้เกี่ยวกับ “วันที่มีดมิดเหล่านี้” ก็ไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์เลย ยิ่งวันคืนมีดมิด ยิ่งมีโอกาสในการชนะจิตวิญญาณ ที่ได้มีบาปมากมาย พระคุณก็มีมากมายยิ่งกว่า ทรัพยากรทั้งหมดของพระเจ้ายังมีพร้อมใช้เหมือนเดิม จิตวิญญาณทั้งหลายยังอยู่รอบตัวเราเพื่อให้ชนะเหมือนเดิม

2. “แต่ผู้คนมากมายเหลือเกินรอบตัวฉันเป็นพวกคาทอลิกหรือพวกยิวหรือพวกลูเธอรัน และหลายคนจริง ๆ เป็นพวกสมัยใหม่นิยม และหลายคนจริง ๆ เป็นคนไม่เชื่อแบบเปิดเผยซึ่งไม่เชื่อพระคัมภีร์”

เช่นเคย นี่เป็นข้ออ้างหนึ่ง ความจริงอันเรียบง่ายก็คือว่าพระคริสต์ได้ทรงตายเพื่อพวกคาทอลิกมากพอ ๆ กัน พระองค์ได้ทรงตายเพื่อพวกยิวมากพอ ๆ กัน พระองค์ได้ทรงตายเพื่อพวกคนไม่เชื่อมากพอ ๆ กับพวกอื่น ๆ เหล่ามิชชันนารีพูดบ่อยว่ามันเป็นไปไม่ได้เลยที่จะชนะคนที่นับถือโมฮัมหมัด นั่นก็เป็นข้ออ้างหนึ่งเช่นกัน ความจริงอันเรียบง่ายก็คือว่า “ข่าวประเสริฐ...เป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า อันนำไปสู่ความรอดแก่ทุกคนที่เชื่อ แก่พวกยิวก่อน และแก่พวกกรีกด้วย” (รม. 1:16)

คนเหล่านั้นที่ได้รับความรอดในการฟื้นฟูนั้นที่พื้นเทคอสต์และที่ตามมาที่กรุงเยรูซาเล็มเป็นพวกยิว คนเหล่านั้นส่วนใหญ่ที่ได้รับความรอดในการเดินทางแบบมิชชันนารีของเปาโลเป็นพวกยิว ผมคิดว่าผมได้เห็นพวกคาทอลิกประมาณสามสิบถึงห้าสิบคนกลับใจเชื่อในสองสัปดาห์ในเมืองบอมเบย์ ประเทศอินเดีย เมื่อมกราคมที่ผ่านมา ในการประชุมนมัสการนานแปดวันเมื่อเร็ว ๆ นี้ในเมืองหนึ่งของรัฐโคโลราโด ผู้ใหญ่หกคนที่ เป็นคาทอลิกได้กลับใจเชื่อพระคริสต์ ความจริงอันน่าเศร้าก็คือว่าบางครั้งผู้คนไม่รักพวกคาทอลิกและพวกยิว และคนเหล่านั้นที่เป็นของพวกลัทธิเทียมเท็จอย่างที่เราควรรัก ที่เมืองเฮสติงส์ รัฐมินเนโซตา ผู้มาเยือนคนหนึ่งซึ่งเป็นพวกพยานพระยะโฮวาได้แวะมาแจกหรือขายหนังสือบางเล่มของ Judge Rutherford ผมชนะชายคนนั้นมาถึงพระคริสต์ เขาไปตามลูกชายอายุสิบสองของตนทันทีและพาเด็กคนนั้นมาและสั่งให้เขายืนนิ่ง ๆ ขณะที่ผมบอกเขาว่าจะได้รับความรอดได้อย่างไร และเด็กชายคนนั้นได้รับความรอดเช่นกัน

เมื่อไม่กี่สัปดาห์ก่อน ผมได้ชนะหญิงที่เป็นคาทอลิกคนหนึ่งมาถึงพระคริสต์ในเมืองนอร์ฟอล์ค รัฐเวอร์จิเนีย หญิงคนหนึ่งที่ผมไม่เคยพบเห็นมาก่อนเลยขณะที่ผมแค่ไปตามบ้านเรือนในถนนเส้นนั้น ผมไม่ได้ตั้งหน้าที่จะแสดงให้เธอเห็นความโง่เขลาของพระสันตะปาปาและพิธีมิสซาและการสวดภาวนาต่อนางมารีย์และข้อเชื่อของคาทอลิก ผมแค่แสดงให้เธอเห็นว่าเราทุกคนเป็นคนบาป ว่าพระคริสต์ได้ทรงตายเพื่อคนบาป ว่าเธอต้องการการยกโทษ ผมผูกมิตรกับลูกสาวตัวน้อยที่น่ารักของเธอและจึงผูกมิตรกับเธอ พวกคาทอลิกหรือพวกโปรเตสแตนต์ พวกยิวหรือคนต่างชาติ สูงวัยหรือหนุ่มสาว-ผู้คนทุกแห่งหนเป็นคนบาปที่ต้องมาหาพระเจ้าเพื่อขอรับพระเมตตาและเชื่อวางใจในพระเยซูและพระโลหิตที่ไถ่โทษของพระเยซูคริสต์

3. “แต่ฉันยังอยู่กับการทำงานอื่นเพื่อพระเจ้าอยู่”

ใครบางคนกล่าวเช่นนั้นผู้ซึ่งใช้มันเป็นข้ออ้างในการไม่ทำงานหลักนั้นที่พระเจ้าทรงเรียกเขาให้กระทำ ผมจำได้เกี่ยวกับผู้รับใช้หนุ่มคนหนึ่ง ผู้จบการศึกษาคนหนึ่งจากสถาบันพระคัมภีร์แห่งหนึ่ง ผู้จบจากวิทยาลัยคริสเตียนแห่งหนึ่งพร้อมกับใบปริญญาและจากนั้นก็ไปทำงานด้านพระคริสตธรรมและศาสนศาสตร์นานสามปี ผู้ซึ่งบอกผมว่า “ถ้าคุณชอบงานด้านประกาศข่าวประเสริฐ นั่นก็ดีแล้ว เชิญคุณทำงานนั้นตามสบาย ผมไม่ชอบงานนั้นมากนัก ผมอยากเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรสักแห่ง-ไม่ต้องใหญ่เกินไป เพราะผมไม่ชอบทำงานออกเยี่ยมมากนัก แต่ผมอยากเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรสักแห่งและมีห้องสมุดดี ๆ และใช้เวลาเยอะ ๆ ในการศึกษาคัมภีร์ของผม”

ผมบอกเขาไปว่า “ไม่มีอะไรผิดกับตัวคุณที่แก้ไขไม่ได้หากคุณจะเพียงยอมมาเหมือนพวกข้ามาและพวกหญิงโสเภณีและคนอื่น ๆ มาที่ม้านั่งของผู้ที่ไว้ทุกข์โดยการสารภาพและน้ำตา และอ่อนน้อมพระเจ้าที่จะฟื้นฟูใจคุณขึ้นใหม่และช่วยให้คุณให้ทำสิ่งที่ถูกต้อง”

ผมรู้ว่าบางคนแจกใบปลิวและใช้นั้นเพื่อแทนที่การชนะจิตวิญญาณ ผมเห็นด้วยกับบรรณกรรมคริสเตียน แต่แผ่นพับเล็ก ๆ ยาวแค่สองหรือสี่หรือหกหน้าไม่ใช่การให้ความใส่ใจเพียงพอแก่จิตวิญญาณที่หลงหาย และการแจกใบปลิวสักใบย่อมไม่แทนที่คำพยานส่วนตัวและการวิงวอนและการอธิบายข้อพระคัมภีร์สักตอน

นักเทศน์จำนวนมากที่ใช้เวลาเยอะเยาะไปกับการเตรียมคำเทศนาต่าง ๆ ของตนควรใช้เวลาบางส่วนนั้นในการออกเยี่ยมตามบ้านเพื่อตามหาเหล่าคนบาปที่หลงหาย คงจะมีความอบอุ่นและความชื่นบานและความสดชื่นและสง่าราศีอยู่รอบคำเทศนาของเขา ความจริงใจที่บีบคั้นซึ่งเขาจะขาดไปหากคำเทศนาทั้งหมดของเขามาจากการศึกษาคัมภีร์และไม่ได้มาจากการติดต่อสัมพันธ์กับจิตวิญญาณทั้งหลายเลย

4. “ฉันไม่มีบุคลิกภาพและพรสวรรค์ในการชนะจิตวิญญาณ”

ศิษยาภิบาลท่านหนึ่งกล่าวแก่ผมเมื่อวันก่อน “ผมรู้ว่าผมไม่ใช่พวกนักวิชาการ ผมไม่มีของประทาน ผมไม่มีความสามารถเหล่านั้นที่บางคนมี”

ผมกล่าวแก่เขาว่า “นั่นคุณก็เป็นคนแบบที่พระเจ้าทรงอยากได้เลย เพราะว่า “มีคนมีปัญญาตามเนื้อหนังน้อยคน มีผู้มีอำนาจน้อยคน มีคนที่มีตระกูลสูงน้อยคน ที่ถูกเรียก” (1 คร. 1:26) และ “พระเจ้าได้ทรงเลือกสิ่งทั้งหลายที่โง่เขลาของโลกเพื่อทำให้คนมีปัญญาสับสน และพระเจ้าได้ทรงเลือกสิ่งทั้งหลายที่อ่อนแอ

ของโลกเพื่อให้สิ่งทั้งหลายซึ่งมีอำนาจสืบสน” (ข้อ 27)

การชนะจิตวิญญาณไม่ใช่เรื่องของพรสวรรค์หรือตรรกะหรือบุคลิกภาพของมนุษย์ มันเป็นเรื่องของพระวจนะของพระเจ้าซึ่งเป็นสิ่งที่เหนือธรรมชาติและฤทธิ์เดชเหนือธรรมชาติของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าทรงเลือกภาชนะทั้งหลายที่อ่อนแอเพื่อที่พระองค์จะทรงได้รับเกียรตินั้น พวกคนที่มีความพรสวรรค์มากที่สุดบางคนที่ผมเคยได้ยินเทศนาเป็นเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ไม่ได้เรื่อง มีความไพเราะอันน่าประทับใจในน้ำตาสัปดาห์ในความหวังอันลึกซึ้ง ในความกรุณาอันบริสุทธิ์และความรักต่อคนบาปมากกว่าลีลาสวยงามทั้งหมดนั้นและบุคลิกภาพที่เป็นกันเองทั้งหมดนั้นของคนที่ชอบใส่ใจผู้อื่น

5. “แต่ฉันไม่มีของประทานในการพูดไร้สาระ”

ฉันของประทานหนึ่งซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์จะแก้ปัญหานั้นได้!

เหตุผลใดก็ตามที่เราจะยกสำหรับการปล่อยให้ผู้คนรอบตัวเราไปสู่ความตายและนรกโดยไม่ได้รับคำเตือนเป็นเพียงข้ออ้างหนึ่งซึ่งเราจะต้องให้การต่อพระเจ้าสำหรับมัน

วิธีเอาชนะการละเลยและความล้มเหลว

ในการทำงานชนะจิตวิญญาณ

การละเลย การไม่แยแส การสองจิตสองใจ การไม่เอาใจใส่ต่อการชนะจิตวิญญาณ-สิ่งเหล่านี้สรุปรวมบาปอันโจ่งแจ้งที่สุดและความล้มเหลวของเหล่าคริสเตียนยุคปัจจุบัน เราให้ข้อเสนอแนะบางประการเกี่ยวกับวิธีที่คน ๆ หนึ่งสามารถเอาชนะบาปนี้และกลายเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณที่ตื่นตัวและพร้อมทำงานเสมอได้ จงเผชิญหน้าบาปและความล้มเหลวของคุณอย่างซื่อตรง

ในเวลาเงียบสงบกับพระเจ้า จงสารภาพบาปนั้นเสีย จงยอมรับให้เป็นส่วนพื้นฐานหนึ่งของปรัชญาแบบคริสเตียนของคุณว่าการชนะจิตวิญญาณเป็นหน้าที่อันดับแรกของคริสเตียนทุกคน กิจกรรมที่สำคัญที่สุดที่ผู้ใดจะทำได้ งานเดียวที่มีบำเหน็จนิรันดร์ใหญ่ยิ่งที่สุด กิจธุระเดียวนั้นของคริสเตียนซึ่งทำให้สวรรค์ชื่นชมยินดีมากที่สุด ความกดดันทุกรูปแบบตอกอยู่บนคริสเตียน-หน้าที่ต่อครอบครัว ต่องานของตน ต่อเพื่อนฝูงของตน การพักผ่อนและอาหารและการดูแลร่างกายและบ้านเรือนของตน กิจกรรมทั้งหลายของคริสตจักรซึ่งเป็นที่กีดกันแต่คุณควรยอมรับอย่างซื่อตรงว่าทุกสิ่งในชีวิตของคุณควรที่จะตกเป็นรองกิจธุระหลักหนึ่งเดียวนั้นของการกีดกันจิตวิญญาณทั้งหลายให้พ้นจากนรก จงจัดการเรื่องนี้ในหัวของคุณ จงดูข้ออ้างทั้งหลายของคุณอย่างที่คุณมั่นใจเป็นจริง ๆ จงสารภาพบาปและความล้มเหลวของคุณต่อพระเจ้าอย่างซื่อตรง และโดยการอ้อนวอนขอความช่วยเหลือจากพระองค์อย่างต่อเนื่อง จงเริ่มต้นที่จะเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณที่ทำงานทุกวันอย่างสม่ำเสมอ

คุณควรให้การชนะจิตวิญญาณมาเป็นอันดับหนึ่ง

นักเทศน์ควรเผชิญหน้าข้อเท็จจริงที่ว่าชัยชนะจิตวิญญาณมีความสำคัญมากกว่าการเทศนาคำเทศนาหนึ่งที่คงไม่ชนะจิตวิญญาณเลยสักดวง ครูสอนรวีควรเผชิญหน้าความจริงที่ว่าชัยชนะเด็กนักเรียนสักคนในชั้นของเธอมีความสำคัญมากกว่าการสอนบทเรียนนั้น ๆ สมาชิกคริสตจักรที่ออกเยี่ยมเยียนควรเผชิญหน้าความจริงที่ว่าชัยชนะจิตวิญญาณสักดวงมีความสำคัญมากกว่าการได้ใครสักคนเข้าประชุมนมัสการหรือเข้าร่วมกับค

ริสตจักร แน่นนอนว่าการประชุมที่มีการเทศนา ชั้นเรียนวี การออกเยี่ยมตามบ้าน ทั้งหมดนี้อาจถูกใช้อย่างเหมาะสมเพื่อชนะจิตวิญญาณหรือนำไปสู่การชนะจิตวิญญาณ แต่ปลายทางของมัน, การชนะจิตวิญญาณ, มีความสำคัญมากกว่าสื่อกลางใดเหล่านั้น คุณจะต้องให้การชนะจิตวิญญาณมาเป็นอันดับหนึ่ง คริสเตียนควรกำหนดเวลาที่ชัดเจน

สำหรับการชนะจิตวิญญาณ

คน ๆ หนึ่งควรมีเวลาหนึ่งเป็นประจำ ซึ่งเป็นประจำมากพอ ๆ กับที่เขากินข้าวหรือไปทำงานหรือร่วมประชุมนมัสการ ซึ่งเขาใช้เวลาบ้างในการแสวงหาเหล่าคนบาป คริสเตียนทุกคนที่ถวายตัวจริง ๆ หวังที่จะทำการชนะจิตวิญญาณบ้าง แต่บ่อยครั้งเหลือเกินเราฝากความหวังไว้กับความสะดวก ไว้กับการพบปะแบบเป็นกันเองซึ่งเราหวังว่าจิตวิญญาณที่หลงหายนั้นจะถูกนำมาเข้าทางเรา แต่คริสเตียนควรกันตอนเย็นหรือตอนเช้าวันหนึ่งหรือเวลามากกว่านี้ทุกสัปดาห์ไว้ต่างหากซึ่งเขาออกไปชนะใครสักคนมาถึงพระคริสต์ อาจเป็นไปได้ว่าคุณมีเหล่าผู้มุ่งหวังอยู่ในหัวแล้ว หรือว่าคุณไปหาญาติพี่น้องและเพื่อนฝูงของคุณเองก่อน สำหรับผู้ชนะจิตวิญญาณส่วนใหญ่ ควรใช้เวลาหนึ่งที่คุณออกไปตามบ้านเรือนเพื่อพบปะเพื่อนฝูงใหม่ ๆ และอธิษฐานอย่างจริงจังขอให้พระเจ้าทรงนำพาคุณไปพบกับใครสักคนที่คุณสามารถชนะได้ ผมลองมาแล้วหลายครั้งหลายหนในต่างเมืองซึ่งมีผลลัพธ์อันเปี่ยมสุข แม้กระทั่งในช่วงสัปดาห์หลัง ๆ ในเมืองวินสตัน-ซาเล็ม รัฐนอร์ท แคโรไลนา, ในเมืองนอร์ฟอล์ก รัฐเวอร์จิเนีย, และในเมืองเซนต์ออร์วิลล์ รัฐโอไอโอว่า ผมได้ออกไปทักทายผู้คน ทำความรู้จัก และในแต่ละกรณีได้พบใครสักคนที่ผมสามารถชนะมาถึงพระคริสต์ได้ ใครสักคนที่ผมไม่เคยเห็นหน้ามาก่อน จึงใส่การชนะจิตวิญญาณไว้ในกำหนดการของคุณ

จงมีจิตสำนึกด้านจิตวิญญาณ ตื่นตัวอยู่เสมอที่จะหาคนบาปที่หลงหายให้เจอ

นอกเหนือจากกำหนดการประจำที่คุณตั้งไว้ว่าจะไม่ทำสิ่งอื่นใดนอกจากแสวงหาที่จะชนะจิตวิญญาณ คริสเตียนที่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณควรตื่นตัวอยู่เสมอ ทุกเช้าคุณควรอธิษฐานขอให้มิมีผู้เปิดใจ เพื่อที่เหมือนพระเยซูได้พบหญิงนั้นข้างบ่อน้ำของแคว้นสะมาเรีย และเหมือนพระองค์ได้พบกับชายที่เกิดมาตาบอด และคนง่อยที่น่าสงสารนั้นริมสระน้ำเบธเสดา คุณสามารถชนะจิตวิญญาณได้ ในคริสตจักร จงใส่ใจที่จะพบปะกับคนแปลกหน้าทุกคนหรือเด็กที่เข้าชั้นเรียนรวีทุกคนที่อาจยังไม่ได้ได้รับความรอด ถ้ามีการเทศนาและการเชิญชวนในที่ประชุม คุณอาจวางแผนที่จะนั่งใกล้กับผู้ที่หลงหายคนหนึ่งและเสนอที่จะเดินออกไปข้างหน้าพร้อมกับเขา หากเขาอยากรับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดและต้อนรับพระองค์อย่างเปิดเผย หลังการประชุม จงสละเวลาที่จะแสวงหาคนเหล่านั้นที่อาจยังหลงหายอยู่ ผู้คนที่มาที่คริสตจักรควรคาดหวังใครสักคนที่จะพูดคุยกับพวกเขาเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าได้ทรงช่วยผมในการชนะหลายร้อยคนเมื่อผมได้พบพวกเขาในฝูงชนที่กำลังจะกลับบ้านหลังเลิกประชุม ในธุรกิจการงาน เราย่อมหาเพื่อนใหม่ ๆ อยู่แล้ว ถ้าชาวโลกยอมตีมือคืออกเทลสั๊กแก้วกับคนรู้จักในเรื่องงานเพื่อเป็นการสังสรรค์ เหตุใดคริสเตียนจึงไม่เข้าหาเขาเพื่อไต่ถามเขาเรื่องครอบครัว ว่าเขาไปคริสตจักรที่ไหน และเขารู้จักพระคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดหรือไม่? ผู้ที่เราติดต่อในเรื่องธุรกิจมักเป็นโอกาสแสนวิเศษในการชนะจิตวิญญาณ

ระหว่างไปพักร้อน ผู้คนก็มีการผ่อนคลายเล็กน้อย พวกเขาเป็นมิตร บ่อยครั้งมันง่ายที่จะพูดคุยกัน

ถูกคอ ใต้ถามเกี่ยวกับครอบครัวของอีกฝ่าย งานของพวกเขา งานอดิเรกของพวกเขา แผนการของพวกเขา เพื่อที่จะทราบว่าพวกเขาได้รับความรอดแล้วหรือยัง

จงอธิษฐานต่อเนื่องทุกวันเพื่อที่คุณจะได้เจอคนที่ใช่

คงไม่มีใครตื่นตัวและประสบความสำเร็จในการชนะจิตวิญญาณอยู่เสมอหากว่าเรื่องนี้ไม่กลายเป็นส่วนหนึ่งที่จริงจังแห่งชีวิตอธิษฐานประจำวันของเขา Dr. R. A. Torrey เล่าว่าเขาชอบหาที่นั่งบนรถไฟหรือรถราง และจากนั้นก็อธิษฐานขอให้พระเจ้าส่งใครสักคนมานั่งข้างเขาเพื่อที่เขาจะชนะมาถึงพระคริสต์ได้

ครั้งหนึ่งผมบินจากนิวยอร์กตอนบนไปยังเมืองหนึ่งของรัฐแคลิฟอร์เนีย ผมต้องนั่งเที่ยวบินหนึ่งลงไปยังวอชิงตันบนสายการบินขนาดเล็กแห่งหนึ่ง รอที่นั่น และจากนั้นก็ต่อเครื่องอีกเที่ยวบิน

ในเที่ยวบินรอบเช้าวันนั้น ผมมีช่วงเวลาอันเปี่ยมสุขกับพระคัมภีร์ของผม ก่อนหน้านั้นผมทำงานหนักมากและรู้สึกรู้สึกว่าผมต้องเฝ้าคอยพระเจ้า ฉะนั้นผมจึงอ่านพระคัมภีร์ อธิษฐานเกี่ยวกับงานของผมและมิตรสหายของผม และให้องค์พระผู้เป็นเจ้ายกภาระต่าง ๆ ของผมออกและปลอบประโลมใจของผม จากนั้นผมก็วิ่งวอนพระองค์ขณะที่ผมนั่งอยู่ในสนามบินวอชิงตัน หลังจากที่เราได้มีเวลาอันมีค่าด้วยกันกับพระวาระและกับการอธิษฐานและการใคร่ครวญ ขอให้ผมได้ชนะใครสักคนมาถึงพระคริสต์บนเที่ยวบินถัดไป

ผมได้ที่นั่งบนเครื่องบิน และมีชายหนุ่มคนหนึ่งที่สวมเครื่องแบบทหารเดินมา เขากำลังบินลงไปยังรัฐเวอร์จิเนีย พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินประกาศว่าเวลาในการบินจะเท่ากับยี่สิบแปดนาทีจนถึงที่หมายถัดไป ผมมีเวลาก่อนหน้านั้นในการพูดคุยกับชายหนุ่มคนนั้น ผมนั่งและอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นชัดเจนว่าผมควรเข้าหาเขาอย่างไร และจากนั้นพระเจ้าทรงนำไปสู่บทที่สามของยอห์น ผมกล่าวว่า “คุณรู้จักข้อพระคัมภีร์ที่เป็นที่นิยมมากที่สุด เป็นที่รู้จักมากที่สุดในพระคัมภีร์ทั้งหมดไหมครับ?”

เขาตรัสตอบสักครู่และจากนั้นก็กล่าวว่า “ไม่ครับ ผมไม่รู้มากนักเกี่ยวกับพระคัมภีร์ ผมเคยอาศัยอยู่บนไร่แห่งหนึ่งในรัฐเมน แปดไมล์จากเมืองเบงกอร์ ผมไปเรียนรวีบ้างตอนเป็นเด็ก แต่ผมไม่รู้พระคัมภีร์เลย”

ผมให้เขาดูยอห์น 3:16 ผมบอกเขาว่ามาร์ติน ลูเธอร์เรียกพระคำข้อนี้ว่า “ข่าวประเสริฐอันเล็ก” ผมอ่านให้เขาอย่างตั้งใจและกล่าวว่า “คุณเคยได้ยินข้อความนี้มาก่อนไหมครับ?”

เขาทำคิ้วขมวดและกล่าวว่า “เคยครับ ดูเหมือนผมเคยได้ยินมันในชั้นเรียนรวีตอนผมยังเด็ก”

ผมอธิษฐานขอให้พระเจ้าทำให้เรื่องราวนี้น่าประทับใจ เรื่องราวเกี่ยวกับความรักของพระเจ้าและการเสียดสละของพระคริสต์และพระสัญญาเรื่องชีวิตนิรันดร์ ในเวลาอันสั้น เขาพร้อมที่จะยอมรับว่าเขาเป็นคนบาป และต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเช่นนั้น ผมถามเขาว่าผมจะอธิษฐานให้เขาได้ไหม และผมกล่าวว่า “พระเจ้าทรงทราบว่ามีอะไรอยู่ในใจของคุณ ถ้าคุณจะทูลขอพระองค์อย่างซื่อตรงให้ยกโทษให้คุณ ให้พระองค์เปลี่ยนแปลงจิตใจของคุณ และถ้าคุณยอมฟังพวาพระองค์ในใจของคุณ พระองค์ก็จะทำให้เตี๋ยวันนี้เลย”

เขาตกลงที่จะอธิษฐานเจียบ ๆ พวกเราก็มึ่ริษะ เขากระซิบคำอธิษฐานหนึ่งและจากนั้นเขาก็บอกผมว่าตกลง ว่าเขาอยากรับพระคริสต์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา เขากุมมือผมอย่างจริงจัง เขาให้ชื่อและที่อยู่ของเขาแก่ผม และจากนั้นพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินก็กำลังกล่าวว่า “กรุณารัดเข็มขัดที่นั่งด้วยคะ เรากำลังจะลงจอดที่เมืองนอร์ฟอล์คแล้ว” เขาไปตามทางของเขาด้วยความยินดีและผมก็เช่นกัน แต่ไม่มีทางเลยที่จะ

เป็นผู้ชนะจิตวิญญาณที่ตื่นตัวและกระฉับกระเฉงอยู่เสมอได้หากไม่ให้เรื่องนั้นเป็นส่วนสำคัญในชีวิตอธิษฐานของคุณ

ย้อนไปสองสามปีก่อน ผมได้เทศนาที่งานประชุมอนุชนครั้งใหญ่ในเมืองบัฟฟาโล่ คืบก่อนปีใหม่ ผมได้พบกับคนหนุ่มสาวประมาณหนึ่งพันสองร้อยคนตอนตีหนึ่ง ซึ่งเป็นการประชุมนมัสการแรกในปีใหม่นั้น จากนั้นผมก็เดินไปที่โรงแรมของผมเพื่อนอนสักสองสามชั่วโมง พอถึงเช้าวันปีใหม่ ผมก็นั่งเครื่องบินกลับไปชิคาโก

แต่ใจของผมถูกปลุกเร้าอย่างมาก “โอ พระเยซูเจ้าข้า โปรดช่วยข้าพระองค์ที่จะชนะจิตวิญญาณสักดวงในวันแรกของปีใหม่นี้ด้วยเถิด!” ผมอธิษฐาน เครื่องบินลงจอดที่ตีทรอยท์ชั่วคราว และทหารอากาศคนหนึ่งมานั่งลงข้างผม เขาสีหน้าหม่นหมอง เขากำลังจากภรรยาและลูกน้อยไปเพื่อไปรับราชการทางฝั่งตะวันตก เขาไม่ค่อยพูด แต่เมื่อผมซักถามเกี่ยวกับครอบครัวของเขา เขาก็เริ่มใจชื้นขึ้นบ้าง ภรรยาของเขาเป็นคริสเตียนไหม? โอ ใช่แล้ว เธอเป็นคริสเตียนที่ดี เธอเข้าร่วมกับคริสตจักรเมโธดิสต์ที่เมืองอัลไบออน รัฐมิชิแกน เขามีลูก ๆ บ้างไหม? โอ ใช่ เขามีลูกชายตัวน้อยที่แสนน่ารัก ตัวเขาเองเป็นคริสเตียนไหม? ไม่ เขาไม่เป็น เขาเคยคิดอยู่บ่อย ๆ ว่าเขาควรเป็น แต่เขาก็ไม่ได้เป็น

ฉะนั้นบนเครื่องบินลำนั้นผมจึงกล่าวว่า “นี่เป็นวันขึ้นปีใหม่ ถึงเวลาแล้วสำหรับการเริ่มต้นใหม่ ๆ ปณิธานใหม่ ๆ ภรรยาของคุณจะมีความสุขหรือหากคุณบอกเธอได้ว่าวันนี้ซึ่งเป็นวันขึ้นปีใหม่คุณได้ต้อนรับพระคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคุณแล้ว คุณตั้งใจที่จะรับใช้พระเจ้าของเธอแล้วและช่วยเหลือเธอให้มีครอบครัวที่เป็นคริสเตียน? นั่นคงจะเป็นเรื่องน่าชื่นใจสำหรับเธอมิใช่หรือครับ?”

เขาประทับใจมาก “ครับ คงไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้ภรรยาของผมมีความสุขมากไปกว่านั้นแล้ว ผมรู้ผู้ชายที่มีครอบครัวควรที่จะเป็นคริสเตียน”

ฉะนั้น บนเครื่องบินลำนั้น เราก็มืดศีรษะของเราและผมกระซิบคำอธิษฐานหนึ่ง และเขาได้ทูลขอพระเจ้าในใจของเขาที่จะทรงยกโทษให้เขาและช่วยเขาให้รอด เรามีการจับมือกันอย่างจริงจังเกี่ยวกับเรื่องนี้ จากนั้นผมให้เขาดูพระคำตอนที่ว่า “ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:36) และเขาได้รับความมั่นใจว่าในการเชื่อวางใจพระเยซูเขามีชีวิตนิรันดร์แล้วตอนนี้

แต่สิ่งที่น่าแปลกอย่างหนึ่งได้เกิดขึ้น พนักงานต้อนรับได้เดินมาเสิร์ฟมือเย็นบนเครื่องบิน แต่ผมโบกมือปฏิเสธอย่างดีใจ ผมกล่าวว่า “ไม่ล่ะครับ ผมจะทานมือเย็นกับคนที่ผมรักทุกคนวันนี้ ลูกสาวของผม, แมรี่ ลอยส์, กำลังทานมือเย็น และพวกเขาจะรอจนกว่าผมไปถึงที่นั่น ซึ่งก็คงหลังตีหนึ่งไปแล้ว แต่พวกเราจะอยู่พร้อมหน้ากัน” ดังนั้นเหล่าผู้โดยสารจึงทานมือเย็นของตนบนเครื่องบิน และผมรอ

อย่างไรก็ตาม เราไปถึงเหนือสนามบินชิคาโกแล้ววนแล้ววนอีก และในที่สุดมีการประกาศ สนามบินชิคาโกถูกปิด เราต้องบินกลับไปตีทรอยท์ จากนั้นผมถามพนักงานต้อนรับว่า “คุณมีมือเย็นพวกนั้นเหลืออยู่บ้างไหมครับ?” เธอมี และผมจึงทานมือเย็นของผม

เราลงจอดที่ตีทroyท์ ชายหนุ่มที่เป็นทหารอากาศคนนั้นโทรบอกภรรยาของเขาพร้อมกับข่าวดีนั้น และจัดหารถคันหนึ่งที่จะพาเขาไปยังเมืองถัดไป ผมนั่งแท็กซี่ไปยังแลนซิง ขึ้นรถไฟ และไม่ได้ไปถึงในชิคาโกจนกระทั่งเที่ยงคืนคืนนั้น แต่พระเจ้าได้ทรงจัดแจกแผนการทั้งหมดของเราใหม่ในการตอบคำอธิษฐานเพื่อที่ผมจะ

ได้ชนะชายหนุ่มทหารอากาศผู้มีใจหิวโหยคนนั้น!

โอ นี่ต้องกลายเป็นเรื่องของความหลงใหลและภาระใจและการใส่ใจที่มีอยู่เสมอ และเหนือสิ่งอื่นใด เป็นเรื่องของการทรงนำอยู่เสมอของพระวิญญาณและการเจิมอยู่เสมอด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์ หากคุณอยากชนะจิตวิญญาณ ทั้งกลางวันและกลางคืน เป็นประจำ โดยทำงานที่กิจธุระอันยิ่งใหญ่และไม่ละเลยโอกาสทั้งหลายของคุณ

“จงออกไป”- สิ่งสำคัญหลัก

“ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก และประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน”- มาระโก 16:15

“ดังนั้นผู้รับใช้คนนั้นจึงมา และแจ้งสิ่งเหล่านี้ให้เจ้านายของตนทราบ แล้วเจ้าของบ้านโดยความโกรธได้กล่าวแก่ผู้รับใช้ของตนว่า ‘จงออกไปโดยเร็วตามบรรดาถนนใหญ่และตรอกน้อยทั้งหลายแห่งนคร และพาคนยากจน และคนพิการ และคนง่อย และคนตาบอดเข้ามาที่นี่’

“และผู้รับใช้จึงกล่าวว่า ‘นายเจ้าข้า สิ่งนั้นได้ถูกกระทำตามที่ท่านสั่งแล้ว และยังมีที่ว่างอยู่’

“และเจ้านายกล่าวแก่ผู้รับใช้เหล่านั้นว่า ‘จงออกไปตามบรรดาทางใหญ่และริ้วต้นไม้ทั้งหลาย และบังคับพวกเขาให้เข้ามา เพื่อบ้านของเราจะได้เต็ม’- ลูกา 14:21-23

“คนที่ออกไปและร้องไห้ โดยหิวเมล็ดพืชอันมีค่า จะมาอีกอย่างไม่ต้องสงสัยด้วยความชื่นบาน โดยนำบรรดาเพื่อนข้าวของเขามาพร้อมกับเขา”- สดด. 126:6

สิ่งสำคัญอันดับแรกในการชนะจิตวิญญาณคือ การออกไปตามหาเหล่าคนบาป! นี่เป็นส่วนที่เรียบง่ายที่สุดของการชนะจิตวิญญาณ แต่เป็นส่วนที่ผู้คนส่วนใหญ่ล้มเหลว ผู้คนส่วนใหญ่ไม่ชนะจิตวิญญาณเพียงเพราะว่าพวกเขาไม่ปฏิบัติจริง พวกเขาไม่ออกไปตามหาเหล่าคนบาป คน ๆ หนึ่งอาจร้องไห้ และอธิษฐาน และอ่านพระคัมภีร์ของตน และไปคริสตจักร และมีการประชุมในครอบครัว และถวายสืบลด และจ่ายหนี้ของตนอย่างซื่อตรง และกระนั้นครอบครัวของเขาเองอาจไปนรกและเพื่อนฝูงทุกคนที่อยู่รอบตัวเขา เพราะเขาแค่ไม่ไปตามพวกเขา ไม่นำข่าวประเสริฐไปถึงพวกเขา ไม่พยายามชนะพวกเขามาถึงพระเยซูคริสต์อย่างเร่งด่วน ไม่มีใครได้เป็นผู้ชนะจิตวิญญาณหากเขาไม่เต็มใจที่จะปฏิบัติจริง ความอุตสาหะเชิงรุกได้รับการอวยพรจากพระเจ้าในการชนะจิตวิญญาณ คนที่ไม่พยายามก็จะไม่ได้ผู้คนที่รับความรอด

พระคัมภีร์ให้การออกไปตามคนบาปเป็น

ข้อกำหนดแรกในทุกแห่ง

คำแรกในพระมหาบัญชาที่ให้เราในมาระโก 16:15 คือ “จงออกไป” “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก และประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน” พระเยซูตรัส อีกหนในมัทธิว 28:19, 20 ในพระมหาบัญชานั้นพระเยซูตรัสว่า “เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไป” “จงออกไป” ต้องมาก่อน การออกไปมาก่อนการเทศนา การออกไปมาก่อนการให้บัพติศมา

คำบัญชาตามพระคัมภีร์ไม่ใช่ “จงสร้างอาคารที่ประชุมคริสตจักรหลังหนึ่งและจงเทศนา” คำบัญชานั้นไม่ใช่ “จงลงหลักปักฐานและเทศนา” พระคัมภีร์กล่าวว่า “จงออกไป..และประกาศ” การเทศนาโดยปราศจากความอุตสาหะจริงจึงที่จะเข้าถึงเหล่าคนบาปและให้พวกเขาได้ยินข่าวประเสริฐก็ไม่ใช่การปฏิบัติตามพระบัญชาที่ชัดเจนนั้นของพระเยซูคริสต์

พระคำตอนที่แสนวิเศษนั้นในเพลงสดุดี 126:6 ให้การออกไปมาเป็นที่หนึ่งในการชนะจิตวิญญาณ “คนที่ออกไปและร้องไห้ โดยหิวเมล็ดพืชอันมีค่า จะมาอีกอย่างไม่ต้องสงสัยด้วยความชื่นบาน โดยนำบรรดาเพื่อนข้าวของเขามาพร้อมกับเขา” การร้องไห้เพื่อจิตวิญญาณทั้งหลายจะเป็นประโยชน์อะไรหากผมไม่ออกไป

ตามพวกเขา? เมล็ดพืชที่ดีจะมีประโยชน์อันใดหากผมไม่ออกไปและหว่านมัน? การออกไปเป็นข้อกำหนดแรกในการชนะจิตวิญญาณ

เราได้รับคำบัญชาว่า “จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า เพื่อพวกท่านจะสามารถยืนต่อต้านบรรดายุทธอุบายของพญามารได้” (อฟ. 6:11) ในยุทธภณณ์นั้น คริสเตียนทั้งหลายถูกเตือนสติให้เอาความจริงคาดเอา เอาความชอบธรรมเป็นทับทรวงป้องกันอก เอาความเชื่อเป็นโล่และสวมความรอดเป็นหมวกเหล็ก แต่บ่อยครั้งเราลืมคำเตือนสติที่ชัดเจนนั้นที่ว่าคริสเตียนต้องให้ “เท้าของพวกท่านถูกคาดด้วยการเตรียมของข้าว ประเสริฐแห่งสันติสุข” ช่วงเป็นภาพที่น่าหัวเราะเมื่อคน ๆ หนึ่งจะสวมยุทธภณณ์หนัก ๆ-หมวกเหล็ก, ทับทรวง, โล่, ดาบเล่มหนัก-แต่เท้าเปล่า! ทหารคนหนึ่งที่อยู่เพื่อพระเจ้าคงใช้ไม่ได้เลยหากเขาไม่ไป หย่าหนามอันแรกที่เขาเหยียบคงทำให้นักรบผู้นั้นไปต่อไม่ไหว! แต่พระเจ้าทรงอยากให้คริสเตียนสวมรองเท้าแห่ง “การเตรียมของข้าวประเสริฐแห่งสันติสุข” กล่าวอีกนัยหนึ่ง ยุทธภณณ์ทั้งชุดของคริสเตียนคนหนึ่งไม่มีประโยชน์อันใดเลยในการต่อสู้มารร้ายหากเขาไม่ถวายเป็นเท้าของเขาในการออกไปเพื่อพระเจ้า

ผมสงสัยว่าเราเน้นเกินพอดีเรื่องการพูดในฐานะสื่อกลางในการรับใช้พระเจ้า ถึงแม้แน่นอนว่าเราควรที่จะพูดออกมาเพื่อพระเยซูก็ตาม แต่พระคัมภีร์มีอะไรแยะ ๆ ที่จะกล่าวถึงอวัยวะที่เราใช้พูด มีกล่าวไว้เกี่ยวกับแผ่นพับมนุษย์ทั้งหมดว่า

“ลำคอของพวกเขาคือเป็นหลุมฝังศพที่เปิดอยู่ ด้วยลิ้นของพวกเขาคือการใช้การหลอกลวง พิชของงูร้ายอยู่ใต้ริมฝีปากของพวกเขา

“ผู้ซึ่งปากของพวกเขาคือเต็มไปด้วยคำแข่งด่าและคำขมขื่น”- รม. 3:13, 14

การใช้ลิ้นเพื่อพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญ แต่เราควรจำไว้ว่า “และลิ้นนั้นก็เหมือนไฟ เป็นโลกแห่งความชั่วช้า ลิ้นก็เป็นเช่นนั้นท่ามกลางบรรดาอวัยวะของพวกเรา จนมันทำให้ทั้งร่างกายเป็นมลทินไป และเผาไหม้วิถีแห่งธรรมชาติ และมันเองก็ติดไฟแห่งนรก” (ยก. 3:6) นอกจากนี้ “แต่ลิ้นนั้นไม่มีมนุษย์คนใดสามารถทำให้เชื่องได้ มันเป็นสิ่งชั่วร้ายซึ่งไม่สามารถควบคุมได้ เต็มไปด้วยพิษร้ายถึงตาย” (ข้อ 8) คริสเตียนทุกคนต้องมีความถ่อมใจอย่างมากที่สุดเกี่ยวกับคำพูดของตน ต้องระวังให้ดีที่จะพิชิต ควบคุมและสั่งการลิ้นของตน พระเจ้าไม่ทรงโอ้อวดมากนักเกี่ยวกับลิ้นมนุษย์

เราอาจกล่าวว่ นักเทศน์คนหนึ่งเป็น “นักพูดลิ้นเงิน” เราอาจกล่าวว่เขามี “บุคลิกภาพที่ชนะใจ” และ “เสน่ห์ที่เปล่งปลั่ง” เราอาจยกชู “ความเป็นนักวิชาการ” ของนักเทศน์คนหนึ่ง หรือพูดถึง “ลีลาอันมีเสน่ห์” ของเขา แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้ชนะจิตวิญญาณคนใดซึ่งมีความสำคัญมากที่สุดต่อพระเจ้า พระคัมภีร์บอกเรว่ว่าสิ่งใดที่พระเจ้าทรงรักมากที่สุดและเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงสรรเสริญมากที่สุดในบุคลิกทั้งหมดของคริสเตียนสักคน พระองค์ตรัสว่ “เท้าของคนเหล่านั้นที่ประกาศข่าวประเสริฐแห่งสันติสุข และนำข่าวประเสริฐแห่งสิ่งทั้งหลายที่ดีมา กังามสักเท่าใด” (รม. 10:15) โอ เท้าแสนงามที่ออกไปเพื่อนำข่าวประเสริฐไปถึงเหล่าคนบาป!

แบบอย่างอันแสนวิเศษของคำสอนของพระคริสต์เกี่ยวกับเรื่องการออกไปตามเหล่าคนบาปถูกให้ไว้ในคำอุปมาเรื่องการเลี้ยงใหญ่ในลูกา 14 ในคำอุปมาเรื่องนี้ มีกล่าวถึงผู้รับใช้ของพระเจ้าคนเดียวเท่านั้น-ผู้รับใช้

คนนั้นที่ง่วนอยู่กับการชักชวนผู้คนให้มาร่วมการเลี้ยงแห่งสวรรค์! และผู้รับใช้คนนั้นก็เดินมากกว่าพูดเสียอีก!
จงฟังถ้อยคำเหล่านี้:

“แล้วพระองค์ตรัสกับเขาว่า “ชายคนหนึ่งได้ทำการเลี้ยงใหญ่ และได้เชิญคนเป็นอันมาก

“และได้ส่งผู้รับใช้ของตนตอนเวลาอาหารเย็นไปกล่าวแก่คนทั้งหลายที่ได้รับเชิญไว้แล้วว่า ‘เชิญมา
เถิด เพราะบัดนี้สิ่งสารพัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว’”- ข้อ 16, 17

เราควรหมายเหตุว่าผู้รับใช้คนนั้นไปมากกว่าพูด ผมไม่รู้ว่าเขาเดินไกลกี่ไมล์เพื่อไปถึงคนเหล่านั้น
ทั้งหมด แต่เขามีข่าวสารที่เรียบง่ายเดียวกันนั้น, “เชิญมาเถิด เพราะบัดนี้สิ่งสารพัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว” ไม่
ต้องฉลาดมากเลยในการบอกเล่าข่าวสารนั้น ทุกย่างก้าวเหล่านั้นต้องใช้ความภักดีและความสัตย์ซื่อจริง ๆ

แต่พวกแรกที่ได้รับเชิญนั้นยกข้ออ้างต่าง ๆ มากพอที่จะทำให้ใคร ๆ ท้อใจ และผู้รับใช้นั้นกลับมา
รายงานอย่างเหมาะสมมาก ๆ และได้รับคำสั่งเพิ่มเติม และคำสั่งเหล่านั้นคืออะไร? พวกมันคือ “จงออกไปโดย
เร็วตามบรรดาถนนใหญ่และตรอกน้อยทั้งหลายแห่งนคร และพาคณยาจกจน และคนพิการ และคนง่อย และคน
ตาบอดเข้ามาที่นี่” (ข้อ 21)

เช่นเคยมันคือการออกไปเป็นหลัก และผู้รับใช้คนนั้นต้อง “ออกไปโดยเร็ว” เพราะเวลานี้น้อยและนี่
เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดขีด คราวนี้เขาจะต้องไปตามทุกตรอกซอกซอย และตามหาทุกคนที่ยากจน ทุกคนที่เป็น
ยากจน ทุกคนที่เป็นขอทานพิการ ผู้คนเหล่านั้นที่ไม่มีแว้วที่จะได้มาร่วมงานเลี้ยงใหญ่ของเจ้านายของเขา เช่น
เคยงานของเขาคือการเดินไปเป็นหลัก ไม่ใช่การพูด มันคือการออกไปมากกว่าการพูด

จากนั้นผู้รับใช้คนเดิม หลังจากเขาออกไปค้นหาในเมืองเพื่อตามหาทุกคนที่อาจมาร่วมการเลี้ยงนี้ กลับ
มาเพื่อรับคำสั่งเพิ่มเติม เขากล่าวว่า “นายเจ้าข้า สิ่งนั้นได้ถูกกระทำตามที่ท่านสั่งแล้ว และยังมีที่ว่างอยู่” (ข้อ
22)

คราวนี้คำสั่งยังเหมือนเดิมคือ จงไป และไปต่ออีก และไปอย่างเร่งด่วนมากขึ้น “และเจ้านายกล่าวแก่
ผู้รับใช้นั้นว่า ‘จงออกไปตามบรรดาทางใหญ่และริ้วต้นไม้ทั้งหลาย และบังคับพวกเขาให้เข้ามา เพื่อบ้านของ
เราจะได้เต็ม’” (ข้อ 23)

เขาจะต้องไปเหมือนเดิม คราวนี้ไปตามทางหลวง หันไปตามทุกตรอก และออกไปยังกระท่อมทุกหลัง
ตามแนวริ้วต้นไม้ เขาต้องออกไปพร้อมกับความเร่งรีบอันบีบคั้นเพื่อหาแขกมาร่วมการเลี้ยงใหญ่นั้น!

โอ ขอพระเจ้าโปรดประทานเท่าที่เร่งรีบและอุทิศถวายแก่เราเพื่อที่เราจะรีบไปตามเหล่าคนบาป!

สิ่งหลักเกี่ยวกับการชนะจิตวิญญาณคือ การออกไป จำนวนแขกที่การเลี้ยงใหญ่ในสวรรค์นั้นส่วนใหญ่
แล้วจะถูกชี้ขาด กล่าวตามแบบมนุษย โดยการทำเราไปตามผู้คนอย่างสัตย์ซื่อขนาดไหนเพื่อชักชวนพวกเขา

เรายกข้ออ้างจอมปลอมและผิดบาปหลายประการ

เพื่อที่จะไม่ออกไปตามเหล่าคนบาป

แนวคิดนี้ของพระคัมภีร์เกี่ยวกับการไปตามเหล่าคนบาป การแสวงหาพวกเขา วิ่งตามพวกเขา ไล่
ตามพวกเขา อ้อนวอนกับพวกเขา รุกหนักในการเสาะหาที่จะช่วยพวกเขาให้รอด ไม่เข้ากันเลยกับธรรมชาติ
ฝ่ายเนื้อหนังของเราและแนวคิดต่าง ๆ ที่เป็นแบบโลกของเรา เราเสนอตัวแทนทุกรูปแบบเพื่อแทนที่แผนการ

ของพระเจ้าในการไปตามเหล่าคนบาป

**เราจัดหาคริสตจักรแห่งหนึ่งและนักเทศน์และกล่าวว่า
“จงให้เหล่าคนบาปมารับความรอดหากพวกเขาประสงค์”**

แต่เราต้องจดจำไว้ว่าอาคารที่ประชุมคริสตจักรเองออกจะเป็นสิ่งที่คิดขึ้นมาภายหลังในความเชื่อแบบ คริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ ไม่มีบันทึกเกี่ยวกับอาคารที่ประชุมคริสตจักรเลยสักหลังที่ถูกสร้างขึ้นในสมัย ภาคพันธสัญญาใหม่เพื่อการประกาศข่าวประเสริฐและเพื่อเป็นที่ประชุมประจำของเหล่าผู้เชื่อ ผู้คนพบปะกัน ในธรรมศาลา ในเฉลียงของพระวิหาร ในบ้านส่วนตัว ในห้องชั้นบน ในลานบ้าน บนภูเขา ริมชายหาด ผมคิดว่า อาคารที่ประชุมคริสตจักรทั้งหลายเป็นความสะดวกมหาศาล และดีแล้วที่จะใช้พวกมันเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่อย่าให้ผู้ใดคิดว่าเมื่อเขาได้จัดหาอาคารคริสตจักรสักหลังและนักเทศน์สักคนแล้ว เขาก็ได้ทำส่วนของตน สำเร็จแล้วในการช่วยเหล่าคนบาปให้รับความรอด สิ่งเหล่านั้นที่ผู้คนทั่วไปคริสตจักรส่วนใหญ่สนใจมากที่สุด- อาคารแบบกอธิค, เหล่านักเทศน์ที่มีความรู้, คณะนักร้องที่สวมเสื้อคลุม, หน้าต่างแก้วหลากสี, เครื่องดนตรี ไพเราะ, แทนบูชาอสังการ-เป็นเบี้ยร้ายรายทางที่ไม่ได้ถูกกำหนดไว้ด้วยซ้ำในพระคัมภีร์และถูกเมินอย่างสิ้นเชิงโดยพวกอัครทูตและผู้ชนะจิตวิญญาณภาคพันธสัญญาใหม่คนอื่น ๆ!

มีคำกล่าวที่คุ้นหูซึ่งเราทุกคนเคยได้ยินแล้ว: “เหล่าคนบาปแค่ไม่มาที่คริสตจักรอีกต่อไปแล้ว” เอาล่ะ พวกคริสเตียนที่กลับสตั๊ดก็กล่าวสิ่งเดียวกันมาตลอดหลายร้อยปีแล้ว! ความจริงอันเรียบง่ายก็คือว่า พระคัมภีร์ ไม่ได้บัญชาเหล่าคนบาปให้มาที่คริสตจักร มันบัญชาคริสตจักรให้ออกไปหาเหล่าคนบาป แผนการของพระเจ้า ไม่ใช่ว่าเหล่าคนบาปควรเสาะหาใครสักคนที่จะบอกพวกเขาว่าจะรับความรอดได้อย่างไร แผนการของพระเจ้า ก็คือว่าคริสเตียนทั้งหลายควรเสาะหาเหล่าคนบาปและชนะพวกเขา

Dr. A. J. Gordon ใน *How Christ Came to Church* เล่าเกี่ยวกับความฝันหนึ่งที่เปลี่ยนชีวิตซึ่งเขา ได้ฝัน ซึ่งในความฝันนั้นพระเยซูเจ้าทรงมาที่ Clarendon Avenue Baptist Church ซึ่งเป็นที่ ๆ Dr. Gordon เป็นศิษยาภิบาลขณะนั้น ในความฝันที่น่าทึ่งนั้น Dr. Gordon ได้เห็นเป็นครั้งแรกว่าค่าเช่ามันนั่งยาวช่างโง่งเงลา พวกนักร้องที่จ้างมาทำตัวแบบชาวโลกแต่มีพรสวรรค์ การเน้นเรื่องความมั่งคั่ง วัฒนธรรม และความสง่าผ่าเผย ในการประชุมนมัสการ ฉะนั้น Dr. Gordon จึงตั้งใจที่จะพาพวกคนธรรมดา ๆ เข้ามาในคริสตจักร ที่จะ แสวงหาเหล่าคนบาปและให้พวกเขาได้รับความรอดในคริสตจักรนั้น และคริสตจักรทุกแห่งควรตั้งใจที่เอาเสื้อคลุม ออกจากคณะนักร้อง หรือละเว้นการบรรเลงเครื่องดนตรีแบบถวายเดี่ยว หรือสร้างความขัดเคืองใจให้แก่ พวกคนมีวัฒนธรรมและปล่อยให้คนไม่กี่คนที่เน้นสุทธิภาพไม่พอใจ เพื่อที่จะพาพวกคนที่หลงหายเข้ามาและ ชนะพวกเขามาถึงพระคริสต์และมีคริสตจักรหนึ่งที่ชนะจิตวิญญาณ ผมไม่ได้กล่าวว่าพวกเครื่องดนตรีและคณะ นักร้องเป็นสิ่งที่ต่อต้านการชนะจิตวิญญาณ แต่เมื่อสิ่งเหล่านั้นเริ่มกลายเป็นปลายทางในตัวมันเอง พวกมันก็ กลายเป็นเรื่องขัดขวางอันน่าอัปยศต่ออุดมการณ์ของพระคริสต์

แนวคิดทั้งหมดที่ว่าเราจะต้องจัดหาอาคารที่ประชุมสักหลังและนักเทศน์สักคน ฉะนั้นถ้าใครอยากรับ ความรอดก็ให้เขามาและรับความรอด แต่มือของเราสะอาดและความรับผิดชอบของเราสิ้นสุดลง ก็เป็นสิ่งที่ แปรลกแยกจริง ๆ ไปจากพระมหาบัญชาที่นั่นและจากวิธีปฏิบัติของความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่

ด้วยเหตุนี้ คริสตจักรทุกแห่งจึงควรไปที่คุก ไปที่สวนสาธารณะ ควรจัดประชุมริมถนน ควรมีการออกเยี่ยมตามโรงพยาบาล ควรมีการออกเยี่ยมเยียนตามบ้านเรือนเพื่อตามหาเหล่าคนบาป ควรติดตามผลเหล่าผู้มุ่งหวัง ไม่มีคริสตจักรใดที่กำลังทำหน้าที่ของตนโดยไม่สละวนเป็นหลักกับการไปตามเหล่าคนบาป

คริสเตียนบางคนกล่าวว่า “คือว่า ฉันพยายามดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องและฉันคาดหวังให้แบบอย่างคริสเตียนของฉันจะนำผู้คนมาถึงพระคริสต์”

นั่นเป็นปรัชญาจอมปลอมและขัดต่อพระคัมภีร์ เป็นความจริงที่พระเยซูตรัสว่า “จงให้ความสว่างของพวกท่านส่องไปต่อหน้าคนทั้งปวงอย่างนั้น เพื่อว่าพวกเขาจะได้เห็นบรรดาการงานที่ดีของพวกท่าน และจะได้สรรเสริญพระบิดาของพวกท่านผู้ซึ่งทรงสถิตในสวรรค์” แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้กำลังตรัสถึงการจ่ายหนี้ของคุณ นั่นไม่ใช่การส่องแสงแห่งข่าวประเสริฐ คนบาปมากมายจ่ายหนี้ของตน: แน่แน่นอนว่าคุณควรเป็นคนที่ยืดตรงและเที่ยงธรรม แต่คุณให้ความสว่างของคุณส่องแสงไม่ได้โดยไม่นำข่าวประเสริฐออกไปถึงคนบาป คุณไม่ได้กำลังดำเนินชีวิตคริสเตียนที่ดีด้วยซ้ำหากคุณไม่ไปตามเหล่าคนบาป เพราะคุณกำลังใช้ชีวิตในการกบฏและความไม่เชื่อฟังต่อพระบัญชาหลักนั้นที่พระเยซูประทานให้แก่ผู้คนของพระองค์แล้ว

มันเป็นประสบการณ์อันน่าเศร้าที่เกิดขึ้นซ้ำบ่อย ๆ เมื่อผมเทศนาในคุก หรือเมื่อผมเทศนาแก่พวกยาจกขึ้นมา พวกที่สังคมนิยมขี้ขลาดในมิชชั่นก๊วย ที่ได้พบว่าคนมากมายจะบอกผมว่า “ใช่ ฉันรู้เรื่องนั้นทั้งหมดแหละ คุณพ่อของผมเป็นผู้ช่วยแบ็ปติส” หรือ “คุณพ่อของผมเป็นนักเทศน์เมโธดิสต์” หรือ “ฉันโตมาในบ้านของนักเทศน์” คนมากมายที่ถลาลึกในบาปและหญิงที่ผิดบาปหลายคนบอกผมว่าพวกเขามาจากบ้านที่คุณพ่อคุณแม่ไปคริสตจักร ที่พวกเขาเคยมีประชุมในบ้าน ที่พวกเขามีการขอบพระคุณที่โต๊ะอาหาร ที่พวกเขาถวายสืบลทรายรับของตนเป็นประจำ แต่คริสเตียนพวกเดียวกันเหล่านี้ก็ไม่ได้รูกหนักในการชนะลูกของตนมาถึงพระเยซูคริสต์!

ถ้าการดำเนินชีวิตเป็นคนดีมีศีลธรรมและเคร่งศาสนาจะทำให้เหล่าผู้ที่รักรับความรอด จันพวกฟาริสีทุกคนในสมัยของพระคริสต์ก็ควรที่จะเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณที่แสนวิเศษจริง ๆ! แต่พวกเขาไม่ได้เป็น วิธีของพระเจ้าก็คือว่าคริสเตียนควรดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง ใช่แล้ว แต่เขาควรทำถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องหลักนั้นและนั่นก็เกี่ยวข้องกับการชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัว เขาควรไปตามเหล่าคนบาปและแสวงหาพวกเขาด้วยการวิงวอนแบบใจสลายและความร้อนรนที่เผาผลาญ! ไม่มีสิ่งใดมาแทนที่การไปตามเหล่าคนบาปได้หากเราอยากชนะพวกเขา

คริสเตียนจำนวนมากอธิษฐานอย่างจริงจังมากขอให้เหล่าคนบาปรับความรอด

และพวกเขารู้สึกว่านั่นเป็นส่วนของพวกเขาในการชนะจิตวิญญาณ

นั่นเป็นความคิดที่ผิด ผิดถนัดเลย พระเจ้าได้ทรงกำหนดวิธีหนึ่งไว้แล้วในการชักชวนคนบาปให้รับความรอด และองค์ประกอบแรกสุดในวิธีนั้นคือการไปตามพวกเขา พระเจ้าอยากให้เรานำข่าวประเสริฐไปถึงเหล่าคนบาป พระองค์อยากให้เราเรบเร้าพวกเขาให้รับความรอด พระองค์อยากให้เราแสดงให้พวกเขาดูว่าจะรับความรอดได้อย่างไร พระองค์อยากให้เราใช้ทุกสื่อกลางเพื่อช่วยพวกเขาให้เชื่อวางใจพระคริสต์เพื่อรับความรอด

ผมเคยได้ยินผู้คนอธิษฐานอย่างจริงจังและร้อนรนมากที่สุดเพื่อเหล่าคนบาป พวกเขาอาจกล่าวว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเหนือคนบาปผู้นั้นและฟ่องใจเขาจนเขาอนไม่หลับ จนเขาทานข้าวไม่ลง โปรดฟ่องใจเขาลึกล้ำมากกว่าบาปเคยที่ร่อยเปื้อนไว้ เพื่อที่เขาจะมาและรับความรอด” แต่ผมเคยรู้จักคนเหล่านั้นที่อธิษฐานอย่างจริงจังและไพเราะเหลือเกิน ที่ไม่เคยขยับนิ้วเพื่อช่วยกันผู้คนที่พ้นจากนรกเลย และที่นั่งอยู่บ้านอ่านหนังสือพิมพ์ขณะที่พวกเขาอยากส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ไป เหมือนคนส่งของคนหนึ่งเพื่อไปทำงานนั้นซึ่งพระเจ้าทรงบัญชาพวกเขาให้กระทำ ผมไม่ได้กำลังลดทอนงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมรู้ว่าไม่มีคนบาปคนใดจะรับความรอดเลยหากไม่ถูกฟ่องใจและถูกให้ความสว่างโดยพระวิญญาณของพระเจ้า แต่แผนการของพระเจ้าก็คือว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงทำงานผ่านคริสเตียนทั้งหลาย พระองค์จะทรงวิงวอนผ่านทางหัวใจและเสียงพูดและน้ำตาและการกุ่มมือและการวิงวอนอย่างจริงจังของคริสเตียนคนหนึ่งผู้ซึ่งรักพระองค์

คิดดูสิว่าจริง ๆ แล้วคน ๆ หนึ่งกำลังกล่าวอะไรกับพระเจ้าเมื่อเขาเฝ้าพระบัญชาที่ให้เราไปตามเหล่าคนบาปและรีบเร็วพวกเขาให้เข้ามา พระบัญชานั้นที่ให้เรานำข่าวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคน และเขายังอธิษฐานขอให้เหล่าคนบาปได้รับความรอด นี่เท่ากับคน ๆ หนึ่งกำลังกล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ไม่ชอบแผนการของพระองค์เลย และข้าพระองค์อยากให้พระองค์เปลี่ยนแปลงมันและช่วยผู้คนที่รอดโดยใช้วิธีของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ไม่อยากจะไปตามที่พระองค์ได้บัญชาข้าพระองค์ให้ไป แต่ข้าพระองค์อยากให้พระองค์ส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาและช่วยคนบาปให้รอดอยู่ดี” คำอธิษฐานเช่นนั้นเป็นการคิดเอาเอง เมื่อมันไม่ขาดความรู้ แน่แน่นอนว่าพระเจ้าจะไม่เปลี่ยนแปลงแผนการแสนวิเศษของพระองค์ที่ว่าคริสเตียนทั้งหลายต้องไปตามเหล่าคนบาป

“เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าโดยความโง่เขลาแห่งการประกาศที่จะช่วยคนทั้งหลายที่เชื่อให้รอด” (1 คร. 1:21) ไม่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าที่จะช่วยผู้คนที่รอดโดยการอธิษฐาน โดยไม่มีการประกาศ ไม่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าที่จะช่วยผู้คนที่รอดโดยวิธีอื่นใดในโลกที่ตัดทิ้งการนำเสนอข่าวประเสริฐแก่ใจคนเป็นรายตัว แน่แน่นอนว่าการประกาศในที่นี้หมายถึงการประกาศของคุณแม่แก่ลูกของเธอ ของชายคนหนึ่งแก่เพื่อนบ้านของเขา มากพอ ๆ กับที่เป็นการเทศนาของผู้รับใช้ที่ถูกเจิมตั้งคนหนึ่งบนธรรมาสัน ประเด็นก็คือว่าแม้ว่ามันอาจดูโง่เขลาในสายตาของชาวโลก พระเจ้าจะไม่ช่วยผู้คนที่รอดยกเว้นว่าใครสักคนนำข่าวประเสริฐไปถึงพวกเขา! คุณอาจอธิษฐานจนหน้าเขียว แต่พระเจ้าก็จะไม่เปลี่ยนแปลงแผนการของพระองค์ คำอธิษฐานของคุณในกรณีนั้นเป็นการกบฏอันชั่วร้ายต่อแผนการของพระเจ้าและพระบัญชาทั้งหลายที่ชัดเจนของพระเจ้า! คริสเตียนต้องไปตามผู้คนที่รอดและต้องนำข่าวประเสริฐไปถึงพวกเขาหากเขาอยากให้เห็นเหล่านั้นรับความรอด และเมื่อเราอธิษฐาน เราต้องอธิษฐานพร้อมทั้งแผนการของพระเจ้าและเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้าแทนที่จะอธิษฐานขัดต่อแผนการของพระองค์และกบฏต่อพระบัญชาของพระองค์ ผมเข้าข้างการอธิษฐาน หากคุณลงมือทำอะไรสักอย่างเกี่ยวกับมันด้วย

ในงานรณรงค์ฟื้นฟูหลายงาน บ่อยครั้งผมมีผู้คนที่ขอให้อธิษฐานเผื่อคนที่พวกเขารักซึ่งพวกเขาอยากเห็นคนเหล่านั้นรับความรอด แต่ผมพบว่ามันจำเป็นที่จะต้องกำหนดเงื่อนไขอันเรียบง่ายนี้ ผมไม่อนุญาตให้

ผู้คนที่ให้ที่ประชุมอธิษฐานเพื่อคนที่พวกเขารักที่จะรับความรอดหากพวกเขาไม่เต็มใจที่จะพูดกับคนเหล่านั้นที่พวกเขารักและพยายามอย่างจริงจังที่จะชนะคนเหล่านั้น ผมเชื่อว่าพระเจ้าไม่ทรงฟังคำอธิษฐานของพวกเขา กฎของผู้คนที่ไม่เชื่อฟังที่ไม่เต็มใจทำสิ่งที่พระเจ้าสั่งให้กระทำ เพื่อนที่รักเอ๋ย ถ้าคุณอยากให้คนที่คุณรักรับความรอด ก็จงอธิษฐานเถิด แต่จากนั้นจงยอมให้ความหวังใจจิตวิญญาณทั้งหลายของคุณและภาระใจของคุณไปถึงเท้าของคุณรวมถึงเสียงพูดของคุณด้วย และจงไปตามพวกเขา มีบางสิ่งที่ไม่จริงใจและหน้าซื่อใจคดเกี่ยวกับคน ๆ หนึ่งที่อธิษฐานขอให้คนที่ตนรักได้รับความรอดในเมื่อคนที่อธิษฐานอยู่นั้นไม่เต็มใจที่จะนำข่าวประเสริฐไปถึงคนบาปคนนั้นและรับเราให้รับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด ผมได้ยินพวกคริสเตียนพูดว่า “ถ้าพวกเขาถามฉัน ฉันก็ยินดีที่จะบอกเหล่าคนบาปว่าจะรับความรอดได้อย่างไร”

นี่เป็นการออกตัวว่าคริสเตียนคนหนึ่งไม่มีความรับผิดชอบในเรื่องนี้เลย นี่เป็นการออกตัวว่าพระเจ้าไม่ได้ประทานพระบัญชาที่ชัดเจนแก่เราให้ไปตามเหล่าคนบาป คริสเตียนที่เหน็ดเหนื่อยจำนวนมากประสงค์ที่จะหลีกเลี่ยงการบอกปิด และความกลัวมนุษย์ฉุดรั้งเขาไม่ให้กระทำตามน้ำพระทัยที่ชัดเจนของพระเจ้า เขาเต็มใจหากคนบาปสักคนมาถามเขา ที่จะบอกแผนการแห่งความรอดนั้น แต่นั่นก็ขัดแย้งอย่างสิ้นเชิงกับแผนการของพระเจ้าในการชนะจิตวิญญาณ

ในเมืองแฮมมอนด์ รัฐอินเดียนา หญิงที่เหน็ดเหนื่อยคนหนึ่งยกมือขึ้นเพื่อขอให้อธิษฐานเพื่อเข้าวันอาทิตย์หนึ่งหลังจากที่ผมได้เทศนาในงานรณรงค์ฟื้นฟูหนึ่ง เธอร้องไห้ขณะที่เธอนั่งเงียบ ๆ อยู่ที่ที่นั่งของเธอ เธากล่าวคำเชิญสั้น ๆ ให้ผู้คนที่ออกมาข้างหน้าและรับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด แต่เธอไม่ได้ออกมา เธอลังเลอยู่ระหว่างความเห็นสองอย่าง อยากออกมาแต่ก็ขาดความกล้า หลังจากอธิษฐานปิด ผมก็ไปหาเธอขณะที่เธอยืนอยู่ในแถวม้า นั่งและพบว่าเธออยากรับความรอดมาก ๆ เธออธิษฐานกันเงียบ ๆ และด้วยน้ำตานองหน้า เธอจับมือของผมเพื่อรับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดและกล่าวว่าผมอาจบอกเพื่อน ๆ ที่รออยู่ได้ คนอื่น ๆ มาชื่นชมยินดีกับเธอ จากนั้นเธอกล่าวว่า “ฉันอยากมาก ๆ เลยค่ะที่จะออกไปด้านหน้าในระหว่างการประชุมและรับพระผู้ช่วยให้รอด แต่ตอนนั้นฉันเขินมาก ๆ เลยค่ะ ฉันออกไปคนเดียวไม่ได้ ถ้าตอนนั้นมีใครสักคนไปด้วย ฉันก็คงออกไปแล้ว”

พี่ชายของเธอซึ่งเป็นคริสเตียนมานานหลายปีและที่มาชื่นชมยินดีแล้วเมื่อเธอรับความรอด รีบพูดขึ้นมาว่า “น้องเอ๋ย ทำไมเธอถึงไม่มาบอกพี่เล่า? พี่คงดีใจจริง ๆ ที่จะออกไปด้านหน้ากับน้องเพื่อต้อนรับพระผู้ช่วยให้รอด”

ผมหันไปหาเขา ผมเกรงว่าออกจะเสียงเข้มเล็กน้อย และกล่าวว่า “คุณน่าจะละอายใจตัวเองนะ! คุณเป็นคริสเตียนมานานหลายปีแล้ว แต่พอน้องสาวของคุณเป็นผู้หลงหายและอยากรับความรอดและยกมือขอให้อธิษฐานเพื่อ คุณก็ยังไม่ก้าวข้ามทางเดินไปหนุนใจเธอให้มาหาพระคริสต์ แล้วคุณก็เสนอแนะว่าเธอน่าจะมาขอร้องคุณให้เดินออกไปข้างหน้ากับเธอก็ทำไม่ได้ คุณถึงไม่ออกตัวที่จะไปเล่า?” มันเป็นความคิดที่เง่าและไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ที่เราควรคาดหวังให้เหล่าคนบาปมาหาเราเพื่อจะทราบว่าจะรับความรอดได้อย่างไร พระเจ้าทรงบัญชาเราอย่างชัดเจนแล้วให้ไปหาเหล่าคนบาป และเราก็ทำบาปเมื่อเราไม่ทำเช่นนั้น

บางคนกล่าวว่า “ฉันชอบให้ผู้คนตัดสินใจเองโดยไม่ได้รับอิทธิพลจากภายนอกนะ”

เมื่อวันก่อน หลังจากที่ผมได้ชนะเด็กชายอายุสิบสี่ปีคนหนึ่งมาถึงพระคริสต์และเขายินดีไปกับผมเพื่อบอกคุณพ่อของเขาว่าเขาได้ต้อนรับพระคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแล้ว คุณพ่อท่านนั้นก็กล่าวว่า “คือว่า ผมไม่ได้กล่าวอะไรกับเขาเลยเกี่ยวกับเรื่องนี้เพราะผมไม่เชื่อเรื่องการยึดเย็ดเรื่องพรรคนั้นนะ เมื่อก่อนผมอยากให้เขาได้ตัดสินใจเอง” เด็กชายที่ใจหิวโหยคนนั้น-ตอนนี้ผมสามารถมองเห็นดวงตาดำลึกลับที่จริงจังของเขาและความหิวโหยในใบหน้าของเขาเมื่อผมจำได้ว่าเขาหันมาฟังพระคริสต์อย่างรวดเร็วขนาดไหนและร่วมอธิษฐานกับผมเพื่อขอรับความรอดตอนที่ผมได้พูดกับเขา ตอนนั้นผมคิดในใจ ขณะที่ผมหันไปหาคุณพ่อท่านนั้นว่า ถ้าไม่มีใครอื่นห่วงใยเกี่ยวกับเด็กชายคนนั้นมากกว่าคุณพ่อของเขา ป่านนี้เด็กชายนั้นคงไปนรกแล้ว!

คุณพ่อท่านนั้นคงไม่ปล่อยให้เด็กชายผู้นั้นตัดสินใจเองว่าเขาควรไปโรงเรียนหรือไม่ไปดี ว่าเขาควรลุกจากที่นอนตรงเวลาหรือไม่ ว่าเขาควรโกหกหรือลักขโมยหรือไม่ คุณพ่อท่านนั้นคงจะรู้สึกว่าจะต้องรับผิดชอบในการสอนเด็กชายนั้นว่าสิ่งใดถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องอื่นทุกเรื่องที่สำคัญในโลก แต่เกี่ยวกับจิตวิญญาณที่เป็นอมตะของเด็กชายนั้น คุณพ่อกลับไม่กล่าวอะไรเลย เขากล่าวว่าเขาอยากให้ลูกชายได้ตัดสินใจเอง จริง ๆ แล้วเขากำลังหาข้ออ้างสำหรับความเหนียวอายของตนและบาปของตนในการละเลยเด็กชายนั้น ผมไม่เชื่อเรื่องการกดดันใครให้แสดงจุดยืนต่อหน้าคนอื่นโดยที่เขาไม่ได้ตัดสินใจอย่างชัดแจ้งจากหัวใจ แต่ผมรู้ว่าทุกสายสัมพันธ์ของมนุษย์ในโลกควรที่จะถูกใช้เพื่อนำเหล่าคนบาปให้ตัดสินใจรับพระเยซูคริสต์

ในงานรณรงค์ฟื้นฟูงานหนึ่งที่ผมได้เทศนา ชายคนหนึ่งก้าวออกมาด้านหน้าโดยเร็วและจับมือของผมและกล่าวยอมรับพระคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา ต่อมาใครสักคนกล่าวแก่ผมว่า “ฉันดีใจนะที่เขาออกมาโดยที่ไม่มีใครพูดกับเขาเลย ฉันชอบจริง ๆ ที่ได้เห็นเหล่าคนบาปมาหาพระคริสต์โดยที่ไม่มีใครบงกชพวกเขา นั้นแหละฉันถึงรู้ว่าพวกเขาเอาจริง”

ผมตอบกลับไปว่า “แต่ผมอยากให้คนบาปทุกคนได้มีใครสักคนไปพูดคุยกับเขามากกว่านะครับ นั้นแหละผมถึงรู้ว่าคริสเตียนทั้งหลายกำลังทำสิ่งที่ถูกต้องอยู่ มันเป็นวิธีการที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ที่คริสเตียนทั้งหลายควรชนะเหล่าคนบาป ไม่ใช่ที่เหล่าคนบาปควรมาโดยที่พวกคริสเตียนไม่ชนะพวกเขาเลย”

ผมเห็นว่าการที่คริสเตียนทั้งหลายปล่อยให้เหล่าคนบาปผู้หลงหายในที่ประชุมหนึ่งตัดสินใจเองเพียงอย่างเดียว เท่ากับเป็นการผลักภาระทั้งหมดไว้กับนักเทศน์ และโดยการเมินเฉยหน้าที่ของพวกเขาเอง คริสเตียนทั้งหลายปล่อยให้จิตวิญญาณอันมีค่ามากมายหลุดลอยไปโดยที่ไม่ได้รับความรอด ผู้ซึ่งอาจถูกชนะได้โดยการหนุนใจเล็กน้อยแบบสุภาพและมีชั้นเชิงและไม่ก่อความรำคาญ

แนวคิดที่ว่าคน ๆ หนึ่งจะเป็นคริสเตียนที่ดีกว่าหากไม่มีใครบงกชเขาให้ได้รับความรอดเลยเป็นแนวคิดที่โง่เขลา ไม่มีเด็กชายคนใดกลายเป็นคนที่ซื่อสัตย์มากกว่าเพราะไม่มีใครเคยบอกเขาเลยว่าการลักขโมยเป็นสิ่งผิด ไม่มีเด็กหญิงคนใดกลายเป็นหญิงที่รักกมลสงวนตัวมากกว่าเพราะคุณแม่ของเธอไม่ได้เตือนเธอให้ระวังหลุมพรางแห่งการผิดศีลธรรม

มันเป็นแผนการของพระเจ้าที่คริสเตียนทั้งหลายควรไปตามเหล่าคนบาป ควรแสวงหาเหล่าคนบาป ควรชนะเหล่าคนบาป เราต้องเข้าเฝ้าพระเจ้าสักวันหนึ่งและให้การเกี่ยวกับว่าเราได้รักษาพระบัญชาที่ชัดเจน

นั่นของพระองค์ดีขนาดไหนในการไปตามเหล่าคนบาปและนำพวกเขามาเชื่อวางใจในพระคริสต์

พระเยซูเจ้าทรงเปรียบเทียบการชนะจิตวิญญาณว่าเป็นเหมือนการไปจับปลา พระองค์ตรัสแก่เปโตรและอันดรูว์ว่า “จงตามเรามาเถิด และเราจะกระทำพวกท่านให้เป็นชาวประมงผู้จับคน” (มธ. 4:19) ผู้คนยอมไม่ได้ปลาถ้าพวกเขาไม่ “ไปจับปลา” ไม่มีใครคาดหวังให้ปลาตัวหนึ่งขึ้นมาบนฝั่งและมาหาชาวประมงเอง ไม่มีใครคาดหวังว่าจะยื่นเบ็ดตกปลาออกไปนอกรถยนต์ของตนขณะที่เขาขับไปและจับอะไรได้นอกจากพวกคนเดินถนน! ผมอยากให้เราใช้หัวคิดเกี่ยวกับการชนะจิตวิญญาณมากพอ ๆ กับที่เราใช้หัวคิดเกี่ยวกับการจับปลา สิ่งแรกที่คุณต้องทำถ้าคุณอยากได้ปลา คือ ออกไปจับปลา สิ่งแรกที่คุณต้องทำถ้าคุณอยากชนะจิตวิญญาณหลายดวงคือ ไปตามเหล่าคนบาป

เราไปล่าสัตว์หากเราอยากได้สัตว์มา ผู้เลี้ยงแกะที่ดีคนนั้นได้ออกไปตามหาแกะที่หลงหายตัวนั้นจนเขาพบมัน พระเยซูทรงเล่าว่าหญิงนั้นที่หาเหรียญเงินหายไปในหนึ่งเหรียญได้จุดเทียน และกวาดบ้าน และแสวงหาอย่างขมิ้มจนเจอได้พบมัน (ลูกา 15:8) และนั่นเป็นวิธีที่พวกคริสเตียนได้เหล่าคนบาปที่หลงหายมาเพื่อพระเยซู เราต้องไปและเสาะหาพวกเขาจนเราพบพวกเขา

พวกนายหน้าไปตามบ้านเรือนเพื่อขายประกัน ไม่มีใครคาดหวังให้ทุกคนที่อาจซื้อประกันได้ออกตามหานายหน้าและโน้มน้าวนายหน้าให้ขายประกัน ไม่ใช่ มันกลับกันเลยต่างหาก พระเจ้าทรงคาดหวังให้คริสเตียนทั้งหลายแสวงหาเหล่าคนบาปและ “ขาย” ชาวประเสริฐแก่พวกเขา!

พวกนักการเมืองได้เรียนรู้ที่จะออกเยี่ยมตามบ้านเรือนเพื่อขอคะแนนเสียง ไม่ใช่แค่โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ แต่ใช้การติดต่อแบบส่วนตัวด้วย และคนเหล่านั้นที่อยากลงคะแนนเสียงให้ผู้สมัครที่ตนชอบก็มีรถมารับไปที่คูหา หรือให้ความช่วยเหลือใดก็ตามที่จำเป็น ถ้าเราที่เป็นคริสเตียนมีความกระตือรือร้นที่จะเห็นเหล่าคนบาปปรับความรอดมากพอ ๆ กับที่พวกนักการเมืองอยากได้รับเลือกตั้ง เราก็จะไปตามเหล่าคนบาปด้วยสิ้นสุดใจของเราและสิ้นสุดกำลังของเรา

หลายตัวอย่างในพระคัมภีร์พิสูจน์ว่าแค่ไปตาม

เหล่าคนบาปเป็นสิ่งสำคัญใหญ่ยิ่งที่สุดแล้ว

พวกคริสเตียนสมัยพระคัมภีร์ชนะจิตวิญญาณกันอย่างไร? นั่นเป็นคำถามที่ตอบง่าย พวกเขาแค่ไปตามคนเหล่านั้น ผมรู้ว่าเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณต้องมีความกรุณาในจิตใจ ผมรู้ว่าพวกเขาควรใช้พระวจนะอันเปี่ยมสุขของพระเจ้า ผมรู้ว่าพวกเขาต้องมีฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะเปลี่ยนแปลงจิตใจและทำให้คนตายมีชีวิตรอด แต่มันก็เป็นความจริงเหมือนเดิมที่ว่าไม่มีอุปกรณ์อื่นใดจะช่วยผู้ชนะจิตวิญญาณได้หากเขาไม่ไปตามเหล่าคนบาป

อันดรูว์ชนะเปโตรพี่ชายของตนที่เป็นชาวประมงหยาบกระด้าง ชอบสบถและพูดจาเสียงดัง เขาชนะพี่ชายได้อย่างไร? เราถูกบอกว่า “อันดรูว์ได้ไปหาซีโมนพี่ชายของตนก่อน และกล่าวแก่เขาว่า “พวกเราได้พบพระเมสสิยาห์แล้ว” ซึ่งแปลว่า พระคริสต์ และอันดรูว์ได้พาซีโมนไปเฝ้าพระเยซู” (ยอห์น 1:41, 42) สิ่งที่อันดรูว์กล่าวแก่เปโตรนั้นเรียบง่ายมาก ๆ ใคร ๆ ก็กล่าวเช่นนั้นได้ แต่อันดรูว์ไปและตามหาเปโตรและพบเขา เพื่อจะบอกข่าวดีนั้นแก่เขาและพาเขามาหาพระเยซู!

พระเยซูทรงชนะฟิลิป และผู้เชื่อใหม่คนนี้ก็ชนะนาธานาเอลเพื่อนของตนต่อ เขาชนะได้อย่างไร? เราถูกบอกว่า

“ฟิลิปไปหานาธานาเอล และกล่าวแก่เขาว่า “พวกเราได้พบพระองค์ ผู้ซึ่งโมเสสได้เขียนถึงในพระราชบัญญัติ และที่พวกศาสดาพยากรณ์ได้เขียนถึง คือพระเยซูแห่งนาซาเร็ธ บุตรชายของโยเซฟ”

“และนาธานาเอลกล่าวแก่เขาว่า “สิ่งดีอันใดจะออกมาจากนาซาเร็ธได้หรือ” ฟิลิปกล่าวแก่เขาว่า “จงมาและดูเถิด”- ข้อ 45, 46

เกือบทุกคนที่ผมรู้จักสามารถทำได้ดีกว่าฟิลิปผู้เชื่อใหม่คนนี้ได้ไม่ได้เรื่องและไม่รู้เรื่องราว ในการพบกับนาธานาเอล เขาเรียกพระเยซูว่า “บุตรชายของโยเซฟ” เขาไม่ได้กำลังปฏิเสธการประสูติจากหญิงพรหมจารีของพระเยซู เขาอาจแค่กำลังใช้ชื่อเรียกนั้นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปเนื่องจากโยเซฟทำหน้าที่เป็นพ่อบุญธรรมของพระเยซูและเป็นที่รู้จักเช่นนั้นในหมู่สาธารณชน เป็นไปได้อย่างมากว่าผู้เชื่อใหม่คนนี้ได้ทราบมากนักจริง ๆ เกี่ยวกับการประสูติจากหญิงพรหมจารีของพระคริสต์ ถึงอย่างไรแล้ว เขาก็ปล่อยไก่อัตว์เริ่มแต่ในความจริงใจของเขา พระเจ้าทรงมองข้ามความเป็นของเขาและนาธานาเอลได้รับความรอด เขาไม่ได้รับความรอดในทันที เขามีหลายปัญหาและหลายคำถาม และฟิลิป ผู้เชื่อใหม่คนนั้น ไม่สามารถตอบคำถามทั้งหมดนั้นได้ แต่เขามีคำตอบที่ถูกต้องนั้นอยู่ดี เขากล่าวว่า “จงมาและดูเถิด” เขาพานาธานาเอลมาหาพระเยซูและพระเยซูทรงแก้ไขทุกสิ่งกับนาธานาเอล เหมือนที่พระองค์จะทรงกระทำกับคนบาปทุกคนที่มาพบพระองค์อย่างซื่อตรง

คุณเห็นแล้วว่า สิ่งหลักก็คือว่าฟิลิปไปตามนาธานาเอลและพาเขามาหาพระเยซู ฟิลิปไม่ได้ทราบทุกอย่างเกี่ยวกับมัน และฟิลิปทำผิดพลาดไปบ้าง แต่เขาไม่ได้ทำเรื่องผิดพลาดอันน่าเศร้าของการละเลยจิตวิญญาณเพื่อนของเขาและปล่อยเพื่อนให้ไปนรก ไม่มีความผิดพลาดใดในโลกที่เลวร้ายเท่ากับการปล่อยผู้คนไว้ตามลำพังในบาปทั้งหลายของพวกเขา โดยไม่เตือน ไม่เชิญชวน และไม่สั่งสอนพวกเขาเกี่ยวกับพระเยซูและความรอด ใคร ๆ ก็ทำได้ดีพอ ๆ กับที่ฟิลิปได้กระทำ แต่เขาได้ทำสิ่งเดียวที่สำคัญนั้น เขาไปตามนาธานาเอลและพบเขาและพาเขามาหาพระเยซู

นั่นเป็นเรื่องราวแสนวิเศษของการชนะจิตวิญญาณที่เราอ่านในกิจการ 8:26-40 ฟิลิปอยู่ในงานฟื้นฟูใหญ่ที่เมืองสะมาเรียเมื่อทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าบอกเขาว่า “จงลุกขึ้น และไปยังทิศใต้ตามทางที่ลงไปจากกรุงเยรูซาเล็มถึงเมืองกาซา ซึ่งเป็นทะเลทราย” และฟิลิปก็ไป นั่นเป็นหนึ่งในเคล็ดลับยิ่งใหญ่เหล่านั้นแห่งฤทธิ์เดชของผู้ชนะจิตวิญญาณคนนี้ เขาเชื่อฟังคำสั่งต่าง ๆ เขาเต็มใจไปเสมอ เขาไปตามนั้นและที่ทางแยกเขาได้พบขันทีชาวเอธิโอเปียคนนั้น นายคลังทรัพย์ของพระนางคานดาสี ราชนินีแห่งเอธิโอเปีย และรัฐบุรุษผู้ยิ่งใหญ่คนนี้ก็กำลังอ่านจากม้วนหนังสือคดลอกด้วยมือคำพยานของอิสยาห์และกำลังตรึงตรองข้อความในบทที่ 53 ที่แสดงภาพพระคริสต์ทรงแบกรับบาปทั้งหลายของเรา จริง ๆ แล้วไม่ยากเลยที่จะชนะขันทีชาวเอธิโอเปียคนนี้มาถึงพระคริสต์ ขันทียืนกรานให้ฟิลิปขึ้นมานั่งในรถม้ากับตนและอธิบายพระคัมภีร์ ฟิลิปจึง “เริ่มต้นที่ข้อพระคัมภีร์ข้อเดียวกันนั้น และประกาศเรื่องพระเยซูแก่ท่าน” จากนั้นขันที ซึ่งวางใจพระคริสต์และแน่ใจเรื่องความรอดของตนแล้ว ขอรับบัพติศมา และหลังจากบัพติศมานั้น ฟิลิปก็ถูกรับไปที่อื่น

ไม่มีสิ่งใดที่ยากเป็นพิเศษเลยเกี่ยวกับการชนะชายผู้นั้น เขาถูกฟุ้งงใจแล้ว เขากำลังอ่านพระคัมภีร์อยู่แล้ว เขาถามว่าพระคัมภีร์ตอนนั้นหมายถึงอะไร เขาได้ไปที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อนมัสการ และใจของเขาทิวโหย ใครก็ได้ที่อยู่ใกล้สามารถสอนชายผู้นั้นว่าจะรับความรอดได้อย่างไร มันค่อนข้างน่าสะเทือนใจในการคิดว่าพวกอัครทูตสิบสองคนนั้นที่เยรูซาเล็มไม่ได้พบชายผู้นี้ และไม่มีคริสเตียนสักคนทีนั้นบอกเขาว่าจะรับความรอดได้อย่างไร แต่คุณธรรมยิ่งใหญ่ในการกระทำของฟิลิปนั้นก็คือว่าเขาแค่ไปตามชายผู้นั้นและชนะเขา คุณเห็นแล้วว่า การไปเป็นส่วนหลักของการชนะจิตวิญญาณ

มันเป็นเช่นนั้นด้วยเกี่ยวกับการกลับใจเชื่อของโคเรเนลิอัสในกิจการ 10 โคเรเนลิอัสและคนในบ้านของเขาถูกฟุ้งงใจทุกคน พวกเขาทุกคนรู้สึกว่าการต้องการความรอด พวกเขากำลังอดอาหารและอธิษฐาน ใคร ๆ ก็บอกพวกเขาได้ว่าจะรับความรอดได้อย่างไร ทันทีที่เปโตรกล่าวแก่พวกเขาว่า “บรรดาศาสนาพยากรณ์เป็นพยานถึงพระองค์ว่า โดยพระนามของพระองค์ ผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระองค์นั้นจะได้รับการทรงยกบาปทั้งหลาย” พวกเขาทุกคนก็กลับใจเชื่อ และเปโตรอดกล่าวคำเทศนาใหญ่ที่เขาได้เตรียมมานั้น! คุณเห็นแล้วว่า สิ่งที่เป็นตัวตัดสินก็คือว่าเปโตร แม้ลี้เลใจมาก ๆ ได้ไปบอกพวกเขาว่าจะรับความรอดได้อย่างไร การเตรียมเปโตรให้พร้อมที่จะชนะโคเรเนลิอัสก็ยากกว่าการที่โคเรเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขาจะรับความรอดเสียอีก

นาอามานชาวซีเรีย นายพันใหญ่แห่งกองทัพซึ่งเป็นโรคเรื้อน ได้รับความรอดเพราะสาวใช้ชาวฮีบรูที่ตกเป็นเชลยฮินกรานว่ามีศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่งของพระเจ้าในสะมาเรียผู้ซึ่งสามารถทำให้เขาหายจากโรคเรื้อนของเขาได้ นาอามานไปขอรับการรักษาให้หายจากโรคเรื้อนของตน และได้พบการรักษาให้หายสำหรับจิตวิญญาณของตนเช่นกัน (2 พงศ์กษัตริย์ 5) เราไม่คิดว่ามีโหราศาสตร์เป็นพิเศษในการพูดของเด็กสาวคนนั้น และไม่มีตรรกะที่แสนวิเศษใด ๆ ในข้อโต้แย้งของเธอด้วย แต่เธอเห็นว่าเรื่องนี้สำคัญและรีบร้อนเรื่องไปถึงหูนานามาน และร่างกายของชายผู้นี้ได้รับการรักษาให้หายและจิตวิญญาณที่เป็นอมตะของเขาได้รับความรอด! คุณเห็นแล้วว่า คริสเตียนต้องเป็นฝ่ายเริ่มก่อน พระเจ้าทรงอยากให้เหล่าวิสุทธิชนออกตามหาบรรดาคนบาป

เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือคนเหล่านั้นที่

แค่ลงมือทำในการชนะจิตวิญญาณ

บางครั้งมันก็เป็นเรื่องเกือบน่าขบขันสำหรับวิธีที่ผู้คนพยายามหาสาเหตุของความสำเร็ของเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ พวกที่มามีความรู้หลายคนจริง ๆ อัจฉริยะใจเกี่ยวกับ D. L. Moody! พวกเขาไม่อาจมองเห็นเคล็ดลับแห่งฤทธิ์เดชของเขาได้เลย! เนื่องจากเขาดูไม่เหมือนเป็นนักเทศน์ที่ยอดเยี่ยมตามมาตรฐานของมนุษยย์ เนื่องจากเขาไม่ได้มีการศึกษามากนัก และเนื่องจากภาษาของเขามักผิดไวยากรณ์และเสียงพูดของเขาค่อนข้างห้วนและรุนแรง พวกเขาไม่อาจเข้าใจได้ว่าเขาชนะจิตวิญญาณมากมายได้อย่างไร! คุณเห็นแล้วว่า ผู้คนชอบคิดเกือบอยู่เสมอว่าการชนะจิตวิญญาณต้องอาศัยพรสวรรค์หรือสำนวนโวหารหรือบุคลิกภาพของมนุษยย์ อันที่จริง Mr. Moody ชนะจิตวิญญาณผู้คนมากมายจริง ๆ เพราะว่าเขาทำงานหนักในกิจธุระนั้นตลอดหลายปี เขาพยายามอย่างจริงจังที่จะชนะจิตวิญญาณหนึ่งดวงต่อวันในการติดต่อส่วนตัว แม้หลังจากที่เขาเป็นนักเทศน์ผู้ยิ่งใหญ่ที่ชนะผู้คนมากมายแล้ว เขาก็เสาะหาผู้คนเป็นรายตัวอย่างจริงจังและพยายามชนะบางคนทุกวันในการสนทนาส่วนตัว และความตรงไปตรงมานั้นและความเร่งด่วนนั้นเขาก็นำไปใช้ในการเทศนา

ของเขาด้วย

หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งของอังกฤษกล่าวว่า Mr. Moody “ชอบให้ตัดสินใจเร่งด่วน” อันที่จริง ในทุกคำเทศนาเขาตรงดิ่งเข้าสู่ประเด็นหลักทันที นั่นคือ ชักชวนพวกคริสเตียนให้ชนะจิตวิญญาณ หรือไม่ก็ชักชวนคนบาปให้วางใจพระคริสต์ เขาตรงแนวและเร่งด่วนและกระตือรือร้นและยืนกรานจนพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้เขาได้ในการชักชวนผู้คนให้รับความรอด

ใครบางคนกล่าวไว้ว่า Billy Sunday เป็น “มุขตลกของพระเจ้าที่ตกบนเหล่านักเทศน์” เห็นได้ชัดว่าคน ๆ นั้นหมายความว่าสิ่งเหล่านั้นที่นักเทศน์ส่วนใหญ่ให้คุณค่าอย่างสูงยิ่งนัก เช่น ความเป็นนักวิชาการ ความสง่าผ่าเผย ความเป็นผู้รู้ ฯลฯ ดูเหมือนไม่มีเลยในตัว Billy Sunday แต่ Billy Sunday ทำงานนั้นสำเร็จที่นักเทศน์คนอื่น ๆ จำนวนมากอยากทำให้ได้เหมือนกัน ผมคิดว่าพระเจ้าทรงตั้งพระทัยแสดงให้เห็นว่ามันไม่ใช่การเรียนรู้ ไม่ใช่ความเป็นนักวิชาการ ไม่ใช่ไวยากรณ์แบบมนุษย์ ไม่ใช่หน้าตาต่างกระจกสี และเครื่องดนตรีไพเราะและคณะนักร้องสวมเสื้อคลุมและอาสนวิหารแบบกอทิกที่ทำให้ผู้คนรับความรอด พระเจ้าแค่อวยพรทุกความอดสาหัสที่ซื่อตรง ซึ่งทุกเท่าที่เต็มใจและใจที่ลุกโหมไปตามผู้คนและวิ่งตามพวกเขาเพื่อพระเยซูคริสต์! ถ้าคุณเชื่อจริง ๆ ว่าความเร่งด่วนอันบริสุทธิ์ของหัวใจ-พร้อมทั้งฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ถูกใส่ในมือและเท้าและเสียงที่ร่อนรนที่เต็มใจไปยังสุดเขตแดนใด ๆ เพื่อนำข่าวประเสริฐไปถึงผู้คนและรับเจ้าพวกเขาและค้ำยันค้ำยอพวกเขาให้ตัดสินใจต้อนรับพระคริสต์-เป็นสิ่งที่หลักนั้นที่พระเจ้าทรงอยากได้ คุณก็สามารถเข้าใจเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ทุกคนได้ เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เป็นเพียงผู้คนที่ทำงานหนักในการชักชวนผู้คนให้รับความรอดและมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่อวยพรการตรากตรำที่ยิ่งใหญ่ของพวกเขา

หนึ่งในเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่อเมริกาเคยเห็นคือ John Vassar เขาไม่ได้เป็นนักเทศน์ เขาแค่เรียกตัวเองว่า สุนัขต้อนแกะของพระเจ้าเป็นนาย ที่ถูกส่งมาเพื่อตามหาเหล่าแกะที่หลงหาย พวกศิษยาภิบาลชอบเชิญเขามาที่เมืองของพวกเขาเพื่อช่วยในการประชุมฟื้นฟูทั้งหลาย ศิษยาภิบาลจะเป็นผู้ที่เทศนา แต่ John Vassar จะพูดคุยกับจิตวิญญาณทุกดวงในเมือง เขาจะร้องไห้ เขาจะอ้อนวอน เขาจะโดนดูถูก แต่เขาย่ำต่อไปตามบ้านเรือนด้วยความยินดี ด้วยความรัก ในการไล่ตามเหล่าคนบาปแบบไม่ลดละ! ในการประชุมรอบปกติ เขาอาจเตือนสติหรือเริ่มร้องเพลงเก่าสัปดาห์เพลงและอ้อนวอนเหล่าคนบาปให้มาหาพระคริสต์ แต่หลัก ๆ แล้วงานของเขาอยู่กับผู้คนเป็นรายตัว เขาวิ่งไปตามผู้คนเพื่อพระเจ้าจริง ๆ หลายพันคนถูกชนะมาโดยจิตวิญญาณที่เรียบง่ายและไม่รู้หนังสือมากนักดวงนั้น ในครึ่งหลังของศตวรรษที่แล้ว

ในเมืองดัลลัส รัฐเท็กซัส ตอนเย็นวันที่ 25 มิถุนายน 1933 ผมได้เทศนาในงานรณรงค์ฟื้นฟูกลางแจ้งงานหนึ่งในหัวข้อ “เราจะชนะจิตวิญญาณหนึ่งพันดวงก่อนถึงคริสตมาสได้อย่างไร” ผมได้เสนอแนะไปว่าในช่วงหกเดือนนั้น ตั้งแต่ 25 มิถุนายน ถึง 25 ธันวาคม เราควรตั้งใจกับตัวเอง ในคริสตจักรอายุน้อยนั้นที่เพิ่งก่อตั้ง ที่จะชนะผู้คนให้ได้หนึ่งพันคนมาถึงพระคริสต์ ผมบอกผู้คนของผมว่ามันไม่มีทางทำได้ในการประชุมวันอาทิตย์เพียงอย่างเดียว มันไม่น่าจะทำได้ในการฟื้นฟูกลางแจ้งของเราอย่างเดียว เราได้วางแผนที่จะจัดประชุมนมัสการกลางแจ้งบ่ายวันอาทิตย์ในสวนสาธารณะ Marsalis Park ข้างสวนสัตว์ เราได้วางแผนที่จะออกเยี่ยมเยียนในโรงพยาบาลผู้ป่วยวัณโรคและโรงพยาบาลประจำเมือง เราได้วางแผนการจัดประชุมริมถนน เรา

ได้วางแผนการออกเยี่ยมตามบ้านเรือน แต่หลัก ๆ แล้วผมยืนยันว่าคริสเตียนแต่ละคนต้องตั้งเป้าหมายให้ตัวเองและอุทิศตัวให้แก่กิจธุระขณะจิตวิญญาณ ผมได้ขอเหล่าอาสาสมัคร และสามสิบสามคนคือนั้นได้ยืนยัน โดยแต่ละคนตกลงที่จะตั้งเป้าหมายให้ตัวเองและพยายามที่จะชนะผู้คนที่ได้จำนวนหนึ่งมาถึงพระคริสต์ภายในช่วงหกเดือนนั้น

ผมจำได้ว่าภรรยาคนดีของผม ซึ่งประทับใจอย่างมาก ตกลงที่จะพยายามชนะให้ได้ห้าสิบคนในหกเดือนนั้น เธอมีลูก ๆ ห้าคนในบ้าน และเธอสอนชั้นเรียนของพวกหญิงสาว นอกเหนือจากหน้าที่อื่น ๆ ในฐานะภรรยาของศิษยาภิบาล แต่เธอรูสึกว่าเธอควรที่จะชนะให้ได้อย่างน้อยห้าสิบคนในเวลาหกเดือน ในการติดต่อแบบส่วนตัว เมื่อหกเดือนนั้นสิ้นสุดลง เธอทำสถิติได้ประมาณ 101 หรือ 102 คนผู้ซึ่งเธอได้นำมาเชื่อวางใจในพระคริสต์แล้ว หรือพวกที่กลับสัตย์ซึ่งได้หันกลับจากชีวิตแห่งบาปของตนแล้วเพื่อจะดำเนินชีวิตเพื่อพระเจ้า

ช่างเย็บผ้าคนหนึ่ง หญิงตัวเล็กคนหนึ่งที่จบแค่ ม. ปลายและไม่ได้รับการฝึกอบรมพิเศษของคริสเตียนเลย มีภาระใจที่จะชนะจิตวิญญาณให้ได้หนึ่งร้อยดวง เธอไม่เคยได้สอนในชั้นเรียนรวีเลยด้วยซ้ำ แต่เธอได้เริ่มแผนการหนึ่งที่แข็งแกร่งในการออกเยี่ยมตามบ้านเรือนด้วยตนเอง และชนะจิตวิญญาณ ก่อนถึงคริสตมาสเธอได้ชนะผู้คนได้มากกว่า 150 คน! สองหรือสามวันหลังจากคริสตมาส เมื่อได้รายงานครบทั้งหมดแล้ว ผมมีสถิติของ 1,005 คนที่ได้กล่าวยอมรับพระคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดหรือที่ได้กลับมาจากชีวิตของการกลับสัตย์และบาปเพื่อจะรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าใหม่อีกคนหนึ่ง และพวกเขาส่วนใหญ่ได้ถูกชนะมาโดยเหล่าคนงานคริสเตียนที่ไล่ตามและจริงจังผู้ซึ่งเสาะหาพวกเขาและพบพวกเขา และอ่อนวอนกับพวกเขาให้รับความรอด และให้พวกเขาดูจากพระวจนะของพระเจ้าว่าจะต้องทำอะไร

ในการประชุมตลอดคืนของเราในวันขึ้นปีใหม่ ช่างเย็บผ้าตัวเล็กคนนั้นได้ให้คำปฏิญาณต่อพระเจ้า เธอได้เรียนรู้ว่าสามารถทำอะไรได้ในความอดทนเพื่อชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวแบบจริงจัง เธอกล่าวว่าเธอรูสึกว่าเธอควรที่จะชนะจิตวิญญาณให้ได้ห้าร้อยคนภายในปีถัดไป และเธอเป็นความชื่นบานแก่ดวงใจของศิษยาภิบาลของเธอตลอดทั้งปีนั้นจริง ๆ! เธอพาผู้คนมากมายจริง ๆ มาร่วมประชุมนมัสการและจากนั้นก็พาไปหาศิษยาภิบาลเพื่อให้คนเหล่านั้นกล่าวรับเชื่อพระคริสต์ในที่ประชุม เธอชนะทั้งผู้ชายและผู้หญิง คนหนุ่มสาวและเด็ก ๆ พอถึงสิ้นปี ในการประชุมนมัสการคืนวันขึ้นปีใหม่อีกหนเธอได้ลุกขึ้นและด้วยน้ำตานองหน้ารับสารภาพว่าเธอได้ทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าผิดหวัง เธอได้หวังว่าจะชนะจิตวิญญาณห้าร้อยดวง “และฉันน่าจะทำได้ด้วยถ้าฉันได้สัตย์ซื่ออย่างที่ฉันควรเป็น” เธอกล่าว เธอได้ชนะแค่ 360 คนมาถึงพระคริสต์ในช่วงของปีนั้น และเธอรูสึกเศร้าใจมาก! และเมื่อผมคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ ใจของผมก็ละลายยิ่งนักแทนนักเทศน์ทุกคนเหล่านั้นที่ในการรับใช้ชั่วชีวิตแทบจะชนะไม่ได้มากขนาดนั้นเลย และคริสเตียนหญิงผู้นั้นที่ไม่เคยไปเรียนที่สถาบันพระคัมภีร์แห่งใดเลย และไม่ได้รับการฝึกฝนพิเศษใด ๆ เลย และไม่ได้สอนชั้นเรียนรวีเลยด้วยซ้ำ ได้ชนะ 360 กว่าคนให้กลับใจใหม่และกล่าวยอมรับความเชื่อของตนในพระเยซูคริสต์ในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด! ผมกำลังกล่าวว่าเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เป็นเพียงผู้คนที่ทำงานหนักที่สุดในกิจธุระนั้นของการไปตามเหล่าคนบาป

ผมขอกกล่าวถึง Hillus Gas ซึ่งตอนนี้ไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว ผู้ชนะจิตวิญญาณอีกคนในคริสตจักรใหญ่นั้นซึ่งพระเจ้าทรงให้ผมเป็นศิษยาภิบาลที่นั่นในเมืองดัลลัส รัฐเท็กซัส ผมให้บัปติสมาเขา เขาเป็นชาย

หนุ่มคนหนึ่งที่มีภูมิหลังธรรมดา ผมเชื่อว่าเขาจบมัธยมปลายแต่ก็จบด้วยเกรดธรรมดา ๆ เท่านั้น เขาไม่ได้รับการฝึกฝนพิเศษแบบคริสเตียนเลย อย่างไรก็ตาม ภายใต้การเทศนาของผมเกี่ยวกับหน้าที่อันเร่งด่วนของคริสเตียนทุกคนในการชนะจิตวิญญาณ ใจของเขาถูกเป็นไฟแล้วและเขาเริ่มลงมือชนะจิตวิญญาณ ในหลายด้านจริง ๆ เขาทำให้ผมละอายใจ! เขาชอบไปตามร้านโตมิโน้ ชัดจังหวะผู้คนขณะที่พวกเขาเล่นและดื่มกิน แจกใบปลิวให้พวกเขา และพูดคุยกับพวกเขาเกี่ยวกับจิตวิญญาณของพวกเขา ผมเห็นว่าเขาดูเหมือนไม่ค่อยมีชั้นเชิงด้วยซ้ำ และผมกลัวว่าเขาอาจทำให้บางคนรังเกียจ แต่ความจริงใจของเขา ความเร่งด่วนของเขา กลับทำให้ผู้คนนับถือแทน

ตอนทำงาน Texas Centennial World's Fair เริ่มต้นที่เมืองดัลลัส เขาอยากมาก ๆ ที่จะทำงานชนะจิตวิญญาณในหมู่ฝูงชนที่มาร่วมงานนั้น เขาจะทำงานสองสามวันและออมเงินไว้เล็กน้อย จากนั้นก็ไปใช้เวลาหนึ่งวันทำงานแพร่ธรรมและทำงานเข้าถึงผู้คน ตอนแรก ผมจัดหาหนังสือเล่มเล็ก ๆ ให้เขาไปแจก ต่อมาพี่ชายของเขาบอกว่า “ถ้านายจะทำงานนั้นเพื่อตัวนายและตัวฉันด้วย ฉันก็จะจัดหาที่พักให้นาย นายมาพักที่บ้านฉัน ทานข้าวที่โต๊ะของฉัน และทำงานชนะจิตวิญญาณ” ผมเชื่อมั่นในความสัตย์ซื่อของ Hillus จนผมซื้อตั๋วสำหรับตลอดทั้งงานนั้นให้เขา ดังนั้นเขาจึงทำงานแบบเต็มวันทุกวันในบริเวณจัดงานนั้น กับชายอีกคนที่คิดเหมือนกัน เขาจะใช้เวลาตลอดทั้งวันพูดคุยกับผู้คนและแจกแผ่นพับ, “*What Must I Do to Be Saved?*” ให้แก่ทุกคนที่ตกลงที่จะอ่านมัน ยิวคนหนึ่งจัดแสดงโชว์ให้สาว ๆ เต้นได้ประท้วงอย่างแข็งขันกับการที่ชายหนุ่มผู้นั้นแจกแผ่นพับเหล่านั้นและพูดคุยกับผู้คนเกี่ยวกับจิตวิญญาณของพวกเขาด้านหน้าโชว์ของเขา “พวกนายจะทำให้ธุรกิจของฉันเจ๊งนะ!” เขาพูดอย่างตื่นเต้น แต่เพื่อนหนุ่มของผมพูดกับเขาอย่างจริงจังและร้อนรนมาก ๆ เกี่ยวกับจิตวิญญาณของเขาเองจนชายชาวยิวผู้นั้นยกมือยอมแพ้และกล่าวว่า “เชิญตามสบาย! นายจะไปคุยกับใครก็ตามใจ! นายกำลังทำสิ่งที่ดีกว่าที่ฉันทำอยู่เสียอีก”

ตำรวจคนหนึ่งทักท้วงว่าเขาต้องไม่แจกหนังสือเล่มเล็ก ๆ เหล่านั้นให้แก่ผู้คนในบริเวณจัดงาน เพื่อนหนุ่มของผมให้เขาดูตัวที่จ่ายเงินแล้วของตน กล่าวว่าเขามีสิทธิ์ตรงนี้เหมือนกับที่คนอื่น ๆ ทุกคนมี และจากนั้นก็พูดคุยกับตำรวจนายนั้นเกี่ยวกับจิตวิญญาณของเขานานครึ่งชั่วโมงและตำรวจนายนั้นได้กลับใจเชื่อ!

เมื่องานนั้นสิ้นสุดลง เพื่อนหนุ่มของผมและคู่หูของเขานำรายชื่อคนกว่าห้าร้อยคนมาให้ผม พร้อมชื่อและที่อยู่ ผู้ซึ่งได้ยอมรับว่าเชื่อวางใจพระคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแล้วภายใต้งานส่วนตัวของพวกเขา คนเหล่านั้นก็ค้นคว้าข้อพระผู้เป็นเจ้าต่อไป? แนนอนว่าผมไม่รู้ แต่ผมรู้ว่าผลกระทบที่มีต่อผู้คนมากมายคือสัมผัสนั้นของพระเจ้าที่หมายถึงความแตกต่างระหว่างความเป็นกับความตาย ระหว่างสวรรค์กับนรก ผมได้ให้บัพติศมาผู้เชื่อใหม่หลายคนที่เขาชนะมา

ผมอยากให้คุณเข้าใจจริง ๆ ว่าผู้คนไปนรกเพราะเราไม่ไปตามพวกเขา

ความล้มเหลวนี้ในการไม่ไปตามคนบาปเป็นบาปของคุณไหม?

เรายกข้ออ้างและข้อแก้ตัวมากมายที่จะไม่ชนะจิตวิญญาณ แต่ผมอยากจริงจัง ๆ ว่าปกติแล้วนี่เป็นเหตุผลที่แท้จริงไหมที่เราไม่ชนะจิตวิญญาณ-เราไม่ลงมือกระทำ

เมื่อวันก่อน ชายคนหนึ่งได้เขียนมาหาผมและกล่าวว่าเขากำลังอธิษฐานทั้งวันทั้งคืนขอให้เขาเต็มเปี่ยม

ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาไม่เคยชนะจิตวิญญาณสักดวงเลย เขากล่าว แต่ทันทีที่เขารู้สึกถึงฤทธิ์เดชมหันต์ของพระเจ้าบนตัวเขา เขาก็ออกไปชนะจิตวิญญาณ ขอให้ผมบอกคุณ ตลอดจนพี่น้องท่านนี้ด้วย ว่าคุณไม่ควรรอแม้กระทั่งการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ คุณจะรู้ได้อย่างไรว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงอยู่กับคุณในฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณหรือไม่หากคุณไม่ทำสิ่งที่พระเจ้าตรัสแล้ว? แล้วทำไมคุณถึงคาดหวังให้พระเจ้าเต็มพระทัยที่จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ให้แก่คุณในเมื่อคุณไม่ได้กำลังทำกิจหนึ่งเดียวนั้นที่การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณมาเพื่อช่วยเหลือ? ผมขอกล่าวว่า จงออกไปและพยายามอย่างสิ้นสุจริตใจของคุณที่จะชนะจิตวิญญาณ จงไปในพระนามของพระเยซู จงใช้พระวจนะของพระเจ้า จงร้องไห้ให้แก่คนบาป จงร้องทูลพระเจ้าให้ทำส่วนของพระองค์ และผมไม่สงสัยเลยว่ายิ่งคุณไปมากเท่าไร พระวิญญาณของพระเจ้าก็จะยิ่งไปกับคุณและประทานฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณให้แก่คุณ

ผู้คนกล่าวแก่ผมว่า “แต่ฉันไม่รู้พระคัมภีร์ ฉันไม่คุ้นเคยกับข้อพระคัมภีร์ ฉันไม่รู้ว่าจะชนะจิตวิญญาณสักดวงได้อย่างไร” ผมกล่าวแก่ผู้คนแบบนั้นบ่อย ๆ ว่าถ้าพวกเขาจะเอาพระคัมภีร์ของพวกเขามาให้ผม ผมก็จะให้พวกเขาคว่ำยอห์น 3:16 อยู่ตรงไหน พวกเขาสามารถทำเครื่องหมายข้อนั้นไว้ เรียนรู้ข้อนั้น และใช้พระคำแสนประเสริฐข้อเดียวนั้น ผมชนะหลายร้อยคนมาถึงพระคริสต์โดยใช้พระคำข้อนั้นข้อเดียว

ไม่เลย การไม่รู้พระคัมภีร์ไม่ใช่ข้ออ้างในการไม่ชนะจิตวิญญาณ ผมเชื่ออย่างแน่อนว่าคริสเตียนทุกคนควรรักพระคัมภีร์ของตนอย่างหลงใหล อ่านมันทุกวันและขึ้นบานในมันและเรียนรู้มัน แต่ใครก็ได้ที่บังเกิดใหม่แล้วสามารถเรียนรู้พระคัมภีร์หลายข้อได้แค่นั้นไม่ก็น่าที่มากพอที่จะชนะจิตวิญญาณหลายดวงได้ คุณจะต้องเรียนรู้เพิ่มเติมเพื่อที่ชนะบางคน แต่ปัญหาหลักของคุณไม่ใช่การไม่รู้พระคัมภีร์ ปัญหาของคุณคือความขี้เกียจ ความไม่เชื่อฟัง คุณไม่ชนะจิตวิญญาณหลายดวงเพราะคุณไม่ไปตามพวกเขา

บางคนกล่าวว่า “แต่อาจารย์ไรซ์ ฉันไม่มีของประทานเรื่องการพูด ฉันพูดไม่เก่ง” เหล่านักเรียนพระคัมภีร์จะจดจำไว่ว่านั้นเป็นข้ออ้างเก่าแก่ซึ่งโมเสสเองได้ทูลต่อพระเจ้า แต่มันไม่ใช่เหตุผลที่ฟังขึ้นเลย พระเจ้าทรงสร้างลิ้น และแม้หากว่าคุณพูดตะกุกตะกัก พระเจ้าก็สามารถใช้คุณได้หากคุณไปเสาะหาเหล่าคนบาปอย่างจริงจัง ชายใดเล่าที่ขอแต่งงานแฟนสาวที่ตนรักไม่สำเร็จเพราะเขารู้สึกว่าเขาพูดไม่เก่ง? ไม่มีคนใดปล่อยให้ผู้มุ่งหวังในการซื้อประกันหลุดมือไปโดยที่ไม่ได้พูดขายเพียงเพราะเขารู้สึกว่าเขาพูดไม่เก่ง สิ่งใดก็ตามที่คุณขาดใน “ของประทานแห่งการพูดไร้สาระ” ก็สามารถชดเชยได้โดยของประทานหนึ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และไม่ว่าคุณจะถูกตักเตือนหรือพูดตะกุกตะกัก ถ้าคุณไปพร้อมกับใจที่แตกสลายเพื่อพระเยซูเจ้าและทำสุดกำลัง คุณก็ชนะจิตวิญญาณได้ พระเจ้าไม่ยากได้ถ้อยคำที่ไพเราะเสนาะหูมากเท่ากับถ้อยคำที่สัตย์จริง พระเจ้าไม่ยากได้ลิ้นที่พูดเก่งมากเท่ากับเท้าที่ยอมไป

บางคนกล่าวว่า “แต่ฉันไม่รู้สึกถึงการทรงนำของพระเจ้าเลย ฉันจะยอมไปพูดกับเหล่าคนบาป แต่ฉันไม่รู้สึกว่าพระเจ้าทำงานในใจเลย” คุณคิดว่าเป็นความผิดของใครที่คุณไม่มีการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์? คุณเชื่อว่ามันเป็นความผิดของพระเจ้า หรือเป็นความผิดของคุณ? ปัญหาของคุณอยู่ลึกยิ่งกว่านั้น คุณไม่ยอมจำนนต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า คุณไม่มีความเร่งด่วนอันบริสุทธิ์ในใจของคุณที่จะไปตามเหล่าคนบาป ถ้าคุณมี คุณก็จะพบว่าพระเจ้าจะทรงบอกคุณว่าจะต้องทำอะไรบ้าง

ตอนผมอยู่ในกองทหารราบของสหรัฐในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 ผมได้เรียนรู้ว่ามีคำสั่งอยู่สองชนิดที่ทหารจะได้รับ เขาได้รับคำสั่งทั่วไปทั้งหลายที่มีผลบังคับใช้อยู่เสมอ จากนั้นเขามีคำสั่งพิเศษทั้งหลายเพื่อโอกาสพิเศษต่าง ๆ ทหารทุกนายที่ทำหน้าที่ยามต้องเรียนรู้คำสั่งทั่วไปทั้งหลายของตนและจากนั้นก็เรียนรู้คำสั่งพิเศษบางประการที่เหมาะสมกับโอกาสพิเศษต่าง ๆ

บัดนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีคำสั่งทั่วไปบางประการที่มีไว้สำหรับคริสเตียนทุกคนและมีผลบังคับใช้อยู่เสมอ คำสั่งทั่วไปเหล่านั้นก็คือว่า ผมจะต้องนำข่าวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคนในโลก ฉะนั้นถ้าผมไม่มีการทรงนำที่ชัดเจนเพื่อขัดแย้งกับมัน ผมก็มีพันธะในการพยายามช่วยทุกคนให้รับความรอด โอ ผมรู้ว่าต้องมีสติปัญญาอันบริสุทธิ์จากพระเจ้า ผมรู้ว่าคน ๆ หนึ่งต้องได้รับการนำพาและการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่มันยังเป็นข้อเท็จจริงประการหนึ่งที่ว่าพระเจ้าทรงผูกมัดพระองค์แล้วกับแผนการของคริสเตียนทั้งหลายที่ไปตามเหล่าคนบาป และมันเป็นหลักการทั่วไปที่ว่าใครก็ได้ที่ผมมีโอกาสอันดีที่จะชนะ ผมก็ควรพยายามที่จะชนะบ่อยครั้งผมควรเตือนกระทั่งคนเหล่านั้นที่ผมมีโอกาสน้อยมากที่จะชนะ ท่านผู้อ่านเอ๋ย ถ้าคุณจะได้รับภาระของจิตวิญญาณสักดวงและจะตั้งใจพยายามที่จะชนะทุกคนที่คุณชนะได้ คุณก็สามารถเข้าเฝ้าพระเจ้าพร้อมกับมือที่สะอาดและทูลขอการทรงนำของพระวิญญาณของพระองค์และพระองค์จะประทานการทรงนำนั้น แต่ผมกลัวว่าปัญหาของคุณคือใจที่ด้านชา แข็งกระด้างและไม่เชื่อฟังในการที่คุณไม่วิ่งตามเหล่าคนบาปเพื่อเสาะหาพวกเขาและพบพวกเขาเพื่อพระเจ้าและพาพวกเขาเข้ามาเชื่อวางใจในพระบุตรที่รักของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา

ทำไมเหล่านักเทศน์ถึงล้มเหลว

ผมขอกล่าวตรงนี้เกี่ยวกับว่าทำไมความอดสาหะในการฟื้นฟูมากมายเหลือเกินถึงล้มเหลว? ผมเชื่อว่าความอดสาหะในการฟื้นฟูล้มเหลวเพราะขาดการทำงานบ่อยครั้งมากกว่าเพราะขาดการเทศนาข่าวประเสริฐ ผมเชื่อว่าการประชาสัมพันธ์ การออกเขียนเขียน การโฆษณา และกิจกรรมที่ทุ่มเทจิตวิญญาณทั้งหมดเพื่อเกณฑ์พวกคริสเตียนในการไปตามเหล่าคนบาป มักเป็นการขาดแคลนนั่นซึ่งนำไปสู่ความล้มเหลวบ่อยครั้งมากกว่าคุณภาพของการเทศนา

ผมเคยเห็นนักเทศน์มากมายยืนขึ้นและเทศนาข่าวประเสริฐอย่างร้อนรน แสดงให้เห็นแผนการแห่งความรอดแบบชัดเจน แต่เป็นการเทศนาให้ที่ประชุมฟังซึ่งไม่รวมคนบาปสักคนที่ยังไม่ได้กลับใจเชื่อไว้ด้วย นั่นเป็นการใส่การเทศนาไว้ในพระมหาบัญชาที่ก่อนหน้าการไป และมันใช้ไม่ได้ผล

และขอให้ผมเสนอแนะเพิ่มอีกแก่เหล่าเพื่อน ๆ นักเทศน์ของผมว่านักเทศน์หลายคนเทศนาคำเทศนาดี ๆ ก็ยังเป็นผู้ล้มเหลวอยู่ดีเพราะเขาไม่ชนะจิตวิญญาณทั้งหลาย เหตุผลโดยปกติแล้วก็คือนี้: เขาไม่ไปตามเหล่าคนบาปอย่างชัดเจน ไม่มีใครควรรู้สึกว้าเหว่ของเขาเสร็จสิ้นแล้วเมื่อเขาเทศนาคำเทศนาหนึ่งบนธรรมาสน์ แน่แน่นอนว่าถ้าผู้ใดไม่ไปตามเหล่าคนบาปให้มาฟังข่าวประเสริฐในที่ประชุมคริสตจักร เขาก็ควรออกไปตามคนเหล่านั้น

ผมเคยเทศนาอย่างจริงจังมากเท่าที่จะเทศนาได้ครั้งหนึ่ง โดยหวังที่จะชนะชายคนหนึ่งมาถึงพระคริสต์ ผู้ซึ่งผมเคยรักและที่ผมได้อิฐฐานเพื่อมากมาย การประชุมนมัสการเริ่มสิ้นสุดลงและเขาก็ยังไม่รับความรอด ที่

ประตู่ขณะที่เขาออกไปจากอาคาร ผมจับมือกับเขาและบอกรับเขาอย่างจริงจังให้รับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด ในการสนทนาทำนองนี้ เขาก็กลับใจเชื่ออย่างถูกต้อง การเทศนาจากธรรมาสน์ ซึ่งเป็นการชนะจิตวิญญาณระยะไกล ใช้ไม่ได้ผล ความอดสาหัสที่ชัดเจน พากเพียรแบบส่วนตัวใช้ได้ผล

นักเทศน์ที่รักเอ๋ย อย่าซ่อนตัวอยู่หลังธรรมาสน์ ในนามของพระเยซู ผมขออ้อนวอนคุณให้ไปตามเหล่าคนบาป จงไปพบพวกเขาในโรงพยาบาล พบพวกเขาในคุก พบพวกเขาในมิชชั่นกุ่มักัย จงไปพบพวกเขาในบ้านเรือนของเหล่าสมาชิกของคุณ จงไปพบพวกเขาซึ่งอยู่หลังถัดไปจากคริสตจักรของคุณ

ผมเคยอยู่ในงานรณรงค์ฟื้นฟูหนึ่งในคริสตจักรที่ดีแห่งหนึ่งในเมืองชิคาโก ผู้คนน้อยมาก ๆ ที่ยังไม่ได้กลับใจเชื่อมาร่วมงานประชุมนมัสการ เหล่าสมาชิกคริสตจักรพอใจในตัวเองอยู่แล้ว พวกเขาเป็นคนดีและเชื่อถูกต้อง พวกเขาเชื่อพระคัมภีร์ พวกเขาดำเนินชีวิตที่สะอาด แต่ในชุมชนแออัดแห่งหนึ่งที่อยู่ติดกับด้านข้างของอาคารคริสตจักรนั้นมีหญิงคนหนึ่งที่ยังไม่ได้รับความรอดอาศัยอยู่ เธอนั่งอยู่บนชั้นบันไดบ้านของเธอ และที่นั่นในตอนเย็น ก่อนการประชุมนมัสการของคริสตจักรเริ่มต้น ภรรยาของผมกับผมไปชนะเธอมาถึงพระคริสต์ คริสตจักรนั้นซึ่งเต็มไปด้วยพวกคริสเตียนจะมีความผิดขนาดไหนหากหญิงเพื่อนบ้านคนนั้นไปนรกโดยไม่ถูกชนะ! ผมขอร้องคริสเตียนทุกคนให้ทิ้งแกะเก้าสิบเก้าตัวนั้นไว้ในถิ่นทุรกันดารหากจำเป็นและไปตามแกะที่หลงหายตัวนั้นจนกว่าจะพบ เหมือนผู้เลี้ยงแกะที่ดีคนนั้นได้กระทำซึ่งพระเยซูทรงเล่าให้เราฟัง สิ่งสำคัญหนึ่งเดียวนั้นในการชนะจิตวิญญาณคือการไปตามเหล่าคนบาป จงทำมันวันนี้ คุณอธิษฐานไปแล้ว คุณรอคอยโอกาสที่เหมาะสมมากกว่านี้ไปแล้ว หรือคอยให้คนอื่นทำมันไปแล้ว อย่ารอช้าอีกต่อไป! อย่าทำบาปในเรื่องนี้อีกต่อไป วันนี้จงไปพยายามชนะคนที่คุณรักนั้นหรือเพื่อนคนนั้นมาถึงพระคริสต์!

ความกรุณาในการชนะจิตวิญญาณ

“บรรดาคนที่หวานด้วยน้ำตาไหลจะได้เกี่ยวในความขึ้นบาน

“คนที่ออกไปและร้องไห้ โดยหิวเมล็ดพืชอันมีค่า จะมาอีกอย่างไม่ต้องสงสัยด้วยความขึ้นบาน โดยนำบรรดาฟ่อนข้าวของเขามาพร้อมกับเขา”- สดด. 126:5, 6

“เพราะพอศิโยนปวดครรรค์ เธอก็คลอดบุตรทั้งหลายของเธอแล้ว”- อสย. 66:8

“แต่เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นคนเป็นอันมากนั้น พระองค์ก็ทรงเกิดความกรุณาต่อเขาทั้งหลาย เพราะพวกเขาอดโรย และถูกกระจัดกระจายไปโดยรอบ เหมือนฝูงแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง”- มธ. 9:36

“ข้าพเจ้ากล่าวความจริงในพระคริสต์ ข้าพเจ้าไม่ได้มูสา จิตสำนึกของข้าพเจ้าเป็นพยานฝ่ายข้าพเจ้าในพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย

“ว่า ข้าพเจ้ามีความทุกข์หนักและความโศกเศร้าในใจของข้าพเจ้าเสมอ

“เพราะข้าพเจ้าอยากขอให้ข้าพเจ้าเองถูกสาปแช่งให้ตัดขาดจากพระคริสต์ เพราะเห็นแก่พี่น้องของข้าพเจ้า คือญาติพี่น้องของข้าพเจ้าตามเนื้อหนัง”- รม. 9:1-3

น้ำตา ความเสียใจจากหัวใจ ความหนักใจ ความปวดร้าว ความกรุณา-สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นส่วนหนึ่งของอุปนิสัยของผู้ชนะจิตวิญญาณ ผู้ชนะจิตวิญญาณตามหลักแล้วไม่ใช่คนที่ทำงานชนะจิตวิญญาณ แต่เป็นคนแบบที่สามารถและประสงค์และต้องชนะจิตวิญญาณ คน ๆ หนึ่งไม่สามารถชนะจิตวิญญาณได้ถ้าเขาไม่เป็นผู้ชนะจิตวิญญาณและมีหัวใจของผู้ชนะจิตวิญญาณ และไม่มีสิ่งใดที่ชัดเจนในพระคัมภีร์มากไปกว่าการที่ผู้ชนะจิตวิญญาณนั้นต้องรู้จักใจที่แตกสลาย ความกรุณา ความปวดร้าวของจิตวิญญาณ ภาระเพื่อเหล่าคนบาปที่อยากเห็นพวกเขาได้รับความรอด

“บรรดาคนที่หวานด้วยน้ำตาไหลจะได้เกี่ยวในความขึ้นบาน” ผู้แต่งเพลงสดุดีกว่าไว้ (สดด. 126:5) และพระคำข้อถัดไปบอกเราว่าการร้องไห้เป็นส่วนหนึ่งของการชนะจิตวิญญาณมากพอ ๆ กับเมล็ดพืชแห่งพระวจนะซึ่งเราถือไปและการไปตามเหล่าคนบาปอย่างเชื่อฟัง! Dr. L. R. Scarborough เคยกล่าวแก่เราในชั้นเรียนที่ยอดเยี่ยมของเขาที่สอนเรื่องการประกาศข่าวประเสริฐที่ Southwestern Baptist Seminary ว่า “ไม่หวาน ก็ไม่ได้เกี่ยว ไม่ร้องไห้ ก็ไม่ได้ขึ้นบาน!” เราควรเผชิญหน้าปัญหาของเราอย่างซื่อตรง ในการชนะจิตวิญญาณ ใจที่เย็นชา ดวงตาที่แห้งผาก ทักษะคติแบบธรรมดา ๆ จะไม่ประสบความสำเร็จ! จิตวิญญาณดวงหนึ่งที่มีค่าพอให้พระคริสต์มายอมตายยอมมีค่าพอให้ใคร ๆ ร้องไห้ การเทศนาและคำพยานจากใจที่เย็นชาและดวงตาที่แห้งผากก็ว่างเปล่า เด็ก ๆ ย่อมไม่ถูกคลอดโดยปราศจากความเจ็บปวด และพวกเราหลายคนขาดลูก ๆ ฝ่ายวิญญาณเพราะพวกเราไม่ได้เรียนรู้บทเรียนนี้!

ใจที่แตกสลายเพื่อเหล่าคนบาป น้ำตาแห่งความกรุณาแทบไม่มีใครเห็นค่าเลยในสมัยนี้! ผมได้ค้นดูในพจนานุกรมเกี่ยวกับเรื่องเล่าประกอบทั้งหลายสำหรับนักเทศน์ ในกว่าหกพันเรื่องไม่มีสักเรื่องเลยที่พูดถึงการร้องไห้ ไม่มีสักเรื่องที่พูดถึงน้ำตา ไม่มีสักเรื่องที่พูดถึงความปวดร้าว เรื่องเดียวที่พูดถึงภาระใจก็ไม่เกี่ยวข้องเลยกับความห่วงใยที่มีต่อเหล่าคนบาป และเรื่องเดียวที่พูดถึงความกรุณาที่พูดถึงการมีความเมตตาต่อพวกสัตว์!

ผมอยากจริงจัง ๆ ว่าในคำเทศนาหกพันเรื่องจะมีสักเรื่องใหม่ที่พูดถึงความกรุณาต่อจิตวิญญาณทั้งหลาย ความห่วงใยที่มีต่อเหล่าคนบาปผู้หลงหาย และภาระใจที่มีให้แก่การไถ่ผู้ที่หลงหาย!

Dr. Scarborough กล่าว หลังจากยกข้อพระคัมภีร์หลายตอนว่า:

ข้อพระคำเหล่านี้บอกเราถึงพระทัยของทั้งสามพระองค์ในตรีเอกานุภาพนั้น พระบิดาทรงรักเรา และประทานสิ่งที่ดีที่สุดของพระองค์ให้แก่เรา นั่นคือ พระบุตรองค์เดียวของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงร้องไห้ด้วยความกรุณาที่โหยหาและทรงสิ้นพระชนม์ในความมรณาอันโหดเหี้ยมบนกางเขนนั้นเพื่อเรา พระวิญญาณทรงทูลขอด้วยความคร่ำครวญอันเหลือจะกล่าวได้เพื่อเรา ผู้แต่งเพลงสดุดีกล่าวว่าเราต้องร้องไห้หากเราอยากชนะ ศาสดาพยากรณ์กล่าวว่าเราจะลุกออกมาจากความมืดคลุ้มและเป็นสวนที่มีน้ำรดหากเราตั้งจิตวิญญาณของเราออกมาให้แก่ผู้หลงหายและผู้ซัดสน อัครทูตผู้นั้น ซึ่งร้องไห้ให้กรุงหนึ่งที่หลงหายนานสามปี บอกเราว่าเขามีความหนักใจยิ่งนักและความเสียใจไม่ขาดในใจของเขาและเต็มใจที่จะถูกสาปแช่งเพื่อที่พี่น้องของเขาจะได้รับความรอดได้ ผู้ให้บัญญัติและผู้นำนั้นได้ยืนอยู่ในช่องนั้นระหว่างประชาชนกับพระพิโรธของพระเจ้า และช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากผลที่ตามมาเหล่านั้นแห่งบาปของพวกเขา ในเอเสเคียล 22:30 พระเจ้าทรงค้นหาใครสักคนที่จะยืนอยู่ในช่องว่างนั้นตรงหน้าพระองค์เกรงว่าพระองค์จะทำลายแผ่นดินนั้นเสีย แต่พระองค์ไม่ทรงพบผู้ใดเลย พระองค์จึงเทความเดือดดาลของพระองค์และไฟแห่งพระพิโรธของพระองค์ออก ไม่มีศาสดาพยากรณ์และไม่มีปุโรหิตที่มีความกรุณาเลย! ในเอเสเคียล 34:1-19 พระเจ้าทรงกล่าวหาพวกผู้เลี้ยงแกะแห่งประชาชนของพระองค์อย่างรุนแรง: “พวกเจ้ารับประทานไขมัน และพวกเจ้าคลุมตัวด้วยขนแกะ แต่พวกเจ้าก็ไม่เลี้ยงดูฝูงแกะ ตัวที่เป็นโรคภัยไข้เจ็บ พวกเจ้ามิได้เสริมกำลังให้ และพวกเจ้ามิได้รักษาตัวที่ป่วยให้หาย และพวกเจ้ามิได้พันผ้าให้ตัวที่กระดุกหัก และพวกเจ้ามิได้นำตัวที่ถูกขับไล่ออกไปให้กลับมาก และพวกเจ้ามิได้เสาะหาตัวซึ่งหายไป” จากนั้นพระองค์ตรัสว่า “ดูเถิด เราต่อสู้กับพวกผู้เลี้ยงแกะ และเราจะเรียกฝูงเอาฝูงแกะของเราจากมือของพวกเขา และทำให้พวกเขาสิ้นสุดจากการเลี้ยงฝูงแกะนั้น” พระองค์ตรัสด้วยถ้อยคำที่เผ่าผลาญว่า “เราจะเสาะหาตัวซึ่งหายไปนั้น” พระองค์ทรงทำเช่นนั้นแล้วในชีวิต ความมรณา และการรับใช้ของพระเยซูคริสต์ และโดยการทรงเรียกอย่างไม่ลดละของพระวิญญาณบริสุทธิ์และโดยความอดสาหะของผู้คนของพระองค์มาตลอดหลายร้อยปี ความเชื่อแบบคริสเตียนที่ไร้ความกรุณาหลงเงินเข้าสู่การเน้นพิธีการและการเน้นรูปแบบและทำให้บ่อน้ำพุแห่งชีวิตแห้งเหือดและเป็นเหตุให้ชาวโลกทำการฆ่าตัวตายฝ่ายวิญญาณ ความเป็นผู้นำที่มีใจกรุณาในกระแสคริสเตียนทั้งหลายของโลกเป็นสิ่งที่เราต้องการมากที่สุดตอนนี้ ทุกซอกหลืบของโลกที่หลงหายนี้ต้องการงานรับใช้ของจิตวิญญาณดวงหนึ่งที่มีไฟ ซึ่งลุกไหม้และส่องแสงร้อนยิ่งด้วยความกระตือรือร้นและการฟ่องใจของข่าวประเสริฐหนึ่งทีพิชิต ความเปื่อยเน่าฝ่ายวิญญาณก็แก่กว่าภัยพิบัติเหล่านั้นของอียิปต์ ความแห้งแล้งของทะเลทรายซาฮาราเป็นพันแห่งสำหรับคริสตจักรทั้งหลายของพระเยซูคริสต์ทั่วโลก ผู้รับใช้จำนวนมากทำงานประจำซ้ำ ๆ จับ

เวลา เขียวแห้ง ใช้ชีวิตแบบมืออาชีพ ปราศจากฤทธิ์เดช ไม่สมควรได้รับเกลือของตนเพราะเขา
ไม่มีความร้อนรนเพื่อพระเจ้าหรือจิตวิญญาณทั้งหลายและไม่มีฤทธิ์เดชสำหรับการรับใช้ที่สัมฤทธิ์
ผล ขอให้พระเจ้าของเราทรงจุดไฟอันบริสุทธิ์แห่งการประกาศข่าวประเสริฐในคริสตจักรทุกแห่ง
และทุกชนชาติที่ต้องการสิ่งเหล่านั้น (จาก *With Christ After the Lost*)

ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าโปรดตรัสกับใจของเราด้วยกัน ทั้งของคุณและของผม และสอนเราที่จะมีความ
กรุณาแบบที่พระองค์ทรงมีให้แก่เหล่าคนบาป!

ความกรุณาที่ชนะจิตวิญญาณที่มีให้แก่เหล่าคนบาป

ถูกคาดหวังเป็นธรรมดาจากเหล่าคริสเตียนที่จริงจัง

เมื่อผู้ใดใคร่ครวญเกี่ยวกับเรื่องนี้สักนิด ดูเหมือนจะชัดเจนอย่างน่าตกใจว่าความกรุณาที่มีต่อเหล่าคน
บาปที่หลงหายซึ่งเสี่ยงที่จะพินาศและถูกทรมานเป็นนิรันดร์ที่จะเอ่อล้นในใจของคริสเตียนทุกคน คน ๆ หนึ่ง
จะเป็นคริสเตียนที่ดี จดจ่ออยู่กับเรื่องฝ่ายวิญญาณ ใกล้ชิดกับพระคริสต์ได้อย่างไร หากเขาไม่สนใจเกี่ยวกับความ
พินาศของเหล่าคนบาปและโยยหาด้วยภาระใจไม่หยุดหย่อนที่จะเห็นคนเหล่านั้นรับความรอด? จงพิจารณา
หลักฐานต่อไปนี้ของความเหมาะสมของน้ำตาและภาระใจในส่วนของทุกคนที่อยากชนะจิตวิญญาณ
ทำไมคนบาปคนหนึ่งถึงควรหวั่นไหวในเมื่อคริสเตียนคนหนึ่งที่พูดกับเขาไม่ได้หวั่นไหวอย่างล้าลึกเกี่ยวกับความ
ต้องการพระคริสต์แห่งจิตวิญญาณของเขา?

ข้าพเจ้าคนหนึ่งเคยเข้าไปกับนักเทศน์สี่คนหนึ่งในห้อง ๆ หนึ่งในโรงแรม Capitol Hotel ในเมืองอา
มาริลโล รัฐเท็กซัส ผมจะไม่มีวันลืมน้ำตาที่ไหลอาบแก้มของเขาเลย ชายอายุยี่สิบหกซึ่งเคยทำเงินได้ \$26,000
เมื่อปีก่อนหน้า แต่เป็นคนขึ้นมาแบบรักษาไม่หายจนภรรยาของเขาทิ้งเขาไปแล้ว และเขาได้พยายามที่จะฆ่าตัว
ตาย บัดนี้เขาอ่อนน้อมเราให้อิฐฐาน เขาได้ยินผมพูดคือนั้นแล้ว และต่อมาก็โทรมาที่ห้องเพื่อขอให้เราช่วย
เขาคุกเข่าในห้องนั้น พร้อมกับนักเทศน์สี่คนนั้นรอบกายเขา เขาเล่าว่าคุณปู่ของเขาเคยเป็นนักเทศน์เพรสไบที
เรียนที่มีชื่อเสียง เขาเอ่ยชื่อผู้รับใช้ที่มีชื่อเสียงอีกหกคนที่เขารู้จัก แต่เขากล่าวว่า “ใช่ครับ ผมรู้จักนักเทศน์
เยอะเยอะ แต่ผมต้องให้ใครสักคนอิฐฐานเพื่อผมซึ่งเป็นคนที่ตั้งใจอิฐฐานจริง ๆ!” ผมไม่แก้ตัวให้นักเทศน์คน
อื่น ๆ เหล่านั้นที่เขารู้จัก แต่ โอ ผมรู้สึกคือนั้นว่าพวกเขาทำให้พระเจ้าผิดหวังและทำให้คนบาปผู้นี้ผิดหวังใน
การไม่มีน้ำตาและความกรุณาพอที่จะชักจูงคนบาปที่หลงทางและตกเป็นทาสคนนี้ให้เชื่อว่าพวกเขา
“ตั้งใจจริง ๆ” เขาเชื่อวางใจพระคริสต์คือนั้น และผมได้เห็นเขากลับไปคืนดีกับภรรยาสาวของเขา โอ ผมเคย
คิดหลายครั้งจริง ๆ ขอพระเจ้าโปรดยกโทษให้เราเหล่านักเทศน์และเหล่าคนงานคริสเตียนที่ไม่ “ตั้งใจจริง ๆ”
มากพอในการทำให้ทุกคนเชื่อ

บางครั้งเราเสนอแนะแบบขอขมาว่าเหล่าคนบาปสมัยนี้ใจแข็งกระด้าง แต่ผมคิดว่าใจทั้งหลายที่แข็ง
กระด้างก็อาจพบได้ในเหล่านักเทศน์และเหล่าผู้ช่วยและผู้อภิบาลและผู้ปกครองและครูสอนรวีและพ่อแม่ เมื่อ
คริสเตียนทั้งหลายเรียนรู้ที่จะร้องไห้เพื่อที่จะไม่อาจมีข้อสงสัยเลยเกี่ยวกับความหวังใอันบริสุทธิ์ของพวกเขา
พระเจ้าก็จะประทานการเพิ่มพูนนั้น แน่แน่นอนว่ามีความไม่จริงใจขั้นพื้นฐานในคริสเตียนทั้งหลายผู้ซึ่งในทาง
ทฤษฎียอมรับหลักคำสอนยิ่งใหญ่ทั้งหมดนั้นของพระคัมภีร์ และพูดย้ำ ๆ ว่าพวกเขาเชื่อเรื่องสวรรค์ เรื่องนรก

เรื่องพระราชกิจที่ไถ่โทษของพระคริสต์ เรื่องการถูกลงพระอาชญาในรันคร์ของคนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อวางใจ พระองค์ เรื่องความเปี่ยมสุขเป็นนิรันดร์ของคนเหล่านั้นที่ต้อนรับพระองค์และเชื่อพระองค์ แต่กลับไม่เคยเรียนรู้ ความกรุณาที่มีให้แก่เหล่าคนบาปเลย! ความเคร่งครัดในความเชื่อทั้งหมดนั้นเป็นความเคร่งที่หัวสมอง แต่เป็นการทรยศที่หัวใจต่อชาวประเสริฐ คริสเตียนมากมายอาจเคร่งครัดพอ ๆ กับเปาโลในหัวสมองของตน แต่ในใจที่ไม่ได้เรื่องและเย็นชาของพวกเขา พวกเขาอาจผิดอย่างน่าเศร้าพอ ๆ กับยูดาอิสคาริโอท

ครั้งหนึ่งผมได้ยิน Gipsy Smith พูดกับฝูงชนหมู่ใหญ่ในเมืองดัลลัส รัฐเท็กซัส ใจของผมหวั่นไหวอย่างมากจนผมได้ปฏิญาณต่อพระเจ้าว่าตั้งแต่นี้ไปผมจะใช้ทุกโอกาสเพื่อชนะจิตวิญญาณ ผมหวั่นไหวเพราะน้ำตาของ Gipsy Smith และเพราะการวิงวอนอย่างจริงจังของเขา ในการประชุมนั้น ผมมีความชื่นบานในการช่วยชนะหญิงคนหนึ่งมาถึงพระคริสต์ จากนั้นผมได้ตัดสินใจอย่างจริงจังว่าเมื่อผมออกจากอาคารหลังนั้น ผมจะพูดคุยกับคนแรกที่ผมจะพบเจอเกี่ยวกับจิตวิญญาณของเขา ฝูงชนหมู่ใหญ่นั้นค่อย ๆ เดินออกจากหอประชุม First Baptist Church หลังใหญ่ นั้น ด้านนอกผมได้พบรถแท็กซี่คันหนึ่งรออยู่และพูดคุยกับคนขับรถแท็กซี่คันนั้นว่า “คุณเป็นคริสเตียนไหมครับ?”

“ครับ ผมเชื่อว่าผมเป็นนะ”

ผมถามเขาว่าเขาได้กลับใจเชื่อเมื่อไร เขาได้บังเกิดใหม่เมื่อไร และเขาตอบกลับว่า “เมื่อหนึ่งนาทีก่อนครับ ชายตัวเตี้ยผมสี่เท้าคนหนึ่งที่มีหนวดออกมาทางประตูหลังตรงโน้นและรีบเข้ามาให้รับความรอด เขาจริงจังมาก ๆ-เขากล่าวว่าผมอาจตายและไปนรกถ้าผมไม่รับความรอดวันนี้-คือว่า ผมก็แค่รู้สึกว่าคุณต้องรับความรอดวันนี้! ผมก็เลยวางใจพระเยซูให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของผมครับ” Gipsy Smith ได้ออกมาทางประตูนั้นใกล้ธรรมาสันและได้ชนะคนขับรถแท็กซี่คันนี้ก่อนผมมาถึงตัวเขาเสียอีก! ผมไม่เคยลืมเลยว่าคนขับแท็กซี่คันนั้นได้เล่าให้ผมฟังอย่างไรว่า Gipsy Smith จริงจังมากเสียจนเขารู้สึกว่าเขาต้องรับความรอด

ผมจำได้ตอนที่ผมได้ชนะจิตวิญญาณดวงหนึ่งจากมารร้ายด้วยเงินห้าสิบเซ็นต์! ตอนนั้นผมเป็นนักศึกษาคนหนึ่งในพระคริสตธรรมและยากจนมาก คินหนึ่ง พร้อมกับนักศึกษาคนอื่น ๆ ผมอยู่ที่ Union Gospel Mission ในเมืองฟอร์ทเวิร์ธบนถนนเมนสตรีท คินนั้นในเดือนพฤศจิกายน ชายสองคนได้หลงเข้ามาในมิชชันนารีนั้นเพื่อหาความอบอุ่น พวกเขาเป็นยากจนอายุน้อยจริง ๆ ที่ได้เข้ามาในวันนั้นจากเดนเวอร์ คนหนึ่งได้ซื้อว่าเป็นคาทอลิก และเมื่อผมเริ่มพูดคุยกับเขาเกี่ยวกับจิตวิญญาณของเขา เขาก็สนใจอย่างมากในภาคพันธสัญญาใหม่ เขาถามผมว่า “นั่นพระคัมภีร์ใช่ไหมครับ?”

ผมให้เขาดูว่ามันเป็นภาคพันธสัญญาใหม่ ส่วนหนึ่งของพระคัมภีร์ และเขากล่าวว่า “คือว่า ผมอยากเห็นพระคัมภีร์สักเล่มมาตลอดเลย! พระคัมภีร์เป็นแบบนี้เอง ผมอยากได้สักเล่มจริง ๆ ครับ!”

ผมเปิดไปที่พระคำตอนแล้วตอนเล่าที่กล่าวถึงแผนการแห่งความรอด แต่ความกระตือรือร้นแบบเด็ก ๆ อันมีเสน่ห์ของเขาที่มีต่อพระคัมภีร์ได้นำพาผมให้กล่าวว่า “คุณไม่เคยเห็นพระคัมภีร์สักเล่มมาก่อนเลยหรือ?” เขาตอบว่าเขาไม่เคยเห็น

“แต่คุณเคยไปคริสตจักรมิใช่หรือ?” ผมถามเขา

“เคยครับ” เขากล่าว “ผมไปคริสตจักรกับคุณแม่ของผมสองหน เป็นโบสถ์คาทอลิกแห่งหนึ่ง แต่ผมไม่

ได้เห็นพระคัมภีร์เลยครับ”

หลังจากที่ผมให้เขาดูพระคัมภีร์ข้อแล้วข้อเล่า เขาก็เป็นกังวลอย่างลึกซึ้ง มันช่างเป็นเรื่องใหม่และแปลกเหลือเกิน เขาไม่เคยได้ยินคำเทศนาเลยสักเรื่อง ไม่เคยเห็นพระคัมภีร์เลยสักเล่มเท่าที่เขาจำได้ ไม่มีใครเคยกล่าวสักคำแก่เขาเลยเกี่ยวกับว่าจะรับความรอดได้อย่างไร ทั้งหมดที่เขาารู้เกี่ยวกับเรื่องฝ่ายวิญญาณทั้งหลายก็คือว่าตอนเป็นเด็กเขาเคยไปโบสถ์คาทอลิกกับแม่สองหน เมื่อผมคาดคั้นเขาให้ตัดสินใจเรื่องพระคริสต์ เขาก็กล่าวแก่ผมด้วยความจริงใจที่ชัดเจนว่า “เพื่อนเอ๋ย นั่นฟังดูดีมากจริง ๆ ผมคิดว่ามันเป็นความจริงนะ ผมไม่รู้สิ ผมไม่เคยได้ยินเรื่องนี้มาก่อนเลย แต่คุณต้องใช้เวลาผมหน่อยนะ มันดูแปลกมากจริง ๆ ที่คน ๆ หนึ่งรอดได้แบบนี้ ที่ให้บาปทั้งหมดของเขาได้รับการยกโทษในชั่วขณะเดียว และถูกทำให้เป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้า และผมไม่เคยได้ยินเรื่องนี้เลย ผมจะต้องศึกษาเกี่ยวกับมันก่อนนะ ถ้ามันเป็นแบบนี้ทั้งหมด ทำไมผมถึงไม่เคยได้ยินมันมาก่อนเลยล่ะ?”

เมื่อผมเห็นว่าผมไม่สามารถชักจูงเขาให้ตัดสินใจต้อนรับพระคริสต์ ณ วินาทีนั้นได้ ผมจึงให้ภาคพันธสัญญาใหม่ของผมแก่เขาไป ผมทำเครื่องหมายพระคำบางตอนไว้ และเขาสัญญาว่าจะอ่านพระคำเหล่านั้นอย่างสัตย์ซื่อ และแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างจริงจัง จากนั้นผมถามเขาว่าเขาจะพักที่ไหนคืนนั้น

“เกลของผมนั้นผมจะหาตู้รถไฟบรรทุกสัมภาระที่เปิดอยู่ หรือช่องใต้ถุนสักแห่งที่มีไอร้อนขึ้นมา บางครั้งเราก็ห่อตัวในหนังสือพิมพ์และคลานเข้าไปในท่อระบายน้ำ เราคงเอาตัวรอดได้จนถึงพรุ่งนี้ และจากนั้นเราจะไปบ้านเกลของผมที่คอฟแมน”

“แต่คืนนี้พวกคุณจะหนาวตายนะ” ผมกล่าว “พวกคุณไม่มีเสื้อคลุมสักตัวด้วยซ้ำ” เขาบอกผมว่าเขาไปกับเพื่อนซี้ของเขาคงจะหาทางเอาตัวรอดได้ พวกเขาจะตื่นกลางดึกเกือบหนาวตาย จากนั้นพวกเขาก็จะลุกขึ้นและเล่นมวยปล้ำและวิ่งและต่อยมวยจนพวกเขาเริ่มตัวอุ่นอีก แต่ใจของผมฟ้องผม ผมมีเตียงอุ่น ๆ อยู่หลังหนึ่ง แม้ผมจะยากจนก็ตาม

ผมจึงกล่าวแก่เขาว่า “มากับผมสิ ผมจะพาพวกคุณขึ้นชั้นบนไปห้องพักราคาถูกและหาที่นอนให้พวกคุณ”

นักศึกษาเพื่อเป็นผู้รับใช้อีกคนพาเพื่อนเขาไป และพวกเราเช่าที่นอนพับได้ให้พวกเขาคนละอันเป็นเงินห้าสิบบเซ็นต์ เงินครึ่งดอลลาร์นั้นดูเยอะมากในสายตาของผม แต่ผมก็จ่ายค่าที่นอนให้เด็กหนุ่มคนนั้น จากนั้นผมก็กล่าวอ้ออวอนเขาให้อ่านภาคพันธสัญญาใหม่เล่มนั้นซึ่งผมให้เขาไปและตัดสินใจรับพระผู้ช่วยให้รอด แต่พอผมหันไป เขาก็ฉวยแขนผมไว้ ผมหันไปพบเขาร้องไห้อยู่ เขากล่าวว่า “เพื่อนเอ๋ย ตอนแรกผมคิดว่าผมจะยังไม่ตัดสินใจเรื่องนี้ มันเป็นเรื่องใหม่และแปลกหมดเลย ผมไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับมันมาก่อน แต่คุณคงไม่เชื่อที่นอนให้ผมถ้าสิ่งที่คุณพูดไปนั้นไม่ใช่ความจริง ผมจะไม่รอนจนผมได้เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับมันแล้ว ผมจะเสี่ยงรับสิ่งที่คิดว่า ผมจะถวายตัวเองให้พระเยซูเดี๋ยวนี้และวางใจพระองค์ที่จะช่วยผมให้รอด” เราจับมือกันที่นั่นเพื่อรับรองการให้คำมั่นของเขาว่าจะเชื่อวางใจพระคริสต์ตอนนี้และตลอดไปและจะมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ และผมก็จากไป

บ่อยครั้งผมหวังว่าผมจะสามารถลงทุนทุกเงินครึ่งดอลลาร์ที่ผมหาเจอในทรัพย์สินของของผมได้ดี

ขนาดนั้นจริง ๆ! แต่แน่นอนว่า จริง ๆ แล้วสิ่งที่ชนะจิตวิญญาณที่ขาดความเข้าใจและน่าสงสารดวงนั้นคือ ความกรุณาอันบริสุทธิ์และความเร่งด่วนในใจของผม ผมรักเขา ผมอดไม่ได้ที่จะเห็นเขาทุกข์ยาก เขาเป็นจิตวิญญาณที่หลงหายซึ่งพระเยซูได้ทรงตายเพื่อเขาแล้ว จากความยากจนของผม ความกรุณาของผมได้เปิดเผยตัวมันเองในการกระทำง่าย ๆ นั้นของการซื้อที่นอนให้เขาอันหนึ่ง

ขอพระเจ้าทรงโปรดยกโทษให้เราด้วยเถิด จิตวิญญาณมากมายจริง ๆ ที่เราปล่อยให้หลุดลอยไปโดยไม่ได้รับความรอดเพราะว่าเราไม่รักพวกเขา ไม่ได้อภัยบาปของพวกเขา! มันไม่ใช่เงินห้าสิบบเซ็นต์นั้นที่ชนะจิตวิญญาณดวงนั้น มันคือใจที่รักนั้น ภาะนั้นนั้น ทักษะคนที่ถูกรื้อถอนที่ผู้ใดที่หลงหายจะนับถือ เราจะคาดหวังให้ผู้คนที่หลงหายหันเหได้อย่างไรเมื่อเราเองไม่หันเห? เราจะคาดหวังให้พวกเขามีภาระใจเกี่ยวกับบาปของพวกเขาเองได้อย่างไรเมื่อเราไม่มีภาระใจ?

คนงานที่ไม่มีภาระใจและไม่หวังใยจะคาดหวังให้พระเจ้าทรงอวยพรความอุทิศสาหัสที่ชนะจิตวิญญาณของเขาได้อย่างไร?

ความไม่เย็นไม่ร้อนเป็นบาปนั้นที่ทำให้พระเจ้าคายผู้คนของพระองค์ออก พระองค์ตรัส (ว. 3:14-16) คนที่เยอหยิ่ง พอใจในตัวเอง ชอบธรรมในตัวเอง เพียงพอในตัวเองก็แทบจะเรียกร้องอะไรจากพระเจ้าไม่ได้เลย “พระเยโฮวาห์ทรงอยู่ใกล้คนทั้งหลายที่มีใจแตกสลาย และทรงช่วยคนเหล่านั้นที่มีจิตวิญญาณสำนึกผิดให้รอด” (สดด. 34:18) คนที่อยากได้รับความช่วยเหลือจากองค์พระผู้เป็นเจ้าต้องแสวงหาใจที่แตกสลาย ดาวิดกล่าวอีกว่า “บรรดาเครื่องสัตว์บูชาของพระเจ้าคือวิญญาณที่แตกสลาย ใจที่สำนึกผิดและชอกช้ำนั้น โอ ข้าแต่พระเจ้า พระองค์จะไม่ทรงดูถูก” (51:17) คนที่อยากเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณซึ่งอยากให้พระเจ้าประทับตราอวยพรการทำงานของเขาคควรบ่มเพาะวิญญาณที่แตกสลาย ใจที่แตกสลายและชอกช้ำซึ่งพระเจ้าไม่ทรงดูถูก

เราควรจดจำไว้ว่ากษัตริย์เฮเซคียาห์ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าอย่างไร พระเจ้าทรงส่งอิสยาห์มาให้กล่าวว่า “จงจัดการการบ้านการเมืองของเจ้าให้เรียบร้อย ด้วยว่าเจ้าจะต้องตายและไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป” (2 พงศ์กษัตริย์ 20:1) เฮเซคียาห์หันหน้าเข้าหาและอธิษฐาน “และเฮเซคียาห์ทรงร้องไห้อย่างปวดร้าว” (ข้อ 3) จากนั้นพระเยโฮวาห์ทรงเรียกอิสยาห์และส่งเขาไปอีกเพื่อกล่าวแก่กษัตริย์ที่ป่วยนั้นว่า “เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้าแล้ว เราได้เห็นน้ำตาทั้งหลายของเจ้าแล้ว ดูเถิด...เราจะเพิ่มวันทั้งหลายของเจ้าอีกสิบห้าปี” (ข้อ 5, 6) เราทำดีแล้วถ้าเราร้องไห้บางครั้งเวลาที่เร่อธิษฐาน และแน่นอนว่าถ้าเราอยากได้รับความช่วยเหลือของพระเจ้า เราก็ต้องร้องไห้เมื่อเราพยายามกีดกันผู้คนให้พ้นจากนรก

ผมจำได้ว่าในการรับใช้ตอนต้น ๆ ของผม ผมได้เทศนาเกี่ยวกับเพลงสดุดี 126:5, 6:

“บรรดาคนที่หว่านด้วยน้ำตาไหลจะได้เกี่ยวในความชื่นบาน

“คนที่ออกไปและร้องไห้ โดยหิวเมล็ดพืชอันมีค่า จะมาอีกอย่างไม่ต้องสงสัยด้วยความชื่นบาน โดยนำบรรดาฟ่อนข้าวของเขาไปพร้อมกับเขา”

ผมเคยสงสัยว่าทำไมองค์พระผู้เป็นเจ้าถึงให้โครงร่างเงื่อนไขเหล่านั้นของการชนะจิตวิญญาณว่าเป็นการไป และการร้องไห้ และการใช้เมล็ดพืชอันมีค่า นั้นคือพระวาระของพระเจ้า แต่ไม่กล่าวถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ นำแปลกจริง ๆ ที่อุปการณ์ยิ่งใหญ่ที่ขาดไม่ได้นี้ นั่นคือฤทธิ์เดชของ

พระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ได้ถูกกล่าวถึงในพระคำข้อนั้นซึ่งบอกวิธีชนะจิตวิญญาณ! แต่พระวิญญาณได้ตรัสแก่ใจของผมและสอนบทเรียนหนึ่งแก่ผม ใจที่แตกสลายนั้น ซึ่งออกไปร้องไห้ให้แก่เหล่าคนบาปขณะที่มันใช้พระวจนะเพื่อชนะพวกเขา ได้ทำครบตามข้อกำหนดเหล่านั้นสำหรับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์อันเปี่ยมสุขทรงมีความเกี่ยวข้องกับใจที่แตกสลาย! พระวิญญาณบริสุทธิ์อันเปี่ยมสุขสามารถตรัสผ่านทางน้ำตาได้ดีกว่าบุคลิกที่ตายใจและวางท่าของคนที่ไม่มีการใส่ใจเรื่องจิตวิญญาณให้ผู้ที่ยังไม่รอด ผมกล่าวเรื่องนี้ทั้งหมดเพื่อแสดงให้เห็นว่ามีหวังน้อยจริง ๆ ที่พระเจ้าจะประทานพระพรของพระองค์ ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ให้แก่ความอดสาเหในการชนะจิตวิญญาณของเราหากเราไม่เรียนรู้ที่จะร้องไห้ หากเราไม่เรียนรู้ที่จะหวังไยด้วยความกรุณาอันบริสุทธิ์ต่อจิตวิญญาณของผู้คน

ข่าวสารข่าวประเสริฐต้องอาศัยความกรุณาที่มีให้แก่ผู้หลงหายเป็นธรรมดา

มีความเข้ากันได้จากพระเจ้าระหว่างข่าวประเสริฐกับน้ำตา การเสียสละสูงสุดนั้นของพระเยซูเจ้า ความรักที่ไม่มีวันตายของพระองค์ ควรที่จะทำให้ใจเราละลาย เรื่องราวของการที่พระเจ้าช่วยให้รอดได้เสด็จมาจากสวรรค์ ความยากจนของพระองค์ ความถ่อมพระทัยของพระองค์ การถูกทรยศของพระองค์ เหนือที่ไหลเป็นเลือดของพระองค์ในสวนเกทเสมนี ความปวดร้าวใกล้ตายของพระองค์บนกางเขนนั้น เป็นใจความหลักที่ไม่อาจถูกอภิปรายได้อย่างเหมาะสมหากไม่มีความหวั่นไหวล้าลึกที่สุดของจิตวิญญาณ ช่างเป็นการถาโถมมหาศาลของความรัก ความสำนึกในพระคุณ การยอมจำนนอันบริสุทธิ์ การรับใช้ด้วยใจยินดีซึ่งพวกมันปลุกให้ตื่นในผู้เชื่อแท้!

ในทำนองเดียวกัน สถานะของผู้หลงหายตามที่ถูกเปิดเผยในพระคัมภีร์ควรผลักดันคริสเตียนที่จริงจังคนใดให้น้ำตาไหลและพยายามสุดกำลังที่จะชนะผู้คน คำว่าหลงหายบรรยายถึงคนบาป เด็กน้อยที่หลงทางในภูเขาท่ามกลางฝูงสัตว์ป่าก็เทียบไม่ได้กับสภาพที่นางสสารของคนบาปที่หลงหายสักคนที่มุ่งหน้าไปสู่นรก เรื่องลึกลับที่หลงทางในทะเลโดยปราศจากเข็มทิศหรือไม่มีเครื่องยนต์ ที่ใบเรือถูกลมพายุพัดหายไปแล้วและออกนอกเส้นทางเดินเรือ ถูกพัดออกนอกเส้นทางของมันและหลุดลอยไปยังที่ ๆ เหล่ากะลาสีก็รู้ว่าที่ไหน ก็ไม่น่าสงสารเท่ากับสภาพของคน ๆ หนึ่งที่หลงหายไปจากพระเจ้า หลงหายไปจากสวรรค์ หลงหายไปจากการยกโทษให้และความรอดและความเปี่ยมสุขชั่ววันรันดร์! ถ้าคุณแม่สักคนต้องร้องไห้เมื่อเสียลูกน้อยของเธอไป ถ้าเจ้าสาวคนหนึ่งต้องร้องไห้ให้กับสามีทหารของเธอที่หายตัวไปขณะไปสู้รบ ทำไมคริสเตียนถึงไม่ร้องไห้เพราะจิตวิญญาณที่หลงหายสักดวงเล่า?

ลองคิดถึงคำเรียกที่เศรษฐกิจคนนั้นใช้ในนรก- “ข้าพเจ้าทุกข์ทรมานอยู่ในเปลวไฟนี้” เขาขอแค้นนิ้วมือสักนิ้วที่จุ่มน้ำมาแตะล้นของเขาให้เย็น และผมเชื่อว่าชายคนเดียวกันนี้ยังทุกข์ทรมานมาตลอดหนึ่งพันเก้าร้อยปีนี้ ตั้งแต่พระเยซูทรงเล่าเรื่องนี้เป็นครั้งแรก และยังไม่เคยได้นำสักหยดมาแตะล้นที่แห้งผากของเขาให้เย็น เขายังไม่เคยได้ยินถ้อยคำแห่งการยกโทษเพื่อจะชำระใจชั่วของเขาให้สะอาดและทำให้จิตสำนึกที่ลุกไหม้ของเขาสงบ คริสเตียนคนใดที่กล่าวว่าเขาเชื่อพระคัมภีร์ทั้งเล่ม ที่เชื่อว่าผู้คนรับความรอดเมื่อพวกเขาเชื่อวางใจในพระคริสต์ ที่เชื่อว่าผู้คนนั้นหลงหายถ้าพวกเขาปฏิเสธพระคริสต์และไม่ยอมกลับใจจากบาปทั้งหลายของตน ควรเรียนรู้ที่จะร้องไห้ให้แก่เหล่าคนบาป คริสเตียนคนใดที่กล่าวว่าตนเชื่อว่าคนบาปคนใดที่ปฏิเสธพระคริสต์และ

ตายไปโดยไม่สำนึกผิดก็ต้องส่งเสียงร้องทูลอย่างไร้ผลในนรกตลอดไป และเขาเป็นคนไม่ได้เรื่องที่ไร้หัวใจ หากเขาไม่ห่วงใยด้วยความกรุณาที่ล้ำลึกและใจสลายให้แก่จิตวิญญาณที่หลงหาย! จงคิดถึงนิรันดร์กาลและมันหมายถึงอะไรสำหรับคนที่ไม่รอด จงคิดถึงสิ่งสารพัดที่คนบาปพลาดไป จงคิดถึงความปวดร้าวทั้งสิ้นที่เขาทนทุกข์ จงคิดถึงบาปทั้งหลายที่คอยไล่ล่าเขาเมื่อเขาระลึกถึงพวกมัน โอกาสทั้งหลายที่เขาละเลยซึ่งหลอกหลอนเขาเมื่อเขาระลึกถึงพวกมัน จงคิดถึงบรรดาคนรักที่เขาจะไม่ได้เห็นหน้าอีกเลย จงคิดถึงประตูแห่งพระเมตตา นั้นซึ่งเคยเปิดรับแต่ถูกเขี่ยหยัน ซึ่งบัดนี้ปิดแล้วเป็นนิรันดร์ ข้อเท็จจริงทั้งหมดนั้นเกี่ยวกับข่าวประเสริฐจำเป็น ต้องเรียกร้องให้คริสเตียนคนหนึ่งมีภาระใจอันล้ำลึกที่สุดเรื่องจิตวิญญาณเพื่อกันผู้คนที่พ้นจากนรก

เราได้ยินพวกคนบาปที่หลงหายพูดบ่อย ๆ ว่า “มีพวกหน้าซื่อใจคดอยู่ในคริสตจักรมากเหลือเกิน” เอาล่ะ ผมเสียใจที่จะกล่าวว่าพวกเขาพูดถูก ไม่มีข้อสงสัยเลยว่ามีพวกหน้าซื่อใจคดจำนวนมากในคริสตจักร หนึ่งในอัครทูตสิบสองคนนั้นเป็นคนหน้าซื่อใจคด แต่ไม่ต้องสงสัยเลยว่าคนอื่น ๆ อีกมากมายเป็นคริสเตียนที่อ่อนแอซึ่งดูเหมือนจะเป็นพวกหน้าซื่อใจคดในสายตาของพวกเขาคนที่ไม่รอดที่อยู่รอบตัวเรา

คุณรู้ไหมว่าสิ่งเดียวนั้นที่ทำให้คริสเตียนดูเหมือนพวกคนหน้าซื่อใจคดมากที่สุดคืออะไร? ผมคิดว่ามันไม่ใช่การรักโลกซึ่งแพร่หลายเยอะจริง ๆ ในคริสตจักรทั้งหลาย ผมไม่คิดว่ามันคือนิสัยที่ชู้ ๆ ความสนุกสนานต่าง ๆ แบบชาวโลก ตรงกันข้าม ผมเชื่อว่าพวกคนที่ยังไม่รอดรู้สึกได้ถึงสิ่งที่พวกเขาไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้และกล่าวเป็นคำพูดไม่ได้ ว่าถ้าพวกคริสเตียนเป็นอย่างที่พวกเขาควรที่จะเป็นจริง ๆ และเป็นอย่างที่พวกเขา กล่าวอ้างบ่อย ๆ ว่าเป็น พวกเขา ก็ไม่มีทางมีเมตตาเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่บริสุทธิ์ขนาดนั้นอย่างความรอดของเหล่าคนบาป ผมคิดว่าเหล่าคนบาปที่หลงหายทุกแห่งหนรู้ว่าถ้ามีสวรรค์อยู่แห่งหนึ่งจริง ๆ ที่จะได้และนรกแห่งหนึ่งจริง ๆ ให้หลีกเลี่ยง; ถ้าความตายและนิรันดร์กาลและความรอดและการลงพระอาชญาเป็นใจความหลักเหล่านั้นที่ยิ่งใหญ่อย่างที่ข่าวประเสริฐของพระคริสต์สอน นั้นแน่นอนว่าลูกของพระเจ้าทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้วควรร้องไห้ให้เหล่าคนบาปและด้วยการละทิ้งอันบริสุทธิ์ยอมจ่ายราคาใดก็ได้เพื่อกันเหล่าคนบาปที่น่าสงสารให้พ้นจากนรก! ความไม่แยแส ความไม่เย็นไม่ร้อนเกี่ยวกับเรื่องนี้ของการชนะจิตวิญญาณ มีแต่จะตราหน้าคริสเตียนคนหนึ่งว่าเป็นผู้กลับสัจย์และไม่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณและไม่ยอมจำนน!

ความห่วงใยที่มีให้แก่เหล่าคนบาปถูกใส่ไว้ในใจของเหล่าผู้เชื่อใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

เรากำลังพยายามแสดงให้เห็นว่าความกรุณาอันบริสุทธิ์ที่มีต่อเหล่าคนบาป ภาระใจเรื่องความรอดของพวกเขา ย่อมมาสู่คริสเตียนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณเป็นธรรมดา หนึ่งในหลักฐานที่ดีที่สุดของเรื่องนี้คือข้อเท็จจริงที่ว่าเหล่าผู้เชื่อใหม่ ตั้งแต่แรกเลย แม้พวกเขาไม่ได้ถูกสอนมากนักในเรื่องศาสนศาสตร์ ปกติแล้วมีความห่วงใยอันลึกซึ้งเรื่องความรอดของผู้คนที่พวกเขารักและเหล่ามิตรสหาย

ผมได้พบพระคริสต์ตอนผมอายุประมาณเก้าขวบ ในคริสตจักร First Baptist Church of Gainesville รัฐฟลอริดา องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตามผมมานานหลายปี แต่เช้าวันอาทิตย์หนึ่ง ศิษยาภิบาลผู้เป็นที่รักได้เทศนาเรื่องบุตรน้อยหลงหาย เมื่อมีการกล่าวคำเชิญชวนให้ต้อนรับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด ผมก็ไถลตัวออกจากม้านั่งยาว เดินออกไปข้างหน้า และจับมือนักเทศน์ผู้นั้นไว้ ผมไม่ได้ถูกสอนมากนักเกี่ยวกับพระวจนะ ผมเสียใจที่ตอนนั้นไม่มีใครสละเวลาเปิดพระคัมภีร์ให้ผมดูและทำให้ผมมั่นใจชัดเจนเกี่ยวกับความ

รอดของผมเลยโดยใช้พระวาระของพระเจ้า แต่ผมกลับบ้านไปวันนั้นด้วยความดีใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า

คุณพ่อของผม ซึ่งเป็นนักเทศน์แบปติสในชนบทและเป็นคนเก่งที่สุดคนหนึ่งในโลก ได้ออกไปเทศนาเช้าวันนั้นและไม่ได้อยู่ด้วยตอนที่ผมได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นเมื่อผมเจอท่าน ผมก็ถามท่านทันทีว่าผมจะเข้าร่วมกับคริสตจักรได้ไหม ผมไม่มีคำพูดที่จะอธิบายว่าเกิดอะไรขึ้นแล้วในใจของผม คุณพ่อของผมไม่ได้รู้ว่ นานห้าปีองค์พระผู้เป็นเจ้าได้พูดกับผมมาตลอด-ผ่านทางคุณแม่ของผมก่อนท่านสิ้นใจ ผ่านทางครูสอนรวีคน หนึ่ง และผ่านทางภารกิจอันลึกซึ้งเรื่องบาป ดังนั้นคุณพ่อของผมจึงกล่าวว่า “เออละ ลูกเอ๋ย เมื่อลูกถูกพ้อ ใจจริง ๆ เกี่ยวกับบาปของลูกและกลับใจใหม่ และได้บังเกิดใหม่ เมื่อนั้นก็จะถึงเวลาพอที่จะเข้าร่วมกับคริสต จักร” ตอนนั้นผมไม่รู้ว่ คำยาก ๆ ทั้งหมดนั้นหมายถึงอะไร แต่ผมรู้แค่ว่าคุณพ่อของผมไม่คิดว่าผมได้รับความ รอดแล้ว ผมแน่ใจว่าคุณพ่อของผมเป็นชายที่ฉลาดที่สุดในโลก ถ้าตอนนั้นท่านไม่คิดว่าผมรับความรอดแล้ว ผม ก็เชื่อว่าตอนนั้นผมยังไม่รอด แต่เช้าวันรุ่งขึ้นขณะที่ผมไปโรงเรียน ผมก็หยุดแหวะในกันห้วยใต้ต้นหลิวต้นหนึ่ง และอธิษฐาน ผมถามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดว่าถ้าผมยังเด็กเกินกว่าที่จะรับความรอดได้ พระองค์ก็คงไม่ช่วยคนอื่น ๆ ให้รอดอยู่ดี คนมากมายเหลือเกินหลงหายไปแล้ว!

นานสามปี ผมไม่ได้เอาชนะความท้อใจนั้นที่ผมได้รับเกี่ยวกับความรอดของตัวเอง จากนั้นวันหนึ่งผม ได้พบว่าผู้ที่เชื่อวางใจในพระคริสต์ก็มีชีวิตนิรันดร์ ยอห์น 3:36 และ 5:24 ช่างหวานชื่นจริง ๆ เมื่อผมได้พบ พวกมันตอนอายุสิบสอง และรู้ว่าเมื่อผมได้เชื่อวางใจพระคริสต์แล้ว ผมก็บังเกิดใหม่แล้วจริง ๆ แต่ตอนนี้ผมรู้ แล้วว่าหลักฐานทั้งหมดนั้นเกี่ยวกับใจดวงใหม่ได้เผยประจักษ์แล้วเมื่อผมมีความหวังใที่ลึกซึ้งนั้นให้แก่เหล่าคน บาป ถ้าตอนนั้นผมเพียงได้รู้มัน คำอธิษฐานอันจริงจังของผมที่ขอให้คนอื่น ๆ ได้รับความรอดก็เป็นหลักฐานดี ที่สุดที่แสดงให้เห็นว่าตัวผมเองได้พบพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแล้ว พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่เสาะหาผู้ทรงรักเหล่าคนบาป และทรงใส่ความรักนั้นไว้ในใจของคนเหล่านั้นผู้วางใจพระองค์

ในเมืองสเปียร์แมน รัฐเท็กซัส ผมเคยจัดประชุมฟื้นฟูหลายงาน เจ้าสาวชาวฝรั่งเศสที่ได้พบรักกับ ทหารอเมริกันนายหนึ่งได้เข้าร่วมประชุมด้วย เธอเป็นคาทอลิก เกรงศาสนาและยำเกรงพระเจ้ามาก ๆ แม้ว่า เธอไม่เคยได้ยินข่าวประเสริฐแห่งความรอดโดยความเชื่อในพระคริสต์เลยก็ตาม กระนั้นเธอก็มากับสามีของเธอ เพื่อร่วมประชุมและแน่นอนว่าเธออ้างตัวเสมอว่าเป็นคริสเตียน วันหนึ่งผมได้เทศนาในหัวข้อ “ท่านทั้งหลาย ต้องบังเกิดใหม่” และกล่าวชัดเจนมาก ๆ ว่าไม่ว่าคน ๆ หนึ่งจะเกรงศาสนาและหมั่นอธิษฐานขนาดไหน ไม่ว่า เขาจะมีศีลธรรมและภายนอกเป็นคนดีแค่ไหน เขาก็ยังต้องได้รับใจดวงใหม่หรือไม่ก็หลงหายตลอดไป วันนั้น เธอไม่ได้ยกมือว่าเป็นคริสเตียน แทนที่จะทำเช่นนั้น เมื่อเราทุกคนก้มศีรษะกันหมด เธอยกมือขึ้นเพื่อขอให้ อธิษฐานเผื่อ จากนั้นเธอก็ย่องออกไปจากที่ประชุม แต่บ่ายวันนั้นเธอพาสามีของเธอมาพบผม เธอต้องจัดการ เรื่องความรอดแห่งจิตวิญญาณของเธอให้ได้ ผมจำได้ว่าเธอพูดอังกฤษแปร่งแค้ไหนและเธอก็กระตือรือร้นขนาด ไหนที่จะทราบเรื่องทั้งหมดเกี่ยวกับความรอด เมื่อผมอ่านพระคัมภีร์หลายตอนและอธิบายพวกมันให้เธอฟัง ทั้งหมดก็ชัดเจน และเธอพร้อมแล้วที่จะทูลขอพระเยซูเจ้าให้เข้ามาในใจเธอและช่วยจิตวิญญาณของเธอให้รอด ผมเสนอแนะให้เรารุกเข้าอธิษฐาน เธอกล่าวว่า “แต่ฉันอธิษฐานในภาษาฝรั่งเศสตลอดเลยคะ ฉันพูดอังกฤษไม่ เก่งมากนัก ฉันไม่รู้ว่าจะอธิษฐานในภาษาอังกฤษยังไงคะ” ผมรับประกันเธอว่าพระเจ้าทรงเข้าใจภาษาฝรั่งเศส

และไม่เป็นไรแน่นอนที่จะสารภาพบาปทั้งหลายของเธอและทูลพระเยซูเจ้าว่าเธออยากเชื่อวางใจพระองค์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเธอ โดยพูดในภาษาฝรั่งเศส คำอธิษฐานนั้นที่รับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเธอช่างเต็มไปด้วยน้ำตา จริงจัง และน่ายินดีจริง ๆ โดยขอร้องพระองค์ จากนั้นก็ขอบพระคุณพระองค์สำหรับความรอด!

เรารู้จักขึ้นจากการคุกเข่า และเนื่องจากผมมีนัดต้องไปพบกับชายหนุ่มสองคนที่หลงหาย ผมจึงขอตัวผมจำได้ว่าสามีกรรยาคุณนั้นเดินออกประตูรั้วไปด้วยกัน พวกเขาเลี้ยวไปทางหนึ่งและผมเลี้ยวไปอีกทาง จากนั้นเธอก็ส่งเสียงเรียก วิ่งมาจากสามีของเธอ และวิ่งย้อนกลับมาบนทางเก่า ด้วยน้ำตาที่ไหลนองใบหน้าของเธอ เธอจับมือผมไว้ในมือทั้งสองของเธอและกล่าวว่า “โอ ฉันขออธิษฐานให้อาจารย์สามารถชนะชายหนุ่มสองคนนั้นให้ได้ค่ะ!” พระผู้ช่วยให้รอดได้ทรงใส่ความกรุณาบางส่วนของพระองค์เองที่มีให้แก่เหล่าคนบาปไว้ในใจของผู้เชื่อใหม่คนนี้ นี่แสดงให้เห็นว่ามันเป็นเรื่องธรรมดาจริง ๆ เหมาะสมจริง ๆ และเลียงไม่ได้จริง ๆ ที่คริสเตียนคนใดผู้ซึ่งอยู่ใกล้องค์พระผู้เป็นเจ้าจริง ๆ และพระวิญญูณของพระเจ้าทรงนำจริง ๆ ย่อมมีความกรุณาอันบริสุทธิ์และความห่วงใยให้แก่เหล่าคนบาป

อาจมีคนผู้อ่านข้อความนี้อยู่ซึ่งไม่มีภาระใจเรื่องจิตวิญญูณสำหรับเหล่าคนบาปเลย คุณอาจไม่รู้ว่ามันเป็นยังไงกับการร้องไห้น้ำตาเปียกหมอนตอนกลางคืน อ่อนนอนเพราะนอนไม่หลับกับพระเจ้าให้ช่วยบางคนที่คุณรักให้รอด คุณอาจไม่รู้ว่าจะอธิษฐานเพื่อเหล่าคนบาปอย่างไรเพราะคุณไม่มีภาระใจให้พวกเขา คุณอาจไม่รู้ว่าจะพูดกับพวกเขาอย่างไรเพราะคุณไม่มีความเร่งด่วนจากหัวใจ ความเจ็บปวดของจิตวิญญูณ ที่ทำให้คุณพูดตะกุกตะกักในบางครั้ง เพื่อช่วยผู้คนที่พ้นจากความพินาศเป็นนิรันดร์ ฉะนั้นคริสเตียนที่รักเอ๋ย ผมขอร้องคุณให้พิจารณาว่าคุณเป็นแค่ผู้กลับสัตย์คนหนึ่งหรือไม่ คุณสูญเสียความรักดั้งเดิมของคุณไปแล้วหรือยัง? ความมีใจเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระคริสต์นั้นอยู่ที่ไหน ซึ่งจะทำให้คุณรักสิ่งที่พระองค์ทรงรัก อยากได้สิ่งที่พระองค์ทรงอยากได้ และเป็นห่วงอย่างไม่หยุดหย่อนเกี่ยวกับจิตวิญญูณที่น่าสงสารทั้งหลายซึ่งพระองค์ได้ทรงตายเพื่อพวกเขา? จะมีใครอ้างว่าตนเป็นคริสเตียนที่ดีได้อย่างไรหากเขาไม่มีภาระใจอย่างแท้จริงให้แก่เหล่าคนบาป?

แบบอย่างที่ยิ่งใหญ่ในพระคัมภีร์ของความกรุณาที่ชนะจิตวิญญูณ

เราไม่ประหลาดใจที่ได้พบในพระคัมภีร์ว่าเหล่าชายผู้ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าเป็นบุรุษผู้หลังน้ำตา คนเหล่านั้นผู้ซึ่งมีฤทธิ์เดชมากที่สุดกับพระเจ้าและมีประโยชน์มากที่สุดกับมนุษย์รู้จักใจที่แตกสลาย ภาระใจเรื่องจิตวิญญูณเพื่อเหล่าคนบาปซึ่งเราเขียนถึง

จงพิจารณาความกรุณาของโมเสสเพื่อชนชาติอิสราเอล

“ด้วยความเชื่อ โมเสส ครั้นท่านโตขึ้นแล้ว ปฏิเสธที่จะถูกเรียกว่าเป็นบุตรชายของธิดาอัสตรีฟาโรห์

“โดยเลือกที่จะทนความทุกข์ลำบากกับประชากรของพระเจ้า แทนที่จะสุขสำราญกับความเพลิดเพลินต่าง ๆ แห่งบาปเพียงชั่วคราว”- ฮบ. 11:24, 25

อพยพ 2:11 บอกเราว่า “และต่อมาในวันเหล่านั้น เมื่อโมเสสเติบโตขึ้นแล้ว ท่านก็ออกไปหาพวกพี่น้องของท่าน และเห็นภาระหนักทั้งหลายของพวกเขา” โมเสสได้รับการเลี้ยงดูในพระราชวังและคนเหล่านั้นเป็นทาส แต่ “ท่านก็ออกไปหาพวกพี่น้องของท่าน และเห็นภาระหนักทั้งหลายของพวกเขา” เขากำลังจะได้

เป็นกษัตริย์องค์ต่อไป แต่เมื่อเขาเห็นผู้คนของเขาถูกทรมานโดยพวกคนคุมงาน เขาก็เลือกอยู่ฝ่ายเดียวกับพวก เขาและฆ่าคนอียิปต์คนหนึ่งที่กำลังทรมานทิวคนหนึ่ง จากนั้นเขาก็หนีเอาชีวิตรอด ผ่านไปสี่สิบปี พระเจ้าทรงนำ โมเสสกลับมาที่อียิปต์เพื่อนำชนชาติอิสราเอลออกไปจากการเป็นทาส บนภูเขาซีนาย พระเจ้าประทานบัญญัติ ทั้งหลายแก่โมเสสสำหรับชนชาตินั้น แต่เมื่อเขาลงมาจากภูเขานั้น เขาก็พบว่าชนชาตินั้นเปลือยกาย มีนมา เต็นรำไปรอบ ๆ รูปปลุกวัวทองคำในการบูชารูปเคารพอันไร้ยางอาย โมเสสรีบดำเนินการแก้ไขบาปนั้นและ ลงโทษประชาชน จากนั้นก็ขึ้นไปยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้าเกรงว่าพระเจ้าจะทรงทำลาย ประชาชาตินั้นเสีย ชนชาตินั้นที่โมเสสรักยิ่งนัก! เรื่องราวนี้ถูกบอกเล่าในอพยพ 32

ก่อนโมเสสลงมาจากภูเขานั้น

“และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “เราได้เห็นประชากรนี้แล้ว และดูเถิด พวกเขาเป็นประชากรที่ดื้อ ร้นคอแข็ง

“ฉะนั้นบัดนี้ จึงปล่อยให้เรายูตามลำพัง เพื่อความพิโรธของเราจะพลุ่งขึ้นต่อพวกเขา และเพื่อเราจะ เผาผลาญพวกเขาเสีย และเราจะทำให้เจ้าเป็นประชาชาติใหญ่” - ข้อ 9, 10

แต่โมเสสจึงวอนกับพระเจ้า อ้างพระสัญญาหลายประการของพระเจ้า เตือนพระทัยพระเจ้าเกี่ยวกับ พระนามประเสริฐของพระองค์ซึ่งจะได้รับความเสียหายหากพระองค์จะทำลายพวกยิวเหล่านี้เสีย “และพระเย โฮวาห์ได้ทรงเปลี่ยนพระทัยจากการร้าย ซึ่งพระองค์ทรงดำริว่าจะกระทำต่อประชากรของพระองค์” (ข้อ 14) ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นบนภูเขานั้นก่อนโมเสสลงมา และหลังจากโมเสสมาและลงวินัยประชาชนนั้นแล้ว เขาก็กลับไป ที่ภูเขานั้นเพื่ออธิษฐาน เราสามารถเห็นหัวใจที่แตกสลายของโมเสสเมื่อเขาเผชิญหน้าชนชาตินั้นและจากนั้นก็ เผชิญหน้าพระเจ้า

“และต่อมาในวันรุ่งขึ้น โมเสสกล่าวแก่ประชากรว่า “พวกท่านได้ทำบาปอันใหญ่หลวง และบัดนี้ ข้าพเจ้าจะขึ้นไปเฝ้าพระเยโฮวาห์ บางทีข้าพเจ้าจะทำการลบมลทินเพื่อบาปของพวกท่าน”

“และโมเสสกลับไปเฝ้าพระเยโฮวาห์ และทูลว่า “โอ ประชากรนี้ได้ทำบาปอันใหญ่หลวง และได้สร้าง บรรดาพระด้วยทองคำสำหรับตนเอง

“แต่บัดนี้ ถ้าพระองค์จะโปรดยกโทษบาปของพวกเขา หรือถ้าไม่เป็นเช่นนั้น ขอทรงลบข้าพระองค์ เสีย ข้าพระองค์ขอร้องพระองค์ ออกจากหนังสือของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ทรงจดไว้” - ข้อ 30-32

ยากที่จะพรรณนาเป็นตัวอักษรได้ถึงดวงใจที่แตกสลายของโมเสสเพื่อชนชาติของเขา แต่จงสังเกตตอนที่ เขาพูดช่วงนั้นในคำพูดที่โมเสสทูลในข้อ 32, “แต่บัดนี้ ถ้าพระองค์จะโปรดยกโทษบาปของพวกเขา-” ผมคิดว่า ช่วงที่หยุดชั่วขณะนั้นหมายความว่าโมเสสหยุดเพื่อที่จะร้องไห้ ผมคิดว่าถ้อยคำของเขาเป็นถ้อยคำที่ขาดเป็น ช่วง ๆ เพราะใจของเขาแตกสลายเพื่อชนชาติของเขา พระเจ้าทรงเสนอที่จะสร้างโมเสสให้เป็นประชาชาติใหญ่ โตนันที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ แต่โมเสสทูลว่า ‘ไม่! ถ้าพระองค์ลบชนชาตินี้ ออก ก็ลบข้าพระองค์ออกไปจาก แผนการทั้งหลายของพระองค์ด้วย ถ้าพระองค์จะไม่พาพวกเขาไปยังแผ่นดินคานาอันและสร้างพวกเขาให้เป็น ประชาชาติใหญ่ พระองค์ก็อย่าพาข้าพระองค์กับครอบครัวของข้าพระองค์ไปและสร้างพวกเราให้เป็น ประชาชาติใหญ่เลย ข้าพระองค์เป็นหนึ่งในเดียวกับชนชาติของข้าพระองค์’ และพระเจ้าทรงเปลี่ยนพระทัยและ

ยกโทษให้ชนชาตินั้น จากนั้นเมื่อโมเสสทูลขอเพื่อเพิ่มอีก พระเจ้าก็ทรงนำเสาไฟและเมฆนั้นกลับมาอยู่ท่ามกลางค่ายและนำพวกเขาเข้าไปในแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้ นั่นมีแต่ความกรุณาที่เปี่ยมความรักของโมเสสที่ขัดขวางพระเจ้าไม่ให้ทำลายประชาชาตินั้น

พระเจ้าทรงมีใครสักคนใหม่ที่จะยืนอุทิศของโหว่นั้นและปิดเป้าความพินาศให้พ้นไปจากเมืองของรัฐของคุณ ประเทศของคุณ?

เยเรมีย์เป็นศาสดาพยากรณ์ผู้ร้องไห้

เขากล่าวว่า “โอ ถ้าศีรษะของข้าพเจ้าเป็นน้ำทั้งหลาย และดวงตาของข้าพเจ้าเป็นน้ำพุแห่งน้ำตาทั้งหลายก็จะดี เพื่อข้าพเจ้าจะได้ร้องไห้ทั้งกลางวันและกลางคืน เพราะคนที่ถูกฆ่าของบุตรสาวแห่งประชากรของข้าพเจ้า” (ยรม. 9:1) เขาเขียนหนังสือเพลงคร่ำครวญเช่นเดียวกับหนังสือที่ถูกเรียกตามชื่อของเขา น้ำตามากมายของเขาและภาระของเขาเพื่อจิตวิญญาณหมายความว่าชื่อของเขานั้นเริ่มมีความหมายเดียวกันกับใจที่แตกสลาย การร้องทุกข์ด้วยน้ำตา คำพยากรณ์เกี่ยวกับหายนะ ถูกเรียกว่า a jeremiad เยเรมีย์เทศนาอย่างชัดเจนกล่าวโทษบาปเหล่านั้นของชนชาติอิสราเอลในวันเหล่านั้นก่อนการตกเป็นเชลยของพวกเขาและหลังจากนั้น แต่เขารักชนชาติของเขา เขาเตือนพวกเขาและร้องไห้เพราะพวกเขา เมื่อการตกเป็นเชลยนั้นมาถึง เขาก็อยู่ต่อกับพวกที่เหลืออยู่ เมื่อพวกเขาขึ้นกรานที่จะลงไปยังอียิปต์ เขาก็เตือนพวกเขาถึงภัยพิบัติที่จะมา แต่ก็ไปกับพวกเขา เยเรมีย์มีใจที่แตกสลาย เขารู้จักภาระใจเรื่องจิตวิญญาณเพื่อเหล่าคนบาปที่หลงหาย ราซินีเอสเธอร์อดอาหารและอธิษฐานและเสีียง

ชีวิตของนางเพื่อช่วยชนชาติของนางให้รอด

หนังสือเอสเธอร์เป็นหนึ่งในหนังสือที่งดงามที่สุดในพระคัมภีร์ แม้จะนำแปลกพอดูที่ว่าคำว่า พระเจ้าไม่ถูกกล่าวถึงเลย กระนั้นมันก็เต็มไปด้วยความหวังโยอันอ่อนโยนของพระเจ้าที่มีต่อชนชาติของพระองค์ คำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ และพระพรเหล่านั้นของพระเจ้าที่มาสู่ผู้ชอบธรรม

ฮามานคนชั่วเกลียดชังโมรเดคัยและตั้งใจที่จะให้พวกยิวทั้งหมดถูกทำลาย ฮามานเป็นคนโปรดของกษัตริย์อาหสุเอรัสผู้ยิ่งใหญ่ และจึงให้ลงนามพระราชกฤษฎีกาว่ายิวทุกคนต้องถูกแขวนฆ่า

แต่ราซินีเอสเธอร์และเหล่าสาวใช้ของนางได้ออดอาหารและอธิษฐานและจากนั้นก็มาเข้าเฝ้ากษัตริย์เพื่อวิงวอนให้พวกยิว กฎมีอยู่ว่าถ้าผู้ใดมาเข้าเฝ้ากษัตริย์โดยไม่ได้รับเชิญ ผู้นั้นต้องถูกประหารชีวิตนอกเสียจากว่ากษัตริย์ในพระเมตตาทรงยื่นธารพระกรทองคำนั้นออกมา เอสเธอร์มา ได้พบพระเมตตา และจากนั้นก็อ้อนวอนเพื่อชนชาติของนางผู้ซึ่งจะถูกทำลาย: “เพราะหม่อมฉันจะอดทนดูความชั่วร้ายที่จะมาถึงชนชาติของหม่อมฉันอย่างไรได้ หรือหม่อมฉันจะทนดูการทำลายญาติพี่น้องของหม่อมฉันอย่างไรได้” (เอสเธอร์ 8:6)

มันจะดีขนาดไหนหากเราเหมือนเอสเธอร์จะยอมมาถึงที่ ๆ เราารู้สึกว่าเราไม่อาจทนเห็นความพินาศนิรันดร์ของคนเหล่านั้นที่เรารักและของเหล่าเพื่อนบ้านรอบตัวเรา!

รูเบนและยูดาห์เป็นคนบาปหนา แต่พวกเขาก็หวั่นไหวอย่างน่าแปลกด้วย

ความกรุณายิ่งใหญ่ของพระองค์

พวกพี่ชายของโยเซฟเกลียดชังเขาและปฏิเสธเขา รูเบนไม่มีอุปนิสัยที่เข้มแข็ง แต่เขาก็ไม่ยอมทำให้

บิดาของเขาเสียใจ และเขาขัดขวางพวกน้อง ๆ ไม่ให้ฆ่าโยเซฟและเจตนาที่จะช่วยโยเซฟให้ได้กลับไปหาบิดาของเขาอีก แต่ อนิจจา พวกคนอิสราเอลมาและพวกน้อง ๆ ชายโยเซฟไปเป็นทาส เมื่อรูเบนพบว่าน้องนั้นไม่อยู่แล้ว เขาก็ใจสลาย

“และรูเบนกลับมาถึงบ่อนั้น และดูเถิด โยเซฟไม่ได้อยู่ในบ่อนั้น และเขาฉีกเสื้อผ้าของตน

“และเขากลับมาหาพวกน้องชายของเขา และกล่าวว่า “เด็กนั้นหายไปเสียแล้ว และตัวข้า ข้าจะไปไหนเล่า”- ปฐก. 37:29, 30

ยูดาสก็มีความรู้สึกแบบเดียวกันเกี่ยวกับเบนยามินน้องชาย เขาได้รับประกันยาโคบผู้ชราเรื่องน้องชายแล้ว เมื่อโยเซฟกล่าวว่าตนจะกักตัวเบนยามินไว้ในอียิปต์ ยูดาห์ก็มาและขอร้องแทน เขากล่าวว่าเขารู้ว่าบิดาผู้ชราของเขาจะตายถ้าเด็กนั้นไม่กลับไป เขาเสนอที่จะกลายเป็นคนรับใช้ให้ตัวเองเป็นทาสสมคร เพื่อที่เบนยามินจะได้รับการปล่อยตัวและกลับบ้านไปหาบิดาผู้รักเขายิ่งนัก “ด้วยว่าข้าพเจ้าจะขึ้นไปหาบิดาของข้าพเจ้าอย่างไรได้ และเด็กหนุ่มนั้นไม่ได้อยู่กับข้าพเจ้า เกรงว่าบางทีข้าพเจ้าจะเห็นเหตุร้ายนั้นที่จะบังเกิดแก่บิดาของข้าพเจ้า” (44:34)

โอ เมื่อเราคิดถึงการที่พระเยซูเจ้าทรงรักเหล่าคนบาบยี่งนัก เราจะไปสู่น้ำพระองศ์ได้อย่างไรหากเราปล่อยให้บรรดาคนที่เรารัก และแม้กระทั่งคนเหล่านั้นที่เราไม่รู้จัก แต่เป็นที่รักยิ่งต่อพระองศ์ ตายไปในบาปของพวกเขา?

ผู้ช่วยศิษยาภิบาลสเทเฟนเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอดของเขาในความกรุณาที่มีต่อเหล่าคนบาบ

ชายผู้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานคนนี้ “ผู้เต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อและเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์” เทศนาด้วยฤทธิ์เดชยิ่งใหญ่และชนะผู้คนมากมาย แม้แต่พวกผู้นำยิวก็ “ไม่สามารถต่อต้านสติปัญญาและพระวิญญานซึ่งทำให้ท่านพุดนั้น” (กิจการ 6:10) คำพยานของเขาและคำเทศนาของเขาเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชมากเสียจนพวกเขาตั้งใจแน่วแน่ที่จะฆ่าเขาเสีย เขาถูกจับกุม ถูกนำตัวไปอยู่ต่อหน้าสภา และเขากล่าวคำเทศนาที่ยอดเยี่ยมที่นั่น ซึ่งมีบันทึกไว้ในกิจการ 7 หลายสิ่งเกี่ยวกับสเทเฟนทำให้เรานึกถึงพระเยซูเจ้าผู้ซึ่งเขาวางใจและรักเหมือนกับเรา เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานมากเสียจนเหล่าคนบาบไม่อาจตอบเขาได้ พวกเขาจึงเกลียดชังเขาและมุ่งมั่นที่จะฆ่าเขา “เมื่อเขาทั้งหลายได้ยินสิ่งเหล่านี้ พวกเขาก็รู้สึกแหวงใจ และพวกเขาได้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟันของพวกเขาย่ำใส่สเทเฟน” (ข้อ 54) เพลงสดุดี 22 กล่าวเกี่ยวกับพระเยซูว่า “พวกมันได้อ้าปากของพวกมันกว้างเข้าใส่ข้าพระองค์ เหมือนอย่างสิงโตที่กัดฉีกและคำรามร้อง” (ข้อ 13) สเทเฟนและพระเยซูอาจได้รับการปฏิบัติแบบเดียวกันในที่นี้ จากนั้นพวกเขาลากตัวสเทเฟนออกไปนอกกรุงเพื่อจะเอาหินขว้างเขา สเทเฟนเป็นคริสเตียนผู้พลีชีพคนแรก ผู้แรกที่ตายเพื่อพระเยซู หลังจากการตรึงกางเขนนั้น พระเยซูเจ้าขณะอยู่บนกางเขนนั้นได้ทูลว่า “พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ฝากจิตวิญญานของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์” (ลูกา 23:46) และสเทเฟนตาย “ร้องทูลต่อพระเจ้า และกล่าวว่า “ข้าแต่พระเยซูเจ้า ขอโปรดรับจิตวิญญานของข้าพระองค์ไว้” (กิจการ 7:59) บนกางเขนนั้นพระเยซูได้ทรงอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระบิดา ขอโปรดอภัยโทษพวกเขา เพราะว่าพวกเขาไม่ทราบว่าเขาทำอะไร” (ลูกา 23:34) และสเทเฟนซึ่งถูกหินหลายก้อนขว้างใส่ มีนศีรชะ และใกล้จะตาย “คุกเข่าลง และร้องด้วยเสียงอันดังว่า “พระองศ์เจ้าข้า ขอโปรด

อย่าทรงถือโทษพวกเขาเพราะบาปนี้เลย” (กิจการ 7:60) แม้กระทั่งในความตายของเขา สเทเฟนก็ยังอ้อนวอนขอการยกโทษให้คนเหล่านั้นที่ฆ่าเขา เขาได้เรียนรู้ใจที่กรุณาจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ที่เขารัก ผมหวังว่าพวกเราจะทำแบบเดียวกัน

อัครทูตเปาโลเป็นแบบอย่างหนึ่งที่โดดเด่นในภาคพันธสัญญาใหม่ของ

ความกรุณาที่ชนะจิตวิญญาณที่มีต่อเหล่าคนบาป

ผมเคยคิดมานานว่าเปาโลเป็นนักเทศน์ที่ยอดเยี่ยม ทรงพลังและโวหารดี ผมเคยนึกภาพว่าหลายพันคนเหล่านั้นที่รับความรอดในงานรับใช้ของเขา ซึ่งเปลี่ยนโฉมจักรวรรดิโรมทั้งหมด เป็นหลักฐานที่แสดงถึงโวหารบนธรรมาส์ของเปาโล อย่างไรก็ตาม ผมได้เรียนรู้ว่าผมเข้าใจผิด เปาโลไม่ถูกถือว่าเป็นนักเทศน์ที่เก่งกาจแม้แต่ในสมัยของเขา 2 โครินธ์ 10:10 ซึ่งพูดถึงเปาโล กล่าวว่า “เพราะจดหมายต่าง ๆ ของเปาโลนั้น” พวกเขา กล่าวว่า “มีน้ำหนักและมีอำนาจก็จริง แต่ตัวเขาเองดูอ่อนกำลัง และคำพูดของเขาก็น่าเหยียดหยาม” เปาโลไม่ได้มีของประทานของการพูดคล่อง วิธีพูดของเขาอาจไม่น่าสนใจ เขาไม่ได้มีบุคลิกที่น่าดึงดูด รูปร่างของเขาก็ดูอ่อนแอ และคำพูดของเขาน่าเหยียดหยามในสายตาและหูของคนเหล่านั้นที่ได้ยินเขา ไม่เลย เปาโลมีเคล็ดลับอื่นที่ไม่ใช่โวหารดีแบบมนุษย์และบุคลิกภาพที่น่าดึงดูด เขามีฤทธิ์เดชของพระเจ้า!

แต่ฤทธิ์เดชนี้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ถูกสำแดงในตัวเปาโลอย่างไร? มันถูกสำแดงในความจริงจั่งอันบริสุทธิ์ ในภาระใจที่แตกสลายเพื่อเหล่าคนบาป เปาโลเป็นนักเทศน์ผู้ร้องไห้ เป็นคนงานส่วนตัวที่ร้องไห้

“ข้าพเจ้ากล่าวความจริงในพระคริสต์ ข้าพเจ้าไม่ได้มุสา จิตสำนึกของข้าพเจ้าเป็นพยานฝ่ายข้าพเจ้าในพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย

“ว่า ข้าพเจ้ามีความทุกข์หนักและความโศกเศร้าในใจของข้าพเจ้าเสมอ

“เพราะข้าพเจ้าอยากขอให้ข้าพเจ้าเองถูกสาปแช่งให้ตัดขาดจากพระคริสต์ เพราะเห็นแก่พี่น้องของข้าพเจ้า คือญาติพี่น้องของข้าพเจ้าตามเนื้อหนัง”- รม. 9:1-3

เปาโลมีความเสียใจอันลึกลับในใจของตน ความหนักใจยิ่งนักเพื่อเหล่าคนบาปผู้หลงหาย เขาอยากขอให้ตัวเองถูกสาปแช่งให้ตัดขาดจากพระคริสต์เพื่อจะได้เห็นคนอื่น ๆ รับความรอด นั่นเป็นเคล็ดลับแห่งความสำเร็จของเปาโล

ตลอดสามปีที่สุดยอด เปาโลได้ทำงานหนักที่เมืองเอเฟซัส เขาได้ชนะจิตวิญญาณหลายร้อยดวงและเราเชื่อว่า หลายพันดวงด้วยซ้ำ ในคริสตจักรใหญ่นั้นมีผู้ปกครองหลายคน ซึ่งพวกเขาส่วนใหญ่เปาโลได้ชนะมาเอง หลังจากรับใช้ในที่อื่น ๆ เปาโลก็กลับไปเมืองมิเลทัส เมืองท่าเล็ก ๆ ที่ติดทะเลนั้นใกล้เมืองเอเฟซัส และเรียกเหล่าผู้ปกครองของคริสตจักรนั้นให้มาพบหน้าเขา ที่นั่นบนหาดทรายเขาให้คำเตือนที่จริงจังแก่พวกเขา เขาเตือนความจำพวกเขาว่าเขาได้ประกาศข่าวประเสริฐทั้งหมดอย่างไร้ที่ติเพียงใด

“และเมื่อเขาทั้งหลายมาถึงท่านแล้ว ท่านได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายทราบอยู่แล้วว่า ตั้งแต่วันแรกที่ข้าพเจ้าได้เข้ามาในแคว้นเอเชีย ข้าพเจ้าได้ประพฤติตามลักษณะอะไรกับพวกท่านทุกเวลา

“โดยรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความถ่อมใจทุกอย่าง และด้วยน้ำตาไหลเป็นอันมาก และด้วยการถูกทดลองต่าง ๆ ซึ่งได้บังเกิดแก่ข้าพเจ้าโดยการคิดปองร้ายของพวกยิว

“และว่าข้าพเจ้ามิได้ปิดซ่อนสิ่งหนึ่งสิ่งใดไว้ซึ่งเป็นคุณประโยชน์แก่พวกท่าน แต่ได้แสดงให้พวกท่านเห็น และได้สั่งสอนพวกท่านต่อหน้าคนทั้งปวงและตามบ้าน”- กิจการ 20:18-20

เปาโลกำลังจะขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เขากล่าว และเขารู้ว่ามีเครื่องพันธนาการและการติดคุกรอคอย เขาอยู่ที่นั่น และไม่มีสิ่งเหล่านี้สักสิ่งทำให้เขาหวั่นไหว เขาพร้อมแล้วที่จะตาย แต่เขาเตือนคนเหล่านั้นว่า “เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอให้พวกท่านเป็นพยานวันนี้ว่า ข้าพเจ้าบริสุทธิ์จากโลหิตของมนุษย์ทุกคน” (ข้อ 26) นักเทศน์เหล่านี้ต้องระวังตัวให้ดี “เหตุฉะนั้นจงระวังระไวและจำไว้ว่า ตลอดเวลาสามปี ข้าพเจ้ามิได้หยุดหย่อนที่จะเตือนทุกคนทั้งกลางคืนและกลางวันด้วยน้ำตาไหล” เขากล่าว (ข้อ 31) เปาโลได้รับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า “ด้วยน้ำตา” เขาเตือนใจนักเทศน์เหล่านี้ เขาได้ไปตามบ้านเรือน เขาได้ไป “ทั้งกลางคืนและกลางวันด้วยน้ำตาไหล” ผมอยากให้พระเจ้าเรียกนักเทศน์ทุกคนมารวมตัวกันเพื่อที่คนอย่างเปาโลจะมาอยู่ท่ามกลางพวกเราและเตือนเหล่านักเทศน์ให้เทศนาทั้งกลางคืนและกลางวันด้วยน้ำตา ขณะที่เราไปตามบ้านเรือนของผู้คน ฉะนั้นเราจึงเห็นเคล็ดลับแห่งงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่ของเปาโล ความกรุณาอันบริสุทธิ์ของเขาได้ทำให้เขาถูกหินขว้าง ทำให้เขาต้องต่อสู้กับเหล่าสัตว์ป่าในเมืองเอเฟซัส ทำให้เขาเสี่ยงชีวิตซ้ำแล้วซ้ำอีก ต้องทนทุกข์ในคุกนานหลายปีพร้อมกับโซ่ที่ล่ามข้อมือของเขา และจากนั้นก็ต้องตาย ถูกตัดศีรษะในกรุงโรม คุณเห็นแล้วว่า คนที่มีภาระใจเพื่อเหล่าคนบาปอย่างเปาโลไม่รังเกียจการทนทุกข์หรือการตายเพื่อช่วยให้เหล่าคนบาปได้รับความรอด

พระเยซูเจ้าเองทรงเป็นแบบอย่างที่สุดยอด ของความกรุณาที่ชนะจิตวิญญาณ

พจนานุกรมของเว็บสเตอร์กล่าวว่า “ความกรุณา: การมีความรู้สึกร่วมกัน; ดังนั้น จึงเกิดความเสียใจหรือความสงสารซึ่งถูกปลุกเร้าโดยความทุกข์ใจเพราะเคราะห์ร้ายของอีกคน; ความสงสาร; ความเห็นใจ” พระเยซู ผู้ซึ่งไม่มีบาปเลย ได้เข้าสู่การทนทุกข์ทั้งหลายแห่งบาปต่าง ๆ ของเรา พระเยซู ผู้ซึ่งในฐานะพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพได้เนรมิตสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ตามคำตรัสของพระบิดาได้ทรงถ่อมพระองค์ลงและทรงรับสภาพของผู้รับใช้คนหนึ่งไว้บนพระองค์เอง ประสูติจากหญิงคนหนึ่ง ทรงอาศัยอยู่ในบ้านจน ๆ หลังหนึ่งในหมู่บ้านที่แทบไม่มีใครรู้จัก ทรงเติบโตจนถูกผู้คนดูหมิ่นและปฏิเสธ และทรงตายในความมรณาอันน่าละอายบนกางเขนนั้น ทั้งหมดนี้เป็นภาพ ๆ หนึ่งของความรักของพระเยซูเจ้าที่มีให้แก่เหล่าคนบาปและความเร่งด่วนอันบริสุทธิ์ที่สุดซึ่งพระทัยของพระองค์โหยหาที่จะช่วยพวกเขาให้รอด

หลายครั้งในภาคพันธสัญญาใหม่ “พระกรุณา” ของพระเยซูเจ้าถูกกล่าวถึง

“และเมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นคนเป็นอันมากนั้น พระองค์ก็ทรงเกิดความกรุณาต่อเขาทั้งหลาย เพราะพวกเขาอดโรย และถูกกระจัดกระจายไปโดยรอบ เหมือนฝูงแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง”

“และพระเยซูเสด็จออกไป และทอดพระเนตรเห็นประชาชนเป็นอันมาก และทรงมีพระทัยกรุณาต่อพวกเขา และพระองค์ทรงรักษาคนป่วยของพวกเขาให้หาย”

“แล้วพระเยซูทรงเรียกพวกสาวกของพระองค์มาหาพระองค์ และตรัสว่า “เรามีความกรุณาต่อคนเหล่านี้ เพราะพวกเขาค้างอยู่กับเราเป็นเวลาสามวันแล้วตอนนี้ และไม่มีอาหารกิน และเราจะไม่ส่งพวกเขาไป

เมื่อยังอดอาหารอยู่ เกรงว่าพวกเขาจะสิ้นแรงลงตามทาง”

“ดังนั้นพระเยซูจึงมีพระทัยกรุณาต่อเขาทั้งสอง และทรงถูกต้องดวงตาของเขาทั้งสอง และในทันใดนั้นดวงตาของเขาทั้งสองก็ได้รับการมองเห็น และเขาทั้งสองติดตามพระองค์ไป” - มธ. 9:36; 14:14; 15:32; 20:34

“และพระเยซู ซึ่งทรงเกิดพระทัยกรุณา จึงทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออก และสัมผัสตัวเขา และตรัสกับเขาว่า “เราพอใจแล้ว ท่านจงสะอาดเถิด”

“และพระเยซู เมื่อพระองค์เสด็จออกมา ก็ทอดพระเนตรเห็นประชาชนเป็นอันมาก และทรงมีพระทัยกรุณาต่อพวกเขา เพราะว่าพวกเขาเป็นเหมือนฝูงแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง และพระองค์จึงเริ่มสั่งสอนพวกเขาเป็นหลายข้อหลายประการ”

“เรามีความกรุณาต่อประชาชนนี้ เพราะว่าตอนนี้พวกเขาอยู่กับเรามาสามวันแล้ว และไม่มีอาหารจะกิน” - มาระโก 1:41; 6:34; 8:2

“และเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทอดพระเนตรเห็นนาง พระองค์ทรงมีความกรุณาต่อนาง และตรัสแก่นางว่า “อย่าร้องไห้” - ลูคา 7:13

ครั้งแล้วครั้งเล่า พระทัยที่โหยหาของพระเยซูเจ้าหัวนไหวด้วยความกรุณาเมื่อพระองค์เห็นผู้คนที่หลงหายอยู่รอบตัวพระองค์ พวกเขาเป็นเหมือนแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง อย่าให้ผู้ใดคิดว่าพระเจ้าพระบิดาทรงผลักดันพระเยซูบุตรมาให้ไปที่กางเขนนั่น พระเยซูเจ้าได้ทรงเข้ามาในโลกนี้เพื่อจะตาย เพราะความรักจากพระทัยที่แตกสลายของพระองค์เอง พระองค์ทรงมีพระทัยเพื่อจะรับใช้ของพระองค์ทุกวันเหมือนที่พระองค์ทรงมีตอนที่พระองค์ถูกตรึงอยู่บนกางเขนนั่นและทรงอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระบิดา ขอโปรดอภัยโทษพวกเขา เพราะว่าพวกเขาไม่ทราบว่าคุณจะทำอะไร” (23:34)

ใน 19:41 เราถูกบอกว่าเมื่อพระเยซูทรงเข้ามาใกล้ “พระองค์ทอดพระเนตรดูกรุงนั้น และร้องไห้เรื่องกรุงนั้น” ช่างเป็นภาพที่เหลือเชื่อจริง ๆ สำหรับมนุษย์และเหล่าทูตสวรรค์! พระบุตรของพระเจ้า พระผู้สร้าง ทรงร้องไห้ให้กรุงหนึ่งที่เกิดขี้ดข่างพระองค์และปฏิเสธพระองค์และจะฆ่าพระองค์! นั่นเป็นจิตใจแบบที่คริสเตียนทั้งหลายต้องเลียนแบบ เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงมีภาระใจเรื่องจิตวิญญาณเพื่อคนบาปทั้งหลายและทรงร้องไห้เพื่อพวกเขา ขอให้เราเรียนรู้ที่จะร้องไห้เหมือนกัน!

ถ้ามีใครที่อ่านข้อความนี้อยากทำให้พระผู้ช่วยให้รอดพอพระทัย ผมก็รู้ว่าสิ่งใดจะทำให้พระองค์พอพระทัย คุณแค่ต้องคิดกันเหล่าคนบาปให้พ้นจากนรก คุณแค่ต้องนำข่าวสารนั้นไปบอกพวกเขา ซึ่งเปลี่ยนแปลงชีวิตและช่วยจิตวิญญาณให้รอด ว่าพระเยซูทรงยื่นเสนอการยกโทษและพระเมตตาให้แก่พวกเขา แต่คุณต้องไปด้วยความหวังใจอันบริสุทธิ์และน้ำตาที่วิงวอนเดียวกันกับที่พระผู้ช่วยให้รอดเองทรงรู้จักดียิ่งนัก บัดนี้ที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า พระเยซูเจ้าทรงรักเหล่าคนบาปในแบบเดียวกัน ในสวรรค์พวกเขาสิ้นกระตือรือร้นอย่างสิ้นบาน เริ่มร้องประสานเสียงฮาเลลูยา และสรรเสริญพระเจ้าเสียงดังเมื่อคนบาปคนหนึ่งบนแผ่นดินโลกกลับใจและรับความรอด “เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า เช่นนั้นแหละ จะมีความปีติยินดีในสวรรค์เพราะคนบาปคนเดียวที่กลับใจเสียใหม่ มากกว่าคนชอบธรรมเก้าสิบเก้าคนซึ่งไม่ต้องการกลับใจเสียใหม่” (15:7) น่า

แปลกจริง ๆ ที่คริสเตียนทั้งหลายหมกมุ่นอยู่กับสิ่งต่าง ๆ ที่สวรรค์ไม่สนใจเลย! น่าแปลกจริง ๆ ที่คริสเตียนทั้งหลายทำตัวเหมือนคนไม่เชื่อพระเจ้า คิดอยู่แต่เรื่องอาหารสำหรับท้องและเสื้อผ้าสำหรับท่อกายและรถยนต์รุ่นใหม่ ๆ และพื้นไม้แข็งและห้องอาบน้ำปูกระเบื้องและเสื้อผ้าสวย ๆ และมีเอียนทรูทรา ในเมื่อพระเยซูเจ้าทรงมีความหวังใยอันบริสุทธิ์ขนาดนั้นที่จะกีดกันผู้คนให้พ้นจากนรก!

เราอาจเป็นห่วงเรื่องสถานะและเงินเดือน เกียรติและความสบายและความมั่นคง พระเยซูเจ้าทรงเป็นห่วงเกี่ยวกับการมีคนนั่งเต็มทุกที่นั่งในการเลี้ยงสมรสแห่งสวรรค์นั้น! พระเยซูเจ้าตรัสแก่เราสิ่งที่เจ้านายคนนั้นกล่าวแก่ผู้รับใช้ของเขาในคำอุปมานั้นว่า “จงออกไปตามบรรดาทางใหญ่และริ้วต้นไม้ทั้งหลาย และบังคับพวกเขาให้เข้ามา เพื่อบ้านของเราจะได้เต็ม” (14:23)

ผมคิดว่าถ้าเรามีความหวังใยที่เราควรมีเพื่อเหล่าคนบาป เราก็จะหวังน้อยกว่าผู้คนที่คิดอย่างไร และด้วยความกรุณาที่พระคริสต์ประทานให้เราจะอ่อนน้อมกับชายหญิงและเด็กทั้งหลายและชักจูงพวกเขาและจะบีบคั้นพวกเขาโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ด้วยการวิงวอนของเราและน้ำตาของเราและความเร่งด่วนอันบริสุทธิ์ของเราให้พวกเขามาถึงพระคริสต์

หลังจากจบการศึกษาจาก Baylor University ผมได้เป็นครูสอนใน Wayland College และต่อมาได้ทำงานของบัณฑิตใน University of Chicago ที่นั่นผมได้ไปเยือน Pacific Garden Mission และพระเจ้าได้ทรงช่วยผมให้ชนะขอทานขึ้นมาสูงวัยคนหนึ่งและทรงให้ผมมีใจที่จะรับอภิสิทธิ์และหน้าที่ในการประกาศข่าวประเสริฐ ผมสละทิ้งแผนการต่าง ๆ ของผม ลาออกจากตำแหน่งอาจารย์วิทยาลัย และเริ่มต้นงานรับใช้ด้านข่าวประเสริฐ ผมได้เข้าเรียนที่พระคริสตธรรม

ก่อนหน้านั้นผมก็เป็นฆราวาสที่แข็งขัน ผมเคยเป็นนักโต้วาทีในวิทยาลัย และชนะทุนการศึกษาในด้านการพูด ได้กล่าวเปิดงานไฮสกูล และได้กล่าวคำปราศรัยต่าง ๆ ให้สภากาชาด ฉะนั้นเมื่อผมได้ถวายตัวเพื่อตอบการทรงเรียกอันเปี่ยมพระคุณของพระเจ้า ผมก็คิดในตอนนั้นว่า, เฮลละ นี่เข้าทางฉันเลย! ฉันจะเตรียมคำเทศนาหนึ่งเหมือนที่ฉันเคยเตรียมบทพูดโต้วาทีในวิทยาลัยหรือการกล่าวคำปราศรัย ผมได้วางแผนที่จะรวบรวมเนื้อหาทั้งหมดของผมเข้าด้วยกัน ที่จะย่อมน้อยอย่างสมบูรณ์แบบ ที่จะจัดวางมันและวางโครงสร้างให้มัน ผมชอบเขียนคำพูดโต้วาทีของผมออกมาแบบเต็ม ๆ จากนั้นก็ท่องจำพวกมันและฝึกพูดหน้ากระจก ดังนั้นผมจึงมีความคล่องและความมั่นใจประมาณหนึ่ง ผมคิดว่าผมได้เรียนรู้วิธีพูดแล้ว ผมได้ใช้เวลาสามปีในการศึกษาเรื่องการพูดและมีประสบการณ์เยอะพอสมควร

แต่ทั้ง ๆ ที่ผมมีความเชื่อที่โง่เขลาเหล่านี้ทั้งหมด ผมก็ได้บ่มเพาะในใจของผมแล้ว โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความหวังใยอันลึกซึ้งเรื่องความรอดของจิตวิญญาณทั้งหลาย ฉะนั้นเมื่อผมเริ่มเทศนา ผมก็ยืนอยู่ต่อหน้าที่ประชุมและร้องไห้ ผมลืมโครงสร้างของผมและอ่อนน้อมกับเหล่าคนบาปให้ได้รับความรอด ด้วยความเร่งด่วนอันบริสุทธิ์และด้วยข้อโต้แย้งต่าง ๆ และพระคัมภีร์หลายตอนที่ก่อนหน้านี้ผมไม่ได้ระลึกถึงเลยจนกระทั่งพวกมันถูกนำเข้าสู่ความทรงจำของผมโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ขณะอยู่บนธรรมาสน์ ผมได้อ่อนน้อมผู้คนให้มาถึงพระคริสต์และรับความรอด นี่ไม่ใช่การพูดแบบมีการขัดเกลา แบบที่มีการจัดเตรียมอย่างระมัดระวังของสมาคมวรรณกรรม ของการโต้วาทีมหาลัย ของการกล่าวปราศรัยเปิดงาน นี่เป็นการวิงวอนผู้คนแบบร้อนรน

ผมออกจากที่ประชุมมาด้วยความละอายใจเล็กน้อย ผมพูดกับตัวเองว่า, นั่นฟังดูไม่เหมือนครุฑหาลัยเลย นั่นฟังดูไม่เหมือนนักพูดที่ได้รับการฝึกเลย ฉันทึ่งให้ยังกะพวกมือใหม่ที่ไม่รู้เรื่อง! ผมทูลขอพระเจ้าที่จะยอมให้ผมพูดด้วยความสง่าผ่าเผยมากกว่านี้ และพระองค์ก็ทรงยอม ผมกลับไปที่ธรรมาสันนั้นในเวลาต่อมาพร้อมกับคำเทศนาที่เตรียมมาอย่างดี และพูดตามโครงร่างของผมจนจบ แต่มันไม่ได้เรื่องเลย ใจของผมไม่มีการตอบสนองต่อคำเทศนานั้นเลย คำพูดของผมเป็นคำพูดที่ถูกต้อง แต่ไม่มีความร้อนรนอันบริสุทธิ์อยู่ในคำพูดเหล่านั้นเลย ผมแทบจะเทศนาไม่จบ เพราะผมไม่มีความชื่นบานในใจของผมให้แก่เรื่องนั้นเลย ข้าวประเสริฐตอนนั้นเป็นเหมือนฝุ่นผงและขี้เถ้าในปากของผม และเมื่อผมลงจากธรรมาสันผมก็รู้สึกว่าคุณไม่อยากจะเทศน์อีกแล้ว!

ผมกลับไปห้องของผมและอ่อนน้อมพระเจ้าที่จะประทานใจที่แตกสลายให้แก่ผม ผมสัญญาว่าพระเจ้าว่าโดยไม่คิดถึงความสำเร็จหรือคำสรรเสริญของมนุษย์ ผมเลือกที่จะมีความกล้าและความเร่งด่วนและการสำนึกถึงการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์ที่มาพร้อมกับความกรุณาที่ชนะจิตวิญญาณ พระเจ้าประทานน้ำตากลับมาให้ผมแล้ว จงสรรเสริญพระองค์ ผมได้เทศนาด้วยน้ำตาตลอดหลายปีนี้ ผมได้พูดคุยกับผู้คนหลายหมื่นคน พูดคุยด้วยริมฝีปากที่สั่นเครือ ด้วยน้ำตาในดวงตาของผมและด้วยความเจ็บปวดในหัวใจของผม ผมเริ่มเชื่อแล้วว่าการเทศนาซึ่งมาจากใจที่เย็นชาและการเป็นพยานส่วนตัวด้วยใจที่เย็นชานั้นบาปหนา คิดเอาเอง ชั่วและไม่เป็นแบบคริสเตียน โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงยกโทษให้พวกเราด้วยเถิดเพราะทัศนคติแบบนี้ข้อเท็จจริงของเราที่มีต่อโลกที่บาปและนรกที่อัปการและความทรมาณแห่งเปลวไฟและการลงพระอาชญาในวันนั้นที่บาปนำมาสู่ผู้ที่ไม่สำนึกผิด!

แนวคิดสมัยใหม่นิยมไม่ได้เริ่มต้นด้วยการไม่ยอมรับความเป็นพระเจ้าของพระเยซูคริสต์ การไถ่โทษด้วยพระโลหิตของพระองค์และการคืนพระชนม์ฝ่ายร่างกายของพระองค์ และไม่ได้เริ่มต้นด้วยการไม่ยอมรับความถูกต้องแบบไม่อาจผิดพลาดได้ของพระคัมภีร์ แนวคิดสมัยใหม่นิยมของจริงเริ่มต้นในจิตใจพร้อมกับความเย็นชาที่ไม่มีน้ำตาให้เหล่าคนบาปและไม่มีความกรุณาอันบริสุทธิ์ที่ทำให้ละลายเพื่อทำให้เรากระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าในการชนะพวกเขา คนเราทำผิดในหัวใจก่อนที่จะทำผิดในหัวสมอง ภัยอันตรายของคริสตจักรวันนี้โดยหลักแล้วไม่ใช่แนวคิดสมัยใหม่นิยมในด้านหลักคำสอน แต่เป็นสมัยใหม่นิยมอันชั่วร้ายที่นำหน้าการหลงไปในด้านหลักคำสอน ภัยอันตรายนั้นคือความเย็นชาของหัวใจซึ่งจริง ๆ แล้วไม่มีลักษณะของคริสเตียนและไม่ยอมรับความรู้สึกและหัวใจทั้งหมดของข้าวประเสริฐเพราะว่ามันไม่ร้องให้ให้เหล่าคนบาปที่หลงหายและไม่หาทางอย่างเร่งด่วนแบบยอมแลกทุกอย่างเพื่อช่วยพวกเขาให้รอด

“ฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน”

“และคุณเกิด เราจะส่งพระสัญญาแห่งพระบิดาของเรามาเหนือท่านทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน”- ลูกา 24:49

“แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก”- กิจการ 1:8

“เพราะว่าเขาจะเป็นใหญ่ในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า และจะไม่ดื่มน้ำองุ่นหรือสุราเลย และเขาจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่ครรถ์มารดาของเขา

“และลูกหลานของอิสราเอลหลายคน เขาจะนำไปหันทกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเขาทั้งหลาย”- ลูกา 1:15, 16

“และเมื่อพวกเขาอธิษฐานแล้ว สถานที่ซึ่งพวกเขาประชุมอยู่นั้นได้หวั่นไหว และพวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกเขากล่าวพระวาทะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ”

“ด้วยว่าบารนาบัสเป็นคนดี และเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อ และคนเป็นอันมากได้ถูกเพิ่มเข้ากับองค์พระผู้เป็นเจ้า”- กิจการ 4:31; 11:24

ที่เมืองนอร์ธฟีลด์ รัฐแมสซาชูเซตส์ ผู้คนมากมายมารวมตัวกันรอบหลุมศพที่เปิดอยู่บนเนินเขาลูกหนึ่งชื่อว่า Little Round Top ที่นั่นมีการผสมปนเปกันของความเศร้าและสง่าราศี ของน้ำตาและพระพร ขณะที่ยี่สิบร่างของ D. L. Moody กำลังถูกฝัง แต่ความสูญเสียนั้นไม่อาจลบสิ่งที่ได้มานั้น เพราะนักเทศน์สามัญชนผู้ถ่อมใจคนนี้ได้ชนะจิตวิญญาณหลายล้านดวงมาถึงพระคริสต์

เราจะอธิบาย D. L. Moody ได้อย่างไร? เหตุใดชายผู้นี้ที่เรียนไม่จบ ม. ปลายด้วยซ้ำถึงสามารถทำให้ผู้คนมากมายต้องมนต์สะกด และทึ่งใจที่แข็งกระด้างที่สุดจนแตกละเอียด และหันหลายแสนคนมาถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าได้? เหตุใดเขาถึงสามารถสร้างสถาบันหลายแห่ง ฟืนฟูหลายคริสตจักร และเปลี่ยนแปลงชีวิตของนักเทศน์หลายพันคนได้? มีคำตอบเดียวที่เรียบง่าย-ลมหายใจของพระเจ้าอยู่บนตัวเขา! เขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฤทธิ์เดชของเขาเป็นฤทธิ์เดชเหนือธรรมชาติ

ซาตานได้เอาเปรียบผู้คนของพระเจ้าในการทำให้เราเอาสิ่งรอง ๆ มาเป็นอันดับแรก ไม่ว่าจะการศึกษา เงินทอง บุคลิกภาพ และอิทธิพลและองค์กรของมนุษย์จะมีประโยชน์ในบางครั้งสักเพียงใด พวกมันก็ยังเป็นรองและถึงขนาดไม่สำคัญเลยเมื่อเทียบกับสิ่งหลักนั้น นั่นคือ ฤทธิ์เดชของพระเจ้า! เชื่อผมเถิด โอ ท่านผู้ยากจะเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณเอ๋ย ไม่มีอุปสรรคใด ไม่มีการฝึกฝนใด ไม่มีวิธีการใดที่จะให้คุณประสบความสำเร็จในการชนะจิตวิญญาณหากไม่มีฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่บนคำพยานของคุณ!

เราเชื่อว่า คนดี ๆ ทั้งหลายมักถูกชักจูงให้หลงในการให้ความสำคัญแบบผิด ๆ กับสิ่งที่ได้เกิดขึ้นที่พื้นเทคออสต์ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าซาตานตั้งใจที่จะบดบังเหตุผลหลักประการเดียวนั้นที่พระเจ้าทรงอยากให้เราเรียนรู้ที่นั่น ถ้าการชนะจิตวิญญาณเป็นจุดประสงค์หลักและความห่วงใยของพระเจ้า เราก็แน่ใจได้ว่าการขัดขวาง

การชนะจิตวิญญาณเป็นวัตถุประสงค์หลักของชาตาน ดังนั้นมันจึงพยายามหาทางที่จะทำให้พวกคริสเตียน สับสนเกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนนั้น มันหันผู้คนกลับไป ด้วยความกลัวแนวคิดคลั่งศาสนา ความกลัวว่าจะถูกมองว่าเป็นพวกแปลกประหลาด มันทำให้พวกเขาพลาด สิ่งที่พระเจ้าเน้นโดยเบี่ยงเบนความสนใจของพวกเขาไปทางอื่น

ก่อนอื่นเลย หลายพันคน เมื่อพวกเขาคิดถึงเพ็นเทคอสต์ ก็คิดเอาเองแบบผิด ๆ ว่ามันเป็นเรื่องของ สมัยประธานเท่านั้น ซึ่งจะไม่เกิดขึ้นซ้ำอีกและมีความสำคัญในด้านหลักคำสอนแค่นั้น พวกเขาคิดผิด ประการ แรก วันที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตาย พระองค์ทรงระบายลมหายใจบนพวกสาวกและตรัสว่า “ท่านทั้งหลาย จงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” (ยอห์น 20:22) ฉะนั้นการสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณซึ่งทรงสัญญาไว้เมื่อ พระคริสต์จะได้รับสง่าราศีแล้ว (7:37-39) จึงสำเร็จจริงแล้วในวันที่พระองค์ฟื้นคืนพระชนม์ และไม่ใช่ที่เพ็นเท คอสต์

ประการที่สอง ถ้าคริสตจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระคริสต์ ได้เริ่มต้นที่เพ็นเทคอสต์ นั้นพระคัมภีร์ก็ไม่ เคยกล่าวถึงเรื่องนี้เลย อันที่จริง “ที่ชุมนุมอันใหญ่และคริสตจักรของบุตรหัวปี ผู้ซึ่งมีชื่อจารึกไว้ในสวรรค์แล้ว” ของฮีบรู 12:22, 23 ดูเหมือนจะครอบคลุมทุกคนที่จะถูกเรียกออกไปเมื่อถึงการรับขึ้นนั้น ซึ่งรวมถึงเหล่าวิสุทธิ ชนภาคพันธสัญญาเดิมด้วย-ทุกคนที่ “มีชื่อจารึกไว้ในสวรรค์แล้ว”

คนอื่น ๆ คิดถึงเพ็นเทคอสต์ว่าเป็น “พระราชกิจที่สองของพระคุณ” เมื่อผู้คนของพระเจ้าได้ถูก “ชำระให้บริสุทธิ์” หรือได้รับ “ความรักที่สมบูรณ์” และ “ถูกถอนรากถอนโคนหลักการบาป” แล้ว บัดนี้มีความบริสุทธิ์อย่างหนึ่งตามพระคัมภีร์ และมันก็สำคัญ แม้ว่าผมขอเห็นต่างจากคนเหล่านั้นที่คิดว่าผู้คนของ พระเจ้าสามารถจัดธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังทั้งหมดออกไปได้ตอนนี้ แต่ความบริสุทธิ์ก็ไม่ใช่ความหมายของเพ็น เทคอสต์ ไม่ใช่ การพูดภาษาต่าง ๆ ก็ไม่ใช่ “ลึนเหมือนไฟ” เหล่านั้นที่มาอยู่บนสาวกเหล่านั้นก็ไม่ใช่ เสียงลม พายุพัดแรงนั้นก็ไม่ใช่ และเหตุการณ์อื่นใดที่เกิดขึ้นประกอบซึ่งพระเจ้าทรงใช้ที่เพ็นเทคอสต์ก็ไม่ใช่-ทั้งหมดนี้ ไม่ใช่ความหมายของเพ็นเทคอสต์เลย

พระเจ้าทรงมีความหมายหนึ่งสำหรับเราในบันทึกเหตุการณ์ของพระองค์เกี่ยวกับเพ็นเทคอสต์ มันเป็น แค่ว่าพวกอัครทูตและผู้หญิงเหล่านั้นและคนอื่น ๆ ได้รับคำบัญชาว่า “ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” และพวกเขาได้เฝ้าคอยจริง ๆ: “คนเหล่านี้ทุก คนอยู่พร้อมใจกันต่อเนื่องในการอธิษฐานและการอ้อนวอน กับพวกผู้หญิง และมารีย์มารดาของพระเยซู และ กับพวกน้องชายของพระองค์” จนกระทั่งวันเพ็นเทคอสต์นั้นมาถึงในที่สุด และจากนั้นพวกเขาทุกคนก็เต็ม เปี่ยมด้วยพระวิญญาณ วันนั้นในฤทธิ์เดชของพระเจ้า พวกเขาได้เห็นคนประมาณสามพันคนหันมาหาพระ คริสต์และถูกเพิ่มเข้ากับพวกเขา! เป็นความจริงเหมือนที่พระเยซูทรงสัญญาไว้ในกิจการ 1:8: “แต่พวกท่านจะ ได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่าย เรา” เหมือนที่มีพยากรณ์ไว้ในโยเอล 2:28-32 มันได้เกิดขึ้นจริง ๆ ที่พระเจ้าทรงเทพพระวิญญาณบริสุทธิ์ออกมา บนผู้คนทุกชนิด และพวกเขาพยากรณ์หรือเป็นพยานและผู้คนได้ยินและรับความรอด

ผู้ชนะจิตวิญญาณสมัยพระคัมภีร์ทุกคนมีการประกอบ ด้วยฤทธิ์เดชที่พิเศษจากเบื้องบน

พระคัมภีร์ใช้คำเรียกอันหลากหลายในการกล่าวถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชพิเศษในการชนะจิตวิญญาณ ยกตัวอย่างเช่น ในการกล่าวถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชซึ่งมาอยู่บนพวกสาวกที่ฟื้นเทคอสต์ พระคัมภีร์ใช้คำเรียกต่อไปนี้:

“พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช” (ข้อ 8)

“เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (2:4)

“เราจะเทพระวิญญาณของเรา” (ข้อ 17, 18)

“พระเยซูนี้...จึงทรงฤทธิ์เดชนี้ลงมา ซึ่งบัดนี้พวกท่านเห็นและได้ยินแล้ว” (ข้อ 32, 33)

“คนเหล่านี้...ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนกับพวกเรา” (10:47)

คำเรียกปกติที่หมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนคือ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” นั้นเป็นคำเรียกที่ถูกใช้เพื่อพูดถึงยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาในลูกา 1:15, พูดถึงเปโตรในกิจการ 4:8 และพูดถึงพวกสาวกทุกคน (ข้อ 13) ฯลฯ และในคำบัญชาที่นั่นแก่เราทุกคนในเอเฟซัส 5:18 อานาเนียมาและวางมือของตนบนซาโล “เพื่อท่านจะได้รับการมองเห็นของท่าน และเพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 9:17) และใน 10:47 เปโตรกล่าวว่าโครเนลิอัสและคนในบ้านของเขา “ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนกับพวกเรา” ใน 19:2 เปาโลถามสาวกบางคนว่า “พวกท่านได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วตั้งแต่ท่านทั้งหลายได้เชื่อนั้นใช่ไหม” ผมรับประกันคุณได้ว่าในทุกกรณีเหล่านี้ พระคัมภีร์พูดถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน ในที่อื่นมันถูกเรียกว่าการเจิม และเราเชื่อว่าการเจิมกษัตริย์ดาวิดและการเจิมอาโรนเป็นมหาบุโรหิตเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการเทออกเดียวกันนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาบนพวกเขาเพราะพวกเขาเป็นภาพเลี้ยงถึงพระเยซูเจ้า กษัตริย์และบุโรหิตผู้จะทรงมา

มีงานรับใช้อื่น ๆ อีกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งในบางขนาดคริสเตียนทุกคนก็ร่วมแบ่งปัน คริสเตียนทุกคนมีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ในร่างกายของพวกเขา พระองค์ทรงเป็นผู้ปลอบประโลมใจ ผู้นำทางในการเข้าใจพระคัมภีร์ พระองค์ทรงเป็นผู้ช่วยอธิษฐาน ในบางขนาด คริสเตียนที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคนมีงานรับใช้เหล่านั้นของพระวิญญาณ แต่การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ การทรงเจิมของพระวิญญาณ ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นการประกอบด้วยฤทธิ์เพื่อการชนะจิตวิญญาณ!

พวกอัครทูตและคนอื่น ๆ ที่ฟื้นเทคอสต์ได้รับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเพื่อการชนะจิตวิญญาณ

สาวกสิบเอ็ดคนนั้นและคนอื่น ๆ ที่เฝ้าคอยกับพวกเขาได้รับคำบัญชาที่ชัดเจนจากพระเยซูเจ้า: พวกเขาจะต้องเป็นเหล่าพยาน และการกลับใจใหม่หรือการยกบาปจะต้องถูกประกาศในทุกประชาชาติ เริ่มต้นที่เยรูซาเล็ม แต่พวกเขาได้รับคำเตือนอย่างชัดเจนว่า “แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” (ลูกา 24:49) พวกเขาอยากพูดคุยกับพระเยซูเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระองค์และการรวบรวมชนชาติอิสราเอลกลับมาและการรื้อฟื้นอาณาจักรนั้น แต่พระองค์ทรงหันพวกเขาไปเสียจากเรื่องนั้น พระบิดาทรงเก็บเรื่องนั้นไว้ในฤทธิ์อำนาจของพระองค์เอง พระเยซูตรัสว่า

“แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8) และอัครทูตเปโตร เมื่อกระแสน้ำแห่งฤทธิ์เดชนั้นไหลบ่าลงมาบนพวกเขาทุกคน ก็ยืนขึ้นและเตือนความจำเหล่าผู้ฟังของเขาว่าการเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นบนผู้คนทุกชนิตชายชราและชายหนุ่ม บุตรชายและบุตรสาว คนใช้ชายและสาวใช้-ถูกพยากรณ์ไว้แล้วในโยเอล 2:28-32: ‘และพวกเขาจะพยากรณ์’

ดังนั้นการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงถูกประทานให้เพื่อที่พวกเขาจะได้พยากรณ์ นั่นคือ เป็นพยานเพื่อพระเยซู ไม่ว่าในที่สาธารณะหรือส่วนตัว ไม่ว่าแก่น้อยคนหรือหลายคน และคำพยากรณ์นั้นปิดท้ายไว้ว่า “และจะเป็นเช่นนั้นว่า ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด” การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์มีไว้สำหรับการเป็นพยาน และการเป็นพยานก็มีไว้สำหรับการชนะจิตวิญญาณ ซึ่งพระเจ้าทรงผูกพันไว้ด้วยกันแล้ว อย่าให้มนุษย์ทำให้พรากจากกันเลย

ที่เฟ้นเทออสต์ พวกเขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ พวกเขาเป็นพยานด้วยฤทธิ์เดช สามพันคนได้รับความรอด ทุกสิ่งที่เหลือที่เฟ้นเทออสต์เป็นเรื่องไม่สำคัญนอกเหนือจากข้อเท็จจริงที่ว่าบัดนี้ ในการเริ่มต้นที่จะกระทำตามพระมหาบัญชา นั้น พวกเขาได้รับฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณและเห็นผู้คนมากมายรับความรอด แต่คริสเตียนพวกเดิมนั้นในอีกวาระหนึ่งได้อิฐฐานอีก และประกอบด้วยฤทธิ์เดชอีก และชนะจิตวิญญาณอีก

คนมากมายเหลือเกินรู้สึกว่เฟ้นเทออสต์เป็นเหตุการณ์ที่ไม่มีทางเกิดขึ้นซ้ำอีก ความจริงอันเรียบง่ายก็คือว่ามันเกิดขึ้นซ้ำอีกในอีกไม่กี่วันต่อมา กิจการ 4:31 กล่าวว่า “และเมื่อพวกเขาอธิษฐานแล้ว สถานที่ซึ่งพวกเขาประชุมอยู่นั้นได้หวั่นไหว และพวกเขาทุกคนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกเขากล่าวพระวาทะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ” คนกลุ่มเดิมนั้นอธิษฐานอีก พวกเขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีก แก้วคำเติมถูกใช้ใน 2:4 และใน 4:31: “และพวกเขาทุกคนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” มั่นยุดิธรรมที่จะเชื่อว่าสิ่งเดียวกันนี้ได้เกิดขึ้น ในทั้งสองกรณี พวกเขาได้รับการประกอบด้วยฤทธิ์เดช ในทั้งสองกรณี พวกเขาพูดแทนพระเจ้า และในทั้งสองกรณี ผลลัพธ์ของการเป็นพยานด้วยใจกล้าของพวกเขาก็คือความรอดของจิตวิญญาณหลายดวง ฉะนั้นสิ่งที่ผู้ชนะจิตวิญญาณต้องการจึงไม่ใช่แค่ประสบการณ์ที่แสนยิ่งใหญ่หนเดียวที่จะตระเตรียมเขาตลอดไปสำหรับการชนะจิตวิญญาณในอนาคต ไม่ใช่เลย แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ผู้ชนะจิตวิญญาณต้องเรียนรู้ที่จะมายังบ่อน้ำพุที่นั่นซ้ำแล้วซ้ำอีกและดื่มเยาะ ๆ เขาต้องมาอยู่ต่อหน้าพระที่นั่งแห่งพระคุณซ้ำแล้วซ้ำอีกในการเผ้าคอยด้วยใจที่สำนึกผิดและอ่อนวอนจนกว่าพระเจ้าจะประทานฤทธิ์เดชสำหรับงานนั้นที่พระองค์ทรงบัญชาเราให้กระทำ พวกเขาสามารถเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เฟ้นเทออสต์และสามารถเป็นพยานด้วยฤทธิ์เดชที่ยิ่งใหญ่ จากนั้นพวกเขาก็สามารถอธิษฐานในไม่กี่วันต่อมาได้อีกและเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีก และสามารถเป็นพยานด้วยความกล้าและฤทธิ์เดชอีก เราก็ทำแบบนั้นได้เช่นกัน ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ซึ่งเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ชนะผู้คนมากมาย

งานรับใช้ของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมามีลักษณะเฉพาะตัวตรงที่ว่าเขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่ครรรภ์มารดาของเขา เขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณในประการแรกนั้นอันเป็นผลมาจากคำอธิษฐานที่

ร้อนรนและมีความเชื่อของเศคาริยาห์และเอลีซาเบธ บิดาและมารดาของเขา มาตลอดสามสิบปีหรือนานกว่านั้น แน่แน่นอนว่าในปีหลัง ๆ ฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนตัวเขาเพราะตัวเขาเองแสวงหาฤทธิ์เดชนั้น

แต่พระคัมภีร์เชื่อมโยงอย่างชัดเจนการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณกับฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณในลูกา 1:15, 16:

“เพราะว่าเขาจะเป็นใหญ่ในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า และจะไม่ตึมน้ำองุ่นหรือสุราเลย และเขาจะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่ครรภ์มารดาของเขา

“และลูกหลานของอิสราเอลหลายคน เขาจะนำให้หันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเขาทั้งหลาย”

เขาจะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ “และลูกหลานของอิสราเอลหลายคน เขาจะนำให้หันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเขาทั้งหลาย” ทูตสวรรค์นั้นบอกเศคาริยาห์ “และเขาจะนำหน้าพระองค์ในจิตวิญญาณและฤทธิ์เดชของเอลียาห์” (ข้อ 17) มีการเสนอแนะตรงนี้และควรหมายเหตุไว้ว่าฤทธิ์เดชเดียวกันนั้นที่อยู่บนยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาก็อยู่บนเอลียาห์ในภาคพันธสัญญาเดิม ศาสดาพยากรณ์ผู้ทรงฤทธิ์ของพระเจ้าเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ฉะนั้นแม้ว่าการสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในร่างของผู้เชื่อเป็นเรื่องเกี่ยวกับสมัยประทานซึ่งพวกคริสเตียนภาคพันธสัญญาเดิมไม่รู้จัก แต่การทรงเจิมนั้น หรือการประกอบด้วยฤทธิ์เดชนั้นเพื่อการเป็นพยาน ก็เป็นแบบเดียวกันกับเอลียาห์และกับยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา แบบเดียวกันทั้งในภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่

แม้แต่พระเยซูเจ้าเองก็ไม่เคยชนะจิตวิญญาณเลยสักดวง และไม่ได้กระทำการอัศจรรย์ใดสักครั้ง และไม่ได้เทศนาเลยสักหนจนกระทั่งพระองค์ทรงประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในลูกา 3:21, 22 เรามีเรื่องราวเกี่ยวกับตอนที่พระเยซูทรงรับบัพติศมาและอธิษฐาน “พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรูปสัณฐานคนจนกเขาเสด็จลงมาบนพระองค์” และถ้าเราอ่านให้ตีถึงความสอดคล้องกันของข่าวประเสริฐทั้งสี่เล่ม เราก็จะพบว่าจนถึงเวลานี้พระเยซูยังไม่ได้กระทำการใดเลยในการรับใช้ปวงชน ต่อมาพระองค์เสด็จไปยังหมู่บ้านคานาแห่งแคว้นกาลิลีและทรงทำให้น้ำกลายเป็นน้ำองุ่นที่งานสมรสนั้น และเราถูกบอกว่า

“การเริ่มต้นแห่งการอัศจรรย์ทั้งหลายนี้ พระเยซูได้ทรงกระทำ” โอ แม้แต่พระเยซูเจ้าก็ไม่ได้ชนะจิตวิญญาณทั้งหลายโดยปราศจากการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน และบัดนี้หลังจากที่พระองค์ทรงเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณแล้ว พระองค์ก็เสด็จกลับไปยังธรรมศาลานั้นในเมืองนาซาเร็ธและอ่านอิสยาห์ 61:1 ให้ประชาชนฟัง: “พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐ” และพระองค์ตรัสแก่พวกเขาว่า “ในวันนี้พระคัมภีร์ตอนนี้ก็สำเร็จในหูของท่านทั้งหลาย” (ลูกา 4:16-21) พระเยซูไม่เคยเทศนาเลยจนกระทั่งพระองค์ทรงถูกเจิมให้เทศนา พระองค์ไม่ได้ชนะจิตวิญญาณจนกระทั่งพระองค์ทรงถูกเจิมให้ชนะจิตวิญญาณ ฤทธิ์เดชของพระองค์เป็นฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเราก็มีได้เช่นกัน-ใช่แล้ว ต้องมีหากเราอยากชนะจิตวิญญาณ

อัศจรรย์ที่เปาโลได้เห็นและรับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณและเริ่มต้งงานรับใช้ที่ชนะจิตวิญญาณของตนทันที

ในกิจการ 9 เรามีเรื่องราวเกี่ยวกับการกลับใจเชื่อของเปาโลบนถนนไปเมืองดามัสกัส ที่นั่นเขาได้ยอม

จำนวนต่อพระเยซูคริสต์ เรียกพระองค์ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า โดยกล่าวว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ประสงค์จะให้ข้าพระองค์ทำอะไร” นั่นคือการสำนึกผิด ความเชื่อ การยอมจำนน และความรอด เราไม่อาจมีข้อสงสัยได้เลย และเมื่ออานาเนียมาหาเขา อานาเนียก็เรียกเขาว่า “พี่ซาโลเอ๋ย” ฉะนั้นซาโลจึงกลับใจเชื่อแล้วตอนที่เขาได้พบกับพระเยซูบนถนนนั้น

แต่เขาได้อุดอาหารและอธิษฐานนานสามวัน และเขากำลังอธิษฐานขอสิ่งใดอยู่? อานาเนียกล่าวว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเยซู ผู้ซึ่งได้ทรงปรากฏแก่ท่านในทางที่ท่านมานั้น ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามา เพื่อท่านจะได้รับ การมองเห็นของท่าน และเพื่อจะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (ข้อ 17) และสามข้อต่อมาเราอ่านว่า: “และในทันทีที่ท่านได้ประกาศพระคริสต์ในธรรมศาลาทั้งหลายว่า พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า” ถ้อยคำที่ลูกใหม่และผ่าแยกนั้นมีฤทธิ์เดชมากและคำพยานของเขาทรงพลังมากเสียจนผู้คนที่ตั้งใจที่จะฆ่าเขา ฉะนั้นซาโลจึงได้เริ่มงานรับใช้ที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณทรงฤทธิ์นั้นซึ่งเขาได้ชนะหลายพันหลายหมื่นคนมาถึงพระคริสต์!

บารนาบัสก็ชนะจิตวิญญาณด้วยเพราะว่าเขา “เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

ในกิจการ 11:24 เรามีคำหนึ่งที่เปิดเผยเกี่ยวกับบารนาบัสคนดี: “ด้วยว่าบารนาบัสเป็นคนดี และเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเติมเปี่ยมด้วยความเชื่อ และคนเป็นอันมากได้ถูกเพิ่มเข้าที่องค์พระผู้เป็นเจ้า”

นี่เป็นถ้อยคำที่คุ้นหู “เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์... และคนเป็นอันมากได้ถูกเพิ่มเข้าที่องค์พระผู้เป็นเจ้า” มันเป็นเช่นนั้นกับยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา มันเป็นเช่นนั้นกับพระเยซู มันเป็นเช่นนั้นกับพวกสาวกที่เฟ้นเทคอสต์ มันเป็นเช่นนั้นกับฝูงชนกลุ่มเดียวกันนั้นใน 4:31 มันเป็นเช่นนั้นกับเปาโล และเป็นเช่นนั้นกับบารนาบัส หนทางเดียวที่จะเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณที่สัมฤทธิ์ผลก็คือ การมีฤทธิ์เดชของพระเจ้า การประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน การเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์!

ขอให้คุณสังเกตว่า ผมไม่ได้พูดถึงหมายสำคัญทั้งหลาย พระคัมภีร์ไม่พูดถึงหมายสำคัญใด ๆ เลยซึ่งทำให้คน ๆ หนึ่งทราบได้ว่าเขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ มันพูดถึงผลลัพธ์ที่ยิ่งใหญ่ประการเดียว ถ้าคนใดประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน เขาก็สามารถพูดหรือเป็นพยานเพื่อพระเยซูคริสต์ด้วยความกล้า เขามีฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ เมื่อพวกสาวกได้จิตวิญญาณสามพันดวงที่รับความรอดที่เฟ้นเทคอสต์ พวกเขาที่ไม่ต้องการหมายสำคัญใด ๆ เพื่อจะทราบว่าฤทธิ์เดชที่ทรงสัญญาไว้นั้นได้มาอยู่บนพวกเขาแล้ว

คุณจะรู้สึกอย่างไร? ผมไม่รู้ พระคัมภีร์ไม่พูดถึงเรื่องนั้นด้วยซ้ำ มันเป็นความผิดพลาดที่จะมัวแต่คิดถึงเรื่องหมายสำคัญต่าง ๆ พระเจ้าทรงเลือกที่เฟ้นเทคอสต์ที่จะให้มีเสียงลมพัดแรงนั้น พระองค์ทรงเลือกในกิจการ 4:31 ที่จะให้มีแผ่นดินไหว: “สถานที่ซึ่งพวกเขาประชุมอยู่นั้นได้หวั่นไหว” ถ้าผู้ใดเข้าใจภาษาอังกฤษ คุณก็ต้องประกาศข่าวประเสริฐแก่เขาเป็นภาษาอังกฤษ ถ้าผู้ใดเข้าใจได้แต่ภาษาเยอรมัน คุณก็ต้องประกาศข่าวประเสริฐแก่เขาเป็นภาษาเยอรมัน แต่ข้อเท็จจริงหลักประการเดียวนั้นก็คือว่าการประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกประทานให้เพื่อที่จะเป็นพยานเพื่อพระเยซู พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานของพระองค์เอง หลักฐานของพระองค์เอง เมื่อพระองค์กระทำกิจกับใจของเหล่าคนบาป โดยตรัสผ่านริมฝีปากของ

มนุษย์ในวันนี้ นั่นก็เพียงพอแล้ว เหตุใดถึงต้องมีผู้ใดว่าวุ่นใจเกี่ยวกับบรรดาหมายสำคัญและความรู้สึกและหลัก
ฐานและบางสิ่งที่จะโอ้อวดได้และทำให้ภาคภูมิใจ นอกเหนือจากสิ่งเดียวนั้นที่พระเจ้าทรงรักสุดพระทัย นั่นคือ
ช่วยผู้คนที่ได้รับความรอด? นั่นไม่น่าชื่นชมยินดีพออีกหรือหากผู้คนถูกกีดกันให้พ้นจากนรก? นั่นไม่ใช่มาย
สำคัญที่เพียงพอหรือเกี่ยวกับพระพรของพระเจ้าหากพระองค์ทรงช่วยจิตวิญญาณหลายดวงให้รอดและทำให้
พระวาระของพระเจ้าจากริมฝีปากของคุณเกิดผลมาก? มันไม่เหลือเฟือแล้วหรือหากพระองค์ทรงตอบคำ
อธิษฐานของคุณและช่วยคนเหล่านั้นที่คุณเป็นพยานให้รอด?

ในไม่ช้ากรณีที่น่าตื่นตาตื่นใจอย่างกรณีของ D. L. Moody และ Charles G. Finney การเสด็จมาของ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ในฤทธิ์เดชที่เป็นพยานนั้นก็โดดเด่นและแน่นอนและชัดเจน มันเป็นเช่นนั้นด้วยในกิจการ
2:4 ที่เพ็นเทคอสต์และใน 4:31 ในภายหลังเมื่อคนกลุ่มเดิมนั้นเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีก แต่คน ๆ
หนึ่งอาจเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณได้โดยไม่ต้องมีหลักฐานที่โดดเด่นใด ๆ นอกจากฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ
และเขาอาจไม่ทราบว่ามันเกิดขึ้นแล้วเมื่อไหร่กันแน่ยกเว้นที่ว่าฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนตัวเขาเพื่อชนะจิต
วิญญาณ

นั่นดูเหมือนจะใช่กับกรณีของอโพลโล เราถูกบอกชัดเจนว่าเขา “ชำนาญมากในทางพระคัมภีร์...ได้รับการ
การสอนในทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า และโดยมีความกระตือรือร้นในจิตวิญญาณ ท่านกล่าวและสั่งสอน
อย่างขยันขันแข็งเรื่องสิ่งต่าง ๆ ขององค์พระผู้เป็นเจ้า โดยรู้จักกับบทติสมาของยอห์นเท่านั้น” (18:24, 25) จง
หมายเหตุให้ตีว่าเขา “มีความกระตือรือร้นในจิตวิญญาณ” นั่นคือ ความร้อนรนแห่งการทรงเจิมของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์อยู่บนตัวเขา คนมากมายจึงได้รับความรอด แต่เขาต้องได้รับการอบรมสั่งสอนเพิ่มเติม และอาค
วิลลาและปรีสตีลลาได้อธิบายแก่เขาถึงทางของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์มากขึ้น และตัวเขาเองไม่ได้เข้าใจเรื่อง
การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณซึ่งเขามีแล้วอย่างชัดเจน และในบทถัดไปเราเรียนรู้ว่าบางคนที่เขาชนะมาถึง
พระคริสต์แล้วก็ไม่ได้เข้าใจเรื่องการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณเหมือนกัน

บาร์นาบัสเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ไม่มีกล่าวถึงเลยว่าการเต็มเปี่ยมนั้นได้เริ่มต้นขึ้น
เมื่อไร ยอห์นผู้ให้รับบัพติสมาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่เขาก็ไม่ได้ทราบด้วยตัวเองและจำไม่ได้
เกี่ยวกับเรื่องนี้เนื่องจากมันมีอยู่มาตั้งแต่เขาเกิด พระคัมภีร์ไม่กล่าวถึงเลยว่ามีหมายสำคัญใด ประสบการณ์
ทางอารมณ์ที่พิเศษใดซึ่งเชื่อมโยงกับการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ มันเป็นเพียงการประกอบด้วยฤทธิ์
เดชเพื่อการเป็นพยาน และถ้าพระเจ้าประทานจิตวิญญาณหลายดวงที่ได้รับความรอด นั่นก็ควรเป็นหลักฐานที่
เพียงพอแล้ว

ผมหมั่นนึกย้อนไปตลอดชีวิตที่ผ่านมาของผม ผมเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ครั้งแรกเมื่อใด
หนอ? อาจเป็นตอนที่ผมอายุสิบห้า ผมได้พบเรื่องราวแสนมหัศจรรย์นั้นเกี่ยวกับเพ็นเทคอสต์เป็นครั้งแรกใน
หนังสือกิจการ และใจของผมหวั่นไหวกับความคิดที่ว่าเราสามารถมีฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้าได้และชนะจิต
วิญญาณมากมายได้ ผมคิดในตอนนั้น เหมือนในตอนนี ว่าข้อเท็จจริงที่ยิ่งใหญ่หนึ่งเดียวนั้นของเพ็นเทคอสต์ก็
คือว่า จิตวิญญาณสามพันกว่าดวงได้หันมาหาพระคริสต์และได้รับความรอด ตอนนั้นผมถูกนำให้อธิษฐานขอฤทธิ์
เดชที่ชนะจิตวิญญาณและในไม่ช้าก็ชนะจิตวิญญาณดวงแรกของผม ผมจึงคิดว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้มาอยู่

บนตัวผมในบางขนาดตอนนั้น ตอนนั้นผมไม่รู้สึกอะไรนอกจากความห่วงใยที่จะชนะจิตวิญญาณ ตอนนั้นไม่มีหมายสำคัญหรือหลักฐาน ไม่มีประสบการณ์ทางอารมณ์ ยกเว้นความกรุณาอันล้ำลึกและภาระใจเพื่อผู้อื่นที่หลงหาย

เรื่องทั้งหมดนั้นของการมองไปที่อารมณ์ทั้งหลายและมองเข้าข้างในแทนที่จะมองไปที่เหล่าคนบาปผู้หลงหายที่น่าสงสารซึ่งพระคริสต์ได้ทรงตายเพื่อพวกเขาและหมายฟังพระเจ้าที่จะประทานความสามารถและฤทธิ์เดชให้แก่คุณเพื่อเข้าถึงคนเหล่านั้น-ผมขอกล่าวว่าการมองเข้าข้างในเพื่อหาความเพลิดเพลินและความรู้สึกทั้งหลายของคุณเอง-เป็นการมองที่ผิด ถ้าคุณกำลังพยายามจริง ๆ เพื่อช่วยผู้คนให้รับความรอด คุณก็จะชื่นชมยินดีเมื่อพวกเขาได้รับความรอด ถ้าจุดหมายที่คุณแสวงหาคือความรอดของเหล่าคนบาป คุณก็จะทราบว่าคุณได้รับสิ่งที่คุณแสวงหาแล้วเมื่อไร เมื่อคุณเห็นพวกเขาหันมาหาพระคริสต์เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่มีฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติ

เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ล้วนเสาะหาและได้รับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชพิเศษของพระวิญญาณบริสุทธิ์

หญิงที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าบางคนบอก D. L. Moody ว่าพวกเขา กำลังอธิษฐานขอให้เขาที่จะ “มีฤทธิ์เดชนั้น” เขาเริ่มเป็นห่วงและนานสองปีใจของเขา กำลังอ่อนวอนขอฤทธิ์เดชจากพระเจ้า จากนั้นเขาบอกเราว่า:

ตอนนั้นใจของผมไม่ได้อ่อนวอน...ผมอุทธรณ์ไม่ได้ ผมร้องไห้ตลอดเวลาขอให้พระเจ้าเติมเต็มผมด้วยพระวิญญาณของพระองค์ เอลละ วันหนึ่ง ในเมืองนิวยอร์ก-โอ ช่วงเป็นวันที่สุดยอดจริง ๆ- ผมไม่อาจพรรณนาถึงมันได้ ผมแทบไม่คอยพูดถึงมัน มันออกจะเป็นประสบการณ์ที่ศักดิ์สิทธิ์เกินกว่าจะเอ่ยถึง เปาโลมีประสบการณ์หนึ่งซึ่งเขาไม่เคยพูดถึงนานสิบสี่ปี ผมกล่าวได้แต่เพียงว่าพระเจ้าได้ทรงเปิดเผยพระองค์เองแก่ผม และผมมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรักของพระองค์ในแบบที่ผมต้องขอร้องพระองค์ให้ยังพระหัตถ์ของพระองค์ไว้ ตอนนั้นผมไปเทศนาอีก คำเทศนาเหล่านั้นไม่ได้แตกต่างไปจากเดิม ผมไม่ได้นำเสนอความจริงใหม่ ๆ แต่หลายร้อยคนได้กลับใจเชื่อ ตอนนี้ผมไม่ยอมกลับไปอยู่ที่เดิมแล้วก่อนประสบการณ์อันเปี่ยมสุขนั้นหากคุณจะมอบโลกทั้งใบให้ผม-มันคงจะเท่ากับฝุ่นผงเล็ก ๆ บนตาชั่งเลย

Dr. Homer Rodeheaver ในหนังสือ *Twenty Years With Billy Sunday* เล่าถึงการที่บิลลี ซันเดย์ ไม่ว่าเขาจะเทศนาคำเทศนาเรื่องอะไรหรือที่ไหน ชอบเปิดพระคัมภีร์ของตนไปที่อิสยาห์ 61:1 เสมอ จากนั้นบนพระคัมภีร์ที่เปิดอยู่เล่มนั้น เขาก็กว้างโครงร่างและโน้ตของเขาและเทศนาคำเทศนาของเขา มันช่างเสนอแนะอย่างแสนวิเศษมิใช่หรือที่บิลลี ซันเดย์เปิดพระคัมภีร์ของตนไปที่ถ้อยคำเหล่านี้เสมอ: “พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่ผู้ที่ถ่อมใจ พระองค์ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามาให้รักษาคนที่ซอกซำระกำใจ ให้ร้องประกาศอิสราภาพแก่บรรดาเชลย และการเปิดคุกออกให้แก่คนทั้งหลายที่ถูกจองจำ”?

โอ คำพยานของบุรุษผู้ทรงฤทธิ์เหล่านั้นทุกคนของพระเจ้าเป็นเหมือนกันหมด: “เราต้องมีฤทธิ์เดชของ

พระวิญญาณบริสุทธิ์หากเราอยากชนะจิตวิญญาณ”

ผมหวังว่าผู้อ่านจะหาอ่านหนังสือของผมเรื่อง *The Power of Pentecost* และศึกษาอย่างละเอียดถึงคำสอนที่ชัดเจนของพระคัมภีร์เกี่ยวกับหัวข้อนี้

จะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้อย่างไร

คริสเตียนทุกคนสามารถมีการเติมเปี่ยมของฤทธิ์เดชเพื่อการชนะจิตวิญญาณได้
ความจริงอันเปี่ยมสุข! ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์มีไว้สำหรับคริสเตียนทุกคน

ในเอเฟซัส 5:18 เราทุกคนได้รับคำบัญชาว่า “และอย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งการเกินพอดีอยู่ในนั้น แต่จงเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” ถ้าคำบัญชาให้ระวังความเมามายมีไว้สำหรับทุกคน จึ่งคำบัญชาให้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณก็มีไว้สำหรับทุกคน

ในกิจการ 2:38, 39 เปโตรกล่าวว่า “พวกท่านจะได้รับของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยว่าพระสัญญาในนั้นตกแก่พวกท่าน และแก่ลูกหลานของพวกท่าน และแก่คนทั้งหลายที่อยู่ห่างไกลออกไป คือทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราจะทรงเรียกนั้น” ผู้คนที่ถูกพ้องใจนั้นได้ถามพวกอัครทูตแล้วว่า “พวกท่านและพี่น้องทั้งหลาย พวกเราจะทำอะไรดี” (ข้อ 37) ผมแน่ใจว่าพวกเขาไม่ได้หมายความว่า “พวกเราจะต้องทำอะไรถึงจะได้รับความรอด?” แต่ “พวกเราจะมีสิ่งที่พวกท่านคริสเตียนมีได้อย่างไร นั่นคือ ฤทธิ์เดชและความชื่นบานและคำพยานที่พระเจ้าได้ประทานแก่พวกท่านแล้ว?” ฉะนั้นเปโตรจึงบอกพวกเขาว่า “จะต้องทำอะไร ไม่ใช่แค่เพื่อรับความรอด แต่รวมถึงความเชื่อฟังที่จะนำมาซึ่งการเติมเปี่ยมนั้นของพระวิญญาณด้วย และพระสัญญานั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์มีให้แก่คนเหล่านี้ทุกคนและแก่ลูกหลานของพวกเขาและทุกคนที่อยู่ไกลออกไป ทุกคนที่พระเจ้าจะทรงเรียกให้มารับความรอด!

ข้อเท็จจริงที่ว่าพระบัญชาที่ชัดเจนนี้ที่ให้ชนะจิตวิญญาณถูกมอบให้แก่คริสเตียนทุกคนในพระมหาบัญชานั้น ก็หมายความว่าอย่างแน่นอนว่าคริสเตียนทุกคนสามารถมีฤทธิ์เดชที่จะชนะจิตวิญญาณได้ การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณมีไว้สำหรับคริสเตียนทุกคน

ที่เพ็นเทคอสต์เราถูกบอกว่า “และพวกเขาทุกคนก็เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (ข้อ 4) เช่นเคย เมื่อสาวกทั้งหมดนั้นอธิษฐาน “พวกเขาทุกคนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (4:31) การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณมีไว้สำหรับคริสเตียนทุกคน

มีข้อกำหนดต่าง ๆ สองประการสำหรับฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ
ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกประทานให้แก่เหล่าพยานที่เชื่อฟังเท่านั้น

ใน 5:32 เปโตรกล่าวว่า “และพวกเราเป็นเหล่าพยานของพระองค์ถึงสิ่งเหล่านี้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้เช่นกัน ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่คนทั้งหลายที่เชื่อฟังพระองค์” โปรดหมายเหตุว่ามีพยานอยู่สองประการ ประการแรก มีเหล่าพยานที่เป็นคริสเตียนเหล่านั้น พวกเขาเชื่อฟังพระเจ้า โดยการออกไปบอกทุกแห่งหนว่าพระเยซูได้ทรงตายเพื่อเหล่าคนบาปและทรงเป็นขึ้นจากตายแล้วและว่าความรอดถูกยื่นเสนอให้ฟรี ๆ แล้ว และจากนั้นแก่พยานที่เชื่อฟังเหล่านี้ พระเจ้าได้ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเป็นพยานเช่นกัน! ฉะนั้นในเรื่องของการเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ ความอดุสาหะที่จะชนะจิตวิญญาณ

ความเชื่อฟังจึงเป็นข้อกำหนดหากผู้ใดอยากมีฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

มีงานรับใช้อื่น ๆ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณเป็นการประกอบด้วยฤทธิ์พิเศษเพื่อการเป็นพยาน การทรงเจิมนี้ การเต็มเปี่ยมนี้ ไม่เคยถูกประทานให้เพื่อทำให้ผู้คนมีความสุข มันไม่เคยถูกประทานให้เพื่อเผด็จธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังและชำระผู้คนให้บริสุทธิ์ มันไม่เคยถูกประทานให้ยกเว้นแก่เหล่าพยานผู้เชื่อฟัง “พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเรา” เป็นคำตรัสที่ชัดเจนของพระเยซูใน 1:8 มันเป็นหลักคำสอนที่จอบ่างหนึ่งที่จะตัดการเชื่อมต่อสองสิ่งนี้ที่พระเจ้าทรงเชื่อมต่อแล้วในทุกแห่งหน นั่นคือ ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์และพยานที่ชนะจิตวิญญาณไปด้วยกัน

แต่หนังสือเล่มนี้พูดถึงการชนะจิตวิญญาณ ผมเชื่อว่าท่านผู้อ่านที่จริงจังตั้งใจและปรารถนาที่จะชนะจิตวิญญาณและอยากทราบว่าจะต้องทำอะไร เอาละ จังจงตั้งใจฟังข้อกำหนดลำดับถัดไป ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกประทานให้เพื่อตอบคำอธิษฐานที่ไม่ลดละ

ในลูกา 11 พระเยซูประทานบทเรียนเกี่ยวกับการอธิษฐานแบบวิงวอนมากเข้าในเรื่องราวเกี่ยวกับชายผู้นั้นที่มาที่บ้านเพื่อนของเขาตอนเที่ยงคืนและกล่าวว่า “ขอให้ข้ายืมขนมปังสามก้อนเถิด เพราะเพื่อนของข้าคนหนึ่งในการเดินทางของเขาได้มาหาข้า และข้าไม่มีอะไรจะตั้งไว้ตรงหน้าเขา” (ข้อ 5, 6) ในที่นี้คริสเตียนถูกแสดงภาพกำลังอ่อนวอนขอฤทธิ์เดชทั้งหมดของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อที่จะให้ขนมปังแห่งชีวิตแก่คนบาปคนหนึ่งซึ่งเขาติดต่อสัมพันธ์ด้วย และพระเยซูตรัสถึงพระบิดาว่า “เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ถึงแม้ว่าเขาจะไม่ลุกขึ้นและหยิบให้คนนั้นเพราะว่าคนนั้นเป็นเพื่อนของเขา แต่เพราะเหตุการวิงวอนมากเข้าของคนนั้น เขาจะลุกขึ้นและหยิบให้คนนั้นมากกว่าที่คนนั้นต้องการ” (ข้อ 8) จากนั้นพระเยซูทรงบัญชาเราว่า “จงขอ และสิ่งนั้นจะให้แก่พวกท่าน จงแสวงหา และพวกท่านจะพบ จงเคาะ และสิ่งนั้นจะถูกเปิดให้แก่พวกท่าน” (ข้อ 9) คำกริยาตรงนี้อยู่ในรูปปัจจุบันกาล เราจะต้องทูลขอต่อไป แสวงหาต่อไป เคาะต่อไป!

ในข้อ 13 พระเยซูตรัสว่า “ฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลาย ผู้เป็นคนชั่วร้าย ยังรู้ว่าจะให้ของกำนัลดี ๆ แก่บุตรทั้งหลายของตนอย่างไร พระบิดาของท่านทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนเหล่านั้นที่ขอจากพระองค์มากกว่าสักเท่าใด” การประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ในที่นี้หมายถึงการทรงเจิมนั้น การประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนนั้น เพื่อที่เราจะเอาขนมปังไปให้เหล่าคนบาป ผมกำลังกล่าวว่าฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกประทานให้ในการตอบคำอธิษฐาน

มันเป็นเช่นนั้นด้วยตอนที่พระเยซู ขณะยืนอยู่ในน้ำตอนรับบัพติศมาและทรงให้คำมั่นว่าจะตาย ถูกฝังในอุโมงค์ฝังศพของโยเซฟและเป็นขึ้นอีก ทรงอธิษฐาน และพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพระองค์

พวกเขาไปยังห้องชั้นบนนั้นและอธิษฐานด้วยใจที่แตกสลายนานต่อเนื่องสิบวัน ผมเชื่อว่าพวกเขาไม่ได้กินด้วยซ้ำในระหว่างเวลานั้น เราถูกบอกว่า “คนเหล่านี้ทุกคนอยู่พร้อมใจกันต่อเนื่องในการอธิษฐานและการอ้อนวอน กับพวกผู้หญิง และมารีย์มารดาของพระเยซู และกับพวกน้องชายของพระองค์” (กิจการ 1:14) ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาในการตอบคำอธิษฐานที่เพ้นเทคอสด์

ในกิจการ 4:31 ฤทธิ์เดชของพระเจ้ามาในลักษณะเดียวกัน: “และเมื่อพวกเขาอธิษฐานแล้ว สถานที่ซึ่งพวกเขาประชุมอยู่นั้นได้สว่างไสว และพวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกเขาทูลว่า พระวาระของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ”

ฉะนั้นชีวิตของผู้ชนะจิตวิญญาณจึงควรเป็นชีวิตแห่งการอธิษฐาน เขาควรอธิษฐานและอธิษฐานขอฤทธิ์เดชของพระเจ้า ฉะนั้นเมื่อพระเจ้าในพระเมตตาประทานฤทธิ์เดชนั้นและจิตวิญญาณหลายดวงได้รับความรอด เขาก็ต้องคาดหวังว่าเมื่อโอกาสอีกหนปรากฏ เขาก็จะต้องอธิษฐานอีก คนเหล่านั้นที่หายใจออกต้องหายใจเข้าอีก หากพวกเขาอยากหายใจออกอีก

นักเทศน์หญิงคนหนึ่งเคยกล่าวแก่ผมครั้งหนึ่งว่า “อาจารย์ไรซ์คะ ฉันกำลังอธิษฐานขอให้คุณเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์นะคะ” ผมบอกเธอไปว่าผมดีใจที่เธอกำลังอธิษฐานเพื่อผมอยู่ และว่าผมอธิษฐานขอการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์มากกว่าสิ่งอื่นใดทั้งนั้น แต่ผมบอกเธอไปว่าเธออาจผิดหวังเมื่อการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณมาอยู่บนผม และจิตวิญญาณหลายดวงจะรับความรอดแทนที่ผมจะพูดไว้ ๆ ใน “ภาษาที่ไม่รู้จัก” คริสเตียนทุกคนควรที่จะอธิษฐานขอการประกอบด้วยฤทธิ์เดชทุกวัน

เปาโลเตือนใจผู้คนของเขาที่เมืองโครินธ์ว่าพวกเขาเป็นจดหมายฝากของพระคริสต์ซึ่งถูกเขียน “ด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” และเขากล่าวได้ว่า “แต่ความพอเพียงของพวกเรานั้นเป็นมาจากพระเจ้า ผู้ซึ่งทรงกระทำให้พวกเราเป็นพวกผู้ปรนนิบัติที่สามารถแห่งพันธสัญญาใหม่ มิใช่ของตัวอักษร แต่ของพระวิญญาณ ด้วยว่าตัวอักษรนั้นประหารให้ตาย แต่พระวิญญาณนั้นประทานชีวิต” (2 คร. 3:3, 5, 6)

“ตัวอักษรนั้นประหารให้ตาย!” นั่นหมายความว่าตัวอักษรแห่งพระวาระของเจ้านั้นเองเป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้ตายหากปราศจากฤทธิ์เดชของพระเจ้า! พระวาระของพระเจ้าเป็น “พระแสง (ดาบ) ของพระวิญญาณ” มันไม่ใช่ดาบของผม มันเหมือนดาบของโกลิอัท หนักเกินกว่าผมจะถือไหว โอ พระวิญญาณผู้เปี่ยมสุขของพระเจ้า ขอโปรดช่วยผู้ที่อยากชนะจิตวิญญาณด้วยเถิด และกวัดแกว่งดาบที่ทรงพลังนั้นเพื่อเขา! พระวิญญาณประทานชีวิต แต่ตัวอักษรฆ่าให้ตาย ขอให้คริสเตียนทุกคนจดจำไว้ว่าไม่ว่าเขาจะมีความรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์มากขนาดไหน มันจะไม่เกิดผลหรือมีประโยชน์เลยหากมันไม่ได้รับฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้เปี่ยมสุข

คุณจะเดินตามขบวนของผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่

เหล่านั้นผู้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไหม?

คุณเห็นแล้วว่าเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ของพระคัมภีร์ล้วนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จงอ่านชีวประวัติของเหล่าชายผู้ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า: Wesley, Spurgeon, Moody, Torrey, Charles G. Finney, J. Wilbur Chapman, Sam Jones, Bob Jones, Sr., Paul Rader คนเหล่านั้นทุกคนมีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติ การมหัศจรรย์เหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงกระทำผ่านพวกเขาได้ถูกกระทำผ่านการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้ความคิดของพวกเขา เสียงของพวกเขา การกุมมือของพวกเขา น้ำตาของพวกเขา การวิงวอนของพวกเขา

นี่เป็นเวลาที่คุณผู้อ่านทุกคนต้องตัดสินใจ คุณจะตั้งปณิธานอันบริสุทธิ์เดี๋ยวนี้เลยไหมว่าคุณจะไม่ไป

ต่อโดยปราศจากฤทธิ์เดชของพระวิญญูณบริสุทธ์? คุณจะตั้งใจเดี๋ยวนี้อย่างไรไหม ภายใต้สัญญาอันบริสุทธ์กับพระเจ้า ว่าคุณจะไม่ล้มเลิก ว่าคุณจะต้องได้ฤทธิ์เดชมหันต์ของพระเจ้าไม่ว่าจะต้องแลกด้วยอะไรเพื่อที่จะช่วยคุณชนะจิตวิญญูณ? พระเจ้าไม่ทรงเรียกทุกคนให้เทศนาแก่ฝูงชนใหญ่โต แต่พระเจ้าทรงอยากให้คุณพบกับใครสักคน เป็นพยานแก่ใครสักคน ชนะใครสักคน

คุณจะต้องตัดสินใจว่าหากจำเป็น คุณจะต้องเต็มใจที่จะเป็นคนคลั่งศาสนา คุณจะต้องเต็มใจที่จะทำให้ผู้คนไม่พอใจเพื่อที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัย คุณจะต้องเต็มใจให้สิ่งที่สำคัญมาก่อน และวางเรื่องรองและสิ่งไม่สำคัญทั้งหลายไว้ต่างหากเพื่อที่คุณจะแสวงหาและมีฤทธิ์เดชของพระเจ้า และเพื่อที่คุณจะชนะจิตวิญญูณได้

อาจเป็นได้ว่า ณ จุดนี้เลยในขณะนี้ พระเจ้าทรงตั้งพระทัยที่จะเปลี่ยนแปลงทั้งชีวิตของคุณ ผมอ้อนวอนคุณวันนี้ ด้วยปณิธานอันบริสุทธ์ ให้คุณตั้งใจแสวงหาและมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าในการเป็นพยานที่ชนะจิตวิญญูณของคุณ และตั้งใจแน่วแน่ว่าไม่เพียงตอนนี้ แต่ที่จะเป็นการปฏิบัติเป็นประจำ ที่คุณจะแสวงหาฤทธิ์เดชของพระเจ้าสำหรับทุกวันและที่คุณจะไม่ยอมพอใจเลยหากไม่ได้รับการทรงเจิมและฤทธิ์เดชของพระองค์!

จำไว้ว่า “จงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณ” เป็นคำบัญชา การไม่เชื่อฟังมันก็เป็นบาป แต่คุณสามารถเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณบริสุทธ์ได้ คุณสามารถมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อการชนะจิตวิญญูณได้

ฤทธิ์เดชแห่งพระวาระของพระเจ้า

“โดยได้บังเกิดใหม่ ไม่ใช่จากเมล็ดที่จะเปื่อยเน่าเสีย แต่จากเมล็ดอันไม่รู้เปื่อยเน่า โดยพระวาระของพระเจ้า ซึ่งมีชีวิตและดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” - 1 ปต. 1:23

“พระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์นั้นดีพร้อม พื้นฟูจิตใจ” - สดค. 19:7

“ด้วยว่าข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐของพระคริสต์ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า อันนำไปสู่ความรอดแก่ทุกคนที่เชื่อ แก่พวกยิวก่อน และแก่พวกกรีกด้วย” - รม. 1:16

หญิงคนหนึ่งเคยมาหาผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนนี้และกล่าวอย่างจริงจังว่า “ดิฉันหวังว่าคือนี่อาจารย์จะเล่าเรื่องราวบางอย่างที่จะแตะต้องใจสามีของดิฉันและช่วยให้เขาได้รับความรอดนะคะ” แต่ผมบอกเธอไปว่า เธอต้องอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงช่วยเหลือผมที่จะมีองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ทั้งสองอย่างที่นำไปสู่การช่วยจิตวิญญาณให้รอด: อย่างแรกคือ ที่พระวาระของพระเจ้าจะถูกเทศนาอย่างชัดเจน; อย่างที่สองคือ ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงปรับใช้พระวาระนั้นกับใจของเหล่าผู้ฟัง ผมอธิบายไปว่าภาพประกอบ เรื่องเล่าประกอบ ถูกใช้อย่างเหมาะสมเพื่อจดจ่อความสนใจไปที่ความจริงประการหนึ่งที่ยิ่งใหญ่ของพระคัมภีร์และเพื่อนั้นย้ำความจริงนั้นและทำให้ความจริงนั้นเข้าถึงหัวใจ แต่ว่าพระวาระของพระเจ้าเป็นสิ่งที่พระวิญญาณต้องใช้เพื่อทำให้เกิดการอัศจรรย์แห่งการบังเกิดใหม่

เราไม่มีทางเน้นย้ำความจริงที่ยิ่งใหญ่นี้แบบเกินพอดีได้: การช่วยจิตวิญญาณให้รอดเป็นกิจธุระที่เหนือธรรมชาติและอัศจรรย์ ฉะนั้นอัครทูตเปาโลจึงได้รับการดลใจให้เขียนไปถึงผู้คนที่เขารักที่เมืองโครินธ์ว่า “และข้าพเจ้า พี่น้องทั้งหลาย เมื่อข้าพเจ้าได้มาหาพวกท่าน ก็ไม่ได้มาด้วยความเลอเลิศแห่งคำพูดหรือแห่งสติปัญญา โดยประกาศคำพยานของพระเจ้าแก่พวกท่าน” (1 คร. 2:1)- ไม่ใช่สติปัญญาของเปาโล แต่ “คำพยานของพระเจ้า” นั่นคือ พระวาระของพระเจ้า เขากล่าวอีกว่า

“และคำพูดของข้าพเจ้าและการประกาศของข้าพเจ้า ไม่ใช่ด้วยถ้อยคำอันชักชวนแห่งสติปัญญาของมนุษย์ แต่ในการแสดงออกของพระวิญญาณและของฤทธิ์เดช

“เพื่อความเชื่อของพวกท่านจะไม่ได้ตั้งอยู่ในสติปัญญาของมนุษย์ แต่อยู่ในฤทธิ์เดชของพระเจ้า” - ข้อ 4, 5

ในพระคำตอนเดียวกันนี้เขาเน้นย้ำเพิ่มเติมว่า “พวกเรากล่าวพระสติปัญญาของพระเจ้า” ดังนั้นเปาโลจึงเทศนาพระวาระของพระเจ้าในฤทธิ์เดชของพระเจ้า และไม่ได้พึ่งพา “ถ้อยคำอันชักชวนแห่งสติปัญญาของมนุษย์”

โอ เช่นนั้นแล้ว ผู้ชนะจิตวิญญาณจึงต้องใช้อาวุธอันทรงพลังนี้ เครื่องมืออันบริสุทธิ์นี้ พระวาระของพระเจ้า หากเขาอยากชนะจิตวิญญาณ

จงพิจารณาเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ในอดีตและปัจจุบัน และคุณจะพบความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความเรียบง่ายบางอย่างเกี่ยวกับพวกเขา: พวกเขามีข่าวสารเดียวกัน และมีความเหมือนกันอันโดดเด่นในวิธีที่พวกเขาประกาศมัน พวกเขาพึ่งพาพระวาระของพระเจ้าและใช้พระวาระของพระเจ้าเพื่อนำ

ผู้คนมาสู่การกลับใจใหม่และความเชื่อ ผู้ชนะจิตวิญญาณบางท่านอาจไม่ใช่นักวิชาการด้านพระคัมภีร์ที่เชี่ยวชาญ แต่พวกเขาอ่อนรนมากที่สุดในการใช้ข้อพระคัมภีร์ง่าย ๆ ซึ่งกล่าวข่าวประเสริฐอย่างชัดเจน หนทางแห่งความรอด โดยทางความเชื่อในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ถูกตรึงที่กางเขน!

พระวจนะของพระเจ้าเป็นเครื่องมืออันทรงพลัง

ของผู้ชนะจิตวิญญาณ

ใช่แล้ว เครื่องมือนั้น ข่าวสารนั้น วิธีการนั้นซึ่งพระเจ้าทรงใช้ผู้ชนะจิตวิญญาณในการทำงานที่แสนมหัศจรรย์ของพระองค์คือ พระวจนะของพระเจ้า!

พระวจนะของพระเจ้าเป็นไฟ เป็นก้อน

ศาสตพยากรณ์เยเรมีย์เล่าเกี่ยวกับผู้พยากรณ์บางคน “ที่พยากรณ์สิ่งมูสาทั้งหลายในนามของเรา โดยกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าฝันไป ข้าพเจ้าฝันไป’” (ยรม. 23:25) จากนั้นเยเรมีย์ก็ให้คำตอบของพระเจ้า:

“ผู้พยากรณ์ที่มีความฝัน จงให้เขาเล่าความฝันนั้น และผู้ที่มีถ้อยคำของเรา จงให้เขากล่าวถ้อยคำของเราอย่างสัตย์ซื่อ ฟางข้าวมีอะไรบ้างที่เหมือนข้าวสาลี” พระเยโฮวาห์ตรัส

“ถ้อยคำของเราไม่เหมือนไฟหรือ” พระเยโฮวาห์ตรัส “และเหมือนก้อนที่ทุบหินให้แตกเป็นชิ้น ๆ” - ข้อ 28, 29

ความฝัน หรือความคิดเห็น หรือความเพ้อฝันของมนุษย์คืออะไร นอกเหนือจากพระวจนะของพระเจ้า? ความฝันเป็นเรื่องมูสา พระเจ้าตรัส แต่พระวจนะของพระเจ้าเป็นเหมือนไฟและเหมือนก้อนที่ทุบหินจนแตกเป็นชิ้น ๆ ฉะนั้นพระเจ้าตรัสในหลายข้อที่ตามมาว่าพระองค์ทรงต่อสู้กับพวกผู้พยากรณ์ที่ “ขโมยบรรดาถ้อยคำของเราจากเพื่อนบ้านของตน” และ “ใช้ลิ้นของตน และกล่าวว่า ‘พระเจ้าตรัสว่า’” พระเจ้าทรงต่อสู้คนเหล่านั้น “ที่พยากรณ์บรรดาความฝันเท็จ” และ “ทำให้ประชากรของเราหลงผิดไปโดยคำมูสาทั้งหลายของพวกเขา และโดยความที่เล่นที่จริงของพวกเขา”

จำไว้ว่าความจริงนั้นที่เราควรประกาศคือความจริงแห่งพระคัมภีร์ พระวจนะของพระเจ้า และความอดสาหะทั้งหมดของผู้ชนะจิตวิญญาณซึ่งไม่พยายามกล่าวชัดเจนถึงความจริงอันเรียบง่ายนี้ของข่าวประเสริฐจากพระวจนะของพระเจ้าก็เป็นความเบาหวิวและความเพ้อฝันและความฝันและคำโกหก! โอ พระวจนะของพระเจ้านั่นเองเป็นอาวุธอันทรงพลังนั้นของผู้ชนะจิตวิญญาณที่ต่อสู้กับบาป เป็นเครื่องมือผ่าตัดที่ทำการผ่าตัดแสนมหัศจรรย์ มันคือไฟสำหรับใจที่เย็นเยือก ค้อนสำหรับใจที่แข็งกระด้าง!

พระวจนะเป็นดาบที่คมกริบ

ข้างเป็นคำบรรยายที่แสนโดดเด่นจริง ๆ เกี่ยวกับงานของพระวจนะของพระเจ้าซึ่งถูกให้ไว้ในฮีบรู 4:12: “เพราะว่าพระวจนะของพระเจ้านั้นมีชีวิต และทรงฤทธิ์านุภาพ และคมยิ่งกว่าดาบสองคมใด ๆ โดยแทงทะลุจนกระทั่งผ่าจิตและวิญญาณ ทั้งข้อกระดูกและไขในกระดูก แยกออกจากกัน และเป็นผู้วินิจฉัยบรรดาความคิดและความมุ่งหมายแห่งใจ”

จงหมายเหตุว่าพระวจนะของพระเจ้านั้น “มีชีวิต” พระวจนะของพระเจ้านั้นมีชีวิต เป็นนิรันดร์ และมีส่วนในคุณสมบัติหลายประการของพระเจ้าเอง มันเต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช มันคมกว่าดาบสองคมใด ๆ พระ

วณะของพระเจ้ากระทำก็กับเรื่องของจิตวิญญาณ ชีวิต หัวใจ จิตสำนึก มันทำให้มนุษย์สำนึกเกี่ยวกับความผิดและความบาปหนาและจุดประสงค์ต่าง ๆ แห่งหัวใจของตน

โอ เช่นนั้นแล้ว พระวณะของพระเจ้าจึงสามารถทำสิ่งที่สติปัญญามนุษย์ทำไม่ได้ และผู้ชนะจิตวิญญาณต้องใช้พระวณะของพระเจ้า

พระวณะของพระเจ้าเตรียมคนของพระเจ้า

เปาโลได้รับการดลใจให้เขียนถึงทิโมธีว่า

“พระคัมภีร์ทุกตอนถูกประทานให้โดยการดลใจของพระเจ้า และเป็นประโยชน์สำหรับหลักคำสอนสำหรับการตักเตือน สำหรับการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น สำหรับการสอนในความชอบธรรม

“เพื่อคนของพระเจ้าจะดีพร้อม ถูกเตรียมอย่างครบถ้วนสำหรับการงานที่ดีทุกอย่าง”- 2 ทธ. 3:16, 17

เราถูกบอกว่าคนของพระเจ้าสามารถถูกเตรียมให้ครบถ้วนได้โดยพระคัมภีร์ มันได้รับการดลใจจากพระเจ้าและเป็นประโยชน์ และควรถูกใช้สำหรับหลักคำสอนและการสั่งสอน สำหรับการตักเตือนและการแก้ไข สำหรับการอบรมในความชอบธรรม

จากนั้นอัครทูตท่านนี้กำชับว่า “จงประกาศพระวณะ จงตั้งใจทำตอนที่สะดวกและตอนที่ไมสะดวก จงตักเตือน ว่ากล่าว และเตือนสติด้วยความอดกลั้นทุกอย่างและหลักคำสอน” (4:2) ด้วยหลักคำสอนหรือ? ใช่แล้ว นั่นคือ ด้วยคำสอนของพระวณะของพระเจ้า ฉะนั้นไม่ว่าคน ๆ หนึ่งประกาศข่าวประเสริฐแก่คน ๆ เดียว-เหมือนที่ถูกตั้งใจไว้อย่างแน่นอนในพระมหาบัญชาที่บัญชาให้ “ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน”- หรือเขาเทศนาแก่ผู้คนจำนวนมาก อุปกรณ์นั้น เครื่องมือนั้นของผู้ชนะจิตวิญญาณ จะต้องเป็นพระวณะอันเปี่ยมสุขของพระเจ้า มันจะต้องถูกใช้เพื่อทำให้เหล่าคนบาปสำนึกถึงบาปทั้งหลายของตน เพื่อบอกพวกเขาเกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงปรับโทษบาปและเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดนั้นผู้ได้ทรงตายเพื่อพวกเขา และพวกเขาจะรับชีวิตนิรันดร์ได้โดยเพียงหันจากบาปและเชื่อวางใจพระคริสต์ ฉะนั้นพระวณะของพระเจ้าจึงต้องถูกใช้เพื่อชำระคริสเตียนทั้งหลายให้สะอาด เพื่อป้องกันและช่วยเหลือคนบาปให้รอด

“คนหนุ่ม ๆ จะชำระทางของตนให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร” เป็นคำถามนั้นในเพลงสดุดี 119:9 คำตอบก็คือ “โดยการเอาใจใส่ต่อทางนั้นตามพระวณะของพระองค์” ในยอห์น 17:17 พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานเพื่อเราคริสเตียนทุกคนว่า “ขอโปรดชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์โดยทางความจริงของพระองค์ พระวณะของพระองค์เป็นความจริง” เปาโลหนุนใจเหล่าผู้ปกครองที่เมืองเอเฟซัสว่า “ข้าพเจ้าขอฝากพวกท่านไว้กับพระเจ้า และกับพระคำรัสแห่งพระคุณของพระองค์ ซึ่งมีฤทธิ์สามารถก่อสร้างพวกท่านขึ้นได้ และที่จะให้พวกท่านมีมรดกในท่ามกลางคนเหล่านั้นทุกคนผู้ซึ่งถูกแยกตั้งไว้” (กิจการ 20:32) ดังนั้นเพื่อใจและอุปนิสัยและการชำระให้สะอาดและการเติบโตแบบคริสเตียนของเขาเอง ผู้ชนะจิตวิญญาณจึงต้องการพระวณะของพระเจ้า ฉะนั้นมันจึงเป็นเครื่องมืออันเปี่ยมพระพรจริง ๆ ที่เขาจะใช้ในงานของพระเจ้า

ท้าวพระคัมภีร์ งานของผู้ชนะจิตวิญญาณถูกแสดงภาพให้เป็นผู้หว่านที่ออกไปหว่านเมล็ดพืช

พระเยซูประทานคำอุปมาเรื่องผู้หว่านที่หว่านเมล็ดพืช และบางเมล็ดตกริมหนทางและพวกนกมาเอามันไป บางเมล็ดตกบนที่มีหินเยอะและงอกขึ้นมา แต่ไม่ได้หยั่งรากในพื้นดิน บางเมล็ดตกท่ามกลางต้นหนามและเติบโต แต่ไม่เกิดผลไปสู่ความสมบูรณ์ บางเมล็ดตกบนดินดีและเกิดผลให้เก็บเกี่ยวอย่างอุดม พระเยซูทรงอธิบายว่า “บัดนี้คำอุปมานี้ก็เป็นอย่างนี้ เมล็ดพืชนั้นคือพระวาทะของพระเจ้า” (ลูกา 8:11) ซาดานซึ่งพระวาทะไปจากใจของบางคนเมื่อพวกเขาได้ยินพระวาทะ ใจอื่น ๆ ก็แข็งเป็นหิน และแม้ว่าพวกเขาประทับใจและถูกฟ่องใจ ก็ไม่มีการกลับใจอย่างแท้จริงมาถึงพระเจ้า ไม่มีการบังเกิดใหม่เลย คนอื่น ๆ ได้รับความรอด แต่ถูกฉุดรั้งด้วยความพะวงต่าง ๆ และสิ่งยั่วใจต่าง ๆ ของโลก คนอื่น ๆ กลายเป็นคริสเตียนที่เกิดผลมากมายมหัศจรรย์ แต่จำไว้ว่า “เมล็ดพืชนั้นคือพระวาทะของพระเจ้า”

ในคำอุปมาเรื่องข้าวละมานในมัทธิว 13 พระเยซูตรัสอีกเกี่ยวกับเมล็ดพืชที่ดีว่าเป็นชาวประเสริฐ และเมื่อเมล็ดนั้นงอกเงยและเติบโตในจิตใจ ผู้ที่ได้ยินก็เชื่อวางใจและได้รับความรอด

แน่นอนว่ามันคือการหว่านเมล็ดข้าวประเสริฐนี้ที่อิสยาห์แสดงภาพเมื่อเขาได้รับการดลใจให้เขียนว่า “ท่านทั้งหลายที่หว่านอยู่ข้างบรรดาน้ำทั้งหลายจะได้รับพร ที่ส่งเท้าของวัวตัวผู้และลาออกไปที่นั่น” (อิสยาห์ 32:20) มันคือการหว่านพระวาทะของพระเจ้าที่ถูกหมายถึงในเพลงสดุดี 126:5, 6:

“บรรดาคนที่หว่านด้วยน้ำตาไหลจะได้เกี่ยวในความชื่นบาน

“คนที่ออกไปและร้องไห้ โดยหิวเมล็ดพืชอันมีค่า จะมาอีกอย่างไม่ต้องสงสัยด้วยความชื่นบาน โดยนำบรรดาฟ่อนข้าวของเขามาพร้อมกับเขา”

ไม่มีการชนะจิตวิญญาณโดยปราศจากพระวาทะ ผมเชื่อว่าการหว่านเมล็ดเดียวกันนี้ถูกแสดงภาพในปัญญาจารย์ 11:1, 4 และ 6:

“จงโยนขนมปังของเจ้าลงบนน้ำทั้งหลาย เพราะเจ้าจะพบมันอีกหลังจากผ่านไปหลายวัน”

“คนที่เฝ้าสังเกตลมก็จะไม่หว่านพืช และคนที่จ้องมองหมู่เมฆก็จะไม่เก็บเกี่ยว”

“ในเวลาเช้าจงหว่านพืชของเจ้า และในเวลาเย็นก็อย่าหว่านของเจ้าเสีย เพราะเจ้าไม่ทราบว่าการไหนจะเจริญ การนี้หรือการนั้น หรือการทั้งสองจะเจริญดีเหมือนกัน”

เราจึงพบว่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ประกาศข่าวประเสริฐไม่ใช่แค่ชักจูงผู้คนด้วยข้อโต้แย้งและเหตุผลแบบมนุษยให้เป็นคนที่ดีกว่าเดิม แต่เขาหว่านเมล็ดพืชที่แสนวิเศษและมีชีวิตนั้นแห่งพระวาทะของพระเจ้า เมื่อเมล็ดนี้ “ถูกรวมเข้ากับความเชื่อ” (ฮบ. 4:2) ของผู้ที่ได้ยิน แล้วเมล็ดพืชที่มีชีวิตนี้ก็กลายเป็น “พระคริสต์ในท่านทั้งหลาย อันเป็นที่หวังแห่งสง่าราศี” เขากลายเป็นผู้ถูกสร้างใหม่ ลูกคนหนึ่งของพระเจ้าผู้ซึ่งบังเกิดใหม่แล้วอย่างอัศจรรย์

ฤทธิ์เดชที่ช่วยให้รอดแห่งพระวาทะของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์หลายตอนพูดถึงฤทธิ์เดชที่สร้างใหม่นี้แห่งพระวาทะของพระเจ้า

คำกล่าวหนึ่งเช่นนั้นคือ 1 เปโตร 1:23

มันกล่าวว่า “โดยได้บังเกิดใหม่ ไม่ใช่จากเมล็ดที่จะเปื่อยเน่าเสีย แต่จากเมล็ดอันไม่รู้เปื่อยเน่า โดย

พระวาระของพระเจ้า ซึ่งมีชีวิตและดำรงอยู่เป็นนิรันดร์”

เราถูกบอกตรงนี้ว่าลูกของพระเจ้าบังเกิดใหม่แล้วโดยเมสสิอันไม่รู้เปื่อยเน่านั้น พระวาระของพระเจ้าที่มีชีวิต

บางครั้งในยามค่ำคืน ผมเื่อมไปที่โต๊ะข้างเตียงซึ่งเป็นที่ ๆ มีพระวาระของพระเจ้าอยู่เสมอ และหยิบมันมาไว้แนบอกอย่างซึ้นบาน โดยระลึกว่านี่คือพระวาระอันเปี่ยมสุขของพระเจ้าที่ได้ถูกใช้เพื่อกันผมให้พ้นจากนรก! ผมบังเกิดใหม่โดยพระวาระของพระเจ้า! นั่นไม่ได้ตัดพระราชกิจแสนอัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ออกไป แต่พระวิญญาณไม่ทรงกระทำกิจในเรื่องนี้โดยปราศจากพระวาระเพลงสดุดี 19:7 เป็นคำกล่าวที่โดดเด่นเกี่ยวกับพระวาระของพระเจ้า

ฟ้าสวรรค์ ดวงอาทิตย์ และผืนฟ้าที่มีดาวพร่างพรายถูกกล่าวถึงในเพลงสดุดี 19 แต่พวกมันไม่สมบูรณ์แบบ พวกมันจะผ่านพ้นไปและถูกเปลี่ยนแปลง แต่ข้อ 7 กล่าวว่า “พระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์นั้นดีพร้อม พ้นพหุจิตใจ” ความคิดเดียวกันนี้ถูกแสดงออกในคำตรัสของพระเยซู: “ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกจะล่องไป แต่บรรดาคำของเราจะไม่สูญหายไปเลย” (มธ. 24:35) ฉะนั้นพระวาระอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้าจึงพ้นพหุจิตวิญญาณ พระวาระของพระเจ้าจึงเป็นสิ่งที่มีความมีชีวิตและมาจากพระเจ้า มันเหนือธรรมชาติและแสนอัศจรรย์ และมันกระทำการอัศจรรย์แห่งการบังเกิดใหม่ในใจของผู้ที่ได้ยินมันและรับมันโดยความเชื่อและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ซึ่งมันพุดถึง!

“บังเกิดจากน้ำ” หมายถึงบังเกิดจากพระวาระ

พระเยซูตรัสแก่นิโคเดมัสว่า “แท้จริงแล้วเรากล่าวแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดจากน้ำและจากพระวิญญาณ ผู้นั้นไม่สามารถเข้าในอาณาจักรของพระเจ้าได้” (ยอห์น 3:5) ผมเชื่อว่าในที่นี้พระเยซูเจ้าทรงหมายถึงองค์ประกอบที่แสนอัศจรรย์ทั้งสองอย่างนั้นในการช่วยจิตวิญญาณให้รอด องค์ประกอบหนึ่งคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้กลับใจเชื่อนั้น “บังเกิดจากพระวิญญาณ” อีกองค์ประกอบที่เหลือ นั่นคือ “บังเกิดจากน้ำ” ดูเหมือนจะหมายถึง “การล้างชำระแห่งการบังเกิดใหม่” ของทิตัส 3:5 และ “การชำระล้างแห่งน้ำโดยพระวาระ” (อฟ. 5:26) ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อคน ๆ หนึ่งรับความรอด มันไม่ใช่บังเกิดใหม่ เราถูกบอกอย่างชัดเจนว่าผู้ที่เชื่อในพระคริสต์ก็ไม่ถูกปรับโทษแล้ว ว่าเขามีชีวิตนิรันดร์แล้ว ว่าเขาได้ผ่านจากความตายไปสู่ชีวิตแล้ว (ยอห์น 3:18, 36; 5:24) พระเยซูทรงบอกเหล่าสาวกใน 15:3, “บัดนี้ท่านทั้งหลายก็สะอาดแล้วโดยทางคำนั้นซึ่งเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายแล้ว” และใน 13:10 พระเยซูทรงบอกพวกเขาว่า “ผู้ที่อาบน้ำแล้วไม่จำเป็นต้องถูกชำระยกเว้นที่จะล้างเท้าของเขาเท่านั้น เพราะสะอาดหมดทั้งตัวแล้ว และพวกท่านก็สะอาดแล้ว”

เอเฟซัสบอกเราว่า

“พระคริสต์ได้ทรงรักคริสตจักรด้วย และได้ประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร

“เพื่อพระองค์จะได้ทรงชำระให้บริสุทธิ์ และทำให้คริสตจักรนั้นสะอาดด้วยการชำระล้างแห่งน้ำโดย

พระวาระ

“เพื่อพระองค์จะได้ทรงมอบคริสตจักรที่มีสง่าราศีแด่พระองค์เอง ไม่มีจุดต่างพร้อย ริวรอย หรือสิ่ง

เช่นนั้นใด ๆ เลย แต่เพื่อคริสตจักรนั้นจะบริสุทธิ์และปราศจากตำหนิ”- 5:25-27

นี่แสดงภาพผู้ที่ถูกไถ่แล้วทุกคนผู้ซึ่งจะชุมนุมกันในสวรรค์ ทันทีที่เราเชื่อวางใจพระคริสต์ เราก็กู้กลางในความหมายของการมีธรรมชาติใหม่ เมื่อการเป็นขึ้นจากตายมาถึง พร้อมกับมารับเป็นบุตรและร่างกายที่สมบูรณ์แบบของเรา งานแห่งการชำระให้สะอาดนั้นก็เสร็จสมบูรณ์ แต่พระคริสต์ทรงเตรียมตัวคนเหล่านั้นที่กลายเป็นส่วนหนึ่งของพระกายฝ่ายวิญญาณนั้นโดย “การชำระล้างแห่งน้ำโดยพระวจนะ”

โอ ผู้ชนะจิตวิญญาณต้องจดจำไว้ว่ามีระเบิดไดนาไมท์ มีการอัศจรรย์ของพระเจ้า มีฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ที่ช่วยให้อุดในพระวจนะของพระเจ้า

มันคือการประกาศข่าวประเสริฐที่ช่วยให้อุด

เราได้พูดถึงไปดำนบนเกี่ยวกับฤทธิ์เดชที่ช่วยให้อุดแห่งพระวจนะของพระเจ้า มันเป็นส่วนหนึ่งของความจริงเดียวกันนั้นที่จะกล่าวว่าข่าวประเสริฐช่วยให้อุด เพราะข่าวประเสริฐนั่นเองเป็นหัวใจแห่งพระวจนะของพระเจ้าและมันเป็นส่วนนั้นที่ช่วยให้อุดแห่งพระวจนะของพระเจ้า

ยกตัวอย่างเช่น พระราชบัญญัตินั้นดีและบริสุทธิ์ แต่มนุษย์ซึ่งเป็นคนบาป ไม่สามารถรอดได้โดยการถือรักษาพระบัญญัติทั้งหลาย เขาฝ่าฝืนพระบัญญัติทั้งหลายของพระเจ้าแล้ว เขาทำได้ไม่ครบแล้ว และพระราชบัญญัติมีแต่จะนำการปรับโทษเพิ่มมาให้ แต่เราถูกบอกว่า “เพราะว่าสิ่งซึ่งพระราชบัญญัติทำไม่ได้ ในการที่พระราชบัญญัติอ่อนกำลังโดยทางเนื้อหนังนั้น การที่พระเจ้าทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาในสภาพเหมือนเนื้อหนังที่บาปและเพื่อไถ่บาป ได้ทรงปรับโทษบาปที่อยู่ในเนื้อหนัง” (รม. 8:3) บทบัญญัติด้านศีลธรรมมีอยู่ในพระคัมภีร์และมันควรถูกเทศนา และมันถูกใช้เพื่อปลุกเร้าจิตสำนึกเรื่องบาป “พระราชบัญญัติจึงเคยเป็นครูของพวกเราเพื่อนำพวกเรามาถึงพระคริสต์” (กท. 3:24) แต่ต้องใช้มากกว่าบทบัญญัติเพื่อช่วยจิตวิญญาณให้อุด มันต้องใช้ข่าวประเสริฐ

ในประเทศอินเดียเมื่อไม่กี่เดือนก่อน ชายผู้เป็นสาวกของโมฮัมหมัดคนหนึ่งมาซักถามผมเกี่ยวกับศาสนาคริสต์นิกาย เมื่อผมพูดถึงพระเยซู เขากล่าวว่า “โอ ใช่ เขาเป็นศาสดาที่ดีคนหนึ่ง มีศาสดาหลายคนครับ” ผมตอบกลับไปว่า “เพื่อนที่รักเอ๋ย ศาสดาพยากรณ์สักคนไม่ช่วยอะไรคุณได้เลย คุณเป็นคนบาปที่หลงหาย และคุณต้องมีพระเจ้าผู้ช่วยให้อุดองค์หนึ่งหรือไม่ก็ไปทรมานในนรกตลอดไป”

และผมขอกล่าวว่าพระวจนะอันดีทั้งหมดของพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญ แต่ “ตัวอักษรประหารให้ตาย” และพระราชบัญญัตินั้นดีก็เฉพาะถ้ามันทำหน้าที่เป็นครูเพื่อนำเรามาถึงพระคริสต์ เพื่อแสดงให้เห็นว่าเราต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้อุด และเพื่อนำเรามาเชื่อวางใจในการสิ้นพระชนม์ที่ไถ่โทษของพระองค์แทนที่เรา

ข่าวประเสริฐช่วยให้อุด ไม่ใช่พระราชบัญญัติ

ฉะนั้นเราไม่ต้องประหลาดใจเลยที่พระคัมภีร์กล่าวว่าข่าวประเสริฐเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าไปสู่ความรอด

เปาโลได้รับการดลใจให้อั้วอดแก่คนเหล่านั้นที่กรุงโรมว่า “ด้วยว่าข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐของพระคริสต์ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า อันนำไปสู่ความรอดแก่ทุกคนที่เชื่อ แก่พวกยิวก่อน และแก่พวกกรีกด้วย” (รม. 1:16) ข่าวประเสริฐเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าไปสู่ความรอด

แก่คนเหล่านั้นที่เชื่อ!

ใน 1 โครินธ์ 15 อัครทูตผู้ได้รับการดลใจให้คำนิยาม “ข่าวประเสริฐ...ซึ่งข้าพเจ้าเคยประกาศแก่พวกท่านแล้ว...โดยข่าวประเสริฐนั้นพวกท่านได้รับความรอดด้วย” ข่าวประเสริฐที่ช่วยให้รอดนั้นก็คือนี: “พระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์เพื่อบาปของเราทั้งหลาย ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ และพระองค์ได้ทรงถูกฝังไว้ และพระองค์ได้ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ในวันที่สามตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์” ฉะนั้นข่าวประเสริฐที่ช่วยให้รอดจึงกล่าวถึงข้อเท็จจริงเรื่องบาปทั้งหลายของเรา การสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่โทษของพระเยซูเพราะบาปของเรา และจากนั้นการคืนพระชนม์ของพระองค์ซึ่งถูกรับรองโดยข้อพิสูจน์หลายประการที่ผิดพลาดไม่ได้ เพื่อที่จะรับความรอด เราต้องปณข่าวประเสริฐนั้นเข้ากับความสำเร็จ นั่นคือ คน ๆ นั้นต้องเชื่อวางใจในพระผู้ช่วยให้รอดผู้ซึ่งได้ตายเพื่อเราคนบาป

ในที่อื่นเปาโลกล่าวว่า การประกาศข่าวประเสริฐเทียบเท่ากับ “การประกาศเรื่องกางเขนนั้น” เขากล่าวว่า

“เพราะว่าพระคริสต์มิได้ทรงส่งข้าพเจ้าไปเพื่อให้บังเกิดชีวิต แต่เพื่อประกาศข่าวประเสริฐ มิใช่ด้วยสติปัญญาแห่งบรรดาถ้อยคำ เกรงว่ากางเขนของพระคริสต์จะถูกทำให้สูญเปล่า

“ด้วยว่าการประกาศเรื่องกางเขนนั้นสำหรับคนทั้งหลายที่กำลังจะพินาศก็เห็นเป็นเรื่องโง่เขลา แต่สำหรับพวกเราซึ่งรอดแล้วก็เห็นว่าการประกาศเรื่องกางเขนนั้นเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า” - 1 คร. 1:17, 18

ฉะนั้นต่อมาเมื่อเปาโลกล่าวว่า “เพราะว่าข้าพเจ้าตั้งใจไว้ว่าจะไม่รู้สิ่งใด ๆ ในท่ามกลางพวกท่านเลย เว้นแต่พระเยซูคริสต์ และการที่พระองค์ทรงถูกตรึงที่กางเขน” (2:2) เขาก็แค่หมายความว่า เขาจะไม่ประกาศทางแห่งความรอดโดยวิธีอื่นเลยนอกจากโดยพระเยซูคริสต์ผู้ได้สิ้นพระชนม์เพราะบาปของเรา นั่นคือข่าวประเสริฐที่ช่วยให้รอดแบบย่อ ๆ

ข่าวประเสริฐที่ช่วยให้รอดนี้ ที่ว่าพระคริสต์ได้สิ้นพระชนม์เพราะบาปของเราและทรงเป็นขึ้นอีก และว่าผู้คนรับความรอดเป็นนิบัติโดยการเชื่อวางใจในพระองค์ บางครั้งถูกเรียกว่า “หลักคำสอนของพระคริสต์”

ใน 2 ยอห์น 9-11 พระวณะที่ได้รับการดลใจกล่าวว่า

“ผู้ใดก็ตามที่ละเมิดและไม่ดำรงอยู่ในหลักคำสอนของพระคริสต์ ก็ไม่มีพระเจ้า ผู้ใดที่ดำรงอยู่ในหลักคำสอนของพระคริสต์ ผู้นั้นก็มีทั้งพระบิดาและพระบุตร

“ถ้ามีผู้ใดมาหาพวกท่านและไม่นำหลักคำสอนนี้มาด้วย อย่ารับเขาไว้ให้เข้ามาในบ้านของพวกท่าน และอย่าขอพระเจ้าอวยพรให้เขาเลย

“เพราะว่าผู้ที่ขอพระเจ้าอวยพรให้เขา ก็เป็นผู้เข้าส่วนในบรรดาการกระทำชั่วร้ายของเขานั้น”

คุณจะสังเกตเห็นว่าผู้ที่ “ละเมิดและไม่ดำรงอยู่ในหลักคำสอนของพระคริสต์ ก็ไม่มีพระเจ้า” นั่นคือเขาไม่ได้รับความรอด ในทางกลับกัน เราถูกบอกไว้ว่า “ผู้ใดที่ดำรงอยู่ในหลักคำสอนของพระคริสต์ ผู้นั้นก็มีทั้งพระบิดาและพระบุตร”

ฉะนั้นข่าวประเสริฐที่ช่วยให้รอดจึงถูกห่อรวมไว้ในพระเยซูคริสต์ หลักคำสอนอื่น ๆ ยกเว้นหลักคำสอนที่เกี่ยวข้องกับพระภาคและพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ ไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับความรอด แต่ถ้าพระ

คริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าซึ่งประสูติจากหญิงพรหมจารี ทรงถูกส่งเข้ามาในโลกเพื่อช่วยคนบาปให้รอด และถ้าในความเป็นพระเจ้าของพระองค์พระองค์ได้ทรงกระทำการอัศจรรย์หลายประการ จากนั้นก็สิ้นพระชนม์เพราะบาปของเราบนกางเขนนั่นและทรงเป็นขึ้นอีกและเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ ตามที่พระคัมภีร์กล่าวถึงพระองค์ก็ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด และผู้ที่เชื่อวางใจในพระผู้ช่วยให้รอดนั้นก็ได้รับความรอด

ฉะนั้น คน ๆ หนึ่งอาจเห็นต่างในเรื่องทั้งหลายที่สำคัญน้อยกว่าและยังเป็นคริสเตียน คน ๆ หนึ่งอาจเห็นผิดในเรื่องข้อพิพาท หลักคำสอนบางเรื่องเกี่ยวกับคริสตจักร รายละเอียดบางเรื่องเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองหรือเรื่องอื่น ๆ ที่สำคัญน้อยกว่า แต่ก็ยังได้รับความรอด แต่ผู้ที่เชื่อผิดจริง ๆ ในหลักคำสอนของพระคริสต์ก็ไม่ได้ได้รับความรอด ผู้ที่เชื่อผิดในเรื่องการประสูติจากหญิงพรหมจารี ความเป็นพระเจ้า การไถ่โทษด้วยพระโลหิต และการคืนพระชนม์ของพระคริสต์ก็ “ไม่มีพระเจ้า” เลย เขาไม่ได้รับความรอดเนื่องจากเขาไม่ได้รับข่าวประเสริฐนั้น ซึ่ง “ปนด้วยความเชื่อ” และดังนั้นผู้ที่ไม่ดำรงอยู่ในหลักคำสอนของพระคริสต์จึงต้องไม่ถูกรับไว้ในฐานะคริสเตียนคนหนึ่ง เราต้องไม่ขอ “พระเจ้าอวยพร” ให้เขา เขาไม่ใช่คริสเตียน

ขอให้เราหมายเหตุด้วยว่าพระภาคของพระคริสต์และ “หลักคำสอนของพระคริสต์” ในพระคัมภีร์เชื่อมโยงกันแบบหนีไม่พ้น ไม่มีพระคริสต์นอกจากพระคริสต์องค์นั้นแห่งพระคัมภีร์ ไม่มีหลักคำสอนของพระคริสต์ที่ช่วยให้รอดนอกจากหลักคำสอนตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระภาค ชีวิต การสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่โทษและการคืนพระชนม์ของพระเยซู ผู้ที่ไม่เชื่อหลักคำสอนตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระคริสต์ก็ไม่มีพระคริสต์และไม่รอด ข่าวประเสริฐที่ช่วยให้รอดเกี่ยวข้องกับคำสอนตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระคริสต์และข้อเท็จจริงที่ว่าพระองค์ได้สิ้นพระชนม์ในฐานะพระเมษโปดกที่ไถ่โทษของพระเจ้าเพื่อเราคนบาป

ฉะนั้นผู้ชนะจิตวิญญาณจึงต้องยึดมั่นในความจริงอันเรียบง่ายที่ว่าพระคริสต์ พระเจ้าในกายเนื้อหนึ่งได้ทรงมาและตายเพื่อคนบาปเพื่อไถ่เราไปถึงพระเจ้า และทรงเป็นขึ้นจากตาย และตอนนี้อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าโดยทูลขอเพื่อเรา และทุกคนที่เชื่อวางใจในพระคริสต์ก็ได้รับความรอด มันคือการประกาศข่าวประเสริฐที่ช่วยให้รอด

เราถูกบอกในพระวจนะอันเปี่ยมสุขของพระเจ้าว่า “เพราะว่าหลังจากนั้นในพระสติปัญญาของพระเจ้าโลกโดยอาศัยปัญญาไม่ได้รู้จักพระเจ้า ก็เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าโดยความโง่เขลาแห่งการประกาศที่จะช่วยคนทั้งหลายที่เชื่อให้รอด” (1 คร. 1:21) พระคำตอนเดียวกันนี้กล่าวว่า “ด้วยว่าการประกาศเรื่องกางเขนนั่นสำหรับคนทั้งหลายที่กำลังจะพิพากษาเห็นเป็นเรื่องโง่เขลา แต่สำหรับพวกเราซึ่งรอดแล้วก็เห็นว่า การประกาศเรื่องกางเขนนั่นเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า” (ข้อ 18) ฉะนั้นผู้คนจึงได้รับความรอดไม่เพียงโดยข่าวประเสริฐนั้น แต่โดยการประกาศข่าวประเสริฐ ผมดีใจเมื่อองค์กร Gideons ทั้งพระคัมภีร์เล่มหนึ่งไว้ในห้องพักของโรมแรมแต่ละห้อง ผมดีใจที่ข่าวประเสริฐของยอห์นถูกแจกจ่ายให้แก่ผู้ที่ยังไม่รอดในแค้นหนใดก็ตาม แต่ความจริงอันเรียบง่ายก็คือว่าในกรณีส่วนใหญ่ พระเจ้าทรงวางแผนให้ผู้คนที่จะได้รับความรอด ไม่ใช่แค่โดยการที่คนบาปสักคนพบข่าวประเสริฐสำหรับตัวเองในพระคัมภีร์ แต่โดยการที่ข่าวประเสริฐมาถึงคนบาปคนหนึ่งผ่านทางคริสเตียนคนหนึ่ง

คนบาปผู้หลงหายน่าสงสาร “ตายในบรรดาการละเมิดและบาป” พระของโลกลนี้ได้บังตาเขาไว้ เราถูก

บอกว่า “แต่มนุษย์ธรรมดาไม่รับเอาสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญญาณของพระเจ้า เพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นความโง่เขลาสำหรับเขา และเขาไม่สามารถทราบสิ่งเหล่านั้นได้ เพราะว่าสิ่งเหล่านั้นต้องสังเกตโดยจิตวิญญาณ” (2:14) ฉะนั้นเมื่อฟิลิปถามคนที่ชาวเอธิโอเปียเห็นว่า “ท่านเข้าใจสิ่งซึ่งท่านอ่านนั้นไหม” คนที่ก็โอดครวญว่า “ข้าพเจ้าจะเข้าใจได้อย่างไร นอกจากใครสักคนจะชี้แนะข้าพเจ้า” (กิจการ 8:30, 31)

เหมือนที่คนที่ชาวเอธิโอเปียไม่เข้าใจพระคำที่เป็นข่าวประเสริฐอันแสนชื่นใจในอิสยาห์ 53 ซึ่งบอกเล่าเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้จะทรงไปเหมือนลูกแกะตัวหนึ่งสู่การฆ่า และอธิบายว่าด้วยรอยเขี้ยวของพระองค์เราจะได้รับการรักษา และว่าความชั่วช้าทั้งหมดของเราจะถูกวางบนพระองค์ ฉะนั้นปกติแล้วคนบาปที่นำสารจะไม่ได้รับความรอดนอกเสียจากว่าใครสักคนนำข่าวประเสริฐไปถึงเขา

ถ้าข่าวประเสริฐมาถึงเขาพร้อมกับความอบอุ่นจากหัวใจที่เกิดจากความหวังใจของคริสเตียน พร้อมกับความชื่นจากน้ำตาแห่งความกรุณา ถูกอธิบายโดยคำพยานส่วนตัวของคน ๆ หนึ่งที่รู้จักพระคริสต์ด้วยตัวเอง พระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งทำงานผ่านผู้ชนะจิตวิญญาณนั้น ก็สามารถให้ความสว่างแก่จิตใจของคนบาปนั้น นำเขามาถึงการฟ่องใจและถึงความเชื่อได้! พระเจ้าทรงพอพระทัย “ด้วยความโง่เขลาแห่งการประกาศที่จะช่วยคนทั้งหลายที่เชื่อให้รอด”

เราควรจดจำไว้ว่ามันไม่ใช่แค่ตัวอักษรของพระคัมภีร์ แต่จิตวิญญาณของพระคัมภีร์ที่ช่วยให้รอด ตัวอักษรฆ่าให้ตาย พระวจนะของพระเจ้าแบบเปล่า ๆ ซึ่งปราศจากการนำพาใด ๆ ของพระวิญญาณ ปราศจากการให้ความสว่างใด ๆ แก่จิตใจที่ดำมืด ก็ไม่ช่วยให้รอด ผมรู้จักนักเทศน์หลายคนที่ยกข้อพระคัมภีร์แบบตรงเป๊ะ แต่พวกเขาไม่รู้จักความรอดใด ๆ เลยนอกจากแบบที่พวกเขาคิดว่ามาในน้ำของพิธีบัพติศมาและโดยการสัตย์ซื่อจนถึงที่สุดและโดยการทำดีแบบไม่ลดละ ผมไม่สงสัยเลยว่าหลายล้านคนไปนรกโดยยกข้อพระคัมภีร์พยายามเชื่อฟังกฎต่าง ๆ และพยายามที่จะได้รับความรอดมาโดยถือบัพติศมา ไม่ใช่เลย พระวจนะอันเปี่ยมสุขของพระเจ้าไม่ช่วยให้รอดนอกจากว่ามันถูกใช้โดยพระวิญญาณของพระเจ้า พระวจนะของพระเจ้าเป็น “พระแสงของพระวิญญาณ” (อฟ. 6:17) และฉะนั้นเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมาอยู่บนผู้ที่อยากชนะจิตวิญญาณและช่วยเขากวัดแกว่งดาบของพระวิญญาณ นั่นคือพระวจนะของพระเจ้า เมื่อนั้นเหล่าคนบาปก็ถูกฟ่องใจและได้รับความรอด

โอ การยกพระคัมภีร์แบบถอดความตะกุกตะกักโดยคริสเตียนคนหนึ่งจริงจัง มีใจเชื่อ และเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณก็สัมฤทธิ์ผลในใจของคนบาปคนหนึ่งมากกว่าการอ่านถ้อยคำเหล่านั้นแบบครบถ้วน ตัวอักษรอย่างเดียว ของพระคัมภีร์ โดยผู้ที่มีความเป็นนักวิชาการมากที่สุด “เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าด้วยความโง่เขลาแห่งการประกาศที่จะช่วยคนทั้งหลายที่เชื่อให้รอด” พระวจนะของพระเจ้าจะต้องถูกนำออกไปโดยผู้คนที่ มีใจเชื่อและใจรัก พร้อมกับความกรุณาและสติปัญญาที่มาจากพระเจ้าของพระวิญญาณ โอ ผู้ชนะจิตวิญญาณ ต้องใช้พระวจนะของพระเจ้าเพื่อชนะจิตวิญญาณในฤทธิ์เดชของพระเจ้า

มันเป็นความจริงอันเปี่ยมสุขที่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำงานร่วมกับผู้ชนะจิตวิญญาณ พระเยซูตรัสว่า “แต่ผู้พลอบประโลมใจนั้น ซึ่งเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ซึ่งพระบิดาจะทรงส่งมาในนามของเรา พระองค์นั้นจะทรงสอนท่านทั้งหลายสิ่งสารพัด และจะนำสิ่งสารพัดมาสู่ความทรงจำของท่านทั้งหลาย คือสิ่ง

ใดก็ตามที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านทั้งหลายแล้ว” (ยอห์น 14:26) และพระเยซูคริสต์เกี่ยวกับผู้ปลอบประโลมใจองค์เดียวกันนี้ว่า “แต่เมื่อผู้ปลอบประโลมใจเสด็จมาแล้ว ผู้ที่เราจะส่งมาหาท่านทั้งหลายจากพระบิดา คือพระวิญญาณแห่งความจริง ผู้ซึ่งทรงมาจากพระบิดา พระองค์นั้นจะทรงเป็นพยานถึงเรา และท่านทั้งหลายก็จะเป็นพยานด้วย เพราะว่าท่านทั้งหลายอยู่กับเรามาตั้งแต่แรกแล้ว” (15:26, 27)

บางคนคิดว่าพระวาระของพระเจ้าเพียงอย่างเดียวช่วยคนบาปให้รอดโดยไม่ต้องใช้การเป็นพยานหรือคำพยานของคริสเตียน และพวกเขายกพระคัมภีร์ว่า “คำของเราซึ่งออกไปจากปากของเรา คำนั้นจะไม่กลับมาสู่เราอย่างไรประโยชน์ แต่คำนั้นจะทำการซึ่งเรามุ่งหมายไว้ให้สำเร็จ และคำนั้นจะจำเริญในสิ่งซึ่งเราได้ส่งคำนั้นให้กระทำฉันนั้น” (อสย. 55:11) แต่พระคำข้อนั้น ตามที่ผมเข้าใจมัน แค่มหาความว่าสิ่งที่พระเจ้าทรงสัญญาพระองค์จะทำให้สำเร็จจริง และสิ่งที่พระองค์ทรงพยากรณ์ไว้จะเกิดขึ้นจริง มันไม่ได้หมายความว่าพระวาระของพระเจ้าในตัวอักษร ซึ่งปราศจากฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะทำงานที่ช่วยให้รอดอันแสนอัศจรรย์ของมัน

ผู้ชนะจิตวิญญาณและพระคัมภีร์ของเขา

เราไม่อาจตีค่าความสำคัญของพระวาระของพระเจ้าแบบเกินจริงได้ในหัวใจ ชีวิต และการทำงานของผู้ที่อยากชนะจิตวิญญาณ

มันน่าชื่นใจที่ได้พิจารณาความทุ่มเทอันบริสุทธิ์ซึ่งเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่มีต่อพระวาระของพระเจ้าและการที่พวกเขาพึ่งพามัน แนวคิดเสรีนิยม สมัยใหม่นิยม ไม่เคยเริ่มต้นกับคนอย่างสเปอร์เจียน คนอย่างเวสลีย์ คนอย่างมูตี่ คนอย่างทอร์เรย์ คนอย่างแซม โจนส์ คนอย่างบิลลี ซันเดย์

หลายปีก่อนในรัฐเท็กซัส คำถามเรื่องวิวัฒนาการได้ผุดขึ้นในมหาลัยใหญ่แห่งหนึ่ง สถานศึกษาที่ผมได้เรียนจบมา และจึงเกิดการอภิปรายกว้างขวางในหมู่ผู้คนที่เกี่ยวกับว่าพระวาระของพระเจ้าได้รับการคล้อยตามถ้อยคำหรือได้รับการคล้อยตามในระดับที่น้อยกว่านั้น ศิษยาภิบาลที่โดดเด่นคนหนึ่ง ขณะพูดคุยกับผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่ง ถามว่า “ทำไมต้องทำให้มันเป็นเรื่องใหญ่ด้วย? ถ้าพระคัมภีร์ได้รับการคล้อยตาม นั่นก็พอแล้วมิใช่หรือ ไม่ว่ามันจะถูกต้องแบบผิดพลาดไม่ได้ แบบคำต่อคำหรือไม่?”

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนนั้นเล่าให้ผมฟังว่าเขาตอบไปอย่างไร และเขาเล่าเรื่องนี้ซ้ำด้วยอารมณ์อันตื่นตัน:

มันเป็นเรื่องใหญ่สำหรับผม ถ้าผมไม่มีการอัศจรรย์เหล่านั้นของพระเจ้าแบบวันต่อวัน ผมก็มีการฟื้นฟูอันยิ่งใหญ่ไม่ได้ มันสำคัญสำหรับผมเมื่อผมพบเจอพวกซีเมาและหญิงโสเภณีและคนไม่เชื่อและชาวโลกและคนบาปทุกรูปแบบ ผมต้องมีพระคัมภีร์ที่ผิดพลาดไม่ได้ พระวาระของพระเจ้าฉันนั้น ซึ่งมีฤทธิ์เดช เหนือธรรมชาติ ผิดพลาดไม่ได้ หากผมอยากชนะจิตวิญญาณ พวกคุณที่เป็นนักเทศน์สามารถทำงานของคุณต่อไปได้โดยไม่ต้องมีพระคัมภีร์ที่ผิดพลาดไม่ได้ พวกคุณบางคน หากพระเจ้าต้องมาตาย สามารถไปต่อได้กับรูปแบบอันไร้ชีวิตของพวกคุณ งบประมาณของพวกคุณ องค์กรของพวกคุณ นานถึงหนึ่งปีก่อนที่พวกคุณจะรู้เรื่องนี้ด้วยซ้ำ! แต่ผมต้องมีพระคัมภีร์ที่ผิดพลาดไม่ได้และเหนือธรรมชาติ หากผมอยากชนะจิตวิญญาณ!

ผู้ชนะจิตวิญญาณควรมีพระวณะของพระเจ้าลูกใหม่อยู่ในใจของตน

เยเรมีย์พบว่ามันเป็นเช่นนั้น เขาถูกจับใส่ขื่อ ถูกลงโทษเพราะคำเตือนของเขาเรื่องการทำลายล้างที่จะมาสู่กรุงเยรูซาเล็ม เขาร้องออกมาว่า

“โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ได้ทรงหลอกลวงข้าพระองค์ และข้าพระองค์ได้ถูกหลอกลวง พระองค์ทรงมีกำลังยิ่งกว่าข้าพระองค์ และพระองค์ได้ทรงชนะ ข้าพระองค์เป็นที่เย้ยหยันอยู่ทุกวัน ทุกคนล้อเลียนข้าพระองค์

“เพราะตั้งแต่ข้าพระองค์ได้พูด ข้าพระองค์ได้ร้องออก ข้าพระองค์ได้ร้องว่า “ความทารุณและการปล้น” เพราะว่าพระวณะของพระเยโฮวาห์ได้ถูกทำให้เป็นคำด่าว่าแก่ข้าพระองค์ และถูกทำให้เป็นคำเย้ยหยันอยู่ทุกวัน

“แล้วข้าพระองค์ได้กล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะไม่อ้างถึงพระองค์ หรือกล่าวในพระนามของพระองค์อีก” แต่พระวณะของพระองค์อยู่ในใจของข้าพระองค์เหมือนไฟไหม้ อัดอยู่ในกระดูกทั้งหลายของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ก็เหนื่อยอ่อนด้วยการอดกลั้นไว้ และข้าพระองค์ก็ยังไม่ไหว” - ยรม. 20:7-9

ถูกด่าว่า ถูกข่มขู่ร่างกาย ถูกจับใส่ขื่อ ถูกขังในคุกใต้ดินที่มีโคลนเยอะ ถูกเยาะเย้ยและถูกเหยียดหยามทุกวี่ทุกวันเพราะคำพยานของเขา เยเรมีย์อยากอยู่เงียบ ๆ แต่เขาทำไม่ได้ “แต่พระวณะของพระองค์อยู่ในใจของข้าพระองค์เหมือนไฟไหม้ อัดอยู่ในกระดูกทั้งหลายของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ก็เหนื่อยอ่อนด้วยการอดกลั้นไว้ และข้าพระองค์ก็ยังไม่ไหว”

โอ ความสุขมีแก่ผู้ชนะจิตวิญญาณที่พระวณะของพระเจ้ากลายเป็นสิ่งหนึ่งที่มีชีวิตขนาดนั้นแก่เขา-ลูกใหม่อยู่ในใจของเขา กอดกันอยู่เสมอ จนไม่ว่าเขาพบกับคน ๆ หนึ่งหรือกล่าวแก่ฝูงชนหมู่หนึ่ง มีความจริงจั่งอันบริสุทธิ์และไฟจากพระเจ้าอยู่ในถ้อยคำเหล่านั้น เปาโลกล่าวได้ว่า “วิบัติจะเกิดแก่ข้าพเจ้าถ้าข้าพเจ้าไม่ประกาศข่าวประเสริฐ” (1 คร. 9:16) และความสุขมีแก่ผู้ชนะจิตวิญญาณที่กล่าวได้ว่ามีความเร่งด่วนในใจของเขาที่จะนำพระวณะอันเปี่ยมสุขของพระเจ้าออกไปมากเสียจนเขาไม่กล้ายับยั้งคำพยานของเขา การวิงวอนของเขา ด้วยพระวณะของพระเจ้า

ผู้ชนะจิตวิญญาณควรหวนหาข่าวประเสริฐของตน

ใจของอัครทูตเปาโลลุกไหม้มากจริง ๆ เมื่อเขาได้รับการคลใจให้เขียนบทแรกของหนังสือกาลาเทีย เขาถูกนำพาให้เขียนเกี่ยวกับ “พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ได้ทรงสละพระองค์เองเพราะบรรดาบาปของเราทั้งหลาย” และนั่นคือพระเจ้าที่ตรัส ไม่ใช่แค่เปาโล เมื่อเขาเขียนว่า

“ข้าพเจ้าประหลาดใจที่ท่านทั้งหลายได้ถอยไปโดยเร็วจากพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายให้เข้ามาในพระคุณของพระคริสต์ ไปหาข่าวประเสริฐอื่น

“ซึ่งมิใช่อะไรอื่นดอก แต่มีบางคนที่รับกวนจิตใจท่านทั้งหลาย และหมายจะบิดเบือนข่าวประเสริฐของพระคริสต์

“แต่ถึงแม้ว่าพวกเราเอง หรือทูตสวรรค์องค์หนึ่งจากสวรรค์ ประกาศข่าวประเสริฐอื่นใดแก่ท่านทั้งหลาย นอกจากข่าวประเสริฐที่พวกเราได้ประกาศแก่ท่านทั้งหลายแล้ว ก็จงให้คนนั้นถูกสาปแช่ง

“ตามที่พวกเราได้กล่าวไว้แต่ก่อนแล้ว บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวดังนั้นอีกว่า ถ้าคนใดคนหนึ่งประกาศข่าวประเสริฐอื่นใดแก่ท่านทั้งหลายนอกจากข่าวประเสริฐซึ่งท่านทั้งหลายได้รับไว้แล้ว จงให้คนนั้นถูกสาปแช่ง”- กท. 1:6-9

ข่าวประเสริฐนั้นที่เปาโลประกาศคือ “ข่าวประเสริฐของพระคริสต์” การบิดเบือนมันถือว่าเป็นบาปใหญ่โต และพระเจ้าทรงประกาศคำสาปแช่งให้ตกแก่ใครก็ตาม ไม่ว่าจะเป็ทศสวรค์องค์หนึ่งหรือตัวอัครทูตเปาโลเองหรือใครหน้าไหน ที่บังอาจ “ประกาศข่าวประเสริฐอื่นใดแก่ท่านทั้งหลาย”

ฉะนั้นข่าวประเสริฐของพระคริสต์จึงมีหนึ่งเดียวเท่านั้น ใครบางคนกล่าวว่า “เราทุกคนจะไปยังสถานที่เดียวกัน เราแค่กำลังเดินทางคนละเส้นทางเท่านั้น” เออละ ถ้าคุณอยากไปสวรรค์ คุณก็เดินทางในเส้นทางอื่นไม่ได้นอกจากเส้นทางข่าวประเสริฐอันเรียบง่ายของการรับความรอดจากบาปทั้งหลายของคุณโดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ผู้ได้สิ้นพระชนม์เพื่อเราและทรงเป็นขึ้นอีก และข่าวประเสริฐนั้นเป็นข่าวประเสริฐเดียวที่ผู้ชนะจิตวิญญาณสามารถประกาศเพื่อชนะจิตวิญญาณได้

ไม่แปลกที่เราได้รับคำบัญชาว่าถ้าผู้ใดมาและไม่นำข่าวประเสริฐนี้ของพระคริสต์มาด้วย เราต้องไม่ “รับเขาไว้ให้เข้ามาในบ้านของพวกท่าน และอย่าขอพระเจ้าอวยพรให้เขาเลย เพราะว่าผู้ที่ขอพระเจ้าอวยพรให้เขา ก็เป็นผู้เข้าส่วนในบรรดาการกระทำชั่วร้ายของเขานั้น” (2 ยอห์น 10, 11) พระวจนะของพระเจ้าคือเคล็ดลับแห่งความสำเร็จสำหรับคริสเตียน และยังเป็นเช่นนั้นสำหรับคริสเตียนที่ชนะจิตวิญญาณ

ในเพลงสดุดี 1 เราถูกบอกว่าผู้ที่ได้รับพระพรคือผู้ที่ไม่คบหาสมาคมกับพวกคนบาป พวกคนอธรรมหรือพวกชอบเยาะเย้ย!

“แต่ความชื่นชมยินดีของผู้ผู้นั้นอยู่ในพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ และเขาตรัสร้องในพระราชบัญญัติของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน

“และเขาจะเป็นเหมือนอย่างต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมธารน้ำทั้งหลาย ที่เกิดผลของมันตามฤดูกาลของมัน ใบของมันจะไม่เหี่ยวแห้งด้วย และสิ่งใดก็ตามที่เขาทำก็จะจำเริญขึ้น”- ข้อ 2, 3

ผมหวังใจว่าในความรักเมตตาพระเจ้าจะทรงใส่ไว้ในใจของผู้อ่านทุกท่านซึ่งความรักอันลุกไหม้ที่มีต่อพระวจนะ ความรู้สึกอันบริสุทธิ์ในการพึ่งพาพระวจนะ และผมหวังใจว่าเมื่อคุณบอกเล่าข่าวดีนั้นแก่ผู้อื่นว่าพระคริสต์ได้ทรงตายเพื่อช่วยเหลือคนบาปให้รอด ว่าพระองค์ทรงเป็นขึ้นแล้ว ว่าพระองค์สามารถช่วยให้รอดจนถึงที่สุด มันก็จะเป็นเรื่องราวอันหวานชื่นที่สุดที่คุณจะบอกเล่าได้ ผมขออ้อนวอนคุณว่า จงรักพระวจนะ จงใคร่ครวญเกี่ยวกับพระวจนะ จงชื่นบานในพระวจนะ จงพึ่งพามันและใช้พระวจนะของพระเจ้าในการชนะจิตวิญญาณ

การทรงนำโดยตรงโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

“ด้วยว่าทุกคนที่ถูกนำพาโดยพระวิญญาณของพระเจ้า คนเหล่านั้นก็เป็นบุตรทั้งหลายของพระเจ้า” -
รม. 8:14

“บัดนี้เมื่อท่านเหล่านั้นได้ไปตลอดทั่วแคว้นฟรีเจียกับแคว้นกาลาเทียแล้ว และถูกห้ามโดยพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ไม่ให้ประกาศพระวจนะในแคว้นเอเชีย

“หลังจากพวกท่านมายังแคว้นมิเซียแล้ว พวกท่านก็พยายามที่จะเข้าไปในแคว้นบิธีเนีย แต่พระ
วิญญาณไม่โปรดให้พวกท่านไป

“และท่านเหล่านั้น เมื่อเดินทางผ่านแคว้นมิเซีย ได้ลงมาถึงเมืองโตรอัส

“และมีนิมิตหนึ่งปรากฏแก่เปาโลในเวลากลางคืน นั่นคือ มีผู้ชายคนหนึ่งแห่งแคว้นมาซิโดเนียยืนอยู่
และอ้อนวอนท่าน โดยกล่าวว่า “ขอโปรดเข้ามาในแคว้นมาซิโดเนีย และช่วยพวกเราเถิด”

“และหลังจากท่านได้เห็นนิมิตนั้นแล้ว ในทันทีทันใดพวกเราจึงหาโอกาสที่จะเข้าไปในแคว้นมาซิโด
เนีย ด้วยเห็นแน่ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเรียกพวกเราให้ไปประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกเขา” - กิจการ
16:6-10

การชนะจิตวิญญาณสักดวงมาเชื่อวางใจพระคริสต์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดเป็นกิจธุระหนึ่งที่เหนือ
ธรรมชาติ ข่าวสารนั้นที่เรานำไปถึงคนบาปถูกพระเจ้าประทานให้ในพระคัมภีร์ที่ได้รับการดลใจอย่างเหนือ
ธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเมื่อคนบาปคนหนึ่งบังเกิดใหม่และกลายเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้า พร้อมกับ
กับธรรมชาติใหม่ เป็นการอัศจรรย์ ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นสิ่งที่ต้องมีในการเป็นพยาน เพราะว่า
พระองค์เพียงผู้เดียวสามารถนำมาซึ่งการป้องกัน การกลับใจใหม่และการบังเกิดใหม่

ฉะนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เราต้องมีสติปัญญาของพระเจ้าเช่นเดียวกับฤทธิ์เดชของพระเจ้าในการ
ชนะจิตวิญญาณ ฉันทจะต้องไปที่ไหน? ฉันทจะต้องพูดกับใครก่อน? ฉันทจะต้องอะไรดี? อะไรเป็นเคล็ดลับแห่งความ
ต้องการของคน ๆ นี้? จิตสำนึกของเขาอ่อนไหวง่ายตรงจุดไหน? ความเข้าใจผิดใดขัดขวางอยู่? บาบใดกัน?
ฉะนั้นเพื่อที่จะชนะจิตวิญญาณ เราต้องมีการทรงนำของพระวิญญาณของพระเจ้า

เป็นความจริงที่ว่าเรามีข้อปฏิบัติทั่วไปที่เรามีอยู่แล้วในพระคัมภีร์ เราถูกบัญชาให้ชนะจิตวิญญาณ เรา
หรือสามารถรู้ แผนการแห่งความรอดของพระคัมภีร์สำหรับคนบาปทุกคน แต่คนบาปคนไหนที่พร้อมสำหรับ
ข่าวประเสริฐ และคนไหนไม่พร้อม? เรามีคลังแสงทั้งหมดแห่งความจริงจากพระคัมภีร์ในการรับมือกับเหล่าคน
บาป แต่พระวิญญาณของพระเจ้าเพียงผู้เดียวทรงทราบวิธีเข้าหาแบบไหนดีที่สุด

จงหมายเหตุความแตกต่างในวิธีที่พระเยซูทรงเข้าหานิโคเดมัสและต่อมาก็อหญิงคนหนึ่งที่บ่อน้ำที่เมืองสิ
คารในยอห์น บทที่ 3 และ 4 จากนั้นก็วิธีที่พระองค์ทรงชนะชายที่เกิดมาตาบอดคนนั้นในบทที่ 8 จงดูวิธีอัน
หลากหลายที่ฟิลิปชนะขันทีชาวเอธิโอเปียในกิจการ 8 วิธีที่เปาโลรับมือกับเฟลิกส์ วิธีเหล่านั้นของพระเยซูที่
ใช้กับหญิงนั้นที่ถูกจับได้ขณะเล่นซู้ และกับศักเคียส ไซแล้ว เราต้องการการทรงนำที่ชัดเจนในแต่ละกรณี โดย
รับมือกับจิตวิญญาณทั้งหลายเป็นรายตัวเกี่ยวกับความรอด

ในการเทศนาในที่ประชุม นักเทศน์มีข่าวประเสริฐนั้น แต่เขายังต้องทราบว่าจะใช้ข้อพระคัมภีร์ไหน จัดวางโครงร่างมันอย่างไร เน้นย้ำสิ่งใด ใช้ภาพประกอบใดบ้าง ดึงดูดด้วยอะไร เขาถูกเรียกให้เทศนา-แต่ที่ไหนล่ะ? ผู้ประกาศข่าวประเสริฐจะต้องจัดงานประชุมฟื้นฟูทั้งหลาย แต่เขาจะตอบรับคำเชิญใด ปฏิเสธคำเชิญไหน?

ผมเคยมีครูคนหนึ่ง ชายคนหนึ่งที่พระเจ้าทรงรักยิ่ง อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ นักเทศน์ที่ยอดเยี่ยม อย่งไรก็ตาม เขามีกฎอยู่ข้อหนึ่งว่าเขาจะไม่เลือกเลยระหว่างคำเชิญทั้งหลาย คำเชิญแรกที่เขาได้รับให้ไปเทศนาที่ไหนสักแห่ง เขาก็รับมันเลย และคำเชิญถัดไป จนกว่าตารางงานของเขาจะเต็ม เขาไม่เคยพยายามที่จะตัดสินใจระหว่างสองคำเชิญเลย คำเชิญแรกที่มาถึงก็ถูกตอบรับ ถ้าวันทีนั้นว่างอยู่

ดังนั้นเขาจึงปล่อยให้เป็นที่ของพระเจ้า หรือผมเกรงว่า ปล่อยให้เป็นที่ของความบังเอิญ ที่เขาไม่ควรถูกเชิญไปที่ไหนเลยหากมันไม่ใช่ในน้ำพระทัยของพระเจ้า ผมเชื่อว่าเขาจำกัดงานรับใช้ของตนอย่างมหาศาล ผมคิดว่านักเทศน์ทุกคนควรตั้งใจอธิษฐานเผื่อคอยพระเจ้าเพื่อจะทราบว่าจะต้องไปที่ไหน เทศนาอะไร ตอบรับคำเชิญใดและปฏิเสธคำเชิญใด มันเป็นความผิดพลาดที่จะไม่ทูลขอและคาดหวังการทรงนำโดยตรงของพระวิญญาณของพระเจ้าในการทำกิจธุระขององค์พระผู้เป็นเจ้า

และถ้านั้นเป็นความจริงเกี่ยวกับการเทศนา มันก็เป็นจริงพอ ๆ กันเกี่ยวกับการรับมือกับผู้คนเป็นรายตัว

พระคัมภีร์สอนชัดเจนว่าคริสเตียนทั้งหลายต้องแสวงหา การทรงนำที่ชัดเจนเกี่ยวกับน้ำพระทัยของพระเจ้าในชีวิตประจำวัน

การทูลขอการทรงนำพิเศษจากพระเจ้าในการชนะจิตวิญญาณคือการทำสิ่งที่ถูกบัญชาและถูกสอนทุกแห่งในพระคัมภีร์อย่างเจาะจง

เราไม่เพียงถูกสอนให้ทูลขออาหารประจำวัน ให้ทูลขอการช่วยให้พ้นจากการทดลอง ให้ทูลขอสุขภาพในความเจ็บป่วย ให้ทูลขอเพื่อที่ความต้องการต่าง ๆ ของเราจะได้รับการตอบสนอง เราถูกสอนชัดเจนว่าลูก ๆ ของพระเจ้ามีสิทธิ์ทูลขอสติปัญญาจากพระองค์แบบวันต่อวันและเดินอยู่เสมอในความสว่างของพระเจ้า ทราบน้ำพระทัยของพระองค์และจึงรับพระพรของพระองค์

ในยาโคบ 1:5 พระเจ้าประทานคำเชิญชวนที่แสนชื่นใจ: “ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา ก็จงให้ผู้หนึ่งทูลขอจากพระเจ้า ผู้โปรดประทานให้แก่คนทั้งปวงอย่างเหลือล้น และมีได้ทรงดำหนิ และสติปัญญานั้นจะประทานให้แก่ผู้นั้น”

ดาวิดสรรเสริญพระเยโฮวาห์ พระผู้เลี้ยงของเขา ที่ “พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปริมน้ำแดนสงบ... พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปในวิถีเหล่านั้นแห่งความชอบธรรม” (สดด. 23:2, 3) เขาอธิษฐานว่า “ขอทรงนำข้าพระองค์ไปในวิถีราบ เพราะเหตุบรรดาศัตรูของข้าพระองค์” (27:11) และคำทูลขอของเขาก็คล้ายกันในเพลงสดุดี 31:3; 61:2 และ 139:24

พระเยซูทรงแสดงภาพพระองค์เองในฐานะผู้เลี้ยงที่ตีนั้น และพวกเราในฐานะแกะของพระองค์ “ท่านเรียกแกะเหล่านั้นของท่านเองตามชื่อ และนำพวกมันออกไป” (ยอห์น 10:3)

ลูกหลานของอิสราเอลถูกนำออกไปจากอียิปต์ตามทางหนึ่งที่เขาไม่รู้จัก และมีเสาเมฆนำหน้าพวกเขาไปเสมอตอนกลางวันหรือไฟตอนกลางคืน และเมื่อเมฆนั้นหยุด พวกเขาที่ตั้งค่ายพักได้เมฆนั้น เคลื่อนตัวออกไป พวกเขาที่ตามไป ช่างเป็นบทเรียนที่เห็นภาพของการทรงนำของพระวิญญาณของพระเจ้าแก่คริสเตียนแต่ละคน!

ผมเคยรู้จักชาวนาคนหนึ่งใน West Texas ผู้ซึ่งอธิษฐานเกี่ยวกับการเพาะปลูกของเขา จะมีฝนเพียงพอสำหรับตลอดทั้งปีนี้ไหมเพื่อจะปลูกข้าวโพด? และฉะนั้น ทุกสองหรือสามปี เขาจะรู้สึกพระเจ้านำพาให้ปลูกข้าวโพด เหล่าเพื่อนบ้านของเขาชอบเยาะเย้ยและกล่าวว่า “คุณไม่มีทางปลูกข้าวโพดขึ้นในพื้นที่แห้งแล้งแบบนี้หรอก” แต่ปีนั้นปริมาณน้ำฝนก็เยอะกว่าปกติ เขาจะปลูกข้าวโพดได้เยอะ ปีถัดมาเขาก็จะอธิษฐานและพระเจ้าจะดูเหมือนนำพาใจของเขาไม่ให้ปลูกข้าวโพด เขาก็จะปลูกข้าวเกาเหลียงแทนซึ่งเติบโตได้โดยใช้น้ำฝนน้อยกว่า ขณะเดียวกัน เพื่อนบ้านบางคนของเขาชอบกล่าวว่า “L. C. Wolfe ปลูกข้าวโพดไปแล้ว! ฉันจะปลูกพืชปีนี้” และปีนั้นมันก็จะแห้งแล้ง และพืชผลของเพื่อนบ้านเหล่านั้นก็จะล้มเหลว ชาวนาคริสเตียนผู้นั้นมีสติปัญญาในการทูลขอสติปัญญาจากพระเจ้า

เราอ่านบ่อยครั้งจริงๆ ในพระคัมภีร์ว่า “ดาวิดทูลถามพระเยโฮวาห์” และพระเจ้าทรงเปิดเผยแก่เขาในการตอบการไต่ถามอันจริงจังของเขา ว่าเขาควรทำสิ่งใด เมื่อศึกกลางเมืองของดาวิดถูกทำลาย และเหล่าผู้ติดตามจอมซ่าของเขาพูดถึงการเอาหินขว้างผู้นำของพวกเขา “ดาวิดทูลถามพระเยโฮวาห์ โดยทูลว่า “ข้าพระองค์ควรจะทำตามกองกำลังนี้หรือไม่” (กองกำลังนั้นที่ได้เผาเมืองนั้นและลักพาเหล่าภรรยาและลูก ๆ และทรัพย์สิ่งของของพวกเขาไป) “และพระองค์ตรัสตอบท่านว่า “จงไล่ตามเถิด ด้วยว่าเจ้าจะตามทันพวกเขาเป็นแน่ และจะเอาสิ่งสารพัดกลับคืนมาอย่างแน่นอน” (1 ซมอ. 30:8) และมันเป็นเช่นนั้นด้วยในการสู้รบกับพวกฟิลิเตียในเวลาต่อมา “ดาวิดทูลถามพระเยโฮวาห์” และพระเจ้าตรัสว่า

“เจ้าอย่ายกทัพขึ้นไป แต่จงอ้อมไปข้างหลังพวกเขา และมาประชิดกับพวกเขาตรงข้ามกับหมูดันหม่อน

“และต่อมา เมื่อเจ้าได้ยินเสียงขบวนทัพเดินอยู่ในยอดหมูดันหม่อนแล้ว แล้วเจ้าต้องรีบรุกไป เพราะเวลานั้นพระเยโฮวาห์จะเสด็จไปข้างหน้าเจ้า เพื่อจะโจมตีกองทัพของคนฟิลิเตีย”- 2 ซมอ. 5:23, 24

และพระเจ้าประทานคำสั่งที่ชัดเจนจริงๆ ให้แก่กิเดโอน

โอ ช่างน่าเศร้าจริงๆ ที่คริสเตียนทั้งหลายไม่ทูลถามองค์พระผู้เป็นเจ้าทุกวันและได้รับการทรงนำสำหรับน้ำพระทัยของพระองค์ในทุกสิ่ง! พระพรมากมายจะเป็นของเราหากเราได้รับสติปัญญาที่พระองค์ผู้ทรงรักเราทรงหยิบยื่นให้เราอย่างเต็มที่

โรม 8:14 เป็นข้อพระคำตอนหนึ่งที่นำอัศจรรย์ใจ “ด้วยว่าทุกคนที่ถูกนำพาโดยพระวิญญาณของพระเจ้า คนเหล่านั้นก็เป็นบุตรทั้งหลายของพระเจ้า” ที่อื่นในบทเดียวกันนั้น คริสเตียนทั้งหลายถูกระบุว่าเป็นคนเหล่านั้นที่ “ไม่ได้อยู่ในเนื้อหนัง แต่ในพระวิญญาณ” (ข้อ 9) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในร่างกายของคริสเตียนทุกคน แต่ตรงนี้ในข้อ 14 การทรงนำของพระวิญญาณถูกถือว่าเป็นข้อเท็จจริงหนึ่งที่อยู่ด้วยกับคริสเตียนทุกคนเสมอ โอ พระองค์ผู้ทรงสถิตอยู่ภายในและทำให้ร่างกายของคุณเป็นวิหารของพระองค์ทรงนำ

ฐานะมนุษย์ผู้หนึ่งที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เปโตรบอกโครเนลิอัสว่า “พระเจ้าได้ทรงเจิมพระเยซูแห่งนาซาเร็ธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธานุภาพอย่างไร ผู้ซึ่งได้เสด็จไปทั่วกระทำดี และรักษาบรรดาคนที่ถูกกดขี่โดยพญามาร ด้วยว่าพระเจ้าได้ทรงสถิตอยู่กับพระองค์” (กิจการ 10:38) พระเยซูมีการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผมคิดว่านั่นทำให้พระองค์ทรงทราบว่าส่งเหล่าสาวกไปที่ไหนเพื่อจะเจอลูกลาตัวหนึ่งที่ถูกผูกอยู่ และจะให้คำตบตบแก่คนเหล่านั้นที่จะคัดค้านและนำลูกลาตัวนั้นไป ผมคิดว่านั่นทำให้พระเยซูทรงทราบว่าส่งเหล่าสาวกไปหาชายคนหนึ่งเมื่อไรผู้ซึ่งจะจัดเตรียมห้องชั้นบนไว้ให้สิบสองคนนั้นสำหรับช่วงเทศกาลปัสกานั้นและต่อมาสำหรับการประชุมอธิษฐานก่อนวันเพ็นเทคอสต์นั้น

พระเยซูทรงมีพระทัยที่ลุกไหม้ด้วยความกรุณาต่อเหล่าคนบาปที่น่าสงสารและหลงหาย พระองค์ทรงมีการติดสนิทกับพระเจ้าอยู่เสมอ ไม่ต้องสงสัยเลยที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำพาพระทัยของพระองค์จน “พระองค์จำต้องเสด็จผ่านแคว้นสะมาเรีย” เพื่อชนะหญิงที่ผิดบาปผู้นั้น

และเราสามารถมีการทรงนำแบบเดียวกันนั้นได้

คุณคิดว่าพระเจ้าทรงนำเปโตรอย่างชัดเจนและละเอียดขนาดไหนให้ไปยังบ้านของโครเนลิอัสซึ่งอยู่ห่างไปหลายไมล์ในเมืองซีซารียาและที่นั่นประกาศข่าวประเสริฐแก่คนต่างชาติผู้นี้ และเห็นเขาและผู้คนในบ้านของเขาและทหารจำนวนหนึ่งได้รับความรอด! พระเจ้าแห่งกิจการ 10 เป็นพระเจ้าองค์เดียวกับที่เราปรนนิบัติด้วยมิใช่หรือ? และโครเนลิอัสเป็นผู้ที่หลงหายยิ่งกว่า หรือมีค่าต่อพระเจ้ามากกว่าเหล่าคนบาปที่น่าสงสารที่อยู่รอบตัวเราหรือ?

คำสั่งนั้นที่พระวิญญาณของพระเจ้าประทานให้แก่ฟิลิป ผู้ช่วยศิษยาภิบาล-ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ในกรณีของขันทีชาวเอธิโอเปียก็ละเอียดและชัดเจนมากจริง ๆ ใน 8:26 เราถูกบอกไว้ว่า “และทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้พูดกับฟิลิป โดยตรัสว่า “จงลุกขึ้น และไปยังที่ซึ่งได้ตามทางที่ลงไปจากกรุงเยรูซาเล็มถึงเมืองกาซา ซึ่งเป็นทะเลทราย” ตรานี้ “ทูตสวรรค์” หรือผู้สื่อสารขององค์พระผู้เป็นเจ้าอาจเป็นคำเรียกหนึ่งที่หมายถึงการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ได้ หรือถ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงปรากฏในรูปร่างของทูตสวรรค์ที่พิเศษองค์หนึ่ง เราไม่ทราบ แต่การทรงนำของพระเจ้านั้นเจาะจง

จากนั้นในข้อ 29 เราอ่านต่อไปว่า “แล้วพระวิญญาณตรัสกับฟิลิปว่า “จงเข้าไปใกล้ และให้ตัวเจ้าเข้าไปชิดรถม้าคันนี้เถิด” ขันทีนั้นกำลังอ่านอิสยาห์ 53 และในไม่ช้า เริ่มต้นที่พระคำตอนเดิมนั้น ฟิลิปชนะชายผู้นั้นให้เชื่อวางใจพระเยซูเจ้า และผู้เชื่อใหม่คนนั้นก็รับบัพติศมา “และเมื่อท่านทั้งสองขึ้นจากน้ำแล้ว พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรับฟิลิปไปเสีย ขันทีนั้นจึงไม่ได้เห็นท่านอีกเลย” นั่นเป็นการทรงนำและคำสั่งและการชี้ทางที่ชัดเจนมาก ๆ เกี่ยวกับการชนะจิตวิญญาณ

เรามีบันทึกเหตุการณ์ที่คล้ายกันในกิจการ 16:6-10,

“บัดนี้เมื่อท่านเหล่านั้นได้ไปตลอดทั่วแคว้นฟรีเจียกับแคว้นกาลาเทียแล้ว และถูกห้ามโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ให้ประกาศพระวจนะในแคว้นเอเชีย

“หลังจากพวกท่านมายังแคว้นมิเซียแล้ว พวกท่านก็พยายามที่จะเข้าไปในแคว้นบิธีเนีย แต่พระ

วิญญาณไม่โปรดให้พวกท่านไป

“และท่านเหล่านั้น เมื่อเดินทางผ่านแคว้นมิเชีย ได้ลงมายังเมืองโตรัส

“และมีนิมิตหนึ่งปรากฏแก่เปาโลในเวลากลางคืน นั่นคือ มีผู้ชายคนหนึ่งแห่งแคว้นมาซิโดเนียยืนอยู่ และอ้อนวอนท่าน โดยกล่าวว่า “ขอโปรดเข้ามาในแคว้นมาซิโดเนีย และช่วยพวกเราเถิด”

“และหลังจากท่านได้เห็นนิมิตนั้นแล้ว ในทันทีทันใดพวกเราจึงหาโอกาสที่จะเข้าไปในแคว้นมาซิโดเนีย ด้วยเห็นเห็นว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเรียกพวกเราให้ไปประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกเขา”

จงหมายเหตุว่าพวกเขา “ถูกห้ามโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ให้ประกาศพระวจนะในแคว้นเอเชีย” นั่นคือ ในแคว้นเอเชียไมเนอร์ พระวิญญาณของพระเจ้าทรงมีแผนการอื่น ๆ “พวกท่านก็พยายามที่จะเข้าไปในแคว้นบิธีเนีย แต่พระวิญญาณไม่โปรดให้พวกท่านไป”

ไม่ได้ พระเจ้าทรงอยากให้ทวีปยุโรปได้ยื่นข่าวประเสริฐ ในคืนนั้นเปาโลจึงเห็นนิมิตเกี่ยวกับชายคนหนึ่ง ในแคว้นมาซิโดเนียซึ่งกล่าวว่า “ขอโปรดเข้ามาในแคว้นมาซิโดเนีย และช่วยพวกเราเถิด” ฉะนั้นพวกเขาจึงเข้าใจถูกต้องแล้วว่าพระเจ้าทรงมีแผนให้พวกเขาออกไปจากแคว้นเอเชียไมเนอร์และเข้าไปในแคว้นมาซิโดเนียและประกาศข่าวประเสริฐที่นั่น

หลายกรณีอันโดดเด่นของการทรงนำที่ชัดเจนของพระวิญญาณ

ที่มีต่อเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณ

ในเมืองคัลลัส รัฐเท็กซัส ตอนที่ผมเป็นศิษยาภิบาลของ Galilean Baptist Church และพระเจ้าได้ช่วยเราทุกคนในการชนะจิตวิญญาณหลายพันดวง ผมจำเหตุการณ์ตอนหนึ่งได้ซึ่งแสดงภาพประกอบที่ชัดเจนของการทรงนำของพระวิญญาณของพระเจ้า

เลขาคนหนึ่งของผม Miss Viola Walden อาศัยอยู่ห่างจากสำนักงานคริสตจักรไปประมาณหกช่วงตึก ปกติแล้วเธอจะเดินลงไปสองช่วงตึกไปทางทิศตะวันออกบนถนน Center Street ไปยังถนน Beckley จากนั้นก็เดินอีกสองช่วงตึกขึ้นเหนือบนถนน Beckley ไปยังถนน Tenth Street และจากนั้นก็เดินต่อไปทางทิศตะวันออกบนถนน Tenth Street หนึ่งช่วงตึกครึ่งมาถึงคริสตจักร แต่เช้าวันหนึ่งเธอรู้สึกแปลก ๆ ว่าถูกนำให้ขึ้นเหนือไปโดยตรง ข้ามถนน Jefferson และ Tenth Street และ Ninth Street ต่อไปยัง Eighth Street จากนั้นเธอก็เลี้ยวไปทางทิศตะวันออกบนถนน Eighth Street ในเช้าฤดูร้อนนั้น ชายคนหนึ่งกำลังตัดหญ้าในสนามหญ้าของตนอยู่ เขาอาศัยอยู่ตัวคนเดียวในบ้านหลังเล็กมีโรงรถทางด้านหลังของพื้นที่แปลงนั้น ขณะที่เขาหยุดเพื่อปาดเหงื่อบนคิ้วของตน เขาก็พูดคุยกับเธอ เธอถามเขาว่าเขาไปประชุมกับคริสตจักรที่ไหน เขาไม่ได้ประชุมกับคริสตจักร เขาเป็นคริสเตียนไหม? ไม่ เขาไม่ได้เป็น แต่เขารู้ว่าเขาควรเป็น ฉะนั้นที่นั่นบนทางเท้า Miss Viola หยิบภาคพันธสัญญาใหม่ของเธ่อออกมาจากกระเป๋าถือของเธอ ให้เขาดูข้อพระคัมภีร์หลายตอน และที่นั่นเขาได้เชื่อวางใจพระคริสต์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา เธอได้ชื่อและที่อยู่ของเขาและมาบอกผมที่สำนักงานอย่างมีความสุขว่าเธอได้ถูกนำพาให้เดินไปสี่ช่วงตึกออกนอกเส้นทางของเธออย่างไร แต่ได้ชนะจิตวิญญาณดวงหนึ่งมาถึงพระคริสต์

หนึ่งสัปดาห์ต่อมา เธอมาที่สำนักงานพร้อมกับดวงตาที่แดงก่ำเพราะร้องไห้ ผมถามว่า “เป็นอะไรหรือ

Miss Viola?”

เธอตอบโดยวางหนังสือพิมพ์ *Dallas Morning News* บนโต๊ะทำงานของผม ชาวพาดหัวหน้าหนึ่งอ่านว่า “ชายถูกเผาจนตายในเหตุไฟไหม้บนถนน Eighth Street” เตาแก๊สที่ถูกเปิดทิ้งไว้อาจไปติดกับผ้าม่านหรือด้วยเหตุอื่นใดบ้านหลังเล็กนั้นเกิดไฟไหม้ ชายผู้นั้นอาจเสียชีวิตเพราะควันไฟ ถึงอย่างไรแล้ว ก่อนพวกนักดับเพลิงจะดับไฟได้ เขาก็ถูกเผาจนตายแล้ว เลขาของผมกล่าวว่า “โอ ถ้าตอนนั้นฉันไม่ได้ออกนอกเส้นทางเมื่อสัปดาห์ก่อนและจึงได้ถูกนำพาให้พุดคุยกับเขาและชักชวนเขาให้เชื่อวางใจพระคริสต์ล่ะคะ?”!

บ่อยครั้งจริง ๆ ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำผมอย่างชัดเจนไปถึงจิตวิญญาณที่ขัดสนดวงหนึ่งซึ่งพร้อมรับข่าวประเสริฐ! ครั้งหนึ่งผมเริ่มขับรถ กับภรรยาและลูกสาวหกคนของผม จากเมืองดัลลัสไปยังเมืองชิคาโก ทุกคนอยู่ในรถและพร้อมจะออกเดินทางแล้ว เราก็มืดริษะและอธิษฐาน ก่อนอื่นเพื่อขอพระเมตตาในการเดินทางและการปกป้องให้ปลอดภัยบนทางหลวงเหล่านั้น จากนั้นก็ขอการทรงนำ “พระองค์เจ้าข้า โปรดช่วยลูกให้พบใครสักคนที่ลูกสามารถชนะมาถึงพระคริสต์ระหว่างทางก่อนลูกไปถึงชิคาโกด้วยเถิด” ผมอธิษฐาน

เรามีการเดินทางที่แสนสุข เหมือนที่เราเคยมีตามปกติ พร้อมกับร้องเพลงไปตลอดทางตั้งแต่ “Old MacDonald Had a Farm” ไปจนถึงเพลงข่าวประเสริฐหลายเพลง ที่เมืองอาร์ตมอร์ รัฐโอคลาโฮมา ผมพลาดเลี้ยวหนึ่งบนทางหลวงเส้นนั้น ท้องฟ้าเริ่มมีดคริม ไม่มีทางง่ายที่จะบอกเส้นทาง และดูสิ! ผมพบว่าตัวเองอยู่ห่างห้าสิบไมล์ไปทางทิศตะวันออก บนถนนผิดเส้น! ผมหัวเสียกับตัวเองเล็กน้อย-เราสูญเสียเวลาอันมีค่าของเราในการเดินทางครั้งนี้ไปเกือบพันไมล์ ทำไมฉันถึงสะเพร่าขนาดนี้นะ ผมคิดตอนนั้น และเราก็อธิษฐานอย่างตั้งใจขนาดนั้นแล้วนะเพื่อขอการทรงนำ!

คือว่า เราหยุดแวะเพื่อเติมน้ำมัน พนักงานปั้มน้ำมันเป็นชายอายุประมาณสี่สิบ ผมถามเขาว่า “คุณเป็นคริสเตียนไหมครับ? คุณได้กลับใจเชื่อแล้วหรือยังครับ?”

“ไม่ครับ ผมไม่ได้เป็นคริสเตียน” เขาตอบ “แต่ภรรยาผมเป็นนะ เธอเป็นคริสเตียนที่ดีที่สุดคนหนึ่งเลยที่ผมเคยพบเห็น! เธอพูดกับผมมาตลอด ผมรู้ว่าผมควรรับความรอดนะ” ดังนั้นผมจึงยินดีแสดงให้เขาเห็นว่าผมวางใจพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้อย่างไร เขาทูลขอพระเยซูเจ้าที่จะยกโทษให้เขาและช่วยเขาให้รอด เขากุมมือของผมอย่างอบอุ่นเพื่อแสดงว่าเขาได้วางใจในพระคริสต์ว่าจะประทานชีวิตนิรันดร์ให้แก่เขาที่นั่นเดี๋ยวนั้น และกล่าวว่าภรรยาของเขาน่าจะมีความสุขมากจริง ๆ

ผมจ่ายค่าน้ำมันให้ชายผู้นั้น กลับขึ้นรถและขับออกไปเพื่อจะย้อนกลับไปยังทางหลวงเส้นที่เหมาะสมของผม แต่ทันใดนั้นมีเสียงอะอะของเหล่าเด็กสาวอยู่ข้างหลังผมว่า “พ่อคะ เห็นไหมคะ? พ่อทูลขอพระเจ้าให้นำพาพ่อไปถึงจิตวิญญาณดวงหนึ่งที่พ่อจะชนะได้วันนี้ พระองค์ก็เลยพาพอมายังห้าสิบไมล์มาถึงชายคนนั้นที่พร้อมอยู่แล้ว!” และแน่ที่เดียวผมไม่สงสัยเลยว่าการขับรถเพิ่มนั้น เมื่อพระเจ้าทรงพาผมไปยังทางหนึ่งที่ผมไม่รู้จัก เพื่อจะพุดคุยกับชายคนหนึ่งซึ่งพระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ จะดูหวานชื่นและแสนวิเศษยิ่งนักเมื่อผมได้พบกับชายคนนั้นอีกในสวรรค์!

คุณอาจไม่มีกุญแจไขเปิดใจแห่งจิตวิญญาณของคนบาปคนหนึ่ง แต่พระเจ้าทรงมี! หลายปีก่อนผมได้อยู่ในการประชุมฟื้นฟูที่ First Baptist Church เมืองเฮสติงส์ รัฐมินเนโซตา มันเป็นวันที่เจ็ดจันในฤดูหนาว

และศิษยาภิบาลก็บอกผมว่าเขามีฐานะบนไร่แห่งหนึ่งซึ่งอยู่ออกไปบนเกาะใหญ่เกาะหนึ่งในแม่น้ำมิสซิสซิปปี ผมอยากไปด้วยไหม?

“อยากสิครับ” ผมตอบ “อาจมีโอกาสดำพูดคุยกับใครสักคนเกี่ยวกับพระเยซูนะ”

แต่ศิษยาภิบาลผู้นั้นกล่าวว่า “ผมกลัวว่าจะไม่มีโอกาสเยอะนักนะสิ ชาวไร่ผู้นั้นเป็นคาทอลิก เป็นคนที่หยาบคาย ผมเคยพยายามพูดคุยกับเขาแล้ว แต่เขาไม่ยอมฟังเลย” อย่างไรก็ตาม ผมก็ขอไปด้วยอยู่ดี ขณะที่ศิษยาภิบาลผู้นั้นและชาวไร่คนนั้นจัดการเรื่องกิจธุระอยู่ที่สนามหน้าบ้าน ผมก็เล่นกับเด็ก ๆ ในแสงแดดฤดูหนาว เราสนุกกันมาก และเมื่อชาวไร่นั้นเสร็จธุระกับนักเทศน์แล้ว ผมก็ถามเขาว่า “คุณมีลูกกี่คนครับ?”

“ตอนนี้มีแค่เจ็ดคน” เขาตอบ

“นั่นเคยมีอีกคนหรือครับ” ผมถาม

“อ้อ ใช่ เธอเป็นเด็กที่น่ารักที่สุดและฉลาดที่สุดเลย! ตอนนั้นเธออายุแค่สามขวบ แต่เธอตกไปในแม่น้ำและจมน้ำตาย” เสียงของเขาแหบพร่าด้วยอารมณ์

“แต่คุณสามารถเจอเธอได้อีกนะ” ผมบอกเขา “เด็กน้อยนั้นไปสวรรค์แล้ว และคุณสามารถเตรียมพร้อมตอนนี้และไปพบเธอที่นั่นได้” ผมกล่าว

“โอ ไม่หรอก ผมไปพบกับเธอไม่ได้หรอก อาจารย์” เขากล่าว และเมื่อผมยังยืนยันกรานว่าเขาไปพบได้ เขาก็หันมาค่อนข้างโมโห และกล่าวด้วยน้ำตาว่า “ไม่ ผมไปไม่ได้! คุณไม่เข้าใจ! ลูกผมไม่ได้รับบัพติศมา! พวกเขาไม่ยอมให้ผมได้ฝังลูกในสุสานของคาทอลิกด้วยซ้ำ! ลูกผมหมดโอกาสแล้ว!”

เขาคิดว่าเด็กน้อยนั้น อายุสามขวบ ไปนรกแล้วเพราะเธอไม่ได้ถูกประพรมน้ำ! ผมหยิบพระคัมภีร์ของผมหอกมา ให้เขาดูว่าลูกทารกของดาวิดก็ตายเหมือนกัน แต่ดาวิดได้กล่าวว่า “เราจะไปหาเขา แต่เขาจะไม่กลับมาหาเรา” (2 ซมอ. 12:23) ผมให้เขาดู 1 โครินธ์ 15:22: “เพราะว่าในอาดัม คนทั้งสิ้นต้องตายฉันใด ในพระคริสต์ คนทั้งสิ้นก็จะถูกทำให้มีชีวิตฉันนั้น” เด็กทารกทุกคนที่หลงหายเพราะธรรมชาติที่แปดเปื้อน พระคริสต์ทรงชดเชยให้แล้ว ไม่มีใครไปนรกเพราะบาปของอาดัม แต่เพราะบาปของคน ๆ นั้นเอง

เขาตั้งใจฟังมาก ผมแน่ใจตอนนั้นหรือว่าเด็กน้อยนั้น ซึ่งไม่ได้รับบัพติศมา ถูกพาไปถึงพระเยซูโดยตรงแล้ว? จากนั้นเขาก็อ่อนนุ่มเหมือนเด็กเลย! เขาอ่านข้อพระคำเหล่านั้นที่พูดถึงความรอดอย่างจริงจัง เขาอธิษฐานขอการยกโทษและวางใจพระคริสต์ให้ช่วยเขาให้รอดอย่างง่ายตายจริง ๆ!

ผมรู้สึกเสมอว่าพระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงกรุณานำผมไปถึงกุญแจดอกเดียนั้นที่จะไขเปิดใจของชายคนนั้นได้! ไม่อย่างนั้นมันจะเกิดขึ้นแบบนั้นได้อย่างไร? พระเจ้าทรงมีกุญแจนั้น! จงขอจากพระองค์

วิธีที่จะมีการทรงนำที่ชัดเจนในความอดสาหะที่ชนะจิตวิญญาณ

เหตุใดเราถึงตะกุกตะกัก และเงอะงะเหลือเกินในความอดสาหะที่จะชนะจิตวิญญาณ? ทำไมต้องเดินในความมืดในเมื่อเรามีความสว่างได้? ผมขอต่อมใจเสนอแนะข้อกำหนดบางประการหากเราอยากมีการชี้ทางของพระวิญญาณเสมอไป

ก่อนอื่น ให้เราทูลขอมันเถิด พระเจ้าสามารถเปิดประตูที่ปิดอยู่ได้ พระองค์สามารถตรัสว่า “เลี้ยวซ้าย

ตรงนี้” หรือ “จงพูดกับชายคนนี้” หรือ “อย่าไปทริบนันวันนี่” หรือ “จงนั่งบนที่นั่งนี้ในเครื่องบิน” ขอให้เรา
ทูลขอต่อพระองค์เถิด “ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา ก็จงให้ผู้หนึ่งทูลขอจากพระเจ้า ผู้โปรดประทาน
ให้แก่คนทั้งปวงอย่างเหลือล้น และมีได้ทรงดำหนิ” (ยก. 1:5) ในเรื่องของการชี้ทางอันชัดเจนนี้ ของประตูที่
เปิดสู่การติดต่อที่ใช่ มันก็เป็นความจริงเกี่ยวกับเรื่องอื่น ๆ ด้วยที่ว่า “พวกท่านก็ไม่มี เพราะพวกท่านไม่ได้ขอ”
(4:2)

ความกล้า ฤทธิ์เดชที่ทำการอัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สติปัญญาที่จะใส่ถ้อยคำที่ใช่ในปากของ
คน ๆ หนึ่ง ที่จะนำคน ๆ หนึ่งให้มาถูกเวลา-ทั้งหมดนี้มาจากพระเจ้า โอ ฉะนั้นถ้าเราอยากทำกิจของพระเจ้า
ขอให้เราทูลขออุปการะของพระองค์! และนั่นก็รวมถึงการทรงนำที่ชัดเจน วันต่อวัน และการชี้ทางและการ
กำกับดูแลของพระองค์ไม่ว่าเราจะเห็นมันเสมอหรือไม่ก็ตาม

ประการที่สอง ถ้าคุณอยากให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำคุณอย่างชัดเจน บอกคุณว่าจะต้องทำอะไร
ก็จงเชื่อฟังคำบัญชาจากพระเจ้าที่ว่า “อย่าดับพระวิญญาณ” (1 ธส. 5:19)

พระวิญญาณที่อ่อนโยนของพระเจ้าช่างอ่อนไหวจริง ๆ! ผู้คนที่ไม่กลับใจเชื่ออาจถูกพระองค์ อาจ
ปฏิเสธพระองค์ อาจเหยียดหยามพระองค์และหมิ่นประมาทพระองค์จนพระองค์ไม่มาเตือนและฟ่องใจและ
แสวงหาอีกต่อไป พระเจ้าทรงสัญญาไว้ว่า “วิญญาณของเราจะไม่วิงวอนกับมนุษย์ตลอดไป” (ปฐมก. 6:3) บาบ
ทั้งหลายที่กระทำผิดต่อพระบุตรของพระเจ้าอาจยกโทษให้ได้ แต่มีบาปอย่างหนึ่งที่กระทำผิดต่อพระวิญญาณ
บริสุทธิ์เองซึ่งไม่มีการยกโทษได้ในโลกนี้หรือในโลกหน้า

พระวิญญาณผู้อ่อนไหวของเจ้านี้ทรงสถิตอยู่ภายในเรา ที่ใดที่มีความรักมากกว่าและความคุ้นเคย
มากกว่า ที่นั่นคนเราอาจถูกทำให้เจ็บมากที่สุดได้ ภรรยาที่มีความรักอาจเสียใจเพราะความเฉยเมยของสามี
และการดูแลของเขา มากกว่าโดยคนแปลกหน้าคนหนึ่ง ฉะนั้นพระวิญญาณที่รักของพระเจ้าผู้ทรงอาศัยอยู่
ในร่างกายของคริสเตียนแต่ละคน ผู้ทรงเป็นผู้ปลอบประโลมใจนั้น ผู้ช่วยอธิษฐานนั้น ผู้นำทางและผู้สอนที่ได้
รับการแต่งตั้งนั้น- โอ เช่นนั้นแล้ว เมื่อพระองค์ตรัส จงฟังพระองค์ อย่าโต้แย้งทางนั้นที่พระวิญญาณของ
พระเจ้าทรงนำไป อย่ายกเหตุผลมากเกินไประหว่างพระองค์จะใช้ได้ผลจริง ๆ หรือ จงแน่ใจเถิด คริสเตียน
ที่รักเอ๋ย ถ้าคุณอยากมีการทรงนำของพระวิญญาณของพระเจ้าในการชนะจิตวิญญาณ ว่าคุณไม่ดับพระองค์
โต้เถียงกับพระองค์ ไม่เห็นด้วยกับพระองค์ และไม่เชื่อฟังพระองค์! บางคนอยากรู้ว่าทำไมตนถึงไม่มีการทรงนำ
ของพระเจ้า และจากนั้นทุกคราวที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงกระซิบบางสิ่งที่พวกเขาควรกระทำ พวกเขา
เอนน้ำเย็นเทราดแผนงานของพระเจ้าเสีย พวกเขายกเหตุผลของมนุษย์มาต่อสู่การทรงนำที่เหนือธรรมชาติ

ครั้งหนึ่งในหอพักของมหาลัย พวกเราบางคนก็อยากทบทวนบทเรียนต้องรำคาญใจเพราะคนข้างจ้อ
คนหนึ่งที่มาเยี่ยมตามห้องในระหว่างชั่วโมงท่องหนังสือและกินเวลาของคนอื่นที่อยากท่องหนังสือ เขาไม่ยอม
หยุดจ้อเลย แต่พวกเราบางคนพบวิธีที่จะทำให้เขาหยุดจ้อได้! ประตูห้องถูกเปิดแง้มไว้เล็กน้อย ถังใส่น้ำที่ใส่น้ำ
แข็งถูกวางไว้บนสุดของประตูนั้น เมื่อนายข้างจ้อเรื่องคนอื่นบุกเข้ามาบกรวนและจ้อกับคนเหล่านั้นที่อยาก
ทบทวนบทเรียน เขาก็ถูกทักทายด้วยน้ำเย็นจัดที่ราดมาบนหัวของเขา! ความกระตือรือร้นของเขาในการชุบชิบ
นิพนทาถูกดับไปชั่วระยะหนึ่ง

โอ อย่าเห็น้ำเย็นแห่งความท้อใจและการโต้แย้งและการไม่เห็นด้วยเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำ

ตอนผมยังเด็ก ผมเคยเป็นเจ้าของม้าสองตัว ม้าสีน้ำตาลอ่อนชื่อ Dick เป็นม้านิสัยเกเร และมีแนวโน้มเป็นม้าป่า ม้าสีสวาด King เป็นสุภาพบุรุษ ม้าสายเลือดดี ต้องใช้เวลานานในการปราบพยศเจ้า Dick และมันไม่เคยยอมจำนนอย่างเต็มที่ เมื่อผมขายมันไปหลังจากขี่มันมาห้าปี ผู้ซื้อก็ต้องเอาเชือกมาคล้องมันเพื่อจับมันไว้ ตอนที่ผมไม่อยู่บ้าน และมันตะกุกไปทั่วเมื่อมันถูกใส่อาวน! เมื่อผมขี่มันไปตามถนนและยกมือชั่วคราวเพื่อทักทายคนที่เดินผ่าน ผมก็ต้องระวังว่ากุมสายบังเหียนแน่น ไม่อย่างนั้นอาจเกิดปัญหาได้ ครั้งหนึ่งผมเดินกลับบ้านจากคริสตจักรพร้อมกับเด็กสาวคนหนึ่งและนำเจ้าม้าสีน้ำตาลอ่อนตัวนั้นไป มันเหยียดคอยาวของมันให้ไกลออกไปเท่าที่มันทำได้และเดินราวกับว่าเท้าของมันเป็นฝ้ายนำ ผมจึงเย่อและดิ่งและหยุดจนเด็กสาวคนนั้นอ่อนวอนผมให้ขึ้นไปบนม้านั้นและขี่มันแทนที่จะนำมัน!

ในทางกลับกัน เจ้า King เป็นเพื่อนของผม มันไม่เคยต้องถูกปราบพยศเลย มันชอบผม มันชอบเดินตามผมไปที่ประตูห้องครัวเพื่อขอขนมปังกรอบสักชิ้นหรือน้ำตาลสักกินิต ผมไม่เคยต้องใช้เชือกหรือเชือกจูงม้าเพื่อนำมัน แค่มือข้างเดียวบนแผงคอของมันเท่านั้น มันจะออกเดินหรือหยุดแค่ผมแตะเบาที่สุดที่สายบังเหียนหรือวิ่งควบไปแค่ผมทิ้งน้ำหนักตัวของผม

โอ ความดีร้ายเป็นสิ่งที่ยั่งยืนในม้าสักตัวที่คุณขี่ ความดีร้ายคงจะเป็นสิ่งหนึ่งที่ชั่วร้ายอย่างอัศจรรย์ต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงรายนำพาคุณในการชนะจิตวิญญาณ ในพระนามของพระเยซู ถ้าคุณอยากได้การทรงนำและฤทธิ์เดชของพระเจ้า ก็อย่าดับพระวิญญาณ

พระคัมภีร์กล่าวอีกว่า “และอย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย” (อฟ. 4:30) แต่คำบัญชานั้นก็เชื่อมโยงกัน ก่อนหน้านั้น เราถูกบัญชาไม่ให้เกิดโมโหและทำบาป ไม่เปิดช่องให้มารร้าย และไม่ลักขโมย และไม่ปล่อยให้คำพูดหยาบคายออกมาจากปากของเรา และต่อจากนั้น เราถูกบัญชาว่า

“จงให้ความขมขื่นทั้งสิ้น และความขัดเคือง และความโกรธ และการทะเลาะเถียงกัน และการพูดเสียดสี อยู่ห่างไกลจากพวกท่านเถิด พร้อมกับการคิดปองร้ายทุกอย่าง

“และพวกท่านจงเมตตาต่อกันและกัน มีใจอ่อนโยน และยกโทษซึ่งกันและกัน เหมือนอย่าง que พระเจ้า เพราะเห็นแก่พระคริสต์ โปรดยกโทษพวกท่านแล้ว”- ข้อ 31, 32

ถ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์อาจถูกดับได้โดยความดีร้ายของเรา ความไม่อ่อนไหวง่ายของเรา การทำตามอำเภอใจของเรา โอ พระองค์ก็อาจเป็นทุกข์ใจเพราะบาปของเรา ความอาฆาตของเรา ความโกรธของเรา คำพูดสกปรกของเรา ใจขมขื่นของเรา การพูดจาให้ร้ายของเรา! ถ้าคุณอยากให้พระวิญญาณของพระเจ้าตรัสกับคุณ ก็จงแน่ใจว่าพระองค์ทรงรู้สึกสบายใจ ไม่ทุกข์ใจเพราะบาปทั้งหลายที่คุณซ่อนอยู่และประคบประหมมและแก้ตัวในหัวใจและชีวิตของคุณ!

มีประตูอยู่หลายพันที่ต้องถูกเปิดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ หากเราฟังพาพระองค์ ครั้งหนึ่งผมก้าวออกจากห้องในโรงแรมในเมืองลิม่า รัฐโอไฮโอ และรู้สึกถูกนำพาให้พูดคุยกับแม่บ้านที่กำลังเตรียมห้องอยู่ประตูถัดไป เมื่อเธอมาตรงห้องโถงมาที่รถเข็นของเธอ ผมก็ถามว่า “คุณเป็นคริสเตียนไหมครับ?”

เธอมองผมแบบแปลก ๆ ปล่อยมือของเธอลงข้างตัว และกล่าวว่า “ไม่ค่ะ ฉันไม่ได้เป็น แต่ฉันก็อยากเป็นมานานแล้วค่ะ” มันช่างแสนง่ายดายและหวานชื่นที่ได้ชนะเธอมาถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า จะเป็นยังไงถ้าตอนนี้ผมไม่ได้ฟังการทรงนำของพระวิญญาณ?

ในเมืองดัลลัส รัฐเท็กซัส ตอนนั้นเรากำลังเตรียมการสำหรับงานฟื้นฟูใหญ่กลางแจ้งพร้อมกับผู้ประกาศข่าวประเสริฐรับเชิญท่านหนึ่ง พร้อมกับการก่อสร้างยกพื้นขนาดใหญ่ การก่อสร้างจอบายหนึ่งขนาดยักษ์ สายไฟที่ระโยงระยาง การติดตั้งที่นั่งและเปียโน การแจกสื่อโฆษณาไปตามบ้านเรือน ผมถูกกดดันเหลือขนาดลากยาวไปถึงกลางคืน

แต่เช้าวันนั้นผมได้วิงวอนกับพระเจ้าอย่างจริงจังขอให้วันเสาร์ที่วันวายสุด ๆ นี้ พระองค์จะทรงเปิดประตูบานหนึ่ง ขอให้พระองค์ประทานโอกาสให้แก่ผมที่จะชนะจิตวิญญาณอันมีค่าสักดวง

ตอนนั้นงานของพระเจ้ารัดตัวผมมากจนผมไม่สามารถออกเยี่ยมได้เลยสักคน ผมไม่สามารถออกไปตามหาคนบาปที่หลงหายได้เลยสักคน และเมื่อผมกลับมาที่บ้านของผมอย่างเศร้าใจตอนสามทุ่มเพื่อทานมื้อค่ำตอนดึก เหนื่อยสายตัวแทบขาด ผมก็รู้สึกถึงความเศร้าใจที่คำอธิษฐานของผมดูเหมือนไม่ได้รับคำตอบ ผมไม่ได้พบจิตวิญญาณที่หลงหายสักดวงที่ผมสามารถชนะมาถึงพระคริสต์ได้เลยในท่ามกลางหน้าที่หนักซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้เหล่านั้น! ทันใดนั้นโทรศัพท์ก็ดังขึ้น หนุ่มสาวคู่หนึ่งอยากแต่งงาน ทั้งหมดถูกเตรียมการไว้แล้ว พวกเขาไม่เคยหย่าร้าง พวกเขาไม่ได้หนีตามกันมา ก่อนหน้านั้นเขาต้องทำงานเลิกเช้าในวันเสาร์และพวกเขาไม่อยากให้ใครนอกจากผมทำพิธีสมรสให้พวกเขา พวกเขาจึงมาที่บ้านของผม

ผมพาพวกเขาไปอยู่อีกห้องเมื่อพวกเขามาถึงและพบว่าพวกเขายังไม่รอด ทั้งเจ้าบ่าวและเจ้าสาวในตอนนั้นยังไม่ได้กลับใจเชื่อ เท่าที่ผมจำได้ และมันเป็นความชื่นบานยิ่งนักของผมที่ได้ชนะพวกเขาถึงพระคริสต์ จากนั้นเมื่อถึงห้าทุ่มเราก็จัดพิธีสมรสให้บ่าวสาวคริสเตียนคู่หนึ่ง! พระเจ้าทรงเปิดประตูแล้วในการตอบคำอธิษฐาน!

โอ อย่าคิดว่าคุณสามารถเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณแบบที่พระเจ้าทรงอยากให้คุณเป็นได้โดยปราศจากการวิงวอนพระองค์อยู่เสมอเพื่อขอสติปัญญาและการชี้แนะและประตูที่เปิดรับ และทูลขอฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

สติปัญญาจากสวรรค์ของผู้ชนะจิตวิญญาณ

“ผลของคนชอบธรรมเป็นต้นไม้แห่งชีวิต และผู้ที่ชนะจิตวิญญาณทั้งหลายก็มีสติปัญญา” - สุภาซิต

11:30

คนโง่ที่เป็นพวกอเทวนิยมคิดว่าตัวเองฉลาดเมื่อเขากล่าวว่าไม่มีพระเจ้า (สดด. 14:1; 53:1) นักศาสนาที่เป็นพวกเสรีนิยม พวกสมัยใหม่นิยม คนโง่ที่เข้าใจการเชื่อสารพัดที่พวกศาสดาพยากรณ์พูดไว้ในพระคัมภีร์ (ลูกา 24:25) คิดว่าตนฉลาดกว่าผู้เชื่อพระคัมภีร์ที่ใสซื่อ แต่พระคัมภีร์บริสุทธ์บอกเราว่าคนเหล่านี้เป็นคนโง่ “เพราะว่าปัญญาของโลกนี้เป็นความโง่เขลาเฉพาะพระเจ้า” (1 คร. 3:19) เราเรียนรู้ในพระคัมภีร์ว่า “ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นที่เริ่มต้นแห่งสติปัญญา” (สภษ. 9:10) ดังนั้นเราจึงไม่ต้องประหลาดใจเลยที่จะก้าวต่อไปและเรียนรู้ว่าสติปัญญาฝ่ายวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือ การชนะจิตวิญญาณ ในการชนะผู้คนที่ให้มารักและรับใช้พระเจ้าช่วยให้รอด ในการกั้นผู้คนที่หันจากนรก เราก็เข้าไปพร้อมกับความรักของพระเจ้าพระบิดาผู้ได้ประทานพระบุตรของพระองค์ เข้าร่วมกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ได้ทรงเข้ามาในโลกเพื่อช่วยคนบาปให้รอด และเข้าร่วมกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงฟ่องใจชาวโลกเกี่ยวกับบาปและความชอบธรรมและการพิพากษา ผู้ชนะจิตวิญญาณเป็นผู้มีสติปัญญา คริสเตียนที่ดีที่สุดคือผู้ชนะจิตวิญญาณที่ดีที่สุด และสติปัญญาที่ดีที่สุดคือสติปัญญาของผู้ชนะจิตวิญญาณ!

ฉะนั้นตรงนี้ในสุภาซิต 11:30 เราจึงพบอัญมณีแห่งคำสอนของพระเจ้า: “ผลของคนชอบธรรมเป็นต้นไม้แห่งชีวิต และผู้ที่ชนะจิตวิญญาณทั้งหลายก็มีสติปัญญา”

การชนะจิตวิญญาณเป็นการเน้นหลักของภาคพันธสัญญาเดิม

คนที่อ่านภาคพันธสัญญาเดิมแบบผ่าน ๆ ก็ไม่ได้เรียนรู้ว่าสุดยอดวีรบุรุษแห่งพระราชบัญญัติและพวกศาสดาพยากรณ์และเพลงสดุดีคือพระเยซูคริสต์เจ้า พระองค์ทรงเป็นใจความหลัก และความรอดของเหล่าคนบาปก็ถูกเชื่อมโยงในทุกแห่งหนเข้ากับใจความหลักนั้นโดยการบอกเป็นนัยและบ่อยครั้งโดยคำกล่าวแบบตรง ๆ การชนะจิตวิญญาณเป็นใจความหลักของศาสดาพยากรณ์เหล่านั้นทุกคน

เมื่อเบโตรไปเทศนาแก่โครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขา เขาก็ดูเหมือนกล่าวไปแค่ใจความหลักในตอนต้นของคำเทศนาขนาดยาวนั้นที่เขาตั้งใจที่จะเทศนา ใจความหลักนั้นก็คือ: “บรรดาศาสดาพยากรณ์เป็นพยานถึงพระองค์ [พระเยซู] ว่า โดยพระนามของพระองค์ ผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระองค์นั้นจะได้รับการทรงยกบาปทั้งหลาย” (กิจการ 10:43) ต่อมาเขารายงานต่อพวกพี่น้องที่เยรูซาเล็มว่า “และขณะที่ข้าพเจ้าตั้งต้นกล่าวนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตอยู่บนพวกเขา เหมือนได้เสด็จลงมาสถิตอยู่บนพวกเราในตอนต้นนั้น” (11:15) และเขาไม่ต้องกล่าวอะไรเพิ่มอีก เขาได้ให้กุญแจไขเปิดพระคัมภีร์ทุกตอนแล้ว และคนทั้งหลายที่ได้เฝ้าคอยอย่างจริงจังและอธิษฐานเพื่อจะทราบว่าจะมีสันติสุขกับพระเจ้าและการยกโทษบาปไปได้อย่างไรบัดนี้ ก็ทราบแล้ว มันคือโดยทางพระคริสต์และความเชื่อส่วนตัวในพระองค์ ฉะนั้นโครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขาจึงได้รับความรอดและเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

แต่ตรงนี้เรามีการเปิดเผยจากพระเจ้าเกี่ยวกับความจริงที่ว่าใจความหลักของศาสดาพยากรณ์เหล่านั้น

ทุกคน ทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ ก็คือพระเยซู และว่า “ผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระองค์นั้น จะได้รับการทรงยกบาปทั้งหลาย” (10:43)

พระคริสต์ทรงเป็นเชื้อสายของหญิงนั้นที่ทรงสัญญาไว้แก่อาดัมและเอวา พระองค์ทรงเป็นศาสดาพยากรณ์นั้นเหมือนอย่างโมเสส ซึ่งทรงสัญญาไว้กับชนชาติอิสราเอล พระองค์ทรงเป็นผู้รับใช้ที่ทนทุกขนั้นของอิสยาห์ 50 และ 53 พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ร้องออกมาบนทางเขนในเพลงสดุดี 22 พระองค์ทรงเป็นเด็กที่เกิดมานั้น บุตรชายที่ประทานให้ฉัน ของอิสยาห์ 9:6 และ 7 พระองค์ทรงเป็นเด็กที่เกิดจากหญิงพรหมจารีนั้นของ 7:14 พระองค์ทรงเป็นเชื้อสายนั้นที่ทรงสัญญาไว้กับอับราฮัม พระองค์ทรงเป็นบุตรชายของดาวิดผู้ได้รับคำสัญญาว่าจะประทับบนพระที่นั่งของดาวิด พระองค์ทรงเป็น “พระเยโฮวาห์ความชอบธรรมของเรา” ในเยเรมีย์ พระองค์ทรงเป็นดาวิดที่สองนั้นผู้ซึ่งจะครอบครองเหนือทั้งสองวงศ์วานของอิสราเอล ซึ่งทรงสัญญาไว้ในเอเสเคียล

ไม่เพียงเท่านั้น แต่พระเยซูทรงถูกแสดงเป็นสัญลักษณ์และถูกแสดงภาพโดยภาพเล็งเหล่านั้นทั่วภาคพันธสัญญาเดิม พระองค์ทรงเป็นลูกแกะปีศาจนั้น ไข่แล้ว พระองค์ทรงเป็นแพะรับบาปตัวนั้นที่แบกรับความผิดซึ่งไม่ใช่ของพระองค์ไป พระองค์ทรงเป็นนกเขาคูคร่ำครวญที่แสดงภาพชายแห่งความเศร้าโศกนั้น พระองค์ทรงเป็นวัวผู้ตัวนั้น พระผู้ช่วยให้รอดนั้นที่ทรงแบกรับภาระ พระองค์ทรงเป็นนกพิราบนั้นที่ชาวสะอาดไร้รอยเปื้อน เครื่องบูชาทุกอย่างที่ลั้งเลือด ตั้งแต่อาเบลจนถึงลูกแกะปีศาจที่ถูกฆ่าวันนั้นที่พระเยซูทรงอยู่บนทางเขนนั้น แสดงภาพความมรณาที่ไถโทษของพระเยซูคริสต์

มหาบุโรหิตที่ถูกเจิมด้วยน้ำมันแสดงภาพพระเยซูมหาบุโรหิตของเราผู้ทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณดาวิดตอนหนุ่ม ซึ่งถูกเจิมตั้งเป็นกษัตริย์ แสดงภาพพระเยซูคริสต์เจ้าที่ทรงถูกเจิมตั้งและเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเพื่อจะครอบครองบนพระที่นั่งของดาวิดสักวันหนึ่ง คันประทีปทองคำนั้นแสดงภาพพระคริสต์ผู้ทรงเป็นความสว่างของโลก ลูกใหม่ในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ขนมหิงหน้ำพระพักตร์ นั่นคือขนมหิงหน้ำสองก้อนนั้นที่ถูกวางสดใหม่ทุกวันสะบาโตในพลับพลาหรือพระวิหารแสดงภาพพระเยซู ผู้ทรงเป็นขนมหิงหน้ำ (อาหาร) แห่งชีวิต มาเนาซึ่งตกในถิ่นทุรกันดารก็เป็นพระคริสต์เช่นกัน นั่นคือ มาเนานั้นจากสวรรค์

งูทองสัมฤทธิ์นั้นบนเสาต้นหนึ่งซึ่งพวกคนอิสราเอลที่โดนงูกัดสามารถมองไปและรับการรักษาให้หายได้ คือพระเยซูบนทางเขนนั้น เหมือนที่พระองค์เองทรงบอกนิโคเดมัส

โอ ใจฝ่ายวิญญาณสามารถพบพระเยซูได้ในเกือบทุกหน้าของภาคพันธสัญญาเดิม นั่นเป็นเหตุว่าทำไมพระราชบัญญัติถึงเป็นความปิติของดาวิด แม้กระทั่งก่อนพระราชบัญญัติ อับราฮัมได้เห็นวันของพระคริสต์และดีใจและเชื่อในพระองค์เหมือนอย่างเรา เขาได้เห็นการตรึงทางเขนนั้นในการถวายอิสอัค และเห็นการคืนพระชนม์นั้นในการไว้ชีวิตอิสอัค

บรรดาข้าวของในพลับพลาถูกทำด้วยไม้เพื่อแสดงภาพความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์และถูกคลุมด้วยทองคำเพื่อแสดงภาพความเป็นพระเจ้าของพระองค์ ผ้าป่านเนื้อละเอียดสีขาวที่คลุมพลับพลาแสดงภาพความบริสุทธิ์ไร้บาปของพระองค์ หนึ่งแกะผู้ยอมสีแดงแสดงภาพการไถโทษของพระองค์ หนึ่งของแบดเจอร์ ซึ่งมัวหมองและไม่น่าดูในสายตาของชาวโลก แสดงภาพพระองค์แบบที่ชาวโลกภายนอกเห็นพระองค์ และม่านสีฟ้า

แสดงภาพพระองค์ในฐานะพระเจ้า ผู้หนึ่งที่มาจากสวรรค์

ผู้อ่านที่มีความคิดอยู่ฝ่ายพระวิญญาณย่อมเห็นภาพของพระคริสต์ในเรื่องของโนอาห์ พระคริสต์ที่หลบภัยสำหรับเหล่าคนบาปจากลมพายุแห่งการพิพากษา

ศาสตาศาพยากรรมทุกคนของภาคพันธสัญญาเดิมสอนความรอด

โดยทางความเชื่อในพระคริสต์เช่นกัน

นั่นเป็นคำกล่าวที่ได้รับการดลใจซึ่งเปโตรกล่าวแก่โครเนลิอัส: “บรรดาศาตตาศาพยากรรมเป็นพยานถึงพระองค์ว่า โดยพระนามของพระองค์ ผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระองค์นั้นจะได้รับการทรงยกบาปทั้งหลาย” (กิจการ 10:43)

เราอ่านว่า “อับราฮัมได้เชื่อพระเจ้า และพระองค์ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน” (ยก. 2:23 และ ปฐก. 15:6) และ “เชื่อ” ในที่นี้มีความหมายแบบเดียวกันกับทั่วหนังสือยอห์น และในกิจการ 13:38, 39 และ 16:31 มันหมายถึงความเชื่อส่วนตัวในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดนั้น เพราะอับราฮัมได้ทราบเกี่ยวกับพระคริสต์ซึ่งถูกเปิดเผยแก่เขาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์และถูกแสดงภาพในเครื่องสัตวบูชาเหล่านั้น

พระคำยิ่งใหญ่หลายตอนที่ถูกเทศนาโดยเหล่านักเทศน์ภาคพันธสัญญาใหม่ถูกเอามาจากภาคพันธสัญญาเดิม พระเยซูทรงเทศนาแก่นิโคเดมัสจากกันดารวิถี 21:5-9-พวกงูแมวเซาและงูทองสัมฤทธิ์บนเสาต้นหนึ่ง แน่แน่นอนว่าการเทศนาคำเทศนาหนึ่งเกี่ยวกับความรอดโดยความเชื่อในพระคริสต์จากอพยพ 12 เรื่องลูกแกะปีสกา นั้นและเลือดบนประตูนั้นก็ง่ายพอ ๆ กับการเทศนาจากยอห์น 3:16 ข้อพระคำแสนวิเศษนั้นเกี่ยวกับความรอด, “ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด” ถูกยกมาสองหนในภาคพันธสัญญาใหม่ แต่ก็ถูกยกมาจากภาคพันธสัญญาเดิมในโยเอล 2:32 ข้อพระคำตอนยิ่งใหญ่ที่นำมามาร์ติน ลูเธอร์ให้เชื่อวางใจในพระคริสต์แทนการพึ่งพาการประพฤติของตัวเอง, “คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อของตน” ถูกพบในภาคพันธสัญญาเดิม, ฮาบากุก 2:4 และบ่อยครั้งจริง ๆ ที่ในเพลงสดุดีเราถูกสอนว่าความสุขมีแก่ผู้ซึ่งวางใจในพระเยโฮวาห์!

การชนะจิตวิญญาณถูกสอนในภาคพันธสัญญาเดิมบ่อยครั้งจริง ๆ

เมื่อผมรู้สึกในตอนแรกว่าถูกนำพาให้เทศนาและขยายความเกี่ยวกับพระคำตอนนี้ ตอนนั้นผมก็ประหลาดใจและพอใจที่ได้พบว่า มีเยอะจริง ๆ ในภาคพันธสัญญาเดิมที่กล่าวถึงการชนะจิตวิญญาณ นอกเหนือจากคำพยากรณ์และภาพเลื่องเหล่านั้นและบทเรียนที่สอนเกี่ยวกับพระคริสต์และความรอดในภาคพันธสัญญาเดิม พระวามะของพระเจ้าพูดถึงการชนะจิตวิญญาณบ่อย ๆ

และทำไมถึงไม่ควรพูดถึงเล่า? การช่วยเหล่าคนบาปให้รอดจากบาปและนรกเป็นกิจกรรมหลักของพระเจ้า มันเป็นเรื่องที่พระองค์ทรงรักที่สุดพระทัย มันเป็นเรื่องเดียวกันที่พระเยซูทรงเข้ามาในโลกเพื่อกระทำ ตามที่เปาโลบอกเราชัดเจนใน 1 ทิโมธี 1:15: “นี่เป็นถ้อยคำสัตย์ซื่อและสมควรที่คนทั้งปวงจะรับไว้ ว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จเข้ามาในโลกเพื่อจะทรงช่วยคนบาปทั้งหลายให้รอด” และพระเยซูเองตรัสว่า “เพราะว่าบุตรมนุษย์ได้เสด็จมาเพื่อจะแสวงหาและช่วยผู้ซึ่งหลงหายไปนั้นให้รอด” (ลูกา 19:10) และพระองค์ตรัสว่า “เรามีได้มาเพื่อจะเรียกคนชอบธรรม แต่บรรดาคนบาปให้มาสู่การกลับใจเสียใหม่” (มาระโก 2:17) มันไม่มีทาง

ชัดเจนไปมากกว่านี้แล้วว่าสิ่งเดียวนั้นที่พระเจ้าทรงรักสุดพระทัยคืออะไร-สิ่งเดียวนั้นที่ทำให้พระเยซูต้องสิ้นพระชนม์ สิ่งเดียวนั้นที่ทำให้ต้องประทานพระมหาบัญชา สิ่งเดียวนั้นที่ทำให้คริสตจักรทั้งหลายยังอยู่ต่อไปบนแผ่นดินโลก-คือ การชนะจิตวิญญาณ ด้วยเหตุนี้ เราจึงควรคาดหวังว่าจะพบใจความหลักของการชนะจิตวิญญาณในภาคพันธสัญญาเดิม

ในสุภาษิต 11:30 เราพบว่า “ผู้ที่ชนะจิตวิญญาณทั้งหลายก็มีสติปัญญา”

ในเพลงสดุดี 51 ในคำอธิษฐานแห่งการสารภาพด้วยใจที่แตกสลายของเขาหลังจากที่เขาได้ทำบาปกับนางบัทเชบา ดาวิดดูเหมือนจะเป็นห่วงมากที่สุดว่าเขาอาจหมดโอกาสในการหันเหล่าคนบาปมาสู่การกลับใจใหม่และการกลับใจเชื่อ เขากล่าวว่า

“ขอย่ำทรงเหวี่ยงข้าพระองค์ไปเสียจากเบื้องพระพักตร์พระองค์ และขอย่ำทรงเอาพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ไปจากข้าพระองค์

“ขอทรงคืนความชื่นบานแห่งความรอดของพระองค์ให้แก่ข้าพระองค์ และขอทรงชูข้าพระองค์ไว้ด้วยพระวิญญาณอันเปี่ยมล้นของพระองค์

“แล้วข้าพระองค์จะสอนผู้ละเมิดทั้งหลายถึงบรรดาพระมรรคาของพระองค์ และคนบาปทั้งหลายจะกลับใจมาหาพระองค์”- สดด. 51:11-13

เมื่อการกลับสัตย์ของเขาได้รับการยกโทษและฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาอยู่บนตัวเขา ดาวิดสัญญาว่า “แล้วข้าพระองค์จะสอนผู้ละเมิดทั้งหลายถึงบรรดาพระมรรคาของพระองค์ และคนบาปทั้งหลายจะกลับใจมาหาพระองค์”

ในโยเอล 2:28-32 เรามีภาพฉายก่อนชมของยุคภาคพันธสัญญาใหม่ทั้งยุค เปโตรอ่านพระคำตอนนั้นเสียงดังแก่ผู้คนเหล่านั้นที่พื้นเทคอสต์ (กิจการ 2:14-25) และกล่าวว่า “นี่แหละคือนั้น...” นั่นคือ คำพยากรณ์ของโยเอลกำลังเริ่มสำเร็จจริงแล้ว และพระสัญญานั้นคืออะไร?

“และต่อมาภายหลังจะเป็นอย่างนี้ เราจะเทพระวิญญาณของเราบนเนื้อหนังทั้งสิ้น และบุตรชายบุตรสาวของพวกเขาก็จะพยากรณ์ พวกเขาคนชราของพวกเขาก็จะฝันความฝันต่าง ๆ และพวกเขาคนหนุ่มของพวกเขาก็จะเห็นนิมิตทั้งหลาย

“และในวันเหล่านั้นเราจะเทพระวิญญาณของเราบนเหล่าผู้รับใช้และบนเหล่าสาวใช้ด้วย

“และจะเป็นเช่นนี้คือ ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามของพระเยซูฮะวาก็จะรอดพ้น”- โยเอล 2:28,29,32

และคำว่า “รอดพ้น” ในภาคพันธสัญญาใหม่ถูกแปลเป็น “รอด”

ฉะนั้นตรงนี้ในภาคพันธสัญญาเดิมจึงเป็นคำสอนพื้นฐานที่ว่า การเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์มิใช่เพื่อการเป็นพยานหรือการพยากรณ์เพื่อพระคริสต์ และผลลัพธ์จะต้องเป็นจิตวิญญาณหลายดวงที่รับความรอด ฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงคิดถึงคำสอนและกิจกรรมของภาคพันธสัญญาใหม่ทั้งหมด และทรงบอกล่วงหน้าถึงมันตรงนี้ในโยเอล และสิ่งหลักกับพระเจ้าในตอนนั้นเหมือนในสมัยภาคพันธสัญญาใหม่ก็คือ คริสเตียนทั้งหลายควรเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและเป็นพยานหรือพยากรณ์เพื่อพระคริสต์และชนะจิตวิญญาณทั้งหลาย ถ้า

พื้นเทคอสต์เป็นตัวอย่างที่ดีของการชนะจิตวิญญาณ จักรชนะจิตวิญญาณก็ถูกสอนอย่างชัดเจนในภาคพันธสัญญาเดิมพอ ๆ กับในภาคพันธสัญญาใหม่

พระเยซูประทานคำอุปมาเรื่องผู้หว่าน เรื่องเมล็ดที่ถูกกระจายไปทั่วเหล่านั้น บางเมล็ดถูกทิ้งเสียเปล่า มันตกริมหนทาง และพวกนกมาชิงมันไป ฉะนั้นซาตานจึงเอาพระวาระของพระเจ้าออกไปจากใจบางคน บางเมล็ดตกบนพื้นหินมาก บางเมล็ดตกกลางต้นหนาม แต่บางเมล็ดตกบนดินดีและเกิดผลอย่างบริบูรณ์ และเรากล่าวว่า “เมล็ดพืชนั้นคือพระวาระของพระเจ้า” (ลูกา 8:11)

แต่ใจความหลักนี้ปรากฏซ้ำแล้วซ้ำอีกในภาคพันธสัญญาเดิม

ในเพลงสดุดี 126:5,6 ผู้แต่งเพลงสดุดีได้วอนขอให้มีการฟื้นฟู ประชาชาติอิสราเอลได้กลับไปสู่ความชื่นบานและการกลับสัตย์แล้วหลังจากได้มีความสุขในการกลับมาจากการเป็นเชลย พระเยโฮวาห์ทรงตอบว่า “บรรดาคนที่หว่านด้วยน้ำตาไหลจะได้เกี่ยวในความชื่นบาน คนที่ออกไปและร้องไห้ โดยหิวเมล็ดพืชอันมีค่า จะมาอีกอย่างไม่ต้องสงสัยด้วยความชื่นบาน”

การหว่านด้วยน้ำตาไหลในที่นี้ไม่ได้หมายถึงการเพาะปลูกพืชชนิดหนึ่งจริง ๆ แต่หมายถึงการเผยแพร่ข่าวประเสริฐ แม้แต่ขบวนการที่ตีที่สุดปกติก็ไม่ร้องไห้ขณะที่พวกเขาเพาะปลูกเมล็ด แต่ในงานอันเปี่ยมสุขขององค์พระผู้เป็นเจ้าเราร้องไห้ให้เหล่าคนบาปที่หลงหาย เราวิงวอนด้วยความกรุณาอันบริสุทธิ์ มันคือการหว่านนั้นของผู้ชนะจิตวิญญาณที่ผู้แต่งเพลงสดุดีได้รับการปลอบใจให้กล่าวถึง ในอิสยาห์ 32:20 คำสั่งนี้สำหรับผู้ชนะจิตวิญญาณในฐานะผู้หว่านเมล็ดพืชถูกกล่าวถึงอีก: “ท่านทั้งหลายที่หว่านอยู่ข้างบรรดาน้ำทั้งหลายจะได้รับพร ที่ส่งเท้าของวัวตัวผู้และลาออกไปที่นั่น” โลกนี้ในฝ่ายวิญญาณเป็นโลกหนึ่งที่มีเนินเขาและหุบเขาเหมือนปาเลสไตน์สมัยก่อน ไม่ใช่บนไหล่เขาที่มีหินเยอะ แต่ในส่วนที่มีดินตะกอนน้ำพาและก้นแม่น้ำและในสวนโค้งของห้วยเป็นสถานที่สำหรับการเพาะปลูก ฉะนั้นความสุขมีแก่คริสเตียนผู้ที่มองหาดินที่อุดมสมบูรณ์อยู่เสมอซึ่งเป็นที่ ๆ เขาอาจหว่านเมล็ดข่าวประเสริฐได้

สามข้อในปัญญาจารย์ 11 พูดถึงการหว่านฝ่ายวิญญาณ “จงโยนขนมปังของเจ้าลงบนน้ำทั้งหลาย เพราะเจ้าจะพบมันอีกหลังจากผ่านไปหลายวัน” (ข้อ 1) บางครั้งเขาต้องหว่านโดยความเชื่อและรอคอยการเก็บเกี่ยว “คนที่เฝ้าสังเกตลมก็จะไม่หว่านพืช และคนที่จ้องมองหมู่เมฆก็จะไม่เก็บเกี่ยว” (ข้อ 4) โอ ฉะนั้น ผู้ชนะจิตวิญญาณเอ๋ย อย่าท้อใจเลย อย่ามัวแต่ดูรูปการณ์จนไม่เป็นอันทำอะไร “ในเวลาเช้าจงหว่านพืชของเจ้า และในเวลาเย็นก็อย่าหว่านมือของเจ้าเสีย เพราะเจ้าไม่ทราบว่าการไหนจะเจริญ การนี้หรือการนั้น หรือการทั้งสองจะเจริญดีเหมือนกัน” (ข้อ 6)

นี่เป็นคำสอนเดียวกับที่พระเยซูประทานไว้ในคำอุปมาเรื่องผู้หว่าน เมล็ดดีทุกเมล็ดที่หว่านออกไปเชื่อว่าจะทำให้เกิดพืชที่มีชีวิต ทุกเมล็ดเชื่อว่าจะงอกเงยทันที ผลลัพธ์อันเปี่ยมสุขบางอย่างจะเป็นที่ประจักษ์หลังจากนั้นอีกนาน

สัปดาห์ก่อนชายคนหนึ่งเตือนความจำผมว่าเมื่อสิบแปดหรือยี่สิบปีที่แล้ว ผมเคยจัดงานฟื้นฟูในคืนที่หลังหนึ่งในบรูคลิน คืนหนึ่งชายชาวคาทอลิกคนหนึ่งได้รับความรอด ชายผู้เป็นที่รักของพระเจ้าคนนั้นได้บอกข่าวดีแก่ผมว่าจากครอบครัวนั้น ชายหนุ่มคนนั้นตอนนี้ได้ชนะอีกสามสิบห้าคนจากความมืดมาถึงความสว่าง

แล้ว เวลาเก็บเกี่ยวไม่มาในทันทีเสมอไป พระเจ้าไม่จ่ายในคืนวันเสาร์เสมอไป แต่พระเจ้าทรงจ่ายเสมอ เราจะต้องเร่งทำงานทั้งในช่วงที่มีโอกาสและไม่มีโอกาส เราจะต้องหว่านเมล็ดนั้นในที่ ๆ เห็นได้ชัดว่ามีดินดีและเราจะต้องหว่านเมล็ดนั้นในที่ ๆ ดูเหมือนไม่น่าจะเกิดผลมากนักเช่นกัน เราจะต้องหว่านในช่วงเวลาที่ยากลำบาก และในช่วงเวลาที่ดี

คุณเห็นแล้วว่า การชนะจิตวิญญาณถูกสอนในภาคพันธสัญญาเดิมอย่างชัดเจนพอ ๆ กับในภาคพันธสัญญาใหม่

และฉะนั้นในสุภาชิต 11:30 พระเจ้าทรงเตือนใจเราว่า “ผลของคนชอบธรรมเป็นต้นไม้แห่งชีวิต และผู้ที่ชนะจิตวิญญาณทั้งหลายก็มีสติปัญญา”

“ผลของคนชอบธรรมเป็นต้นไม้แห่งชีวิต”

ส่วนแรกของพระคำตอนนี้เต็มไปด้วยความหมาย คริสเตียนถูกถือว่าเป็นเหมือนต้นไม้ที่ออกผล และพระเจ้าทรงไม่หยุดแค่ผลนั้น แต่ตรัสว่าผลของต้นไม้คริสเตียนคือ ต้นไม้่อีกต้นที่เกิดผล คริสเตียนที่ห่มเทถูกเรียกว่าต้นไม้ที่เกิดผล

ในเพลงสดุดี 1:1-3 บุคคลที่เป็นสุขนั้นที่หลีกเลี่ยงการสมาคมกับคนชั่วและที่ใคร่ครวญทั้งกลางวันและกลางคืนในพระวาระของพระเจ้าได้รับคำสัญญาว่า “และเขาจะเป็นเหมือนอย่างต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมธารน้ำทั้งหลาย ที่เกิดผลของมันตามฤดูกาลของมัน ใบของมันจะไม่เหี่ยวแห้งด้วย และสิ่งใดก็ตามที่เขาทำก็จะจำเริญขึ้น”

คริสเตียนผู้เป็นสุขนี้ถูกปลูกไว้ริมแม่น้ำหลายสาย และน้ำในที่นี้คือพระวาระอันเปี่ยมสุขของพระเจ้า คริสเตียนผู้นี้มีรากของตนหยั่งลึกในดินริมฝั่งแม่น้ำ และไม่ว่าทะเลทรายที่อยู่ใกล้เคียงจะแห้งแล้งสักเพียงใด ต้นไม้นี้ก็จะมีน้ำเหลือเพื่อเสมอ เราอยู่ในแผ่นดินโลกที่เกือบแห้งแล้ง แต่ต้นไม้ที่อยู่ใกล้ทางน้ำก็สามารถงวักซึ่งใบเขียวสดของมันและผลของมันอยู่เสมอ

ใน West Texas ซึ่งเป็นที่ ๆ ผมเติบโตมา เหมือนในปาเลสไตน์ ปกติแล้วมีปริมาณน้ำฝนไม่เพียงพอที่จะปลูกต้นไม้ใหญ่ ๆ ได้ทุกแห่งเหมือนที่พวกมันโตในอิสลินอยส์, อินเดียน่า, มิชิแกน, เคนทักกี ฯลฯ พวกต้นไม้ที่มีหนามแหลมและพุ่มไม้เตี้ยหนาอาจอยู่ออกไปบนทุ่งหญ้า แต่ถ้ามองไปทั่วทุ่งหญ้านั้นแล้วคน ๆ หนึ่งมองเห็นแนวต้นไม้ ต้นฝ้ายขนาดใหญ่ ต้นเอล์ม ต้นแฮคเบอร์รี่ และต้นไซนาเบอร์รี่ป่า เขาก็จะทราบว่ามีทางน้ำอยู่สักสาย มันอาจแห้งเกือบทั้งปี แต่อย่างน้อยบางส่วนของปีนั้นมีความชื้นในปริมาณเยอะ และต้นไม้เหล่านั้นก็สามารถเติบโตใหญ่และแข็งแรงได้ ฉะนั้นคริสเตียนในโลกที่แห้งแล้งสามารถหยั่งรากลงไปในความโพลูญและอาหารแห่งพระวาระของพระเจ้าได้เสมอ

แต่มันคือต้นไม้ที่ออกผลซึ่งถูกแสดงภาพในที่นี้ เขา “เกิดผลของมันตามฤดูกาลของมัน” มันเป็นความจริงเช่นกันว่าใบของเขามิเคยเหี่ยวแห้งเลย คริสเตียนผู้นี้ ซึ่งใคร่ครวญทั้งกลางวันและกลางคืนในพระวาระของพระเจ้า มีความสุขได้ทุกเวลา แต่มันสำคัญด้วยที่ความสำเร็จของเขายู่ในการเกิดผล ไข่แล้ว คริสเตียนที่ห่มเทจะต้องเกิดผล นั่นคือ ชนะจิตวิญญาณ

ภาพเดียวกันนี้ถูกให้ไว้ในเยเรมีย์ 17:7, 8:

“คนที่วางใจในพระเยโฮวาห์ย่อมได้รับพร และผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเป็นความหวังของเขา

“เพราะเขาจะเป็นเหมือนต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมน้ำทั้งหลาย และที่หยั่งรากของมันออกไปข้างแม่น้ำ และจะไม่สังเกตเมื่อความร้อนมาถึง แต่ใบของมันจะเขียวสด และจะไม่กระวนกระวายใจในปีแห่งความแห้งแล้ง และจะไม่หยุดจากการออกผล”

ชายผู้ได้รับพรคนนี้ “ที่วางใจในพระเยโฮวาห์ และผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเป็นความหวังของเขา” เป็นเหมือนต้นไม้ต้นหนึ่งที่ปลูกไว้ริมน้ำทั้งหลาย ฉะนั้นความแห้งแล้งจะไม่ทำอันตรายต่อต้นไม้ต้นนี้ ความร้อนของฤดูร้อนก็ทำอันตรายไม่ได้ด้วย “และ [มัน] จะไม่หยุดจากการออกผล” คริสเตียนถูกแสดงภาพเป็นต้นไม้ที่เกิดผล

เมื่อลูกหลานของอิสราเอลกำลังจะเข้าไปในแผ่นดินคานาอัน พวกเขาได้รับคำสั่งที่ชัดเจนไม่ให้ทำลายต้นไม้ที่เกิดผลเมื่อพวกเขาจะล้อมเมืองหนึ่งไว้

“เมื่อท่านจะล้อมนครหนึ่งนครโดยอยู่ชานาน โดยการทำสงครามต่อนครนั้นเพื่อยึดเอานครนั้น ท่านต้องไม่ทำลายบรรดาต้นไม้ของนครนั้นโดยใช้ขวานฟันต้นไม้เหล่านั้น เพราะท่านสามารถรับประทานจากต้นไม้เหล่านั้นได้ และท่านต้องไม่โค่นต้นไม้เหล่านั้นลง (เพราะต้นไม้แห่งทุ่งนาเป็นชีวิตของมนุษย์) เพื่อจะใช้พวกมันในการล้อมนั้น

“เฉพาะบรรดาต้นไม้ซึ่งท่านทราบว่าเป็นต้นไม้ที่ไม่ได้ใช้เป็นอาหาร ท่านต้องทำลายและโค่นต้นไม้เหล่านั้นลง และท่านต้องสร้างเครื่องล้อมต่อสู้นครที่ทำสงครามกับท่าน จนกว่านครนั้นจะถูกปราบ” - พบญ. 20:19, 20

แต่นี่คือคำอุปมาหนึ่ง บทเรียนฝ่ายวิญญาณหนึ่ง มันเป็นสติปัญญาส่วนหนึ่งที่พวกอิสราเอลไม่ควรทำลายต้นไม้ที่เกิดผลเหล่านั้นซึ่งจะเสริมเข้ากับความสำเร็จรุ่งเรืองและสวัสดิภาพของพวกเขาอย่างมากในอีกหลายปีข้างหน้า แต่แน่นอนว่าพระเจ้าทรงหมายถึงมากกว่านั้น เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงตั้งกฎว่า “ท่านอย่าเอาตะกร้าครอบปากวัวตัวผู้ที่กำลังนวดข้าวอยู่” เปาโลก็บอกเราว่าพระเจ้าไม่ได้หมายถึงพวกวัวเป็นหลัก แต่ทรงหมายถึงเหล่านักเทศน์ของพระองค์ (1 คร. 9:7-12) และฉะนั้นตรงนี้ พระเจ้าจึงหมายถึงเหล่าต้นไม้ฝ่ายวิญญาณของพระองค์อย่างแน่นอน Dr. H. A. Ironside เพื่อนที่รักของเรา ซึ่งตอนนี้ไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว ได้ตีพิมพ์คำเทศนาที่ดีชื่อว่า “God’s Fruit Trees”

ต้นไม้ที่เกิดผลนั้นคือผู้ชนะจิตวิญญาณ พระเจ้าเองทรงสัญญาไว้ว่าจะดูแลผู้ชนะจิตวิญญาณมากเป็นพิเศษ “กึ่งทุกกึ่งในเราที่ไม่ออกผล พระองค์ก็ทรงเอาไปเสีย และกึ่งทุกกึ่งที่ออกผล พระองค์ก็ทรงลิดกึ่งนั้นเพื่อให้มันออกผลมากขึ้น” พระเยซูตรัส (ยอห์น 15:2) ฉะนั้นเราทุกคนด้วยความรักห่วงใยจึงควรแสวงหาความสำเร็จรุ่งเรืองฝ่ายวิญญาณของผู้ชนะจิตวิญญาณและควรหมั่นปกป้องชื่อเสียงอันดีและอิทธิพลของเรา แสวงหาที่จะรักษาตัวให้พ้นจากบาปหรือการอ้อมข้อมที่อาจทำร้ายการชนะจิตวิญญาณของเรา แสวงหาที่จะกลับตั้งตัวใหม่สู่การร่วมสามัคคีธรรม เมื่อเพราะความอ่อนแอแบบมนุษย์ที่เราทุกคนมีเหมือนกัน เราอาจเป็นได้น้อยกว่าที่เราควรจะเป็น

คริสเตียนจึงเป็นต้นไม้ที่เกิดผล

แต่ “ผลของคนชอบธรรมเป็นต้นไม้ต้นหนึ่ง”

คุณจะสังเกตไหมว่าถ้าคนชอบธรรมถูกถือว่าเป็นต้นมะพร้าวต้นหนึ่ง ผลที่เขาาก็ไม่ใช่แค่มะพร้าวลูกหนึ่ง แต่เป็นมะพร้าวที่ถูกปลูกและเติบโตจนกลายเป็นต้นไม้ต้นหนึ่ง! ถ้าคริสเตียนเป็นกิ่งของเถาองุ่นเถาหนึ่ง งั้นผลนั้นก็คงไม่ใช่แค่องุ่นพวงหนึ่ง แต่เป็นกิ่งองุ่นอื่น ๆ ที่จะเติบโตจากการลิดแขนงหรือจากเมล็ดองุ่นนั้น ผลของคริสเตียนคนหนึ่งจึงไม่ใช่แค่จิตวิญญาณดวงหนึ่งที่รับความรอด แต่เป็นผู้ชนะจิตวิญญาณอีกคน

ในอิสยาห์ 61:1-3 เรามีคำพยากรณ์เกี่ยวกับการมาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและสิ่งที่พระองค์จะกระทำในการประกาศข่าวประเสริฐแก่ผู้มีใจถ่อม ในการพันแผลของผู้ที่ใจแตกสลาย การนำเสรีภาพมาสู่พวกเขา และการปลอบประโลมใจผู้ที่ไว้ทุกข์ และจากนั้นหลังจากพระพรทั้งสิ้นเหล่านี้ที่พระเยซูจะประทานให้ในการช่วยให้รอด พระคำตอนนั้นอ่านว่า “เพื่อเขาทั้งหลายจะถูกเรียกว่าต้นไม้ทั้งหลายแห่งความชอบธรรม เป็นการทรงปลูกไว้ของพระเยโฮวาห์ เพื่อพระองค์จะทรงได้รับสง่าราศี” ในข้อ 6 มีคำทรงสัญญาไว้ว่า “แต่พวกเจ้าจะได้ชื่อว่า บุโรหิตทั้งหลายของพระเยโฮวาห์ คนทั้งหลายจะเรียกพวกเจ้าว่า ผู้ปรนนิบัติทั้งหลายของพระเจ้าของเรา”

โอ พระเจ้าทรงเจตนาไว้ไม่ใช่แค่เหล่าคนบาปที่นำสงสารควรไต่ยินข่าวประเสริฐ แต่น้ำตาของเขาควรถูกเช็ดออก ความเศร้าแห่งจิตใจของเขาได้รับการรักษา การจงจำและการตกเป็นทาสแห่งโซ่ตรวนของบาปถูกหักทำลาย แต่ที่คนเหล่านั้นที่รับความรอดแล้วควรเป็นต้นไม้แห่งความชอบธรรม เหล่าบุโรหิตขององค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้า ผู้ปรนนิบัติของพระเจ้า นั่นคือ เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณ!

นั่นเป็นคำสอนที่ชัดเจนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในพระมหาบัญชาที่ประทานให้ในมัทธิว 28:19 และ 20 มิใช่หรือ? เราได้รับคำบัญชาที่นั่นให้ออกไปทั่วโลกและสั่งสอนหรือสร้างเหล่าสาวกในทุกประชาชาติ เราจะต้องให้บัพติศมาเหล่าผู้เชื่อและให้พวกเขาให้คำมั่น ทูมเทศก้าลัง และเรียงแถวเพื่อพระคริสต์ต่อหน้าผู้คนในวิธีที่ทรงกำหนดไว้ นั่นคือ โดยการรับบัพติศมา จากนั้นเราได้รับบัญชาว่า “โดยสอนพวกเขา [เหล่าผู้เชื่อใหม่] ให้ถือรักษาสิ่งสารพัดใดก็ตามที่เราได้สั่งพวกเขาไว้” นั่นคือ เราจะต้องสอนเหล่าผู้เชื่อใหม่ให้พวกเขาเองจะต้องออกไปทั่วโลกและสร้างเหล่าสาวกเช่นกัน พวกเขาต้องประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคนและให้เหล่าผู้เชื่อใหม่รับบัพติศมาและจากนั้นก็สอนผู้เชื่อใหม่เหล่านั้นให้ชนะจิตวิญญาณ พระคำตอนนั้นกำลังสอนว่างานของคุณไม่ได้เสร็จสิ้นเมื่อคุณชนะจิตวิญญาณดวงหนึ่ง คุณควรให้เขาได้รับบัพติศมา ให้เขาให้คำมั่น ให้เขาเรียงแถวเพื่อพระเจ้าต่อหน้าผู้คน ให้เขาเป็นสาวกของจริง คุณควรสอนเขาเช่นกันให้ถือรักษาทุกสิ่งที่พระคริสต์ได้สั่งสอนพวกคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ นั่นคือ นำข่าวประเสริฐไปทั่วโลก

พระเยซูเจ้ากำลังตรัสตรงนี้ว่าผลของคริสเตียนคนหนึ่งไม่ใช่แค่ผู้เชื่อใหม่คนหนึ่ง แต่เป็นผู้เชื่อใหม่คนหนึ่งที่ถูกสอนให้ชนะจิตวิญญาณ!

ฉะนั้นผลของคนชอบธรรมคือต้นไม้ต้นหนึ่ง-ไม่ใช่แค่ลูกมะพร้าวลูกหนึ่ง แต่เป็นต้นมะพร้าวอีกต้นที่ออกผลเป็นลูกมะพร้าวหลายลูก และผลของคริสเตียนคนหนึ่งคือคริสเตียนอีกคนที่เป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ

และต้นไม้ต้นนี้คือต้นไม้แห่งชีวิตต้นหนึ่ง เราไม่ได้กำลังพูดถึงตรงนี้เกี่ยวกับความจริงอันเปี่ยมสุขนั้นของ

ความชื่นบานที่พระเจ้าประทานในการมีลูกมีหลาน เรากำลังพูดถึงความเปี่ยมสุขของการชนะจิตวิญญาณ การให้ชีวิตนิรันดร์แก่ผู้คนและการให้เหล่าผู้เชื่อใหม่มอบของประทานแห่งชีวิตนั้นแก่ผู้อื่นเช่นกัน โดยทางความเชื่อในพระคริสต์ในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

สติปัญญาของผู้ชนะจิตวิญญาณ

สติปัญญาของผู้ชนะจิตวิญญาณก็มากเกินไปสติปัญญาทุกอย่างเป็นมนุษย์ ผู้ชนะจิตวิญญาณรับมือกับคุณค่าทั้งหลายอันเป็นนิรันดร์ ให้พระพรนิรันดร์หลายประการ มีบำเหน็จนิรันดร์ทั้งหลาย การงานของเขาดำรงอยู่ตลอดไป ผู้ชนะจิตวิญญาณช่วยทำให้แผนการของพระเจ้าสำเร็จครบถ้วน ทำให้พระเยซูคริสต์ทรงชื่นบาน ผู้ชนะจิตวิญญาณจึงบรรลุนิรันดร์ระดับสูงสุดสำหรับตัวเองในเรื่องของความทุ่มเทและความเข้าใจในพระคัมภีร์และการร่วมสามัคคีธรรมกับพระเจ้า และผู้ชนะจิตวิญญาณเก็บเกี่ยวบำเหน็จนิรันดร์ ผู้ชนะจิตวิญญาณกระทำกิจธุระนิรันดร์ซึ่งมีคุณค่านิรันดร์

พระเยซูทรงเล่าเกี่ยวกับเศรษฐีผู้หนึ่งที่ผินดินของเขาเกิดผลบริบูรณ์ เขาสร้างยุ้งฉางที่ใหญ่โตกว่าเดิม เขาแสดงความยินดีกับตัวเองว่า “จิตใจเอ๋ย เจ้ามีทรัพย์สมบัติมากเก็บไว้พอหลายปี เจ้าจงอยู่สบาย กิน ดื่ม และรื่นเริงเถิด” แต่พระเจ้าตรัสแก่เขาว่า “เจ้าคนโง่ ในคืนวันนี้จิตวิญญาณของเจ้าจะถูกเรียกเอาไปจากเจ้า แล้วสิ่งของเหล่านั้นจะเป็นของใครเล่า ซึ่งเจ้าได้เก็บไว้นั้น” และพระเยซูตรัสว่า “คนที่สะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวเอง และมีได้มั่งมีเฉพาะพระเจาก็เป็นเช่นนั้นแหละ” (ลูกา 12:16-21) ฟางในโรงเก็บ ข้าวในยุ้ง มันฝรั่งในห้องใต้ดิน แสมในโรงรมควิน เงินในธนาคาร-ทั้งหมดนี้เป็นความมั่งมีแบบไม่ได้เรื่องเลย อีกเดี๋ยวพวกมันก็หมดไป

ในเมืองใหญ่เมืองหนึ่งของอเมริกา พ่อค้าซุงที่มั่งมีคนหนึ่งได้สร้างบ้านในฝันหลังหนึ่งให้ภรรยาของเขา ผมเคยเดินไปทั่วบ้านหลังนั้น ผมได้นอนในห้องนอนที่สวยงามที่สวยห้องหนึ่งซึ่งมีม่านทอบนผนังที่วอลเปเปอร์ พื้นเป็นไม้ปาร์เกต์เนื้อแข็งที่สวยงาม ประตูเป็นไม้มาฮอกานีเนื้อแข็งหนาสามนิ้วจากฮอนดูรัส ส่วนที่เป็นโลหะของประตูเหล่านั้น บานพับและลูกบิดประตูเหล่านั้นทำจากเงินเนื้อแข็ง คุณหาสนไม้ใหญ่ทั้งหลายที่ถูกสร้างด้วยอิฐเคลือบเงาที่มีราคาแพงมากที่สุด ชายคนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ของพวกเขาใช้บอกผมว่าห้องเหล่านี้เป็นคุณหาสนหลังหนึ่งที่มีเจ็ดห้อง บ้านหลังใหญ่นี้มีลิฟต์ส่วนตัวหนึ่งตัวเพราะว่าภรรยาของพ่อค้าซุงผู้นี้ ที่เขารักสุดหัวใจ เป็นโรคหัวใจและเขากลัวว่าเธอจะต้องเดินขึ้นบันได ทุกสิ่งที่เงินทองซื้อได้และความรักปรนเปรอได้ถูกทุ่มเทให้บ้านหลังงามนั้น มันกินเนื้อที่ครึ่งช่วงตึกของที่ดินราคาแพงมากนั้นในเมือง ๆ หนึ่งซึ่งกินมูลค่าครึ่งล้านดอลลาร์

กระนั้นทรัพย์สินราคาแพงนี้ที่คิดเป็นเงินสองแสนห้าหมื่นดอลลาร์ในการก่อสร้าง นอกเหนือจากที่ดินราคาแพงมากนั้นครึ่งช่วงตึกที่คุณหาสนหลังนี้ตั้งอยู่ ได้ถูกขายให้สถาบันพระคัมภีร์แห่งหนึ่งในราคา \$30,000 และมันขายในราคาเท่านี้ได้อย่างไร? ภรรยาของพ่อค้าซุงผู้มั่งมีนั้นได้เสียชีวิต ลูกสาวของเธอหนีออกจากบ้านไปและแต่งงานกับชายเสเพลขี้เมาคนหนึ่ง ชายชราผู้นั้นถูกทิ้งให้อยู่โดดเดี่ยวและลำพังในคุณหาสนที่เขาได้สร้างขึ้นมา ทุกทางขึ้นบันได ทุกห้องลือกหลอนเขาด้วยความทรงจำหลายอย่าง เขาย้ายออกจากบ้านหลังนั้นและไปอยู่ห้องเช่าเล็ก ๆ เขาบอกนายหน้าอสังหาของเขาว่า, “ขายบ้านหลังนี้ซะ! อयरอ! ผมไม่อยากเห็นมันอีก กำจัดมันทิ้งเสีย!” ความมั่งมีและของมีค่าหลายอย่างของชีวิตนี้และโลกนี้ช่างผ่านเลยและน่าผิดหวังเสีย

จริง!

แต่ผู้ที่ชนะจิตวิญญาณกำลังจัดการกับลิติตทั้งหลายอันเป็นนิรันดร์ คนที่ช่วยเหลือหนุ่มสาวคู่หนึ่งให้มีความสุขชั่วระยะเวลาหนึ่งในบ้านใหม่หลังหนึ่งก็ทำดี คนที่ให้ของเล่นสักชิ้นแก่เด็กคนหนึ่งและทำให้เขามีความสุขก็รู้สึกว่าการตอบแทนแล้ว อาจด้วยเสียงโห่ร้องและเสียงหัวเราะ แต่ความจริงอันเรียบง่ายก็คือว่าทุกสิ่งที่ได้มาในโลกนี้คงอยู่เพียงชั่วคราวและอยู่เพียงประเดี๋ยวเดียว

เมื่อเล็งเห็นความผิดพลาดเหล่านั้น ความล้มเหลวเหล่านั้นและความสุขที่เลื่อนหายไปของโลกนี้ การชนะจิตวิญญาณสักดวงก็ช่างสำคัญจริง ๆ มีความขุ่นข้องหมองใจอยู่ทุกแห่งหน ขณะที่ผมพูดกับฝูงชนหมู่ใหญ่ และขณะที่พวกเขาตั้งใจฟังและไม่คิดที่จะดูดี ใบหน้าของพวกเขาเริ่มมีรอยเครียดที่มาจากการทำงานน้ำบูตบั้ง การดิ้นรนอันน่าเศร้าในใจของพวกเขา ผู้คนมากขึ้นซื้อยานอนหลับและทานยาระงับประสาท ผู้คนมากขึ้นไปสถานบำบัดทางจิตและไปพบพวกจิตแพทย์ ผู้คนมากขึ้นมีอาการสติแตก เพราะโลกนี้เป็นโลกที่น่าผิดหวัง

เยาวชนเริ่มต้นด้วยทัศนคติที่ว่า “อีกไม่นานพวกเราก็จะพิชิตโลก” แต่พอผ่านไปไม่นานก็มีสีหน้าบูตบั้งในการดิ้นรนเพื่อเลี้ยงปากท้องและเอาครอบครัวให้รอดและตามให้ทันผู้มีอันจะกิน วันแล้ววันเล่ามีการต่อสู้ดิ้นรน ความตึงเครียด โรคกระเพาะ เสียงร้องทุกข์ของจิตสำนึก มาตรฐานใหม่ ๆ ที่ทุกคนต้องเผชิญ ผ่านไปสักพักคนเราก็พบว่าผู้สูงวัยบางคนมีใจหม่นขึ้น บางคนหน้าบึ้ง บางคนพ่ายแพ้และล้มเลิก โลกนี้เป็นโลกแห่งความไม่เป็นสุข โลกแห่งการดิ้นรนอยู่เสมอ

ลองคิดถึงทุกบ้านที่เริ่มต้นอย่างมีความสุขเหลือเกิน จากนั้นทุกหนึ่งในสามบ้านจบลงด้วยการหย่าร้าง มีการฟ้องหย่าทุก ๆ การสมรสสามคูในอเมริกาตอนนี้ ลองคิดถึงความหวังใหม่เหล่านั้นทั้งหมดเมื่อเริ่มต้นธุรกิจใหม่ ๆ แต่หลายธุรกิจก็ล้มเหลว มันเป็นกิจวัตรอันน่าเศร้า ความขุ่นข้องหมองใจของโลกนี้

ถ้าคนหนึ่งอยากช่วยเหลือใครสักคน มันก็ทำไม่ได้ตอนนี้ด้วยเงินเพียงน้อยนิด หรืองาน ๆ หนึ่งหรือการศึกษาสักเล็กน้อยหรือการปลอมโยนในความเจ็บป่วย สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงการบรรเทาทุกข์เพียงชั่วคราว แต่การช่วยให้จิตวิญญาณดวงหนึ่งกลับคืนดีกับพระเจ้า ซึ่งทำให้เขาได้รับสันติสุขในใจของเขาและบ้านในสวรรค์ ชั่วนิรันดร์-ช่างเป็นการลงทุนที่คงอยู่ชั่วนิรันดร์จริง ๆ!

เมื่อพิจารณาการร้องทุกข์ ความเศร้าใจ ความล้มเหลวในธุรกิจ สุขภาพที่ย่ำแย่ บ้านที่แตกแยก มิตรภาพที่พังทลาย-เมื่อพิจารณาความล้มเหลวและความผิดหวังและความไม่เป็นสุขของโลกนี้ ในพระนามของพระเยซูเราควรที่จะชนะจิตวิญญาณ การลงทุนในนิรันดร์กาลก็ฉลาดกว่าเยอะจริง ๆ!

ผมเคยเห็นเด็ก ๆ เล่นอยู่บนชายหาดในทรายที่เปียกแฉะ พวกเขาสร้างป้อมและปราสาทและอุโมงค์ แต่ในไม่กี่ชั่วโมงคลื่นของกระแสน้ำที่พัดมาก็เลยสิ่งปลูกสร้างเหล่านั้นจนกลายเป็นทรายเรียบอีก ฉะนั้นผู้ที่ก่อตั้งบนความเป็นที่นิยมหรือความมั่งคั่งหรือความชื่นบานชั่วประเดี๋ยวของโลกนี้ก็ไม่มีความปัญหา ไม่เลย ปัญหาที่แท้จริงคือ การก่อสร้างเพื่อโลกที่เป็นนิรันดร์นั้น จิตวิญญาณทั้งหลายที่ถูกชนะมาจะคงอยู่เมื่อดวงดาวเริ่มอับแสง จะมีความสุขต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าเมื่อชัยชนะของโลกดูเหมือนไร้ค่าและคงอยู่ไม่นานและไม่มีความสำคัญ ผู้ที่ชนะจิตวิญญาณจัดการกับคุณค่าทั้งหลายอันเป็นนิรันดร์ เขาก็ตักผู้คนให้พ้นจากนรก เขาให้มีผู้คนอยู่ในสวรรค์ เขาก่อให้เกิดความชอบธรรมชั่วนิรันดร์และความเปี่ยมสุขชั่วนิรันดร์ โอ ผู้ชนะจิตวิญญาณช่างมี

ปัญญาจริง ๆ!

ความจริงที่แสนอัศจรรย์อยู่ตรงนี้: ผู้คนที่มีปัญญาก็มองการณ์ไกล และผู้ชนะจิตวิญญาณเป็นผู้มีปัญญาที่มองไปยังความเปี่ยมสุขชั่วนิรันดร์ เรื่องที่เป็นนิรันดร์และบำเหน็จชั่วนิรันดร์ หลายกรณีในพระคัมภีร์ให้ภาพประกอบถึงสิ่งนี้

จงพิจารณายาโคบและเอซาว คนมากมายชอบคิดว่ายาโคบไม่เป็นคนดีเหมือนเอซาว ผมเชื่อว่าเอซาวเป็นบุตรที่ทำหน้าที่ของตน และเป็นที่รักยิ่งของอิสอัคบิดาของเขา แต่เอซาวไม่สนใจเกี่ยวกับการเป็นประมุขของประชาชาติหนึ่งที่ทรงสัญญาไว้ในอนาคต และการเป็นบรรพบุรุษของพระเยซูเจ้าผู้จะทรงมานั้น และการช่วยพระเจ้าทำให้แผนการที่ครอบคลุมทั้งโลกสำเร็จจริง ยาโคบเป็นผู้ที่กระทำ เอซาวอยากได้ถั่วแดงสักถ้วย ตอนนี้อย่างมากกว่าได้รับพระพรนิรันดร์เหล่านั้นของการเป็นประมุขของประชาชาติหนึ่งและการเป็นบรรพบุรุษของพระเยซูเจ้า นั่นเป็นเหตุว่าทำไมพระคัมภีร์ถึงเรียกเขาว่า “คนหมิ่นประมาทเหมือนอย่างเอซาว” เขาไม่มีปัญญา เขามองแค่สั้น ๆ และขอความสบายที่ได้รับทันทีแทนที่จะขอบำเหน็จชั่วนิรันดร์

อีกภาพประกอบหนึ่งของชายคนหนึ่งที่มีมองการณ์ไกลคืออับราฮัม เขาทิ้งบ้านและประเทศของบิดาตน และแผ่นดินเออร์ของคนเคลเดีย และมายังปาเลสไตน์ และตลอดวันคืนที่เหลือของเขาชายผู้นี้ที่เติบโตมาในความมั่งมีกลับอาศัยอยู่ในเต็นท์และทำอาหารบนกองไฟ พระคัมภีร์บอกเราว่าเขา “ได้คอยท่านครหนึ่งซึ่งมีรากฐานทั้งหลาย ซึ่งผู้ทรงสร้างและนายช่างของนครนั้นคือพระเจ้า” คนเหล่านี้ทั้งหมด-พระคัมภีร์กล่าว-อับราฮัม, อิสอัค และยาโคบ-ได้อาศัยอยู่ในกระโจม นั่นคือ ในเต็นท์ เพราะพวกเขายังไม่ได้รับพระสัญญาเหล่านั้น แต่สักวันพวกเขาจะได้รับ พวกเขา มองการณ์ไกลและเต็มใจที่จะรอคอยบำเหน็จนั้น

ในทางกลับกัน โลกตั้งเต็นท์ของตนหันหน้าไปทางเมืองโสโดม เขาอยากได้บ้านสวย ๆ ตอนนี้อยู่และเพื่อนฝูงที่มีวัฒนธรรมสำหรับลูก ๆ ของเขา เขาอยากได้เงินทองและชื่อเสียงและความเป็นอยู่ที่ดีซึ่งจะมาในท่ามกลางเหล่าชาวโลก โลกมองเพียงสั้น ๆ และความย่อเยี้ยที่ตามมาในเมืองโสโดมก็มาเพราะเขาไม่มีปัญญา คุณค่าของจิตวิญญาณดวงหนึ่งและข้อเท็จจริงเรื่องนรกทำให้การชนะจิตวิญญาณนั้นมีปัญญา

การชนะจิตวิญญาณนั้นมีปัญญา ผมขอให้คุณสนใจความจริงที่ยิ่งใหญ่หลายประการซึ่งให้ภาพประกอบเรื่องนั้น ความจริงประการหนึ่งคือ คุณค่าของจิตวิญญาณดวงหนึ่ง โอ มันมีค่าขนาดไหนกับการช่วยจิตวิญญาณดวงหนึ่งให้พ้นจากการไปสู่ความทรมานชั่วนิรันดร์เป็นนิรันดร์? พระเยซูเจ้าตรัสเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า

“เพราะคน ๆ หนึ่งจะได้ประโยชน์อะไร ถ้าผู้นั้นจะได้โลกทั้งสิ้น และต้องสูญเสียจิตวิญญาณของตนเอง

“หรือผู้นั้นจะเอาอะไรไปแลกกับจิตวิญญาณของตน”- มาระโก 8:36, 37

จะมีประโยชน์อันใดกับการมีธนาคาร รางรถไฟ สายการบิน หุ่นและพันธบัตร เหมือนถ่านหิน อสังหาริมทรัพย์ หากจิตวิญญาณที่น่าสงสารดวงหนึ่งต้องไปนรก? เมื่อเห็นถึงคุณค่านั้น คุณค่าชั่วนิรันดร์ของจิตวิญญาณอันมีค่า นั้น การชนะจิตวิญญาณหลายดวงจะมีค่าสักเพียงใด? การชนะจิตวิญญาณก็มีปัญญา

ผมเติบโตมาในถิ่นที่เลี้ยงปศุสัตว์ใน West Texas เราเลี้ยงแกะและม้าพันธุ์ดี ฤดูหนาวหนึ่งเราเก็บพวกลูกแกะประมาณสี่สิบสี่ตัวไว้ในทุ่งหญ้าประจำบ้าน และเราต้อนพวกมันออกไปทุกวัน และให้อาหารพวกมันหลัง

จากที่พวกมันถูกพาแยกมาจากพวกแม่ของพวกมันแล้ว วันหนึ่งขณะที่ผมต้อนรับเหล่านี้ข้ามเขื่อนของห้วยเล็ก ๆ นั้นและผ่านทุ่งหญ้าขึ้นไปยังบ้าน ลูกสัตว์หนึ่งก็โดดเข้าไปในห้วยนั้นที่อยู่เหนือเขื่อนและจมโคลนและน้ำ และออกมาไม่ได้ มันดิ้นรน และผมยืนอยู่ริมฝั่งและตะโกนและหวดหมวก Stetson ไปใหญ่ของผมบนต้นขาของผม แต่มันก็ออกมาไม่ได้ ผ่านไปสักพัก ผมเชื่อว่าในน้ำลึกสองฟุตและโคลนลึกสองฟุตนั้น เจ้าสัตว์นั้นเริ่มหนาวและยอมแพ้ เมื่อหัวขนาดใหญ่ของมันเริ่มจมลงใต้น้ำ ผมก็ลุยลงไปใต้น้ำเย็นเฉียบนั้นและช่วยพยุงมันลุกขึ้น จับมันที่หางและยกและตะโกนและดิ้นรนขณะที่มันกระเสือกกระสน มันดึงขายาว ๆ นั้นออกมาจากโคลนและออกมาได้ จากนั้นมันก็เดินเป่ ๆ ไปที่บ้าน ผมเกือบหนาวตายในอากาศเดือนมกราคมนั้น แต่ผมได้ช่วยลูกสัตว์ตัวหนึ่งให้รอดชีวิต กระนั้นจิตวิญญาณดวงหนึ่งซึ่งเป็นอมตะก็มีมูลค่ามากกว่านั้นเยอะจริง ๆ!

จงพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับนรกเช่นกัน มันเป็นเรื่องจริงที่เป็นรูปธรรมและน่ากลัวมากที่สุดในการวาทนี้ มนุษย์ที่ไม่มีพระเจ้าก็ไปอยู่ในความทรมานชั่วนิรันดร์ ผู้คนที่ไม่กลับใจเชื่อ ไม่กลับใจใหม่ก็อยู่ห่างไกลจากพระเจ้าและสันติสุขเป็นนิรันดร์ในสถานที่แห่งหนึ่งที่พระคัมภีร์เรียกว่านรก

ถ้าคุณเป็นคริสเตียนที่เชื่อพระคัมภีร์ คุณจะรู้ว่าพระคัมภีร์กล่าวเยาะเย้ยเกี่ยวกับนรก คนชั่วจะถูกโยนทิ้งนรกพร้อมกับประชาชาติทั้งปวงที่ล้มพระเจ้า ถ้าคุณอ้างว่ารักและติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด คุณก็ต้องทราบว่าคุณเชื่อพระเจ้าที่รักใคร่ไว้ว่านรกเป็นสถานที่แห่งหนึ่งที่ทรมานไม่ตายและไฟก็ไม่ดับเลย พระองค์ตรัสว่า คิวไฟแห่งการทรมานของพวกเขาจะลุกขึ้นอยู่เป็นนิรันดร์และว่าผู้คนที่อยู่ในนรกไม่มีการหยุดพักเลยทั้งกลางวันและกลางคืน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดฝานรกออกและทรงเล่าเกี่ยวกับชายคนหนึ่งทีกว่าสองพันปีหรือมากกว่านั้นยังร้องขอน้ำสักหยดเพื่อแตะลิ้นของเขาให้เย็น ชายคนหนึ่งที่ถูกรทรมานในเปลวไฟและถูกรทรมานด้วยความทรงจำเกี่ยวกับสิ่งที่น่าจะทำให้เกิดและอาจเกิดหากเขาไม่พลาดโอกาสของเขา

ผมขอกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้ที่เตือนเราถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับนรก และเมื่อถึงเห็นความทรมานของผู้ถูกลงพระอาชญาและความย่อยยับอันน่ากลัวที่รอคอยความพินาศชั่วนิรันดร์ของคนเหล่านั้นที่ตายไปโดยปราศจากพระเจ้า การชนะจิตวิญญาณก็เป็นเรื่องที่สำคัญมากจริง ๆ! ผมไม่แปลกใจเลยที่สุภาพษิต 11:30 กล่าวว่า “ผลของคนชอบธรรมเป็นต้นไม้แห่งชีวิต และผู้ที่ชนะจิตวิญญาณทั้งหลายก็มีสติปัญญา” -ช่างมีปัญหาเมื่อถึงเห็นถึงความทรมานชั่วนิรันดร์ของผู้ถูกลงพระอาชญา!

การทนทุกข์ของพระคริสต์แสดงให้เห็นว่าการชนะจิตวิญญาณสักดวงมีค่าขนาดไหน

เราจะวัดได้อย่างไรว่าการชนะจิตวิญญาณสักดวงมีค่าขนาดไหน? เอาละ พระเยซูทรงจ่ายด้วยอะไร? จงพิจารณาการทนทุกข์เหล่านั้นของพระคริสต์ พระเยซูเจ้าที่รัก ผู้ได้ทรงสละทั้งสง่าราศีของพระองค์และถอดวางเสื้อผ้าแห่งความโอ้อ่าที่ขาวดุจแสงสว่างและพระพักตร์ของพระองค์ที่ส่องแสงดุจดวงอาทิตย์ ได้ทรงรับสภาพของผู้รับใช้คนหนึ่งและเชื่อฟังจนถึงความมรณา กระทั่งความมรณาแห่งกางเขนนั้น จงพิจารณาพระเยซูเจ้าที่รักเกิด พระองค์ทรงเกิดในความยากจนข้นแค้นในรางหญ้า ถูกวางในคอกสัตว์ ไม่มีห้องพักในโรงแรม พระองค์ทรงเติบโตในร้านของช่างไม้คนหนึ่งและอาศัยอยู่ท่ามกลางพวกชาวไร่ชาวนาที่ยากจนที่สุดในแคว้นกาลิลีและเมืองนาซาเร็ธ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงคิดถึงบ้านตลอดสามสิบปีที่จากสวรรค์มาและเหล่าทูตสวรรค์และ

ถนนทองคำและประตูไข่มุกและรอยยิ้มที่สว่างไสวของพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ สามสิบปีที่พระองค์ทรงอยู่ในความยากจนและการถูกเข้าใจผิด จากนั้นตามมาด้วยงานรับใช้สามปีครึ่งกับผู้ที่ไม่ยอมมา หลาหลายปีแห่งความผิดหวัง ความเป็นศัตรู ความเกลียดชังและความมั่งร่ำรวย

จากนั้นด้วยพระพักตร์ของพระองค์ที่มุ่งตรงสู่กางเขนนั่น มีรอยจูบของผู้ทรยศนั้นและการไต่สวนที่เย้ยหยัน ถูกเปลื้องเสื้อผ้าของพระองค์ ถูกเขี่ยดินด้วยแส้ของโรม ถูกตรึงที่กางเขนหนึ่ง และห้อยเปลือยกายอยู่หลายชั่วโมงบนนั้นระหว่างโจรสองคนและแม้แต่พระบิดาก็ทรงหันพระพักตร์หนีไปเสีย พระองค์ได้สิ้นพระชนม์ เมื่อคุณพิจารณาการทนทุกข์เหล่านั้นของพระเยซูเจ้าที่รัก และทั้งหมดนั้นเพื่อกันผู้คนที่พ้นจากนรก ทั้งหมดนั้นเพื่อกันผู้คนที่พ้นจากความเย้ยหยันของบาปและนำพวกเขาไปสู่สันติสุขกับพระเจ้า-เมื่อได้เห็นสิ่งที่พระเยซูได้ทรงจ่ายเพื่อช่วยจิตวิญญาณทั้งหลายให้รอด มันก็มีปัญญาที่จะชนะพวกเขา ผู้ใดที่อยากเป็นเหมือนพระเยซู ผู้ใดที่อยากยอมรับสติปัญญาจากพระเจ้าและอยากยอมรับการตีมูลค่าของพระเจ้าเกี่ยวกับหลายสิ่งที่เป็นนิรันดร์ ก็ชนะชนะจิตวิญญาณในพระนามของพระเยซูเพราะการที่พระองค์ทรงเห็นค่าของพวกเขา โอ ผู้ที่ชนะจิตวิญญาณก็มีสติปัญญา

สง่าราศีเหล่านั้นแห่งสวรรค์ซึ่งเราชนะผู้คนมาถึงแสดงให้เห็นว่า

เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณมีสติปัญญาจริง ๆ

จงพิจารณาสง่าราศีเหล่านั้นแห่งสวรรค์เช่นกัน ผมกล่าวถึงในที่อื่นว่ามีบำเหน็จแสนพิเศษหลายประการบนโลกนี้และตอนนี้สำหรับการชนะจิตวิญญาณ บำเหน็จหนึ่งที่หวานชื่นที่สุดก็คือ คน ๆ หนึ่งสามารถเดินในการร่วมสามัคคีธรรมกับพระเจ้าแบบวันต่อวัน คุณรู้ว่ามีช่างแสนพิเศษที่ได้เป็นหุ้นส่วนกับพระเยซูคริสต์ในการกันเหล่าคนบาปให้พ้นจากนรก

ผมจำได้ว่าผมชนะจิตวิญญาณดวงแรกของผมมาได้อย่างไรตอนผมอายุสิบห้า ในเมือง West Texas ที่มีวันนั้น ผมหันไปหาเด็กชายอายุสิบห้าคนหนึ่งที่นั่งอยู่ข้าง ๆ ผมและทำให้เขายอมรับว่าเขาเป็นคนบาปและให้ร้องทูลต่อพระเยซูเจ้าเพื่อขอพระเมตตาและให้เขาเชื่อวางใจในพระคริสต์และจากนั้นก็กล่าวยอมรับพระองค์อย่างเปิดเผย โอ ความชื่นบานของผู้ชนะจิตวิญญาณ! ผมตระหนักถึงการสถิตอยู่ด้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าของในตอนนี้และอิทธิพลอันหวานชื่นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของผม จากนั้นวันต่อวันผมได้เรียนรู้ความชื่นบานของคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ

จากนั้นพระพรฝ่ายโลกอีกประการคือ ความซาบซึ้งของคนที่รับความรอด แต่ความชื่นบานและพระพรเหล่านั้นบนโลกนี้ก็เทียบไม่ได้เลยกับสิ่งเหล่านั้นในสวรรค์

ผู้ชนะจิตวิญญาณไม่ถูกนับว่ามีปัญญาขนาดนั้นบนโลกนี้ คนที่ทำเงิน คนที่ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งคนที่มีเส้นสายใหญ่โต คือคนที่ฉลาดตอนนี้ ผู้คนคิด แม้กระทั่งในแวดวงคริสเตียน ผู้ชนะจิตวิญญาณไม่มีค่ามากนักในสายตาของมนุษย์เมื่อเทียบกับคนที่ระดมทุนได้หรือคนที่สนับสนุนรายการนั้น ๆ เขาจะไปได้ไกลกว่าในหมู่ผู้คนที่เมื่อเทียบกับคนที่กีดกันเหล่าหญิงโสเภณีและพวกขี้เมาให้พ้นจากนรกและพาผู้คนที่กลับใจมาหาพระเจ้า ผมขอกล่าวว่า ผู้ประกาศข่าวประเสริฐและผู้ชนะจิตวิญญาณอาจไม่ได้คะแนนสูงนักบนโลกนี้ แต่ขอบคุณพระเจ้า วันหนึ่งเขาจะได้ นั่นอาจเป็นเหตุผลหนึ่งว่าทำไมพระเยซูเจ้าถึงตรัสบ่อยครั้งขนาดนั้นว่าคน

มากมายที่เป็นคนต้นจะเป็นคนสุดท้ายและคนสุดท้ายจะได้เป็นคนต้น

ดาเนียล 12:3 กล่าวว่า “บรรดาคนที่มีสติปัญญาจะส่องแสงเหมือนความสว่างจ้าแห่งท้องฟ้า และบรรดาผู้ที่ห็นคนเป็นอันมากมาสู่ความชอบธรรมจะเหมือนอย่างดวงดาวทั้งหลายเป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์” ช่างเป็นสิ่งที่แสนวิเศษจริง ๆ กับการกันผู้คนให้พ้นจากนรก! ชื่อเสียงบนโลกย่อมผ่านไป ความมั่งคั่งหลุดลอยไปจากนิ้วมือที่เป็นอัมพาตบนเตียงผู้ป่วยใกล้ตาย หรือในวันหนึ่งหรือคืนหนึ่งแห่งภัยพิบัติก่อนความมรณาครอบครัวเริ่มแยกย้ายกันไป เพื่อนฝูงจากลา และบรรดาคนที่เรารักก็ตายไปและทิ้งเราไป โอ ทุกสิ่งที่เป็นของโลกอยู่เพียงประเดี้ยวเดียว แต่ชื่อเสียงและพระพรเหล่านั้นของผู้ชนะจิตวิญญาณก็อยู่ชั่วนิรันดร์ เราขอขอบคุณพระเจ้าได้สำหรับเรื่องนั้น

“ผู้ที่ชนะจิตวิญญาณทั้งหลายก็มีสติปัญญา”!

คุณชนะจิตวิญญาณได้เสมอ

“และพระเยซูได้เสด็จไปตามบรรดานครและหมู่บ้านทั้งหลายโดยรอบ โดยทรงสั่งสอนในธรรมศาลา ทั้งหลายของพวกเขา และประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรนั้น และทรงรักษาทุกความเจ็บป่วยและทุกโรค ในท่ามกลางประชาชนให้หาย

“และเมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นคนเป็นอันมากนั้น พระองค์ก็ทรงเกิดความกรุณาต่อเขาทั้งหลาย เพราะพวกเขาอดโรย และถูกกระจัดกระจายไปโดยรอบ เหมือนฝูงแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง

“แล้วพระองค์ตรัสกับพวกสาวกของพระองค์ว่า “งานเก็บเกี่ยวนี้มีมากมายจริง ๆ แต่เหล่าคนงานก็มีน้อย

“เหตุฉะนั้น พวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของงานเก็บเกี่ยวนั้น เพื่อที่พระองค์จะทรงส่ง บรรดาคนงานเข้าไปในงานเก็บเกี่ยวของพระองค์” - มธ. 9:35-38

“ภายหลังบรรดาสิ่งเหล่านี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงตั้งสาวกอื่นอีกเจ็ดสิบคนไว้ด้วย และส่งพวกเขาออกไปทีละสองคน ให้ล่วงหน้าพระพักตร์พระองค์ไปก่อน ให้เข้าไปทุกนครและทุกสถานที่ซึ่งพระองค์เองจะเสด็จมานั้น

“เหตุฉะนั้นพระองค์จึงตรัสกับพวกเขาว่า “งานเก็บเกี่ยวนั้นเป็นการใหญ่นักหนา แต่เหล่าคนงานก็มีน้อย เหตุฉะนั้นพวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของงานเก็บเกี่ยวนั้น เพื่อที่พระองค์จะทรงส่ง บรรดาคนงานเข้าไปในงานเก็บเกี่ยวของพระองค์

“จงไปตามทางของพวกท่านเถิด ดูเถิด เราส่งพวกท่านออกไปเหมือนพวกลูกแกะอยู่ในท่ามกลางฝูงสุนัขป่า”- ลูคา 10:1-3

“ท่านทั้งหลายกล่าวว่า ‘ยังมีอีกสี่เดือน และจึงจะถึงฤดูเกี่ยวข้าว’ มิใช่หรือ ดูเถิด เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า จงแหงนตาของพวกท่านขึ้น และดูทุ่งนาทั้งหลายเถิด เพราะว่าทุ่งนาเหล่านั้นก็ขาวแล้ว พร้อมสำหรับการเกี่ยวข้าว”- ยอห์น 4:35

ทะเลสาบแห่งชีวิตมนุษย์ที่อยู่ใกล้คุณเต็มไปด้วยฝูงปลา และฝูงปลาก็กินเหยื่อเสมอ! มีจิตวิญญาณหลายดวงที่สามารถชนะได้อยู่เสมอ งานเก็บเกี่ยวนั้นเป็นการใหญ่เสมอ มีมากมายเสมอ สุขขาวอยู่เสมอ ในเกือบสี่สิบปีของงานรับใช้ในฐานะผู้ประกาศข่าวประเสริฐและหกปีของการชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวแบบ แข็งขันก่อนผมได้เป็นนักเทศน์ ผมได้พบว่ามิเหล่าคนบาปอยู่เสมอที่สามารถถูกชนะมาถึงพระคริสต์ได้ ผมชนะทุกคนไม่ได้ แต่ผมชนะใครสักคนได้

เกือบทุกที่ที่ผมไป ใครบางคนกล่าวว่า “คุณไม่เห็นหรือว่ามันเริ่มยากขึ้นแล้วที่จะชนะจิตวิญญาณ ยกขึ้นแล้วที่จะมีการฟื้นฟูทั้งหลาย?” หรือผู้คนถามว่า “คุณไม่เห็นหรือว่ามันยากกว่าที่จะมีการฟื้นฟูในภาคเหนือเทียบกับในภาคใต้?” และในเกือบทุกที่ ๆ ผมไปเพื่อเทศนา ผู้คนบอกผม ปกติแล้วก็รวมศิษยาภิบาลคนเดียวหรือหลายคนด้วย ว่า “พวกเรามีสถานการณ์ที่พิเศษเฉพาะและยากมาก ๆ ที่นี่” เมื่อเพื่อนรักของผม, Bennie Hedstrom, ซึ่งนำคณะกรรมการ Christian Business Men’s Committee ในเมืองชิคาโก, ซึ่งเขาได้ก่อตั้ง,

ชวนผมให้มาที่ซีกาโก้เพื่อร่วมการประชุมประกาศข่าวประเสริฐตอนเที่ยงวันในโรงแรมสหแห่งหนึ่งใน the Loop ซึ่งถ่ายทอดผ่านทางสถานีวิทยุที่มีอำนาจมากแห่งหนึ่ง เขาบอกผมว่า “ผมจะพบว่าที่นี่มันยากกว่านะ คุณชนะจิตวิญญาณหลายดวงที่นี่ไม่ได้เหมือนที่คุณทำได้ในภาคใต้ อย่าผิดหวังล่ะถ้าเราไม่มีผลลัพธ์แบบเดียวกัน” แต่ขอขอบคุณพระเจ้า เรามีผลลัพธ์แบบเดียวกันเลย หลายกรณีพิเศษที่สุดของการรับความรอด

ตอนที่ผมไปที่แคนาดาในงานฟื้นฟูหนึ่ง ศิษยาภิบาลท่านหนึ่งบอกผมว่า “คุณจะไม่เห็นผลลัพธ์ที่นี่แบบเดียวกับที่คุณเคยมีในซีกาโก้ เราเป็นพวกบริติช เราเป็นพวกอนุรักษ์นิยม พวกเราไม่เคลื่อนไหวรวดเร็วเหมือนผู้คนในสหรัฐอเมริกา” ผมบอกเขาว่าใช่แล้ว เราก็เคยมีผู้คนแบบนั้นในภาคใต้ที่ผมเติบโตมาเหมือนกัน เพียงแต่เราเรียกพวกเขาว่าพวกกลับสัตย์ จากนั้น ขอขอบคุณพระเจ้า ผมจำได้ว่าด้วยความชื่นบานศิษยาภิบาลที่โดดเด่นท่านนั้นเรียกผมกลับไปห้องอ่านหนังสือของเขาคืนหนึ่งหลังจากที่เราเป็นผู้ใหญ่สืบห้าคนมาถึงพระคริสต์ เขาสวมกอดชายผมสี่คนหนึ่ง และแทบจะพูดไม่ได้เลยเพราะร้องไห้อยู่ และเขากล่าวว่า “ผมอธิษฐานให้ชายคนนี้มาเยี่ยมปีแล้ว และตอนนี้ อาจารย์ไรซ์ครับ เขามาแล้ว!”

ความจริงที่เรียบง่ายและชัดเจนนั้นก็คือว่า งานเก็บเกี่ยวของผู้ชนะจิตวิญญาณสุขชาวแล้ว มีจิตวิญญาณหลายดวงเสมอที่สามารถชนะได้

พระวาระของพระเจ้ารับประกันอย่างชัดเจนว่าจะมีจิตวิญญาณ

หลายดวงอยู่เสมอที่พร้อมที่จะถูกชนะ

ช่างน่าทึ่งที่สามครั้งในภาคพันธสัญญาใหม่ ในวาระที่แตกต่างกัน พระเยซูตรัสแทบจะสิ่งเดียวกัน และแก่สิบสองคนนั้น เมื่อพระองค์ทรงเกิดพระทัยกรุณาต่อผู้คนมากมายเหล่านั้นรอบตัวพระองค์ที่เป็นเหมือนแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง พระองค์ตรัสว่า “งานเก็บเกี่ยวนั้นมีมากมายจริง ๆ แต่เหล่าคนงานก็มีน้อย เหตุฉะนั้น พวกท่านจงอ่อนน้อมพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของงานเก็บเกี่ยวนั้น เพื่อที่พระองค์จะทรงส่งบรรดาคนงานเข้าไปในงานเก็บเกี่ยวของพระองค์” (มธ. 9:37,38) งานเก็บเกี่ยวนั้นมีเหลือเฟือในตอนนั้น

ต่อมา เนื่องจากสิบสองคนนั้นไม่สามารถเข้าทุกประตูที่เปิดรับได้ ไม่สามารถเข้าถึงทุกสถานที่ที่ต้องการข่าวประเสริฐได้ พระเยซูจึงส่งอีกเจ็ดสิบคนไปเช่นกัน พวกเขาไม่ใช่คนเด่นดัง เราไม่รู้จักชื่อของพวกเขาเลยสักคน เห็นได้ชัดว่าพวกเขาเป็นผู้เชื่อใหม่ ไม่ใช่แกะที่โตแล้ว แต่เป็น “พวกลูกแกะ” ซึ่งพระเยซูทรงส่งไป “ท่ามกลางฝูงสุนัขป่า” และพระองค์ตรัสแก่พวกเขาว่า “งานเก็บเกี่ยวนั้นเป็นการใหญ่นักหนา แต่เหล่าคนงานก็มีน้อย เหตุฉะนั้นพวกท่านจงอ่อนน้อมพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของงานเก็บเกี่ยวนั้น เพื่อที่พระองค์จะทรงส่งบรรดาคนงานเข้าไปในงานเก็บเกี่ยวของพระองค์” (ลูกา 10:2) โอ ตอนนั้นพระองค์ไม่มีพวกคริสเตียนที่โตแล้ว ที่ได้รับการฝึกมาดีแล้ว พระองค์จึงส่งเหล่าผู้เชื่อใหม่ไปเพราะงานเก็บเกี่ยวนั้นเป็นการใหญ่นักหนา

อีกหน ขณะที่พระเยซูทรงพูดคุยกับเหล่าสาวกของพระองค์ที่เมืองสิคารีในแคว้นสะมาเรีย หลังจากที่พระองค์ได้ชนะหญิงชาวสะมาเรียคนหนึ่งและนางวิ่งเข้าเมืองไปบอกพวกผู้ชายแล้วว่า “จงมา ดูท่านผู้หนึ่ง ซึ่งได้บอกฉันถึงสิ่งสารพัดที่ฉันได้เคยกระทำ ท่านผู้นี้เป็นพระคริสต์มิใช่หรือ” (ยอห์น 4:29) และขณะที่ชาวเมืองนั้นกำลังออกมาเพื่อพบกับพระผู้ช่วยให้รอดที่แสนวิเศษของคัมภีร์ พระเยซูตรัสแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า

“ท่านทั้งหลายกล่าวว่า ‘ยังมีอีกสี่เดือน และจึงจะถึงฤดูเกี่ยวข้าว’ มิใช่หรือ ดูเถิด เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า

จงแหงนตาของพวกท่านขึ้น และดูทุ่งนาทั้งหลายเถิด เพราะว่าทุ่งนาเหล่านั้นก็ขาวแล้ว พร้อมสำหรับการเกี่ยวข้าว” (ข้อ 35)

เราไม่มีกรณีใดเลยที่พระเยซูเคยบ่งชี้ว่างานเก็บเกี่ยวนั้นสิ้นสุดแล้วเท่าที่เกี่ยวข้องกับชุมชนหนึ่งหรือเหล่าคนงานเป็นรายตัว ไม่มีผู้คนชนิดใดที่ไม่อาจชนะได้บ้างบางคน ไม่มียุคสมัยใดเลยในประวัติศาสตร์คริสตจักรเมื่อข่าวประเสริฐหมดฤทธิ์ของมันแล้ว หรือเมื่อเหล่าคนบาปไม่สามารถถูกพามาเชื่อวางใจพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้

นี่ถูกบ่งชี้โดยพระสัญญาที่ยิ่งใหญ่นั้นของเพลงสดุดี 126:5,6:

“บรรดาคนที่หว่านด้วยน้ำตาไหลจะได้เกี่ยวในความชื่นบาน

“คนที่ออกไปและร้องไห้ โดยหิวเมล็ดพืชอันมีค่า จะมาอีกอย่างไม่ต้องสงสัยด้วยความชื่นบาน โดยนำบรรดาเพื่อนข้าวของเขามาพร้อมกับเขา”

นี่เป็นพระสัญญาหนึ่งในแง่บวก: คนเหล่านั้นที่หว่านในน้ำตาจะเกี่ยวเกี่ยวในความชื่นบาน นี่เป็นการรับประกันหนึ่งที่ชัดเจน: คนที่ออกไปด้วยการร้องไห้ หิวเมล็ดพืชอันมีค่าแห่งข่าวประเสริฐไป จะกลับมาพร้อมเพื่อนข้าวอย่างแน่นอน เราไม่ถูกสัญญาว่าเราจะจับปลาทุกตัวในทะเลสาบได้ แต่เราถูกสัญญาว่าเราสามารถจับปลาได้เยอะ เราไม่ถูกสัญญาว่าทุกความพยายามจะชนะจิตวิญญาณได้สักดวง แต่ความพยายามบางส่วนของเราจะจับปลาได้ถ้าเราพยายามต่อไป

ในพระมหาบัญชา นั้น พระเยซูทรงบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่ามีบางคนอยู่เสมอที่สามารถชนะได้ พระองค์ตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก และประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน ผู้ที่เชื่อและรับบัพติศมาก็จะรอด แต่ผู้ที่ไม่เชื่อจะถูกลงพระอาชญา” (มาระโก 16:15,16) มีบางคนที่จะเชื่อเมื่อข่าวประเสริฐถูกประกาศด้วยฤทธิ์เดช เมื่อชุมชนใดถูกปกคลุมด้วยการพยายามชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวในฤทธิ์เดชของพระเจ้า พระเยซูตรัสพระมหาบัญชานั้นอีกในกิจการ 1:8: “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก” ความหมายโดยนัยตรงนี้ก็คือนี่ว่าเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมาอยู่บนเรา จะมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่จะเปลี่ยนแปลงจิตใจและช่วยจิตวิญญาณให้รอดในการเป็นพยานของเรา และจากนั้นพระมหาบัญชาจะถูกประทานไว้ในมัทธิว 28:19,20 พระเยซูทรงปิดท้ายด้วยคำตรัสที่ชัดเจนว่า “และดูเถิด เราอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป แม้กระทั่งถึงการสิ้นสุดของโลกนี้” แน่แน่นอนที่เราควรเข้าใจว่านี่หมายความว่า การสถิตอยู่ด้วยของพระคริสต์จะให้ฤทธิ์เดชและความสำเร็จประมาทหนึ่งในการเป็นพยาน

ในคำอุปมาเรื่องผู้หว่านในมัทธิว 13:3-8 พระเยซูเจ้าทรงบอกคร่าว ๆ ถึงความยากลำบากและพระพรเหล่านั้นของผู้ชนะจิตวิญญาณ เมล็ดที่มีค่าบางเมล็ดหล่นริมหนทางและถูกพวกนกในอากาศมาจิกกิน นั่นแสดงถึงพระวจนะข่าวประเสริฐที่ถูกชิงออกไปจากใจของเหล่าคนบาปโดยซาตานเพื่อที่พวกเขาจะไม่ได้รับความรอด

และเราถูกบอกว่าบางเมล็ดหล่นบนที่ ๆ มีหินเยอะ-ใจที่แข็งกระด้างของหลายคนนี้อาจตั้งปณิธานบาง

อย่างแต่ไม่มีการงานของพระคุณในจิตใจและไม่ได้บังเกิดใหม่อย่างแท้จริง เมื่อการข่มเหงหรือความยากลำบาก มา พวกเขา ก็หลงหายไปจากคำกล่าวยอมรับของพวกเขา

และเราถูกบอกว่าบางเมล็ดหล่นท่ามกลางต้นหนามและแม้ว่าเมล็ดนั้นงอกเงยและเติบโต มันก็ไม่เกิดผลไปสู่ความสมบูรณ์ ผู้ชนะจิตวิญญาณทุกคนเศร้าใจเพราะบางคนที่ตนชนะมาถึงพระคริสต์ไม่เคยทำอะไร เยอะเลยในฐานะคริสเตียน พวกเขาไม่ทิ้งทางเหล่านั้นทั้งหมดของโลก พวกเขาไม่ใช่คริสเตียนที่เกิดผลมาก

แต่ขอขอบคุณพระเจ้า เราถูกบอกว่า “เมล็ดพืชอื่น ๆ ก็ตกที่ดินดี และเกิดผล หนึ่งร้อยเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง สามสิบเท่าบ้าง”

ในที่นี้เรามีดินสี่ชนิดซึ่งเมล็ดข้าวประเสริฐหล่นไปบนนั้น บทเพลงนั้นกล่าวว่า

ออกไปพร้อมร้องไห้ หว่านเมล็ดเพื่อจอมเจ้านาย
แม้ความสูญเสียทำให้จิตใจของเราท้อถอยบ่อย ๆ
เมื่อการร้องไห้ของเราสิ้นสุด พระองค์จะตรัสเชิญเรา
เราจะมาด้วยความชื่นบาน นำฟ่อนข้าวกลับบ้าน

-Knowles Shaw

โอ เราชนะทุกคนไม่ได้ แต่เราชนะบางคนได้! พวกนกในอากาศได้บางเมล็ดไป และบางเมล็ดหล่นบนดินหินเยอะ แต่บางเมล็ดหล่นบนดินดีและเกิดผล หากเราหว่านต่อไปและหากเราไปตามเหล่าคนบาปด้วยข้าวประเสริฐต่อไป!

มันเป็นคำสอนที่เป็นเอกลักษณ์ของพระคัมภีร์ที่ว่า มีผู้คนที่สามารถชนะมาถึงพระคริสต์ได้เสมอ ว่างานเก็บเกี่ยวนั้นขาวเสมอ พี่น้องเอ๋ย มีปลาให้จับเยอะแยะ! พวกปลากำลังกินเหยื่อแล้ว!

การศึกษาเกี่ยวกับการกระทำกิจของพระเจ้าในยุคสมัยแห่งความเสื่อมถอยครั้งใหญ่

และความบาปแสดงให้เห็นว่าจิตวิญญาณหลายดวงสามารถถูกชนะมาถึงพระคริสต์ได้เสมอ

ช่วงเวลาแห่งการกลับสัจธรรมครั้งใหญ่ที่สุดและความเสื่อมถอยฝ่ายวิญญาณในอิสราเอล ผมเชื่อว่าน่าจะเป็นไม่นานก่อนการตกเป็นเชลยของอิสราเอล เมื่ออาหับเป็นกษัตริย์และนางเยเซเบลที่ชั่วยิ่งกว่าเป็นราชินี จากนั้นศาสดาพยากรณ์ส่วนใหญ่ของพระเจ้าถูกฆ่าและไม่กี่คนถูกซ่อนไว้ในถ้ำ ๆ ละห้าสิบคนและได้รับขนมปังและน้ำเป็นอาหาร ผู้พยากรณ์สี่ร้อยห้าสิบคนนั้นของพระบาอัล พวกผู้พยากรณ์ที่บูชารูปเคารพ กินที่โต๊ะของกษัตริย์ มีคนของพระเจ้าเพียงผู้เดียวที่ยืนหยัดสัตย์จริง และอาหับหวังและพยายามอย่างจริงจังที่จะฆ่าชายผู้เดียวนั้นเสีย นั่นคือเอลียาห์ แต่เมื่อเอลียาห์เรียกชนชาติอิสราเอลให้มายังภูเขาคารเมลและส่งคำทำออกไปว่า ถ้าพระบาอัลตอบด้วยไฟจากสวรรค์ได้ ทุกคนก็ควรปรนนิบัติพระบาอัล แต่ถ้าพระเจ้าจะทรงตอบโดยไฟที่อัศจรรย์ในการตอบคำอธิษฐาน ทุกคนก็ควรปรนนิบัติพระเจ้า ประชาชนก็เห็นดีด้วย และพระเจ้าทรงสำแดงฤทธิ์เดชของพระองค์อย่างมหัศจรรย์ ผู้พยากรณ์สี่ร้อยห้าสิบคนนั้นของพระบาอัลถูกฆ่าตาย ประชาชนชนหน้าลงและร้องว่า “พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์นั้น” และในพระเมตตาของพระเจ้า การตกเป็นเชลยนั้นถูกเลื่อนออกไปก่อนชั่วระยะหนึ่ง

โอ ถ้าคนหนึ่งสามารถชนะจิตวิญญาณหลายดวงได้ในสมัยของอาหับและเยเซเบล ในสมัยที่พวกเรูป

เคารพถูกใส่ไว้ในพระวิหารของพระเจ้าและพวกศาสนาดพยากรณ์ถูกฆ่าและผู้คนชอบให้เป็นเช่นนั้น เขาก็สามารถชนะจิตวิญญาณหลายดวงวันนี้ได้เช่นกัน

เราจำได้ว่าโยนาห์ไปยังเมืองนินะเวห์ที่ชั่วและเทศนา นำแปลกพอสสมควรในเมืองของพวกเขาที่นั่นก็รูปเคารพนั้นกษัตริย์เองถูกฟ้องใจและสั่งประชาชนให้สวมผ้ากระสอบและนั่งในขี้เถ้าและอดอาหารและอธิษฐานพระเจ้าทรงสดับฟัง และผู้คนมากมายหันมาหาพระเจ้า พวกเขากลับใจเชื่อจริง ๆ ด้วย เพราะพระเยซูตรัสว่า “ชาวเมืองนินะเวห์จะลุกขึ้นในการพิพากษาพร้อมกับคนชั่วอายุนี้ และจะกล่าวโทษมัน เพราะว่าชาวเมืองนินะเวห์ได้กลับใจเสียใหม่เพราะการประกาศของโยนาห์ และดูเถิด ผู้หนึ่งที่เป็นใหญ่กว่าโยนาห์ก็อยู่ที่นี่” (มธ. 12:41) คนเหล่านั้นได้รับความรอดและจะอยู่ในสวรรค์และจะเป็นพยานที่การพิพากษาครั้งสุดท้ายนั้นกล่าวโทษคนอื่น ๆ ที่ไม่ได้รับความรอด ถ้าพระเจ้าทรงใช้โยนาห์เพื่อชนะจิตวิญญาณหลายดวงในเมืองนินะเวห์ได้ พระองค์ก็สามารถใช้คุณเพื่อชนะจิตวิญญาณหลายดวงได้ในสถานการณ์ที่ยากที่สุด

สมัยแรก ๆ ของพวกอัครทูตในกรุงเยรูซาเล็ม หลังจากที่พระคริสต์ทรงถูกตรึงกางเขน ให้เราเห็นเรื่องราวแสนอัศจรรย์แห่งชัยชนะ ชนชาตินั้นได้กบฏต่อคำสอนของพระคริสต์ พวกพาริสีและคนอื่น ๆ ได้สมคบคิดกันเพื่อให้พระองค์ถูกฆ่า และฝูงชนก็ตามน้ำไปกับเหล่าผู้นำของพวกเขา พวกเขาจึงเกลียดชังและปฏิเสธพระเยซู ตรึงพระองค์ที่กางเขนและเยาะเย้ยพระองค์ขณะที่พระองค์กำลังสิ้นพระชนม์ เปโตร นักเทศน์ที่ดียเยี่ยมที่สุดและคริสเตียนที่ยอดเยี่ยมที่สุดในโลก สบถและสาบานและปฏิเสธพระผู้ช่วยให้รอดต่อหน้าผู้คน จากนั้นก็เลิกงานรับใช้ ช่างเป็นสถานการณ์ต้องห้ามจริง ๆ กกับการพยายามที่จะชนะจิตวิญญาณ! ผู้คนตอนนั้นมีใจแข็งกระด้างต่อข่าวประเสริฐ เหล่าคนชั่วที่ได้ฆ่าพระผู้ช่วยให้รอดก็อยากฆ่าเหล่าสาวกของพระองค์ กระนั้นพวกสาวกได้เฝ้าคอยในห้องชั้นบนนั้นจนกระทั่งฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาบนพวกเขา และพวกเขาออกไปและชนะจิตวิญญาณสามพันดวงในวันเดียว และอีกหลายพันดวงในหลายวันต่อมา ผู้คนมากมายทั้งชายและหญิง! ถ้าพวกเขาสามารถชนะจิตวิญญาณหลายดวงในกรุงเยรูซาเล็มที่มีใจแข็งกระด้างต่อข่าวประเสริฐได้ เราก็สามารถชนะจิตวิญญาณที่ไหนก็ได้

พระเยซูทรงพบว่าทุ่งน่านนั้นขาวแล้วในแคว้นสะมาเรียในท่ามกลางนักศาสนาเทียมเท็จเหล่านั้นที่เป็นพวกลุ่มผสม

หลายร้อยปีนับตั้งแต่พื้นเทคอสต์ เมื่อคริสตจักรสมัยนั้นมัวเมาภิเลส รักโลก ไม่เชื่อและเหล่าผู้รับใช้ของมันเป็นส่วนใหญ่แล้วเป็นพวกที่เชื่อว่าพระเจ้าแต่ก็ไม่กลับใจเชื่อ ในประเทศอังกฤษ John Wesley ได้ให้เหล่าผู้เชื่อใหม่ออกไปชนะจิตวิญญาณ พวกเขาเปลี่ยนโฉมฝ่ายวิญญาณและฝ่ายศีลธรรมของประเทศอังกฤษ และช่วยประเทศอังกฤษให้รอดพ้นจากการปฏิวัติฝรั่งเศส ในรัฐนิวยอร์กที่เซเพล หยาบข้าวและไร่ชื่อแบในสมัยผู้บุกเบิก Charles G. Finney ได้เริ่มประกาศข่าวประเสริฐด้วยฤทธิ์เดชและชนะหลายพันคน

พระเจ้าทรงรับประกันว่างานเก็บเกี่ยวนั้นจะขาวเสมอ ว่าจะมีจิตวิญญาณหลายดวงให้ชนะอยู่เสมอว่าข่าวประเสริฐเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าไปสู่ความรอด และประวัติศาสตร์ของข่าวประเสริฐพิสูจน์ว่ามันเป็นเช่นนั้น

พระเจ้าทรงมีทรัพยากรไม่จำกัดสำหรับผู้ชนะจิตวิญญาณ

ซึ่งทำให้การชนะจิตวิญญาณเป็นไปได้เสมอ

เปาโลได้รับการดลใจให้เขียนว่า “ศาสตราวุธทั้งหลายแห่งการสงครามของพวกเราไม่เป็นฝ่ายเนื้อหนัง แต่มีอำนาจโดยทางพระเจ้าที่จะทำลายบรรดาป้อมปราการที่เข้มแข็งลงได้” (2 คร. 10:4) คนที่มีระเบิดไดนาไมต์มากพอ เสียมไฟฟ้าที่ใหญ่พอและพลังไฟฟ้ามากพอที่จะขับเคลื่อนพวกมัน และได้รับมอบอำนาจเพื่อจะได้วัสดุต่าง ๆ ที่เขาต้องการ-ชายผู้นั้นก็เคลื่อนภูเขาหลายลูกได้ ขอขอบคุณพระเจ้า ทรัพยากรทั้งหลายของพระองค์-ซึ่งมีพร้อมใช้งานอย่างเต็มที่ ถูกจัดทำให้เสมอ-ทำให้ผู้ชนะจิตวิญญาณสามารถชนะได้เสมอ

ประการแรก มีพระวาทะของพระเจ้า เปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐของพระคริสต์ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า อันนำไปสู่ความรอดแก่ทุกคนที่เชื่อ” (รม. 1:16) โอ มีฤทธิ์เดชในพระวาทะของพระเจ้า!

พระเจ้าตรัสแก่เยเรมีย์ว่า “ถ้อยคำของเราไม่เหมือนไฟหรือ...และเหมือนก้อนที่ทุบหินให้แตกเป็นชิ้น ๆ” (ยรม. 23:29) พระวาทะของเจ้ามีฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ และมันคมกริบกว่าดาบสองคม พระวาทะของเจ้ามีส่วนในจิตวิญญาณทุกดวงที่รับความรอด: “โดยได้บังเกิดใหม่ ไม่ใช่จากเมล็ดที่จะเปื่อยเน่าเสีย แต่จากเมล็ดอันไม่รู้เปื่อยเน่า โดยพระวาทะของพระเจ้า ซึ่งมีชีวิตและดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” (1 ปต. 1:23) และ “พระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์นั้นดีพร้อม พื้นฟูจิตใจ” (สดด. 19:7)

โอ พระวาทะอันเปี่ยมสุขนี้ของพระเจ้า! ถ้าพระเยซูคริสต์ทรงอยู่ที่วันนี้เพื่อจะเทศนา พระองค์ก็คงไม่มีสิ่งใดที่จะเทศนาซึ่งดีไปกว่าพระคัมภีร์ที่เรา มี ตอนที่พระองค์ยังทรงอยู่บนโลกนี้ พระองค์ได้ทรงเทศนาจากภาคพันธสัญญาเดิมอยู่ตลอดเวลา ผู้ที่มีพระคัมภีร์ก็มีองค์ประกอบหนึ่งที่ผิดพลาดไม่ได้ในการชนะจิตวิญญาณ

ประการที่สอง มีพระคุณของพระเจ้า ความรักเมตตาของพระองค์สำหรับเหล่าคนบาป พระทัยที่กรุณาและเศร้าสร้อยของพระองค์ที่จะไม่มีวันพอใจเลยจนกว่าคนบาปคนสุดท้ายได้รับคำเชิญชวนที่เร่งด่วนที่สุดให้มารับความรอด ผมขอร้องคุณ จงไปดูในพระคัมภีร์ของคุณอีกที! ถ้ายอห์น 3:16 ยังอยู่ที่เดิม คุณก็ยังชนะจิตวิญญาณได้อยู่! พระเจ้ายัง “ทรงรักโลก” เหมือนที่พระองค์เคยรักใหม่เมื่อ “พระองค์ได้ประทานพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระองค์”? ถ้าพระเจ้าต้องทำมันใหม่หมดอีกหน พระองค์จะประทานพระบุตรของพระองค์ ผู้ซึ่งงดงามที่สุดและดีที่สุด และเป็นที่รักสุดพระทัยของพระองค์ เพื่อกันผู้คนให้พ้นจากนรกไหม? ถ้าพระคุณซึ่งเปี่ยมด้วยความรักของพระเจ้า ซึ่งหยิบยื่นให้แก่เหล่าคนบาปฟรี ๆ เป็นข้อเท็จจริงหนึ่ง ก็ขอบคุณพระเจ้า นั่นก็เป็นทรัพยากรอย่างหนึ่งที่มีพร้อมอยู่เสมอสำหรับการชนะจิตวิญญาณ

มีคนตอบกลับและร้องทุกข์ว่ามีบาปอยู่ทุกแห่งหน มีความมืดแห่งความไม่เชื่อและแนวคิดเสรีนิยม มีคนยับยั้งบัญญัติต่าง ๆ ของพระเจ้า ดูหมิ่นพระนามทั้งหลายของพระเจ้า ความไม่แยแสต่อเรื่องฝ่ายวิญญาณทั้งหลายของผู้ที่มีความคิดแบบชาวโลก โอ นี่คือนรกที่บาปหนา! เราเป็นเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่ผิดบาปและตกต่ำ ใจมนุษย์นั้นชั่วเกินคำบรรยาย อันที่จริง เราถูกบอกโดยการดลใจที่มาจากพระเจ้าว่า “ใจนั้นเต็มไปด้วยการลอกหลวงเหนือกว่าสิ่งสารพัด และชั่วอย่างร้ายกาจ ผู้ใดจะรู้จักใจนั้นได้เล่า” (ยรม. 17:9) โอ ใช่แล้ว! แต่พระเจ้าทรงทราบทั้งหมดนั้นล่วงหน้าแล้ว ฉะนั้นเราจึงได้รับคำกล่าวที่เปี่ยมชัยชนะและนำยินดีนั้นที่ว่า “ที่ใดที่

บาปได้ปรากฏมากมาย พระคุณก็ได้ปรากฏมากมายยิ่งขึ้นที่นั่น” (รม. 5:20) ความรักของพระเจ้า พระคุณของพระเจ้า ความสงสารของพระเจ้า ความกรุณาของพระเจ้า ความรักที่ไม่หยุดหย่อนของพระบิดาและของพระบุตรและของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มีต่อมนุษย์ที่หลงหาย ทำให้ผู้ชนะจิตวิญญาณสามารถชนะจิตวิญญาณได้เสมอ มีปัจจัยมากมายจริง ๆ ที่กองสุมอันเป็นประโยชน์ต่อผู้ชนะจิตวิญญาณ!

ประการที่สาม มีอาวุธหนึ่งที่ถูกเมินเฉยมากเกินไป ทรัพยากรหนึ่งที่ถูกใช้งานน้อยจริง ๆ-การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณของพระเจ้า! มีการทรงเจิมนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์! มีลมหายใจนั้นแห่งสวรรค์ซึ่งสามารถมาอยู่บนใจและความคิดและถ้อยคำของผู้ชนะจิตวิญญาณได้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพบว่าไม่มีเคสใดที่ยากเกินไป พระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถพองใจคนเหล่านั้นที่มีใจแข็งกระด้างที่สุดได้ ผมเห็นมันทั่วประเทศนี้แล้ว เดือนมกราคมหนึ่งผมเคยเห็นมันในประเทศอินเดีย เมื่อหลายร้อยคนได้หันมาหาพระคริสต์ ไม่ใช่เป็นครั้งคราว แต่เป็นประจำในงานรณรงค์ครั้งใหญ่ ๆ ของผม ผมได้เห็นพวกคนขึ้นมา พวกหญิงโสเภณี พวกคนไม่เชื่อ พวกคาทอลิก พวกยิว เหล่าคนบาปที่ใจแข็งกระด้าง พวกนักศาสนาที่พอใจในตนเอง ถูกชนะมาถึงพระคริสต์และรับความรอด บ่อยครั้งเหลือเกินที่เราพยายามโดยใช้เล่ห์เหลี่ยมของเราเอง มันสมองของเราเอง บุคลิกภาพของเราเอง ในเมื่อเราสามารถวางระเบิดไดนาไมต์ในใจของเหล่าคนบาปได้ ถ้าเราจะเพียงเฝ้าคอยพระเจ้าเพื่อรับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณเพื่อจะพูดเวลาที่เรารู้และเป็นพยานในที่ ๆ เราเป็นพยาน! พระวจนะของพระเจ้าอาจดูเหมือนไร้ซึ่งฤทธิ์เดชในมือของผมเพียงลำพัง “ตัวอักษรประหารให้ตาย” แต่ดาบของพระวิญญาณนั้นไม่ไร้ซึ่งฤทธิ์เดชเมื่อพระเจ้าพระวิญญาณทรงกวัดแกว่งมัน

โอ ฉะนั้น มีทรัพยากรหลายอย่างซึ่งทำให้คริสเตียนคนหนึ่งสามารถชนะจิตวิญญาณหลายดวงได้เสมอ ขอให้เราแน่ใจว่าเราใช้ทรัพยากรเหล่านี้

พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน ตราบใดที่บรรดาพระสัญญาของพระเจ้าเป็นความจริง ผมก็สามารถมี การทรงนำที่ชัดเจนได้ว่าจะต้องไปที่ไหน ผมควรพูดกับใคร และต้องพูดอะไร ตราบใดที่พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน พระองค์ก็สามารถทำให้รูปการณ์ต่าง ๆ เข้ากันกับคำพยานที่ชนะจิตวิญญาณของผม

เนื่องจากพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน พระองค์จึงสามารถนำฟิลิปและชนที่ชาวเอธิโอเปียขึ้นมาเจอกัน และให้ชนที่ผู้้นั้นอ่านอิสยาห์ 53

เนื่องจากพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน เปาโลจึงสามารถทำให้เอสิมาสผู้ใช้เวทมนตร์นั้น تابอดไปเมื่อเขาขัดขวางการชนะเซอร์จีส เปาโล และจึงสามารถนำคนบาปที่ล้มเลผู้้นั้นมาถึงความเชื่อที่ช่วยให้รอดได้ (กิจการ 13:6-12)

เนื่องจากพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน มีประตูหลายบานที่สามารถเปิดได้ ผู้คนที่ใช้ซึ่งเราสามารถติดต่อกับได้ เมื่อเปาโลและสิลาสอธิษฐาน พวกเขา ก็เขย่าประตูถูกจนเปิดและหักเครื่องจองจำและเขย่านายคุกนั้นให้ไม่เพียงออกจากที่นอนของเขาแต่ออกจากความกระหึ่มของเขาจนอ่อนวอนว่า “ท่านทั้งหลายเจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไรจึงจะรอดได้” (16:30)

ผมขอกล่าวว่า มีทรัพยากรหลายอย่างจากพระเจ้าซึ่งทำให้งานเก็บเกี่ยวนั้นมีพร้อมอยู่เสมอ เหล่าคนบาปจึงสามารถถูกชนะมาได้เสมอ

ธรรมชาติของมนุษย์ในโลกนี้เป็นแบบที่ทำให้

มีโอกาสใหม่ ๆ อยู่เสมอสำหรับ

การชนะจิตวิญญาณ

มีการแต่งงานเพิ่มขึ้นและมีทารกเกิดเพิ่มขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ตอนนั้นทุกแห่งหนในอเมริกา โรงเรียนมัธยมปลายแห่งใหม่ ๆ กำลังถูกก่อสร้าง และวิทยาลัยเหล่านั้นกำลังเตรียมพร้อมสำหรับการเข้าเรียนในระดับวิทยาลัยที่เพิ่มมากขึ้น การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรหมายความว่าเหล่าผู้นำทางธุรกิจวางแผนที่จะให้มีโรงเรียนเพิ่มขึ้น สร้างยานยนต์เพิ่มขึ้น เปิดร้านค้ามากขึ้น เด็กเกิดใหม่ทุกคนเหล่านั้น เด็ก ๆ และคนหนุ่มสาวหลายล้านคน ต้องถูกชนะมาถึงพระคริสต์ ปีแล้วปีเล่า มีเด็กชายและเด็กหญิงหลายแสนคนเสมอที่เริ่มโตถึงวัยที่รู้ผิดชอบชั่วดี

ผมขึ้นบานยี่งักที่ลูกสาวหกคนของผมและลูกเขยหกคนของผมรับความรอดแล้วทุกคน แต่ผมมีหลานยี่สิบคน เจ็ดคนในนั้นประกาศตัวว่าเชื่อในพระคริสต์แล้ว นั่นหมายความว่าสิบสามคนในพวกเขาในอีกไม่กี่ปีถัดไปจะต้องถูกชนะ ผมรู้ว่ามีโอกาสใหม่ ๆ ให้ชนะ

ชาวโลกพูดถึง “ประชากรล้นโลก” และพวกนักวิทยาศาสตร์จะให้มาตรการคุมกำเนิด เอาละ สำหรับผู้ชนะจิตวิญญาณ “ประชากรล้นโลก” นั้นแค่หมายความว่าผู้คนที่หลายล้านต้องการข่าวประเสริฐ และพร้อมที่จะให้ชนะ

นอกจากนี้ ในทุกห้วงแห่งมีการปลัดพราก ความผิดหวัง ความปวดร้าวใจ ความล้มเหลวที่ไม่อาจเลี่ยงได้ในท่ามกลางเผ่าพันธุ์ที่บาปหนา ซึ่งมักเตรียมผู้คนให้พร้อมรับข่าวประเสริฐ พวกคอมมิวนิสต์ฉวยโอกาสจากทุกความไม่สงบครั้งใหญ่ ทุกการปะทะระหว่างชาติพันธุ์ต่าง ๆ หรือรัฐบาลต่าง ๆ เอาละ แน่แน่นอนว่าพร้อมกับทุกความไม่สงบ ทุกพระพรและภัยพิบัติ มีการนำพาต่าง ๆ ของพระวิญญาณของพระเจ้าเพื่อเตรียมผู้คนให้พร้อมที่จะรับความรอด

ในเมืองฟอร์ทเวิร์ธ รัฐเท็กซัส เด็กหญิงวัยห้าขวบคนหนึ่งเสียชีวิตหลังจากล้มป่วยเพียงช่วงสั้น ๆ คุณพ่อที่ใจสลายไม่ยอมรับการปลอบโยน แต่ โอ ใจของเขาเปิดรับความจริงอันเปี่ยมสุขนั้นที่ว่าพระเยซูเจ้าอาจเสด็จมาได้ทุกเมื่อและว่าเขาสามารถเตรียมพร้อมที่จะไปพบกับลูกสาวตัวน้อยของเขาได้อีก ก่อนหน้านั้นเขานอนร้องไห้สะอึกสะอื้นอยู่บนที่นอน ทันใดนั้นเขาลุกขึ้นนั่งและพูดกับผมอย่างจริงจังว่า “ผมอยากให้พระองค์เสด็จมาวันนี้เลย!” ใจที่ปวดร้าวทุกดวงหมายถึงการเปิดใจรับฟังข่าวประเสริฐมากขึ้น

ในเมืองดัลลัส รัฐเท็กซัส ผมถูกเรียกให้ไปที่บ้านหลังหนึ่ง ชายคนหนึ่งออกไปกินเหล้ามา ภรรยาที่โมโหของเขาโทรหาผม ลูก ๆ สองคนนั่งตะลึงนั่งเงิบให้กับเหตุการณ์น่าเศร้าที่เกิดขึ้นในบ้าน หญิงผู้นั้นบ่นว่า “ฉันไม่เชื่อเลยล่ะว่าเขารักฉัน เขาบอกว่าเขารัก แต่เขาก็ทำตัวเหมือนไม่รักเลย” ชายผู้นั้นขบหน้าในมือของตนและร้องไห้เหมือนเด็ก เขาบอกผมว่า “เจ้านายผมบอกว่าถ้าผมกินเหล้าอีก ผมจะโดนไล่ออก เขาทนรับเรื่องนั้นไม่ไหวแล้ว ภรรยาของผมบอกว่าเธอใช้ชีวิตแบบนี้ไม่ไหวแล้ว เธอจะกลับไปอยู่กับแม่ของเธอ โอ อัจฉริยะไรซ์ครับ มีทางใดบ้างไหมที่ผมจะตั้งตัวใหม่และเลิกดื่มและเป็นคนแบบที่ผมอยากเป็นได้ล่ะ?”

เหตุการณ์น่าเศร้านั้นเป็นประตูไปสู่สวรรค์! ใจที่แตกสลายนั้นเป็นโอกาสของการปลอบประโลมใจและความ

ขึ้นบานในพระเยซูคริสต์ ช่างน่าชื่นใจจริง ๆ ที่เราทุกคนได้คุกเข่าลงด้วยกันในห้องนั้น และที่นั่นเขาได้เชื่อวางใจพระเยซูคริสต์

ในเมืองแฮมรีค รัฐเท็กซัส หญิงสาวคนหนึ่ง ลูกสาวของครอบครัวหนึ่งที่โดดเด่น ได้ขู่ว่าจะฆ่าตัวตาย ผมขอร้องเพื่อนของเธอให้พาเธอมาที่บ้านของผม และเธอก็มา เธอบอกผมว่า “หนูอยากตายค่ะ หนูลองทุกอย่างแล้ว ไม่มีสิ่งใดในชีวิตที่ควรค่ากับการอยู่ต่อ” คุณพ่อที่ชอบเอาใจของเธอเคยส่งเธอไปเมืองนอกและได้ไปเยือนเมืองหลวงที่มีชื่อเสียงด้านศิลปะของโลกหลายเมือง เธอได้เรียนมหาลัยและได้สวมเสื้อโค้ทตัวมิงค์และได้ท่องเที่ยว เธอได้ฟังดนตรี เธอเป็นสมาชิกของสโมสรนอกเมือง เธอลองความสนุกสนานทุกรูปแบบของโลกแล้ว เธอกล่าวว่า “เพียงช่วงสั้น ๆ หนูหลอกตัวเองและคิดว่าหนูสามารถมีความสุขได้อีก จากนั้นเมื่อหนูกลับบ้านมาจากงานปาร์ตี้ หนูก็อยากตาย ถ้าไม่กลัวคุณพ่อคุณแม่จะเสียใจ หนูคงฆ่าตัวตายไปแล้ว”

ผมบอกเธอไปว่าเธอสามารถมีสันติสุขและพบว่าชีวิตนั้นน่าชื่นใจและเป็นสุขได้ทุกวัน เธอมองผมด้วยสายตาที่ไม่อยากเชื่อ จากนั้นด้วยริมฝีปากที่สั่นเทา เธอถามผมว่า “โปรดบอกหนูที่ว่าหนูต้องทำยังไงคะ!”

ผมกล่าวว่า “ขอให้คุณคุกเข่าลงข้าง ๆ เก้าอี้ของคุณและบอกพระเยซูคริสต์ถึงสิ่งที่คุณได้บอกผมไป ทูลพระองค์ว่าคุณลองสารพัดที่โลกจะมีให้แล้วและมันนำมาแต่ความปวดร้าวใจและความขุ่นข้องหมองใจและความไม่โอ้อใจ ทูลพระองค์ว่าใจของคุณนั้นว่างเปล่าและหิวโหยและเศร้าและคุณอยากได้สันติสุขและการยกโทษ ทูลพระองค์ว่าคุณจะเชื่อวางใจพระองค์เดี๋ยวนี้”

เราคุกเข่าลงด้วยกันและผมอธิษฐาน น้ำตาของเธอไหลหยดบนพรมเป็นเม็ดใหญ่ขณะที่เธออธิษฐานและสะอึกสะอื้น จากนั้นเธอได้เชื่อวางใจพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและลุกขึ้นด้วยความยินดีในสีหน้าของเธอและออกไปสู่ชีวิตแห่งสันติสุขและความสุข

ผมกำลังกล่าวว่าความขุ่นข้องหมองใจและความวุ่นวายใจและเหตุฉุกเฉินและการพลัดพรากทั้งหลายของโลกนี้ทำให้มีใจหลายดวงที่เปิดรับข่าวประเสริฐอยู่เสมอ

หนุ่มสาวสองคนมาขอให้ทำพิธีสมรสด้วยความขึ้นบานในดวงตาของพวกเขา ความรักของพวกเขาขึ้นหวานชื่นและสวยงาม เพราะใจของเจ้าสาวนั้นอ่อนโยนยิ่งนักขณะที่เธอคิดถึงบ้านของเธอเองกับชายผู้หนึ่งที่เธอรักยิ่ง เธอจึงสำนึกในพระคุณและดีใจและขอบพระคุณพระเจ้า และมันง่ายที่จะชนะเธอมาถึงพระคริสต์

ชายหนุ่มที่แข็งแรงคนหนึ่งรำให้ข้างโรงศพของคุณแม่ของเขา เธอเป็นผู้หญิงที่ดีจริง ๆ และเธอรักเขามากจริง ๆ เขาเสียใจมากกับความสูญเสียของตน ในไม่ช้าเขาก็เชื่อวางใจในพระเจ้าของคุณแม่ของเขา ผมเคยเห็นหลายร้อยคนที่รับความรอดที่งานศพหรือไม่ก็ข้างโรงศพในบ้านของพวกเขาหรือข้างหลุมศพที่เปิดอยู่

ผมเคยรู้จักคนหนึ่งที่รับความรอดและขึ้นชมยินดีและปรบมือของเธอเมื่อผมเทศนาแก่พวกผู้หญิงในคุกแห่งหนึ่งในเมืองฟอर्थเวิร์ธ เธอสรรเสริญพระเจ้าเสียงดังว่า “ขอบคุณพระเจ้าที่ฉันทิดคุยก! เมื่อก่อนฉันไม่ยอมไปคริสตจักร ไม่ยอมฟังวิทย์ แต่ฉันเข้าคุกและฉันเคยคิดว่าฉันคงเนาตายที่นี่ เมื่อก่อนฉันมองไม่เห็นใครเลย ไม่มีอะไรจะอ่าน ไม่มีใครให้พูดคุยด้วย ฉันก็เลยมาที่ห้องนมัสการนี้เพื่อร่วมประชุม ขอบคุณพระเจ้าที่ฉันทิดคุยกและพระเจ้าทรงกันฉันให้พ้นจากนรก!”

คุณไม่ต้องบอกผมหรือว่าไม่มีใครให้ชนะ ตราบใดที่บาปมีมากมาย พระคุณก็จะมากมายยิ่งกว่า ยิ่งมีความทุกข์และความปวดร้าวใจในโลกมากเท่าไร ก็ยิ่งมีผู้คนที่สามารถถูกชนะมาถึงพระคริสต์มากเท่านั้น คุณแม่ที่ใจสลายที่สุดสูญเสียลูกน้อยของเธอไป ชายที่ทำตัวโง่ ๆ และทำให้ครอบครัวของตนพัง ชายที่ใช้โอกาสของตนลั่นเปลืองและล้มเหลวในธุรกิจ หนุ่มสาวจอมซ่าที่พบว่าแอปเปิ้ลของซาตานทุกลูกมีหนอนยั้วเยี้ยและว่าปลายทางของความรื่นเริงนั้นคือความหนักใจทั้งหมดนี้เป็นโอกาสอันดีสำหรับข่าวประเสริฐ

คืนหนึ่งใน North Texas เราได้พบพรยงค์คนหนึ่งพลิกคว่ำอยู่ริมทางหลวง คืนนั้นผมชนะสองคนในหนุ่มสาวเหล่านั้นมาถึงพระคริสต์ในการประชุมอธิษฐานเที่ยงคืน

คุณคิดหรือว่าไม่มีใครกลัวความตาย? คุณคิดหรือว่าไม่มีใครมีการนำพาของจิตสำนึก? คุณคิดหรือว่าไม่มีเด็กสาวใจแตกคนไหนขอให้เธอได้กลับเป็นคนบริสุทธิ์อีก และอยากได้รับการยกโทษและการชำระให้สะอาด? นักเขียนชาวโลกคนหนึ่งเขียนเกี่ยวกับงานในทัณฑสถานแล้วว่าพวกนักโทษใหม่ที่มาถึงทัณฑสถานนั้นมักร้องเสียงดังตอนกลางคืนว่า “โอ พระเจ้า ลูกเสียใจ!” นักโทษคนหนึ่งเล่าให้ผมฟังอย่างเศร้าใจว่าคุณพ่อของเขาได้เอาอะไรไปจำนอง ว่าคุณแม่ของเขาหมกขังเขาไปจนตายและเธอร้องไห้อยู่เกือบตลอดเวลา เขาอยากพบสันติสุขและการยกโทษ ผมกำลังกล่าวว่าธรรมชาติมนุษย์และโลกนี้แบบที่พวกมันเป็น มีใจหลายดวงที่พร้อมรับข่าวประเสริฐอยู่เสมอ พร้อมที่จะรับความรอด

อย่าท้อใจเพราะความผิดหวังและการถูกปฏิเสธ

ยังมีจิตวิญญาณหลายดวงให้ชนะได้อยู่

ผมจำได้เกี่ยวกับสตรีคริสเตียนผู้หนึ่งที่ได้อินคำเทศนาหนึ่งเรื่องการชนะจิตวิญญาณและเธอตัดสินใจว่าเธอจะตั้งใจพยายามชนะใครสักคนมาถึงพระคริสต์ คนแรกที่เธอเข้าหาปฏิเสธเรื่องนี้อย่างไม่ยั้งและไม่หันมาหาพระคริสต์ เธอบอกผมว่าเธอผิดหวังมากเสียจนในช่วงสองหรือสามปีหลังจากตอนนั้นเธอไม่ได้พยายามชนะจิตวิญญาณสักดวงอีกเลย! มีกล่าวไว้ว่า “ถ้าอดใจคงไม่ชนะใจสาวงาม” และมันช่างอ่อนแอและบาปหนากับการเลิกชนะจิตวิญญาณเพราะความยุ่งยากหรือความผิดหวังเล็กน้อย

ในลูกา 14:15-24 พระเยซูทรงให้ภาพที่แสนวิเศษของผู้ชนะจิตวิญญาณคนหนึ่งทำงาน พระองค์ทรงเล่าคำอุปมาเกี่ยวกับชายคนหนึ่งจัดการเลี้ยงใหญ่และเชิญคนเป็นอันมากและส่งผู้รับใช้ของตนไปตอนมือค้ำเพื่อจะกล่าวแก่คนทั้งหลายที่ได้รับเชิญแล้วว่า “เชิญมาเถิด เพราะบัดนี้สิ่งสารพัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว” และเราถูกบอกว่า “พวกเขาทุกคนก็เริ่มพากันหาข้ออ้าง” คนหนึ่งซื้อที่ดินแปลงหนึ่งไว้และต้องไปดูมันในช่วงมือค้ำอีกคนซื้อวัวไว้ห้าคู่และตอนนี้เขาต้องไปลองควัวเหล่านี้ อีกคนก็แต่งงานกับภรรยาคนหนึ่ง และไม่ได้กล่าวเลยว่า “ข้าพเจ้าขอตัว” แต่กล่าวเพียงว่า “เหตุฉะฉนั้นข้าพเจ้าจึงไม่สามารถมาได้” เห็นได้ชัดว่าทั้งหมดนี้เป็นข้ออ้าง ไม่ใช่เหตุผล ถ้าคนใดซื้อที่นาไว้แล้ว พรุ่งนี้มันก็ยังอยู่ ถ้าเขาซื้อวัวเหล่านั้นแล้ว ช่วงมือค้ำก็ไม่ใช้เวลาเหมาะที่สุดที่จะไปลองดูพวกมัน ชายใดที่เพิ่งแต่งงานก็น่าจะอยากพาเจ้าสาวที่น่ารักของตนออกไปทานข้าวนอกบ้าน และพระเยซูทรงเจตนาให้ข้ออ้างและคำบอกปิดเหล่านี้บ่งชี้ถึงการปฏิบัติที่ผู้ชนะจิตวิญญาณจะต้องคาดหมายไว้

ผู้รับใช้คนนั้นกลับไปรายงานต่อเจ้านายของตน ผู้ซึ่งกล่าวแก่เขาว่า “จงออกไปโดยเร็วตามบรรดา

ถนนใหญ่และตรอกน้อยทั้งหลายแห่งนคร และพาคนยากจน และคนพิการ และคนง่อย และคนตาบอดเข้ามาที่นี่” และผู้รับใช้นั้นก็ทำตามคำสั่ง ถ้าเขาตามคนจำพวกหนึ่งมาไม่ได้ เขาก็ต้องไปตามคนอีกจำพวก ถ้าเขาไปตามคนเหล่านั้นที่ตอนแรกได้รับเชิญให้มาไม่ได้ เขาก็ต้องไปเชิญคนอื่น ผมดีใจเหลือเกินที่พวกคนยากจนและคนพิการและคนตาบอดเป็นที่รักต่อพระเจ้าและเป็นที่ยอมรับ

แต่ยังมีที่ว่างอยู่อีก! ฉะนั้นเจ้านายผู้หนึ่งจึงสั่งผู้รับใช้ของตนว่า “จงออกไปตามบรรดาทางใหญ่และริ้วต้นไม้ทั้งหลาย และบังคับพวกเขาให้เข้ามา เพื่อบ้านของเราจะได้เต็ม” และผู้รับใช้นั้นก็ทำตามคำสั่งและมีมือค้ำนั้นเต็มไปด้วยแขกเหรื่อ

คนบอกปิดเยอะจริง ๆ! ความผิดหวังเยอะจริง ๆ! เขาไปตามทุกคนมาไม่ได้ แต่เขาก็ตามบางคนมาได้ และคุณก็ทำได้เช่นกัน! อย่าท้อใจเลย คุณทราบล่วงหน้าแล้วว่าไม่ใช่ทุกคนจะรับความรอด

คุณคิดหรือว่าพนักงานขายเครื่องดูดฝุ่นที่ไปตามบ้านจะขายของได้ทุกหลัง? บริษัทที่ขายรถขายให้ทุกคนที่มาดูรถหรือ? คุณคิดหรือว่าผู้มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งทุกคนที่ผู้สมัครจับมือด้วยจะออกเสียงให้ผู้สมัครคนนั้น? เด็กหนุ่มทุกคนที่ชวนเด็กสาวไปเดทได้แต่งงานกับเด็กสาวคนนั้นหรือ? เมื่อชาวประมงคนใดไปหาปลา เขาได้ปลาตัวหนึ่งสำหรับเหยื่อทุกอันที่เขาติดไว้ที่ตะขอหรือ? มันช่างโง่งเงลาที่จะคิดว่าทุกคนที่เราเข้าหาจะหันมาหาพระคริสต์ในทันทีอย่างง่ายดาย นั่นไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าทรงสัญญา แต่พระองค์ทรงสัญญาจริง ๆ ว่ามีคนเหล่านั้นที่เราชนะได้และที่เราควรชนะพวกเขา

เช้าวันหนึ่งผมออกไปทำงานในเมืองหนึ่งของรัฐไอโอวา ซึ่งเป็นที่ ๆ ผมมีนัดหลายตอนในการประชุมฟื้นฟู โดยต้องไปตามห้างร้านต่าง ๆ ผมคิดว่าผมได้พูดคุยกับคนยี่สิบคน มีพวกคาทอลิก พวกเมธอดิสต์ พวก Disciples พวกคอนกรีทเชิร์ช พวกที่ใช้ชื่อคริสเตียนทุกรูปแบบ และบางคนที่ไม่เสแสร้งเลยว่าเป็นผู้นับถือศาสนาอย่างเปิดเผย บางคนอัธยาศัยดีแต่ก็สงวนท่าที บางคนบอกปิดผม บางคนยกข้ออ้าง แต่นักธุรกิจชายคนหนึ่งอายุสี่สิบกว่า ๆ ขณะที่ผมพูดคุยกับเขาในแผนกเครื่องเรือนของห้างใหญ่แห่งหนึ่ง ได้หันมาหาพระคริสต์ สองหนผู้คนเลี้ยงเราไปตรงช่องระหว่างชั้นวางสินค้า และหนหนึ่งเราต้องย้ายไปที่อีกส่วนเพื่อที่จะสนทนาและอธิษฐานจนจบ แต่ชายคนนั้นได้ทูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะยกโทษให้เขาและเขาเชื่อวางใจพระคริสต์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอด

โอ อาย้ออมแพ้ง่าย ๆ ขนาดนั้น! งานเก็บเกี่ยวนั้นขาวอยู่! ปลา กำลังกินเบ็ด! มีจิตวิญญาณหลายดวงเสมอที่คุณชนะได้

ในเรื่องเกี่ยวกับการชนะจิตวิญญาณนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประกาศพระพรหนึ่งให้อยู่บนคนงานที่พากเพียร: “ท่านทั้งหลายที่หว่านอยู่ข้างบรรดาน้ำทั้งหลายจะได้รับพร ที่ส่งเท้าของวัวตัวผู้และลาออกไปที่นั่น” (อสย. 32:20) และในปัญญาจารย์ 11 มีพระคำสามข้อที่ให้คำปรึกษาที่สำคัญสำหรับผู้ชนะจิตวิญญาณข้อ 1 กล่าวว่า “จงโยนขมบึงของเจ้าลงบนน้ำทั้งหลาย เพราะเจ้าจะพบมันอีกหลังจากผ่านไปหลายวัน” บางคนที่ไม่ถูกชนะวันนี้ คุณก็สามารถชนะได้ในภายหลังโดยความพยายามซ้ำ ๆ

เราถูกบอกในข้อ 4 อีกว่า “คนที่เฝ้าสังเกตลมก็จะไม่หว่านพืช และคนที่จ้องมองหมู่เมฆก็จะไม่เก็บเกี่ยว” มันเป็นความผิดพลาดที่จะเลือกเอาแต่กรณีง่าย ๆ ที่จะพูดคุยกับเฉพาะคนเหล่านั้นที่คุณรู้ว่าพวกเขา

สนใจอยู่แล้ว โอ หลายครั้งจริง ๆ ที่ถ้อยคำวิงวอนที่จริงจัง และใช้พระคัมภีร์ช่วย จะชนะจิตวิญญาณดวงหนึ่งในเวลาและสถานที่ที่ไม่เอื้ออำนวยมากที่สุด

เราถูกบอกในข้อ 6 อีกว่า “ในเวลาเช้าจงหว่านพืชของเจ้า และในเวลาเย็นก็อย่าหว่านของเจ้าเสีย เพราะเจ้าไม่ทราบว่าการไหนจะเจริญ การนี้หรือการนั้น หรือการทั้งสองจะเจริญดีเหมือนกัน”

สมมติว่าคุณคุยกับคนบาปคนหนึ่งและเขาไม่หันมาหาพระคริสต์ นั่นแปลว่างานของคุณสูญเปล่าหรือ? โอ ไม่ใช่เลย! ถ้าผู้ใดไปนรก อย่างน้อยก็จงปล่อยเขาไปโดยได้รับคำเตือนแล้วเถิด ถ้าคนใดไม่ยอมรับความรอด ก็จงให้โลหิตนั้นไม่เปื้อนเสื้อผ้าของคุณเถิด จงให้ความรับผิดชอบสำหรับจิตวิญญาณที่หลงหายของเขาไม่ติดอยู่กับตัวคุณเถิด! การหว่านเยาะ ๆ จะทำให้มีการเก็บเกี่ยวที่บริบูรณ์มากขึ้น บางเมล็ดจะหล่นริมหนทาง และซาตานจะชิงข่าวประเสริฐนั้นออกไปจากใจของใครบางคนผู้ซึ่งจะไม่ยอมรับความรอด บางคนจะประกาศตัวว่าเชื่อซึ่งจริง ๆ แล้วไม่ได้รับความรอดเลย แต่อย่าท้อใจ จงหว่านต่อไป

จงระลึกถึงคำกำชับอันหวานชื่นนั้นของกาลาเทีย 6:9: “และอย่าให้พวกเราอ่อนล้าในการกระทำดี เพราะว่าในเวลาอันควรพวกเราก็จะเกี่ยวเก็บ ถ้าพวกเราไม่ถอดใจ” โอ ฉะนั้น อย่าท้อใจ “อย่าถอดใจ” จงอธิษฐานต่อไป ร้องไห้ต่อไป พูดคุยกับเหล่าคนบาปต่อไป ใช้พระวจนะของพระเจ้าต่อไป! และแน่นอนพอ ๆ กับที่พระวจนะของพระเจ้าเป็นความจริง ผู้หว่านที่ร้องไห้ออกไป หัวเมล็ดอันมีค่าไปด้วย จะกลับมาอย่างไม่ต้องสงสัยพร้อมกับความชื่นบาน โดยนำพอน้ำของตนติดตัวมาด้วย

บาปของการไม่พยายาม: ใจที่หิวโหยหลายดวง

ไม่มีใครเสาะหาที่จะชนะ

ความจริงอันน่าเศร้าก็คือว่าความยุ่งยากส่วนใหญ่ของเราเกี่ยวกับการชนะจิตวิญญาณอยู่ในตัวเราเอง ไม่ใช่ในผู้คนที่หลงหายรอบตัวเรา น่าเศร้าที่ผมได้พบ เหมือนกับผู้ชนะจิตวิญญาณคนอื่น ๆ ทุกคนได้พบ ว่าถ้าเขาทำถูกต้อง เขาต้องทำให้ตัวเองไปเมื่อธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังเก่าของเขาพบข้ออ้างเป็นพันข้อที่จะไม่ไป! ในช่วงหลายปีในฐานะผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ผมได้พบว่าการชนะจิตวิญญาณที่หลงหายสักดวงนั้นง่ายกว่าการทำให้คริสเตียนคนหนึ่งไปชนะจิตวิญญาณหลายดวงเสียอีก เนื่องจากซาตานต่อต้านการชนะจิตวิญญาณ มันจึงยกข้อโต้แย้ง อคติ และข้ออ้างหลายประการขึ้นมาตลอดเพื่อกีดกันคริสเตียนไม่ให้ทำสิ่งที่พระเจ้าบอกให้ทำ - นำข่าวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคน

ในทุกแห่งหน ผมพบว่าผู้คนที่เป็นคริสเตียนดี ๆ ชอบเหยียบเบรกเกี่ยวกับการชนะจิตวิญญาณ เราถูกบอกอยู่ตลอดว่า “อย่าไปจนกว่าคุณมีการทรงนำที่ชัดเจนให้ไป” หรือใครสักคนคิดว่าคุณไม่มีทางชนะพวกยิวได้หรือว่าคุณไม่มีทางชนะพวกคาทอลิกได้ หรือไม่มีประโยชน์ในการไปหาชายคนนั้นเพราะเขาเป็นขี้เมา หรือชายคนนั้นเป็นคนชอบเยาะเย้ยที่ไม่เชื่อพระคัมภีร์และคุณไม่มีทางชนะเขาได้ คริสเตียนที่ซื่อสัตย์และจริงใจมากที่สุดในโลกต้องตรวจสอบแรงจูงใจต่าง ๆ ของตัวเองอยู่เสมอและดำเนินความไม่เชื่อของตัวเองเพื่อที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าเกี่ยวกับการชนะจิตวิญญาณ

ทุกแห่งหนผมได้พบว่ามีใจหลายดวงที่หิวโหยข่าวประเสริฐ ในที่ ๆ พวกคริสเตียนไม่คิดว่าจะมีเลย ในเมืองบอมเบย์ ประเทศอินเดีย เราเคยมีคนประมาณสองหรือสามร้อยคนที่รับความรอด ในการ

รณรงค์นานสิบห้าวันในหอประชุมของโรงเรียนมัธยมปลายแห่งหนึ่ง ส่วนใหญ่เป็นพวกผู้ชายที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว มีผู้หญิงหลายคนและวัยรุ่นอีกจำนวนมากและเด็ก ๆ ไม่กี่คน การเทศนานั้นผ่านล้ามคนหนึ่งก็ชัดเจนเท่าที่ผมสามารถทำได้ แต่เป็นธรรมดาที่การพูดคุยเป็นการส่วนตัวกับทุกคนเหล่านั้นที่มาเชื่อวางใจพระคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดในห้องถามตอบต้องใช้เวลาเยอะ และใช้เวลาในการสอนหนึ่งชั่วโมงหรือนานกว่านั้นสำหรับคนทั้งหลายที่มาจับเชื่อพระผู้ช่วยให้รอด ผมเชื่อว่างานตอนนั้นละเอียดถี่ถ้วนมาก ๆ

ขณะเดียวกัน เนื่องจากผมไม่สามารถพูดคุยกับคนส่วนใหญ่ในวันผ่านล้ามคนหนึ่ง ผมจึงต้องรอจนกว่าการถามตอบนั้นสิ้นสุดลง ผมจึงสามารถนั่งรถกลับไปอพาร์ทเมนต์ที่อยู่อีกฝั่งของเมืองซึ่งผมเป็นแขก หรือผมต้องพูดคุยกับหลายกลุ่มนั้นที่ถูกพามาหาผม

คืนหนึ่งขณะที่ผมยืนอยู่ด้านนอกหอประชุมของโรงเรียน ม. ปลายนั้น โดยรอคนเหล่านั้นที่จะพาผมกลับบ้าน หญิงคนหนึ่งพาหนุ่มสาวคู่หนึ่งมาหาผม เธอกล่าวว่า “สองคนนี้อะยากกับความรอดค่ะ” เธอหมายความว่าพวกเขาอยากได้รับความรอดตอนนั้นและตรงนั้นเลย ผมจึงพูดคุยกับพวกเขา ทีละประโยค ขณะที่เธอแปล ไข่แล้ว พวกเขาทราบว่าพวกเขาเป็นคนบาป ไข่ พวกเขาเข้าใจว่าพระคริสต์ได้ทรงตายเพราะบาปทั้งหลายของเราและพวกเขาต้องวางใจพระองค์และพึ่งพาพระองค์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา ผมนำพวกเขาทีละก้าวจนกระทั่งพวกเขาพร้อมแล้วที่จะกัมศีระในการอธิษฐานและทูลขอการยกโทษและความรอด และจากนั้นก็วางใจพระผู้ช่วยให้รอด

จากนั้นมีการพูดคุยในหมู่ชาวฮินดูเหล่านั้นและหญิงคนนั้นนำเด็กชายคนหนึ่งมาหาผมและกล่าวว่า “เขาก็อยากได้รับความรอดด้วยค่ะ” ผู้คนจำนวนมากในอินเดียตัวเล็กมาก ๆ ผมเชื่อว่ามิชชันนารีชาวอินเดียหลายล้านคนก็น่าหนักน้อยกว่าหนึ่งร้อยปอนด์ สูงไม่ถึงห้าฟุต ดังนั้นพวกเด็ก ๆ จึงตัวเล็กด้วย เมื่อเทียบกับมาตรฐานของคนอเมริกัน เด็กชายตัวน้อยนั้นที่เงยจ้องหน้าผมอย่างกระตือรือร้นด้วยใบหน้าสีน้ำตาลของเขา และดวงตาดำลึกลับที่ดูเฉลียวฉลาด ดูไม่น่าจะมีอายุเกินหกหรือเจ็ดขวบ ผมกล่าวสองสามคำซึ่งถูกแปลและบอกเขาว่า ได้สิ เขาก็ต้องวางใจพระผู้ช่วยให้รอดด้วย จากนั้นผมก็ปล่อยผ่านเรื่องนี้ไป ผมอยากมาก ๆ ที่จะเป็นพยานอย่างละเอียด ผมรู้สึกว่าคุณสมบัติด้านภาษาเป็นตัวขัดขวาง และเขาก็ตัวเล็กมากจริง ๆ เราพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องฝ่ายวิญญาณหลายเรื่องขณะที่ผมรอ หญิงคนนี้และทุกคนที่มาพร้อมกับเธอก็รอเช่นกัน จากนั้นพอผ่านไปสักพัก เธอก็กล่าวแก่ผมว่า “อย่าลืมนึกเด็กชายคนนี้นะคะ เขาอยากได้รับความรอดตอนนี้เลย”

ผมถามเรื่องอายุของเด็กคนนั้นและประหลาดใจที่ได้พบว่าเขาอายุสิบปี ผมได้พบว่าเขาทราบมานานแล้วว่าเขาเป็นคนบาปและอยากได้รับความรอดตรงนั้นและเดี๋ยวนั้นเลย ผมยินดีแสดงให้เขาเห็นทางแห่งความรอดขณะที่หญิงนั้นแปลให้เรา และเขาก็ได้รับความรอด แต่ผมคงปล่อยให้เด็กนั้นกลับบ้านไปโดยที่ยังไม่ได้รับความรอดแล้วหากหญิงคนนั้นไม่ได้คาดคั้นเรื่องนั้น

แน่นอนว่าถ้าเด็กชายคนนั้นอายุเพียงหกหรือเจ็ดขวบ เขาก็อาจถูกสอนให้เชื่อวางใจพระผู้ช่วยให้รอดได้อยู่ดี แต่ผมคิดในตอนนั้นว่าเด็กชายที่อายุน้อยขนาดนั้น พร้อมกับภูมิหลังที่เป็นพวกนับถือพระอื่นอย่างสิ้นเชิง อาจไม่รู้ว่ามีกำลังพูดเรื่องอะไรอยู่

โอ ผมรู้ว่ามิชชันนารีหลายคนที่มีใจหิวโหยผู้ซึ่งเราสามารถขณะได้หากเราเพียงไปตามหาพวกเขา

ในเมืองรูสเวลท์ รัฐโอคลาโฮมา ในการรณรงค์ฟื้นฟูในเต็นท์หลังใหญ่ คืบหนึ่งในช่วงของการเชิญชวนคนลืบท้าคนหรือยี่สิบคนมาเพื่อต้อนรับพระคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอด พวกเขาเขียนเรียงแถวข้างหน้าและผู้คนมาเพื่อจับมือแสดงความยินดีกับพวกเขาเพราะการตัดสินใจอันน่ายินดีของพวกเขา

หญิงสาวคนหนึ่งฝ่าฝูงชนมาหาผมและถามว่า “คุณจะมาพบกับคุณแม่ของฉันหน่อยได้ไหมคะ?”

ผมกล่าวว่า “ได้สิครับ ผมยินดีที่จะไปพบกับคุณแม่ของคุณ แต่แล้วตัวคุณล่ะครับ? คุณรับความรอดแล้วหรือยัง?”

เธอตอบว่าเธอยัง แต่ว่าคุณแม่ของเธอกำลังป่วยหนักมากและใกล้จะเสียชีวิตแล้ว และอยากได้รับความรอด ผมจะมาพบกับคุณแม่ได้ไหม?

เธอบอกผมว่าคุณแม่ของเธออาศัยอยู่ในบ้านบนไร่ซึ่งอยู่ห่างไปห้าไมล์ทางทิศตะวันตก บ้านสีขาวหลังแรกที่อยู่เลยโรงเรียน Davis ไป เท่าที่ผมจำได้ ผมจะต้องไป หญิงสาวนั้นจากไป

วันถัดมา ผมถูกเรียกให้ไปที่เมืองหนึ่งที่อยู่ใกล้เคียงเพื่อร่วมประชุมตลอดทั้งวัน ผมได้ชนะเด็กชายคนหนึ่งมาถึงพระคริสต์และกลับมาร่วมการประชุมรอบเย็นในเต็นท์หลังใหญ่นั้น พอถึงเช้าวันถัดมา และขณะที่เรามีการประชุมนมัสการตอนกลางวันภายใต้เต็นท์นั้น ใครสักคนมาและเรียกศิษยาภิบาลออกไปข้างนอก เมื่อการประชุมนมัสการสิ้นสุดลง เขาบอกผมว่าผู้มาเยือนนั้นได้ขอให้เขาจัดเตรียมสำหรับงานศพของหญิงคนนั้นที่เราหวังไว้ว่าจะไปพบ ผมรอช้าเกินไปหนึ่งวันเพื่อจะไปพบกับเธอ ตอนนี้เธอจากไปแล้ว!

โอ มีจิตวิญญาณหลายดวงให้ชนะ พวกเขาอยู่รอบตัวเรา หลายคนมีใจที่หิวโหย-หลายคนที่ไม่รู้ตัวด้วยซ้ำว่าพวกเขาตกอยู่ในภยันตรายขนาดนั้น แต่ก็สามารถถูกชนะมาถึงพระคริสต์ได้ หลายคนที่ไม่หวังอาจเริ่มหวังได้หากเราไปพร้อมกับดาบของพระวิญญาณและระเบิดไดนาไมต์แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเตือนพวกเขา และวิงวอนกับพวกเขา และสอนพวกเขาด้วยพระวจนะของพระเจ้า

งานเก็บเกี่ยวนั้นเป็นการใหญ่เสมอ ทุ่งนาเหล่านั้นขาวและเหล่าคนงานนั้นมีน้อย

มันเป็นความจริงอยู่เหมือนเดิม เหมือนที่พระคัมภีร์สัญญาไว้อย่างชัดเจนขนาดนั้นว่า

“บรรดาคนที่หว่านด้วยน้ำตาไหลจะได้เกี่ยวในความชื่นบาน

“คนที่ออกไปและร้องไห้ โดยหิวเมล็ดพืชอันมีค่า จะมาอีกอย่างไม่ต้องสงสัยด้วยความชื่นบาน โดยนำบรรดาฟ่อนข้าวของเขาพร้อมไปกับเขา”- สดด. 126:5,6

แผนการและโอกาสพิเศษทั้งหลาย

“คนหนึ่งในสองคนนั้นซึ่งได้ยินยอห์นพูด และได้ติดตามพระองค์ไปนั้น คืออันดรูว์น้องชายของซีโมนเปโตร

“อันดรูว์ได้ไปหาซีโมนพี่ชายของตนก่อน และกล่าวแก่เขาว่า “พวกเราได้พบพระเมสสิยาห์แล้ว” ซึ่งแปลว่า พระคริสต์”- ยอห์น 1:40,41

“และเลวีได้จัดให้มีการเลี้ยงใหญ่สำหรับพระองค์ในบ้านของตนเอง และมีพวกคนเก็บภาษีและคนอื่น ๆ จำนวนมากที่มาเอนกายลงกับพวกเขา”- ลูกา 5:29

“มีหญิงชาวสะมาเรียคนหนึ่งมาเพื่อตักน้ำ พระเยซูตรัสกับนางว่า “ขอน้ำให้เราดื่มน้ำบ้าง”- ยอห์น 4:7

ข้อพระคำสามตอนนั้นที่ถูกลบด้านบนบ่งบอกว่าพระเยซูทรงใช้แผนการและโอกาสอันหลากหลายสำหรับการชนะจิตวิญญาณ อันดรูว์พาเปโตรมาหาพระเยซู เหมือนกับที่ฟิลิปพานาธานาเอลเพื่อนของเขามาหาพระเยซู และพระเยซูทรงทำส่วนที่เหลือที่จำเป็น เลวี หลังจากที่เขากลับใจเชื่อแล้ว ได้จัดการเลี้ยงใหญ่ให้แก่เหล่าเพื่อนคนเก็บภาษีของเขาและให้พระเยซูอยู่ด้วยเพื่อสนทนากับพวกเขา พระเยซูทรงเริ่มการสนทนากับหญิงคนหนึ่งที่บ่อน้ำแห่งแคว้นสะมาเรียและทรงขอน้ำดื่มจากนางและจึงนำนางให้รับความรอด ดังนั้นคนที่มีจิตสำนึกเรื่องจิตวิญญาณอยู่เสมอ คอยหาทางอยู่เสมอที่จะพูดคุยกับใครสักคนเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด จะพบพันธกิจที่จะทำให้เกิดการเชื่อมต่อและพบประตูที่เปิดรับและแสดงตัวในฐานะเพื่อนคนหนึ่ง จึงใช้สายใยแบบมนุษยที่ใกล้ชิดที่สุด

จงพยายามชนะคนเหล่านั้นที่คุณรักมากที่สุด คนเหล่านั้นที่คุณน่าจะมียุทธพลมากที่สุดในการนำเขามาถึงพระเจ้า คนเหล่านั้นที่อยู่ใกล้ตัวคุณ พระเยซูทรงบอกพวกอัครทูตว่า “การกลับใจเสียใหม่ และการทรงยกบาปทั้งหลาย ต้องถูกประกาศในพระนามของพระองค์ทั่วทุกประเทศ เริ่มต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม” (ลูกา 24:47) พวกเขาจะต้องเริ่มต้นในที่ ๆ พวกเขาอยู่

เมื่อชายที่ถูกผีสิงคนนั้นแห่งเมืองกาดาราได้รับความรอด พวกผีก็ถูกขับออกและเขาก็สวมเสื้อผ้ามีสติอารมณ์ดี เขาอยากเดินทางไปกับพระเยซู “แต่พระเยซูไม่ทรงอนุญาตเขา แต่ตรัสแก่เขาว่า “จงกลับบ้านไปหาพวกพ่อของท่าน และบอกพวกเขาถึงบรรดาสิ่งอันยิ่งใหญ่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกระทำเพื่อท่าน และได้ทรงพระกรุณาแก่ท่านแล้ว” (มาระโก 5:19) เขาจะต้องไปหาพวกพ่อของเขา หรือเหมือนที่พระเยซูทรงบอกเขาในลูกา 8:39 ว่า “จงกลับไปบ้านของท่าน และแจ้งถึงบรรดาสิ่งอันยิ่งใหญ่ซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำแก่ท่าน”

อันดรูว์ได้รับความรอดและ “อันดรูว์ได้ไปหาซีโมนพี่ชายของตนก่อน” บอกเขาว่าตัวเขา นั้นคือ อันดรูว์ ได้พบพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแล้ว “และอันดรูว์ได้พาซีโมนไปเฝ้าพระเยซู” นั่นเป็นคำกล่าวที่เรียบง่ายและน่าชื่นใจ

นายคุกได้รับการหนุนใจจากเปาโลและสิลาสในกิจการ 16 ว่าครอบครัวของเขาสามารถรับความรอดได้คืนนั้นเลย พวกเขาได้รับความรอดและจากนั้นก็รับบัพติศมาและ “มีความปิติยินดี โดยเชื่อในพระเจ้าพร้อมกับทั้งครัวเรือนของเขา” (ข้อ 34) พ่อแม่ทั้งหลายควรชนะลูก ๆ ของตน พี่น้องควรชนะพี่น้องชายหญิงของตน ผม

มีความชื่นบานอันหวานชื่นในการชนะหญิงสาวคนนั้นที่จะแต่งงานกับโจน้องชายของผมและความชื่นบานในการชนะน้องสะใภ้ของผม สายใยในครอบครัวควรถูกใช้พร้อมกับการอธิษฐานและความกรุณาและความหวังใฝ่เยาะ ๆ เพื่อชนะคนเหล่านั้นที่อยู่ใกล้ตัวเราและเป็นที่รักของเรา

**วิธีหนึ่งที่เรียบง่ายที่สุดและดีที่สุดที่ผู้คนส่วนใหญ่สามารถ
ทำได้เพื่อนำเหล่าผู้หลงหายให้รับความรอดก็คือ ให้คนเหล่านั้น
มาร่วมประชุมที่คริสตจักรกับพวกเขา**

ในเมืองแฮมมอนด์ รัฐอินเดียนา ชายชาวคาทอลิกคนหนึ่งซึ่งรับความรอดแล้วในการประชุมนมัสการของผมที่คริสตจักรท้องถิ่นแห่งหนึ่งที่นี่ หลังจากวิงวอนอย่างจริงจัง ชวนชายคนนั้นที่ทำงานถัดจากเขาในโรงโม่ให้ติดรถมากับเขา ชายคนนั้นรับความรอดคืนนั้น ในคริสตจักร Galilee Baptist Church ในเมืองชิคาโก งานประชุมฟื้นฟูของเราที่มีจำนวนคนเยาะเกินหอประชุมเล็ก ๆ นั้นจะรับไหว และเราย้ายออกไปยังหอประชุมของสวนสาธารณะสำหรับคืนปิดงานในวันอาทิตย์ ในการประชุมปิดงานในหอประชุมที่มีคนแน่นขนัดนั้น หลายคนได้รับความรอดและเรามีช่วงกล่าวคำขอพรจากพระเจ้า แต่ก่อนที่เราจะเริ่มกล่าว มีคนอื่น ๆ มาขอรับความรอดอีก เราจึงร้องบทเพลงหลายเพลงเพื่อเชิญชวนอีกและส่งเสริมคนอื่น ๆ ให้รับพระคริสต์ เราจะเริ่มปิดงานอีก แต่มีเสียงอีกทีกีดในด้านหลังของหอประชุม ผมได้ยินเสียงของผู้หญิงคนหนึ่งขณะที่เธอร้องออกมาด้วยความกระตือรือร้นอันบริสุทธิ์ “เขามาแล้วค่ะ อาจารย์โรซซ์ เขามาแล้วค่ะ! โอ ฉันอธิษฐานหนักมาก ๆ เลยค่ะ พวกเราผ่านไปและให้เขาติดรถมากับเรา และตอนนี้เขามาแล้วค่ะ ขอขอบคุณพระเจ้า!”

วิธีหนึ่งที่ดีที่สุดในการชักชวนเพื่อน ๆ ของคุณให้รับความรอดก็คือ บอกพวกเขาว่าคุณอยากให้พวกเขาได้รับความรอด และบอกพวกเขาเกี่ยวกับนักเทศน์บางคนที่น่าสนใจและที่เทศนาอย่างจริงจังแก่เหล่าคนบาปจนจัดแจงให้เขาไปด้วยกันในรถคันเดียวกันและนั่งด้วยกันเพื่อฟังนักเทศน์คนนั้น จากนั้นเมื่อถึงช่วงเชิญชวนมันเป็นเรื่องง่ายที่จะกระซิบบอ ๆ ว่า “ฉันหวังว่าเธอจะออกไปและต้อนรับพระคริสต์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดนะ ถ้าเธออยากออกไป ฉันจะไปหานักเทศน์หรือไปที่ห้องถามตอบกับเธอนะ”

ผมเชื่อในความพยายามที่จะชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัว ซึ่งถูกกระทำอย่างเจียบ ๆ และอย่างมีปัญญาโดยคริสเตียนที่ดีทั้งหลายในระหว่างช่วงเชิญชวนให้ต้อนรับพระคริสต์ ทั้งในการประชุมนมัสการที่มีผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนหนึ่งและในการประชุมนมัสการซึ่งมีการประกาศข่าวประเสริฐเป็นประจำของคริสตจักรที่ดีแห่งหนึ่งซึ่งเชื่อพระคัมภีร์

ผมรู้ว่าไม่ควรมีความไร้ระเบียบ และคนงานทุกคนควรตั้งใจฟังให้ดีเพื่อที่จะไม่ก่อให้เกิดความสับสนวุ่นวายและเพื่อที่จะอยู่ภายใต้การควบคุมของนักเทศน์ที่นำการประชุมนมัสการนั้น คนเหล่านั้นที่ไม่พยายามชนะจิตวิญญาณนอกการประชุมนมัสการ ก็ไม่น่าจะทำอะไรได้มากนักในการประชุมนมัสการ ไม่ควรมีการโต้แย้งหรือความสับสน แต่คริสเตียนคนหนึ่งอาจเสนอแนะอย่างสุภาพและนุ่มนวลได้ว่า “คุณไม่อยากจะออกไปคืนนี้และรับพระคริสต์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคุณหรือ? ฉันยินดีเดินออกไปข้างหน้ากับคุณนะหากคุณพร้อมแล้วที่จะต้อนรับพระคริสต์”

จงพาเพื่อนที่ยังไม่ได้รับความรอดหรือคนที่คุณรักมาพบกับนักเทศน์

บางครั้งเมื่อคน ๆ หนึ่งเพราะความเป็นเพื่อนกับชายหรือหญิงคนหนึ่งที่ยังไม่รอด เขาก็อาจชักชวนอีกคนให้มาร่วมประชุมนมัสการกับเขาที่คริสตจักรได้ และเขาอาจเสนอแนะในภายหลังได้ว่า “ฉันอยากให้เธอได้พบกับศิษยาภิบาลของเรา” และต่อหน้าเขาคุณอาจพูดกับศิษยาภิบาลได้ว่า “นี่คือ (ชื่อของเขา) ครับ/คะ เขาเป็นเพื่อนที่ดีคนหนึ่งของฉัน เราทำงานด้วยกันที่... [หรือเราอยู่บ้านหลังติดกัน เป็นต้น] แม้ฉันเชื่อว่าเขาไม่ใช่นักคริสเตียน ฉันก็หวังว่าเขาจะเป็น” นั่นเป็นสิ่งที่เพื่อนที่ดีคนหนึ่งควรจะทำเกี่ยวกับเพื่อนที่ยังไม่รอดของเขา และศิษยาภิบาลฝ่ายวิญญาณของเขาหรือผู้ประกาศข่าวประเสริฐควรที่จะดูออกแล้วว่านี่เป็นโอกาสที่จะพูดกับคน ๆ หนึ่งเกี่ยวกับจิตวิญญาณของเขา

บางครั้งการพูดตรง ๆ เลยก็ดีกว่า ถ้ามีปัญหาหลายอย่างที่ฉันแก้ไขให้เพื่อนที่ยังไม่รอดของคุณไม่ได้ ทำไมไม่กล่าวล่่าว่า “ให้เราไปหาศิษยาภิบาลตอนนี้เลย และแก้ปัญหานี้กัน” ในเมืองสเปียร์แมน รัฐเท็กซัส ชายคนหนึ่งพาเจ้าสาวหลังสงครามชาวฝรั่งเศสผู้เป็นคาทอลิกของเขากลับบ้านที่ตอนนั้นผมพักอาศัยอยู่เพื่อที่ผมจะสามารถชนะเธอมาถึงพระคริสต์ได้ ที่คริสตจักร Highland Park Baptist Church ในเมืองแซททานูกา รัฐเทนเนสซี หลังจากที่ผมได้เทศนาเรื่องการชนะจิตวิญญาณ เด็กชายอายุสิบสองปีคนหนึ่งตลอดสามหรือสี่คืนติด ๆ กันได้พาเพื่อนคนหนึ่งมาพบกับผมขณะที่ผมเข้าไปในหอประชุมนั้นเพื่อร่วมการประชุมรอบเย็น เขาขอบกล่าวว่า “อาจารย์ไรซ์ครับ นี่คือจิม _____ ครับ เขาอายุสิบสองครับ เขาอยากได้รับความรอด ผมคุยกับเขามาตลอดเลยครับ” หรือนี่คือบิล อายุสิบขวบ ในอีกคืนหนึ่ง

ไบปลิวและวรรณกรรมคริสเตียนอื่นอาจถูกใช้เพื่อชนะจิตวิญญาณได้อย่างแน่นอน

ผมเสียใจที่ต้องกล่าวว่าผมคิดว่าไบปลิวมักถูกใช้เพื่อเป็นข้ออ้างในการไม่ชนะจิตวิญญาณ บางคนเป็นพวกที่แข็งขันในการแจกไบปลิวแต่ไม่เคยสละเวลาที่จะเสาะหาผู้ที่หลงหายเลยสักคน ใช้ข้อพระคัมภีร์เพื่อแสดงให้เขาเห็นสภาพที่หลงหายของเขา และการที่เขาต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และนำเขาให้เชื่อวางใจในพระคริสต์และกล่าวยอมรับต่อหน้าผู้คน ในกรณีนั้น การแจกไบปลิวเป็นเพียงตัวแทนอย่างหนึ่งสำหรับการทำเรื่องสำคัญนั้น

ผมเชื่อว่าแค่การเดินไปตามท้องถนน ตบเบา ๆ ที่แผ่นหลังของคน ๆ หนึ่งและกล่าวว่า “พระเจ้าช่วยให้รอด!” ไม่เพียงพอที่จะหันเขามาถึงพระคริสต์ ด้วยเหตุผลเดียวกัน ผมเชื่อว่าการให้ไบปลิวสั้น ๆ แก่เขาที่ไม่อธิบายข้อพระคัมภีร์ใดเลยและไม่แสดงให้เขาเห็นว่าเขาต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดนั้นก็เพียงพอ ผมเชื่อในการแจกไบปลิว แต่ผมไม่สามารถมีความกระตือรือร้นใด ๆ เลยในการแจกไบปลิวเมื่อผมไม่มีหลักฐานว่าพวกมันเคยส่งผลให้คนใดได้รับความรอด และผมคิดว่าการแจกไบปลิวแบบเล่น ๆ แบบผ่าน ๆ ซึ่งมีเนื้อหาเพียงน้อยนิด เขียนมาไม่ดีมากเท่าไร บางครั้งก็ใช้กระดาษราคาถูกและกระจอก ๆ ซึ่งไม่ถูกพิสูจน์โดยประสบการณ์จริงในฐานะไบปลิวที่ชนะจิตวิญญาณ พวกมันจึงใช้ไม่ได้ผล และแม้กระทั่งไบปลิวที่ดีที่สุด หากใช้อย่างชู้ช ๆ โดยปราศจากการอธิษฐาน ปราศจากคำพยานส่วนตัว โดยทั่วไปแล้วก็เกิดผลน้อยมาก ในทางกลับกัน ไปปลิวที่ให้ความจริงจากพระคัมภีร์ที่ชัดเจนมาก ๆ โดยใช้ภาษาที่ดี เขียนออกมาดี และมาพร้อมกับคำวิงวอนอันจริงจังให้คน ๆ หนึ่งหันมาหาพระคริสต์ในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ก็ช่วยชนะหลายพันคนจริง ๆ

แผ่นพับยี่สิบเอ็ดหน้าของผมที่ชื่อว่า *What Must I Do to Be Saved?* ได้ถูกแจกจ่ายไปแล้วในสามสิบภาษาเป็นจำนวนหลายล้านชุด

ในหลายกรณีเยอะจริง ๆ คนเหล่านั้นที่รับใบปลิวนี้ได้สัญญาอย่างสัตย์ซื่อว่าจะอ่านมันจนจบและในบางกรณีใบปลิวนั้นถูกแจกพร้อมกับคำเตือนสติที่จริงจัง-เราจึงมีรายงานว่ามีคนหนึ่งที่กลับใจเชื่อสำหรับแผ่นพับทุกหนึ่งพันชุดที่แจกจ่ายออกไปนั้น

ผมขอเสนอแนะให้คุณเอาแผ่นพับขนาดเล็กลงนี้, *What Must I Do to Be Saved?* ไปให้เพื่อนสักคนอ่าน จงตั้งความสนใจไปยังข้อเท็จจริงที่ว่ามันถูกตีพิมพ์ในเกือบสามสิบภาษาและได้รับความนิยมนมาก ๆ และว่าพระเจ้าทรงใช้มันเพื่อช่วยจิตวิญญาณมากมายให้รอด จงให้เขาดูแบบฟอร์มการตัดสินใจในหน้าสุดท้าย จงบอกเขาว่าหลังจากที่เขาอ่านแผ่นพับนี้ คุณก็หวังว่าเขาจะพร้อมทำการตัดสินใจนั้นและจากนั้นก็ลงชื่อของเขาในแบบฟอร์มนั้น และจงบอกเขาว่าคุณจะอธิษฐานเผื่อเขา ว่าคุณอยากเจอเขาอีกหลังผ่านไปหนึ่งชั่วโมง หรือพรุ่งนี้เช้า และคุณหวังว่าพอถึงตอนนั้นเขาจะถามคำถามใด ๆ เกี่ยวกับสิ่งใดก็ตามที่เขาไม่เข้าใจ และว่าเขาจะพร้อมรับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขา จากนั้นจงติดตามผลอย่างสัตย์ซื่อ หลายคนรับความรอดแล้วโดยวิธีนี้

ครั้งแล้วครั้งเล่า คุณแม่หลายท่านได้อ่านแผ่นพับนี้ให้ลูก ๆ ของตนฟัง และในบ้านได้ให้ลูก ๆ เหล่านี้รับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดและกล่าวเช่นนั้น และจากนั้นพวกเขาได้ลงชื่อของตนในแบบฟอร์มการตัดสินใจนั้นและคัดลอกมันในจดหมายเล็ก ๆ ฉบับหนึ่งและส่งมันมาให้ผม

คริสเตียนหนุ่มคนหนึ่งตั้งใจแน่วแน่ที่จะชนะจิตวิญญาณ เขาถูกปลุกเร้าอย่างมากที่งานประชุมในหัวข้อการฟื้นฟูและการชนะจิตวิญญาณที่ Lake Louise เมืองทอคโคอา รัฐจอร์เจีย เมื่อหลายปีก่อน บ่ายวันนั้น ด้วยความมุ่งมั่นที่จะชนะจิตวิญญาณสักดวง เขาเอาแผ่นพับ *What Must I Do to Be Saved?* ไปและวางที่แผงขายผลไม้ข้างถนน เขาพูดตะกุกตะกักและไม่ค่อยรู้ว่าจะพูดอะไรดี เขาจึงกลับไปที่รถของเขา เอาแผ่นพับนี้ไปชุดหนึ่ง และอ่านมันจนจบโดยออกเสียงดังให้ชายคนหนึ่งที่เฝ้าแผงขายผลไม้ข้างนั้นฟัง ชายคนนั้นรับความรอดอย่างมีความสุข ผมเชื่อในใบปลิวเมื่อพวกมันมาพร้อมกับคำวิงวอนที่จริงจังและคำพยานส่วนตัว และเมื่อพวกมันไม่ใช่แค่ถูกใช้เป็นข้ออ้างในการไม่พยายามชนะจิตวิญญาณอย่างที่เรควรกระทำ

วรรณกรรมบางชนิดก็เหมาะสมเป็นพิเศษสำหรับผู้คนที่มิถุนีหลังบางอย่างหรืออยู่ในบางสถานการณ์ หนังสือที่ดงามนั้นที่มีชื่อว่า *Bible Facts About Heaven* ได้ถูกพระเจ้าใช้อย่างมหาศาลเพื่อชนะผู้คนที่ประสบกับการพลัดพรากหรือผู้คนที่แก่ชราและเจ็บป่วย หกเดือนแรกหรือประมาณนั้นหลังจากที่หนังสือเล่มเล็กนี้ถูกตีพิมพ์ครั้งแรก เราได้รับจดหมายจากคนประมาณสองร้อยคนที่เขียนมาบอกเราว่าพวกเขาได้พบพระคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดผ่านทางหนังสือเล่มนั้น ศิษยาภิบาลบางคนให้หนังสือเล่มนี้เป็นประจำแก่หลายครอบครัวที่ความตายมาเยือน

แผ่นพับของผม *Sermon From a Catholic Bible* ได้ถูกใช้อย่างมหาศาลเพื่อชนะพวกคาทอลิก ในทุกกรณี ควรมีความพยายามที่จริงจังและเป็นมิตรที่จะเป็นพระพร และวรรณกรรมนั้นควรเป็นเพียงส่วนหนึ่งของความพยายามนั้น

ใน South Texas หนุ่มเพลย์บอยผู้มั่งมีคนหนึ่งซึ่งเสียเงินไป 2.5 ล้านดอลลาร์จากเงินของคุณพ่อของเขาในเวลาไม่กี่เดือนได้ไปฟังผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนหนึ่ง เขาถูกฟุ้งงู แต่ดูเหมือนจะไม่แน่ใจ ไม่ทราบชัดเจนว่าจะรับพระคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอย่างไร ผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนนั้นให้แผ่นพับ *What Must I Do to Be Saved?* แก่เขา เขาอ่านมันจนจบ และวันถัดมาเขาก็มารับพระคริสต์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด คำถามต่าง ๆ ของเขาถูกตอบหมดทุกข้อ และพระคัมภีร์ทำให้เขาเชื่อ แผ่นพับของ *Religious but Lost* ได้ถูกพระเจ้าใช้ในการรับมือกับผู้ที่ไปคริสตจักรแต่ไม่กลับใจเชื่อ พระเจ้าทรงใช้มันเพื่อช่วยคนมากมายให้รับความรอดแล้ว

มือเย็นพิเศษทั้งหลายมักถูกใช้เพื่อชนะผู้คนที่หลงหาย

เมื่อพระเยซูทรงผ่านไปและเห็นเลวีนั่งอยู่ที่ด่านเก็บภาษี พระองค์ก็ตรัสว่า “จงตามเรามาเถิด” และเลวีตามพระองค์ไปจริง ๆ (ต่อมาเขาถูกเรียกว่ามัทธิว และเขาเขียนข่าวประเสริฐที่เรียบเรียงโดยมัทธิว) เขาเตรียมมือเย็นขนาดใหญ่ทันทีและพาเพื่อนฝูงและมิตรสหายที่เป็นคนเก็บภาษีของเขามาร่วมมือเย็นนั้นและเชิญพระเยซูมาที่นั่น ผมแน่ใจว่าเขาต้องคิดว่าพวกเขาควรได้พบกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและเรียนรู้ที่จะรักและวางใจพระองค์

ฉะนั้นงานเลี้ยงของคุณพ่อ-ลูกชาย หรืองานเลี้ยงของคุณแม่-ลูกสาวเปิดโอกาสให้คุณแม่คนหนึ่งสามารถพาลูกสาวที่ยังไม่รอดของเธอมาและรับประทานอาหารอร่อย ๆ และร่วมสวดอธิษฐานอันหวานชื่น ชมรายการที่น่าสนใจ และได้ยินใครสักคนกล่าวข่าวประเสริฐอย่างชัดเจน หรืองานเลี้ยงแบบ “มาเป็นคู่” อาจถูกจัดพร้อมกับนักพูดรับเชิญคนหนึ่งและอาจต้องกำหนดว่าทุกคนที่มาร่วมงานต้องพาใครสักคนมาด้วยซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ได้ร่วมประชุมกับคริสตจักรหรือเป็นผู้ที่ยังไม่รอด คน ๆ หนึ่งอาจมีช่วงเย็นที่น่าดึงดูดพร้อมกับดนตรีเพราะ ๆ อาหารอร่อย ๆ และการร่วมสวดอธิษฐานอันชื่นใจ และจากนั้นผู้พูดคนหนึ่งสามารถนำเสนอการต้อนรับพระเยซูคริสต์อย่างจริงจังขณะที่พวกเขาหนึ่งแบบไม่เป็นทางการรอบโต๊ะ หลายคนรับความรอดแล้วโดยวิธีนี้

หญิงคนนั้นที่เป็นคนบาปคุกเข่าแทบพระบาทของพระเยซูขณะที่พระองค์ทรงเอนกายบนเก้าอี้ยาวที่มือเย็นกับซีโมนพาริสีผู้นั้น ด้วยน้ำตาของนางที่หยดลงบนพระบาทของพระองค์ นางจับพระบาทของพระองค์และเช็ดพระบาทนั้นด้วยเส้นผมบนศีรษะของนาง และพระเยซูทรงหันไปหานาง ยกโทษให้นางและช่วยนางให้รอด ความไม่เป็นทางการและการร่วมสวดอธิษฐานของมือเย็นสักชั่วโมงทำให้เกิดช่วงเวลาอันดีในการพูดคุยเกี่ยวกับพระเจ้า

บางครั้งคริสตจักรหนึ่งอาจจัดมือเย็นสักมือให้แก่เด็กทุกคนที่จบการศึกษา ม. ปลาย หรือให้แก่ชายหนุ่มและหญิงสาวทุกคนที่เพิ่งมีอายุถึงวัยที่ออกเสียงเลือกตั้งได้ หรือให้แก่ชายหนุ่มทั้งหลายที่กำลังจะเข้ากรมทหาร เป็นต้น และใช้มือเย็นนั้นอย่างเหมาะสมเป็นโอกาสในการชนะจิตวิญญาณ งานแต่งมักทำให้เกิดฉากหลังอันดีสำหรับการชนะจิตวิญญาณ

ที่การซ่อมงานแต่งงานหนึ่ง ผู้คนมาจากนอกรัฐ และมันเป็นความชื่นบานของผมที่ได้ชนะเด็กสาวอายุสิบสามคนหนึ่งและเด็กชายอายุสิบสองคนหนึ่งมาถึงพระคริสต์ พวกเขาเป็นญาติของเจ้าบ่าว พวกเขาตื่นเต้นมากที่ได้มีส่วนในงานแต่งงาน และดังนั้นพวกเขาจึงเปิดรับต่อการร่วมสวดอธิษฐานอันแสนสุข เป็นธรรมดาที่

พวกเขาเคารพชายคนนั้นที่จะเป็นประธานที่พิธีสมรสนั้น

ในเมืองพอร์ตเวิร์ธ รัฐเท็กซัส ชายหนุ่มคนหนึ่งมาถามผมว่าผมจะสามารถประกอบพิธีสมรสให้เขากับครูสอนรวีที่น่ารักในคริสตจักรนั้นได้หรือไม่ เขารัก Miss Clark มาก ๆ เรื่องนั้นใคร ๆ ก็ดูออก ผมถามเขาตรง ๆ ว่าเขาคู่ควรที่จะเป็นสามีของหญิงคริสเตียนที่ดีขนาดนั้นหรือไม่ ผมบอกเขาว่าเขาไม่ควรแต่งงานกับผู้หญิงคริสเตียนคนหนึ่งแล้วทำให้เธอทุกข์ใจกับครอบครัวที่ไม่เอาพระเจ้า ที่นั่นในห้องอ่านหนังสือของศิษยาภิบาล เขายินดีเชื่อวางใจพระคริสต์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา นำแปลกพอดูที่ในสามเดือนเขาเริ่มล้มป่วยและเสียชีวิต งานแต่งที่ใกล้เข้ามาได้กลายเป็นบุญแก่ที่ดีที่สุดที่ไขสู่การชนะเขามาถึงพระคริสต์

ในบ้านของผมที่เมืองดัลลัส รัฐเท็กซัส หนุ่มสาวคู่หนึ่งมาเพื่อจะแต่งงาน และผมชนะทั้งเจ้าสาวและเจ้าบ่าวมาถึงพระคริสต์ ใจของพวกเขาอ่อนโยนมาก พวกเขามีความหวังสูง พวกเขาอยากให้พระเจ้าอวยพรชีวิตคู่ของพวกเขา ในเมืองแซมมูเอล รัฐเท็กซัส ชายหนุ่มคนหนึ่งขับรถจากโอคลาโฮมาและพาเจ้าสาวของเขาและครอบครัวของเธอมาด้วย และที่นั่นผมมีความชื่นบานในการชนะเธอมาถึงพระคริสต์ เธออยากมีบ้านที่ดีและใจของเธอถูกแตะต้องด้วยพระพรนั้นที่พระเจ้ากำลังประทานให้เธอ มันเป็นเวลาที่ดีในการชนะเธอ โอ งานแต่งทั้งหลาย การซ่อมงานแต่ง มือเย็บงานแต่ง และการมอบของขวัญงานแต่งเป็นโอกาสอันรื่นเริง แต่ใจของคู่บ่าวสาวอ่อนโยนมาก ณ เวลาเช่นนั้น และมันเป็นเวลาที่ดีในการชนะพวกเขามาถึงพระคริสต์

งานศพเป็นโอกาสดีเยี่ยมในการชนะผู้คนมาถึงพระคริสต์

โดยพระคุณและพระเมตตาของพระเจ้า ผมสามารถชนะผู้คนหลายร้อยมาถึงพระคริสต์ในการเชื่อมโยงกับความตายของผู้คนที่พวกเขารัก ศิษยาภิบาลได้รับการต้อนรับที่โรงพยาบาล ไม่ว่ามันจะเป็นเวลาให้เยี่ยมหรือไม่ เมื่อความตายมาถึง แม้แต่ญาติพี่น้องที่เป็นชาวโลกและไม่เชื่อพระเจ้าก็รู้สึกว่ามันเหมาะสมที่จะให้เกียรติโอกาสนั้นโดยการประกอบพิธีของผู้รับใช้คนหนึ่ง ผู้รับใช้ถูกคาดหวังให้นำการปลอบประโลมใจและความช่วยเหลือมาให้ โอ ไม่มีความช่วยเหลือสำหรับใจที่แตกสลายที่เหมือนกับสันตสุขนั้นซึ่งพระเยซูประทานไว้ในความรอด! ศิษยาภิบาลปกติแล้วอาจได้พบหน้าเหล่าผู้สูญเสียในบ้านก่อนงานศพ หลังจากที่เขาได้ประกอบพิธีศพแล้ว ปกติคนที่มาร่วมงานก็กลับบ้านไปและศิษยาภิบาลกับญาติพี่น้องของผู้ตายก็อยู่ด้วยกัน ขณะที่โลงศพนั้นถูกมองเป็นครั้งสุดท้ายโดยเหล่าผู้ที่รัก ที่สุสาน บ่อยครั้งมีเวลาให้กล่าวถ้อยคำปลอบโยนและคำเตือนสติที่จริงจัง จากนั้นหลังงานศพ ญาติพี่น้องก็ไม่ควรกลับบ้านไปโดยปราศจากคำวิงวอนอย่างจริงจังให้พวกเขาหันมาหาพระคริสต์ ศิษยาภิบาลที่ไปท่ามกลางพวกเขาและจับมือและกล่าวถ้อยคำปลอบโยนตรงนี้ และให้ข้อพระคัมภีร์สักข้อตรงนั้นไม่ควรทำให้นั้นเป็นเพียงกิจวัตรที่เป็นทางการเด็ดขาด โอ ช่างเป็นเวลาอันเหมาะที่จะพูดคุยเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์จริง ๆ!

แน่นอนว่าสิ่งต่าง ๆ ต้องถูกกระทำด้วยความยำเกรงพระเจ้า เป็นระเบียบ และด้วยความเคารพอันเหมาะสม เพราะเห็นแก่ความรู้สึกของผู้คนเหล่านั้นที่เกี่ยวข้อง แต่มันเป็นช่วงเวลาอันศักดิ์สิทธิ์ และนักเทศน์คนนั้นคงเป็นคนโง่เขลาและซึ่ซลาดหากเขาไม่พยายามใช้โอกาสนั้นเพื่อกล่าวถ้อยคำอันดีเพื่อพระเยซูคริสต์ และบเร้าผู้คนให้เชื่อวางใจพระองค์ และในคำเทศนาในงานศพการพูดถึงพระเยซูก็ดีกว่าการพูดถึงคุณงามความดีของชายหรือหญิงคนนั้นที่เสียชีวิตตั้งเเยะ

ทารกแรกเกิดให้โอกาสอันแสนวิเศษในการพูดถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า

ในเมืองหนึ่งของรัฐเท็กซัสตอนใต้ซึ่งเป็นที่ ๆ ผมได้ร่วมงานประชุมฟื้นฟู ผมได้พูดเป็นเวลาหนึ่งหรือสองชั่วโมงกับชายคนหนึ่ง คนบาปคนหนึ่งที่มีใจแข็งกระด้าง ผมไม่สามารถนำเขามาเชื่อวางใจในพระคริสต์ได้ เขาไม่ได้เป็นคริสเตียน แต่เขามีใจโน้มเอียงไปทางคณะหนึ่งที่เน้นเรื่องการบังเกิดใหม่โดยการรับบัพติศมา เขายังไม่พร้อมที่จะรับความรอด เขายังไม่พร้อมที่จะละทิ้งบาปทั้งหลายของเขา ผมชนะเขามาถึงพระคริสต์ไม่ได้

อย่างไรก็ตาม หลายวันต่อมาผมได้ยินว่าพระเจ้าได้ประทานเด็กทารกแรกเกิดให้แก่ครอบครัวของเขา ผมรู้สึกถึงการทรงนำที่ชัดเจนในใจของผม และผมกล่าวแก่ภรรยาของผมว่า “ผมเชื่อว่าพระเจ้าประทานชายคนนั้นให้ผมวันนี้แล้ว!”

ผมไปและเคาะที่ประตูบ้านของเขา เมื่อเขามาที่ประตู ผมก็กล่าวแก่เขาว่า “ผมได้ยินว่าคุณเพิ่งมีลูกอีกคน ช่างแสนวิเศษจริง ๆ นะครับ!”

ใช่ เขาเพิ่งมีลูกคนใหม่ และเขาภูมิใจมาก ๆ

“และผมได้ยินว่าลูกของคุณที่เพิ่งเกิดเป็นเพศชายด้วย” ผมกล่าวด้วยรอยยิ้ม “นั่นคุณก็ดีกว่าผมจริง ๆ ครับ เพราะบ้านผมมีแต่ลูกสาว ไม่มีลูกชายเลย!”

“ใช่ครับ” เขากล่าวอย่างภูมิใจ “ผมได้ลูกชาย และเขาหนักแปดปอนด์กว่า ๆ เลย! ผมอยากได้ลูกชายอยู่แล้ว และผมก็ได้จริง ๆ!”

“นั่น ผมขอตุ๊กตารักที่น่ารักของคุณได้ไหมครับ?” ผมกล่าว

เขาดีใจที่จะพาผมไปยังห้องนอนนั้นที่ภรรยาของเขานอนอยู่กับลูกน้อยที่ถูกห่อตัวอยู่ในผ้าห่มข้างกาย เธอ เขากล่าวว่า “ที่รัก อาจารย์ไรซ์อยากเห็นลูกน้อยของเราจะ คุณเห็นไหม เขามีแต่ลูกสาว เขาไม่มีลูกชายเหมือนอย่างเราเลยนะ”

ภรรยาผู้นั้นดีใจและอยากโชว์ลูกน้อยของเธอ เธอแกะผ้าห่มสีฟ้าที่มีรูปกระต่ายหลายตัวออกจากตัวทารกน้อย และในไม่ช้าใบหน้าที่มีริ้วรอยของเขา หัวที่ไม่มีเส้นผมของเขาและผิวสีแดงของเขาก็มองเห็นได้ ผู้เป็นแม่กล่าวอย่างอาย ๆ ว่า “คนอื่นอาจไม่คิดว่าเขาน่ารัก แต่ฉันคิดว่าเขางดงามค่ะ”

“ใช่ครับ” ผมกล่าว “และเขามีจิตวิญญาณที่เป็นอมตะด้วย เขาถูกสร้างตามแบบพระฉายของพระเจ้า เขาจะไปอยู่ที่ไหนสักแห่งชั่วนิรันดร์ ใช่ครับ เด็กทารกช่างแสนวิเศษ!” จากนั้นผมก็กล่าวแก่คุณแม่ว่า “คุณอยากให้ผมอธิษฐานเพื่อลูกคุณไหมครับ?”

“โอ ดีสิคะ! เชิญเลยคะ” เธอกล่าว

จากนั้นผมถามว่า “คุณจะให้ผมอธิษฐานขอให้เขาเป็นเหมือนพ่อของเขาและไม่เคยไปคริสตจักรเลย ออกพระนามพระเจ้าเล่น ๆ ไม่กลับใจเชื่อและผ่านไปสักพักก็อาจตายไปและตกนรกไหมครับ? หรือจะให้ผมอธิษฐานขอให้เขาที่จะกลับใจเชื่อและเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าและดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องและไปสวรรค์ครับ?”

“โอ ตายแล้ว” เธอกล่าว และดูเหมือนเธอจะตกใจมาก ๆ กับความคิดนั้น “ค่ะ ฉันอยากให้เขาเป็นคริสเตียน เขาต้องเป็นคนดี ช่วยอธิษฐานขอให้เขาที่จะเป็นคริสเตียนและรับใช้พระเจ้าและไปสวรรค์ด้วยค่ะ”

เธอกำลัง

“ได้ครับ ผมจะอธิษฐาน” ผมกล่าว “แต่เดี๋ยวก่อน! แล้วใครจะสอนเด็กคนนี้อย่างเป็นคริสเตียนล่ะครับ? คุณเป็นคริสเตียนไหม?”

เธอกำลังอีกว่า “โอ ตายแล้ว! ฉันไม่เคยคิดเรื่องนั้นเลย ทำไงดี ฉันไม่รู้วิธีเลี้ยงเด็กผู้ชายให้เป็นคริสเตียนเลยคะ คุณช่วยอธิษฐานให้ฉันหน่อยเถอะคะ!”

ผมบอกเธอว่าหนทางเดียวที่เธอจะเป็นคุณแม่ที่ดีและชนะลูกชายของเธอมาถึงพระคริสต์ได้คือ ตัวเธอเองต้องรับความรอด และผมถึงจะอธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยเหลือเธอที่จะเชื่อวางใจพระเยซูเดี๋ยวนี้และบังเกิดใหม่ ตาของเธอปรึ่มด้วยน้ำตา และเธอกอดลูกน้อยนั้นแนบดวงใจของเธอ ผมหันไปหาผู้เป็นพ่อ เขากำลังนั่งเงียบขรึมอยู่ในเก้าอี้ไม้ไผ่ตัวหนึ่ง ผมกล่าวว่า “คุณเป็นคริสเตียนไหม?” แน่แน่นอนว่าผมรู้ว่าเขาไม่เป็น และในไม่ช้าเขาก็กล่าวชัดเจนว่าเขาไม่ได้เป็น

“งั้นคุณจะทำยังไงกับคำขวญบนผนังนั้นที่ว่า, ‘พระคริสต์ทรงเป็นประมุขของบ้านหลังนี้ แยกที่มองไม่เห็นในทุกมื้ออาหาร ผู้ฟังที่นิ่งเงียบ ๆ ที่ได้ยินทุกคำสนทนา?’ บ้านที่คุณไม่เคยอธิษฐาน คุณไม่เคยอ่านพระคัมภีร์ คุณไม่ไปคริสตจักร คุณออกพระนามพระเจ้าเล่น ๆ ไม่มีคริสเตียนสักคนในบ้านหลังนี้ แต่คุณก็กล่าวว่า ‘พระคริสต์ทรงเป็นประมุขของบ้านหลังนี้’”

เขาตกใจและจากนั้นก็หน้าแดงมาก เขากล่าวว่า “คือว่า อาจารย์ไรซ์ครับ อย่าถือว่าผมเจตนาที่จะลบหลู่เลยนะครับ นิ่งฟังดูแย่มาก ๆ ผมไม่ได้คิดว่ามันจะดูออกมาแบบนั้น ผมแค่เห็นคำขวญนั้นและคิดว่าภรรยาของผมน่าจะชอบมัน และผมเลยนำมาที่บ้านและติดไว้เหนือประตู เราจะเอามันลง ไม่ เราไม่เหมาะที่จะติดคำขวญนั้นในบ้านของเราโดยที่ไม่มีใครที่นี้รอดสักคน”

“แต่เดี๋ยวก่อนครับ” ผมกล่าว “ทำไมคุณไม่ทูลขอพระเยซูเจ้าให้เข้ามาในใจของคุณด้วยเหมือนที่พระองค์ทรงเข้ามาในใจภรรยาของคุณล่ะครับ และทำให้คุณทั้งสองคนเป็นคริสเตียนและช่วยพวกคุณชนะลูกชายคนนี้และยอมให้พระคริสต์เป็นประมุขของบ้านหลังนี้จริง ๆ? คุณว่าไงครับ?”

“ครับ โปรดอธิษฐานเพื่อผมด้วย” เขากล่าว “ผมควรเป็นคริสเตียน”

ดังนั้นผมจึงอธิษฐานและหญิงคนนั้นกอดลูกน้อยไว้แนบดวงใจของเธอ น้ำตาของชายคนนั้นหยดระหว่างนิ้วมือของเขา และพระเยซูคริสต์ทรงเข้ามาในใจของทั้งคู่และเข้ามาในบ้านนั้น โอ เด็กแรกเกิดให้โอกาสอันแสนวิเศษในการชนะใครสักคนมาถึงพระคริสต์

จงแน่ใจว่าเด็กแรกเกิดนั้นมีชื่ออยู่ในทะเบียนเด็กแรกเกิดของชั้นเรียนวัยของคุณ และให้ใครสักคนไปเยี่ยมบ้านนั้นเป็นประจำเพื่อดูว่าเด็กน้อยนั้นเป็นอย่างไบบ้าง จงสละเวลาที่จะพูดคุยกับผู้เป็นแม่และอธิษฐานกับเธอและชักชวนเธอให้รับความรอด จงพูดคุยกับผู้เป็นพ่อที่เกี่ยวข้องกับโอกาสและความรับผิดชอบของเขา

ผู้ติดต่อทางธุรกิจให้โอกาสอันแสนวิเศษในการชนะจิตวิญญาณ

เมื่อคนขายประกันพยายามขายประกันให้คุณ จงบอกเขาว่าคุณจะฟังเขาพูดและจากนั้นคุณก็อยากพูดคุยกับเขาเกี่ยวกับเรื่องจิตวิญญาณของเขาและความรอด คุณสามารถพูดคุยกับคนขายเครื่องดูดฝุ่นและนัก

ชายที่เคาะประตูตามบ้านได้เกี่ยวกับพระคริสต์ จงอ่านพระคัมภีร์บางข้อร่วมกับพวกเขา เด็กส่งหนังสือพิมพ์ คนส่งนม บุรุษไปรษณีย์ คนเก็บขยะ-จงสละเวลาเพื่อผูกมิตร บางครั้งจงเชิญพวกเขาเข้ามาทานกาแฟหรือขอให้พวกเขาลองทานเค้กอันใหม่ของคุณสักชิ้น จงถามพวกเขาเกี่ยวกับครอบครัวของพวกเขา และเมื่อถึงวันที่ผู้คนจะมาเก็บค่าน้ำค่าไฟ ฯลฯ วันจ่ายหนี้ก็เป็นโอกาสเหมาะที่จะพูดคุยกับพวกเขาเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า จงสุภาพ ยุติธรรม และโอ ขอให้ลมหายใจแห่งสวรรค์มาอยู่บนตัวคุณในทุกการติดต่อทางธุรกิจ

เพื่อนของผม Fred Hawkins เป็นเจ้าของร้านอาหารสัตว์แห่งหนึ่งที่เมืองสปริงฟิลด์ รัฐมิสซูรี เขาถูกชนะมาถึงพระคริสต์เพราะว่าชายคนหนึ่งซื้ออาหารให้วัวนมของตนจากโรงงานนั้นชอบซื้ออาหารสัตว์แค่เพียงพอสำหรับวันหนึ่งเสมอ และวันนั้นเขาก็จะนำภาคพันธสัญญาใหม่ของเขาไปด้วยและให้ Fred Hawkins ดูพระคัมภีร์บางตอนและรับเขาให้รับความรอด ทุกวันทำงานตลอดสามเดือน ลูกค้ายกนั้นมาและจะซื้ออาหารวัวสำหรับหนึ่งวันและจะพูดคุยเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าจนในที่สุด Fred Hawkins เริ่มเป็นกังวลมาก ๆ จนเขาลุกขึ้นตอนตีห้า ไปที่โรงงานนั้นและคุกเข่าบนพื้นปูนในห้องใต้ถุนและทูลขอพระเจ้าที่จะประทานใจใหม่ให้แก่เขาที่เพื่อนของเขาให้เขาดูตลอดในภาคพันธสัญญาใหม่นั้น! ผู้ติดต่อทางธุรกิจเป็นเวลาเหมาะที่จะพูดคุยเกี่ยวกับพระเยซู

ผมไม่ต้องเตือนความจำคุณว่า Daily Vacation Bible School, ชั้นเรียนรวี, แบบฝึกหัดเปิดของแผนกรวี, การประชุมของกลุ่มอนุชน, ชั้นเรียนประกาศข่าวประเสริฐสำหรับเด็ก, การสังสรรค์ของกลุ่มบุรุษ ทั้งหมดนี้เป็นโอกาสอันดีที่จะคอยสอดส่องเพื่อนำใครสักคนมาร่วมประชุมซึ่งเป็นผู้ที่ยังไม่ได้รับความรอดและจงแน่ใจที่จะชนะเขามาถึงพระคริสต์

ในเมืองดัลลัส รัฐเท็กซัสคืนหนึ่ง คริสตจักร Galilean Baptist Church กำลังพิจารณาแผนการต่าง ๆ สำหรับอาคารหลังใหม่และงบก่อสร้าง หลังจากการประชุมอธิษฐาน ผมได้ขอร้องให้นักธุรกิจทุกคนของคริสตจักรนั้นมาพบผมผู้เป็นศิษยาภิบาล เพื่อขอคำปรึกษาขณะที่เราวางแผนและอธิษฐานเกี่ยวกับการประชุมนั้น ผมได้เสนอแนะให้ชายทุกคนที่อยู่ที่นี่อยู่ต่อ ไม่ว่าเขาจะเป็นสมาชิกของคริสตจักรนั้นหรือไม่

หลังจากที่พวกเราได้หารือเรื่องแผนการต่าง ๆ เรื่องงบก่อสร้างแล้ว ผมก็ถามว่ามีใครมีอะไรที่จะกล่าวอีกไหม ชายคนหนึ่งลุกขึ้น ใบหน้าของเขาบิดเบี้ยวด้วยอารมณ์ และพร้อมกับน้ำตาเขากล่าวว่า “ภรรยาของผมได้รับความรอดเมื่อสามสัปดาห์ก่อน ผมมาคริสตจักรนี้นับแต่นั้น โดยหวังว่าใครสักคนจะพูดคุยกับผมเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าและบอกผมว่าจะรับความรอดได้อย่างไร ชายเหล่านั้นที่นี้ทำธุรกิจของพวกเขาต่อไปและพวกเขาสนใจเรื่องนั้นและพวกเขาไม่สามารถสละเวลาเพื่อพูดคุยกับคนบาปคนหนึ่งเลยว่าจะรับความรอดได้อย่างไร!”

คริสเตียนชายเหล่านั้นที่อยู่ที่นี่สนใจและละอายใจ ผมปล่อยให้คนบาปคนนั้นพูดต่อและเล่าเรื่องราวของเขา ตอนนั้นเขาเทศนาได้ดีกว่าผมเสียอีก โดยเทศนาเรื่องทั้งหมดนั้นที่ผมเคยกล่าวเกี่ยวกับการชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัว จากนั้นเมื่อเขากล่าวเรื่องของตนแล้วและเริ่มสะอึกสะอื้น ผมก็หยิบพระคัมภีร์และแสดงให้เขาเห็นว่ารับความรอดได้อย่างไร ไซแล้ว ผู้คนสามารถรับความรอดได้ที่การประชุมคณะกรรมการพิจารณางบก่อสร้าง หากว่าเราแสวงหาการทรงนำของพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่เสมอและตระหนักเรื่องจิต

วิญญานอยู่เสมอ และคอยสอดส่องอยู่เสมอเพื่อหาบรรดาแกะที่หลงหายผู้ซึ่งพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้ทรงตายเพื่อพวกเขา

วิธีทำ-ความช่วยเหลือในทางปฏิบัติ

“และเจ้านายกล่าวแก่ผู้รับใช้นั้นว่า ‘จงออกไปตามบรรดาทางใหญ่และริ้วต้นไม้ทั้งหลาย และบังคับพวกเขาให้เข้ามา เพื่อบ้านของเราจะได้เต็ม’- ลูคา 14:23

คนมากมายอยากชนะจิตวิญญาณ แต่พวกเขาไม่มีความรู้ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับว่าจะทำอย่างไรดี ในงานธรรมรงค์พื้นฟูทั่วกรุงงานหนึ่ง ศิษยาภิบาลท่านหนึ่งที่ทำให้ความร่วมมือในการประชุมนั้น ผู้ซึ่งเชื่อพระคัมภีร์และดูเหมือนจะเห็นใจจริง ๆ กับคำเทศนาและวัตถุประสงค์เหล่านั้น อยากชนะจิตวิญญาณ แต่เมื่อผมเสนอแนะให้เขาเข้าไปในห้องถามตอบเพื่อหยิบพระคัมภีร์และแสดงให้ผู้คนที่เห็นชัดเจนว่าพวกเขาจะแน่ใจได้อย่างไรว่าพวกเขาได้รับความรอดแล้วจริง ๆ เขาก็ถอยหนีและกล่าวตรง ๆ ว่าเขาไม่รู้ว่าจะต้องทำอย่างไร เพื่อที่เขาจะได้มีส่วนบ้างในความรอดของเหล่าคนบาป ผมให้เขายืนอยู่ข้าง ๆ ผม และเมื่อเหล่าผู้เชื่อใหม่ออกมาข้างหน้า เขาก็นำพวกเขาไปยังห้องถามตอบและกลับมารับคนเพิ่มอีก แต่มันน่าสงสารจริง ๆ ที่ได้เห็นนักเทศน์คนหนึ่งที่ไม่มีความเข้าใจเชิงปฏิบัติเลยเกี่ยวกับวิธีรับมือกับผู้คนที่ในการชนะจิตวิญญาณ

ในอีกคราวหนึ่ง ผมอยู่ในงานประชุมฟื้นฟูในคริสตจักรใหญ่แห่งหนึ่งของแคนาดา ผู้คนมากมายออกมาข้างหน้าเพื่อรับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด และผมพูดกับแต่ละคนสั้น ๆ ขณะที่พวกเขาจับมือของผมที่ธรรมาสน์ แต่จากนั้นผู้เชื่อใหม่เหล่านี้และพวกคริสเตียนที่เคยเสเพลที่อยากอุทิศชีวิตของตนใหม่ก็เข้าไปในห้องถามตอบเพื่อรับข้อปฏิบัติเพิ่มเติม และศิษยาภิบาลผู้ช่วยก็ถูกศิษยาภิบาลส่งเข้าไปในห้องถามตอบเพื่อที่จะแน่ใจว่าผู้เชื่อใหม่เหล่านี้ได้เชื่อวางใจพระคริสต์จริง ๆ และทราบว่าเป็นบาปทั้งหลายของพวกเขาได้รับการยกโทษแล้ว ต่อมาไม่นานเมื่อผมเข้าไปในห้องถามตอบเพื่อช่วยเหลือและเพื่อตรวจสอบ ผมก็พบว่าศิษยาภิบาลผู้ช่วยคนนั้น ซึ่งเรียนจบมหาลัยและจบจากโรงเรียนพระคริสตธรรม ลงลึกรายละเอียดเกี่ยวกับการอภิปรายทางศาสนศาสตร์เรื่องการตกต่ำของมนุษย์ อาดัมและเอวาในสวนเอเดน ขณะที่ผู้เชื่อใหม่เหล่านั้นที่งุนงงหนักรับฟังการจ้อของเขา เขาเป็นคนดี เขาเน้นพื้นฐานในด้านหลักคำสอน แต่เขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับวิธีรับมือกับจิตวิญญาณ

ในที่นี้ผมอยากให้ข้อเสนอแนะที่ปฏิบัติได้จริงบางประการเกี่ยวกับตัวตนของผู้ชนะจิตวิญญาณ บุคลิกภาพและแผนการต่าง ๆ สำหรับการแสดงให้เห็นว่าพวกเขาต้องได้รับความรอด แสดงให้พวกเขาเห็นว่าพวกเขาจะได้รับความรอดได้อย่างไรและชักชวนพวกเขาให้ต้อนรับพระผู้ช่วยให้รอด

ข้อปฏิบัติเบื้องต้นของการชนะจิตวิญญาณ

ในที่นี้เราให้ข้อเสนอแนะย่อ ๆ บางประการที่พิสูจน์แล้วว่าช่วยได้เยอะขณะที่ผู้คนวางแผนที่จะชนะจิตวิญญาณ

จงอธิษฐานอย่างจริงจังก่อนคุณไป

จงอธิษฐานขอให้พระเจ้านำทางคุณว่าจะต้องไปที่ไหนและพูดอะไร จงอธิษฐานโดยเฉพาะเพื่อขอฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้มาอยู่บนตัวคุณ จำไว้ว่า การชนะจิตวิญญาณเป็นกิจวัตรที่เหนือธรรมชาติและไม่มีใครทำมันได้โดยปราศจากความช่วยเหลือที่เหนือธรรมชาติ

เมื่อไปอยู่ท่ามกลางคนแปลกหน้า และโดยเฉพาะตามบ้านเรือน

บ่อยครั้งมันมีปัญญาที่จะไปเป็นคู่ ๆ

มันเป็นเช่นนั้นเมื่อพระเยซูเจ้าทรงส่งพวกอัครทูตและเจ็ดสิบคนนั้นไป ชายอัมพาตคนนั้นถูก “สี่คนหาม” มาหาพระผู้ช่วยให้รอด ปกติแล้ว ในการรับมือกับคน ๆ หนึ่งโดยเฉพาะ คนเดียวควรทำหน้าที่พูดขณะที่อีกคนพยายามคว่ำไม่มีการขัดจังหวะ บางครั้งเขาจะเล่นกับเด็ก ๆ หรือไปดูเมื่อมีคนกดกริ่งหน้าประตูหรือรับสายโทรศัพท์ ข้อเท็จจริงที่ว่าอีกคนอยู่ด้วยจะให้ความกล้าหาญและกำลังใจแก่คนงานผู้นั้นที่กำลังพูดอยู่และจะเสริมน้ำหนักให้แก่คำพยานของเขา ไม่น่า ในการมาเยี่ยมครั้งถัดไป อีกคนที่ไม่พูดควรพูดบ้าง แต่การขัดจังหวะและทั้งคู่พยายามพูดในเวลาเดียวกันปกติแล้วนำไปสู่การถกเถียงและบางครั้งไปสู่การโต้แย้งที่ไม่เกิดประโยชน์อันใด กฎทั่วไปคือ คนเดียวควรทำหน้าที่พูด

จงสะอาดและเรียบง่าย

ถ้าผู้ใดอยากเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ เขาต้องไม่ทำให้ผู้คนที่เขาพูดด้วยรู้สึกรังเกียจ ผู้ชนะจิตวิญญาณต้องหมั่นอาบน้ำบ่อย ๆ หลีกเลี้ยงกลิ่นกาย ควรแปรงฟัน และไม่มิกลิ้นปาก จงพกลูกอมมินท์ไว้ในกระเป๋าเสื้อของคุณหรือหมากฝรั่งรสดี ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้ลมหายใจของคุณเป็นที่น่ารังเกียจ หนึ่งในสิ่งที่สร้างความเสียหายได้มากที่สุดในการชนะจิตวิญญาณคือ ผลกระทบของการมีกลิ่นปากเหม็น ไม่ว่าจะยังไง ผู้ชนะจิตวิญญาณควรระวังเรื่องนี้ให้ดี ผู้ชนะจิตวิญญาณควรแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย สุภาพสตรีควรแต่งกายแบบอนุรักษ์นิยม และผมคิดว่าเป็นการดีที่สุดที่อย่างน้อยผู้ชายจะสวมเสื้อเชิ้ตและผูกไท

พนักงานขายที่ดีพยายามหลีกเลี่ยงการสวมกางเกงหลวมโพรง รังแคหรือใบหน้าที่ยังไม่ได้โกนหนวดเครา ผู้ชนะจิตวิญญาณควรที่จะดูเป็นสุภาพสตรีและสุภาพบุรุษที่น่าเคารพและน่าเชื่อถือ

ผู้ชนะจิตวิญญาณควรพกภาคพันธสัญญาใหม่ของตนติดตัวไปด้วย

แน่นอนว่า ผู้ชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวคงคาดหวังที่จะใช้พระคัมภีร์ แต่พระคัมภีร์เล่มใหญ่เทอะทะอาจทำให้ผู้คนที่คุณไปเคาะประตูบ้านตกใจกลัว ภาคพันธสัญญาใหม่สักเล่มที่ใส่กระเป๋าเสื้อของคุณได้ไม่จุใจพร้อมใช้งานเสมอ และปกติแล้วคุณต้องการเพียงเท่านั้นในการชนะจิตวิญญาณสักดวง โดยทั่วไปจะเป็นการดีที่สุดที่จะถือพระคัมภีร์ในแบบที่คนที่คุณพูดด้วยสามารถอ่านมันได้ง่าย จงชี้นิ้วของคุณไปที่ข้อนั้นขณะที่คุณอ่านให้เขาฟัง หรือบางครั้งคุณอาจขอให้เขาอ่านก็ได้ แต่คริสเตียนทั้งหลายควรหลีกเลี่ยงการพยายามโอ้อวดว่าตนเป็นคนเคร่งศาสนา คุณไม่ทำตัวให้ดูเหมือนเป็นนักเทศน์แต่เป็นเพื่อนคริสเตียนคนหนึ่งที่ต้องการช่วยเหลือเขา บางครั้งข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นที่คุณอยากใช้อาจมีไว้ในไบเบิลอันหนึ่ง แต่มันจะน่าประทับใจมากกว่าหากคุณให้เขาดูข้อเหล่านั้นในภาคพันธสัญญาใหม่

จงเบิกบาน ใส่ใจ สุภาพ

อย่าเจ้ากี้เจ้าการ นี่เป็นเพียงอีกวิธีของการกล่าวว่าควรที่จะมีความรักที่แท้จริงอันอบอุ่น ในใจของคุณ เพื่อเหล่าคนบาป ความกรุณา ความเข้าใจที่เห็นอกเห็นใจผู้คน และนาคบหา ผมเคยรู้จักผู้คนที่พยายามชนะจิตวิญญาณซึ่งไม่แม้แต่จะจับมือด้วยซ้ำ ที่ไม่แม้แต่จะกล่าวว่า “อรุณสวัสดิ์” ด้วยความเบิกบาน บางครั้งผู้คนที่พยายามที่จะชนะจิตวิญญาณในเมื่อพวกเขาไม่รู้ชื่อเต็ม ๆ ของอีกฝ่ายด้วยซ้ำ ว่าเขาแต่งงานแล้วหรือยัง ว่าเขา

มีลูกไหมหรือเขาทำงานที่ไหน ผมคิดว่าผมสามารถชนะผู้หญิงคาทอลิกคนหนึ่งในเมืองนอร์ฟอล์ค รัฐเวอร์จิเนีย ได้ส่วนใหญ่เพราะผมใส่ใจลูกสาวตัวน้อยวัยสามขวบของเธอและผูกมิตรกับเด็กน้อยนั้นและอุมเด็กน้อยนั้น ใน รัฐเท็กซัส

ผมได้ชนะคนบาปที่ใจแข็งกระด้างคนหนึ่งเพราะผมมาเยี่ยมลูกเฟิงเกิดของเขาและสนใจในทารกนั้น เราต้องรักเหล่าคนบาปและแสดงออกและสนใจในสิ่งเหล่านั้นที่พวกเขาสนใจ ชายช่าวิวออร์โธดอกซ์คนหนึ่ง ไม่ปล่อยผมไปนานสองชั่วโมงเมื่อเขาพบว่าผมพูดคุยด้วยความสนใจจริง ๆ กับเขาเกี่ยวกับพิธีบัพติศมา เกี่ยวกับ บทบัญญัติด้านโภชนาการของหนังสือเลวีนิติ เกี่ยวกับของถวายเหล่านั้นและระบบปุโรหิตแห่งภาคพันธสัญญา เดิมและความหมายของการเข้าสู่หน้ด

บางครั้งเพราะเพื่อนฝูง หรือนัดหมาย หรือหน้าที่ซึ่งกดดัน คนที่คุณไปเยี่ยมไม่สามารถใช้เวลาเยอะกับ คุณได้ จึงแสดงความกรุณา คุณอาจถามว่า “ฉันกลับมาพบคุณตอนบ่ายวันนี้ได้ไหม?” หรือ “ถ้าคุณสะดวก ฉันจะมาเยี่ยมคราวหน้า”

อย่าออกนอกเส้นทาง

คุณมาเพื่อพูดคุยกับผู้คนเกี่ยวกับบาปและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผมรู้จักชายคนหนึ่งที่ไม่ออกไปเยี่ยมเยียน โดยหวังว่าจะชนะจิตวิญญาณ และเขาได้เถียงกับชายคนหนึ่งนานเกือบชั่วโมงเกี่ยวกับบัพติศมา บัพติศมา บางคน ตั้งใจที่จะไปเยี่ยมพวกเขาบางคนในความพยายามที่จะชนะพวกเขามาถึงพระคริสต์ และขอหนังสือสัก เล่มจากผมเพื่อพิสูจน์ว่าพิธีมิสซานั้นผิด ว่าพระสันตะปาปาเหล่านั้นไม่ใช่คนดีหมดทุกคน และหนังสือที่จะ แสดงให้เห็นว่าความผิดพลาดไม่ได้ของพระสันตะปาปานั้นเป็นหลักคำสอนเทียมเท็จ! เมื่อผมพูดคุยกับผู้ที่เป็ นคาทอลิก ผมไม่เคยเริ่มต้นโดยการแสดงให้เห็นว่าพวกโปรเตสแตนต์นั้นถูกและพวกคาทอลิกนั้นผิด

บางครั้งผมกล่าวว่า “เห็นได้ชัดว่าการเป็นสมาชิกของคริสตจักรหนึ่ง ไม่ว่าจะคริสตจักรของผมหรือคริสต จักรของคุณหรือคริสตจักรอื่นใด นั้นยังไม่พอหากคน ๆ นั้นไม่คืนดีกับพระเจ้าในใจของตน” และคนที่มิหวัหคิ ดทุกคนคงเห็นด้วยกับคำกล่าวนั้นอย่างแน่นอน ผมไม่เคยมีใครท้าทายคำกล่าวนั้นเลย จากนั้นผมกล่าวว่า “เอาละ สิ่งสำคัญก็คือว่าคุณทราบหรือไม่ว่าบาปทั้งหลายของคุณได้รับการยกโทษแล้ว ว่าคุณมาหาพระคริสต์และเชื่อ วางใจพระองค์ด้วยตัวเองแล้ว และมีความมั่นใจว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคุณแล้ว”

สิ่งสำคัญคือการไม่พูดถึงความแตกต่างระหว่างพวกคาทอลิกกับพวกโปรเตสแตนต์ สิ่งสำคัญคือ การนำคนบาปทุกคนให้เผชิญหน้ากับข้อเท็จจริงที่ว่าเขาเป็นคนบาปที่ต้องการการยกโทษ และแสดงให้เขาเห็น ว่าพระคริสต์ทรงพร้อมที่จะช่วยเขาให้รอด

ผมไม่เคยกล่าวว่า “คุณเป็นคนบาป” แทนที่จะพูดอย่างนั้นผมกล่าวว่า “แน่นอน คุณรู้ว่าเราทุกคน เป็นคนบาปที่น่าสงสาร และพระคริสต์ได้ทรงตายเพื่อช่วยคนบาปอย่างคุณและผมให้รอด” ประการแรก มัน เป็นความจริงที่ว่าตัวผมก็ต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเหมือนกับที่คนอื่น ๆ ต้องการ มันยังเป็นวิธีที่สุภาพและ ใส่ใจช่วยในการพูดถึงเรื่องนั้น

บางคนกล่าวว่า “ฉันจะรับมืออย่างไรกับคนที่เป็ นยิว?” จงรับมือกับเขาในฐานะคนบาปคนหนึ่ง คุณกับ เขาต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดองค์เดียวกัน และด้วยใจที่รักและห่วงใยคุณสามารถบอกเขาได้ว่าคุณทราบวิธีนั้น

ที่คน ๆ หนึ่งสามารถได้รับการยกโทษบาปและมีสันติสุขในใจได้ และถ้าเขาอนุญาต คุณก็อยากที่จะแสดงให้เขาเห็นจากพระคัมภีร์ว่าเขาจะทราบได้อย่างไร อย่าออกนอกเส้นทาง อย่าโต้แย้งเกี่ยวกับความรอดนิรันดร์ไม่หลุดหาย เกี่ยวกับความบริสุทธิ์ เกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สอง ความสนุกสนานแบบชาวโลก หรือนิสัยต่าง ๆ อย่าโต้แย้งเกี่ยวกับความแตกต่างของนิกายต่าง ๆ จงให้บทสนทนาอยู่บนเรื่องเดียวนั้นที่ว่าเราทุกคน ซึ่งรวมถึงอีกฝ่ายที่คุณกำลังพูดคุยด้วย เป็นคนบาปและต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และแสดงให้เขาเห็นเรื่องนั้นโดยใช้ข้อพระคัมภีร์ อย่าออกนอกเส้นทาง

ผู้ชนะจิตวิญญาณควรเป็นฝ่ายคุมการสนทนา

ถ้าคนที่คุณกำลังเป็นพยานยกเรื่องอื่นมาพูด ถามคำถามเกี่ยวกับว่าคาอินได้ภรรยาของเขามาจากไหน ทำไมพระเจ้าปล่อยให้เกิดสงครามหรือทำไมมีหลายนิกายจึงเลยหรือเกี่ยวกับพวกคนหน้าซื่อใจคดในคริสตจักร จงกล่าวอะไรประมาณนี้: “นั่นเป็นคำถามที่ดีครับ ช่วยเตือนผมอีกสักพักและเดี๋ยวผมจะพยายามตอบมันนะครับ แต่ก่อนอื่น ขอให้ผมบอกคุณเกี่ยวกับเรื่องนี้...” หญิงที่ไม่รอดคนหนึ่งที่ได้พูดคุยกับ D. L. Moody ยืนยันว่าเธอไม่เห็นมีอะไรเสียหายกับการไปโรงหนั่งและการเดินรำ D. L. Moody กล่าวอย่างมีปัญญาว่า “ผมสัญญาว่าจะตอบคำถามนั้นจนคุณพอใจถ้าคุณจะยอมเชื่อวางใจพระคริสต์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคุณเสียก่อน” หลังจากที่เธอเชื่อวางใจพระคริสต์ เธอก็พบว่าปัญหานั้นได้รับการแก้ไขในใจของเธอแล้ว

คุณกำลังรับมือกับหัวข้อที่สำคัญมากที่สุดในโลก คุณควรวางแผนล่วงหน้าเกี่ยวกับขั้นตอนง่าย ๆ บางประการ ผมขอรับรองคุณ จงพยายามควบคุมการสนทนาและนำไปจนจบเรื่องเกี่ยวกับความผิดบาป ความรอด พรี ๆ ที่จ่ายแล้วโดยพระเยซูคริสต์ และข้อเท็จจริงที่ว่าความรอดนี้สามารถรับได้ทันทีโดยความเชื่อส่วนตัวในพระคริสต์ จากนั้นจงกดดันให้ตัดสินใจ

ขั้นตอนง่าย ๆ ในการชนะจิตวิญญาณ-โดยใช้ยอห์น 3

การแสดงให้เห็นแผนการแห่งความรอดเป็นเรื่องง่าย วิธีหนึ่งที่เรียบง่ายและง่ายตายในการชนะจิตวิญญาณสักดวงมาถึงพระคริสต์คือ การใช้พระคำบางข้อในยอห์น 3 หนังสือยอห์นถูกเขียนมาเป็นพิเศษเพื่อแสดงให้ผู้คนเห็นว่ารับความรอดได้อย่างไร ยอห์น 20:30,31 กล่าวว่า:

“และแท้จริงมีหมายสำคัญอื่น ๆ อีกหลายประการที่พระเยซูได้ทรงกระทำต่อหน้าพวกสาวกของพระองค์ ซึ่งไม่ได้ถูกเขียนไว้ในหนังสือนี้

“แต่สิ่งเหล่านี้ได้ถูกเขียนไว้ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่า พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า และเมื่อมีความเชื่อแล้ว ท่านทั้งหลายก็จะมีชีวิตโดยทางพระนามของพระองค์”

ดังนั้นจึงมีข้อพระคำที่พูดถึงแผนการแห่งความรอดในหนังสือยอห์นมากกว่าหนังสือเล่มใดในพระคัมภีร์ แต่คน ๆ หนึ่งไม่ต้องใช้ข้อพระคำเยะเยะและไม่ต้องดูพระคัมภีร์หมดทั้งเล่มในการชนะจิตวิญญาณดวงหนึ่ง ในกรณีส่วนใหญ่ แค่มก่ข้อที่อยู่ใกล้กันก็เพียงพอแล้ว อย่าทำให้มันเป็นงานยากในการแสดงให้เห็นว่าผู้คนเป็นคนบาป ว่าพวกเขาต้องรับความรอด ว่าพระคริสต์ได้ทรงตายเพื่อพวกเขา ว่าผู้ที่เชื่อวางใจพระคริสต์จะมีชีวิตนิรันดร์ แน่แน่นอนว่าบางครั้งคนที่คุณอยากชนะรู้ข้อสำคัญ ๆ เหล่านั้นแล้วและแค่ต้องถูกรบเร้าให้ตัดสินใจที่จะเชื่อวางใจพระคริสต์ที่นี้และเดี๋ยวนี้

ในย่อหน้า 3 พระเยซูทรงแสดงให้เห็นโคเดมัส ชายคนหนึ่งที่มึศีลธรรมและเคร่งศาสนา เห็นว่าเขาเป็นผู้หลงหายและต้องรับการช่วยให้รอด และแสดงให้เห็นว่าเขาจะรับความรอดได้อย่างไร ผมเสนอแนะให้คุณดูที่บทที่ 3 ตอนนี้และเรียนรู้ที่จะใช้ขั้นตอนง่าย ๆ เหล่านี้ในการชนะจิตวิญญาณดวงหนึ่ง

อ่านข้อ 1 ถึง 3

“มีชายคนหนึ่งในพวกฟาริสีชื่อ นิโคเดมัส เป็นขุนนางของพวกยิว

“ชายคนเดียวกันนี้ได้มาหาพระเยซูในเวลากลางคืน และทูลพระองค์ว่า “รับปี พวกข้าพเจ้าทราบอยู่ว่าท่านเป็นอาจารย์ที่มาจากพระเจ้า เพราะไม่มีใครสามารถกระทำการอัศจรรย์เหล่านี้ที่ท่านกระทำนั้นได้ ถ้าพระเจ้าไม่ทรงสถิตอยู่กับเขา”

“พระเยซูทรงตอบและตรัสแก่เขาว่า “แท้จริงแล้วเรากล่าวแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่ ผู้นั้นไม่สามารถเห็นอาณาจักรของพระเจ้าได้”

คราวนี้ผมอยากให้คุณดูข้อเท็จจริงที่ว่าชายคนนี้เป็นคนที่มีศีลธรรม หนึ่งในผู้นำทางศาสนาและขุนนางของพวกยิว เห็นได้ชัดว่าเป็นสมาชิกคนหนึ่งของสภาซานเฮดริน เขาได้ชื่อว่าเป็นฟาริสี และพวกฟาริสีเป็นคณะทางศาสนาที่เคร่งครัดที่สุดในหมู่พวกยิว และพระเยซูตรัสชัดเจนแก่ชายผู้นี้-ที่มีศีลธรรม เคร่งศาสนา และเที่ยงตรง- ว่า “ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่”

ควรดึงความสนใจไปที่คำเตือนอันยืนกรานนั้นที่พระเยซูทรงให้ ที่ว่าการบังเกิดใหม่ บังเกิดจากเบื้องบน เป็นสิ่งจำเป็นที่ขาดไม่ได้

ข้อ 3 กล่าวว่า “แท้จริงแล้วเรากล่าวแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่ ผู้นั้นไม่สามารถเห็นอาณาจักรของพระเจ้าได้” นี้ไม่ได้หมายถึงแค่นิโคเดมัส ไม่มีใครเลยสามารถเห็นอาณาจักรของพระเจ้าได้โดยที่ไม่ได้บังเกิดใหม่

ในข้อ 5 พระเยซูตรัสว่า “พระเยซูตรัสตอบว่า “แท้จริงแล้วเรากล่าวแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดจากน้ำและจากพระวิญญาณ ผู้นั้นไม่สามารถเข้าในอาณาจักรของพระเจ้าได้” น้ำในที่นี้เห็นได้ชัดว่าแสดงภาพพระวจนะของพระเจ้า “บังเกิดจากพระวิญญาณ” หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงนั้นต้องถูกกระทำในใจนั้น โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์หลังจากที่คน ๆ นั้นได้ยินพระวจนะ

ในข้อ 7 พระเยซูตรัสว่า “อย่าประหลาดใจที่เราากล่าวแก่ท่านว่า ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่” พระเยซูไม่ได้ตรัสว่าคน ๆ หนึ่งแค่ควรบังเกิดใหม่ หรือว่ามันคงมีปัญหาที่เขาจะบังเกิดใหม่ พระองค์ตรัสว่า “ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่”

จากนั้นดึงความสนใจไปที่ข้อ 6: “สิ่งซึ่งบังเกิดจากเนื้อหนังก็เป็นเนื้อหนัง และสิ่งซึ่งบังเกิดจากพระวิญญาณก็เป็นจิตวิญญาณ”

คุณอาจกล่าวแก่คนบาปผู้นั้นว่า “คุณอาจเคยมีคุณแม่ที่แสนวิเศษเหมือนที่ผมเคยมี และคุณพ่อที่ดีตามมาตรฐานของมนุษย์ แต่พ่อแม่ของเรานั้นเป็นมนุษย์ที่อ่อนแอและไม่สมบูรณ์แบบ และเราจึงเกิดมาในแบบเดียวกัน เหตุผลที่เราต้องบังเกิดใหม่ก็คือว่า เราเกิดมาพร้อมกับธรรมชาติที่ตกต่ำเป็นประการแรก และดังนั้น การเกิดฝ่ายเนื้อหนังใด ๆ จึงยังหมายความว่าเราต้องบังเกิดใหม่เพื่อที่จะพบกับพระเจ้าในสันติสุข”

เป็นการดีในที่นี้ที่คุณจะเน้นว่าเราทุกคนเป็นคนบาป จึงให้คนบาปนั้นยอมรับว่าเขาไม่สมบูรณ์แบบ ว่าเขาทำได้ไม่ครบถ้วนในสายพระเนตรของพระเจ้า ว่าบ่อยครั้งเมื่อเขาเจตนาที่จะทำดี เขาก็ทำไม่ถูกต้อง ว่าเขาตั้งปณิธานหลายเรื่อง บางครั้งเขาก็ฝ่าฝืนพวกมัน อย่าทำให้เขารู้สึกว่า “ฉันเป็นคนดีและคุณเป็นคนเลว” ไม่จงแน่ใจว่าคุณถือจุดยืนที่เห็นอกเห็นใจและซื่อตรงนั้นที่ว่าเราทุกคนเป็นคนบาปเหมือน ๆ กัน และต้องการการยกโทษเหมือน ๆ กัน และว่าถ้าเราไม่มารับใจดวงใหม่ ก็ไม่มีหวังเรื่องสวรรค์ ถ้าเรื่องนั้นยังไม่ชัดเจน อาจต้องดึงความสนใจไปที่ข้อ 8: “ลมใคร่จะพัดไปข้างไหนก็พัดไปข้างนั้น และท่านได้ยินเสียงลมนั้น แต่ท่านไม่สามารถบอกได้ว่าลมมาจากไหนและลมไปที่ไหน คนที่บังเกิดจากพระวิญญาณก็เป็นอย่างนั้นทุกคน”

คน ๆ หนึ่งจะรู้สึกอย่างไรเมื่อเขาบังเกิดใหม่? พระคัมภีร์ไม่กล่าวไว้ พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่กระทำการอัศจรรย์แห่งการบังเกิดใหม่นั้น และเราไม่จำเป็นต้องเข้าใจมัน เราแค่ควรฝากเรื่องนี้ไว้กับพระเจ้าให้ทรงกระทำเพื่อเราสิ่งที่เราทำเพื่อตัวเองไม่ได้

และคราวนี้คุณก็พร้อมแล้วสำหรับข้อ 14 และ 15

พระเยซูทรงเตือนใจนิโคเดมัสว่าเมื่อพวกอิสราเอลบ่นต่อพระเจ้า พวกงูแมวเซาได้เข้ามาในหมู่ประชาชนและกัดผู้คนเหล่านั้นและหลายคนตาย แต่พระเจ้าทรงบอกโมเสสให้ตีรูปูทองสัมฤทธิ์ตัวหนึ่งไว้บนเสาต้นหนึ่งและใครก็ตามที่มองไปที่งูทองสัมฤทธิ์นั้นก็จะได้รับการรักษาให้หาย พระเยซูจึงบอกนิโคเดมัสว่า

“และโมเสสได้ยกูปูขึ้นในถิ่นทุรกันดารฉันใด บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นฉันนั้น

“เพื่อผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระองค์จะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”

งูนั้นบนเสาต้นหนึ่งแสดงภาพพระเยซูที่แบกรับบาปทั้งหลายของเราบนกางเขนนั้น คนเหล่านั้นมองไปที่รูปูทองสัมฤทธิ์นั้นและเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงรักษาพวกเขาให้หายโดยการมอง และพวกเขาจึงได้รับการรักษาให้หาย

ตามมาด้วยยอห์น 3:16: “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลกยิ่งนัก จนพระองค์ได้ประทานพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระองค์ เพื่อผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”

คราวนี้ผู้ชนะจิตวิญญาณนั้นสามารถกล่าวได้ว่า “พระเจ้าทรงบอกคุณตรงนี้อย่างชัดเจนว่าจะบังเกิดใหม่ได้อย่างไร คุณยอมรับว่าไหมว่าคุณเป็นคนบาป ว่าคุณต้องการใจดวงใหม่ ว่าคุณอยากรับการยกโทษ? และคุณเห็นได้ว่าพระเจ้าทรงรักคุณ พระองค์ได้ประทานพระบุตรของพระองค์ให้มาตายเพื่อคุณและเพื่อผมและคนทั้งโลก คราวนี้ ‘ผู้ใดก็ตาม’ นั่นคือ ใครก็ตามในโลก- คุณ, ผม, ใครก็ได้- ที่เชื่อในพระคริสต์หรือฟังปาพระคริสต์หรือวางใจพระคริสต์เพื่อรับการยกโทษและความรอดก็จะไม่พินาศ จะไม่ตกนรก จะไม่หลงหายตลอดไป เป็นนิรันดร์ แต่เขาจะมี ‘ชีวิตนิรันดร์’”

คุณอาจยกภาพประกอบเกี่ยวกับความเชื่อโดยแสดงให้เห็นว่าคนป่วยคนหนึ่งยอมฟังปาและมอบเรื่องของตนไว้กับคุณหมอ การเชื่อสิ่งดี ๆ เกี่ยวกับคุณหมอไม่ทำประโยชน์อันใดเลยหากเขาไม่มอบเรื่องของตนไว้กับคุณหมอและฝากชีวิตไว้กับคุณหมอ

คนที่ไม่มีเงินเยอะและรู้สึกไม่ปลอดภัยเกี่ยวกับมันก็นำเงินนั้นไปที่ธนาคารและฝากมัน เขามอบเงินของ

เขาไว้กับธนาคารให้เก็บรักษา เขาวางใจธนาคารเพราะว่าธนาคารสัญญาว่าจะเก็บรักษามันไว้อย่างปลอดภัย เพื่อเขาและสามารถทำเช่นนั้นได้ เหมือนกับที่คน ๆ หนึ่งต้องฝากตัวเองไว้กับพระเยซูคริสต์ วางใจพระองค์ ฟังพาพระองค์เพื่อรับความรอด คนที่วางใจในพระคริสต์หรือฟังพาพระองค์เพื่อรับความรอดก็มีชีวิตนิรันดร์ ตามคำสัญญาที่ชัดเจนในที่นี้

คราวนี้ผมจะทบทวนเรื่องนั้นอีกกับคนบาป

“คุณเข้าใจไหมว่าคุณเป็นคนบาป?”

แน่นอนว่าเขาจะตอบว่าเข้าใจ

“คุณเชื่อไหมว่าพระคริสต์ได้ทรงตายเพราะบาปของคุณและของผมบนกางเขนนั้นและอยากช่วยคุณให้รอด?”

แน่นอนว่าเขาจะตอบว่าเชื่อ ว่าเขาเข้าใจเรื่องนั้น

ต่อมา “คุณเห็นแล้วว่า ถ้าคุณวางใจพระเยซูคริสต์และมอบเรื่องของคุณไว้กับพระองค์ ฟังพาพระองค์ ที่จะยกโทษให้คุณและประทานชีวิตนิรันดร์ให้แก่คุณตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ นั่นเป็นทั้งหมดที่คุณต้องทำ เพื่อที่จะได้รับความรอด?”

เมื่อเขาตอบว่าใช่ คุณก็อาจกล่าวว่า “งั้นให้เราก็มืดริษะและผมจะอธิษฐานคำอธิษฐานหนึ่งและทูลขอพระเยซูที่จะทรงยกโทษให้คุณและช่วยคุณให้รอดเดี๋ยวนี้” และจากนั้นคุณก็อธิษฐาน และทูลขอต่อพระองค์

หลังจากคุณอธิษฐานคำอธิษฐานง่าย ๆ ที่สั้นมาก ๆ แล้ว คุณอาจเสนอแนะถ้อยคำที่เป็นคำอธิษฐานที่เหมาะสมสำหรับเขา คุณอาจกล่าวว่า “คุณจะอธิษฐานอย่างซื่อตรงตามถ้อยคำที่ผมจะให้ไหมครับว่า ‘พระองค์เจ้าข้า ลูกขอสารภาพว่าลูกเป็นคนบาปที่น่าสังเวชที่ต้องการการช่วยเหลือให้รอด’ และให้เขาพูดตามนั้น

“พระเยซูเจ้าข้า ลูกเชื่อว่าพระองค์ได้ทรงตายบนกางเขนนั้นเพื่อชดใช้บาปของลูกและเชื่อว่าพระองค์ทรงยินดีที่จะช่วยลูกให้รอด” และให้เขาพูดตามนั้น

“พระเยซูเจ้าข้า ลูกขอร้องพระองค์ตอนนี้ที่จะทรงโปรดยกโทษบาปของลูกและช่วยลูกให้รอดด้วยเถิด” และให้เขาพูดตามนั้น

“พระองค์เจ้าข้า เท่าที่ลูกรู้ ลูกเชื่อวางใจพระองค์ตอนนี้ว่าจะทรงยกโทษบาปทั้งหลายของลูก ลูกขอมอบใจของลูกไว้กับพระองค์ตลอดไป” จากนั้นจงถามเขาว่าเขาพูดตามนั้นได้ไหม

ผมไม่เชื่อว่าคน ๆ หนึ่งต้องอธิษฐานออกเสียงดัง ๆ เพื่อที่จะรับความรอด บางครั้งคนที่เหนียมอายก็จะอธิษฐานโดยไม่ออกเสียง คน ๆ หนึ่งก็รับความรอดแล้วเมื่อเขาหันมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้าและวางใจองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่บางครั้งเรื่องนั้นก็แจ่มชัดมากขึ้นในความคิดของคนบาปนั้นและการรับความรอดนั้นเป็นที่จดจำว่าเกิดขึ้นแล้วจริง ๆ หากเขาแสดงความเชื่อของเขาออกมาในถ้อยคำเหล่านั้นของการอธิษฐาน นอกจากนี้ ถ้าเขาทูลขอองค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะทรงยกโทษให้ เขาก็มีพระสัญญาที่พิเศษอย่างโรม 10:13 อยู่เสมอที่ว่า “เพราะว่า ‘ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด’” ในฐานะเป็นหลักฐานที่แสดงว่าเขาได้รับความรอดแล้วจริง ๆ

ทันทีที่คน ๆ นั้นทูลขอพระคริสต์ที่จะทรงยกโทษให้เขาและช่วยเขาให้รอดแล้ว

ผมขอเสนอแนะให้มีการแสดงออกอย่างเปิดเผยเกี่ยวกับการตัดสินใจของเขา

ผมกล่าวว่า “คราวนี้คุณได้ทูลขอพระเยซูคริสต์ที่จะทรงยกโทษบาปทั้งหลายของคุณและช่วยคุณให้รอดแล้ว ถ้าคุณพร้อมที่จะมอบเรื่องของคุณไว้กับพระองค์ พร้อมที่จะฟังพาทะพาท้องใจที่จะยกโทษบาปทั้งหลายของคุณและช่วยคุณให้รอดเหมือนที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ว่าจะทำ คุณช่วยจับมือของผมและให้การจับมือของเราเป็นสัญญาณระหว่างคุณกับผมและพระเจ้าได้ไหมว่าบัดนี้คุณเชื่อวางใจพระคริสต์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคุณเองแล้วและมอบใจของคุณไว้กับพระองค์แล้วตลอดไป? คุณจะยอมทำไหมครับ?”

ถ้าคนบาปนั้นเชื่อตรงมาจนถึงตอนนี้ ในกรณีส่วนใหญ่เขาก็จะพร้อมที่จะกล่าวยอมรับความเชื่อของเขาในพระคริสต์อย่างเปิดเผย

ถ้ามีคนที่เขาอยู่กับอยู่ซึ่งเป็นคริสเตียนแล้วหรือถ้าคนงานอีกคนอยู่ด้วย ก็เป็นการดีที่เขาจะจับมือกับทั้งสองคนด้วย บางครั้งหากเป็นเด็กคนหนึ่งที่มีความรอดและคุณแม่หรือคุณพ่อของเขาอยู่ด้วย ผมอาจกล่าวว่า “นั่นช่างแสนวิเศษจริง ๆ ไซ้ไหมจะ! คราวนี้หนูได้เชื่อวางใจพระคริสต์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของหนูแล้ว ถ้าหนูดีใจและหนูอยากให้คุณแม่ของหนูดีใจกับหนูด้วย ให้หนูกอดคุณแม่ของหนูสิเพื่อเป็นสัญญาณว่าหนูได้ต้อนรับพระคริสต์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของหนูแล้ว”

บางครั้งเป็นการดีที่จะกล่าวว่า “ศิษยาภิบาลอยู่แถวนี้ครับ ให้เราไปบอกเขาดีไหมว่าคุณได้เชื่อวางใจพระคริสต์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคุณแล้ว” - หรืออาจไปบอกคุณแม่หรือคุณพ่อหรือภรรยาหรือสามีก็ได้ ไม่ว่าจะยังไง เป็นการดีสำหรับคน ๆ นั้นที่เชื่อวางใจพระคริสต์แล้วที่จะผูกมัดตัวเองอย่างเปิดเผยเท่าที่ทำได้ มีพระพรพิเศษสำหรับคนเหล่านั้นที่กล่าวยอมรับพระคริสต์อย่างเปิดเผย และความมั่นใจและความชื่นบานที่บ่อยครั้งรอดคอยการกล่าวยอมรับพระคริสต์ต่อหน้าผู้คน

ก่อนคุณไปจากคน ๆ นั้น มีอีกเรื่องที่สำคัญ ผู้เชื่อใหม่คนนั้นควรได้รับความมั่นใจ

จากพระวาทะของพระเจ้าว่าตอนนี้เขามีชีวิตนิรันดร์แล้ว

บ่อยครั้งจริง ๆ ผมเปิดไปที่ยอห์น 3:18 และให้คน ๆ นั้นที่ตอนนี้เชื่อวางใจพระคริสต์แล้วดูและอ่านกับผม: “ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็ไม่ต้องถูกปรับโทษ”

คุณอาจพูดกับคน ๆ นั้นที่เชื่อวางใจพระคริสต์แล้วได้ว่า “เราเห็นตรงนี้ว่าผู้ที่เชื่อวางใจในพระคริสต์แล้วและฟังพาทะพาท้องใจก็ไม่ถูกปรับโทษ ไม่หลงหาย ไม่ตกนรก คุณเชื่อวางใจพระคริสต์แล้วหรือยังครับ?”

ปกติเขาก็จะตอบว่าเชื่อแล้ว

“งั้น เนื่องจากคุณได้เชื่อวางใจพระองค์และฟังพาทะพาท้องใจแล้ว คุณถูกปรับโทษไหมครับ?”

และเขากลับว่าได้ โดยอาศัยสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์ ว่า “ไม่ ฉันไม่ถูกปรับโทษอีกต่อไปแล้ว!”

จากนั้นจึงให้เขาดูข้อ 36: “ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์” และคุณอาจถามเขาได้อีกว่า “คุณเชื่อวางใจพระคริสต์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคุณ และวางใจพระองค์ว่าจะทรงยกโทษให้คุณตอนนี้แล้วหรือยัง?”

และแน่นอนว่าเขาสามารถตอบว่าเชื่อแล้ว

“งั้นพระคัมภีร์กล่าวว่าตอนนี้คุณมีสิ่งใดครับ?”

จงให้เขาดูข้อนั้นกับคุณ จงให้เขาเห็นด้วยตัวเองและเขาก็จะกล่าวได้ว่า “พระคัมภีร์กล่าวว่าฉันมีชีวิตนิรันดร์!”

และจากนั้นคุณก็กล่าวได้ว่า “คราวนี้วิธีที่จะทราบว่าคุณได้รับความรอดแล้วไม่ใช่เพราะว่าคุณรู้สึกอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่เพราะว่าพระคัมภีร์กล่าวว่าเมื่อคุณวางใจพระคริสต์ คุณก็มีชีวิตนิรันดร์แล้ว”

คุณอาจให้ขั้นตอนนี้มาก่อนการให้ผู้เชื่อใหม่นั้นไปบอกคนอื่นว่าเขาเชื่อวางใจพระคริสต์แล้วก็ได้ หากนั้นคุณมีปัญญา

แผนการนี้เรียบง่าย พระคำทุกข้อถูกพบในบทเดียวในพระคัมภีร์ และพระเจ้าทรงช่วยผมให้ชนะจิตวิญญาณหลายร้อยดวงแล้วจากบทนี้

และบางครั้งผู้คนที่พร้อมเหลือเกินจนแค่ใช้ยอห์น 3:16 ข้อเดียว เรื่องราวเกี่ยวกับความรอดก็สามารถถูกแสดงให้เห็นชัดเจนจนพวกเขาเชื่อวางใจพระคริสต์ได้ทันที

วิธีชนะจิตวิญญาณสักดวงมาถึงพระคริสต์โดยใช้ไม่กี่ข้อ

ในหนังสือโรม

ผมเชื่อว่าข้อพระคำเหล่านั้นในหนังสือโรมอาจทำให้การสิ้นพระชนม์ในฐานะตัวแทนของพระคริสต์ เพราะบาปของเราชัดเจนกว่าการใช้ขั้นตอนอื่น ๆ ผมได้พบว่าวิธีนี้มีประโยชน์มากเป็นพิเศษในประเทศอินเดีย ในท่ามกลางผู้คนที่นับถือพระอื่นที่แทบไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับศาสนาของคริสเตียน และตรงนี้ ไม่น่ามีที่อื่นใดที่คุณก็สามารถใช้พระคำไม่กี่ข้อที่แสดงให้เห็นชัดเจนถึงเรื่องราวทั้งหมดเกี่ยวกับบาปของมนุษย์ การถูกปรับโทษของมนุษย์ การสิ้นพระชนม์ในฐานะตัวแทนของพระคริสต์ และการถูกนับว่าชอบธรรมโดยความเชื่อ

ก่อนอื่น จงทำแผนที่อันหนึ่งในภาคพันธสัญญาใหม่ของคุณ เริ่มต้นด้วยโรม 3:10 และตรงขอบริมข้อนั้นจงใช้ดินสอดเขียนว่า 3:23 เพื่อที่คุณจะรู้ว่าต้องเปิดไปข้อไหนต่อ ข้างโรม 3:23 จงเขียน 5:12 ไว้ตรงขอบริมข้อจากนั้นริมโรม 5:12 จงเขียน 6:23 จากนั้นริมโรม 6:23 จงเขียน 5:8 จากนั้นตรงขอบริมโรม 5:8 จงเขียน 10:9-13

ในการเริ่มพูดคุยกับผู้ที่ยังหวาดกลัวเกี่ยวกับความรอด คุณอาจกล่าวว่า “หนังสือโรมมีอะไรกล่าวเยาะเกี่ยวกับบาปและความรอด และแค่ไม่กี่ข้อตรงนี้จะแสดงให้เห็นเรื่องนี้ชัดเจนว่าทำไมคุณถึงต้องรับความรอดและจะรับความรอดได้อย่างไร”

คราวนี้คุณพร้อมแล้วที่จะไปตามข้อพระคำเหล่านั้นตามลำดับที่คุณมี ไปที่ละขั้นตอน ตามแผนที่นั้นที่คุณทำเครื่องหมายไว้แล้วในภาคพันธสัญญาใหม่หรือพระคัมภีร์ของคุณ

จงให้คนที่คุณกำลังเป็นพยานดูที่โรม 3:10

เป็นการดีกว่าที่จะให้เขาอ่านออกเสียงดังหากเขายอม “ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘ไม่มีคนที่ชอบธรรมสักคนเดียว ไม่ ไม่มีเลย’ มันจึงยุติธรรมที่จะถามเขาว่า ‘มีใครบ้างไหมที่ชอบธรรมจริง ๆ ในสายตาของพระเจ้า?’ จากนั้นคุณอาจกล่าวว่า ‘งั้นผมต้องยอมรับว่าผมไม่ใช่คนชอบธรรม เพราะว่า ‘ไม่มีคนที่ชอบธรรมสักคนเดียว ไม่ ไม่มีเลย’ จากนั้นคุณอาจอธิบายว่า ‘แน่นอนว่า มนุษย์จะเป็นคนดีหรือคนเลวในสายของ

มนุษย์คนอื่น ๆ และโดยมาตรฐานของมนุษย์ แต่ในสายตาของพระเจ้าผู้ทรงเห็นจิตใจ เราทุกคนเป็นคนบาปเหมือนกัน ไม่มีสักคนเดียวที่ชอบธรรม คราวนี้ผมขอถามคุณตามพระคำข้อนี้ได้ใหม่ว่า คุณชอบธรรมไหมในสายตาของพระเจ้า?”

คน ๆ นั้นจะเห็นว่าเขาไม่สามารถกล่าวอ้างได้อย่างชัดเจนว่าเป็นคนชอบธรรมเมื่อเห็นพระคำข้อนั้น ขึ้นตอนถัดไปในภาคพันธสัญญาใหม่ของคุณคือ โรม 3:23

จงให้เขาอ่านข้อนั้นกับคุณหรืออ่านข้อนั้นออกเสียงดัง “เหตุว่าทุกคนได้ทำบาป และขาดจากสง่าราศีของพระเจ้า” และจากนั้นคุณอาจกล่าวว่า “แน่นอน ผมต้องยอมรับว่าผมก็ทำบาปแล้วเหมือนกัน คนอื่น ๆ ทุกคนก็ทำบาปแล้วเช่นกัน คราวนี้ เมื่อดูที่ข้อนี้ คุณไม่คิดหรือว่าคุณก็ต้องกล่าวว่าคุณเองก็ทำบาปแล้วเหมือนกันกับคนอื่น ๆ ทุกคน และว่าคุณขาดจากสง่าราศีของพระเจ้าแล้ว?” แน่นอนว่าผู้ที่ตอบอย่างจริงจังจะต้องกล่าวว่า “ใช่ ฉันก็ทำบาปแล้วเหมือนกัน”

ขึ้นตอนถัดไปคือ โรม 5:12: “เหตุฉะนั้น โดยคน ๆ เดียวบาปได้เข้ามาในโลกฉันทิ และความตายก็เกิดมาโดยบาปนั้น และความตายจึงได้แผ่ไปถึงมนุษย์ทุกคนฉันทิ เพราะทุกคนได้ทำบาปแล้ว”

คราวนี้ถึงเวลาแล้วที่จะกล่าวชัดเจนว่าบาปได้เข้ามาในโลกเมื่ออาดัมและเอวาได้ทำบาปในสวนเอเดน และตั้งแต่นั้นมาคนอื่น ๆ ทุกคนก็ผิดบาป “และความตายจึงได้แผ่ไปถึงมนุษย์ทุกคนฉันทิ เพราะทุกคนได้ทำบาปแล้ว” คุณสามารถแสดงให้อีกฝ่ายเห็นว่ามันเป็นเหตุว่าทำไมผู้คนถึงต้องตาย และคุณแสดงให้เขาเห็นได้เช่นกันว่าเพราะบาปของเรา ความตายชั่ววันรันดร์ในบึงไฟจึงเป็นการพิพากษาอันเหมาะสมสำหรับพวกเราทุกคนที่เป็นคนบาปที่ไม่ได้เรื่อง มีการออกคำตัดสินโทษแล้ว โทษประหารชีวิตที่ตกอยู่บนมนุษย์ทุกคน ผมคิดว่าคุณอาจถามเขาว่า “คุณเห็นใหม่ว่าทำไมเราทุกคนโดยสันดานจึงเป็นผู้หลงหายและต้องรับความรอด?” ถ้าเขาเข้าใจพระคำข้อนั้น เขาก็จะเห็นเรื่องนั้น

ขึ้นตอนถัดไปคือ โรม 6:23: “ด้วยว่าค่าจ้างของบาปคือความตาย แต่ของประทานของพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”

คราวนี้คุณสามารถแสดงให้เห็นว่า “ค่าจ้างของบาปคือความตาย” นั่นคือ ผลลัพธ์ปกติแห่งบาปของเราคือความตายชั่ววันรันดร์ นั่นเป็นค่าจ้างที่เราสมควรได้รับ นั่นเป็นความยุติธรรมอันเข้มงวด มันเป็นสิ่งที่เราควรที่จะได้

แต่คุณสามารถแสดงให้เห็นได้ว่า “ของประทานของพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์” ทุกคนที่ไปสวรรค์ต้องรับความรอดเป็นของขวัญที่ให้เปล่า เราไม่สมควรได้รับมัน คุณแสดงให้เขาเห็นได้ว่าทุกคนที่ไปนรกแค่กำลังได้สิ่งที่พวกเขาสมควรได้รับ พวกเขาได้รับค่าจ้างของบาป ทุกคนที่ไปสวรรค์ต้องไปในฐานะของขวัญชิ้นหนึ่งของพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์

ขึ้นตอนถัดไปคือ โรม 5:8: “แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่พวกเรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อพวกเรา”

นี่เป็นความจริงอันแสนวิเศษ เมื่อคนบาปนั้นอ่านพระคำข้อนี้ จงดึงความสนใจของเขาไปยังข้อเท็จจริงที่ว่าเพราะความรักของพระองค์ที่มีต่อเรา “ขณะที่พวกเรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์

เพื่อพวกเรา” ใครสักคนได้ตายเพราะบาป ไม่ได้ตัวเองต้องตายเพราะบาปทั้งหลายของผม หรือใครสักคนที่ควรค่าและรับบาปต้องตายแทนผม ฉะนั้นเพราะความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระเยซูคริสต์จึงได้สิ้นพระชนม์แทนที่ผมและตายแทนที่คนบาป

ดังนั้นคุณอาจกล่าวแก่คนบาปนั้นว่า “คุณเห็นไหมว่านี่คือหน้าที่คุณสมควรจ่าย แต่พระเยซูทรงชำระหนี้ให้คุณแล้ว?” คุณอาจให้เขาดูว่าบนกางเขนนั้นพระบิดาได้เปื้อนพระพักตร์หนีเสีย และพระเยซูได้ทรงทนทุกข์ความปวดร้าวทั้งหมดนั้นของจิตวิญญาณดวงหนึ่งที่หลงหาย พระเจ้าทรงนับพระเยซูว่าเป็นคนบาปคนหนึ่งและปล่อยให้พระองค์ทนทุกข์เหมือนอาชญากรคนหนึ่ง เพื่อที่พระองค์จะสามารถยกโทษบาปของผมและนับว่าผมชอบธรรมเพราะเห็นแก่พระเยซู จากนั้นคุณสามารถให้คนบาปนั้นเห็นว่าความรักของพระคริสต์ได้ทำให้บาปทั้งหลายของเขาได้รับการชดใช้แล้ว และตอนนี้เขาสามารถยอมรับความรอดฟรี ๆ นั้นได้ถ้าเขาอยากรับ มันถูกซื้อและถูกจ่ายราคาแล้ว

ขั้นตอนถัดไปคือ โรม 10:9: “คือว่าถ้าท่านจะยอมรับพระเยซูเจ้าด้วยปากของท่าน และจะเชื่อในใจของท่านว่าพระเจ้าได้ทรงชুবพระองค์ให้เป็นขึ้นมาจากความตาย ท่านจะรอด”

คราวนี้เมื่อพระคริสต์ได้ทรงตายแทนที่คนบาปและทรงชำระหนี้ของคนบาปแล้ว ส่วนที่เหลือสำหรับคนบาปก็คือ การยอมรับสิ่งที่พระคริสต์ทรงยื่นเสนอให้แก่เขา พระเยซูตรัสว่า “เราไถ่เจ้าแล้ว เราชดใช้หนี้บาปนั้นแล้ว เจ้าจะยอมรับการยกโทษและความรอดที่เราได้ซื้อให้เจ้าโดยการทนทุกข์ของเราไหม?” และคนบาปที่น่าสงสารคนนั้นสามารถกล่าวได้ว่าเอาหรือไม่เอา เขาสามารถยอมรับมันหรือปฏิเสธมันก็ได้ ถ้าผู้ใดเชื่อในใจของตนว่าพระเจ้าได้ทรงให้พระเยซูเป็นขึ้นจากตายแล้ว นั่นก็หมายความว่าเขาเชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า เครื่องบูชาที่สมบูรณ์แบบและรับบาป เนื่องจากพระองค์ทรงถูกชুবให้เป็นขึ้นจากตายแล้ว นั่นก็พิสูจน์ว่าพระองค์ทรงสามารถช่วยเราให้รอดได้ บัดนี้ถ้าผู้ใดกล่าวยอมรับพระผู้ช่วยให้รอดองค์นี้ด้วยปากของตน โดยเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดที่ทรงไถ่โทษ เขาก็ “จะรอด”

จากนั้นจงให้ดูข้อ 10: “เหตุว่าด้วยใจมนุษย์จึงเชื่อไปสู่ความชอบธรรม และด้วยปากเขาจึงยอมรับไปสู่ความรอด” ความเชื่อเกิดขึ้นในใจ และการกล่าวยอมรับภายนอกเป็นเพียงการแสดงออกถึงสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว เมื่อใจนั้นตัดสินใจแล้วที่จะวางใจในพระเยซู

จากนั้นคุณอาจใช้เวลาสักครู่ที่ข้อ 11: “เพราะพระคัมภีร์กล่าวว่า ‘ผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระองค์นั้นจะไม่อับอาย’” คนที่วางใจในพระคริสต์จะไม่ถูกทิ้งให้อับอายขายหน้าและผิดหวังเลย เมื่อผู้ใดวางใจในพระคริสต์พระองค์ก็ช่วยเขาให้รอด

คราวนี้ข้อ 13 จะกล่าวชัดเจน: “เพราะว่า ‘ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด’” จากนั้นจงให้คน ๆ นี้ก้มศีรษะและทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า “พระองค์เจ้าข้า ลูกทูลขอพระองค์ที่จะโปรดยกโทษให้ลูก บัดนี้ลูกเชื่อแล้วว่าพระองค์ทรงยกโทษให้ลูกจริง ๆ ลูกเชื่อวางใจพระองค์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของลูก ลูกอยากมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์เริ่มต้นตั้งแต่นั้นนี้”

จากนั้นคุณอาจให้ดูจากข้อ 13 ว่าผู้ที่ร้องทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างจริงใจก็ได้รับความรอด และเขาสามารถทราบเรื่องนั้นได้เพราะพระคัมภีร์กล่าวเช่นนั้น

วิธีที่สั้นกว่าในการชนะจิตวิญญาณโดยใช้

พระคำตอนเดียว

แผนการทั้งสองแบบด้านบนที่ใช้บทที่ 3 ของยอห์นและที่ใช้ข้อพระคำต่าง ๆ ในหนังสือโรมเพื่อชนะจิตวิญญาณสักดวงนั้นเป็นแบบละเอียด และต้องใช้ความใส่ใจและข้อพระคำหลายตอน ในทางกลับกัน หลายคนพร้อมที่จะรับความรอดในเวลาที่สั้นกว่า สิ่งสำคัญก็คือว่าคนงานนั้นต้องมีใจที่อบอุ่นและถูกนำโดยพระวิญญาณของพระเจ้าเพื่อที่เขาจะไม่ทำงานแบบตื่นเงินและผิวเผิน คนบาปนั้นควรทราบว่าตนเป็นคนบาปที่ต้องการการยกโทษ เขาควรทราบว่าพระคริสต์เพียงผู้เดียวทรงช่วยให้รอดได้ และเขาควรเชื่อวางใจพระคริสต์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดอย่างแน่นอน จากนั้นเขาควรถูกสอนให้กล่าวยอมรับพระผู้ช่วยให้รอดอย่างเปิดเผย และให้ทราบว่าบาปทั้งหลายของเขาได้รับการยกโทษแล้ว แต่พระคัมภีร์ก็เต็มไปด้วยแผนการแห่งความรอด

ตอนผมเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย หนาวหนึ่งผมได้ชนะ

คนหกสิบหกคนโดยใช้อิสยาห์ 55:6, 7

“พวกเจ้าจงแสวงหาพระเยโฮวาห์ ขณะที่พระองค์สามารถถูกพบได้ พวกเจ้าจงร้องทูลต่อพระองค์ ขณะที่พระองค์ทรงอยู่ใกล้

“ให้คนชั่วละทิ้งทางของเขา และคนไม่ชอบธรรมสลະความคิดทั้งหลายของเขา และให้เขากลับมายังพระเยโฮวาห์ และพระองค์จะทรงมีความเมตตาต่อเขา และมายังพระเจ้าของพวกเรา เพราะพระองค์จะทรงอภัยอย่างล้นเหลือ”

คุณจะหมายเหตุว่าข้อพระคำเหล่านี้ซึ่งชี้ถึงความเร่งด่วนในการสะสางเรื่องนี้ทันทีเนื่องจากพรุ่งนี้พระองค์อาจไม่ทรงอยู่ใกล้แล้ว ข้อ 7 เน้นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบาป การที่ต้องกลับใจใหม่อย่างจริงจัง ใจที่หันไปเสียจากบาปและหันมาหาพระคริสต์ คนที่ไม่ชอบธรรมต้องทิ้งความคิดต่าง ๆ หรือแผนการต่าง ๆ ของตนเกี่ยวกับวิธีที่จะรอดและรับสิ่งที่พระเจ้าตรัส และจากนั้นมีพระสัญญาอันน่าชื่นใจว่าถ้าเขากลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะทรงมีพระเมตตาต่อเขาและจะทรงให้อภัยอย่างล้นเหลือ นั่นเป็นแผนการแห่งความรอดที่น่าชื่นใจและเรียบง่ายมากจริง ๆ

อิสยาห์ 53:6 ก็กล่าวข่าวประเสริฐอย่างเรียบง่ายมาก ๆ: “พวกเราทุกคนเหมือนแกะได้หลงเข้าไป พวกเราทุกคนได้หันไปตามทางของตนเอง และพระเยโฮวาห์ทรงวางบรรดาความชั่วช้าของพวกเราทุกคนลงบนท่าน [บนพระเยซู] แล้ว”

ข้อนี้กล่าวว่าเราทุกคนทำบาปแล้วและเป็นผู้หลงหาย มันกล่าวว่าหัวใจของบาปคือความดีร้ายของเรา การที่เราอยากไปตามทางของเราเอง มันกล่าวว่าพระเยซูคริสต์ทรงแบกรับบาปของเราทุกคนแล้ว

นักเทศน์ชาวอังกฤษผู้หนึ่งได้เทศนาในเมืองหนึ่งแถบชนบทและจากนั้นก็รีบไปยังสถานีรถไฟเพื่อจะจับรถไฟกลับไปกรุงลอนดอน ชายคนหนึ่งซึ่งถูกพ้อใจอย่างล้าลึกเรื่องบาปของตนตามนักเทศน์คนนั้นไปถึงสถานีและกล่าวที่นั่นว่า “ผมอยากรับความรอด โปรดบอกผมทีว่าจะต้องทำอย่างไร” รถไฟขบวนสุดท้ายไปลอนดอนสำหรับคืนนั้นกำลังจะออก หน้าที่หนักหนาหลายอย่างทำให้นักเทศน์คนนั้นต้องไปจริง ๆ เขาจึงกล่าวแก่ผู้ชักถามที่จริงจังคนนั้นว่า “คุณมีพระคัมภีร์ไหม?”

“มีครับ” ชายผู้หลงหายคนนั้นกล่าว “แต่ผมไม่รู้ว่าจะต้องอ่านตรงไหน”

“เปิดไปที่อิสยาห์ 53:6 เจอไหมครับ?”

“เจอแล้วครับ อิสยาห์ 53:6”

“จากนั้น” นักเทศน์คนนั้นกล่าวว่า “จงเข้ามาที่ ‘ทุกคน’ แรกนั้นและออกมาที่ ‘ทุกคน’ สุดท้ายนั้น และคุณจะได้รับความปลอดภัย” และเขาก็ก้าวขึ้นรถไฟที่กำลังจะออก

ช่วงเป็นวิธีที่นำแปลกในการรับความปลอดภัย ชายผู้หลงหายคนนั้นคิด แต่เขาก็กลับไปบ้าน เปิดพระคัมภีร์ของเขา และค้นพบว่าคำแรกนั้นในข้อนั้นคือ “ทุกคน”- “พวกเราทุกคนเหมือนแกะได้หลงเงินไป” เออละ ฉันเข้ามาตรงนี้ได้ เพราะฉันหลงเงินไปแล้ว ฉันเป็นคนบาป คนบาปคนนั้นพูดกับตัวเอง

แต่จากนั้นคำสั่งที่เขาได้รับคือ “ออกมาที่ ‘ทุกคน’ สุดท้ายนั้น” และคำสั่งสุดท้ายของข้อนั้นคือ “ทุกคน”- “พระเยซูคริสต์ทรงวางบรรดาความชั่วช้าของพวกเราทุกคนลงบนท่านแล้ว” จากนั้นคนบาปผู้นั้นคิดว่า, ฉันเป็นหนึ่งในคนเหล่านั้นที่ความชั่วช้าของพวกเราถูกวางบนพระเยซูแล้ว บาปทั้งหลายของฉันได้รับการชดใช้แล้ว! เออละ ฉันจะออกมาตรงนั้น และฉันก็จะได้รับความปลอดภัย!

คนบาปจำนวนมากได้รับความปลอดภัยแล้วโดยข่าวประเสริฐอันเรียบง่ายนั้น

ในกัณฑ์การวิถึ 21:5-9

มีภาพประกอบอันชัดเจนนั้นที่ว่าทุกคนเป็นคนบาป และความตายนั้นที่มาโดยบาปถูกแสดงภาพประกอบโดยงูพิษเหล่านั้น นั่นเป็นภาพที่ชัดเจนของพระเยซูบนกางเขนนั้นผู้ทรงถูกนับให้เป็นงูนั้น, คนบาปคนหนึ่ง และมีภาพประกอบของความเชื่อตรงที่ว่าทุกคนที่โดนพิษงูที่มองไปที่รูปงูทองสัมฤทธิ์นั้นบนเสาก็ได้รับการรักษาให้หาย ฉะนั้นคนบาปจึงถูกสอนให้มองและมีชีวิตได้

หลายพันคนถูกขนะมาถึงพระคริสต์แล้วโดยยอห์น 5:24: “แท้จริงแล้วเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดที่ฟังคำของเรา และเชื่อในพระองค์ผู้ได้ทรงส่งเรามานั้น ก็มีชีวิตนิรันดร์ และจะไม่เข้าสู่การปรับโทษ แต่ได้ผ่านพ้นจากความตายไปสู่ชีวิตแล้ว”

“ผู้ใดที่ฟังคำของเรา...” คุณอาจกล่าวแก่คนบาปนั้นได้ว่า “คุณได้ยืนมันมาหลายหนแล้วและคุณกำลังได้ยืนมันตอนนี้ ใช่ไหมครับ ขณะที่เราอ่านพระคำข้อนี้?” แน่แน่นอนว่าคนบาปนั้นจะเห็นพ้องกับคำกล่าวนั้น

“และเชื่อในพระองค์ผู้ได้ทรงส่งเรามานั้น...” คุณจึงกล่าวแก่คนบาปนั้นได้ว่า “คุณเชื่อไหมว่าพระเจ้าทรงรักโลกและได้ประทานพระบุตรของพระองค์เพื่อช่วยคนบาปให้รอด? จั๊นคุณเต็มใจไหมที่จะเสียวางใจพระเจ้าองค์นั้นและพระผู้ช่วยให้รอดองค์นั้นวันนี้ และมอบเรื่องของคุณไว้กับทั้งสองพระองค์และฟังพาทังสองพระองค์?” จากนั้นคุณก็ให้เขาดูคำกล่าวที่ชัดเจนนั้นที่ว่าผู้ที่เชื่อและวางใจเช่นนั้น “ก็มีชีวิตนิรันดร์ และจะไม่เข้าสู่การปรับโทษ แต่ได้ผ่านพ้นจากความตายไปสู่ชีวิตแล้ว” และนั่นเป็นพระสัญญาอันแสนวิเศษที่ให้ความมั่นใจและความแน่ใจ

คนมากมายรับความปลอดภัยแล้วโดยเรื่องราวของคนเก็บภาษีนั้นและฟาริสีนั้น

ที่ขึ้นไปพระวิหารเพื่อจะอธิษฐาน (ลูกา 18:10-14)

ฟาริสีผู้นั้น ที่คิดว่าตัวเองชอบธรรม ที่อิมมอกอิมใจในตัวเอง ไม่เคยได้รับความปลอดภัยเลย คนเก็บภาษีที่นำ

สงสารผู้คนที่สารภาพความผิดบาปของตนและร้องขอความเมตตา ก็ได้รับความรอดและลงกลับบ้านของตนโดย
ถูกนับว่าชอบธรรม และคุณจึงอาจขอร้องให้คนบาปผู้นั้นก้มศีรษะของเขาและทำให้คำอธิษฐานนี้เป็นคำ
อธิษฐานของเขา คุณสามารถสอนเขาให้อธิษฐานว่า “ข้าแต่พระเจ้า โปรดเมตตาลูกผู้เป็นคนบาป และช่วยลูก
ให้รอดด้วยเถิด เพราะเห็นแก่พระเยซู” และจากนั้นเมื่อเขาอธิษฐานคำอธิษฐานนั้นแล้ว คุณสามารถถามเขาได้
ว่าเขาจะเชื่อวางใจพระเจ้าทรงนี้และตอนนี้เลยไหมให้ทำสิ่งที่พระองค์ตรัสไว้ว่าพระองค์จะทำ และเขา
อยากแสดงให้เห็นชัดเจนไหมว่าเขารับเชื่อแล้วโดยการจับมือของคุณอย่างจริงจัง หรือไปบอกศิษยาภิบาลหรือ
เพื่อนสักคนกับคุณ หรือออกไปข้างหน้าในที่ประชุม

ไม่ว่าคุณใช้พระคัมภีร์ตอนใด มีสองหรือสามสิ่งที่จะต้องเกี่ยวข้อง คนบาปนั้นต้องทราบว่าเขาเป็นคน
บาป และอยากหันเสียจากบาปและรับการยกโทษ จากนั้นคนบาปนั้นต้องทราบพระเจ้าทรงสัญญาไว้ว่าจะ
ช่วยคนเหล่านั้นให้รอดผู้ซึ่งวางใจในพระคริสต์ และเขาต้องเชื่อวางใจพระคริสต์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของ
เขาด้วยตัวเอง

บางวิธีมีประโยชน์ในการชนะจิตวิญญาณ

ในกรณีของหญิงผู้นั้นที่แคว้นสะมาเรียในยอห์น 4 พระเยซูเจ้าทรงเสนอแนะว่า “จงไป เรียกสามีของ
เจ้า” ดังนั้นพระองค์จึงได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณของพระเจ้าให้เปิดเผยข้อเท็จจริงที่ว่านางแต่งงานมา
แล้วห้าคนและกำลังอยู่กินในบาปกับชายคนหนึ่งที่น่าไม่ได้แต่งงานด้วย

ในกรณีของชายอัมพาตคนนั้นที่สี่คนหามาในมาระโก 2 และในข่าวประเสริฐเล่มอื่น ๆ พระเยซูตรัส
ตอนแรกว่า “ลูกเอ๋ย บาปทั้งหลายของเจ้าได้รับการอภัยให้เจ้าแล้ว” และจากนั้นเพื่อเป็นหลักฐานและการรับ
ประกันเรื่องการยกโทษบาปทั้งหลาย พระองค์ทรงรักษาร่างกายของชายคนนั้นให้หาย

เห็นได้ชัดว่าพระองค์ทรงใช้ความละเอียดหรือความอภัยต่อหน้าธารกำนัลเพื่อชนะหญิงผู้นั้นที่ถูกจับ
ฐานเล่นชู้ ซึ่งพระองค์ตรัสแก่นางว่า “เราก็มิปรับโทษเจ้าเหมือนกัน จงไปเถิด และอย่าทำบาปอีกต่อไปเลย”
(ยอห์น 8:11) ผู้ชนะจิตวิญญาณที่มีความคิดฝ่ายวิญญาณจะหาวิธีที่แตกต่างเพื่อช่วยให้ภาพประกอบข่าว
ประเสริฐและทำให้ผู้คนเห็นว่าพวกเขาเป็นคนบาปและต้องการความรอด และเพื่อให้ความมั่นใจเรื่องความ
รอดเมื่อพวกเขาเชื่อวางใจพระผู้ช่วยให้รอด

บ่อยครั้งมันมีปัญญาที่จะให้คนบาปนั้นอธิษฐาน

แน่นอนว่าเราทราบเมื่อใจนั้นหันมาหาพระคริสต์และวางใจพระองค์ คน ๆ นั้นก็ได้รับความรอด ไม่ว่า
เขาจะอธิษฐานแบบรู้ตัวหรือไม่ แต่ทั้งการกล่าวยอมรับในที่ประชุมและการอธิษฐานก็ถูกใช้เพื่อเป็นรูปแบบ
ภายนอกหรือการแสดงออกถึงความเชื่อ “เหตุว่าด้วยใจมนุษย์จึงเชื่อไปสู่ความชอบธรรม และด้วยปากเขาจึง
ยอมรับไปสู่ความรอด” เราอ่านในโรม 10:10 การกล่าวยอมรับไม่ช่วยให้รอด แต่มันเป็นการแสดงออกถึงความ
เชื่อที่ช่วยให้รอด ในทำนองเดียวกัน เราถูกบอกในข้อ 13, “เพราะว่า ‘ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามของ
องค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด’” แต่พระเจ้าคัดค้านไปกล่าวชัดเจนว่า “แล้วเขาทั้งหลายจะร้องทูลต่อพระองค์ในผู้
ซึ่งพวกเขายังไม่เชื่ออย่างไรได้” ดังนั้นเมื่อคนใดร้องทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อขอพระเมตตาและการยกโทษ
เขาก็จะได้รับความรอด เพราะว่าในใจของเขาเขาได้เชื่อแล้วว่ามีพระผู้ช่วยให้รอดเช่นนั้นอยู่องค์หนึ่ง ว่าพระ

เยซูทรงช่วยผู้คนให้รอดจริง ๆ ผู้ซึ่งร้องทูลต่อพระองค์ ใจที่เชื่อตรงที่ร้องทูลต่อพระคริสต์เพื่อขอพระเมตตาและการยกโทษและความรอดก็เป็นใจที่เชื่อ

ดังนั้นมันจึงเรียบง่ายมากขึ้นและง่ายดายมากขึ้นสำหรับคนมากมายที่จะมีการย่างก้าวที่ชัดเจนแห่งความเชื่อเมื่อพวกเขาร้องทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อขอการยกโทษ โจรที่ไล่ตายผู้นั้นอธิษฐานและรับความรอด (ลูกา 23:39-43) คนเก็บภาษีผู้นั้นในพระวิหารอธิษฐานและได้รับความรอด (18:13,14) สามहनในพระคัมภีร์ในโยเอล 2:32, ในกิจการ 2:21, และในโรม 10:13 เราถูกบอกไว้ว่า “ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด” ฉะนั้นผู้ที่ร้องทูลในการเชื่อมโยงกับความเชื่อของตนจึงน่าจะมีความเชื่อมั่นมากกว่าเรามีบางสิ่งที่ยึดเหนี่ยวที่เขาสามารถจดจำได้ เขาสามารถกล่าวได้อย่างสัตย์จริงว่า “ฉันรู้ว่าฉันได้ร้องทูลต่อพระเยซูแล้วให้ช่วยฉันให้รอดและเชื่อวางใจพระองค์แล้วว่าจะทรงช่วยฉันให้รอด”

แม้ตอนที่คน ๆ หนึ่งอยู่ในฝูงชน หรือเมื่อคนบาปนั้นเป็นคนเหนียวอายและอาจไม่ชอบอธิษฐานออกเสียงดัง ๆ คุณก็สามารถพูดว่า “พระเจ้าทรงทราบสิ่งที่อยู่ในใจของคุณตอนนี้ ใช่ไหมครับ? ถ้าในใจของคุณคุณทูลขอพระองค์ที่จะยกโทษให้คุณและอยากให้พระองค์ช่วยคุณให้รอดเดี๋ยวนี้ พระองค์ก็จะทรงทราบ ใช่ไหมครับ?” แน่แน่นอน คนบาปทุกคนที่คิดเป็นจะรู้ว่านั่นเป็นความจริง คุณอาจพูดว่า “ฉันจะกระซิบคำอธิษฐานหนึ่งเบา ๆ ขณะที่เรายืนอยู่ตรงนี้ด้วยกันและผมจะทูลขอพระเยซูให้เข้ามาในใจของคุณ ยกโทษบาปของคุณและช่วยคุณให้รอดเดี๋ยวนี้เลยนะครับ คราวนี้ขณะที่ผมอธิษฐาน คุณช่วยพูดในใจของคุณได้ไหมครับว่า ‘พระเยซูเจ้าข้า ลูกรู้ว่าลูกเป็นคนบาป ลูกอยากให้พระองค์ยกโทษให้ลูก โปรดช่วยลูกให้รอดเดี๋ยวนี้เลยเถิด’ เป็นการฉลาดที่จะพยายามเห็นว่ามีการตัดสินใจรับเชื่อเกิดขึ้นจริง ๆ การตัดสินใจอันบริสุทธิ์ที่จะเชื่อวางใจพระคริสต์และกล่าวยอมรับพระองค์ เมื่อคนบาปผู้นั้นหันมาพึ่งพระคริสต์

ด้วยเหตุผลที่คล้ายกัน ควรพิจารณาวิธีที่คนบาปจะให้ผู้อื่นรู้ว่าเขาได้ตัดสินใจแล้ว

หลายปีก่อนในการประชุมในกระโจมหลังใหญ่หนหนึ่งในเมืองทัลซ่า รัฐโอคลาโฮมา ผมได้เทศนาเรื่อง “คำเชิญให้ร่วมงานเลี้ยง” นั่นคือ การเลี้ยงใหญ่นั้นซึ่งคนมากมายได้รับเชิญและหลายคนยกข้ออ้างต่าง ๆ ผมกล่าวว่า “ใครบ้างที่นั่นนี้จะกล่าวว่า ‘อาจารย์ไรซ์ ฉันอยากไปอยู่ที่การเลี้ยงใหญ่นั้น โปรดบอกพระเยซูเจ้าด้วยว่าฉันยอมรับคำเชิญของพระองค์และขอบพระคุณพระองค์ ถ้าพระองค์จะทรงรับฉัน ฉันก็จะเป็นของพระองค์และจะไปอยู่ที่การเลี้ยงใหญ่นั้น?’” ผมถามคำถามนั้นไปเหมือนจะเป็นคำถามที่มีคำตอบในตัวอยู่แล้วเพื่อนำให้เกิดการตัดสินใจ แต่ชายหนุ่มคนหนึ่งซึ่งเพิ่งกลับมาบ้านหลังจากไปเป็นทหารเรือและทุกซี้ใจเพราะบาปได้ลุกพรวดขึ้นมาและกล่าวว่า “ผมรับคำเชิญนั้นครับ อาจารย์ไรซ์! ผมรับคำเชิญนั้นครับ!”

ผมมักใช้วิธีง่าย ๆ ในการพูดกับคนบาปว่า “ถ้าคุณพร้อมที่จะรับพระคริสต์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคุณ วางใจพระองค์ว่าจะทรงยกโทษให้คุณและประทานชีวิตนิรันดร์ให้แก่คุณ ผมก็ขอเสนอแนะวิธีที่คุณสามารถแสดงมันออกมาได้นะครับ เพื่อเป็นสัญญาณระหว่างคุณกับเพื่อนของคุณตอนนี้และพระเจ้าและผมคุณยินดีจับมือกับผมไหมครับ โดยหมายความจริง ๆ ว่า ‘พระเยซูเจ้าข้า ที่นี้และเดี๋ยวนี้ลูกขอรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของลูก?’ ถ้าคุณยินดี กุมมือผมไว้เถอะครับ” และเหมือนที่ผมบอกไปก่อนหน้านี้แล้ว เป็นการฉลาดที่จะให้ผู้เชื่อคนนั้นบอกคนอื่นว่าตนรับเชื่อแล้ว

บางครั้งมันก็มีปัญญาที่จะใช้บทเรียนที่ใช้สิ่งของประกอบเพื่อแสดงให้เห็นชัดเจนว่า

บาปทั้งหมดของเราถูกวางไว้บนพระเยซูแล้ว

บางครั้งคุณอาจเลือกเอาลูกตุ้มอันหนึ่ง หินก้อนหนึ่ง หนังสือเล่มหนึ่ง และพูดว่า “สมมตินี้เป็นบาปทั้งหลายของคุณนะครับ คราวนี้คุณถือลูกตุ้มอันนี้ไว้ในมือของคุณ ตอนนี้บาปทั้งหมดของคุณอยู่บนคุณ คราวนี้สมมติว่าเราเอาลูกตุ้มอันนี้ไปไว้ในมือของชายอีกคนนี่ สมมติว่าเขาเป็นพระเยซูคริสต์ พระคัมภีร์บอกเราว่า พระคริสต์ทรงรับแบกบาปทั้งหลายของเราแล้ว พระเยซูทรงทนทุกข์แทนที่เราแล้ว พระองค์ทรงเป็นผู้รับโทษแทนเรา คราวนี้บาปทั้งหมดของคุณถูกวางไว้บนพระเยซูแล้ว ฉะนั้นพวกมันจึงไม่ถูกนำมาปรับโทษกับคุณแต่ถูกปรับโทษกับพระเยซู พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพราะบาปเหล่านั้นแล้ว และคุณจะไม่ถูกพิพากษาเพราะบาปเหล่านั้นอีกต่อไปแล้ว!”

หรือคุณอาจยกภาพประกอบเรื่องนี้โดยใช้วิธีนี้ ชายคนหนึ่งล้มป่วย ตกงาน และไม่สามารถจ่ายหนี้สินต่าง ๆ ที่เขาติดไว้กับร้านค้า และหนี้เหล่านั้นพอกพูนจนเขาอับยศอดสู แต่เพื่อนคนหนึ่งรักเขาไปที่ร้านค้า และจ่ายหนี้ให้เขา หนี้สินทั้งหมดที่เขาติดไว้กับร้านค้านั้นถูกทำเครื่องหมายว่าจ่ายแล้ว ดังนั้นชายผู้ยากจนคนนั้นจึงไม่ติดค้างหนี้สินอีกต่อไปแล้ว

ต้องให้ความมั่นใจเรื่องความรอด

ตอนที่ผมได้รับความรอด ไม่มีใครให้ผมดูข้อพระคัมภีร์เลยเพื่อที่ผมจะทราบว่ามีชีวิตนิรันดร์แล้ว ผมถามคุณพ่อของผมว่าผมจะเข้าร่วมกับคริสตจักรได้ไหมและท่านบอกเป็นนัยว่าผมยังไม่โตพอ ว่าผมยังไม่ได้รับความรอด และท่านไม่พูดเรื่องนั้นต่อ หลายปีต่อมาผมขอร้องนักเทศน์อีกคนให้อธิษฐานเพื่อผมและเขากล่าวว่า “ได้สิ ฉันจะอธิษฐานให้เธอนะ จอห์น และเธอก็อธิษฐานเผื่อตัวเองด้วยนะ” แต่เรื่องนั้นสามารถถูกจัดการได้ในห้านาทีโดยใช้พระวจนะของพระเจ้า หลังจากสามปีที่น่าสังเวช ผมกำลังอ่านข่าวประเสริฐของยอห์นและเจอกับยอห์น 3:36: “ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์” ผมพูดกับตัวเองว่า, เอาละ นั่นเป็นสิ่งเดียวที่ฉันรู้แน่ๆว่าฉันทำไปแล้วตอนที่ฉันออกไปข้างหน้าเพื่อต้อนรับพระเยซู ผมเห็นในตอนนั้นว่าเมื่อผมเชื่อวางใจพระเยซูแล้ว ผมก็ได้ข้อยุติเรื่องทั้งหมดนั้นแล้ว และผมไม่รู้สึกรู้ว่าผมเคยมีความสงสัยอีกเลยตั้งแต่ตอนนั้นว่าบาปทั้งหลายของผมได้รับการยกโทษแล้ว ว่าผมรับความรอดแล้ว

เราต้องติดตามผลผู้เชื่อใหม่

นำเขาให้ประกาศตัวต่อหน้าผู้อื่นว่าเขาเชื่อแล้ว

รับบัพติศมาและร่วมเป็นสมาชิกคริสตจักร

เมื่อไม่กี่สัปดาห์ก่อน ลูกสาวของผมได้คลอดบุตรที่โรงพยาบาล โดยให้กำเนิดทารกเพศชายแสนน่ารักคนหนึ่ง และเด็กน้อยหนักแปดปอนด์สองออนซ์นั้นถูกตั้งชื่อตามคุณปู่ผู้แสนภาคภูมิใจของเขา, จอห์น โรเบิร์ต ไรซ์, ที่สอง (คุณพ่อของเขาก็เป็นคนตระกูลไรซ์เช่นกัน) แต่พ่อแม่ของเขาไม่ได้ตั้งทารกนั้นไว้ที่โรงพยาบาล! พวกเขาพาเขากลับบ้านและเริ่มดูแลเด็กน้อยนั้นอย่างดี-ป้อนนม อาบน้ำ เปลี่ยนผ้าอ้อม ดังนั้นเมื่อคุณคลอดจิตวิญญาณดวงหนึ่งแล้ว อย่าทิ้งลูกแกะนั้นไว้ให้พวกสุนัขป่า อย่าทิ้งผู้เชื่อใหม่คนนั้นไว้โดยที่เขาไม่มั่นใจเรื่องความรอดและโดยไม่นำเขาไปในเส้นทางเพื่อความสำเร็จและความสุขในชีวิตคริสเตียน ในพระมหา

บัญชา นั้น พระเยซูเจ้าตรัสว่าเมื่อจิตวิญญาณทั้งหลายรับความรอดแล้ว เราก็ต้องให้บัพติศมาพวกเขา “โดยสอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดใดก็ตามที่เราได้สั่งพวกเขาไว้”

ก่อนอื่น จงจัดแจง หากทำได้ ให้เขาประกาศตัวต่อหน้าผู้คนที่เขาเชื่อแล้ว

ผมอยากอธิบายเพียงว่าคนที่อยู่ฝ่ายขององค์พระผู้เป็นเจ้าควรที่จะกล่าวเช่นนั้น ตลอดเวลาที่ผ่านมาก่อนหน้านี้เขาเคยอยู่โดยปราศจากพระคริสต์และอยู่ฝ่ายของซาตาน และบัดนี้เขาควรประกาศให้ผู้อื่นทราบถึงการตัดสินใจครั้งใหญ่ของเขาและการรับเชื่อที่นั่นซึ่งทำให้ตอนนี้เขาเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าแล้ว ผมขอเสนอผู้เชื่อใหม่เรื่องมัทธิว 10:32: “เหตุฉะนั้นผู้ใดก็ตามที่จะยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะยอมรับผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเราผู้ซึ่งทรงสถิตในสวรรค์ด้วย” มีความชื่นบานพิเศษในการกล่าวยอมรับพระคริสต์อย่างเปิดเผย และผมขออธิบายว่าข้อนี้แค่หมายความว่า เขาควรให้ผู้อื่นทราบถึงการตัดสินใจของเขาโดยใช้วิธีที่เรียบง่ายบางอย่าง วิธีที่สมเหตุสมผลที่สุดก็คือ ให้คุณไปรับเขาที่บ้านหรือให้เขามาเจอกันที่คริสตจักรในการประชุมนมัสการซึ่งเป็นที่ ๆ เขาจะได้มีโอกาสออกมาข้างหน้าและบอกคนอื่นให้รู้ว่าเขาได้รับพระคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแล้ว คุณต้องวางแผนที่จะพาเขาไปยังคริสตจักรสักแห่งที่ดีซึ่งเทศนาพระคัมภีร์ จงนั่งข้างเขาในการประชุมเหล่านั้น จงเดินออกไปพร้อมกับเขาและบอกนักเทศน์ว่า “เพื่อนของฉันเชื่อวางใจพระคริสต์แล้วและอยากให้อาจารย์ทราบและอยากให้อาจารย์บอกคนเหล่านั้นว่าเขาได้รับความรอดแล้ว”

ผู้เชื่อใหม่คนนั้นควรถูกสอนให้รับบัพติศมา

พระเยซูทรงให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องนี้ มันอยู่ในพระมหาบัญชาบัญชาที่กล่าวชัดเจนในมัทธิว 28:19,20 และในมาระโก 16:16 มันเป็นวิธีปฏิบัติสากลของเหล่าคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ที่ว่าทันทีที่คน ๆ หนึ่งได้รับความรอดแล้ว เขาก็ถูกสอนให้รับบัพติศมา บ่อยครั้งก็ “ในช่วงโมงเดียวกันของกลางคืนนั้น” เหมือนในกรณีของนายคุกชาวฟิลิปปินส์และครอบครัวของเขา

และแน่นอนว่าผู้เชื่อใหม่นั้นควรถูกสอนให้เข้าร่วมประชุมกับคริสตจักรสักแห่งที่เชื่อพระคัมภีร์ซึ่งเป็นที่ ๆ เขาจะเรียนรู้พระวจนะของพระเจ้าและจะพบกับความมีประโยชน์และการร่วมสามัคคีธรรม และเขาควรถูกสอนให้เริ่มต้นอ่านพระคัมภีร์ของตนจนจบ อ่านทุกวัน และที่จะมีเวลาส่วนตัวในการอธิษฐานทุกวันและเข้าร่วมในกิจกรรมทั้งหลายที่ชนะจิตวิญญาณ

พระพรบโลกหลายประการของผู้ชนะจิตวิญญาณ

“ผลของคนชอบธรรมเป็นต้นไม้แห่งชีวิต และผู้ที่ชนะจิตวิญญาณทั้งหลายก็มีสติปัญญา”- สภษ.

11:30

“และคนที่เกี่ยวได้รับค่าจ้างทั้งหลาย และสำสมพืชผลต่าง ๆ ไว้สำหรับชีวิตนิรันดร์ เพื่อทั้งคนที่หว่าน และคนที่เกี่ยวจะได้ปีติยินดีด้วยกัน”- ยอห์น 4:36

“ท่านทั้งหลายที่หว่านอยู่ข้างบรรดาน้ำทั้งหลายจะได้รับพร ที่ส่งเท่าของวัวตัวผู้และลาออกไปที่นั่น”

“เท่าของผู้ที่นำข้าวประเสริฐมา ก็งามสักเท่าใดบนภูเขาทั้งหลาย ผู้ที่โฆษณาสันติภาพ ผู้ที่นำข้าวประเสริฐแห่งสิ่งอันประเสริฐมา ผู้ที่โฆษณาความรอด ผู้ที่กล่าวแก่ศิโยนว่า “พระเจ้าของเจ้าทรงครอบครอง”

“และถ้าเจ้าพุ่มเหจิตใจของเจ้าให้แก่คนหิว และทำจิตใจที่ปวดร้าวให้อิ่มใจ แล้วความสว่างของเจ้าจะแผ่ขึ้นในความคลุมเครือ และความมืดของเจ้าจะเป็นเหมือนเที่ยงวัน”- อสย. 32:20; 52:7; 58:10

คริสเตียนที่ชนะจิตวิญญาณมีพระพรพิเศษหลายประการซึ่งคริสเตียนคนอื่น ๆ ที่ไม่ชนะจิตวิญญาณไม่เคยมี คริสเตียนที่ไม่เชื่อฟังคำบัญชาเหล่านั้นของพระคริสต์ที่ให้ชนะจิตวิญญาณก็ไม่ใช่คริสเตียนที่ดีเท่า ไม่ได้รับพระสัญญาเท่า ไม่มีความชื่นบานมากเท่า ไม่ได้รับคำตอบสำหรับคำอธิษฐานมากเท่า ไม่รู้จักพระคริสต์ดีเท่าคนที่ชีวิตของเขาจดจ่ออยู่กับการชนะจิตวิญญาณ

การเป็นผู้รู้พระคัมภีร์ก็ไม่ดีเท่ากับการเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ

การแยกออกจากนิสัยต่าง ๆ ความสนุกสนานและการคบหากับชาวโลกไม่ดีเท่ากับการเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ

การเป็นผู้ปกป้องความเชื่อนั้นไม่ดีเท่ากับการเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ

การเป็นผู้พลีชีพ การทนทุกข์การถูกข่มเหงและความตายเพื่อความเชื่อมั่นต่าง ๆ ของคุณ ไม่ดีเท่ากับการเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ

ไม่เลย มีพระพรพิเศษหลายประการของพระเจ้าสำหรับเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณซึ่งไม่ถูกประทานให้ ในระดับที่เหมือนกัน แก่ผู้ใดที่ไม่ชนะจิตวิญญาณ แน่แน่นอนว่าผมไม่ได้หมายความว่าผู้ชนะจิตวิญญาณนั้นไม่ควรดำเนินชีวิตที่สะอาด ไม่ควรทุ่มเทและรู้จักพระคัมภีร์ของตน ไม่ควรปกป้องความเชื่อนั้น ไม่ควรทนทุกข์การถูกข่มเหงเพื่อพระคริสต์ แน่แน่นอนว่าเขาควร ความจริงก็คือว่าคุณธรรมเหล่านี้พบตัวอย่างที่ดีที่สุดของพวกมันและพัฒนาการสูงสุดของพวกมันในเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณ นั่นเป็นส่วนหนึ่งของพระพรนั้นที่พระเจ้าประทานให้แก่คนเหล่านั้นที่เชื่อฟังพระบัญชาอันเปี่ยมสุขของพระองค์ที่ให้นำข้าวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคน

แต่คุณธรรมและคุณค่าอื่น ๆ แบบคริสเตียนล้วนเป็นรองเป้าหมายใหญ่หนึ่งเดียวนั้นของการช่วยจิตวิญญาณทั้งหลาย ที่พระคริสต์ได้ทรงตายเพื่อพวกเขา ให้พ้นจากนรก ดังนั้นผู้ชนะจิตวิญญาณจึงเป็นคริสเตียนที่ดีที่สุด มีพระสัญญาทั้งหลายที่ยอดเยี่ยมที่สุด มีความสุขมากที่สุดบนโลกนี้ และมีบำเหน็จใหญ่ยิ่งที่สุดในโลกหน้า

ฉะนั้นพระพรพิเศษหลายประการจึงมีให้แก่ผู้ชนะจิตวิญญาณเท่านั้น

ผู้ชนะจิตวิญญาณเป็นคริสเตียนที่ดีที่สุด

เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณยังเป็นมนุษย์ธรรมดาที่ไม่สมบูรณ์แบบ อ่อนแอ ล้มเหลวได้และตายได้เหมือน คริสเตียนทุกคน ผู้ชนะจิตวิญญาณบางคนก็ดีกว่าผู้ชนะจิตวิญญาณคนอื่น ๆ แต่มันยังเป็นความจริงอยู่เหมือน เดิมที่ว่าผู้ชนะจิตวิญญาณเป็นคริสเตียนที่ดีกว่าคริสเตียนที่ไม่ชนะจิตวิญญาณ ถ้า “บุตรมนุษย์ได้เสด็จมาเพื่อ จะแสวงหาและช่วยผู้ซึ่งหลงหายไปนั้นให้รอด” (ลูกา 19:10) และถ้า “พระเยซูคริสต์ได้เสด็จเข้ามาในโลกเพื่อ จะทรงช่วยคนบาปทั้งหลายให้รอด” (1 ทธ. 1:15) จึงคนเหล่านั้นที่ทำงานเพื่อบรรลุลูกประสงค์เดียวกันนั้นที่ ทำให้พระเยซูทรงเข้ามาในโลกก็เป็นทีพอพระทัยพระองค์มากกว่าคนเหล่านั้นที่ไม่ทำงาน ถ้าความดียิ่งใหญ่ ที่สุดที่เราสามารถทำได้เพื่อคน ๆ หนึ่งคือการกีดกันเขาให้พ้นจากนรก ให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ ทำให้เขาเป็น ลูกของพระเจ้าและให้เขาได้มีความสุขชั่วนิรันดร์กับพระเจ้า จึงผู้ชนะจิตวิญญาณก็ทำสิ่งดีมากกว่าผู้ใดที่ไม่ใช่ผู้ ชนะจิตวิญญาณสามารถทำได้

ในหนังสือ *The Ruin of a Christian* ผมมีบทหนึ่งเรื่อง “The Sevenfold Sin of Those Who Do Not Win Souls” และผมอยากเอ่ยชื่อบาปเหล่านั้นในที่นี้

บาปของความไม่เชื่อฟังพระบัญชาหลักนั้นของพระเยซูคริสต์

พระมหาบัญชาหนึ่งของพระคริสต์ในมัทธิว 28:19,20 กล่าวว่า

“เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปและสั่งสอนชนทุกชาติ ให้บัพติศมาพวกเขาในพระนามของพระ บิดา และของพระบุตร และของพระวิญญาณบริสุทธิ์

“โดยสอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดใดก็ตามที่เราได้สั่งพวกท่านไว้ และดูเถิด เราอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป แม้กระทั่งถึงการสิ้นสุดของโลกนี้”

ฉะนั้นผู้เชื่อใหม่ทุกคนจึงต้องรับบัพติศมาและจากนั้นก็ถูกสอนให้ถือรักษาสิ่งสารพัดที่พระคริสต์ได้ ทรงบัญชาพวกอัครทูต ฉะนั้นเหล่าผู้เชื่อใหม่จึงได้รับพระมหาบัญชาให้ชนะจิตวิญญาณ นี่คือพระมหาบัญชานั้น พระบัญชาหลักนั้นสำหรับคริสเตียนทุกคน การไม่เชื่อฟังมันเท่ากับเป็นบาปที่ร้ายแรง

บาปของความรักอันเล็กน้อยที่มีให้แก่พระเยซูคริสต์

พระเยซูตรัสว่า

“ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา จงรักษาบัญญัติทั้งหลายของเรา”

“ผู้ใดที่มีบัญญัติทั้งหลายของเราและรักษาบัญญัติเหล่านั้นไว้ ผู้นั้นแหละเป็นผู้ที่รักเรา”

“ถ้าผู้ใดรักเรา ผู้นั้นจะรักษาคำทั้งหลายของเรา” - ยอห์น 14:15,21,23

ฉะนั้น เห็นได้ชัดว่าคนที่ไม่เชื่อฟังคำบัญชาหลักหนึ่งเดียวนั้นของพระคริสต์ที่ให้นำชาวประเสริฐไปถึง มนุษย์ทุกคน ที่ให้สร้างเหล่าสาวก ก็ขาดความรักต่อพระคริสต์ มันไม่ใช่ปัญหาที่หัวสมอง มันเป็นปัญหาที่หัวใจ ที่ขัดขวางคริสเตียนคนใดไม่ให้เชื่อฟังพระคริสต์และผู้ชนะจิตวิญญาณ

บาปของการไม่ติดตามพระเยซู

ในมัทธิว 4:19 พระเยซูตรัสว่า “จงตามเรามาเถิด และเราจะกระทำพวกท่านให้เป็นชาวประมงผู้จับ คน” ในมาระโก 1:17 พระองค์ตรัสมันอีกว่า “พวกท่านจงตามเรามาเถิด และเราจะกระทำพวกท่านให้กลายเป็น

เป็นชาวประมงผู้จับคน”

ฉะนั้นมันจึงชัดเจน: คนที่ติดตามพระเยซูก็จะเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ แต่คนที่ไม่ชนะจิตวิญญาณก็ไม่ได้กำลังติดตามพระเยซูอย่างแท้จริงในความหมายของพระคำต่อนั้น

บาบของการไม่เข้าสนิทในพระคริสต์

พระเยซูตรัสแก่เหล่าสาวกของพระองค์และแก่เรา ในยอห์น 15:5, “ผู้ที่เข้าสนิทอยู่ในเรา และเราเข้าสนิทอยู่ในเขา ผู้นั้นเองก็เกิดผลมาก เพราะแยกจากเราแล้ว ท่านทั้งหลายทำอะไรไม่ได้เลย” ในที่นี้พระเยซูไม่ได้ตรัสถึงการอยู่แต่ตรัสถึงการทำ พระองค์ไม่ได้ตรัสถึง “ผลของพระวิญญาณ” ที่ถูกเอ่ยในกาลาเทีย 5:22,23 แต่ตรัสถึงผลของคริสเตียนคนหนึ่ง นั่นคือ การสร้างคริสเตียนจำนวนมากขึ้น

ต้นไม้ต้นหนึ่งอาจดูสวยงาม แต่ความงามไม่ใช่ผล ธรรมชาติของต้นไม้สักต้นคือเรื่องหนึ่ง ผลของต้นไม้ต้นหนึ่งเป็นอีกเรื่อง ความงาม กลิ่นหอม ขนาดและสีสันทันไม้ต้นหนึ่งที่เกิดผลเป็นเหมือนพระคุณต่าง ๆ ของคริสเตียนซึ่งพระวิญญาณทรงกระทำให้เกิดในคริสเตียนคนหนึ่ง แต่ลูกพีชหรือแอปเปิ้ลหรือส้มเป็นผลของต้นไม้เหล่านั้น และผลของคริสเตียนคนหนึ่งคือการเกิดผลฝ่ายวิญญาณของตัวเอง ผลของเถาองุ่นคือลูกองุ่น ผลของแม่วัวคือลูกวัว “ผลแห่งกรรม” ในพระคัมภีร์คือเด็กคนหนึ่ง ฉะนั้นผลของคริสเตียนคนหนึ่งจึงเป็นคริสเตียนอีกคน คนที่เข้าสนิทในพระคริสต์ก็เกิดผลมาก คนที่ไม่ชนะจิตวิญญาณจึงไม่เข้าสนิทในพระคริสต์

บาบของความไม่ซื่อสัตย์ในสิ่งที่พระเจ้าทรงฝากไว้

“ข้าพเจ้าเป็นหนี้ทั้งพวกกรีกและพวกชาวปา ทั้งคนมีสติปัญญาและคนขาดสติปัญญา

“ดังนั้น เท่าที่ข้าพเจ้าทำได้ ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกท่านที่อยู่ทีกรุงโรมด้วย”- รม. 1:14,15

เปาโลเป็นหนี้สำหรับความรอดหนึ่งที่ตีเป็นราคาไม่ได้ เขาจะชดใช้หนี้นี้ได้ก็ต่อเมื่อเขาประกาศความรอดนั้นแก่คนอื่น ๆ คนเหล่านั้นที่ได้ยินข่าวประเสริฐและไม่บอกมันก็เป็นคนที่ไม่ซื่อสัตย์และคดโกง พวกเขาไม่ชำระหนี้อย่างซื่อตรง คนใช้คนนั้นที่ซ่อนเงินที่ตนได้รับซึ่งควรใช้เพื่อประโยชน์ของนาย และไม่ทำให้เงินนั้นเกิดผลงอกเงยเลย นายผู้นั้นก็กล่าวแก่เขาว่า “เจ้าผู้รับใช้ชั่วและเกียจคร้าน” (มธ. 25:26) การรับและไม่ให้ การติดค้างและไม่ชดใช้เท่ากับเป็นความไม่ซื่อสัตย์ คริสเตียนที่ไม่ชนะจิตวิญญาณก็เป็นเช่นนั้น

บาบของคนโง่ที่สายตาสั้น

“ผู้ที่ชนะจิตวิญญาณทั้งหลายก็มีสติปัญญา” สุภาพิต 11:30 กล่าว “และบรรดาคนที่มีสติปัญญาจะส่องแสงเหมือนความสว่างจ้าแห่งท้องฟ้า และบรรดาผู้ที่หั้นคนเป็นอันมากมาสู่ความชอบธรรมจะเหมือนอย่างดวงดาวทั้งหลายเป็นนิตย์และเป็นนิตย์” ดานิเอล 12:3 กล่าว ผู้ชนะจิตวิญญาณเป็นคนมีปัญญา ได้รับบำเหน็จชั่วนิรันดร์อันเปี่ยมสุขเหล่านั้น และคริสเตียนที่สายตาสั้นที่ไม่ชนะจิตวิญญาณก็ไม่มีปัญญา แต่เป็นคนโง่ พระเจ้าตรัส

บาบของความผิดเรื่องโลหิต-การฆ่าจิตวิญญาณหลายดวงโดยไม่เจตนา!

ดูคำเตือนนี้ที่เอเสเคียลได้รับ

“บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราได้ทำให้เจ้าเป็นยามเฝ้าคนหนึ่งแก่วังค้ำวามแห่งอิสราเอล ฉะนั้นจงฟังถ้อยคำ

จากปากของเรา และจงให้คำตักเตือนแก่พวกเขาจากเรา

“เมื่อเรากล่าวแก่คนชั่วว่า ‘เจ้าจะต้องตายแน่ ๆ’ และเจ้าไม่ให้คำตักเตือนแก่เขา และไม่กล่าวเพื่อตักเตือนคนชั่วให้ละทิ้งทางชั่วของตนเสีย เพื่อจะช่วยชีวิตเขาให้รอด คนชื่อนั้นเองจะตายในความชั่วช้าของเขา แต่โลหิตของเขาเราจะเรียกร้องจากมือของเจ้า”- อสค. 3:17,18

เหมือนกับที่เอเสเคียลเป็นยามเฝ้าคนหนึ่งที่ต้องให้การรับผิดชอบและมีความผิดเรื่องโลหิตหากการละเลยของเขาปล่อยให้ผู้คนตายไปในบาปทั้งหลายของพวกเขา คริสเตียนทุกคนก็ต้องให้การรับผิดชอบเช่นกัน คริสเตียนที่ปล่อยให้ผู้คนที่ดีรักและเพื่อนบ้านของตนตายไปโดยไม่ได้รับคำเตือนก็มีโลหิตติดอยู่บนมือของตน และจะเผชิญหน้ากับพระคริสต์เพื่อให้การที่บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์!

ผู้ชนะจิตวิญญาณเป็นคริสเตียนที่ดีกว่าผู้ใดที่มีความผิดต่อพระพักตร์พระเจ้าเพราะบาปทั้งหมดเหล่านั้นด้านบน มีพระพรพิเศษหลายประการสำหรับผู้ชนะจิตวิญญาณ

ผู้ชนะจิตวิญญาณมีความใกล้ชิดเป็นพิเศษ

และการร่วมสามัคคีธรรมกับพระคริสต์

แน่นอนว่าคริสเตียนทุกคนอยากที่จะรู้ว่าตนอยู่ใกล้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด อยากที่จะรู้จักการร่วมสามัคคีธรรมกับพระคริสต์ทุกวันทุกโมงยาม การร่วมสามัคคีธรรมนั้นในสวรรค์จะเป็นสิ่งที่สมบูรณ์แบบ แต่ผู้ชนะจิตวิญญาณ บนโลกนี้และตอนนี้ มีความชื่นบาน การทรงนำ ความกล้า สันติสุข การปลอบประโลมใจ ความมั่นใจในระดับหนึ่งเกี่ยวกับการร่วมสามัคคีธรรมนั้นซึ่งคริสเตียนคนอื่น ๆ ไม่อาจมีได้ จงพิจารณาความจริงที่แสนชื่นใจบางประการจากพระคัมภีร์ในที่นี้

พระคริสต์ทรงสัญญาผู้ชนะจิตวิญญาณไว้ว่า “ดูเถิด เราอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป”

ใช่แล้ว ในมัทธิว 28:19,20 พระเยซูตรัสไว้ว่า

“เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปและสั่งสอนชนทุกชาติ ให้บัพติศมาพวกเขาในพระนามของพระบิดา และของพระบุตร และของพระวิญญาณบริสุทธิ์

“โดยสอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดใดก็ตามที่เราได้สั่งพวกเขาไว้ และดูเถิด เราอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป แม้กระทั่งถึงการสิ้นสุดของโลกนี้”

เป็นความจริงที่ว่าในบางนัยพระคริสต์ทรงอยู่กับทุกคนเสมอ ทั้งวิสุทธิชนและคนบาป แต่พระสัญญานี้คงไม่ใช่พระสัญญาเลย หากมันไม่ได้หมายความว่าไปกว่านั้น ไม่ใช่ พระสัญญานี้มีเงื่อนไข พระเยซูตรัสว่า “เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปและสั่งสอนชนทุกชาติ [ให้เป็นสาวก]...และดูเถิด เราอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป แม้กระทั่งถึงการสิ้นสุดของโลกนี้” คนเหล่านั้นที่ออกไปและชนะจิตวิญญาณก็มีพระสัญญานี้ การร่วมสามัคคีธรรมอันสนิทสนม การสำนึกว่าอยู่ใกล้กับการร่วมสามัคคีธรรม การปกป้อง และความสำเร็จที่ถูkbอกเป็นนัย สิ่งเหล่านี้ถูกสัญญาไว้แก่เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณเท่านั้น

นี่ตรงกับคำสอนนั้นของพระเยซู: “ผู้ที่เข้าสนิทอยู่ในเรา และเราเข้าสนิทอยู่ในเขา ผู้นั้นเองก็เกิดผลมาก เพราะแยกจากเราแล้ว ท่านทั้งหลายทำอะไรไม่ได้เลย” (ยอห์น 15:5) การเข้าสนิทในพระคริสต์และการเกิดผลไปด้วยกัน ความสนิทสนมของการเข้าสนิทในพระคริสต์ถูกแบ่งปันโดยเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณเท่านั้น

คนเหล่านั้นที่เข้าในความกรุณาและภาระใจของพระคริสต์และตรากตรำเพื่อชนะเหล่าผู้หลงหายจึงได้รับการ
อวยพรเป็นพิเศษเหนือกว่าคริสเตียนคนอื่น ๆ

คริสเตียนที่เชื่อฟัง ผู้ชนะจิตวิญญาณ ได้รับความรักและ การสำแดงเป็นพิเศษจากพระคริสต์

เราเตือนใจตัวเองแล้วคำนวณว่าคำบัญชาหลักของพระคริสต์คือ พระมหาบัญชา นั่น คำบัญชานั้นที่
ให้ชนะจิตวิญญาณ แต่พระเยซูตรัสในยอห์น 14:21 ว่า “ผู้ใดที่มีบัญญัติทั้งหลายของเราและรักษาบัญญัติเหล่านั้นไว้
ผู้นั้นแหละเป็นผู้ที่รักเรา และผู้ที่รักเรานั้น พระบิดาของเราจะทรงรักเขา และเราจะรักเขา และจะ
สำแดงตัวเราเองให้ปรากฏแก่เขา” ผู้ที่เชื่อฟังและชนะจิตวิญญาณ พระเยซูตรัสว่านั่นก็พิสูจน์ความรักของผู้
นั้น และพระองค์ทรงสัญญาว่า “และเราจะรักเขา และจะสำแดงตัวเราเองให้ปรากฏแก่เขา”

เปาโลสละทิ้งหลายสิ่งเพื่อที่จะ “ได้พระคริสต์” หรือเพื่อที่จะถูกใช้การ และ “เพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้จัก
พระองค์ และฤทธิ์เดชแห่งการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระองค์ และการร่วมสามัคคีธรรมแห่งการทนทุกข์
ต่าง ๆ ของพระองค์ โดยถูกทำให้คล้อยตามการสิ้นพระชนม์ของพระองค์” (ฟป. 3:8,10) เขาอยากร่วมแบ่งปัน
ภาระใจของพระคริสต์ที่มีต่อเหล่าผู้หลงหาย ที่จะทนทุกข์การถูกข่มเหงของผู้ชนะจิตวิญญาณคนหนึ่ง และเพื่อ
ที่จะ ‘รู้จักพระคริสต์’ ในแบบที่คริสเตียนคนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ผู้ชนะจิตวิญญาณไม่สามารถ “รู้จักพระองค์” ได้
ผู้ชนะจิตวิญญาณเป็นพยานผู้หนึ่งเพื่อพระคริสต์

พระเยซูกำลังตรัสถึงการชนะจิตวิญญาณนั้นที่จะมาเมื่อถึงวันเพ็นเทคอสต์นั้น และการชนะจิต
วิญญาณอื่นตามแบบแผนนั้น เมื่อพระองค์ตรัสในกิจการ 1:8 ว่า “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช
หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และ
ในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก” คนที่เป็นพยานส่วนตัว
เพื่อพระคริสต์ก็มีความใกล้ชิดแบบพิเศษ

เมื่อพระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตายแล้ว พระองค์ได้ทรงปรากฏแก่พวกสาวก:

“แล้วพระเยซูจึงตรัสกับพวกเขาอีกว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด พระบิดาของเราทรง
ส่งเรามาแล้วฉันทิดเราก็ก็นั่งที่นั่น”

“และเมื่อพระองค์ได้ตรัสสิ่งนี้แล้ว พระองค์ทรงระบายลมหายใจออกบนพวกเขา และตรัสกับพวกเขา
ว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” - ยอห์น 20:21,22

พระองค์ทรงให้พวกเขาดูพระหัตถ์และสีข้างของพระองค์แล้วและตรัสว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่าน
ทั้งหลายเถิด” (ข้อ 19,20) นั่นคือ สันติสุขแห่งความรอดโดยกางเขนนั่น แต่บัดนี้พระองค์ทรงเสนออีกขั้นตอน
หนึ่งและอีกระดับของสันติสุข สันติสุขของคนเหล่านั้นที่พระเยซูทรงส่งไปเหมือนที่พระบิดาทรงส่งพระองค์มา
คนเหล่านั้นที่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์มาสถิตอยู่ภายในแล้ว ซึ่งบอกเป็นนัยถึงสิ่งที่เกิดขึ้นต่อมาที่เพ็นเทคอสต์
ที่พวกเขาควรแสวงหาและได้รับฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ ฉะนั้นผู้ชนะจิตวิญญาณจึงมีการร่วมสามัคคีธรรม
ที่สนิทสนมกับพระเยซู-ถูกส่งไปโดยพระองค์ ได้รับความรักมากเป็นพิเศษจากพระองค์ ได้รับสันติสุขที่พิเศษ
จากพระองค์

ผู้ชนะจิตวิญญาณได้รับคำทรงสัญญาเรื่องการชำระให้สะอาดเป็นพิเศษ เพื่อการเกิดผลมากขึ้น

ในยอห์น 15:2 พระเยซูทรงสัญญากับคริสเตียนที่เกิดผล คริสเตียนที่ชนะจิตวิญญาณ ว่า “กิ่งทุกกิ่งในเรา...ที่ออกผล พระองค์ก็ทรงลิดกิ่งนั้น เพื่อให้มันออกผลมากขึ้น”

ฉะนั้นคริสเตียนที่ชนะจิตวิญญาณก็ได้รับความช่วยเหลือเป็นพิเศษในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง เพราะว่าเขาเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ ในกรณีของเขา พระเจ้าทรงได้รับเกียรติมากขึ้นโดยการช่วยเหลือผู้ชนะจิตวิญญาณนั้นให้ดำเนินชีวิตที่สะอาด ในกรณีของเขา มันเป็นความจริง เหมือนกับดาวิด, “พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปในวิถีเหล่านั้นแห่งความชอบธรรม เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์” (สดด. 23:3) พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาชนชาติอิสราเอลในการยึดแผ่นดินปาเลสไตน์ว่าในการโจมตีเมือง ๆ หนึ่ง พวกเขาต้องไม่โค่นต้นไม้ที่มีผล (อพย. 20:19,20) บรรดาต้นไม้ที่มีผลเป็นที่รักของมนุษย์ฉันใด เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณ บรรดาต้นไม้ที่มีผลของพระเจ้าก็เป็นที่รักของพระองค์ฉันนั้น

ผู้ชนะจิตวิญญาณสามารถเลิกนิสัยติดบุหรี่ได้ง่ายกว่าคริสเตียนคนใดที่ไม่เป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ ผู้ชนะจิตวิญญาณเห็นว่ามีอะไรผิดปกติกักกับการร่วมเทียมแอกที่ไม่เท่ากันกับพวกสมาคมลับได้ว่องไวกว่าคริสเตียนคนอื่น ๆ เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณมักได้รับการปกป้องจากการทดลองหลายอย่างเมื่อคริสเตียนคนอื่น ๆ อาจทำบาป

เหล่าผู้รับใช้ของพระเจ้าบางครั้งรู้สึกรู้สึกว่าตนควรสอนคริสเตียนทั้งหลายเรื่องพระคัมภีร์และการดำเนินชีวิตคริสเตียนก่อน และจากนั้นจึงหวังว่าพวกเขาจะชนะจิตวิญญาณ แต่พวกเขาไม่ทำให้เหล่าผู้เชื่อใหม่กลายเป็นคริสเตียนที่ดีมากเท่ากับพวกศิษยาภิบาลและพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐทำให้เกิดซึ่งสอนผู้คนให้ชนะจิตวิญญาณซึ่งเป็นหน้าที่หลักของคริสเตียน เพราะว่าพระเจ้าเองทรงกดดันผู้ชนะจิตวิญญาณให้เป็นคนที่สะอาด พระองค์ “ทรงลิดกิ่งนั้น เพื่อให้มันออกผลมากขึ้น” ทว่าอเมริกา ครูสอนพระคัมภีร์และศิษยาภิบาลบางคนสอนคริสเตียนทั้งหลายเรื่องบทบัญญัติเกี่ยวกับการประพฤติโดยไม่ชนะจิตวิญญาณ และสร้างพวกฟาริสีขึ้นมา-พวกที่ห้ามทำหลายสิ่ง

แต่เมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าทรงใส่แรงกระตุ้นภายในในคริสเตียนคนหนึ่งว่าเขาต้อง “ช่วยบางคนให้รอดโดยทุกวิถีทาง” ก็มีความพากเพียรของจริงเพื่อไปสู่ความบริสุทธิ์ฝ่ายวิญญาณ การอุทิศถวายชีวิตและพรสวรรค์ต่าง ๆ ที่กฎบัญญัติทั้งหลายทำให้เกิดขึ้นไม่ได้

ทุกที่ที่ผมไปในฐานะผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ผมพบกับเหล่าศิษยาภิบาลที่สะเทือนใจ ทุกข์ใจ ไม่สบายใจ และสิ้นหวังเพราะการที่ผู้คนของพวกเขาหลงเงินไปจากการดำเนินชีวิตที่สะอาดและบริสุทธิ์ การที่พวกเขาพัวพันอยู่กับความสนุกสนาน ความเพลิดเพลินและความมุ่งหมายต่าง ๆ ของโลก แม้กระทั่งในคริสตจักรเหล่านั้นที่เน้นรากฐานมากที่สุด ผมพบคนหนุ่มสาวที่ไปจากมาตรฐานเหล่านั้นที่คริสตจักรได้ตั้งไว้ในหลายกรณีเยอะจาง ๆ แต่ผมพบว่าปัญหาในหมู่คริสตจักรทั้งหลายที่ถูกตั้งในด้านหลักคำสอนมีเยอะมากกว่าในที่ ๆ ไม่มีโปรแกรมที่ชนะจิตวิญญาณแบบเข้มแข็งในคริสตจักรนั้น ๆ ในคริสตจักรที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นทว่าอเมริกา (และผมคุ้นเคยดีกับคริสตจักรหลายแห่งเหล่านั้น) ที่โปรแกรมทั้งหมดของคริสตจักรนั้นจัดจ่ออยู่ที่การชนะจิต

วิญญาณ ผมก็พบว่ามีความกระตือรือร้นอันบริสุทธิ์ในการดำเนินชีวิตคริสเตียน คริสเตียนทั้งหลายที่ตราตรำอย่างจริงจังในการชนะจิตวิญญาณก็รู้สึกว่าคุณเป็นพลเมืองแห่งแผ่นดินสวรรค์ ว่าคุณไม่ควรทำตัวเหมือนอย่างชาวโลกนี้ พวกเขากำลังพยายามฉุดผู้คนจากไฟนั้น และพวกเขาน่าจะเกลียดชังเสื้อผ้าที่เปราะเปื้อนโดยเนื้อหนัง

ผมถูกล้อมด้วยจดหมายหลายพันฉบับจากคริสเตียนทั้งหลาย โดยเฉพาะเหล่าคริสเตียนหนุ่มสาว ที่ถามว่า “การเดินรำผิตตรงไหน? การตีพิมพ์ประมาณผิตตรงไหน? และทำไมถึงไม่เข้าร่วมกับพวกคนดี ๆ ในพวกสมาคมลับ?” แต่ผมได้พบในหลายร้อยกรณีจริง ๆ ว่าคริสเตียนทั้งหลายที่ตั้งใจที่จะชนะจิตวิญญาณก็ตัดสินใจให้ตัวเอง จากแรงกระตุ้นภายในโดยพระวิญญาณของพระเจ้า ว่าสิ่งนี้หรือสิ่งนั้นที่เป็นของโลกไม่ใช่ทางแห่งความสุขและทางแห่งพระพรสำหรับพวกเขา พระเจ้าเองทรงให้คำมั่นว่าจะช่วยชำระชีวิตของคริสเตียนคนหนึ่งให้สะอาดเพื่อที่จะชนะจิตวิญญาณ! โอ มีพระพรหลายประการที่ผู้ชนะจิตวิญญาณคนหนึ่งมีมากเกินกว่าพระพรเหล่านั้นของคริสเตียนคนอื่นใด

พระพรอันเต็มเปี่ยมที่สุดของพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกประทานให้ แก่คริสเตียนทั้งหลายที่ชนะจิตวิญญาณเท่านั้น

แน่นอนเราทราบว่าคริสเตียนทุกคนได้เป็นผู้มีส่วนในงานรับใช้บางอย่างเหล่านั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว เขาถูกฟ่องใจแล้วโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 16:7-11) คริสเตียนทุกคน “บังเกิดจาก...พระวิญญาณ” (3:5) สำหรับคริสเตียนทุกคน ในระดับที่แตกต่างกันไป พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ปลอบประโลมใจ, ผู้สอน, ผู้ช่วยเหลือในการอธิษฐาน (ยอห์น 14:16; รม. 8:26,27) ผู้ปลอบประโลมใจนี้, พระวิญญาณบริสุทธิ์, ทรงสถิตอยู่ในร่างกายของคริสเตียนทุกคน (1 คร. 6:19,20; รม. 8:9)

แต่เราจำได้ว่าหลังจากที่พระเยซูทรงระบายลมหายใจบนพวกอัครทูตในวันที่พระองค์สิ้นพระชนม์จากตาย (ยอห์น 20:19-22) พระองค์ทรงบัญชาพวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” (ลูกา 24:49) และพระองค์ทรงสัญญาไว้ว่า “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8)

เห็นได้ชัดว่ามีฤทธิ์เดชพิเศษและการประกอบด้วยฤทธิ์เพื่อการชนะจิตวิญญาณซึ่งถูกเจตนาไว้ และเมื่อวันเพ็นเทคอสต์นั้นมาถึงแล้ว “พวกเขาทุกคนก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (2:4) เพื่อการชนะจิตวิญญาณ และสามพันคนได้รับความรอด อีกที “และพวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (4:31) และพวกเขาเป็นพยานด้วยฤทธิ์เดชมหาศาลและชนะจิตวิญญาณมากมาย เราถูกบอกเกี่ยวกับยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาว่า “เขาจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่ครรภ์มารดาของเขา และลูกหลานของอิสราเอลหลายคน เขาจะนำให้หันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเขาทั้งหลาย” (ลูกา 1:15,16) เราถูกบอกเกี่ยวกับบาร์นาบัสว่า “บาร์นาบัสเป็นคนดี และเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อ และคนเป็นอันมากได้ถูกเพิ่มเข้ากับองค์พระผู้เป็นเจ้า” (กิจการ 11:24) เห็นได้ชัดเจนเหลือเกินจากข้อพระคำ

เหล่านี้และอีกหลายข้อว่าการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณมีไว้เพื่อการชนะจิตวิญญาณ และมาถึงเฉพาะคนเหล่านั้นที่มุ่งมั่นในการชนะจิตวิญญาณเท่านั้น

หลากหลายกลุ่มแสวงหาสิ่งที่พวกเขาเรียกว่าการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณเพื่อที่จะให้ธรรมชาติเก่าฝ่ายนี้หรือหนึ่งถูกทำลาย หรือเพื่อที่จะได้รับความช่วยเหลือในปัญหาต่าง ๆ ของพวกเขา และมีความชื่นบานประจำวัน แต่คนเหล่านี้หลงประเด็นไปหมด พวกเขาไม่เห็นสิ่งที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้และสิ่งที่เกี่ยวข้องในการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณเป็นเพียงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเพื่อการเป็นพยานและการชนะจิตวิญญาณ ผู้ใดที่อ้างตัวว่า “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” และไม่ชนะจิตวิญญาณก็ไม่ได้กำลังใช้คำเรียกนั้นพร้อมกับความหมายตามพระคัมภีร์ของมัน และเขาไม่มีสิ่งที่พวกคริสเตียนในสมัยพระคัมภีร์เคยมีเมื่อพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณถูกประทานให้สำหรับการเป็นพยานเพื่อพระคริสต์

และผมคิดว่ามันยุติธรรมและเหมาะสมแล้วที่จะเสริมว่าคนเหล่านั้นที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเพื่อการชนะจิตวิญญาณก็อยู่ภายใต้การควบคุมและการอวยพรของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในเรื่องอื่น ๆ ผู้ชนะจิตวิญญาณมักได้รับการทรงนำของพระวิญญาณมากกว่า เขามักได้รับการปลอบประโลมใจของพระวิญญาณมากกว่า เขาน่าจะเข้าใจการตีความข้อพระคัมภีร์ต่าง ๆ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์มากกว่า

การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณถูกประทานให้เพื่อจะมีฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ ตามคำกล่าวที่ชัดเจนเหล่านี้ของพระคัมภีร์ และพระพรนั้นคริสเตียนคนอื่น ๆ ไม่มี แต่ผมคิดอย่างแน่นอนว่างานรับใช้อื่น ๆ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกแสวงหาและได้รับอย่างเฟลิดเฟลินมากกว่าโดยคนเหล่านั้นที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณสามารถเข้าใจพระคัมภีร์ได้

ดีกว่าคริสเตียนคนอื่น ๆ

มีความสัมพันธ์ที่ชัดเจนระหว่างความเข้าใจฝ่ายวิญญาณเกี่ยวกับพระวจนะของพระเจ้าและฤทธิ์เดชของพระเจ้าในการชนะจิตวิญญาณ

การที่พระเจ้าทรงสนพระทัยเป็นพิเศษในผู้ชนะจิตวิญญาณหมายความว่า

ผู้ชนะจิตวิญญาณสามารถได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้ามากกว่า

ในการศึกษาและการเทศนาพระวจนะของพระเจ้า

พระเยซูทรงให้คำมั่นว่า “กึ่งทุกกึ่งในเรา...ที่ออกผล พระองค์ก็ทรงลิขิตกึ่งนั้น เพื่อให้มันออกผลมากขึ้น” (ยอห์น 15:2) มีการดูแลเป็นพิเศษสำหรับผู้ชนะจิตวิญญาณเพื่อปกป้องเขาจากอิทธิพลที่ชั่วร้าย พระเจ้าทรงดูแลต้นไม้ทั้งหลายที่ออกผลของพระองค์มากกว่าที่ทรงดูแลต้นไม้อื่น ๆ

ดาวิดใช้ข้อโต้แย้งนี้กับพระเจ้า ว่าถ้าพระเจ้าจะทรงชำระเขาให้สะอาดและให้เขาได้อยู่ใกล้พระองค์ต่อไป และ “ทรงคืนความชื่นบานแห่งความรอดของพระองค์ให้แก่ข้าพระองค์ และขอทรงชุบข้าพระองค์ไว้ด้วยพระวิญญาณอันเปี่ยมล้นของพระองค์ แล้วข้าพระองค์จะสอนผู้ละเมิดทั้งหลายถึงบรรดาพระมรรคาของพระองค์ และคนบาปทั้งหลายจะกลับใจมาหาพระองค์” (สดด. 51:12,13) คำอธิษฐานนั้นได้รับการใส่ใจและ

ถูกบันทึกไว้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์สำหรับเรา มันจึงเป็นการต่อรองที่ได้รับการดลใจจากพระวิญญาณ เราจึงถูกสอนให้คาดหวังว่าพระเจ้าจะประทานความชื่นบานแบบคริสเตียนให้แก่เรา ที่จะทรงคำชูเราโดยพระวิญญาณของพระองค์ และอาจทรงช่วยเหลือเราโดยมีเงื่อนไขที่ว่าเราจะสอนเหล่าผู้ละเมิดถึงทางทั้งหลายของพระองค์และชักชวนคนบาปทั้งหลายให้กลับใจเชื่อ แน่ใจว่านั่นคงเกี่ยวข้องกับความช่วยเหลือในการเข้าใจพระวาระของพระเจ้า

มันเป็นเรื่องเปี่ยมสุขที่พระเจ้าทรงปกป้องเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณคนสำคัญ ๆ ให้พ้นจากบรรดาคำสอนเท็จที่สร้างหายนะ

ยกตัวอย่างเช่น Charles Spurgeon เด็บโตมาพร้อมกับแนวคิดหลังพันปีที่ว่าโลกจะต้องดีขึ้น และว่าในไม่ช้าชาวประเสริฐจะพิชิตคนทั้งโลก แต่ในความเป็นจริง มีแนวคิดก่อนพันปีแทรกซึมอยู่ทั่วคำเทศนาของสเปอร์เจียน มุมมองของเขาก็คือว่าคริสเตียนทั้งหลายเป็นพลเมืองของอีกโลก ว่าพระเยซูอาจเสด็จมาได้ทุกเมื่อ แม้ถูกเลี้ยงดูมาให้เป็นคนคอนกรีตก้อนน้ำแข็ง อาจารย์ที่เป็นอังกลิคนคนหนึ่งแสดงให้เห็นว่าบัพติศมาควรมีไว้สำหรับผู้เชื่อเท่านั้นและเขาถูกทำให้เป็นแบปติส! สเปอร์เจียน ในสมัยหนึ่งที่พวกนักศาสนศาสตร์เคยคิดว่าคนเราต้องเป็นพวกคาลวินที่เคร่งครัดหรือไม่ก็เป็นพวกอาร์มิเนียนเท่านั้น ได้ชื่อว่าเป็นพวกคาลวินและกล่าวเช่นนั้นซ้ำหลายหน แต่เขาเทศนานานสี่สิบปีด้วยฤทธิ์เดชที่ไม่มีใครสู้สุดแก่ผู้คนมากมายว่า “ผู้ใดก็ตามที่มีใจปรารถนา” สามารถมาและรับความรอดได้ และว่าพระคริสต์ได้ทรงตายเพื่อทุกคน ภูมิภาคด้านหลักคำสอนซึ่งน่าจะชักจูงเขาให้หลงไปได้ถูกถอนพิษโดยฤทธิ์เดชมหันต์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในงานรับใช้ที่ชนะจิตวิญญาณของเขา การชนะจิตวิญญาณของเขาได้ทำให้สเปอร์เจียนแตกต่างจากพวกไฮเปอร์คาลวินในสมัยนี้ซึ่งพวกเขามีคำสอนเรื่องการไถ่โทษที่จำกัดและการไร้ความสามารถอย่างสิ้นเชิงที่จะกลับใจใหม่ได้ของมนุษย์

จงหมายเหตุคำสอนที่ถือแนวคิดก่อนพันปีและเน้นรากฐานของ John Wesley, D. L. Moody, R. A. Torrey และ Billy Sunday

ผมรู้จักมักคุ้นกับเหล่าศิษยาภิบาลที่ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่มากที่สุดส่วนใหญ่ในอเมริกา มันเด่นชัดมิใช่หรือที่ว่าคริสตจักรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเหล่านั้นซึ่งชนะจิตวิญญาณล้วนมีศิษยาภิบาลเป็นเหล่านักเทศน์พระคัมภีร์ที่ถือแนวคิดก่อนพันปีและเน้นรากฐาน ถึงแม้ว่า เหมือนในกรณีของพวกแบปติสได้และพวกอเมริกันแบปติส ผู้นำประจําณีกายส่วนใหญ่ของพวกเขาและโรงเรียนพระคริสตธรรมหลายแห่งของพวกเขาถือแนวคิดไม่มีพันปีและเชื่อเรื่องการดลใจแค่บางส่วนและไม่เชื่อเรื่องการดลใจด้านถ้อยคำของพระคัมภีร์? คริสตจักรเหล่านั้นที่ให้บัพติศมาผู้เชื่อใหม่ตั้งแต่สามร้อยไปจนถึงหนึ่งพันห้าร้อยคนแต่ละปีในอเมริกาล้วนมีศิษยาภิบาลที่เป็นพวกเน้นรากฐานและถือแนวคิดก่อนพันปีอย่างเปิดเผย คุณเห็นแล้วว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยปกป้องคริสเตียนเหล่านั้นที่ชนะจิตวิญญาณจากหลักคำสอนผิดที่สร้างหายนะ

เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณต้องใช้พระคัมภีร์มากกว่าพวกอื่น ๆ

ผู้ชนะจิตวิญญาณทุกคนใช้พระคัมภีร์: “ด้วยว่าข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐของพระคริสต์ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า อันนำไปสู่ความรอดแก่ทุกคนที่เชื่อ” (รม. 1:16)

ผู้คนรับความรอดก็โดยพระวาระของพระเจ้า: “โดยได้บังเกิดใหม่ ไม่ใช่จากเมล็ดที่จะเปื้อยเน่าเสีย แต่จาก

เมล็ดอันไม่รู้เปื้อยเนา โดยพระวามะของพระเจ้า ซึ่งมีชีวิตและดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” (1 ปต. 1:23) เราถูกบอกกว่า “พระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ [พระคัมภีร์] นั้นดีพร้อม ฟ้นฟูจิตใจ” (สดด. 19:7)

ทุกคนที่สอนการชนะจิตวิญญาณของจริง- R. A. Torrey, William Evans, Will Houghton, Billy Sunday, สถาบันพระคัมภีร์ทั้งหลาย-ทุกคนสอนวิธีใช้พระวามะของพระเจ้าในการชนะจิตวิญญาณ

ฉะนั้นจึงไม่น่าแปลกใจที่ผู้ชนะจิตวิญญาณเรียนรู้ที่จะฟังพาพระคัมภีร์มากกว่า เขารักพระคัมภีร์มากกว่า และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยเขามากกว่าเมื่อเขาอ่านพระคัมภีร์และใช้พระคัมภีร์

ครูสอนพระคัมภีร์นิกายเพรสไบทีเรียนที่ยิ่งใหญ่สองท่านคือ B. B. Warfield แห่งพรินซ์ตัน และ R. A. Torrey วอร์ฟิลด์เป็นนักศาสนศาสตร์และไม่ใช่ผู้ชนะจิตวิญญาณเป็นหลัก ทอร์เรย์เป็นทั้งครูสอนพระคัมภีร์และผู้ชนะจิตวิญญาณ แต่ทั้งชีวิตของเขาทุ่มเทเป็นหลักให้กับการชนะจิตวิญญาณและการฝึกเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณ แต่วอร์ฟิลด์เป็นพวกไฮเปอร์คาลวิน ผู้ถือแนวคิดหลังพันปี และเชื่อเรื่องศาสนศาสตร์พันธสัญญา ขณะที่ R. A. Torrey ผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ได้รับการพิทักษ์รักษาอย่างเปี่ยมสุขให้พ้นจากคำสอนผิดที่ใหญ่โตสามเรื่องนี้ และชายสองคนนี้น่าจะเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของสองชนิดนี้ ด้านหนึ่งคือครูสอนพระคัมภีร์-นักศาสนศาสตร์ และอีกด้านคือผู้ชนะจิตวิญญาณ

ถ้าคุณเปรียบเทียบ John A. Broadus และ E. Y. Mullins กับ L. R. Scarborough คุณจะพบว่าคนที่ไม่ใช่ผู้ชนะจิตวิญญาณมากนักก็ถือแนวคิดหลังพันปีในด้านศาสนศาสตร์ เชื่อเรื่องการดลใจเพียงบางส่วน และมีข้อบกพร่องอื่น ๆ ในด้านหลักคำสอนซึ่ง โดยความเมตตาของพระเจ้า Scarborough ผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่นั้นหนีพ้นไปได้

หรือจะเปรียบเทียบ Torrey กับ Gray ซึ่งทั้งคู่อยู่ภายใต้อิทธิพลอันทรงพลังของ D. L. Moody ทั้งคู่เกี่ยวข้องกับ Moody Bible Institute เกรย์เป็นครูสอนพระคัมภีร์ที่ยอดเยี่ยมพร้อมกับกิจกรรมหรือผลลัพธ์ที่ชนะจิตวิญญาณน้อยมาก ๆ เขาเป็นคนดีและน่านับถือ แต่เขาหลงไปกับศาสนศาสตร์ของกลุ่ม Plymouth Brethren สำหรับเขาการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณเป็นเพียงเรื่องทางเทคนิคหรือสมัยประทานเท่านั้น แต่กับ Torrey เช่นเดียวกับ D. L. Moody และ Charles G. Finney และผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่คนอื่น ๆ การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณมีไว้เพื่อฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ มันจึงปรากฏว่าระหว่างครูสอนพระคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่สองท่านนี้ ซึ่งทั้งคู่เป็นคนที่พระเจ้าตามแบบของมูดี ผมเห็นว่ามันปลอดภัยที่ผู้ใดจะติดตาม R. A.

Torrey ผู้ชนะจิตวิญญาณ มากกว่า James M. Gray ครูสอนพระคัมภีร์นั้น เหมือนที่มันปลอดภัยที่จะติดตาม L. R. Scarborough ผู้ถือแนวคิดก่อนพันปี มากกว่าที่จะติดตามอาจารย์และผู้อุปถัมภ์ของเขา, B. H. Carroll, ผู้ถือแนวคิดหลังพันปี ผู้ชนะจิตวิญญาณได้รับความช่วยเหลือในการเข้าใจพระคัมภีร์และได้รับการคุ้มกันและการปกป้องของพระวิญญาณในเรื่องสำคัญ ๆ เกี่ยวกับหลักคำสอนที่คน ๆ หนึ่งจะไม่มีหากเขาไม่ทุ่มเทตัวเองหมดทั้งใจให้กับกิจธุระหลักนั้นของการชนะจิตวิญญาณ

ผู้ชนะจิตวิญญาณเข้าใจพระทัยที่เปี่ยมกรุณาของพระเจ้าที่มีต่อเหล่าคนบาป

ได้ดีที่สุด และรับการเปิดเผยจากพระเจ้าและพระคัมภีร์ได้มากกว่า

แน่นอนว่าไม่มีผู้ใดสามารถกังขาว่าพระคริสต์ทรงเข้ามาในโลกเพื่อช่วยเหล่าคนบาปให้รอด ใจความ

หลักของศาสตพยากรณ์ทุกคนเหล่านั้น ตามที่เปโตรได้รับการตลใจให้บอกโครเนลิอัส ก็คือ “บรรดาศาสดาพยากรณ์เป็นพยานถึงพระองค์ว่า โดยพระนามของพระองค์ ผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระองค์นั้นจะได้รับการทรงยกบาปทั้งหลาย” (กิจการ 10:43) ฉะนั้นแน่นอนว่า ไม่มีใครสามารถเข้าใจพระทัยของพระเจ้าได้เหมือนคนที่คิดแบบพระเจ้าเกี่ยวกับเหล่าคนบาป คนที่ร้องให้กับพระเจ้าเพื่อเหล่าคนบาป คนที่รักเหล่าคนบาปด้วยความรักของพระเจ้าเองบ้าง และคนที่ตราครุฑและรำไห่และถูกข่มเหงในงานอันเปี่ยมสุขนี้ของการชนะจิตวิญญาณพร้อมไปกับการตราครุฑและน้ำตาและการถูกข่มเหงซึ่งพระเยซูทรงได้รับ

โอ พระเจ้าแทบจะไม่สามารถเปิดเผยผ่านทางใครอื่นได้เลย-นักเรียนพระคัมภีร์บางคนที่มีใจเย็นชาที่ไม่ชนะจิตวิญญาณ-สิ่งที่แสนวิเศษเหล่านั้นที่พระองค์ได้ทรงเปิดเผยผ่านทางอัครทูตเปาโลในหนังสือสิบสี่เล่มของภาคพันธสัญญาใหม่ หัวสมองจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นของพระเจ้าได้อย่างไรในเมื่อหัวใจไม่เข้าสู่จุดประสงค์เหล่านั้นของพระเจ้าในพระคัมภีร์? คุณเห็นแล้วว่า ผู้ชนะจิตวิญญาณอยู่บนทางสายหลัก เขากำลังไปในทิศทางเดียวกับพระเจ้า เขาได้รับความช่วยเหลือพิเศษจากพระวิญญาณของพระเจ้า ในความหมายที่พิเศษ เขาเข้าสนิทในพระคริสต์ ฉะนั้นแน่นอนว่าผู้ชนะจิตวิญญาณสามารถเข้าใจพระคัมภีร์ได้ดีกว่าหากเขาไม่ใช่ผู้ชนะจิตวิญญาณ หนึ่งในพระพรยิ่งใหญ่เหล่านั้นที่พระเจ้าประทานให้แก่ผู้ชนะจิตวิญญาณก็คือ การไม่เพียงรู้พระคัมภีร์ดีกว่า แต่การปิติยินดีในมันและใช้มันอย่างสัมฤทธิ์ผล

ผู้ชนะจิตวิญญาณมีความชื่นบานหลายอย่าง มากกว่าความชื่นบานอื่น ๆ ของแผ่นดินโลก

ดูเหมือนว่าเรากำลังอ้างส่วนที่ใหญ่โตจริง ๆ สำหรับผู้ชนะจิตวิญญาณหรือ? แน่นอนว่าเราอ้าง และผมคิดว่าผมสามารถพิสูจน์ได้จากพระคัมภีร์ เหมือนอย่างที่ผมทราบจากประสบการณ์เช่นกัน ว่าความชื่นบานของผู้ชนะจิตวิญญาณนั้นมากเกินกว่าความชื่นบานอื่นใดของคริสเตียน ความชื่นบานพิเศษถูกสัญญาไว้แก่ผู้ชนะจิตวิญญาณ

ในเพลงสดุดี 126:5,6 มีคำสัญญาอันเปี่ยมสุขสองประการนี้เกี่ยวกับความชื่นบานของผู้ชนะจิตวิญญาณ:

“บรรดาคนที่หว่านด้วยน้ำตาไหลจะได้เกี่ยวในความชื่นบาน

“คนที่ออกไปและร้องไห้ โดยหิวเมล็ดพืชอันมีค่า จะมาอีกอย่างไม่ต้องสงสัยด้วยความชื่นบาน โดยนำบรรดาฟ่อนข้าวของเขามาพร้อมกับเขา”

พระเยซูตรัสว่า “เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า เช่นนั้นแหละ จะมีความปิติยินดีในสวรรค์เพราะคนบาปคนเดียวที่กลับใจเสียใหม่ มากกว่าคนชอบธรรมเก้าสิบเก้าคนซึ่งไม่ต้องการกลับใจเสียใหม่” (ลูกา 15:7) และพระองค์ตรัสอีกว่า: “เช่นนั้นแหละ เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า มีความปิติยินดีต่อหน้าพวกทูตสวรรค์ของพระเจ้า เพราะคนบาปคนเดียวที่กลับใจเสียใหม่” (ข้อ 10)

พระเยซูตรัสว่าในสวรรค์มีความชื่นบานเพราะคนบาปคนหนึ่งที่กลับใจใหม่มากกว่าเพราะคนชอบธรรมเก้าสิบเก้าคนที่ไม่ต้องกลับใจใหม่ พระเยซูตรัสตรงนี้ชี้ให้เห็นว่าความชื่นบานเพราะจิตวิญญาณดวงหนึ่งที่รับความรอดก็เหนือกว่าความชื่นบานอื่น ๆ ของมนุษย์? บนโลกนี้คริสเตียนคนหนึ่งมีชีวิตคู่ที่มีความสุข

คริสเตียนอีกคนเรียนจบจากมหาลัย คริสเตียนอีกคน ในคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ หายดีจากการนอนป่วย จงให้ “คนชอบธรรม” แก่สิบเก้าคนนั้น “ซึ่งไม่ต้องการกลับใจเสียใหม่” มีสิ่งทีพิเศษบางอย่างเกิดขึ้นกับพวกเขา ทุกคนเกิด มันเป็นเรื่องจริงอยู่เหมือนเดิมว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อคนบาปคนหนึ่งได้รับความรอด-บังเกิดจากพระเจ้า ถูกกีดกันให้พ้นจากนรกเป็นนิรันดร์ ถูกลิขิตให้ได้ไปสวรรค์ บัดนี้เป็นผู้ครอบครองชีวิตนิรันดร์แล้ว-นั่นก็ดีกว่าสิ่งสารพัดที่อาจเกิดขึ้นกับคริสเตียนเก้าสิบเก้าคนที่รับความรอดแล้ว ไม่มีพระพรใดเหมือนความรอด พระเยซูทรงบอกเจ็ดสิบคนนั้นที่กลับมาด้วยความชื่นบาน หลังจากการเดินทางที่ประสบชัยชนะของพวกเขาว่า “แต่อย่างไรก็ตามอย่าเปรมปรีดีในสิ่งนี้ ที่ผีทั้งหลายอยู่ใต้บังคับของพวกท่าน แต่จงเปรมปรีดีมากยิ่งขึ้นเพราะชื่อของพวกท่านถูกจดไว้ในสวรรค์” (10:20)

ฉะนั้นเราที่ชื่นบานเพราะจิตวิญญาณดวงหนึ่งรับความรอดก็มีความชื่นบานที่ใหญ่โตกว่าผู้อื่น และเราผู้มีส่วนในงานช่วยให้รอดที่แสนวิเศษของพระเจ้าก็มีส่วนในงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกและมีส่วนในความชื่นบานที่ใหญ่โตที่สุด

ทั้งสวรรค์ก็ก้องด้วยความดีใจเมื่อจิตวิญญาณดวงหนึ่งรับความรอด

และกระพรวนบางลูกก็ส่งเสียงดังด้วยความชื่นใจในหัวใจของผู้ชนะจิตวิญญาณเช่นกัน

ในเมืองโตรอนโต หลังจากที่ผมได้เทศนาคืนหนึ่งแก่ฝูงชนหมู่ใหญ่และผู้ใหญ่ประมาณสิบห้าคนได้ออกมาร้องไห้เพื่อวางใจพระคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและได้เข้าไปในห้องถามตอบเพื่อรับข้อปฏิบัติเพิ่มเติม ผมก็ก้าวลงจากธรรมาสน์ขณะที่ฝูงชนหมู่ใหญ่นั้นที่อยู่เต็มอาหารเดินเรียงแถวออกไปเพื่อที่อีกหลายร้อยคนจะสามารถเข้ามาในการประชุมรอบที่สองได้ ชายคนหนึ่งก้าวมาหาผมเพื่อถามว่า “อาจารย์ไรซ์ครับ คุณได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วหรือยัง?”

ผมบอกเขาไปว่าโดยความรักเมตตาของพระเจ้า ผมได้รับลมหายใจแห่งสวรรค์มาอยู่บนตัวผมในปริมาณหนึ่งแล้ว นั่นคือการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ ผมบอกเขาไปว่ามันคงเป็นเรื่องโง่เขลาและคิดเอาเองที่ ผมจะเชื่อว่าการศึกษาของมนุษย์หรือพรสวรรค์ใดของมนุษย์หรือความอดุสหาหะใดของมนุษย์ได้ส่งผลเป็นหลายหมื่นคนที่มาถึงพระคริสต์แล้วภายใต้งานรับใช้ของผม

“ผมไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้นครับ” เขากล่าว “ผมหมายความว่าอาจารย์เคยพูดเป็นภาษาแปลก ๆ แล้วหรือยัง?”

ผมตอบกลับไปว่าผมเคยพูดในภาษาอังกฤษ ภาษาที่ผู้คนเหล่านั้นเข้าใจได้ และว่าพระเจ้าได้ทรงอวยพรมัน และว่าผมไม่ได้เสาะแสวงหาและไม่เคยพูดรัว ๆ ในภาษาใดที่ผมไม่รู้จักและซึ่งคงไม่ทำประโยชน์แก่ผู้ใดเลย และผมไม่ได้เข้าใจด้วยว่าเราเคยถูกบัญชาให้แสวงหาแบบนี้

“โอ แต่อาจารย์ไม่รู้หรือครับว่าอาจารย์จะมีความสุขขนาดไหนถ้าอาจารย์แค่ปล่อยทุกสิ่งแบบสบาย ๆ และพูดหลายสิ่งทีอาจารย์ไม่เข้าใจหรือไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับมัน” เขากล่าว

และด้วยอารมณ์อันลึกซึ้งผมตอบเขาไปว่า “ถ้าพระเจ้าจะเพียงประทานคนบาปจำนวนมากพอให้แก่ผมซึ่งเดินออกมาข้างหน้า หันมาฟังพระคริสต์ และถ้าผมสามารถเห็นคนขึ้นมาที่หายเมาได้จำนวนมากพอ หญิงโสเภณีที่รักษาตัวให้บริสุทธิ์ได้จำนวนมากพอ คนไม่เชื่อที่กลายเป็นผู้เชื่อได้จำนวนมากพอ คนบาปที่กลายเป็น

วิสุทธิชนของพระเจ้าได้จำนวนมากพอ นั่นก็เป็นความสุขและความชื่นบานทั้งหมดที่ผมทูลขอ!”

มีพระสัญญาพิเศษเกี่ยวกับความชื่นบานในคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบในยอห์น 16:24: “จนกระทั่งบัดนี้ ท่านทั้งหลายยังไม่ได้ขอสิ่งใดในนามของเรา จงขอเถิด และท่านทั้งหลายจะได้รับ เพื่อความปิติยินดีของท่านทั้งหลายจะเต็มเปี่ยม” แต่การขอพระพรหนึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าและการได้รับมันก็เท่ากับได้รับความชื่นบานที่ยิ่งใหญ่กว่า และการมีจิตวิญญาณสักดวงที่ถูกกีดกันให้พ้นจากนรกไปตลอดหลายพันล้านปีของการซาบซึ้งในพระคุณก็ดีกว่าการมีเชื้อไฟหนึ่งมูลค้ำหนึ่งร้อยดอลลาร์ หรือการมีความชื่นบานใหม่สักเรื่อง

ตรงนี้หญิงคนหนึ่งอบเค้กที่สวยงามก้อนหนึ่งและนำมาไปเสิร์ฟ เธอมีความเพลิดเพลินในมัน ตรงนี้หญิงคนหนึ่งทำสิ่งทอที่สวยงามชิ้นหนึ่งและอวดมันอย่างภาคภูมิใจ หญิงอีกคนอาจวาดภาพที่สวยงามภาพหนึ่งหรือเขียนหนังสือเล่มหนึ่ง แต่คุณคิดหรือว่าหญิงคนใดมีความชื่นบานในความสำเร็จเหล่านี้มากเท่ากับหญิงคนหนึ่งที่ได้ลงไปในหุบเขาแห่งงามัจจุราชและนำชีวิตน้อย ๆ ชีวิตหนึ่งกลับมาอยู่กับเธอด้วย เลี้ยงดูทารกคนหนึ่งและทุ่มเททั้งชีวิตของเธอในการเลี้ยงดูเด็กนั้นผู้ซึ่งกลายเป็นคนที่เดินตามทางของพระเจ้า? ความชื่นบานของหญิงคนหนึ่งก็มีอยู่ในลูกของเธอมากกว่าในการงานอื่นใด และแน่นอนว่าความชื่นบานของคริสเตียนคนหนึ่งก็มิอยู่ในการชนะจิตวิญญาณมากกว่าในความสำเร็จอื่น ๆ ซึ่งมีความสำคัญน้อยกว่าเยอะ

คริสเตียนคนใดที่ชนะจิตวิญญาณจึงมีความชื่นบานเหนือกว่าความชื่นบานของคนอื่น ๆ ความมกัตถุญที่คุ้มค่าของจิตวิญญาณทั้งหลายที่ถูกชนะมา ก็เป็นรางวัลของผู้ชนะจิตวิญญาณ

เปาโลได้รับการตลใจให้เรียกคริสเตียนชาวฟิลิปปีเหล่านั้นที่เขาได้ชนะมาถึงพระคริสต์ว่า “พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ผู้เป็นที่รักอย่างยิ่งและเป็นที่ปรารถนา เป็นที่ปิติยินดีและเป็นมงกุฎของข้าพเจ้า” (ฟป. 4:1) คนเหล่านั้นที่ถูกชนะมาถึงพระคริสต์เป็นความชื่นบานบนโลกนี้ของผู้ชนะจิตวิญญาณและเป็นมงกุฎของเขาในภายหลัง ความรักและความมกัตถุญของคน ๆ หนึ่งที่เรานำมาสู่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเป็นหนึ่งในความชื่นบานอันหวานชื่นที่สุดเหล่านั้นที่คริสเตียนคนหนึ่งจะมีได้ เปาโลกล่าวว่าเขาได้พิสูจน์ตัวเองแล้วในฐานะผู้รับใช้ที่ดีคนหนึ่งของพระเยซูคริสต์:

“โดยมีเกียรติยศและไร้เกียรติยศ โดยคำรายงานว่าชั่วและคำรายงานว่าดี เหมือนเป็นคนหลอกลวงแต่ยังสัตย์จริง

“เหมือนเป็นคนที่ไม่มีความรู้จึก แต่ยังเป็นที่ยูจึกดี เหมือนใกล้ตาย และดูเถิด พวกเรายังมีชีวิตอยู่เหมือนถูกตีสอน และไม่ถูกฆ่า

“เหมือนเสรำโคก แต่มีความปิติยินดีอยู่เสมอ เหมือนยากจน แต่ทำให้คนเป็นอันมากมั่งมี เหมือนไม่มีอะไรเลย และยังถือครองสิ่งสารพัดอยู่” - 2 คร. 6:8-10

เปาโลถูกลู่เกียรติ ถูกทุบตี ถูกจับขังคุก ถูกใส่ร้ายและถูกเกลียดชังบ่อย ๆ แต่เขาได้รับเกียรติจากหลายพันคนผู้ซึ่งเขาได้ชนะมาถึงพระคริสต์และที่รักเขา เปาโลถูกใส่ร้ายป้ายสี แต่มีบางคนเสมอที่ไม่ยอมเชื่อเรื่องใส่ร้ายใด ๆ พวกเขา รู้จักเขาดีและรักเขาเพราะเขาได้ชนะพวกเขามาถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ในสายตาของหลายคน เปาโลอาจไม่เป็นที่รู้จัก แต่สำหรับคนเหล่านั้นที่เขาได้ชนะมาถึงพระคริสต์ เขาก็เป็นนักเทศน์ที่ยอดเยี่ยมที่สุดในโลก เปาโลอาจเสรำโคก หิวโหย เหน็บหนาว หรือถูกปฏิบัติหยาบช้ำ “แต่มีความปิติยินดีอยู่

เสมอ” เขายากจน แต่เขาทำให้หลายคนมั่งมี เขาไม่มีอะไรเลย ในความหมายหนึ่ง ผู้ชนะจิตวิญญาณทุกคน อาจถูกข่มเหงเพราะเห็นแก่พระคริสต์ แต่ในท่ามกลางความไร้เกียรติของเขาและการถูกใส่ร้ายและสถานะที่ไม่เป็นที่รู้จักของเขา เขาก็ได้รับเกียรติและมีชื่อเสียงดีและเป็นที่รู้จักดีและทำให้คนมากมายมั่งมีและเขาก็ชื่นชมยินดีอยู่เสมอ!

ครั้งหนึ่งแก่ลูก ๆ ของเปาโลในชาวประเสริฐที่แคว้นกาลาเทีย เขากล่าวว่า “เพราะข้าพเจ้าเป็นพยานให้พวกท่านได้ว่า ถ้าเป็นไปได้พวกท่านก็คงจะรักตาของพวกท่านออก และให้ดวงตานั้นแก่ข้าพเจ้าไปแล้ว” (กท. 4:15) โอ บางคนในพวกเขาถูกนำเข้าสู่คำสอนผิดและเอาใจออกห่างเสียแล้ว และบางครั้งลูก ๆ ของคนหนึ่งเองก็ไม่ยกตัญญู แต่มันยังเป็นความจริงอยู่เหมือนเดิมที่ว่า การละทิ้งอันบริสุทธิ์แห่งความรักซึ่งเหล่าผู้เชื่อใหม่มักมีให้แก่คนเหล่านั้นที่นำพวกเขามาถึงพระผู้ช่วยให้รอดเป็นหนึ่งในความชื่นบานที่หวานชื่นที่สุดที่คริสเตียนคนหนึ่งจะมีได้

ผมได้กลับไปที่บ้านเกิดในวัยเด็กของผมในแถบบ้านไร่ของ West Texas และชายตัวโตคนหนึ่งมาฟังผมเทศนา เขากล่าวว่า “จอห์น พี่จำฉันได้ไหม?” ความคิดของผมก็ย้อนไปสมัยที่ผมตอนเป็นเด็กหนุ่มอายุสิบห้า ในความเหน็ดเหนื่อยและปวดตะกุกตะกักได้ขณะเพื่อนอายุน้อยกว่าคนหนึ่งมาถึงพระคริสต์ ผมได้รับเจ้าเขาให้เชื่อวางใจพระผู้ช่วยให้รอดและเขาก็เชื่อแล้ว! เขาเป็นจิตวิญญาณดวงแรกที่ผมชนะมาได้ และตอนนี้ หลายปีต่อมา เขามาก็มีมือผมด้วยมือทั้งสองข้างของเขาและบอกผมว่าผมต้องมาเจอกับภรรยาและลูก ๆ ของเขา! เขายังรักองค์พระผู้เป็นเจ้าและรับใช้พระองค์เหมือนเดิม และใจของผมโลดเต้นด้วยความชื่นบาน เหมือนกับที่มันโลดเต้นเป็นหมื่นครั้งตั้งแต่ผมได้เริ่มต้นชนะจิตวิญญาณหลายดวงเพราะได้เห็นพัฒนาการและความชื่นบานและความรักของคนเหล่านั้นที่ผมได้ช่วยชนะมาถึงพระคริสต์

สัปดาห์ที่แล้ว ผมได้อยู่ที่มหาวิทยาลัยใหญ่แห่งหนึ่งในพิธีรับปริญญาที่แสนวุ่นวาย ชายหนุ่มคนหนึ่งหยุดผมและขอโทษที่ขอเวลาของผมและกล่าวว่า “แต่ผมได้รับความรอดในงานประชุมของอาจารย์ที่เมืองเดย์ตัน รัฐโอไฮโอ ใน Memorial Hall เมื่อสิบห้าปีที่แล้วครับ ผมอยากให้อาจารย์ทราบว่าจะไม่มีวันลืมมันเลยครับ ผมขอบคุณพระเจ้าสำหรับอาจารย์ครับ!”

ในปี 1961 เรานับจดหมาย 10,666 ฉบับจากผู้คนที่ได้เขียนมาบอกเราว่าพวกเขาได้พบพระคริสต์ผ่านทางวรรณกรรมที่ถูกตีพิมพ์ของผมในภาษาอังกฤษ อีกหลายพันคนได้เขียนมาบอกว่าพวกเขาได้พบพระคริสต์อย่างไรผ่านทางข่าวสารเดียวกันเหล่านั้นที่ถูกตีพิมพ์ในอีกสามสิบภาษา พระเจ้าทรงเป็นพยานของผม-ผมอยากทราบเกี่ยวกับหลายพันคนเหล่านั้นที่ได้เชื่อวางใจพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดมากกว่าการได้เงินหนึ่งล้านดอลลาร์! ตอนนี้พวกเขาหลายคนเป็นนักเทศน์ มิชชันนารี และผู้ชนะจิตวิญญาณเองแล้ว

เมื่อหลายปีก่อน ผมได้เทศนาใต้เต็นท์หลังหนึ่งในเมืองเล็ก ๆ เมืองหนึ่งของญี่ปุ่น ผู้ประกาศข่าวประเสริฐหนุ่มคนหนึ่งเป็นล่ามให้ผม นำเพลงและช่วยในการชนะจิตวิญญาณเป็นรายตัวกับผู้สนใจในภายหลัง จากนั้นเขาก็ถูกแนะนำตัวให้ผมรู้จัก และเขาชูมือขึ้นสูงและสรรเสริญพระเจ้าเสียงดังเป็นภาษาญี่ปุ่น คำเดียวที่ผมเข้าใจได้ก็คือ “ฮาเลลูยา” ซึ่งออกเสียงเหมือนกันในทุกภาษา จากนั้นเขาบอกผมว่าเขาเป็นหลานชายฝ่ายวิญญาณของผม ผ่านทางแผ่นพับของผม, *What Must I Do to Be Saved?* นักโทษตลอดชีวิตคนหนึ่งได้กลับ

ใจเชื่อในประเทศญี่ปุ่น ชายคนนั้นได้รับการเปลี่ยนแปลงมากเสียจนพัสติได้ขอร้องผู้พิพากษา และชายคนนั้นได้รับการอภัยโทษและถูกปล่อยตัว เขาได้พบในสวนสาธารณะแห่งหนึ่งชายหนุ่มคนเดียวกันนี้ที่ได้พูดคุยกับผม ผู้ซึ่งเคยถูกยืนยันว่าเป็นขี้เมา เขาเคยเถื่อนขี้เมาตัวเองในความพยายามที่จะฆ่าตัวตาย ในโรงพยาบาล เขาได้ลุกออกจากเตียงและพยายามเอาหัวโขกกับผนังอิฐ เขาเลิกดื่มเหล้าไม่ได้ เขาไม่ยอมมีชีวิตอยู่อีกต่อไปแล้ว และนักโทษที่ต้องติดคุกตลอดชีวิตคนนั้น ซึ่งตอนนี้ได้รับการปล่อยตัวแล้ว มีความสุขในองค์พระผู้เป็นเจ้า แสดงให้ขี้เมาหนุ่มคนนั้นเห็นว่า จะรับความรอดได้อย่างไร ให้เขาอ่านแผ่นพับของผม, *What Must I Do to Be Saved?* และจากนั้นก็พาเขาไปหามิชชันนารีคนหนึ่งเพื่อยืนยันเรื่องนี้ ตอนนี้เขาเป็นนักศึกษาคนหนึ่งใน Japan Christian College และในฤดูร้อนเขาได้ออกไปจัดประชุมประกาศข่าวประเสริฐและชนะจิตวิญญาณหลายดวง เขาตะโกนว่า “ฮาเลลูยา” เพียงแค่ได้พบหน้าผมและจับมือกับชายคนที่เขียนแผ่นพับนั้นซึ่งสุดท้ายแล้วทำให้เขาถูกชนะมาถึงพระคริสต์!

ในเมืองเซอร์แมน รัฐเท็กซัส ในงานฟื้นฟูกลางแจ้งครั้งใหญ่งานหนึ่งเมื่อสี่ห้าปีก่อน หลายร้อยคนได้พบพระคริสต์ขณะที่ผมเทศนาข่าวประเสริฐโบราณนั้น ชายชราคนหนึ่งได้กลับใจเชื่อ คริสตจักรใหม่แห่งหนึ่งได้ถูกก่อตั้ง เราสร้างอ่างบัพติศมา ตั้งเต็นท์เพื่อเป็นห้องแต่งตัว และจัดให้มีการรับบัพติศมาในที่สาธารณะ ชายสูงวัยคนนี้รับบัพติศมา พร้อมกับคนอื่น ๆ และเมื่อขึ้นมาจากน้ำเขาก็เอาแขนของเขามาโอบรอบคอผมและจับผมที่แก้มและเดินร้องไห้ไปที่เต็นท์แต่งตัวนั้น

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนหนึ่ง ซึ่งตัวเขาเองได้ชนะจิตวิญญาณมาหลายร้อยดวง ไม่เคยเห็นหน้าผม แต่ว่าเขาเตือนใจผมว่าเขาได้พบพระคริสต์ผ่านทางหนังสือของผมที่พูดถึงการอธิษฐาน

ผมอยากจนในทรัพย์สินของโลกนี้ ผมเทศนาอย่างชัดเจนมาก ๆ ในการกล่าวโทษบาป แนวคิดนำสมัยและความไม่เชื่อจนบางคนเกลียดชังผม และหลายคนคิดว่ามันคงเป็นพระพรแก่ประเทศนี้หากผมตายไป ผมถูกใส่ร้ายและถูกข่มขู่ แต่ใจของผมถูกยกชูเกินขนาดโดยความรักและความมั่นใจและความกตัญญูของหลายพันคนที่มาถึงพระคริสต์แล้วภายใต้งานรับใช้ของผม ความชื่นบานของผู้ชนะจิตวิญญาณก็มากเกินไปกว่าความชื่นบานอื่น ๆ ที่มนุษย์อาจมีได้

การร่วมสามัคคีธรรมกับผู้ชนะจิตวิญญาณคนอื่น ๆ ก็เป็นการร่วมสามัคคีธรรม

ที่หวานชื่นที่สุดที่คริสเตียนจะมีได้

เมื่อคน ๆ หนึ่งมีการร่วมสามัคคีธรรมกับเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณ เขาก็มีการร่วมสามัคคีธรรมกับผู้คนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เพราะว่าผู้คนไม่ชนะจิตวิญญาณหากไม่ใช่โดยฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ การเดินกับเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณหมายถึงการเดินกับผู้คนที่ทนทุกข์มากกว่าเพื่อพระเยซู ผู้ถูกข่มขู่และเป็นที่เกลียดชังและถูกมองว่าเป็นคนโง่เพราะความร้อนรนของพวกเขาและการชนะจิตวิญญาณ คำเตือนของพวกเขาเกี่ยวข้องกับนรกและการพิพากษา การวิงวอนอย่างไม่ลดละของพวกเขา

ผมสุขใจยิ่งนักที่ได้ใช้เวลากับ Billy Sunday และ Ma Sunday, Gipsy Smith และ Paul Rader ผมรู้จักและรัก Dr. W. B. Riley อย่างมาก และเขาเป็นหนึ่งในเพื่อนที่สัตย์ซื่อที่สุดคนหนึ่งของผม ผมชื่นชมยินดีในการได้ร่วมสามัคคีธรรมกับ Dr. Bob Jones, Sr. ผู้ซึ่งน่าจะชนะจิตวิญญาณมาถึงพระคริสต์ได้มากกว่ามนุษย์

คนใดที่มีชีวิตอยู่ ผมมีการร่วมสามัคคีธรรมอันเปี่ยมสุขยิ่งนักกับเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐและศิษยาภิบาลจำนวนมากที่ชนะจิตวิญญาณ เราทุกคนเชื่อเหมือนกันในหลักพื้นฐานเหล่านั้นแห่งความเชื่อนั้นตั้งแต่การคลไ้วด้านถ้อยคำของพระคัมภีร์, การประสูติจากหญิงพรหมจารีของพระคริสต์, การไถ่โทษด้วยพระโลหิต, การคืนพระชนม์ฝ่ายร่างกายไปจนถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ก่อนยุคพันปี มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน สายใยร่วมกันในเรื่องความสนใจและจุดมุ่งหมายต่าง ๆ การร่วมสามัคคีธรรมของเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณมีความเป็นเอกฉันท์มากกว่าอย่างแน่นอน และเราชื่นชมยินดีร่วมกันในพระพรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเหล่านั้นมากกว่าที่ผู้คนสามารถมีได้ในการร่วมสามัคคีธรรมอื่น ๆ ที่ไม่ใช่กับเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณ

โอ ช่างแสนวิเศษในการเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ

บำเหน็จในสวรรค์สำหรับการชนะจิตวิญญาณ ทั้งหลายมาถึงพระคริสต์

“นายของเขาได้กล่าวแก่เขาว่า ‘ดีแล้ว เจ้าเป็นผู้รับใช้ที่ดีและสัตย์ซื่อ เจ้าสัตย์ซื่อเหนือบรรดาสิ่งของเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้เป็นผู้ปกครองเหนือสิ่งของมากมาย เจ้าจงเข้าไปในความปิตินดีของนายของเจ้าเถิด’ - มธ. 25:21

“เพราะอะไรเล่าเป็นความหวัง หรือความปิตินดี หรือมงกุฎแห่งความปิตินดีของพวกเรา ก็มีใช้ท่านทั้งหลายต่อเบื้องพระพักตร์พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราหรือ ในตอนที่พระองค์เสด็จมา

“เพราะว่าพวกท่านเป็นสง่าราศีและความชื่นชมยินดีของพวกเรา” - 1 ธส. 2:19,20

“และคนเป็นอันมากในพวกที่หลับในผงคลีแห่งแผ่นดินโลกจะตื่นขึ้น บ้างก็จะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ และบ้างก็เข้าสู่ความอับอายและการถูกเหยียดหยามนิรันดร์

“และบรรดาคนที่มีสติปัญญาจะส่องแสงเหมือนความสว่างจ้าแห่งท้องฟ้า และบรรดาผู้ที่หั้นคนเป็นอันมากมาสู่ความชอบธรรมจะเหมือนอย่างดวงดาวทั้งหลายเป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์” - ดนล. 12:2,3

มันยิ่งใหญ่ที่จะเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ ยิ่งใหญ่ในชีวิตนี้ มันจะยิ่งใหญ่และเป็นสุขในชีวิตหน้าหลังจากนี้ด้วย ผู้ชนะจิตวิญญาณมีพระพรหลายประการหลังความตายแบบที่คนอื่น ๆ ไม่อาจมีได้ ผู้ชนะจิตวิญญาณจะได้รับการยอมรับอันเป็นสุขและค่ายก่อกองจากพระเยซูคริสต์เจ้า

อัครทูตเปาโลมีความมุ่งหมายและความใฝ่ฝันแบบลับ ๆ ซึ่งควบคุมทั้งชีวิตของเขา นั่นเป็นเหตุว่าทำไมเขาถึงตรากตรำทั้งกลางวันและกลางคืน “ในการทำงานหนักก็มากยิ่งขึ้น” อัครทูตคนอื่นใด มีน้ำเขาถึง ไม่มีภรรยา ไม่มีลูก ไม่มีทรัพย์สิน เปาโลตั้งตาคอยให้ถึงเวลานั้นเมื่อเขาจะได้เห็นพระเยซูคริสต์แบบหน้าต่อหน้า และเขาได้รับการปลอบใจให้อธิบายว่า “เหตุฉะนั้นพวกเราจึงทำงานหนัก เพื่อที่ว่า ไม่ว่าจะอยู่หรือไม่อยู่ก็ดี พวกเราก็จะเป็นที่พอพระทัยของพระองค์ เพราะว่าพวกเราทุกคนต้องปรากฏตัวที่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์” (2 คร. 5:9,10) โอ การเป็นที่ชอบพระทัยต่อพระเยซู! การได้เห็นพระเยซูเจ้าทรงยิ้มและพอพระทัยและทักทายเปาโลด้วยใจยินดี!

มันคือการเห็นชอบในอนาคตนั้นซึ่งเป็นเหตุให้เปาโลทำงานทั้งกลางวันและกลางคืน ตรากตรำในการชนะจิตวิญญาณ เพราะว่าการชนะจิตวิญญาณเป็นสิ่งเดียวที่อยู่ในใจของเปาโล เป้าหมายเดียวของการทำงานหนักทั้งหมดของเขาตลอดงานรับใช้ของเขา เขาทำงานหนักเพื่อชนะจิตวิญญาณ เขาฝึกคนอื่นให้ชนะจิตวิญญาณ เขากล่าวว่า “ข้าพเจ้ายอมเป็นคนทุกชนิดต่อคนทั้งปวง เพื่อโดยทุกวิถีทางข้าพเจ้าจะช่วยบางคนให้รอด” (1 คร. 9:22)

พระเยซูเจ้าทรงให้ภาพประกอบความจริงนี้ ว่าคริสเตียนทั้งหลายจะได้รับการทักทายอย่างไรนั้นเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาขึ้นอยู่กับว่าพวกเขาทำให้เกิดผลเพิ่มพูนอย่างสัตย์ซื่อแค่ไหนต่อสิ่งที่พระเยซูเจ้าได้ประทานให้แก่พวกเขา ในคำอุปมาเรื่องเงินตะลันต์ในมัทธิว 25:14-30 พระองค์ทรงให้ภาพประกอบการเสด็จกลับมาของพระองค์โดยทรงเล่าถึง “ชายผู้หนึ่งจะออกเดินทางไปยังแผ่นดินไกล ผู้ซึ่งเรียกพวกผู้รับใช้ของตน

มา และฝากทรัพย์สินสมบัติทั้งหลายของเขาไว้กับพวกเขา” (ข้อ 14) และจากนั้นก็กลับมาในที่สุดและเรียกร้องให้คนเหล่านั้นให้การรายงาน ชายคนนั้นที่ได้รับเงินห้าตะลันต์ก็ทำได้เพิ่มอีกห้าตะลันต์และชายคนที่ได้รับเงินสองตะลันต์ก็ทำได้เพิ่มอีกสองตะลันต์ และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสแก่พวกเขาว่า “ดีแล้ว เจ้าเป็นผู้รับใช้ที่ดีและสัตย์ซื่อ เจ้าสัตย์ซื่อเหนือบรรดาสิ่งของเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้เป็นผู้ปกครองเหนือสิ่งของมากมาย เจ้าจงเข้าไปในความปิตินิติของนายของเจ้าเถิด” (ข้อ 21, 23) แต่ผู้รับใช้นั้นที่ไม่ทำให้เงินที่ตนได้รับมาเกิดผลเพิ่มพูนเลยถูกตำหนิ: “เจ้าผู้รับใช้ชั่วและเกียจคร้าน... เหตุฉะนั้น เจ้าควรเอาเงินของเราไปฝากไว้ที่ธนาคาร และเมื่อเรามา เราจะได้รับสิ่งที่เป็นของเราเองพร้อมกับดอกเบี้ย” (ข้อ 26,27)

บัดนี้พระเยซูทรงฝากข่าวประเสริฐและความรอดไว้กับเราแล้ว

คำชมเชยนั้น “ดีแล้ว เจ้าเป็นผู้รับใช้ที่ดีและสัตย์ซื่อ” เป็นเป้าหมายของการทำงานหนักของเปาโลและโอ เปาโลจะได้เข้าไปในสวรรค์อย่างผู้มีชัยจริง ๆ และได้ยินพระเยซูตรัสแก่เขาว่า “เจ้าจงเข้าไปในความปิตินิติของนายของเจ้าเถิด”

“ความปิตินิติของนายของเจ้า” ซึ่งพระเยซูตรัสถึงคือ ความปิตินิติซึ่งพระองค์เองจะทรงมีเมื่อบรรดาผู้รับสารได้นั้นจะถูกรับขึ้นไปจากแผ่นดินโลก มันคือความปิตินิติที่ถูกกล่าวถึงในฮีบรู 12:2: “โดยจับจ้องที่พระเยซู ผู้ให้กำเนิดความเชื่อของพวกเราและผู้ทรงทำให้ความเชื่อของพวกเราสำเร็จ ผู้ซึ่งเพราะเห็นแก่ความปิตินิติที่ทรงตั้งไว้ต่อพระพักตร์พระองค์นั้น ได้ทรงทนเอากางเขน โดยทรงเหยียดหยามความละอายนั้น และประทับเบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้าแล้ว” ความปิตินิตินั้นก็เป็นความปิตินิติของผู้ชนะจิตวิญญาณเช่นกัน เพราะเปาโลเขียนไปถึงชาวเธสะโลนิกาเหล่านั้นว่า

“เพราะอะไรเล่าเป็นความหวัง หรือความปิตินิติ หรือมงกุฎแห่งความปิตินิติของพวกเรา ก็มีใช้ท่านทั้งหลายต่อเบื้องพระพักตร์พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราหรือ ในตอนที่พระองค์เสด็จมา

“เพราะว่าพวกท่านเป็นสง่าราศีและความชื่นชมยินดีของพวกเรา”- 1 ธส. 2:19,20

ในคำอุปมาเรื่องชายคนหนึ่งจัดการเลี้ยงใหญ่และเชิญคนเป็นอันมากในลูกา 14:16-24 เราเห็นว่าผู้รับใช้คนเดียวนั้นที่พระเยซูเจ้าทรงแสดงภาพในเรื่องนั้นคือผู้ชนะจิตวิญญาณ ซึ่งไปเตรียมผู้คนให้พร้อมสำหรับการเลี้ยงใหญ่นั้นในสวรรค์ และความชื่นบานของพระเยซูเจ้าและความชื่นบานของผู้ชนะจิตวิญญาณจะเป็นการได้เห็นคนเหล่านั้นเข้ามาโดยได้รับการไถ่และได้รับสง่าราศีแล้วตอนนี้ที่การเลี้ยงสมรสแห่งสวรรค์นั้น!

โอ วันแสนสุขนั้นเมื่อเปาโลจะได้มองในพระพักตร์ของพระเยซู! พระเยซูเจ้าจะทรงพอพระทัยไหมนะ? การงานหนักของเขาจะเป็นที่พอพระทัยไหมนะ? เขาจะเพิ่มพูนความชื่นบานของพระเยซูเจ้าและได้รับความชื่นบานนั้นสำหรับตัวเองไหมนะ? ความคิดนั้นอยู่ภายใต้ฉิวหน้าในจดหมายฝากของเปาโลทุกฉบับ ในความหมายนั้นเองที่ชาวฟิลิปปีเหล่านั้นเป็นความปิตินิติและมงกุฎของเขา ในความหมายนั้นเองที่เขาถือว่าเขาได้ลงแรงไปอย่างสูญเปล่าเพื่อชาวแคว้นกาลาเทียเหล่านั้น และใน 2 โครินธ์ 11:2 เขาบอกคริสเตียนเหล่านั้นที่เมืองโครินธ์ว่า “เพราะว่าข้าพเจ้าหวงแหนพวกท่านด้วยความหวงแหนตามทางของพระเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้าได้หมั้นพวกท่านไว้กับสามีผู้เดียว เพื่อข้าพเจ้าจะถวายพวกท่านให้เป็นเหมือนหญิงพรหมจารีบริสุทธิ์คนหนึ่งแต่พระคริสต์” เปาโลตั้งตาคอยที่จะได้รับความชื่นบานของผู้ชนะจิตวิญญาณ การเห็นชอบอันแสนชื่นใจนั้นของ

พระเยซูเจ้าเมื่อถึงการรับขึ้นและหลังจากนั้นไป!

บำเหน็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์

จะตกเป็นของเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณ

ใน 1 โครินธ์ 3:10-15 เป็นการพูดถึงการพิพากษาของเหล่าคริสเตียนในสวรรค์ หลังการรับขึ้นไปที่บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ พระคริสต์เองทรงเป็นรากฐานเดียวนั้น เราถูกบอกไว้ว่า “แต่ขอทุกคนจงระวังให้ดีว่าเราจะก่อสร้างบนรากฐานนั้นอย่างไร”

“บัดนี้ถ้าผู้ใดก่อสร้างบนรากฐานนี้ ด้วยทองคำ เงิน เพชรพลอย ไม้ หญ้าแห้ง ฟาง

“การทำงานของทุกคนจะถูกสำแดงให้เห็นชัดเจน เพราะวันนั้นจะให้เห็นการทำงานนั้นได้ชัดเจน เพราะว่าการงานนั้นจะถูกเปิดเผยด้วยไฟ และไฟนั้นจะทดสอบการทำงานของทุกคนว่าเป็นชนิดอะไรบ้าง

“ถ้าการทำงานของผู้นั้น ซึ่งผู้นั้นได้ก่อสร้างบนรากฐานนั้น ทนอยู่ได้ ผู้นั้นก็จะได้รับบำเหน็จ

“ถ้าการทำงานของผู้นั้นจะถูกเผาไหม้ไป ผู้นั้นก็จะขาดบำเหน็จ แต่ตัวเขาเองจะรอด แต่เหมือนอย่างรอดจากไฟ”- ข้อ 12-15

การงานนั้นจะถูกทดสอบ สิ่งซึ่งคงอยู่ถาวร-ทองคำ เงินและเพชรพลอย- จะได้รับบำเหน็จ สิ่งซึ่งคงอยู่ชั่วคราว-ไม้ หญ้าแห้ง และฟาง-จะถูกเผาและทำลาย นี่ไม่ได้หมายถึงความรอด แต่หมายถึงบำเหน็จเหล่านั้นที่ผู้ที่รอดแล้วบางคนจะได้และที่คนอื่น ๆ จะไม่ได้

บางคนช่วยสร้างอาคารคริสตจักร ซึ่งสวยงามและราคาแพง แต่ก็ต่อเมื่อมันเป็นเหตุให้จิตวิญญาณจำนวนมากขึ้นได้รับความรอด มันถึงจะมีคุณค่าชั่ววันรัตนใด ๆ เงินนั้น เวลานั้น พลังงานนั้นที่ถูกใช้ไปกับมัน หากมันไม่เพิ่มจำนวนจิตวิญญาณที่ถูกชนะมากเกินไปที่อาจชนะได้โดยวิธีอื่น จะไม่มีค่าเลยที่บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ เฝามันทิ้งเสีย!

คนอื่น ๆ ก็สร้างโรงเรียนแห่งหนึ่ง พวกเขาสนับสนุนการศึกษา วัฒนธรรม ดนตรี ศิลปะและวิทยาศาสตร์ แต่หากโรงเรียนแห่งนั้นไม่ได้ฝึกฝนผู้คนให้ชนะจิตวิญญาณ มันก็ไม่มีค่าเลยที่บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ เฝามันทิ้งเสีย!

องค์กรทั้งหมด งานด้านธุรการทั้งหมดของเหล่าศิษยาภิบาลและเหล่าคนงานชั้นเรียนรวีและเลขานุการจะคงอยู่ถาวรก็ต่อเมื่อมันช่วยให้จิตวิญญาณอันมีค่าหลายดวงได้รับความรอด มิฉะนั้นมันก็เป็นไม้ หญ้าแห้ง และฟาง เฝามันทิ้งเสีย! ชั้นเรียนรวีหนึ่ง, คริสตจักรหนึ่ง, นิตยสารคริสเตียนฉบับหนึ่ง, การเขียนหนังสือเล่มหนึ่ง, การขับร้องบทเพลงหนึ่ง-ทั้งหมดนั้นคงอยู่เพียงชั่วคราว ไร้ผล และไม่ได้รับบำเหน็จที่บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์นอกเสียจากว่ามันส่งผลเป็นจิตวิญญาณหลายดวงที่ได้รับความรอด

ในบทเพลงของผม “The Price of Revival” (“ราคาของการฟื้นฟู”) มีสองวรรคและท่อนร้องรับที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้:

ทรัพย์สมบัติของโลก โอ ช่างสูญเปล่าและอยู่เพียงชั่วคราว

พวกมันเลื่อนหายไปเหมือนหมอกและเหี่ยวแห้งไปเหมือนใบไม้

แต่จิตวิญญาณหลายดวงที่ถูกชนะโดยน้ำตาและคำวิงวอนของเรา

จะคงอยู่ให้เราได้เก็บเกี่ยวบนสวรรค์

การมาถึงการเก็บเกี่ยวนั้นซึ่งมีแต่ไม้ หญ้าแห้งและฟาง
ช่างน่าเศร้ากับการปรากฏที่บัลลังก์พิพากษาขององค์พระผู้เป็นเจ้า
ที่เราไม่ได้ชนะใครมาเชื่อวางใจพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดของเราเลย
ไม่มีใครไปถวายที่การเก็บเกี่ยวบนนั้นเลย

การเก็บเกี่ยว การเก็บเกี่ยวในสวรรค์!

สำหรับจิตวิญญาณทั้งหลายที่ถูกชนะบนโลกเบื้องล่างนี้

เรื่องนี้ถูกพูดถึงอีกใน 2 โครินธ์ 5:10: “เพราะว่าพวกเราทุกคนต้องปรากฏตัวที่หน้าบัลลังก์พิพากษา
ของพระคริสต์ เพื่อทุกคนจะได้รับตามสิ่งทั้งหลายที่ถูกกระทำในร่างกายของตน ตามที่เขาได้กระทำแล้ว ไม่ว่า
สิ่งนั้นจะดีหรือเลว” นี่เป็นความจริงเดิมนี้เอง คริสเตียนทั้งหลายจะรับสิ่งเหล่านั้นที่พวกเขากระทำในร่างกาย
นี้ตามที่มันเป็นการดีหรือเลว

ย้อนกลับไป 1 โครินธ์ 3:15: “ถ้าการงานของผู้ใดจะถูกเผาไหม้ไป ผู้นั้นก็จะขาดบำเหน็จ แต่ตัวเขา
เองจะรอด แต่เหมือนอย่างรอดจากไฟ” ถ้าผู้ใดปล่อยให้คนเหล่านั้นที่ตนรักไปนรก พวกเขา ก็จะยังอยู่ในนรก
การร้องให้ทั้งหมดจะไม่เปลี่ยนแปลงเรื่องนั้นเลย พระคริสต์อาจทรงยกโทษให้เขาแล้ว แต่นั่นก็ไม่เปลี่ยนแปลง
ข้อเท็จจริงที่ว่าคนเหล่านั้นที่เขารักอยู่ในนรกและไม่ได้อยู่ในสวรรค์ ฉะนั้นความสุขของคน ๆ หนึ่งและบำเหน็จ
ของเขาที่บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์จะขึ้นอยู่กับการชนะจิตวิญญาณเป็นหลัก จุดประสงค์เดียวที่พระ
เยซูได้ทรงตายก็เพื่อชนะจิตวิญญาณทั้งหลาย คนเหล่านั้นที่ช่วยพระองค์ทำเรื่องสำคัญหนึ่งเดียวนั้นจะได้รับ
บำเหน็จมากกว่าคนเหล่านั้นที่ไม่ได้ทำ

ผู้ชนะจิตวิญญาณจะส่องแสงดุจดวงดาวตลอดไปเป็นนิรันดร์

ในการเป็นขึ้นจากตายนั้น หลายคนที่เป็นคนต้นจะเป็นคนสุดท้ายและคนสุดท้ายจะเป็นคนต้น ตามที่
พระเยซูตรัสไว้ จะมีการสับเปลี่ยนครั้งใหญ่ในการตีค่าของมนุษย์เมื่อถึงตอนนั้น และใครเล่าจะเป็นคนต้น? ใคร
เล่าที่ถูกนับว่าเป็นคนสุดท้ายตอนนี้ แต่ในสง่าราศีชั่วนิรันดร์เหล่านั้นแห่งสวรรค์จะถูกนับว่าเป็นคนต้น? ดาเนียล
เอล 12:2, 3 บอกเราในถ้อยคำเหล่านี้:

“และคนเป็นอันมากในพวกที่หลับในพงศลีแห่งแผ่นดินโลกจะตื่นขึ้น บ้างก็จะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ และ
บ้างก็จะเข้าสู่ความอับอายและการถูกเหยียดหยามนิรันดร์

“และบรรดาคนที่มิสดิปัญญาจะส่องแสงเหมือนความสว่างจ้าแห่งท้องฟ้า และบรรดาผู้ที่หันคนเป็น
อันมากมาสู่ความชอบธรรมจะเหมือนอย่างดวงดาวทั้งหลายเป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์”

โอ สติปัญญาของการชนะจิตวิญญาณ! คนที่เต็มใจมองการณ์ไกลและทำสิ่งที่สำคัญตอนนี้เพราะเห็น
แก่พระเยซูจะพบว่าวันหนึ่งเขาจะเป็นคนดัง วันหนึ่งเขาจะ “ลุกขึ้นและส่องแสง!” ชายและหญิงหลายคนที่ไม่
เด่นดังและไม่เป็นที่รู้จักตอนนี้จะ “ส่องแสงเหมือนความสว่างจ้าแห่งท้องฟ้า” ในวันนั้น และผู้ชนะจิตวิญญาณ

เหล่านั้นที่หันคนมากมายมาสู่ความชอบธรรมจะส่องแสง “เหมือนอย่างดวงดาวทั้งหลายเป็นนิตยและเป็น นิตย” พระวจนะอันบริสุทธิ์ของพระเจ้ากล่าว!

เราควรปรับวิธีคิดของเราให้เข้ากับอีกระบบนอกเหนือจากระบบของแผ่นดินโลก! เราควรเอาใจของ เราจดจ่ออยู่กับสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่ผ่านพ้นไปอย่างง่ายดาย และที่คงอยู่ตลอดในโลกหน้า

มันสำคัญตรงไหนกับการที่คุณได้กินสติกเนื้อสันหรือแฮมเบอร์เกอร์เป็นมือเย็น? ในอีกหนึ่งหรือสอง ชั่วโมง คุณก็จะไม่รู้ความแตกต่างแล้ว! ทำหน้าที่หลังคุณตาย มันจะสำคัญตรงไหนว่าคุณมีรถลิมูซีนหรือรถ บุรุษทั้ง? มันจะสำคัญตรงไหนว่าบนแผ่นดินโลกคุณเคยมีบ้านสวยงามหลังหนึ่งที่มีพื้นทำด้วยไม้เนื้อแข็ง ห้องน้ำ ปูกระเบื้อง ผ้า่านสวย ๆ พรหม ความสะอาดทุกอย่าง พร้อมกับงานศิลปะและสิ่งรายรอบที่แสดงถึงวัฒนธรรม ถ้าคุณเป็นยาจกในโลกหน้า? ผมขอเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณธรรมดา ๆ คนหนึ่งและส่องแสงดุจดวงดาวตลอดไป เป็นนิตยในโลกหน้า ดีกว่าเป็นคนมั่งมีที่สุด หรือมีชื่อเสียงมากที่สุด หรือได้รับเกียรติมากที่สุดในโลกนี้วันนี้! บรรดาผู้ยิ่งใหญ่ในโลกหน้าจะไม่ใช้คนอย่างรูสเวลท์ คนอย่างไอเซนฮาวเออร์ คนอย่างเชอร์ชิล คนอย่างเอ็ดวิน เฮลาผู้ยิ่งใหญ่ในโลกหน้าจะไม่ใช้พวกนักวิทยาศาสตร์ ไม่ใช่พวกนักการศึกษา ไม่ใช่พวกรัฐบุรุษ ไม่ว่าคน ๆ นั้น จะน่านับถือขนาดไหนในอาชีพเหล่านี้ เหล่าผู้ยิ่งใหญ่ในโลกหน้าจะเป็นคนอย่างมูดี คนอย่างบิลลี ซันเดย์ คน อย่างทอร์เรย์และสเปอร์เจียน คนอย่าง เจ. วิลเบอร์ แซพแมน คนอย่างจิบซี สมิธ คนอย่างแซม โจนส์และบี ๊อบ โจนส์ ตลอดจนเหล่าคนงานมิชชันนารี เหล่าศิษยาภิบาลที่ชนะจิตวิญญาณ และผู้ชนะจิตวิญญาณทุกคนที่ มีใจกรุณาและถวายตัวหมดทั้งกายใจ

ผมไม่แปลกใจที่สุภาสิต 11:30 กล่าวว่า “ผู้ที่ชนะจิตวิญญาณทั้งหลายก็มีสติปัญญา” ใช่แล้ว ผู้ชนะ จิตวิญญาณเป็นผู้มีปัญหาพร้อมกับสติปัญญาชั้นวันรันตร์ของการมองการณ์ไกล! ช่างโง่เขลาจริง ๆ กับการเสีย เวลาและความอดสาหัสและพลังงานไปกับสิ่งต่าง ๆ ที่จากไปในไม่ช้าและไม่มีบำเหน็จถาวรเลย คนสุรุ่ยสุร่ายที่ ใช้จ่ายมรดกของตนไปกับการกินดื่มเมามายก็เป็นคนโง่ แต่เขาก็ไม่เป็นคนโง่มากไปกว่าเจ้าของไร่ผู้มั่งมีคนนั้นที่ กล่าวแก่จิตใจของตนว่า “จิตใจเอ๋ย เจ้ามีทรัพย์สมบัติมากเก็บไว้พอหลายปี เจ้าจงอยู่สบาย กิน ดื่ม และรื่นเริง เถิด” (ลูกา 12:19) ผู้ที่แสวงหาที่จะให้มีคนอยู่เต็มสวรรค์และเสาะหาที่จะระงับความเจ็บปวดในพระทัยของ พระคริสต์เพราะเหล่าคนบาปที่หลงหายและหาทางที่จะไม่ให้ผู้คนไปอยู่ในนรกจะเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ในโลกที่จะมา นั้น!

ในเมืองหนึ่งทางตอนใต้ ชายคนหนึ่งโทรศัพท์มาฝากข้อความไว้ให้ผม เขาต้องพบผมและฟังผมเทศนา ขณะอยู่ในเมืองนั้น เขาแน่ใจว่าผมจะรู้จักเขา เขามาร่วมการประชุมนมัสการหนึ่ง “คุณจำผมได้ไหม? ผมเป็น เด็กในชั้นเรียนของคุณครูแม่คนี่สิครับ คุณชนะผมมาถึงพระคริสต์ในเมืองฟอร์ทเวิร์ธ!” ผ่านไปสี่สิบปีแล้ว และ เขากำลังดำเนินชีวิตแบบเต็มทีเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าและพูดภาษาของคริสเตียนคนหนึ่งที่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ และถูกสอนมาดี เขาพาภรรยาของเขามาพบกับผม

ในเมืองเดียวกันนั้น ผมได้รับการต้อนรับในบ้านที่นารักครอบครัวหนึ่ง สามีกกล่าวว่า “พวกเรารู้สึกเป็น เกียรติมากที่ได้ต้อนรับคุณในบ้านของเราครับ” ครอบครัวนั้นได้ซื้อไก่ทอดชิ้นดีมาหลายตัว มือเย็นนั้นดีกว่าใน โรงแรมหมูที่สุดเสียอีก เด็ก ๆ ก็ประพฤติตัวดี บ้านนั้นได้รับการดูแลรักษาอย่างสวยงาม รอบตัวมีหนังสือหลาย

เล่มที่ผมเขียนและหนังสืออื่น ๆ ซึ่งผมแนะนำว่าดีและซึ่งมาถึงพวกเขาผ่านทางชมรม Sword Book Club พวกเขาให้นำหนังสือเหล่านั้นมาให้ผมดูอย่างภาคภูมิใจ ความเจ็บป่วยได้เข้ามาสู่บ้านนั้น และเกิดความกังวลและความห่วงพะวงและการทะเลาะเบาะแว้ง แต่พระเจ้าทรงทำให้หนังสือที่ผมเขียน, *Prayer-Asking and Receiving* เป็นพรที่พิเศษ สุขภาพและความชื่นบานถูกฟื้นคืนกลับมา ภรรยาผู้นั้นได้อธิษฐานขอให้สักวันหนึ่งผมจะได้มานั่งที่โต๊ะอาหารของเธอและที่เธอจะได้บอกผมว่าเธอได้รับพรขนาดไหน

หลังจากที่เราทานอาหารและอธิษฐานด้วยกันและผมจะขอตัวกลับ ภรยานั้นก็เริ่มร้องไห้และกล่าวแก่สามีของเธอว่า “ฉันอยากกอดคอคออาจารย์ ถ้าคุณไม่ว่านะคะ” เขากล่าวด้วยน้ำตาเออนิด ๆ ว่า “แน่นอนไม่เป็นไรหรอกจ้ะ!” และโดยไม่มีโอกาสจะตกลงหรือปฏิเสธ หรือมีเวลาที่จะมีปฏิกริยาโต้ตอบมากนักเกี่ยวกับเรื่องนั้น ผมก็ถูกสวมกอดคอแล้ว! มันบริสุทธิ์และอ่อนโยน และน้ำตาแห่งความซาบซึ้งหยดแถมะบนบ่าของผมในช่วงขณะสั้น ๆ นั้น

และวันหนึ่งเมื่อไม่มีร่องรอยใด ๆ ของความชั่วอีกเลย และเมื่อไม่อาจมีร่องรอยของบาปแล้ว และไม่มีภัยอันตรายของมันแล้ว ผมไม่สงสัยเลยว่าเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณของพระเจ้าจะได้รับการสวมกอดอย่างชื่นบานและการทักทายอันบริสุทธิ์ของจิตวิญญาณหลายดวงที่ถูกกันให้พ้นจากนรกโดยคำพยานและคำอธิษฐานและน้ำตาของพวกเขา! เราจะมีสวรรค์ในแบบที่ดีที่สุดของมันในภายหลังได้อย่างไรหากเราไม่ชนะจิตวิญญาณบนโลกนี้?

ผมคิดว่านี่เป็นสิ่งที่อยู่ในใจของเปาโล โดยได้รับการตลใจจากพระเจ้า เมื่อพระวิญญาณทรงนำเขาให้เขียนใน 1 โครินธ์ 3:10-15 เกี่ยวกับบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์เมื่อการงานของคริสเตียนทุกคนจะถูกเผยให้ประจักษ์ พระวาระของพระเจ้ากล่าวตรงนั้นว่า

“ถ้าการงานของผู้ใด ซึ่งผู้นั้นได้ก่อสร้างบนรากฐานนั้น ทนอยู่ได้ ผู้นั้นก็จะได้รับบำเหน็จ

“ถ้าการงานของผู้ใดจะถูกเผาไหม้ไป ผู้นั้นก็ขาดบำเหน็จ แต่ตัวเขาเองจะรอด แต่เหมือนอย่างรอดจากไฟ”- ข้อ 14,15

คริสเตียนที่ไม่ได้ชนะจิตวิญญาณจะพบว่าชีวิตของตนถูกนับว่าเป็นแค่ขยะ และแม้ว่าตัวเขาเองได้รับความรอด เขาก็จะ “ขาดบำเหน็จ” ไม่ได้รับบำเหน็จใด ๆ เลย

และใน 2 โครินธ์ 5:9-11 เปาโลบอกโดยได้รับการตลใจจากพระเจ้าว่าเขาได้ทำงานหนักมากเพียงใดเพื่อที่จะเป็นที่พอพระทัยต่อพระคริสต์ที่ “บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์” นั้น ซึ่งเป็นที่ ๆ คริสเตียนทุกคน “จะได้รับตามสิ่งทั้งหลายที่ถูกกระทำในร่างกายของตน ตามที่เขาได้กระทำแล้ว ไม่ว่าสิ่งนั้นจะดีหรือเลว” จากนั้นเปาโลเสริมว่า “เหตุฉะนั้น โดยทราบความน่าเกรงขามขององค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเราจึงชักชวนคนทั้งหลาย...” เปาโลกล่าวว่ามันจะเป็นความน่าสะพรึงกลัวสำหรับคริสเตียนคนใดที่จะเผชิญหน้าพระเยซูคริสต์โดยไม่ได้ทำหน้าที่ของตนในโลกนี้! เขาไม่ได้กำลังพูดถึงการที่คริสเตียนคนใดจะสูญเสียความรอดของตนไป เพราะว่าความรอดเป็นมาโดยพระคุณ ไม่ใช่โดยการประพฤติ ความรอดถูกรับแล้วในชีวิตนี้ ไม่ใช่ในชีวิตหน้า คนที่เชื่อในพระคริสต์ก็มีชีวิตนิรันดร์แล้ว ตามที่กล่าวไว้ในยอห์น 3:36 และ 5:24 และข้อพระคัมภีร์อีกหลายตอน แต่ในสวรรค์ บำเหน็จทั้งหลายจะแตกต่างกันไปตามการงานของเรา โอ ขอพระเจ้าทรงโปรดประทานพระคุณ

แก่เราที่จะชนะบาเหน็จชั่ววินิรันดรเหล่านั้นซึ่งจะตกเป็นของเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณ! “บรรดาคนที่มีสติปัญญา จะส่องแสงเหมือนความสว่างจ้าแห่งท้องฟ้า และบรรดาผู้ที่หันคนเป็นอันมากมาสู่ความชอบธรรมจะเหมือนอย่างดวงดาวทั้งหลายเป็นนิตย์และเป็นนิตย์”

“บรรดาคนที่มีสติปัญญา”-ในที่นี่คือเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณ เพราะสุภาซิต 11:30 กล่าวว่า: “ผลของคนชอบธรรมเป็นต้นไม้แห่งชีวิต และผู้ที่ชนะจิตวิญญาณทั้งหลายก็มีสติปัญญา” ผลอันเหมาะสมของคนชอบธรรมคนหนึ่ง ซึ่งมีต้นไม้ต้นหนึ่งเป็นตัวแทน จะต้องเกิดผลที่เติบโตกลายเป็นต้นไม้อีกต้น และองค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังตรัสถึงการชนะจิตวิญญาณและตรัสว่า “ผู้ที่ชนะจิตวิญญาณทั้งหลายก็มีสติปัญญา”

โอ ฉะนั้นผู้ชนะจิตวิญญาณ คนที่เล่นในสนามเพื่อบาเหน็จชั่ววินิรันดรและใช้เวลาและพลังงานและเงินทองและน้ำตาของตนในการกันผู้คนให้พ้นจากนรก ก็มีสติปัญญาจริง ๆ! และบาเหน็จนั้นก็ช่างเป็นสุขจริง ๆ! เขาจะส่องแสงดูความสว่างจ้าของท้องฟ้า และพระคำต่อนั้นกล่าวต่อไปว่า “บรรดาผู้ที่หันคนเป็นอันมากมาสู่ความชอบธรรม [จะส่องแสง] เหมือนอย่างดวงดาวทั้งหลายเป็นนิตย์และเป็นนิตย์”

ไม่อาจมีข้อสงสัยเลยว่าในที่นี่พระเจ้าทรงมีคำสัญญาแก่เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณซึ่งไม่ได้มีแก่คริสเตียนคนอื่น ๆ ที่ไม่ชนะจิตวิญญาณ

พระเยซูเจ้าได้ตรัสถึง “บาเหน็จของผู้พยากรณ์คนหนึ่ง” และตรงนั้นพระองค์ทรงบอกเราว่าทุกคนที่ต้อนรับผู้พยากรณ์หนึ่งในนามของผู้พยากรณ์คนหนึ่ง คนเหล่านั้นที่ให้การสนับสนุนและส่งเสริมงานจิตวิญญาณ จะร่วมในบาเหน็จเหล่านั้นของผู้พยากรณ์นั้น “ผู้ใดที่ยอมรับผู้พยากรณ์ในนามของผู้พยากรณ์ ก็จะได้รับบาเหน็จของผู้พยากรณ์ และผู้ใดที่ยอมรับผู้ชอบธรรมในนามของผู้ชอบธรรม ก็จะได้รับบาเหน็จของผู้ชอบธรรม” (มธ. 10:41)

คำว่า “ผู้พยากรณ์” ในพระคัมภีร์ถูกใช้เพื่อหมายถึงคนเหล่านั้นที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ และพยากรณ์หรือเป็นพยาน นั่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วที่เพ็นเทคอสต์ เบโตรียันขึ้นวันนั้นและกล่าวว่า

“แต่สิ่งนี้เป็นสิ่งซึ่งถูกกล่าวไว้โดยศาสดาพยากรณ์โยเอลว่า

“และต่อมาในวันสุดท้าย พระเจ้าตรัสว่า เราจะเทพระวิญญาณของเราบนเนื้อหนังทั้งสิ้น และบุตรชายบุตรสาวของพวกเขาก็จะพยากรณ์ และพวกคนหนุ่มของพวกเขาก็จะเห็นนิมิตทั้งหลาย และพวกคนชราของพวกเขาก็จะฝันความฝันต่าง ๆ

“และในวันเหล่านั้นเราจะเทพระวิญญาณของเราบนเหล่าผู้รับใช้ของเราและบนเหล่าสาวใช้ของเรา และพวกเขาจะพยากรณ์

“และจะเป็นเช่นนี้ว่า ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด” - กิจการ 2:16-18, 21

คนเหล่านั้นที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและเป็นพยานเพื่อพระเยซูและชนะจิตวิญญาณก็ได้รับบาเหน็จของผู้พยากรณ์คนหนึ่ง และทุกคนที่ช่วยให้งานของเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณก้าวหน้าไปก็จะร่วมในบาเหน็จทั้งหลายของเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณนั้น

โอ เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณช่างเป็นสุขจริง ๆ และบาเหน็จเหล่านั้นก็อยู่ชั่ววินิรันดรจริง ๆ! เราคนใดช่าง

โง่เขลาจริง ๆ กับการพลาดพระพรเหล่านั้นซึ่งพระเจ้าประทานให้แก่เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณของพระองค์โดยเฉพาะ

ผมหวังว่าคุณจะหมั่นอธิษฐานและใส่ใจกับข้อความนี้ในบทเพลงของผม “Remembering in Heaven” (“จดจำได้ในสวรรค์”)

ฉันจะจำได้ไหมในสวรรค์ถึงความเสียใจ
ความเจ็บปวดและกางเขนนั่น ความอับอายและความสูญเสีย
การถูกเหยียดหยามของพระเจ้าผู้ช่วย ๆ ที่ฉันได้แบกรับในการต่อสู้ของโลกนี้
ในสวรรค์ฉันจะได้หัวเราะกับราคาที่ได้จ่ายไป!

หรือถ้าบนถนนทองคำนั้น ฉันจะคิดถึงทรัพย์สินสมบัติบนโลก
คิดถึงสิ่งของที่ฉันได้ซื้อ คิดถึงชื่อเสียงที่ฉันได้เสาะแสวงหา
ฉันก็จะยิ้มในคฤหาสน์ของฉัน คฤหาสน์ที่ประดับด้วยเพชรนิลจินดาของฉัน
ในสวรรค์ฉันคงจะยิ้มพูดว่า “พวกมันช่างเป็นสิ่งที่ไร้ค่า!”

ในสง่าราศีนั้นฉันจะจำคนที่ฉันรักได้ไหม
คนที่เคยเดินเคียงข้างฉัน แต่หลงหายและอยู่ภายนอกแล้ว
ถ้าฉันไม่เคยอ้อนวอนเขาให้เชื่อวางใจพระเจ้าผู้ช่วยเลย
ในสวรรค์ฉันคงนั่งลงและร้องไห้

โอ ฉะนั้น จงแพร่ข่าวดีนี้ งานนี้ที่พระองค์ประทานให้
อย่าสนใจคำสรรเสริญของโลก หรือทรัพย์สินสิ่งของที่ผู้คนปรารถนา
แต่ โอ! จงนำจิตวิญญาณมาถวายพระเจ้าผู้ช่วยในสวรรค์
และจะมีความชื่นบานไปตลอดชั่ววันรันดร์กาล!

พระโลหิตพระเยซูจ่ายค่าไถ่ของฉันแล้ว และฉันจะไปสวรรค์
แต่ฉันจะคิดถึงไงเมื่อฉันจดจำได้ในสวรรค์?